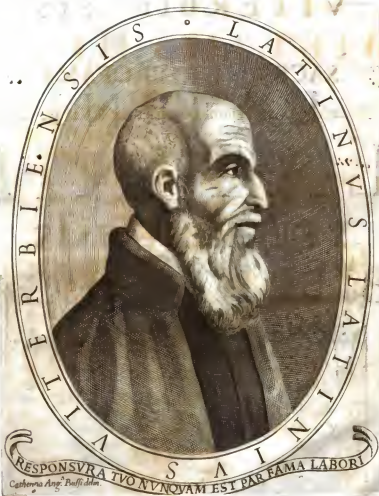

L A T I N I
L A T I N I I.
V I T E R B I E N S I S.
B I B L I O T H E C A
S A C R A , E T P R O F A N A .

L A T I N I
L A T I N I I.
V I T E R B I E N S I S.
B I B L I O T H E C A

Bibli. **SACRA. ET PROFANA.** *Secr.*
S I V E

Obſervationes, Correctiones, Coniecturæ, & Varię Lectiones.

IN SACROS, ET PROFANOS SCRIPTORES

Coll. dom. **E Marginalibus Notis Codicum Eiufdem.** *Sec. Sepu.*

A DOMINICO MACRO MELITENSI

*Cathedralis Viuerbien. olim Canonico Theologo, Sacrarumque Inquiſit. & Indiciſ
 Congregat. Conſultore, Protonotario Apoſt. ac Comite Palatino Collecta.*

Et Nunc primum, è Bibliothecâ Brancaccia in lucem Editæ.

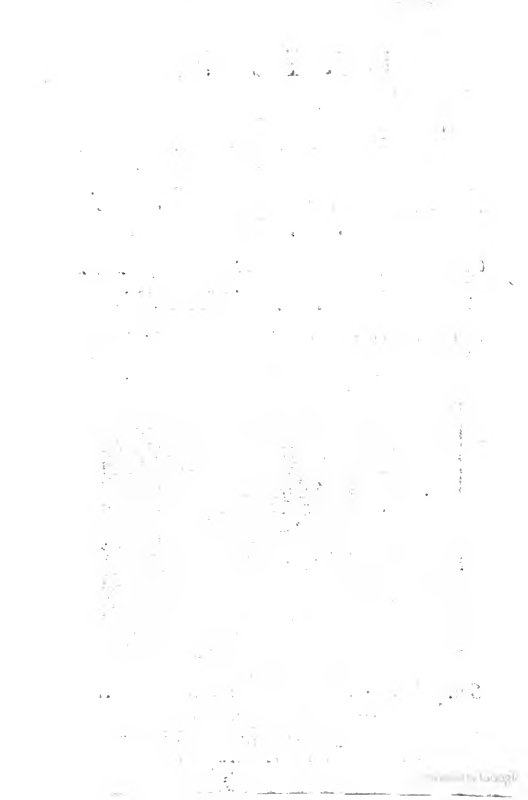

R O M A E,

Sumptibus **P O N T I I B E R N A R D O N.**
 Via Parionis ſub ſigno Virtutis.

M. DC. LXXVII.

SVPERIORVM PERMIſſV, ET PRIVILEGIIS.

*Stilus en mira quoque
Plurima sed voluens*

*mut imagine; mente,
promere verba nequit*

En. N. 10.

ILLVSTRISSIMO, AC REVERENDISSIMO DOMINO

D. IOANNI GVALTERIO

S L V S I O

SANCTISSIMI D. N.

INNOCENTII XI.

BREVIVM SECRETARIO:

FELICITATEM.

Est Illustrissime Domine eximiarum tuarum Virtutum, ac meritorum magnitudo, vt non modo omnem huius Aulæ, tum Infimoram, tum Summorum laudem promerita sit, dum & ij in dies magis magisque singularem tuam & re, & verbo, & exemplo probitatem, benignitatem, liberalitatem experiuntur, & isti acerba, qua dolere morte Præclarissimi Patruj tui Gualterij, cuius traditionum acerrimus euasisti æmulator, leuati summam prudentiam, sapientiam, dexteritatem, ingenuitatem tuam singulis in rebus tam publicis, quàm priuatis, tam Sæcularibus, quàm Ecclesiasticis per humaniter amplectuntur, & admirantur, ne audacter dicam, in operibus manuum tuarum gloriantur: Verum etiam cæteræ quæque Christianæ Reipublicæ Regiones, apud quas iamdudum laudum tuarum præconia fama recensuit, nunc operum, ac laborum assiduitatem expertæ vndèquaque deuotionis ergo nomini tuo æternitatis monumenta cumulant, cùm præcipuè rationem reddentes, quod facta tua, & calamus tuus ad id hortantur, exposcunt, trahunt, impellunt. Quapropter ego, vt aliquod humillimi obsequij, quo Dominationem tuam Illustrissimam veneror, signum præbeam in tam communi omnium opinione, addita tot, tantorumque mole beneficiorum, quibus singularis me tua quotidie deuincit humanitas, hic mearum non est virium, nec voluntatis omni prorsus dicendi facultate destitutus præcipua aliqua per te gesta in medium deducere, enim vero si primordia vitæ tuæ curricula tantum perlustrare velim, in quibus singulari modestia, admirabili morum grauitate, ac suauitate, & inenarrabili cura, ac sagacitate nihil leue, nihil inane, nihil vacuum die, noctuque animo peruoluens Auroram,

tanti

tanti futuri luminis claritatem præferentem ostendere cepisti, quis esset modus, quæ verba, quis finis! quidquid dicerem, nihil dicerem, aliquid laudis haud addidisse viderer. Laudum tuarum partem aliquam commendare, & stagnantis Isocratis suauitatis, & Græci Oratoris facundia, Romanæque eloquentiæ Parentis copiam defaticaret. Efficiam ipse, quod Veteres illi sapientes, qui dum Mineræ Sacrum peragebant, Noctuas adhibebant, gratius fore auspicantes nullam ob aliam meo iudicio causam, nisi quia hoc Animal erat Insignia Athenarum, qua in Ciuitate longè magis, quàm in alijs Orbis Urbibus hæc Dea colebatur. Tibi igitur æui nostri Sapientissimo præsentem hanc Bibliothecam Sacram, ac Prophanam sacro, quæ omni iure debetur, si enim Auctorem velimus inspicere **LATINVM LATINVM** Viterbiensem, hic anteaſti ſæculi ſummis Vaticanis Principibus ob eruditionem suam acceptissimus fuit, cuius te hisce nostris temporibus vices longè præclariùs subire quis non videt? Athenæum, ex quo insignia tanti Viri scripta inuiolabiliter hucusque custodita ad meas peruenire manus, est illud bonæ memoriæ Cardinalis Francisci Mariæ Brancaccij, cui non minus purpura, ac gentilitio stemmate, quàm omnibus probitatis, ac sapientiæ numeris coruscanti, Tu ob morum, ac aliarum dotium conformitatem præ omnibus, dum vixit, fuisti in delicijs ita, vt etiam nunc è cælo fulgenti redimitum coronâ, quàm sibi in hac Christiana Palæstra improbi longa laboris series parauit, mihi subpudenti facilius videor videre monstrantem iter, ac dicentem, quam ex meo litterario Armamento expurgatam opera Latini Bibliothecam tuis hodiè sumptibus è prælo gementem extraxisti, omnigenarum eruditionum, ac materiarum animatæ, viuenticque Bibliothecæ **IOANNI GVALTERIO SLVSIO SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI INNOCENTII XI. FELICITER, OPTIMEQUE REGNANTIS BREVIUM SECRETARIO** conuenit. Fac itaque summam enixè rogo humanitatem tuam, vt æquo animo hoc obsequentiſſimæ obseruantiaæ meæ monumentum accipias, & Nestoris tibi precor Annos. Vale.

Romæ septimo kal. Nouembris **M.DC.LXXVI.**

Dominationis Vestræ Illustriss. & Reuerendiss.

Humillimus, & Addictissimus Seruus.

Pontius Bernardoni.

INNO.

INNOCENTIVS PP. XI.

AD FUTVRAM RET MEMORIAM. Cum sicut dilectus filius Pontius Bernardon Bibliopola in alma Vrbe nostra commorans Nobis super exponi fecit, ipse quosdam libros, vnum videlicet cui titulus Bibliotheca Sacra, & Profana Latini Latiniq; Viterbiensis, & alium, cui titulus Hierolexicon, siue Sacrum Dictionarium Aureo Domini Maero, ac reliquum, cui titulus Italia Sacra Abbatis Ferdinandi Vghelli cum nouis additionibus typis in alma Vrbe nostra nouiter mandauerit, seu mandate, & in lucem edere proprijis expensis intenuit, vercatum autem, ne postquam in lucem prodierint alij, qui ex alieno labore lucrum quarunt libros prefatos iterum imprimant, seu imprimi curent in ipsius exponentis prejudicium: Nos eius indemnitati ne ex impressione huiusmodi aliquod dispendium patiarur prouidere, illumque specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis suspensionibus, & interdictis, alijsque Ecclesiasticis Sententijs, censuris, & penis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatis exiit ad effectum presentium, dumtaxat consequentes harum ferre absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter positis inclinati, eidem Pontio, vt durante decennio à primis dictionum librorum impressione respectuè computatis, dummodò tamen à dilecto filio Magistro Sacri Palatii Notri Apostolice prius approbati fuerint, nemo tam in Vrbe, quam in reliquo Statu Ecclesiastico medietate, vel immediate Nobis subiecto librorum prefatos, etiam sub pretextu additionum acque additiones prefatas separatim, sine speciali dicti exponentis, aut ab eodem habentium licentia imprimere, aut ab alio, vel alijs impressos vendere, seu vnales habere, aut proponere possit, & valeat auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus. Inhibentes propterea viriisque sexus Christi fidelibus prefertim librorum Impressoribus, & Bibliopolis sub quingentorum Ducatorum auri de Camera, & amissionis librorum, & typorum omnium pro vna Camera Nostra Apostolica, & pro alia eidem exponenti, ac pro reliquis terijs partibus Accusatori, & Iudici exequenti, intermissis applicationibus, & eo ipso absque ulla declaratione incurrere, penam, ne dicto Decennio durante libros predictos, aut aliquam eorum partem, vel additiones prefatas separatim tam in Vrbe, quam in reliquo Statu Ecclesiastico prefatis sine huiusmodi licentia imprimere, aut ab alijs impressos vendere, seu vnales habere quoumodo audeant, seu presumant. Mandantes propterea dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis de Latere Legatis, seu eorum Vicelegatis, aut Præfidentibus, Gubernatoribus, Pretoribus, & alijs Iusticijs Ministris Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum Statuum nostri Ecclesiastici prefatis, quatenus eidem exponenti, seu ab eo causam habentibus prefatis in præmissis cunctis defensionis præsidio amittentes quomodocumque ab eodem exponente fuerint requisiti, penam prefatas contra quoscumque inobedientes irremissibiliter exequantur. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinacionibus Apostolicis, ac quibusvis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis priuilegijs quocumque indultis, & litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis ceterisque contrarijs quouisumque. Volumus autem, vt presentium transumptis, etiam in ipsa libris impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillis persone in Ecclesiastica dignitate constitute munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhibetur ipsis presentibus, si forent exhibite, vel ostense. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die 20. Octobris MDC.LXXVI. Pontificatus Nostris Anno Primo.

Loco. † Sigilli.

I.G. Slusius.

Impri-

Imprimatur si videbitur Reu. P. Magistro S. P. A.

I. de Ang. Archiep. Vrbis. Viceger.

M Andatis obsequens Reuerendis. P. Raymuodi Capisucci S. P. A. Magistri vili, ac maximo cum fructu diligenter expendi Latini Latinij Viterbiensis Obseruationes, Correctiones, Coniecturas, & Varias Lectiones in plurimos Scriptores tam Sacros, quam Prophanos; ex iisque miratus sum Authoris laboriosam in tot voluminibus euoluendis enucleandisque constantiam, ingenij solertis acumen, eximiam in ambiguis dexteritatem, solidam in decernendo prudentiam, ac præ cæteris admirandum veritatis amorem, quo vehementer incensus, sciens cum Platone eam ab opinionibus abductam, ac cum Democrito ab ipsa quoque natura in profundum relegatam; adeò vt eidem nullum locum apud nos relictum esse crediderit Cicero; tenuibus licet corpusculi viribus instructus, infractus tamen, ac veritatis strenuus assertor, diligens indagator, cultorque piissimus; variorum Scriptorum iugi consideratione præposita, conarus est eandem, in tenebris delitescentem ad amicam lucem reuocare, inter dumeta constricam leniter explicare, lacunis submersam eruere, laceram ingenij vnguine delinire, mendacio contaminatam sua assertionem purgare, cæno fixatam litterario vultus sudore detergere, ac corruptam integritati restituere. Qua in re verè se hominem monstrasse compertum est: cum *hominis sit propriè veri inquisitio, & indagatio; quodque verum simplex sincerumque est, id sit natura hominis apertissimum; atque prudentissimum, ac sapientissimum: nam sapientia, ac prudentia munus est proprium indagatio, & inuestigatio veri: ut enim quisque maximè perspicit, quid in re quaque verissimum sit, quique & acutissimè, & celererrimè potest, & videre, & explicare rationem, is prudentissimus, & sapientissimus ritè haberi solet.*

Quare hunc Latinij laborem: cum omne quod continet præceptis catholicæ fidei, ac bonis moribus consonum sit, dignissimum crederem qui possit Typis mandari ad publicam Studioforum vtilitatem ego Franciscus Ptolemæus Patr. Sen. in Almaz Vrbis Archigymnasio Primarius de manè Iuris Ciuilis Interpres. Romæ Kal. Iul. M.DC.LXXVI.

Imprimatur.

Fr. Raimundus Capisuccus Ord. Præd. S. P. A. Mag.

AVCTORES SACRI EXPURGATI

in primo Tomo.

- Ambrosius.** pag. 130.
Arnobius. 95.
Arnobius alter. 98.
Athanasius. 181.
Augustinus. 1.
Anselmus Prudentius. 93.
Bernardus Abbas. 187.
Constituta Generalia, & Provincialia. 217.
Cyprianus cum notis Pamelij. 174.
De Divinis Officijs varij Scriptores. 129.
Epiphanius Episcopus Constantia. 112.
Eusebius Episcopus Lugdunensis. 166.
Eusebius Episcopus Emisenus. 114.
Fulgentius Episcopus Ruspensis. 83.
Flavius Iosephus. 188.
Gennadius. 191.
Gregorius Magnus. 145.
Gregorij Tarenensis Historia. 189.
Haymon Episcopus Halberstensis. 166.
Hieronymi Epistola. 190.
Hilarius Episcopus Pictavum. 38.
Honobrius Panvinus de Stationibus. 188.
Iohannes Chrysostomus. 182.
Iohannes Trithemius. 77.
Irenaeus. 183.
Ivo Carnotensis. 212.
Iustinus Philosophus, & Martyr. 36.
Iuvenius Presbyter. 95.
Leo Papa. 74.
Lucifer Episcopus Caralitannus. 157.
Martyrologium Romanum cum notis Card. Baronij. 167.
Maximus Episcopus Taurinensis. 164.
Optatus Milenitanus. 209.
Pacianus Episcopus Barcinonensis. 165.
Paulinus Episcopus Nolani. 89.
Petrus Chrysologus. 98.
Philastrius Episcopus Brixidensis. 37.
Saluianus Episcopus Massiliensis. 163.
Seuerus Sulpicius. 165.
Theodoretus Episcopus Cyri. 37.
Theophylactus Bulgarorum Archiepiscopus græcæ fidei restitutus. 184.
Tertullianus post Pamelij notationes. 191.
Vulgar Vicensis. 211.
Xylus Senensis. 103.

DECLARATIO CHARACTERVM IN HOC OPERE.

<p> A. Ambrosius.
 M. Maximus.
 G. Gratianus.
 V.C. Vaticanus Codex.
 P.C. Petrus Ciacconus.
 O. Omnes Codices.
 F.V. Fulvius Ursinus.
 G.P. Gonsalvus Pocius.
 O.P. Octavius Pacatus.
 G.F. Gabriel Faernus. </p> | <p> F. C. seu Forb. Forbenij Codex Basileæ 1550.
 Alias, id est, alia sectio.
 F. Fortè
 v. Addendum
 ^ Demendum
 u. Suspendendum, seu suspiciandum
 N.E. Non est) talis Auctoris
 N.V. Non videtur)
 decet) </p> | <p> L. Latinus ipse, & ubi nullum signum invenitur, censetur coniectura Dom. Macri, qui Notis Latinij ab eo collectis; eius etiam adiunxit: cuius M. SS. Card. Braccatio legavit. Sunt deniq; alia signa, quæ in suis proprijs locis declarantur. </p> |
|--|---|---|

AVCTORES PROFANI EXPVRGATI

in secundo Tomo.

Quorum paginarum notæ habentur ibi.

A. Hirtius, vel Oppius.
Athenæus.
C. Plinij Secundi Epistola.
C. Valerius Catullus.
Constantinus Cæsar de Agricultura.
C. Crispus Salustius.
Cælius Sigonius de Antiquo Iure Civitatis Romanorum.
Calpurnius Apollonius de Re Culinarum.
Decius Anthonius.
Diodorus Siculus.
Georgius Agricola.
Gulielmus Philandrus.
Iulij Cæsaris Commentaria.
Iulius Obsequens de Prodigijs.
L. Apuleius.
L. Annæus Seneca.
L. Flori Epitome.
Lazari Bayfi Annotationes.
Macrobius Aurelius Theodorus.
M. Manilius.
M. Terentius Varro.
M. Valerius Martialis.
M. Fabius Quintilianus.

M. Vitruvius Pollio.
Melchioris Gailandini Papyrus.
Nicolaus Græchius de Comitibus Romanorum.
Pedanius Dioscorides cum Comm. Matthioli.
P. Ovidius Naso.
P. Cornelius Tacitus.
Philoftratus Lemnius de Vita Apollonis.
Polybius de Romanorum Militia.
Q. Horatius Flaccus cum Comment. Lambini.
Q. Anrelius Symmachus.
Robertus Titius.
Sen: Anreli. Viſtor de Viris Illuſtribus.
Suetonius Tranquillus de Illuſtribus Grammaticis.
Sextus Propertius Anrelius.
Silius Italicus.
Sextus Julius Frontinus de Aqueductibus.
Titus Lucretius Carus.
Titus Livius.
Valerius Maximus.

LATE

LATINI LATINII VITERBIENSIS VITA

A DOMINICO MACRO, ex varijs
ipsius Epistolis concinnata,

E T

A CAROLO eiusdem Auctoris Fratre in Compen-
dium redacta;

ATINVS LATINIVS Viterbij circa An: MDXIII. natus

nobilibus magis, quàm fortunæ bonorum ditatis ortus na-
talibus; patrem Bernardinum Latinium, matrem verò Fran-
ciscam Clofiam habuit. Post primam ætatem, ad capeffenda
grauiora litterarum studia, Senas se contulerat, quam Ciui-
tatem, ob vndecim annorum moram, ad inſtâr patriæ dile-
xerat, eiusque Ciues vrbaniſſimos, ingenioque præditos, ac

hospitibus, adueniſque benefeandis propenſos in iâ impreſſis eius episto-
lis ſummopere celebrat. * Cum autem in ea inclyta Academia iuris ſcientiæ ope-
ram daret, ob continuam corporis imbecillitatē, contemplationem Aſtræ
æquilibrationum cum propriæ valetudinis deſperatione coꝛquare minime poſſe
expertus fuiſſet: nè otioſe tamen interea tempus impenderet, excogitauit ani-
mam recreare ſimul, ac ſupra natalem conditionem latiali eloquentia ſe inſigni-
re. Prodigierant enim tunc diligentia Gryphij tulliana Opera cum doctiſſimis
Petri Victorij in eiſdem Episto-
larum libros animaduerſionibus, quorum ope-
rum elegantia, adeo inſcatus fuerat: vt aſſiduo exercitio, omnigenam cicero-
nianæ ſacundæ imitationem eius calamus conſequutus ſit; quod eiſdem lue-
brationes recentè impreſſæ ſatis demonſtrant: de quibus in episto-
la Dom. Au-
guſtini Favoriti (noſtri temporis eruditionum ſpeciminis) ad Cardinalem Bran-
catium ſcripta * hæc habentur: *Legi nupèr Latini Latinij litteras, nunc primùm
in lucem editas: ex quibus non ſolùm voluptatem cepi illam, quæ communis mihi eſt
cum omnibus, quicunque elegantioribus hiſce ſtudijs dediti ſint; verùm etiam præcipuū
quendam fructum, ac propè ſingularem, quod exemplar tandem nactus ſim abſolutum,*

* Tom. 2.
Epistolæ.
pag. 22.

* Exat in
princ. ro. 2.
Epistolæ.
eiſdem La-
tini.

& quale

Et quale planè desiderabam epistolarum etc. Ac circa finem ; *Cæterum , si quid est , quod desiderare fas sit in hoc Opere , non ab refutura fuisse videtur descriptio aliquarum , vitæque Latini .* Quamquam hæc ipse mirifice delinquit in suis litteris , in quibus ingenij illius amenitatis variam , reconditamque doctrinam , singularem præterea pietatem , pari cum morum suavitatē coniunctam videmus . Igitur sub Pauli Tertij Pontificatu , Romam venit ; vbi sub Iulio Tertio anno , nimirum , MDLIV. talari toga indutus , & clericali tonsura initiatus , ad sacrarum rerum noticiam , incubuit ; longo deinde tempore ab epistolis Iacobo Cardinali Putco scruiuit , à quo Commenda D. Benedicij Bariensis Monasterij muneratus est , cui tamen , ob infirmitatis impedimentum in legatione ad Tridentinam Synodum Inferuire nequiverat , & licet postea aliquantulum valetudine confirmatus , eius Heru Tridentinum ad vi. Kal. Maias assequi parauerat ; morte tamen eiusdem Cardinalis sequuta , ab incepto itinere reuocatur , ac honestiori conditione in aula Rodulphi Pij Card. Carpenfis Sac. Coll. Decani recipitur , sed hic post paucos menses è vita ereptus , eiusque bibliotheca Latino relicta ; Medicorum consilio ad recuperandas vires , diuturno morbo consumptas in patrium cœlum se contulerat , vbi æstiuo tempore mineralibus , calidisque aquis vsus est . Romam postea reuersus præclarissimis conditionibus à non paucis Cardinalibus ad eorum scruiitum inuitatur ; nihilominus in famulatu Ranutij Card. Farnesij anno MDLXV. excipitur , cum quo Bononiam profectus ; Viris eruditione eximijs ibidem innotuit , Vlyssi præsertim Aldourando , qui suum *Natura Theatrum* ei , tanquam in omni genere litteraturæ , ac spectandæ sapientiæ Viro perlustrandum communicauit , vt ipsemet Vlysses in quadam epistola , Camillo Palzotto directæ , facetur . Nec tamen spe ille frustratus fuerat ; nam lynceis Latini oculis , errorem in primis ad Prudentij carmen deprehendit , in quo non *Spes* , vt malè antea reperiebatur impressum ; sed *Sepe* , idest , serpentis species legendum esse monuit , & sic Poëtæ versum restituerat , Ranutio verò defuncto , ab aula se per aliquos annos abdicauit : eum enim Magnates tanquam ætrum mortis ominatorem Patronis auersabantur ; (vt ipsemet Antonio Augustino Amico suo scribit) tres namque Cardinales , quibus simulatus fuerat , fato functos amiserat , ac proinde ad patrium tectum latitare cogitabat ; sed intra labyrinthum quarundam litium impeditus à Curia aufugere non valuit , quamquam aliquali Cardinalis Sirlætj beneuolentia , absque tamen vlla spei firmitate retentus , quæ in promotione , R. Pij ad Pontificatum , detruncata penitus fuit . Tandem aliquando M. Antonius Card. Columna ei contiguam domum assignauit , ac in eius seruitute ab aula exempta recepit , eo namque fine , vt solius literariæ Reipub. vtilitati studeret ; Proh mira tanti Domini in alendis eruditis celebranda propensitas ! Quæ in nostro sæculo conspicitur suspiranda , Illa sanè amplissima , & cæcæcilis Columna ad arripiendum iter in tot marginales Græcorum , & Latinorum PP. aliorumque , quamplurimorum in sacris , & profanis litteris Scriptorum Obseruationes lustrandas Latinum animauit , atque illorum Opera per Amanuensium incuriam mendosa ; in pristinum sensum restituta coniecturis , maximoque labore cum M. SS. & vetustissimis Codicibus collata fuere : vnde illud admirandū occurrit , quod Comices post eius obitum impressi easdem prorsus admiserint correctiones . Salernum cum Patrono discessit ; qua occasione cum Alphonso Salmerone Societatis Iesu viro singulari doctrina , linguarumque cognitione ornato Neapoli archilissimam amicitiam instituit , qui Latini de difficillimis sacrarum Scripturarum questionibus dissoluendis interrogauit , ab eoque eruditissimam epistolam recepit , in qua doctissimis coniecturis implicatissimos nodos de totius orbis descriptione facta à Cæsare Augusto soluit , Romam reuersus Ann. MDLXXIII. in Gratiani Decretorum immensam syluam purgandam , ornandamque duorum Pontificum deiiceps succedentis studio , curaque euocatus , in eam rem tredecim annos

insimul cum alijs Consultoribus ad id electis in Congregatione. In eo munere Collegas habuit M. Antonium Columnam, Vgonem Boncompagnum, qui assumptus ad Pontificatum vocatus est Greg. XIII. Alexandrum Sfortiam, Gulielmum Sirletum, Franciscum Alciatum, Gabrielem Palæotum, Carolum Borromæum, qui in Sanctorum Catalogum ascriptus est. Guidonem Ferrerium, Anronium Carasam, Cardinalem Senonensem, Philippum Boncompagnum, omnes S. R. E. Cardinales. R. P. Generalem S. Francisci Montaltum, qui à Pio V. inter Cardinales connumeratus, dein creatus Pontifex, ac Sixtus V. vocatus, R. P. Generalem S. Augustini Christophorum Patavinum. R. P. Mag. Sacri Palatii Paulum Constabilem. P. Lucatellum Bononiensem, qui creatus fuit Episcopus Regensis in Aemilia, P. Iosephum Ordinis S. Augustini Veronensem, qui primum Sacri Palatii Sacrista, dein Episcopus Signienis in Campania creatus. Franciscum Torrem Hispanum, qui non multo post professus est Societatem Iesu, Marianum Victorium Reatinum, hic dein creatus est Episcopus Amerinus, Michaellem Thomasium Hispanum assumptum postea ad Episcopatum Ilerdensen, Hieronymum Parisetum Regensem, M. Antonium Cucchum Mediolanensem, Cornelium vtriusque Signaturæ Referendarium Lusitanum, Arnaldum Pontacum Gallum, assumptum ad Episcopatum Bassalensem. Ioannem Rodricum Hispanum, Petrum Ciacconium Hispanum, Flaminium Nobilium Lucensem, Ioannem Molinæum, Simonem Maiolum, Achillem Statium, Ioannem Mariam Hispanum Secretariū, Franciscum Leonem Hispanum Secretarium, qui deinde Societatem Iesu ingressus est. Post eos labores à Gregorio XIII. annua pensione centum quinquaginta ducatorum ex fructibus Cantoratus Ecclesie Siluensis auctus fuit, cuius pensionis portionem publico instrumento in Ludouicum Caldorium sororis suæ nepotem Clericum Amerinum transtulit, facultate sibi indulta ex speciali privilegio ab eodem Pontifice, cuius verborum tenore ad cohonestandam tanti viri memoriam liber hūc asserre.

GREGORIUS servus servorum Dei Dilecto filio Latino Latinio Viterbiensi &c. Tibi, qui in Romana Curia per spatium quadraginta annorum, vel circa, vitam honeste egeris, & quatuor S. R. E. Cardinalibus in gravioribus negotijs inseruiis, necnon in restituendis Sacrorum Patrum scriptis semper incubueris, & præsertim in Gratiani Decreto emendando inter alios non minimam operam per tredecim annos, vel circa, navaveris, & nunc in ijs, quæ occurrunt emendanda, & restituenda strenuè labores. Nos volentes te, qui, ut accepimus, Dilecti Filij nostri Marci Antonij tui, S. Petri ad vincula Presbyteri Cardinalis Columnæ nuncupati familiaris continuus commensalis existis &c.

In restituendo Tertulliano, eruditissimisque coniecturis ornando integrum, annum infudavit imbecilla semper valetudine. Eas coniecturas ex Pontificis mandato, ac studioforum utilitati post Pamelij lucubrationes typis excudendas curavit. In corrigendo Cypriano quantos labores susceperit testis est ipse Pamelius. Quo in munere usus est vetustissimo codice ex Veronensi Bibliotheca, aduecto, ac litteris capitalibus antè annos mille exarato. Multis igitur vigilijs, ac laboribus quamplurima collegerat ad illustranda loca aliqua obscuriora. Parauerat etiam quasdam Annotatiunculas, in quibus post varias codicum lectiones indicatas, quam ipse maxime esset secutus significabat; additus etiam ab eo fuit syncerus epistolarum liber, multa denique summa fide restituta fuerant; Sed quia contra scriptorum codicum fidem nonnulla retenta, aliqua addita, quamplurima immutata considerabat; non est passus nomen suum à Manutio vltio modo in editione adscribi, nè fidem suam vel leuissimè infirmaret. Ab omnibus illius ævi Scriptoris maxima in æstimatione est habitus. Eum enim consultabant suis epistolis Alphonsus Salmeronius, Franciscus Toletus, & Franciscus Turrianus sapientissimi Societatis Iesu triumviri. Idem faciebant Gulielmus

Lin-

Lindanus, & Antonius Augustinus Episcopi, Paulus Manutius, Confalvus à Pon-
 ce, Hieronymus Mercurialis, Fulvius Ursinus, Andreas Mafius, Iacobus Pame-
 lius, Petrus Ciacconius, alijque quamplurimi primi nominis Scriptores. Inter
 purpuratos verò Patres quanti Latinum fecerint Hosius, Sirletus, & Baronius
 eorum scripta satis, superque declarant, & præcipuè Baronius, qui in secunda
 editione suarum Notationum in Romanum Martyrologium multa ex Latini sen-
 tentia emendavit, eiusque ecclesiasticam eruditionem honorifico testimonio ex-
 ornavit. Arctissima præ cæteris Amicis familiaritas intercedebat inter Latinum,
 & P. Octavianum Pacatum ex Ordine Servorum B. Virginis, de quo in singulis epi-
 stolis mentionem facit honestissimam, eumque Socrati comparat. Ingrauescen-
 te iam ætate, ac ferè semper in lecto decumbens facilius dictabat, quàm scribe-
 bat, & Amanuensium opera utebatur, nam honestissimo publicè iuvandi studio
 à laboribus, vigilijs, cutisque nunquàm pedem retrahit, ut vitæ propriæ pluscu-
 lum temporis prorogaretur. Id enim longissimæ vitæ semper prætulit, si plu-
 rimis industria sua prodesse potuisset. Senio igitur confectus, amissis tùm cor-
 poris, tùm animi viribus, novam opinionem de Presbytero Penitentiariorum typis
 excusam publicæ utilitati in lucem edidit, ut impeditissimum in Theologia no-
 dum ipse primus solueret. Et, quod maximè admirandum est, Latinius in vltimo
 suæ vitæ limine constitutus cum Hymnos Sacros, qui de more ad Horas Ca-
 nonicas recitantur, considerasset, offensus, quod plurimi nulla metrica ratione
 cõstarent, statuerat suam operam in ijs purgandis, reformandisq; impendere, sed
 agnovit laborum suorum foelicem aliquando exitum se non consecuturum. Ea
 enim cantionis consuetudo longissimi temporis curriculo confirmata, & Cleri-
 corum memoriæ mandata; tantillum mutari difficillimè posset. Consilium nihi-
 lominus proflus non abiecit; sed serialibus Hymnis medicas manus admovit,
 in quibus corrigendis, ut notavi in fragmentis chartarum, tremula manu exaratis,
 illorum mentem affecit, ut, qui deinde iussu Urbani Octavi eisdem sacros
 Hymnos foeliciter restituerunt. **Multa composuit carmina**, quibus meditandis
 sæpius in nocturna vigilia molestum otium fallebar. Novissima carmina strato
 recumbens, ac morbo confectus Innocentio Nono inscripsit, in quibus tanto
Pontifici gratias agit pro munere benedictionis in extremo vite termino ei misso,
precaturque Pontificem, ut Ecclesiasticam pensionem, quam ab eodem hu-
 manissime obtinuerat, in suos domesticos transferre posset. Huius Summi Pasto-
 ris erga viros doctos propensio, & amor singularis in Amplissimo Pronepote Cæ-
 sare Cardinali Fachinetto non deficiunt, quem omnes plurimi facere debent non
 tam vestium splendore eius egregijs virtutibus illustrato, & supra modum exor-
 nato, quàm eruditione, & pietate, singulariq; vitæ integritate, quibus Ecclesiæ
 Dei maximum adiumentum allatum iri speramus. Latinius igitur noster quamvis
 oculorum viribus quotidie deficeretur; tamen binas semper faces parabat, ut
 sacris horis nocturnis ecclesiasticum onus persolveret. Diebus Dominicis, festi-
 busq; celebratibus ad sacram ædem se conferebat, ut Deo cultum exhiberet.
 Cæterum cõtinua corpuseculi debilitate domo pedem non efferebat. Quibus stu-
 dijs ab adolescentia assuevit, etiam senex, & invalidus ita oblectabatur, ut, quæ-
 quam saluti maximè nocerent, ab ijs ævelli tamen minimè pateretur. Oritus
 igitur nunquam fuit, licet continua malæ valetudinis afflictione consumptus,
 donec evocante Christo vitam hanc cum meliori commutasset, quod accidit die
 xij. Ian. Ann. MDXCIII. ætatis suæ annum agens octogessimum, sepultusque
 fuit in Ecclesia S. Marci in Via Lata; eius Bibliothecam Capitulo Cathedralis Vi-
 terbiens. legavit.

ILLVSTRIVM SCRIPTORVM ELOGIA IN LATINVM LATINIVM.

Ex Codice Vaticano Num. 5855.

Latinus Latinus Viterbiensis vie magna eruditione præditus Romæ Summ: Pontificum iussu in expurgandum Gratiani Decretum magnum studium, operamq; contulit cum alijs consultioribus in Congreg. ad id deputata, Præfctis Vercellensē, Sirlerto, Alciato, atque Antonio Carafa Cardd. Veteres Patres pluribus in locis deprauatos emendare quantum coniectura, & iudicio valuit, conatus est, vt testes sunt Tertullianus, & Cyprianus à Pamelio editi. In multis alijs Auctoribus rescribendis. in totis Conciliis. in marginalibus librorum. multa notauit, quæ corrupta ipsorum verba non parum declarare videntur, ad verū, & germanum sensum eliciendum; sententias sacræ Scripturæ suis quibuscq; locis assignat; inuicem auctores diuersos allepat, simulq; concordat ad maiorem singulorum intelligentiam. Libros autem omnes suos Canonicis, & Capitulo Ecclesiæ Cathedralis Viterbii. Patriæ ornamēto, ciniumq; studiosiorum commoditati consulens, donauit.

Quægepat tandem viam valuerit carnis ingressus est.

Cesar. Card. Baronius in Notationibus Martyrologij Romani 15. Iunii B.

Sed cum secundam editionem nostrarum Notationum meditare, accidit vt de re tam ambigua agerem cum nostro D. Latino viro insigniter erudito, & in rebus ecclesiasticis admodum versato, quem eiusmodi reperi sententiæ.

Idem 18. Iulij G.

Sed Latinus noster, qui in mendis illap̃is cognoscendis lynceus habet oculos, sic iure putat locum esse restituendum,

Idem 12. Aprilis. G.

Opinatus est de causa Latinus noster eundem Damiani cognomento Magnum esse dictū.

Autorius Augustinus in Antiquit. Rom. Dialog. XI.

Mihi Latinus Latinus Viterbiensis vir doctus, bonæq; fidei;

Michael Mercatus tractatum integrum edidit, considerationum ad obseruationes Latini de Obeliscis.

Vlysses Aldrandus de Natura Sepiad Camillus Palcottum Senatorem dignissimum.

Quare mihi fuit gratissimum quod D. Latinus Latinus emendationem mihi communicauerit, cuius ingenium in hoc plurimi facio, quoniam ipsum spectantē eruditionis virum, eo glosco; siquidem inter nos aliquando sumus collocuti, et usq; ingenij acumen ex familiaribus colloquijs facile petipeximus, vna eum illustris. Card. S. Angelus Episcopo Bononiensi pie mem. hic ageret, quo tempore meam Naturæ Theatrum perlustrauit, quia rerum humani modi naturalium cognitione, & ipso plurimum delectabatur.

Consulens Pont. de Leon in Notis ad S. Epiphaniij P̃bologum. cap. 3.

Hæc dum videret Latinus Latinus vir eruditione, doctrina, ingenio præstantissimus, Vri cornua viris huius ramis implicari facile posse, nos admonuit, iconemque demonstrauit tortuosius, & spissis valde ramis. Sic omni genere litterarum excellit.

Gabriel Vassquez in 3. par. S. Th. qu. 90. art. 1. dub. 3. num. 31.

Ad Chrysostomum verò vatē etiam Doctores respondeant. Latinus quidem Latinus nomine, cum ego essem Romæ, edidit tractatum breuem circa historiam Nestarii, vt sapradixi, & non tantum historiam negauit, quod iam supra impugnauit; sed etiam auctoritate Chrysostomi. Aferit enim vel illa opuscula non esse Chrysostomi, vel à Nouatianis corrupta.

Hemaphysius Panninus de Primatu Pontifici Epist. ad Sixtum P.

Sed in primis Latinus familiaris mei diligentia in SS. Patrum lectione versati suat, quibuscq; Auctoribus, qui in priore libro citantur, vindicarentur, locique vnde sententiæ sumptæ sunt, certius indicarentur.

Idem ad Lectorem.

Mirum non sit primum dumtaxat librum huius operis vulgari. Solus enim iussit, & opera M. Antonij Cardinalis Columnæ, & lucubrationibus eruditissimæ, religiosissimæque viri Latini Latinij Viterbiensis pridem emendatis in lucem prodit hoc tempore.

1111.

Institu. Lipsius Cent. 2. Epist. 39.

Est ibidem Latinus Latinus, si tamen viuit, probatissimus Senum, quos ego noui, & omni litteratura instructus. Eum quoque à me saluta.

Pierius

Pierius Valerianus de Sphæra et Cardinalem Alexandrum Parvum.
Quare ista, & salubriori doctrina illa, quæ eruditissimi Viterbiensis tui propria est.

P. Arhenagius Kir: bar Sa: Iesu in Itinerar o etnisi o.

Latinus Latinus nulli litteratorum sui seculi secundus, celeberrimus Scriptor floruit an. 1590

Compendatur denique Latinus ab Antonio KoreKoërio de pallio contra Salmafum. Ab Andrea Schotto Soc. Iesu de Sounio Seipionis, à Jacobo Gretferio in vendicatione locorum Tertulliani, & à Pamelio in suis Noris in Tertullianum, & Cyprianum, ubi passim Latini eruditionem admiratur, eiusque coniecturas tamquam solidiores amplectitur. A Petro Vitorio singularis eloquentiæ illius tui Scriptore celeberrimo. Et à Florauante Martinello in libro de Ecclesia S. Mariz in Via Lata. Cuius titulus est *Trionfo della Santa Croce.*

Roma in Eccl. S. M. Viæ Lata à se vivente Sepulchrali.
Inscriptio parata.

IN SPEM RESVRECTIONIS
VITERBIENSIS.
VLTIMVM GENTIS LATINÆ CAPVT
LATINVS HIC LATINVS.
NOVISSIMVM AD DIEM IACET.

Ad eius effigiem in Biblioth. Capituli Viterb. Cathed.

Mortalem lucemocat pictura LATINVM
Sed non mortalem munera significant.
Vivere dat cineres illa, ac monstratur in istis
Nobilitas animi. Hinc fama superstes erit.

LATI-

LATINI LATINII VITERBIENSIS

Observationes, correctiones, & coniecturæ
in D. Augustinum.

Editio Veneta ad signum spei 1552. Tom. I.

In Vita S. Augustini.

D finem leguntur hæc verba. J.
Non erit magnus, magnum pu-
tant, quod cadunt ligna, & lapi-
des. Non erit magnum, quod
cadunt ligna, & lapides. L.

Ex Libris Retractionum.

Lib. 1. cap. 3. Nec illud mihi placet, quod
Pythagoræ philosopho tantum laudis de-
di, & qui hanc legit, vel audit possit pu-
tare credidisse nullos errores in Pytha-
gorica esse doctrina, cum sint plures; ij-
demque capitales. me. F.

Cap. 7. Vanitas vanitatum dixit Ecclesia-
sticus: in multis quidem Codicibus legi;
sed hoc Græcus non habet. Habet au-
tem Vanitas vanitatum, quod postea
vidi, & inveni eos Latinis esse veriores,
qui habere vanitatum, non vanitatum.)
Nostri Codices hodie omnes habent vani-
tatis vanitatum, arque ita Græci quoque
paucaque pariter. L.

Cap. 14. Quamvis & illa, quæ & immerito
non voluntaria peccata dicuntur non
V. C.

Cap. 21. Vbi de gallo gallinaceo ait. Hoc
ipsa petra Ecclesiæ vbi de galli cantu ait.
Hoc ipsa petra Ecclesiæ. F.

Lib. 2. cap. 21. Sed potius implere præceptū
se. L.

Cap. 31. Intermissæ sunt mihi à Charragi-
ne Ecclesiæ Interim missæ. L.

Ex Libris Confessionum.

Lib. 1. cap. 7. Nisi vero & ista innocentia est
in fonte lactis vberim manante, atque
abundante copulentiſſimum) <. O.

Cap. 16. Fingebar hæc Homerus, & huma-
na ad eos transferbat) Deos. L.

Ibid. Ad quem Deum, inquit, qui tēpla celo
summo sonitu concutit) Cæli summa. L.

Cap. 18. Vt qui illa sanorum veterum placita
teneat.) sanorum. L.

Lib. 2. cap. 6. Nam & si quid illorum poma-
rum intrauit in os meum, condimentum
ibi facinus erat) cibi. L.

Ibid. Et nunc Domine Deus meus quid me
in futuro delectauerit) furto. L.

Ibid. Cuius potestati eripi, aut subtrahi
quid potest, quando, aut vbi. aut quo,
vel à potest) à quo potest. Edit. Venet.
an. 1570.

Cap. 10. Quis exaperit istam tortuosissi-
mam, & implicatissimam nodositatem),
exequauerit. F.

Lib. 3. cap. 2. Hoc enim tu Domine Deus,
qui animas amas, atque purius quam)
lacteque. L.

Cap. 6. Audaces priuatis conciliationibus,
aut directionibus) diruptionibus. L.

Cap. 12. Nam & multa prætereo propter
quod proprio) propterea. L.

Lib. 4. cap. 2. Quid distaret inter coningalis
plac. di modum) placiti nodum. L.

Cap. 3. Quia enim factus ei eram familia-
rior, & eius sermonibus) < L.

Cap. 5. An & sictus res amara est) amara. L.

Cap. 6.

Cap. 6. Et an'que amittat eas) etiam ante-
quam. L.

Cap. 8. Nifi quia *fuider: in in arenam* animam
nam) funderam in arena. F.

Cap. 12. Ecce *vbi est*, vbi *fapit veritas*)
Ibi. L.

Ibid. Sed quantum est ad illud bonum est, &
fuant) &. L.

Cap. 14. Cum *idem* ipsi & vituperando, atq;
fpergendo ea ipfa parrent) *idem*. L.

Lib. 6. cap. 2. Vnde *indignationem* fumeret nō
ponebat) libationem. F.

Ibid. Et vt quod poffet daret agentibus) & ;
Ibid. Et fi communicatio Domini corporis
illie celebraretur) *fi*. L.

Cap. 3. Ne *adiutore* fufpenfo) auditore. L.

Cap. 6. Quam de vilco tam tenaci mortis
exufti) erufti.

Cap. 10. Hoc fole autem penē *ima* flectus
erat ftudio litterario) *iam* & ;

Cap. 16. Poft mortem teftare animę vitam,
& *traftus* meritum) actus & ;

Lib. 7. cap. 17. Et pcrueniret ad id quod & est
in ietu trepidantis afpectus) non. Alias

Cap. 18. Per quem fubducendo *deprimeret* &
fe ipfis) dirimeret F.

Lib. 8. cap. 2. Quibus tunc tota ferē Romana
Nobilitas inliata fpirabat *populi r'fiam*) Po-

lytheiam, ideft Dtorum multitudinem, ita
enim Epiphani, hęr. 37. Tertull. ad Prax.

plurimam diuinitatem dixit Iuftinus Mar-
tyr in oratione ad gentes *populi*

voeat & *populi*. Hic autem alij codi-
ces habent *populi etiam*, vt facilis lapfus

appareat. Vtitur ea voce Niceph. lib. 10,
cap. 36.

Cap. 6. Ifti autem nihilo mutati & priftinis;
fueverunt fe tamen, vt dicebar, atque illi

congratulati funt) & ;
Cap. 8. Hortulus quidam erat *hospitij* noftri)

hospitij. L.
Cap. 10. De fupplicio *liberivis* peccati, quia

eram filius Adam) & ;
Lib. 9. cap. 4. Et torquofa mea *dixeris* direxe-

ris. L.
Cap. 7. Et tandem refpirans quantum *parat*

aura in domo fenę) & ;
Lib. 10. cap. 4. Qui mecum es & priuquam

tecum *fm*) etiam. L.
Cap. 6. Nec candorem lucis *ecce* *iftis* amicis

oculis) coeleftis. L.
Cap. 7. Et est eadem vis.) Quia. Alias.

Cap. 8. Ne forte nos *funus*) En. L.

Cap. 11. Vt demio velut noua excogitanda
funt *in idem* iterum) Ibidem. L.

Cap. 13. Et hoc meminij, *alterque* nunc vi-
deo) aliter quam. L.

Cap. 17. Quid igitur *tu* vera vita Deus
meus) & .

Cap. 12. Poft concupifcentias tuas non-)

cas, & & *voluptate* tua auertere) volunta-
te. F.

Cap. 36. Sed vt inde fit gaudium, quod non
est gaudium? *mifera* vita est?) sed vt inde

fit gaudium? quod non est gaudium, mi-
fera vita est. L.

Ibid. Huic *amplius* placuit donum homi-
nis, quam Dei) autem plus. L.

Cap. 19. Aut etiam fcit ex tua gratia; *fed*
non fua meritis) & ;

Lib. 12. cap. 6. Et vt appareret in folitum) &
Cap. 11. Et hoc folum & te non est, quod

non est *motusque* voluntatis) motus, fcilli-
cet. L.

Cap. 17. Quid *fibi* dicat alius) *fi*. L.

Cap. 18. Per tempora, & loca pulchras *na-*
rationis faciant) variationes. F. vel erra-
tiones. L.

Lib. 13. cap. 1. Et oblitum *tu* non oblitus es)
tui. L.

Cap. 8. Ex te oriantur veltimenta veltia.)
Videtur innuere locum Ifaie c. 58 fecun-

dum lectionem Tertulliani, & Cypriani,
vt aperte facit ferm. 17, de temp.

Cap. 37. Quemadmodum funt ifta opera;
tua *fer noi*) propter nos. L.

Contra Academicos.

Lib. 3. cap. 18. velut adiutor, & *enius* irrefp-
rat) cuius. L.

De Ordine.

Lib. 3. cap. 11. Sed quoniam folent doctiffimi
viri quid inter rationale, & *irrationalē* in-

terfit) Rationabile. L.
Cap. 14. Ad primum pertinere Tragedos,

vel Comedos, vel choros *cuiusque* modi) cu-
iusque modi, fic infra lib. 2. Soliloquior,

cap. 6. Vbi notandum est liberos vici-
nitatem litterarum inter C. & Q. fape alte-
ram alterius loco poffiffe. L.

Ex Soliloquiorum Libris.

Lib. 1. cap. 10. Nam quanto augetur fpes vi-
dendę illius, *en* vehementer *alio*, pulchri-

tudinis.) quā. F.
Cap. 11. Vt honores illi, quos ante *poffe*

neceffarios iam deiefti) &. L.
Ibid. Et fi ad illa, *en* cupio, nonnifi per hęc

mihi tranfius *eatur*) datur. L.
Ibid. Vt male olere omne cœnum, *non* fem-

per commoueri fentias) non femper, fed cū
commoueri fentias. & ;

Cap. 14. Iam fieri non duro) Iam durare;
fieri & ;

Lib. 2. cap. 3. Quid & ipfa veritas occidat)
fi. L.

Cap. 9.

Cap. 9. Quid omnis pictura, vel cuiusmodi simulacrum; cuiusque modi. L.

Cap. 13. Ex hoc non perzq; in omnibus) sed. L.

Cap. 14. An incepta omittimus? expediamus) &. L.

Cap. 15. Hic vero dubitare clementia est) demencia. L.

Cap. ult. Tum enim alterius, atque magnitudinis) æquæ. L.

De Magistro.

Cap. 4. Num nihil distat inter hæc omnia) in eas res) &

Ibid. Nam omnia signa tibi videntur aliud) Num. F.

De Quantitate Anima.

Cap. 3. Sed solo interroganti mihi respondeas) volo. F.

Cap. 4. Imo quidam longè diuinius) quiddam. F.

Cap. 5. Qui ergo fundus est, qui finis, quæ inmensitas, quæ possidet hæc capere) posset. F.

Cap. 7. Aut quidem his affecturus sis) Aut quid ex his effecturus sis. F.

Cap. 9. Et linea linear: contraria non sit) <

Cap. 16. Paris, & in se ipso totus teres) Fortis. L.

Ibid. Campos rationis sit) composque L.

Cap. 19. Vel quo tenuis vinum sit) Quotient. L.

Cap. 22. Voluntas autem utrum exhibet) nntum. L.

Ibid. At si crescere animam putamus cum additur, viribus minimi putanda est) minui. L.

Ibid. Si iam ibi satisfactum est) tibi. L.

Cap. 27. Ex quo licet, vt opinor,) liquet. L.

Cap. 28. Tanto magis similiorem hominem devari) peccori. L.

Ibid. Vt nihil aliud agerem, quam reddere me, cui mihi) redderem me mihi, cui. L.

Cap. 33. Ac minimam multimoda miracula) molium. F.

Ibid. Dimetiendi subtilitatem) Dimetiendi. L.

Ibid. Quid effectum erit cum fuerit ab omni tæbe anima libera, maculisque diluta,) cum se denique in se ipsa lætissime tenet)

Quod cum effectum erit, idest, cum fuerit, sic asserunt Louanienles in editione Antwerpensi. quod si tenemus, necessario legendum videtur infra non cum se denique,

sed Tunc se denique, vt sententia, & verborum ordo, & structura constet. L.

De libero Arbitrio.

Lib. 1. cap. 10. Quamquam robustissima tenetur fide) teneatur. L.

Cap. 13. Qui enim habet, & diligit voluntatem bonam, & oblitus eis) oblitus. F.

Lib. 2. cap. 4. Quo mouet non videns & indicat se vtrumque sentire) < nam editio Veneta 1570. non habet coniunctionem,

quæ certè sententiam suspensione perturbat.

Cap. 9. Vnde nec ego de tua mente aliquid cerno, vt de mea) tu. L.

Cap. 11. An alterum existat ab altero, vt alterum in altero consistat.) aut. L.

Cap. 16. Ad quas referas quaque pulchra) sentis exterior) quæcumq; F.

Cap. 18. Et certè nunc responde quæso, quid tibi melius esse videatur in nobis? fine,

quo rectè vni potest) Id ne. F.

Ibid. Sicut in ipsa etiam, quam tu commemorasti, iustitia restet, ratio viger.) recta. L.

Lib. 3. cap. 1. Sed nescio an vlla culpa sit.) nulla. L.

Ibid. Atque in nostra potius potestate, neque culpandus) positus. L. laudandus.

Cap. 6. Vt quod inuitus es, offeratur.) auferatur. F.

Cap. 8. Si dixerit. Non erat tam difficile) tamen. L.

Cap. 12. Sic eam non peccaturam præcinit Deus) Sicut.

Ibid. Sine nulla est melior rerum ordinatio) vlla.

Ibid. Et tamen propter loquaces, vt infirmos) < F.

Cap. 15. Nam & quæ redduntur) tralegando ei redduntur. qui tralegauerat)

translegando ei redduntur, qui translegauerat.

Ibid. Si iustum, & prudentia perfectum) profectum.

Cap. 16. Deus autem, si accipit) debet.

Ibid. Quanto & in ipsis eum laudabilem) Quando.

Cap. 20. Aliquod in suo genere fieri Deus, ornamentumq; terrarum) decus. L.

Ibid. In istis autem ianua ministerij) mysteriorij. Alias.

Cap. 22. Nec vlla vultur peccatorum causa querenda) interior.

Cap. 23. Maior querela, & qutasi misericors deponi) solet) deponi. L.

Ibid. Quis ergo nouit) inquam. F.

Ibid. Et talium questionum? studiosissimi examinatores) non.

Ibid. Restat vt aut officio susceptæ sint, aut irrogatæ supplicio) Ignorantia, & diffcultas

cultas, aut officio ſuſcepta, aut irrogata ſupplicio. L.

De Vera Religione.

Cap. 14. Et hoc quidem * maniſeſtum eſt) addo. G.

Cap. 15. Ita enim nobis ſuadetur à corporis voluptatibus, & ad æternam) < V. C.

De Moribus Eccleſiæ Catholice.

Lib. 1. cap. 1. Cuiusmodi Eccleſiæ) cuiuſque modi. F.

Cap. 3. Ita ſi ſanè) ſit. L.

Cap. 31. Traditionem tamen etiam ipſi reddunt vni) Rationem. F.

Lib. 2. cap. 1. Hoc enim intellecto, & perſectio) perſectio. L.

Cap. 2. Eorum ne qui quærit vnde ſit, quod) quid ſit ignorat) qui. L.

Cap. 3. Non enim erit aliter ſummum bonum, idelt, enim) quo nihil eſt melius) < L.

Cap. 16. Quid de ſimo bubalo, qui eſt certè bonis caræ) ſordidior) carne. L.

De Geneſi contra Manicheos.

Lib. 1. cap. 5. Qui feciſſi mundum de materia informi) & :

Cap. 8. Quouſque ad argis regulas perducatur) artis. L.

Cap. 13. Cuius ſemen in ſe * ſecundum, ſuam ſimilitudinem) eſt. L.

Ibid. Quis iuſſit naſci tantas herbas, vel ſpinodas, vel venenofas) venenofas. L.

Lib. 2. cap. 1. Et omnia viridia agri tamquam) antequam. L.

Ibid. Hæc vocabitur mulier, quoniam de viro * ſumpta eſt) ſuo.

Cap. 10. Vtique locos iſtos terrarum quantum ſecundum hiftoriam in tecta inueniantur) & :

Ibid. Juſtitia enim ad omnes partes animæ pertinet, quia ipſe ordo, & æquitas animæ eſt) ipſa. F.

Cap. 11. Adhuc enim erat quo fieret) Ad hoc Alias.

Cap. 31. Quo enim maiori iudicio potuit ſignificari mors) iudicio. F.

Ex libro Epiftolarum. Tom. 2.

Epift. 3. Modus autem ipſe dicendi, quo Sancta Scriptura contextitur, quam omnibus accèſſibilis.) quamquam. F.

Epift. 5. Ut munera ederet, veneratoſq; vellet) venatoſq; L.

Epift. 9. Si enim ad Scripturas Sanctas ad-

miſſa fuerint velut officioſa mendacia) & . Ibid. Cuius pondere contentioſe falſitatis obſera: ut improbitas) ſubruatur.

Epift. 19. Ac ſi aliquid in eis offendo) offendero. L.

Ibid. Vt quantalibet ſanctitate, doctrinaque pæpollent) doctrinane. L.

Ibid. Quod vel Timotheum circumcidit) Cum. L.

Epift. 23. Quando quod traxit admiſſum eſt) admiſſum. G.

Ibid. Quod quidem non ea fide ad baptiſmum percipiendum paruulos ſerunt) offerunt. G.

Ibid. Vnde miror parentes in iſtis rebus ſideliter * paruulo reſpondere) pro. G.

Ibid. Nàm ille tunc adoleſcens, qui talia, breuiter volebat audire) nolebat. F.

Epift. 23. Sed nunc quod dicitur animas nō in (neſcio quo) fonte exiſtentes mittere.)

Inter Hieronymi opæa tom. 4. ita hunc locum legimus. Sed nunc quod dicitur animas neſcio quo fonte iam exiſtentes non mittere.

Epift. 31. Charitas Chriſti, quæ vrget nos etiam abſentes ſicut per vnitatem ideæ aligat) < F.

Epift. 32. Ergo neutrum poſſum) Ego. F.

Ibid. Ne dum anidus hauris bona, & recta, quæ data miniſtro) dat à miniſtro. F.

Ibid. Apud Deum enim meliorem) At enim Alias. Etenim. L.

Epift. 33. Quo paſcuntur oculi temporalium expellentes) ipeſcitatores. L.

Epift. 36. Pulchra equidem, ſed miræ vagis præſentia tætrum) ſeu. L.

In Annot. Epift. 38. Videretur Paulini) & Paulinum non ſaris reſert, & ab Auguſtino in citandis ſacræ Scripturæ verbis non parū diſſonat. L.

Epift. 38. Talibus conceptis ſe ſeminibus, talique in vitam nouam connubio procreat) conceptus. F. procreatus. F.

Epift. 44. Quorum immanitatem, vel ſi hoc maius potentiam) maioris. L.

Epift. 48. Qui nobis occaſionem præbuit, tamque faciendi) viamque. F.

Ibid. Quorum ſchiſma in Byzantio, & in Tripoli exaſit) Bizacio. L.

Ibid. Tale tunc erat tempus, de quo ſcripſit Hilarius) fortè innuſ locum, qui eſt lib. 7. de Trinit. poſt principium. Eccleſia inter hæc periclitatur, vel vtrius locum, qui in libro de Synodis cap. 17.

Epift. 49. Vt qui æternam noluit haberi peccati perfruſionem) habere. F.

Ibid. Si fortè opus erat tanquam ouo corſu) Niſi. L.

Ibid. Vix moleſtum eſſet, non tamen mirū) Vt. F.

Ibid.

Ibid. Vaporem ventris, quo cibi *malescent*, potuisse *mitescunt*. F.
 Epist. 50. Vix hunc te appareat etiam *Dei* ipsa virtute militari de. L.
 Ibid. Potest facillime accipere de Ecclesia *Sitienfis* Sicisens. L.
 Ibid. Tu nisi malo coactus recte facere nescis Terentius Adelphis. Est quidem ipsa sententia, sed non verba: ait enim prima scena. Malo coactus, qui suum officium facit, dum id relictum iri credit, tantisper cauet.
 Ibid. Exundanti venæ pulvis obstrusus sanguinem *obtinuit* contumit. L.
 Epist. 54. Quamvis ergo caute, salubriterque prouidum sit, ut locus *illius* humillimæ paucitatis illis. L.
 Ibid. Vbi quidem si aliquos susinet *repente* cruciatus à repente. V.C.
 Ibid. At non potius subuertit, atque opprimitur: Videtur aut abundare negotio, aut aliter legendus locus. L.
 Ibid. *Qui* vero contra ius societatis humanæ furtis, rapinis, calumnijs, oppressiōibus, iniurijs *absulerit* Quæ. L. Absulerint. G.
 Epist. 55. Saltem *timeantur* annonæ meretur. L.
 Epist. 56. Quam vt nostro ministerio, atque vt ita dixerim, satellitio *indurata* indurata. F.
 Ibid. *Etsi* frustra etiam humeros conetur excutere vt. L.
 Ibid. Tam *gaudium* imaginum corpora grandium. L.
 Ibid. Vt tardius quam *possent*, tibi hæc mitterentur poposceras, vel posceres. L.
 Epist. 64. Multas carnales *felicitates*, & agri-
 tudines) feciditates. L.
 Ibid. In paucis gemit *consiliorum* gravitate) conciliorum. ∞:
 Epist. 65. *Hinc* oro participem me facias) hic. L.
 Epist. 66. *Aduc* eos ad domum Dei tecū) Adduc. L.
 Epist. 67. Architheater etiam Dioscorus) Archiater. L.
 Epist. 68. *Qui* si malum pro malo redderent etiam se contra legem facerent Christi) Desunt aliqua verba. Excusari forte possent. L.
 Epist. 75. Tunc *quidem* ad terrorem viuendum) quippe. Alias.
 Ibid. Sed si tibi *quam iuste* fiat, dominus reuelauit) quod. Alias.
 Ibid. Ad eum non pertinere quis ambigit) Quid de tot animabus) Quid dicam de coniuge) G.
 Ibid. Vnde si fueris interrogatus *rectam* ra-

tionem non vales inuenire) responsonem, rectam. G.
 Epist. 86. Sine vilo scrupulo, vt disceptatione) scitare) aut. L.
 Epist. 96. Quamuis ad nos à nostris quibusdam laicis sint gesta perlatæ) Nescio quibus ∞:
 Ibid. *Quibus* ille auditum se crederet, & absolutum) à quibus ∞:
 Ibid. Quæ utram vera sint dubitamus, quod sub nulla *illius* persecutione) vilius F.
 Epist. 99. In carcere concludis spiritibus prædicant *quid boni soli meruerint*.) Perplexæ lectio, ita videtur extricator reddi. posse, si legatur. Duo boni soli meruerunt. Solos autem duos Abraham, & Lazarum. Clemens Alexander, Strom. lib. 6. quæstionem penè eandem traxit. L.
 Ibid. Vt cum Dominus in infernum venisset *illis* doloribus solueretur) illi. O.
 Ibid. *Quid* is ergo præstiterit) is. L.
 Ibid. Præsertim quia ne ipsos quidem inferos vsipiam scripturarum *locis* in bono appellatos potui repente) < F.
 Ibid. Iam vt arbitror *attenditur* forma verborum) attenditur. F.
 Ibid. *In illo vero*, quæ proposuisti) Illa ergo. L.
 Ibid. *Quid* si factum ∞ fuerit, poterunt illa verba utroque modo intelligi) & F.
 Epist. 100. Euigilauit, & somnium, vt fuit) euigilauit, atque ille, & somnium absuit) F.
 Epist. 104. Quod autem quibus simul *scripsi*) scripsisti. F.
 Epist. 106. A quo sibi *bona* sunt omnia bona) donata. F.
 Ibid. Ne vel hoc ∞ sit in eo) non. F.
 Epist. 109. Cogitate quid mali sit, vt cum) Deo natis in vnitare gaudeamus) de. F.
 Epist. 110. Hipponennum *regionum*) regionum. F.
 Epist. 111. Volo *Et* me doceat, si verum) sapit) vt. F.
 Epist. 119. Eos enim *inculpat* qui dicunt) culpam: F.
 Ibid. In interiora Austri nulla semita cetera; *vel recta* gradiuntur) < F.
 Ibid. *Itaque* enim longitudo) Ita. L.
 Ibid. Quod memento quam sæpe commoremur, nec iam nunc) ne. L.
 Ibid. Sicut in Océano, *quia* redit ad præmum) qui. L.
 Ibid. Quasi tubas exhortationes *inflammant*) Insent. F.
 Ibid. Quam ∞ paucissimis, & manifestissimis) in. G.
 Ibid. Legalibus tamen *sacris*) Sacramentis. G.
 Epist. 120. *Scilicet* vnum aliquid intuentes) Sed. F.
 Epist. 122. Non itaque debemus tam nobis ipsis

ipſis eſſe contrarijs, vñ * credamus) non. F
Ibid. Et nunc non eſt *peſſimus* aperire os.)
poſſumus. L.

Ibid. Nobis autem conſuſio faciei, ſicut dies
hie.) hæc. F

Ibid. Et ad iudices noſtros, qui iudicabant
in nos) < L.

Ibid. Intende Domine, & ne *tradideris* pro-
pter te Deus meus) tardaveris. L

Ibid. Nam Siſitienſis ante paucos annos So-
ueri Episcopos neptis) videtur gloſſa: addi-
tum, ſed non repositum ſuo loco, ideſt poſt
verbum Episcopos. L

Epist. 124. Ne forte nunc fieri poſſit, quod
ante non potuit) Pro ſi forte. L

Epist. 125. Non ne inter hæc verba, ecce *ſe-
miuius* dum vita ducitur prius finienda, &
quàm corrigenda. Vis ut ignoſcam *ſaria-
bile* ſecuritati tuæ) iaces ſemiuius. L.
Inſatiabili F. ut infra hic, vel Inſanabili.

Epist. 126. Ne *quiſque* non de homine, ſed
de ipſo hominis bono aliter ſentiat) Ne
quis. L. Nequiſquam. F

Epist. 126. Neque enim te arbitror, non re-
colere magnam me ad te) apud. F

Ibid. *Per* quamvis magnam deſeratur ma-
ki, & magni teneatur bonum, cogi *tantum*
homines) < F. tamen. F

Epist. 128. Cui ſe Chriſtus largiſſime inſun-
dus & fructus ei aſſeras.) vt. F

Epist. 130. *Circeſibus*) Circeſibus, vel
Circenſibus. F

Ibid. Et tamen malus Polemo *magis* ebbri-
tate inueterati erroris *exſilior*) & :

Epist. 131. Neque enim à quolibet diligor,
ſubſeior, & *eligor.*) grigor. L

Ibid. Maxime quibus *dam* etiam ſilentior
dimenſa) < L

Epist. 133. *Quæ* vtique per viſcera charitatis
noſtræ ſunt) < F

Epist. 134. Vt ipſe quibus Chriſtiano iure
potueris *anima* fiducia iſtam epiſtolam le-
gas) omni. F

Epist. 136. *Nequaquam* me de illo tale aliquid
credidiſſe) Nec vnquam. F.

Epist. 137. *Quæ* mala ſimiliter præſentia-
ta.) cum. L. Quam. F.

Epist. 139. Sed vt ingens diuiſis *vber* in ſu-
men haurirem) vberis. F.

Ibid. *Chriſti* de ſtipite pendens) < L.

Epist. 140. Vnde fortaliſſi *fecimus*) feci-
mus. F.

Ibid. Ita illud quod *proſequum* eſt) perſe-
cium. F.

Epist. 143. Hoc eſt quod nos * magisque
compellit non tacere) magis. F

Ibid. Deſinientes tantummodo eſſe *gloriam*
Dei, & adiutorium) gratiam. L

Ibid. *Alij* Dominum, & deprecatus ſum il-
lum) Adij. L

Epist. 144. Tanquam & nos *id* ipſis quie-
tius) in. L

Ibid. De ſpiritu *ſonante* per gratiam) ſolan-
te. F

Ibid. Nec facile quiſquam eſt, qui palam
committat *quod* per illicitum) per quod. F

Ibid. Non quia hoc audent aperte dicere,
ſed *eorum ſententiam* velint) & :

Epist. 147. Ne forte tempelantes nonnulli
auditores malint *expeſſare* certamen) ſpe-
ciare. L.

Epist. 148. Et maxime hoc tempore *facilius*,
& latius) felicius. L.

Ibid. Quod ſi propterea in re ipſa didici,
qui populo miniſtrat Sacramentum) & :

Ibid. *Aut* quod negotium mihi.) Ad. F

Ibid. Multo facilius *migne* gratius) Multoq; L.
mihique. F.

Epist. 151. Ecce Episcopos *patriſ* veſtræ) pat-
ris. L

Epist. 153. Vel ipſe, vel *ille*, quæ cuſtodit)
illa, Ita infra.

Epist. 154. Quam ille, qui ei iurat per duos
falſos, quos colit) Codex Frobenianus, &

Iuo p. 12. cap. 35. ita habent hoc loco.
Quia ille, qui ei iurat falſos Deos colit.)

Quia ille, qui ei iurat, iurat per Deos. F

Ibid. Sicut Laban per Deum *Iacob*) Nachor.
Iuo.

Ibid. *Ideo* peccat, ſi fieri permittit) < V. C.

Epist. 161. *) Honorato Donatiane. Hæc
Epiſtola in editione Veneta 1570. eſt nu-
mer. 160 & ſic de alijs Epiſtolis vna mi-
nus.

Arbitramur nos non debere dubitare de
tam euidentiffima completionem) < L.

Epist. 162. Si propterea concilium *regebat*,
vt paci conſulere) cogebar. F.

Ibid. Miſſaq; *tractatoria* ſuper eorum nomi-
ne) Tractoria. Concilium Carthag. 5. c. 10.

Africanum c. 43. to. 1. mentionem faciunt
de Tractatoria, ſed ibi legendum Tracto-
ria. Eſt enim tractoria, vel euocatoria.)

epiſtola Primatus euocantis Episcopos ad
Synodum, vel facultas publici curſus, de
quo Codex Theod. 1. c. rit. 6.

Ibid. Quos volebat *illi* diſſeri) ille. L

Ibid. Propter ipſius Secundi ſocietatem,
qui eis *perceperat* terrius) pepercera. L

Epist. 163. Vt ad interrogationem ſuam,
breuiter reſponderem quærens à me *quam*
iuſtum putarem) *Quam*. Vtrum iuſtorem.

Epist. 164. Propterea ergo vos non rebapi-
zamus, qui *radicem* vos reddere cupimus)
radici. L

Epist. 168. Minatur eidem matri ſe in par-
tem Donati *translatum*) Alijs tranſitu-
rum.)

Epist. 180. Qui *quiſquam* vult ire ſiue certis
neceſſitatibus impeditus) niſquam. L.

Epist.

Epist. 183. Nota quæ sequuntur XVI Epistolæ Augustini non sunt, & ab omnibus reijciuntur. Epist. 202. Et erga coniugale vinculum fides, &que honesti, ac probi mores) ceterique F. Epist. 203. Quæ hic resalant, ibi grauant) Releuant. L.

Ibid. Christiana potius indutus fiducia existis, & dicis) Exilis. L.

Ibid. Si tunc regnantibus iustis cum Domino, damnatisque impijs nemo reuolueretur) Baptizabatur. F.

Ibid. Ne forte fieri possit, vt adiuuante Domino) Pro si forte supra 131. vel epist. 184.

Fol. 173. vbi est epistola incerti auctoris ad Demetriadem. Cum opus hoc epistolarum emularemus) Quæ sequuntur omnia falso inscripta sunt, vel Augustino, vel Cyrillo Hierosolymitano. Cum multa incepta sint, & hæretica. Sequuntur autem hic Epistolæ Augustini num. 66. idest, à CCIV. vsque ad CCLXX. in excusis Codicib. Antwerp. an 1576.

Epist. CXLIII. Nota: Augustinus supra Epist. 143. in fine plane videtur sentire hanc epistolam esse Pelagij, non Iuliani 138. L.

Circa finem tom. 3. epist. 1. Quandiu in hac ita conuersaris sine peccato) vita. L.

Epist. 4. Vbi iam non certarum spatio diuiditur) Terrarum. L.

Ibid. Merito pertulisti) Promissi. L.

Epist. 15. Quas provincias scimus nobis NOS habere primate) < SVOS. V. C.

Epist. 16. Quæ fidelium nomine eos censet indignos, quibus) dignos. F.

Ibid. Et quantum ab vtero recentissimi parvuli) < F.

Ibid. Atque in Concilio iudicatum homini nato in æternum pareat) Nato de. F.

Ibid. Attende obsecro rem) Te. F.

Ibid. Quomodo vir circumspexit Pelagius, nam ex eius libro hæc, quæ modo posui verba transcripsit sensu) Pelagius (nam ex eius libro hæc, quæ modo posui verba transcripsi) sensu.

Ex Tom. 3. lib. 2. de Doctrina Christian.

Ex lib. 2. cap. 16. Ingenium quippe, vt ita dixerim ingenium non potest non moueri.) ingenium. F.

Ex Cap. 20. Qui v. genethiaci propter natalium dierum) olim. Grat.

Ex cap. 22. Quod geminorum partum sterminet) differminat. L.

Ex lib. 3. cap. 12. Et scimus quisque maluerit) sanus. L.

Locusionis de Exodo lib. 2. num. 113.

Iusti æternæ non sunt stabilia) locus parum intellectus à librarijs corruptus vt opinor ita re-

stimendus: Iusticie terrene non sunt stabilia. L. Num. 112. Non dixit quid aurea) < F.

De Fide, & Symbolo.

Ex cap. 2. Nisi eam aliqua ab illo v. fabricata, natura tanquam materia adiuuaret) Lum. v. Non. L.

Ibid. Qui nostræ fidei Christus Iesus Domini commendatur) Quibus. V. C.

Ex cap. 3. Credimus etiam, & in Iesum Christum) < L.

Ibid. Quoniam per ipsam innotescit signis secretissimis pater) Animus secretissimus patris. Antwerp.

Ibid. Et tamen tale iudicium quo fiat) indicium. F.

Ibid. Quasi alter animus ab animo per quem scinditur) indicit. F.

Ex cap. 4. Neque ex tempore genitus quoniam sempiternus Deus) Quia. Antwerp.

Ibid. Nihil v. habet Deis contrarium) Ergo L.

Ex cap. 7. Ne v. illud incidamus sacrilegium.) In. F.

Ex cap. 9. Digressaque, itaque fidei commendata, Et ciuina generatione Domini) Fide atque < L.

Ibid. Spiritus Sanctus non minore natura, quam Pater) Minor. F.

Ibid. Quodcumque ergo de singulis interrogati) Aliis quamquam.

Ibid. Vt tamen non tres doceri) nobis coli) Non tamen tres Deos. L.

Ibid. Vnde etiam v. donum Dei dicant) cum. Antwerp.

Ibid. Propterea, & fidentia prædicandæ veritatis, quia impleti sunt) Qua. Antwerp.

Ex cap. 10 itaque credimus v. remissionem peccatorum) Et Antwerp.

Ibid. Quia in eam identidem, velut digitus, intenditur) eandem. L.

Ibid. Hominis autem, vel pecoris, & corpus, & caro v.) est. Antwerp.

De Definitionibus Orthodoxæ fidei, sine Ecclesiasticis dogmatibus.

Algerus lib. 2. cap. 22. de Sacram. Euch. citat ex hoc libro c. 82. nomine Gennadij in prima editione, vt natarunt Louanienfes. Valafridus Strabo lib. de reb. Eccles. cap. 20. citat sententiam 53. ex Gennadio Massiliensi presbytero in dogmate Ecclesiastico. Vide librum de diuinis officijs fol. 404. col. 1. S. Thomas item Gennadium laudat auctorem quodlib. 12. art. 10. tom. 12. 75. A. & Platina in vita Symmachii. Petrus Lomb. sent. 2. d. 8. c.

De Fide ad Petrum Diaconum.

Errandus, is cuius extat tractatus de corpore, & sanguine Domini, citat ex Fulgentio in libello de fide caput 19. in hoc opere locat. pag. 223.
Ex cap. 1. Aeternum quippe, & sine initio est v. de Patris natura natus exstitit) Quod, L.

De Trinitate.

Ex lib. 1. cap. 1. Nullius generis rerum verba, *visitant*) vitauit. L.
Ibid. Et paulo post *tu* dicite) < Anticrip.
Ex cap. 4. Et huiusque a Patre sit genitus) < L.
Ex cap. 8. Quod v. forma serui maior est Pater) In. F.

Ex lib. 2. cap. 1. Et minor Patre secundum serui in formam, quam accepit) < L.

Ex cap. 4. Quia de filio accipiet) Fluo. Antwerp.

Ex cap. 5. In Euangelio dicitur Virgini Mariae querenti ab Angelo quomodo fieri illud Spiritus Sanctus superueniet in te) locus Euangelij si veterum sententiam sequimur Cypriani, Tertulliani, Lactantij, & aliorum, nihil pertinet ad distinctas Trinitatis personas, sed ad diuinitatem significandam, quia enim Deus spiritus est, homo autem caro; & Maria virum se cognoscere, ex quo conciperet, negauit, audiuit ab Angelo diuino semine, idest, Spiritu Sancto (quod erat ipsum Dei verbum) implendam esse, atque ita hic Spiritus non tertiam Trinitatis personam, sed Dei Verbum, & ipsum Deum verum significat; & cessant quaestiones inexplicabiles, de quibus multa multis locis tam ipse Aug. quam alij multi perplexi scripserunt, vt alibi notauit. L.

Ex lib. 4. cap. 17. vtrum experimento praetereorum futura conijciantur) conijciant. L.

Ex lib. 12. cap. 22. Negandum non est esse peccatum) < L.

De Genesi ad Litteram.

Ex lib. 1. cap. 1. Tenebrae erant super abyssum, vt *transfuso* verbo) Translato. L.

Ex lib. 9. cap. 4. vbi nulla concupiscentia tanquam *stimulus* inobedientis carnis urgebat) stimulus. L.

Ibid. Hoc est desolatio diei potest) De solario. L.

Ex cap. 7. Quoniam id, quod bonum habent nuptiae, & quam bonae sunt nuptiae peccatum esse nunquam potest) Quo. L.

Ex cap. 17. vt per *inueniam* steriles femina in senectute pariat) Inuentam. L.

Ex lib. 11. cap. 11. ex quo *odere* diuinæ prouidentiae opere) L.

Ex lib. 12. cap. 8. si benedixeris Spiritu QVIS supplet locum *idiotae* & quomodo dicit) QVI Alias Idiotar quomodo) L.

De Mirabilibus Sacra Scriptura.

D. Thomas librum hunc authenticum non esse, ait, & falso Angustino adscriptum p. 3. q. 1. f. 3.

1. Adamannus quidem Presbyter, & Abbas Monachorum in insula Nua vltra Britanniam. his temporibus scripsisse traditur, quare non fuerit forte coniectura admodum fallax, si eisdem libros hosce tribuamus? quamquam Bedae lib. hist. Anglic. f. cap. 16. & tribus sequentibus nihil tale scripsisse prodatur: sed tantum de locis sanctis. Hic auctor accessum, & recessum maris appellat Ledonem, ac Malinam, quae duo legimus etiam apud Bedam de Mundi constit. cap. 8. 318. 17. tom. 1. & lib. de natura rerum cap. 39. tom. 2. 39. & lib. de temp. ratione c. 27. tom. 2. 117.

Ex cap. 4. Huius argumenti lib. 2. Hiberniae natus, & circa annum Domini 660. haec scripsisse colliges horum trium librorum Auditorum. Quare post Augustinum scripsit an. 180. vel verius 230.

Ex lib. 2. cap. 4. *Allia*, & *Spessa* consulibus) Aniola, & Panfa. L.

Ex cap. 18. Sed motu *coegente* gynaeola mole) coegente grauiuscola. L.

Ex lib. 3. cap. 11. Quod de prima vice moriatur) Ideo. F.

De Agone Christiano.

Cap. 29. *Nec vove sic viuere*, vt vel inter se pacem postea custodierint) Nequiere sic viuere. F.

De Opere Monachorum.

Cap. 1. Adse itaque ipse etiam mihi, ipse quoque ita parcam) Ipseque in.

Cap. 5. Ille enim ea, quae mirebantur, sicut de illo scriptum est *auferebat*) ferebat *et haec* Portabat dixit exponens locum huc tract. 50. tom. 9. L.

Cap. 16. Consilium in hoc *Deus*) dans. L.

Cap. 21. In eandem labem pestifera contagione *imitantur*) mutantur, F. vel imitantur. L.

De Diuinatione Daemonum.

Cap. 8. Vnde quis *vsque adeo decipiat*) decipiat. L.

De Spiritu, & Anima.

Cap. 29. *Verumtamen* ista sunt per eorum praesentiam) vtrum tamen. F.

Num. 31. Tu & filij tui, & Dominus Patris tui) Dominus. L.

Num. 37. Neque bibemus aquam de *lactis* tuo) lacu. L.

Num. 42. Propterea dicitur in libro Bellum Domini Moab inflammasit) Bellum Domini libi titulus videtur esse, ut Bellum Punicum, Bellum Mithridaticum, atque ita vetus interpretis, & Hebraei accipiunt. L.

Num. 46. Satis offenditur non omnes Moabitas venisse in *conditionem*) ditionem. F.

Num. 57. Si autem mulier voverit votum Domino autem defecerit, *definitis* definitionem) aut < L.

Super Deuteronom. lib. 5.

Num. 33. In alijs autem causis cum, qui testimonio falso cuiquam *noceat*, quod si probatur) nocuit quid, si L.

Num. 55. Peccaverunt non si filij) Graeci videntur commodius explicare, cum de interrogationis notam accipiunt ut sit. Peccaverunt ne ei filij vituperabiles ? L.

Super Iſaie.

Num. 9. Neque adhuc intellectum quisquam concedere admoneretur, si cum proprie visibilibus ignis exiret) ad hunc. F. cum. F.

De Consensu Evangelist. lib. 1.

Cap. 3. Huc accedit quod solus etiam Lucas Mariam commemorat ab Angelo manifeste cognatam fuisse Elisabeth) < L.

Ex libro octoginta trium quaest.

Quaest. 30. Quoniam omne, quod ad aliud referendum est, inferius est, quia id, ad quod referendum est) Quam. L.

Quaest. 31. Consecratione autem ius est, quod aut tenet naturam tracinum aluit, & maius fecit usus est *Religionem*) Religio. F.

Quaest. 68. Et item praecedit in alijs in piscatoribus) < L.

Ad Simplicianum.

Lib. 1. c. 2. Cum ergo nos ea delectant, quibus proficiamus ad Deum, inspiratur hoc, & prebetur gratia Dei) praebetur F.

Lib. 2. c. 2. Cum enim deſero de humana scientia mutabilitatem) despero. F.

Quaest. Veteris, & Novi Testamenti.

plures fuisse horum librorum, & quaestionum) auctores apparet, quod multae quaestiones his

proponuntur non iisdem verbis explicatae, quodque aliquis Romae scripsisse videatur, ut q. 1 & 5, aliquis alibi, ut q. 55. & 84.

Quaest. 1. ut si bonum naturae suae *exercitatio* melior, & honorabilior sit) exercitatio. F.

Ibid. Sed per id opere suo videt se meliorem) Quod. F.

Ibid. Et sperat ralem posse *perſecere* ad victoriam) proficere. F.

Quaest. 5. Ut per hoc & *dedicationem* suam, & meritum eius probaret) deuotionem. F.

Ibid. Hoc Cain velut rulticus *praefutare* nequiu) praefare. F.

Ibid. Ideoque Cain munera refutata sunt dicente ei Domino: Quid contristatus es, aut quid concidit vultus tuus) Non ita solet citare locum hunc Augustinus, vide eum tom. 5. de Civ. Dei lib. 15. cap. 7. L.

Ibid. Sed nec dicerat quomodo hoc emendaret) Et. F.

Ibid. Maior causa est mea, reliqui me, si eiſis me hodie a facie tua) Amb. lib. de Cain, & Abel 2. cap. 9. aliter vertit. Non ita August. contra Faust. lib. 12. cap. 9. tom. 6.

Quaest. 6. Qua de die manducaueris) autem. F.

Quaest. 19. Labore suo gauderet, & esse se immortalem) < L.

Quaest. 23. Nam poterat animam limo terrae admiscere, & sic formare corpus, sed ratione informabatur) Nam poterat Deus animam terrae admiscere, & sic formare corpus, sed ratione infirmabatur. C.

Ibid. Anima certe quia Spiritus est in sicco habitare non potest, ideo in sanguine fertur) cum ergo) habitare. C.

Quaest. 25. Neque negasse illi viſus fuerat) Nam quod. F.

Quaest. 27. Semper enim Diabolus sub velamine laeſens prodit se) ergo. G.

Ibid. Dum ea fingit quae abhorreant personis) abhorrent a. L.

Quaest. 31. An *adſu* dictus serpens diabolus eam) subduxerit) astu. F.

Quaest. 35. Christum Dominum vocat, & honorem deferri ei) deferri. F.

Quaest. 37. At ubi autem, & ipsa Hierusalem) < F.

Quaest. 41. Quicquid enim propè sedem Dei acceditur, clariora) <.

Quaest. 44. Et quis Ambigat de hoc numero, cum trecenti circiter anni nunc super hunc numerum inueniantur) Hinc scriptoris tempus colligi facile potest, ut vixerit Constantij, Iuliani, Ioviniani, & successoris etate. L.

Quaest. 46. Hoc est non illum dicunt natum *Sacerdotum*) Sacerdotem. F.

Ibid. Cuius etiam praesumptionis vindictam pro certo habebat *ſamuel*, & ite un faciam) semel. L.

Quaest. 47. Sed quia haec satis non faciunt ad Deum &c. usque ad quamvis enim Populus supradictus

- Aut) In Comment. nomine Ambrosij in Epist. ad Rom. cap. 5. scilicet eadem leguntur. L
- Quæst. 58. Sed an ipse esset, qui donum Dei olim Patribus repromissum nuntiaturus esset, nesciebat, hoc est, quod tunc se didicisse profite- tur cum vidit in eum Spiritum descendisse, sic enim se à Deo instructum dicit Ioannes. Mul- to aliter exponit Augustinus supra lib. 2. de- condensu Evangelistar. c. 15. & alibi sæpe, & in ipsum Ioan. cap. 1. L
- Quæst. 61. Sed simul est cum David rei ficti) e- tiam. F
- Quæst. 64. Quomodo probatur post tres dies, & noctes resurrexisse Salvatorem ex mortuis) val- de discrepat à sententia Augustini in hoc. L
- Quæst. 65. Non legimus, sed persistente malevo- lentia Iudæorum) legibus. F
- Quæst. 66. Quem iucino, inquit, Principum huius sæculi cognovit) eadem leguntur in comment. Apost. loc. cit. Ambrosij nomine.
- Quæst. 69. Sanguis enim effusus quid aliud, quam iudicari se postulare) vindicari. F
- Quæst. 69. Retribuere enim gaudet ad tempus) gaudium. F
- Ibid. Hic iustiores effecit, quia illa non potuit) Hos iustiores effecit quod illa non potuit. F
- Quæst. 70. Omne inquit qui male vult agere) & F
- Quæst. 72. Hic liber Evangelium & Ioannem inticulatur) Hoc citandi more Augustinus vsus non legitur, qui tamen Cypriano perpetuo servatur. L
- Quæst. 73. Denique Cleophas, & alius Discipu- lus Emaus euntes in via tristes dixerunt inter cetera ipsi Domino, nescientes &c.) Non ita Augustinus Epist. 69. Nec longioribus verbis Paulinus ibidem in Com. ad Roman. cap. 1. L
- Quæst. 74. ut quem fors non tangebatur pecca- tricæ carne corpus acceperet, per quod dicitur factum peccatum) eadem leges in locum Apostoli citatum apud eum, qui Ambrosij no- mine commemorata scripsit in Epistolas Pau- li. L
- Quæst. 75. Saluator pro se tantum, & Petro Di- drachma soluit) Didrachmam; nam infra, semper seminario genere vitur. L
- Ibid. Magister vestri non soluit didrachma) didrachmam. F
- Ibid. Quia sicut in Salvatore omnes cause Ma- gisterij) causa. F
- Quæst. 77. Si ergo voluit, & non potuit, infirma- ta voluntas eius videtur) infirma. F
- Quæst. 78. Propter tumultum Iudæorum, fratri- bus suis adhuc non credentibus compelleba- tur ascendere) & F
- Quæst. 80. Ut letetur in nobis cum recte agen- tes remuneraretur) Hoc nunquam docuit Au- gustinus. Immo Paulus Apostolus contra- rium docuit fieri omnino oportere, ut in Do- mino gloriemur, eique acceptos feramus bo- na, à quo vere sunt. L

- Quæst. 81. Procreavi hominem per Deum) Au- gustinus Possedi hominem est enim *invenire*. quare Auctor græcarum litterarum prorsus ignarus probatur. L
- Ibid. De Christo autem ideo non nascitur Chri- stianus) Christiano. F
- Ibid. Vt accepta dignitas traducem faceret) fa- ciat. F
- Quæst. 83. Nulli misericordiam facienti ealum- niam fieri oportere) oportet. F
- Ibid. Sed pro hac misericordia vices illi aliqua redderetur) redderetur. F
- Ibid. Ideoque non illi statim debuit subueniri quippe cum perierit) qui nec perierit. F
- Quæst. 84. Vbi veritas apparet) veritas. L
- Quæst. 89. Palam, aperteque manifesta sunt) ma- nifestata. F
- Quæst. 91. Res enim inaudita, & quæ in sensum humanum non verrat) ventrat. F
- Ibid. Christus autem post hanc vicariam, im- pleta dispensatione adoratur in Cælis) imple- ram dispensationem. F
- Quæst. 96. An Apostolus falli non potuit) Nun- quam hoc Augustinus asseruit. Idem scripsit in comment. nomine Ambrosij. in eundem locum.
- Ibid. Et erit cum dicent vobis filij vestri, quæ est desertio hæc) servitus, ita vertit Augus- tinus *heretice*. L
- Quæst. 97. Et filius Deus eiusdem substantiæ quia patet est) quæ. F
- Ibid. Quod si aliqua ratio spiritualium est) a- lia. F
- Ibid. Si enim de Deo dicendum est, ut dignum esse) Sic. F
- Ibid. Ut videntes sciant) quid sic ostenditur) quid sit, quod. F
- Quæst. 99. Non sine providentia, ut arbitror) Multa hic leguntur, quæ sunt in comment. Am- brosij nomine editis in hunc locum. L
- Quæst. 101. Qui contendunt Levitas Sacerdotes- bus, & Diaconos, Presbyteris conquare) idest. F
- Ibid. Et iterum quo infensetur, & potest sibi malum debere) à nobis) Auctor aut Episcopus, aut Presbyter fuit.
- Quæst. 102. Vt si quis alius Christianus) aliàs. F
- Ibid. Senatoribus quoque scænis diffamia est) infamia. F
- Ibid. Recurrere ad me commemoratio Israël) commemoratio à *heretice*. L
- Ibid. Denique ad se conversis credentibus) Idem legimus in Comment. Ambrosij nomine in hunc locum. L
- Ibid. Non ignoscetur, quod dictum Nonatiani, si effect verum) < Videtur enim turbare seq- uentiam infra eadem. L
- Ibid. Vnde Apostolus fornicariis, & immun- dis remissum probat dicens: Ne forte vo- nens, &c.) Hæc eadem in Comment. Am- brosij

Quaest. 55. Si circumcidisset Timotheum) sic circumcidisset. F.

Quaest. 56. Non omne quod nascitur, hoc est quod & unde nascitur) est. F.

Quaest. 58. Sed negligi coepit) qua. F.

Quaest. 60. Sic reprobus cum dicit) rem probat, vel re probat. F.

Quaest. 61. His ergo repugnantibus medius homo est, qui consentit spiritui) Cum. Plan. locus aut mancus, aut depravatus. L.

Quaest. 62. Quia in Christo inhabitat omnis plenitudo corporaliter) divinitatis. F.

Ibid. Et productum crescit in incrementum Dei) clementum. F.

Quaest. 63. Ut quoniam verbis semper contrahitur) contradicitur, vel contra itur. F.

Ibid. Vera virtus in infirmitate perficitur) nam. F.

Ex utroque mixtum.

Quaest. 3. Aut certe satis erit & qui fallitur) erit ei. F.

Quaest. 9. Magnum aliquod, & maxime bonum edere exas qua exhibere debuerat) ex se atque. F.

Quaest. 10. Aliud autem inquit Apostolus predicabat) quam. F.

De cura pro mortuis gerenda.

Cap. 4. Etiam tacitis nominibus quorumque sub generali) eorum. F.

Ibid. Ab una eis exhibeantur pia magre communi) exhibeatur. Abiis.

Cap. 18. Cum ille recesserit, qui regibus) gerat. G.

De Trinitate, & Unitate Dei.

Cap. 3. Quae missio tamen esse opus Sanctae Trinitatis) Annè est. F.

Cap. 6. Vbi nos ad humilitatem per Christi misericordiam exhortatur exemplum) & F.

De bono Viduitatis ad Iulianum.

Nisi postea se correxit senex Iulianus ille, contra quem Augustinus scripsit, aliū putare esse auctorem huius libri necesse est; nam Pelagianis maxime aduersatur, ita ut quicquid in eo libello peccatum est, in hoc videatur summo studio, & diligentia correctum. Vide August. epist. 143. Ego hunc libellum auctore Augustino ab eloquentissimo eius temporis studio scriptum puto ad constutandos eos errores, qui in libro ad Demetriadem creberrime repetuntur ad Pelagianam heresim confirmandam. L.

Cap. 8. Etiam ipsum tamen laudabilibus transcedit) & G.

Cap. 9. Iam non solum nos capefere nuptias.) < L.

De vera, & falsa Penitentia.

Censura huius libri sic habet. cap. 17. refert sententiam Augustini, & ab ea dissentit) videtur quidem ab ea dissentire, sed diligenter omnia rimanti apparebit idem cum Augustino sentire, praesertim si locus ita legatur, ut habet postrema editio Antwerp. 1576. L.

Eadem censura ait. Totus fere hic liber transcriptus est in decreta, & sententias, ut hinc liqueat quanto plus fuerit in colligendo studio, quam iudicii) si meritis non verè res ipsas, sed scribentium auctoritatem, nihil erit ratione faciendum, sed auctoritate tantum hominis ducemur. At non ita ratio pulsatur, sed vndeque bona sunt, accipienda sunt, & probanda. Quare non sunt accusandi, qui ex hoc libro multa vitia in decreta, & sententias iudicio, & studio adhibito sapienter transulerunt. L.

Cap. 5. Vt si semel peccantibus.) & G.

Ibid. Ideo enim per saluavit fabricitantes) sanauit. G.

Ibid. Ut timeat quisque iungi peccato) mergi. G.

Ibid. Quapropter eliminatus est ab Ecclesia iste error) eliminandus. F.

Ibid. Scimus enim & iustus peccata solere contingere) sciens. F. Sentiens. V. C.

Ibid. Nisi quia quotidiana est offensio, oportet) quoniam. F.

Cap. 10. Lazarum quem de monumento iam suscitatum obtulit Dominus) enim. G.

Cap. 14. Vt cum destruxerit, quod suum non inuenit) & G.

Cap. 17. Debet enim dolere de crimine, & de omni eius praedicta varietate: Quod quoniam licet de eius salute Augustinus potuit dubitare, credo quidem illi, qui dixit) Quod quoniam vix licet, & de eius. Ita forte legendus locus, statuendumque respondere hac verba illis iam cap. 14. praemissis, & in hoc ipse capite saepius repetitis peccatorum multiplicibus qualitatibus, de quibus nominarim dolendum. Id autem cum vix fieri posse, aut raro confirmat, Augustini sententia probat, quod manifestè declarant hac verba sequentia. Sed quoniam vix raro est tam iusta conuersio timendum est &c. L.

Cap. 30. Deberent enim se timere crimen, quod in alijs timuerunt, & detestabile inueniunt) esse censuerunt. G.

Ibid. Ut pristinam dignitatem ex auctore defendant, & quasi a se ipso peccandi sibi faciant) auctoritate. G. vsum. G.

De Sermone Domini in Monte lib. I.

Cap. 17. Dicit & Dominus. Seruus, qui.) etiam. G
Cap. 38. Non temere illi indicabam.) vindica-
bunt. G

Ex Epistola ad Romanos.

Num. 16. Non tamen his desiderijs contentiens spiritus, quoniam est fixus in gratia. Non tamen his desiderijs contentiens est spiritus, quoniam fixus in gratia.

Num. 17. Non finientur hæc, nisi resurrectione corporis immutata illa, quæ nobis.) Non finientur hæc nisi resurrectionem corporis, immutationemque illam quæ nobis. V.C

Numa 8. Sed *tamen* vt peccare nolimus.) tantum.
V. C.

Num. 20. Cum autem adhuc lex ista) $\leftarrow V. C$

Num. 45. Cum *exclamaverit* liberatoris auxilium) *exclamaverit*, & imploraverit, V. C

Npm-49: Cum superiora eligit, diligit) < V.C

Num. 3. Erant enim adhuc credituri, qui *spiritu* subiacchant) 5:

Num. 48. Quia exiit *se ipse* hoc principatus) et r

Ibid. Sed interno volente inuitat) molimine. F
Ibid. Quia & nostrae animae creatura sunt) Quia
& nos, idest, anima creatura sumus. V.C

Ex Epistola ad Galatas.

Cap. I. Sed non est contra preceptum iuratio,
quæ à maiore non est) < L

Cap. 1. Petrus antem, & Iacobus, & Ioannes honoratiores in Apostolis erant, quia ipsis tribus in monte Dominus ostendit. Hic manifestus est error, nam Iacobus Zebedi frater Ioannis iam ab Hierode occisus fuerat, ut clare colligitur ex cap. 13. & 15. Act. Apostol. Sed erat Iacobus frater Domini dictus Hierosolymorum Episcopus. I.

Cap. 2. *Enam* vulgo quippè dicuntur) < F

Ibid. *Etiam de proximo ad Deum venditis suis rebus*) & iam. P

Cap. 4. In expellendis euentibus vitæ, ac negotiorum) succedendis. I.

Thed. Sed *quid* verum predicans) quod. F

Ibid. Commutatio enim corporis in immortalitatem statum) immortalem. I.

Ibid., @via mortaliter nati sumus) qua. E

Ibid. Nam in quo peccatum non regnat non peccat, id est, qui non obedit) < L

Annotations in Job

Virum quia non potuit, nisi per eos *audire*) adire. F

Quin regibus honoratis terre in Ecclesiæ)
id est, F

Quomodo dicentur ~~etiam~~ naufragij pro voci-
bus naufragorum) voces. E

Quamvis adhuc populo parvo Christiano, *et*
constabat ex his) qui. F

De Civitate Dei lib. 8. Tomus V.

Cap. 20. Ut aduersus se ipsum quisquis falsus re-
tus *afficit* existat. G.

Lib. 2. cap. 21. Itaque ante nostram memoriam,
& mos ipse patrius praesentes viros *adhibere*
habebat. F

Lib. 4. cap. 23. Et ideo regna mundi huius Deus bonis, & malis communiter praebeat, ne boni ea tanquam Dei magna munera concupiscant. Hæc verba omnia, superflua sunt; ex margine enim in contextum irreperunt. L.

Ib. 5. cap. 9. Quantum Deus eas valere voluit, atque praescire) praesciuit. I.

Lib. 7. cap. 10. Quasi Dij libenter expectarent, cum illi homines deriderant) peccarent. I.

Lib. 8. cap. 10. Sine quicunque alij quarumlibet gentium philosophi de Deo *isti* sentiunt.)
ista 1.

Lib.9.cap.4. Non ita illud periculum perhorre-
fecerit, ut/ palloris etiam) ut. I.

Lib. 10, cap. 4. Quoniam nec mole diffenditur,
nec ~~tantum~~ ^{tantum} minuitur) partitione. Alias.

Cap. 20. Quo miridem (i.e.) nitendum. I

Cap. 29. *Quo mense et die* 7 dixerunt. *L.*
 Lib. 15. cap. 12. In Com. Ludov. Vives. Habeat
 enim olim annus ante Cæsarem CCCCLX
 Quomque viderent anno iusto decem dies, &
 sex horas deesse, negotium datum est Pontifi-
 cibus, vt alternis annis mensem intercalare-
 rent in fine Februarij altera intercalatione xxiij. *an-*
norum CCCCLIV. *L.* vndecim. *L.* dixerunt. *L.*
 Cap. 26. Possunt *hæc* intelligi, & illa tria
 hic. *P.*

Lib. 16. cap. 4. Nisi animalium terrigenarum de-
ceptorum animalium. I.

Lib. cod. c. 31. *Pulsus oculi eius a vino*) *χαρμεν*
habent lxx. Cyprian. lib. 1. c. 31. ad Quir. ver-
teit formululosi, vt scripti codices habent, &
Hefsyeh. & Suid. exponunt. Ambr. in bened. Pa-
rrizach. habet Hilares. Rufin. Gratificos.

Lib. 19, cap. 12. Quo vel hinc *tantum* non parum
(ollicior fuit) tamen. I.

Ibid. *Idem* enim est quod in putore sentitur)
Id. I.

Lib. 31. cap. 11. Sic autem quidam eorum) Hic.

De Haresibus . Tom. VI.

Num.62. Quem perhibentur inflatum, & operum v. circumire hacchantes) ferentes. F

Noun. 63.

Num. 63. Ne vel ipsam taciturnitatē voce *precipiant*) precipiant. F

Num. 69. Veruntamen plerisque Donatistarū displicent *tales*) Alij. F

Ibid. Et ab eis se diversū *causibus*) diversis. F

Ibid. Cum eis duodecim, qui ordinationi eius) < L

Num. 71. De Christo Sabellianam sectam tenent eundem ipsum esse, dicentes) tenentes, eundem ipsum esse dicunt. F

Num. 82. Itā quādam Virgines sacre) vt. F

Num. 90. Quod si tu sciens perueniat illud) perueni ad. L

De quinque Hæresibus.

In censura. Vt vix illius, idest, Augustini videri possit, nisi forte scripsit iuuenis) Quod verisimile videri & potest, & debet, nam multa habet Augustini. L

Cap. 3. Cui inter duos tantus honor) diuos. F

Ibid. Est enim quis filij inenarrabilis sermo.) inquis. F

Cap. 4. Et nunc sequere Iudæ ducem tuum) hunc. F

Cap. 6. Iam quidem cuni alijs responderemus, nec ipsi tacuimus) ipsi. F

Ibid. Si vitam, quam non consero, assero) aufero ? F

Ibid. Si cum esses inimicus patri meo reconciliaris te per me) < L

Ibid. Quos numeros, quas minutas momentorum natiuitatis) minutias. F

Ad Catechumenos.

Cap. 1. Ne quid minus lucri arce dominicæ arcedens) quod. F. accederet. F

Cap. 6. Nusquam usquam esse sine illo) nunquam. F

Cap. 11. Ille autem v. considerationem miraculorum vos mirrebat) ad. L

Cap. 15. Dic quid tibi fuerit elatum) reuelatū, vel oblatum. F

Cap. 18. Cum vobis ille nullam iam exhibet patientiam) exhibebit. F

De Alteratione Ecclesie &c.

Idcirco in hoc cœtu vestro ius recito, tabulas assero) assero. F

Filios vteri mei lanacro surgente producam) tergente. F

Sed ne taciturnitas dubitationis lineam ducenti) ne. L

Gladus tunc per apicem mucronis madido adhuc cruore distillat) madidus. F

De Utilitate credendi.

Cap. 1. Nam de illis non minus æstiuo, quam hoc mane) inane. L

Cap. 3. Quæ de causa factum, vel dictum sit, secundum allegoriam) Hic deest restium, analogiz membrum. L

Cap. 7. Quid si multitudo imperitorum frequentat Ecclesiās, nullum augmentum est) argumentum. F

Cap. 13. Neque enim singulis quibuslibet cognoscere) signis. L

Ibid. Cum id, quod quæris esse non potes) putes ? L

Cap. 15. Quibus ad sequendum Deum imitaretur) imitaretur. L

Cap. 17. Quæ usque ad confessionem generis humani) confessionem. F

Ibid. Quam tanto labore prædicæ auctoritatis) robore. F

Cap. 18. Cum ea magis inuocationibus quærent) magnis. F

Ibid. Quæ si Nihil concedis) mihi. F

Contra Epistolam Manichæi.

Cap. 8. Pro Christo ipso ipso se coli voluit) F

Cap. 12. Ante multos annos secum bellasti) iam dieit credibilem) rem. F

Cap. 12. Aut si ad istam etiam possit coniungi grossi, & tardi quæro) < F

Cap. 16. Et temerarios, improbos per infinitum præcipientes) improbosque. F

Cap. 33. Si enim intelligent) sic. F

Cap. 38. Item enim fecit corruptionem) ita. F

De duabus animabus.

Cap. 1. Quæ non eo ipso, qui vita est) quod, vel quo. F

Cap. 3. Ne tum quidem hoc, scilicet, illius imperitæ) tempore. F

Cap. 9. Quicquid, vel & qualicunque ingenio) ea. F

Cap. 10. Vtrum eis peccasse videretur) is. F

Ibid. Vbi propter intelligentiam paucitatem) intelligentiam. F

Contra Fortunatum.

In vrbe Hipponensium regionum in balneis) regionum. L

Et electis vestris opponat) eam. F

Si autem aliquid) paruit) pati potuit. L

Si poterat ei nocere non est inuiolabilis) noceri. L

Quæ adeo facta sunt) < L

De sordidius, & vitij tam mundi potius, quā corporum) totius. Infra.

Contra Adimantum.

- Cap. 3. *Centies* tantum accipiet in hoc tempo-
re) ſepties ita legit Aug. in expoſitione epiſt.
ad Galat. Cyprianus verò nunquam aliter. L
Cap. 10. In quo *commemoratus* vobiscum poſ-
ſum) commemorari. L
Cap. 18. Et ipſius Petri filiam paralyticam ſa-
ciam precibus Patria, & hortulani filiam.)
ad preceſſum ipſius Petri eſſe mortuam) non.)
ita ſcribit S. Marcellus in vita Nerei, & Achil-
lei tom. 3. vitarum Sanctorum. L
Cap. 20. Et cui *parva* ſunt nimis tardus eſt)
parca. F

Contra Fauſtum Manichæum, lib. 1.

- Cap. 3. Sicut ad quosdam imperfec-
tos Apoſtolus, alit Gaudens, & videns veſtra in
conſecrationem, & id quod deſt ſcili ve-
ſtra in Chriſto) mirum hanc locum ita legi
ab Auguſtino, videri merito poteſt; ſed ha-
bet tamen ſocios eius ſcſionis, & expoſitionis
apertiores. vt legimus in Commentarijs,
qui Ambrōſij nomine, & Hieronymi cir-
cuſeruntur; omnes eum pro *ſepius* le-
gitur videntur *ſepius*, quo verbo idem
Apoſtolus vſus eſt 1. Cor. c. 16. & 2. Cor. c. 9.
& Coloff. c. 1. & alibi. L
Lib. 2. cap. 5. Vt de ipſis Principibus tenebrarū
tali conuixione) capis; mundus fabricare-
tur) capis, vel captiuus. infra.
Ibid. etiam in portis, *videlicet*; ructetur) radi-
culis que. L
Lib. 3. cap. 1. Quamvis nec ſic quidem dignum
erit) ne. F
Cap. 5. Iam ergo in ſingularum patrum gene-
rationes) ſi. L
Cap. 6. Quamvis nec ſic quidem) ne. F
Lib. 6. cap. 7. Fidei Dei gentium onera obſerua-
tionum non ſunt impoſita) < F
Cap. 8. Ita per omnes conuixiones) connexio-
nes. F
Lib. 9. Veniant à naturali ſterilitate præcioſi v
participes fecunditatis) futuri. F
Lib. 12. cap. 1. Ad conuincendos errores exieri
poteſt) exeri, vel exhiberi. L
Lib. 13. cap. 9. Ac ſi adiutus indulgentiæ gratia)
ſic. F
Cap. 14. Eſt enim bitumen ſeruentiſſimum, &
(*violentiſſimum* gluten) valentiſſimum. F
Cap. 18. Si velut lignum) ſit. F
Ibid. Per eundem *articulos* numerus in inſini-
ta incrementa conſurgit) ∞ :
Cap. 42. Ipſe alligauit ad vineā pullum ſuum
ideſt, populum ſuum in *ſilio*) Mirum eſt
Auguſtinum ita hunc locum legere, atque
explicare, cum ſacſe eſſet græcum codi-
cem conſuleſſet cognoscere Eliam, vel Heli-

cem eſſe legendum; vt legit Cyprian. lib. 1.
ad Quirin. L

Ibid. Hi ſunt fulgentes oculi à vino) fulgent-
es oculos hic dixit, quos (ſupra lib. 6. de.)
Cinitat. Dei, cap. 41. ſiluos dixit. Ixx. verò
2. *ſiluos* Cyprian. formidoſos, Ruſſ. gra-
nicos. Ambr. Hilares. L

Cap. 44. Adiuuante illo, qui tanta ſin copia)
tantam copiam. F

Lib. 13. cap. 6. Et multum dolent labores anti-
quariorum) Antiquarij ſcriptores. librarj
ſunt. Hieron. epiſt. 6. ad Florentium antiqua-
riam attem appellauit librariorum, quod
antiquos codices deſcriberent. L

Cap. 18. Imputet ergo ſibi incauſti immu-
dia) incauſti. F

Lib. 14. cap. 1. Vt eum libenter aſpirat. F
Lib. 15. cap. 1. Et accito garum) garum. F

Ibid. *Diptychis* lapideo ſuo) Diptryco. F

Cap. 4. Lapidem vium, & hominibus repro-
batum) ab. F

Ibid. Et diliges proximum tuum tanquam
te) < F

Ibid. Plenitudo enim legis eſt charitas) ergo.
F

Cap. 5. Oſtende nobis moechos tuos *ſplendide*
ſcientem) ſplenditencem. infra.

Cap. 8. Vt ſat ſupra modum peccator, aut
peccatum per mandatum) peccans. F

Ibid. Siue obſit inanibus gratia, & proſit plen-
is gratia) ſue. F

Lib. 16. cap. 2. Tibi ſanè *inſufficientes* reſerap-
gratias) indeſicientes. infra.

Ibid. Ita vt etiam illud doceas) < F

Cap. 11. Quod te v. ingenti aſſu poſitum ſin-
gas) in. F

Cap. 17. Hæc viciat in Saulò eum *ſcandalò*
crucis detestans) ſcandala. F

Cap. 31. Ecce homo vorax, & *vinauria*) vin-
hauria, ideſt, ab hauriendo, & potando vi-
no, vel vinhaurius. infra vinarius ſcriptum
eſt. L

Lib. 17. cap. 3. Cum Chriſtus inter homines ap-
paret) apparet. F

Lib. 19. cap. 4. Me tanquam deſidem obiurgas,
ad præuicatorum) ac. F

Cap. 30. Qui futurum eius reuelationem vi-
uebant) videbant. F

Lib. 30. c. 1. *ſi in amicis* reſeram) vti amicis. F

Cap. 2. Ex quo cultus hic meus omnium po-
tè *teſtimonium* confirmatur) teſtimonio. L

Cap. 3. Ego ab his in hoc quoque multum
diuerſi incedo) diuerſus. F

Cap. 17. Nos hic præmimur, *deſinimur*, in-
quinamur) dilaniamur. L

Lib. 31. cap. 6. Cuius *genuitate* omnis modus ſi-
ſtitur) virtute. F

Lib. 32. cap. 3. Hebræorum *Scriptorum* irruen-
tes) Scriptores. L

Cap. 5. Qui turpitudini *quod* ſit deterius) quo. F

Cap. 17.

Cap. 17. Satis ostendit cui debeat. ostendi. F
Cap. 22. Nam Pharo sarius monstris) terri-
tus. L

Cap. 61. Non nisi socialiter obsequio conu-
bio) ordinato, Alias obsequio. F

Cap. 74. Non illius militie defectionem im-
perat. illi. L

Cap. 75. Ita ut fortasse rerum regem faciat
iniquitas) rerum. O

Cap. 76. Illi regi bella gesserunt) reges, Alias
regia. F

Cap. 78. Quod nemo sapit, nisi qui decipit)
decipit. F

Cap. 79. Maiores criminis reus belis) sarrigi,
quam gladio percussit) obijci. F

Cap. 80. Sic excruciatum & imundum cor
carum) est. L

Lib. 13. cap. 1. Et me putarem ad praescriben-
dum) paraueram. F

Cap. 3. Ex Iordane nobis erit sacrus) magis. F
Ibid. Ex parte Ioseph seminatam) patre. L

Lib. 24. cap. 1. Quod significat crudelitatis tem-
pus) creditatis. F

Cap. 4. Quod Manichaei fabular) amputat) fa-
bula. F

Lib. 26. cap. 3. Si tu ex naturali iustus) oleastro)
excisus. F

Cap. 5. Quia non est contrarium veritati) con-
trarius. F

Lib. 30. cap. 3. Demoniorum esse religio) reli-
gionem. F

Lib. 31. cap. 3. Ne huic quidem ergo religionis
sententia est) Huius quidem ergo religionis:
vel huic quidem ergo religionis. L

Cap. 4. Nec vobis omnia, vel propter salutem
corporis) nobis. F

Lib. 32. cap. 11. Quoties) quod omnis voluitur
dies) Quoties die. F

Lib. 33. cap. 1. In iustitia naque, & adulterio
deprehensam) In iustitia. F

Ibid. Sed Iudeis confessionem, ut inquam) con-
fessionem inquam) Intra. cap. 3.

Cap. 3. Sed neque ipse de Abraham illis) ta-
men. F

Cap. 6. Ita ut interrogati cuiusque quisque,
liber sit) < F

De Actis cum Felice Manichae.

Lib. 1. cap. 4. Domine si in hoc tempore pra-
etibus regnum Israel) locum hinc aliter le-
git Aug. tom. 9. & rom. 10. Vide quae ibi no-
taui. L

Cap. 8. Vtrum non dicas omnem concubitum)
nam. F

Cap. 12. Cum ergo respondissem Manichaei
per Apostolos iussu) post. F

Ibid. Quia & si non tineres, alijs rebus con-
vinceris.) < F

Ibid. Non ut fidem illam comprehensam) nescire
dubitarent) < F

Cap. 17. Circa me aperi ad locum, quem no-
sti) < F

Cap. 18. Si tamen talia fuerint) sed. F

Cap. 20. Vt si cum illo veniam Christianus
est) exeat. F

Lib. 2. cap. 13. Ad eorum concupiscentiam,
tentandam) tentandam. F

Epistola Secundini Manich.

Tantum propterea, quia vicerant nihil?)
Nim. F

Noli comes esse lani itineris, qui Amorranis
expellit) ad Amorranum spectat. F

Deine quae vtero) glaudere Christum) ex-
cludere. F

Vt qui accipiente) enim. F

Qualiterque saluemur) quia vterque. F

Contra Secundinum.

Cap. 4. Vnde ubi regnum statuerat) sibi. F

Cap. 5. Si sempiterna quoque virtus eius)
< F

Cap. 10. Et tenente firmiore) superat) & a
mente firmiore) superantur. F

Cap. 13. Non habebat) necesse hoc malum)
nec esse. F

Cap. 14. Cum sibi miserentur) miscentur. F

Cap. 17. Cum illam, cui consentit) illud. F

Cap. 19. Ac teneri vix possit) possit. F

Ibid. Nullam) profus mutabilitatem temporis
inueniri) nulla prorsus mutabilitas. F

Ibid. Querere, & respondere, si potes) Que-
re, & responde, si potes. F

Cap. 23. Tanta illie deformitate captius nomi-
ne) pancarpi) captius. L

Ibid. Itaque ille non pancarpus, sed plane
comparis) factus est) contractus) sorte legen-
dam est, ut sic edulium ex fractis minutatim
membris) auim, aut hodi. L

Cap. 25. Et credendo) nominis noli esse incre-
dulus) veris. F

Cap. vlt. Proximam) illam pudendum fabulam
garris) Proximam. F

Ibid. Quod non potest esse per te) potes. F

De Natura boni contra Manich.

Cap. 16. Sed enim) naturae non est malum)
cuique. F

Cap. 23. Aut quia non congruit huic) rei) ad-
hibita est) cui. F

Cap. 44. Quae in singulis colorum) tractatibus
ordinate) sunt) tractatibus. F

Ibid. Hac occasione) laxata) enangit)) cu-
dit. F

Ibid. Quae sibi ad) vestitionem) euectionem. F
c Ibid.

Idem. Epistola his, quæ feminae sunt) & quæ
d. m. infra.

Cap. 47. Mundus vivere contra (nos liberos)
conatur) cogatur. F

De Fide contra Manichæos.

Cap. 5. In acibus etiam conscriptis à Leo-
nio) Lenicio, alias supra de actis cum Felice
Manichæo lib. 2. cap. 6.

Cap. 7. Lucis adrem successum) partem) suc-
cessum. F. Infra cap. 41.

Cap. 14. Hoc quæque modo dissolvi.) & F.

Cap. 25. Terræ affectus obfistere non
debat) decebat. F

Contra Aduersarium Legis & Prophetarum.

Lib. 1. c. 3. Et balendi initium metuendus est si-
nus) habenti. L

Ibid. Eius ne quo idem esse verbum esse co-
pit) &

Cap. 15. Quod est, ut diximus, ipsa *patien-*
tia) sollicitudo. F

Cap. 16. Vbi animæ de corporibus excurrentes
habent causas suas) casus. F

Lib. 2. cap. 1. Si errore, vel infirmitate *sibi* la-
boraret) & F

Ibid. Quomodo loquebatur Apostolus)
Quando. F

Ibid. Rursum vanam *faciunt* congregare) a-
cunt. F

Ibid. Aliud alere, ut crescant) aliud *agere* ne
vinat) delere, utat) debebat muleros,
non albat. L

Cap. 5. Hoc est ergo non est contentum) esse. F

Cap. 7. Nam si ministratio damnationis) glo-
ria est) in. F

Ibid. Atque ut omnes auferantur ambages
quoniam) modo est lex) quoniam. F

Ibid. Itaque lex quidem sancta, & manda-
tunt) & iustum) sanctum. F

Ibid. In his qui) habent Spiritum) non. F

De Bono Coniugali.

Cap. 2. Non post mortem) que insidia Dia-
boli) per: Ita omnino videtur legendum,
ut int. sap. L

Cap. 15. Nunc) carere non possit) si s. F

Cap. 18. Quæ de tanta desperatione suscep-
erat) Quam. F

Cap. 20. Animum sine disciplina) forma) ani-
mum. F

Cap. 21. Ecce vorax, & vinarius) vinarius.
F. infra

Cap. 22. I t qui poterat non pro merita, sed ta-
men habebat) Hærentia) & ebrietas illis
parari ita videtur posse. F t qui poterat con-
tinentiam tam animi, quam corporis sc-

uare propter legem male dictum, liberis ope-
ram dabit) sed eam habebat animi con-
tinentiam, quam promere prohibebatur a lege. L

De Sancta Virginitate.

Cap. 6. Et ideo *currunt*, ut Sacramentis inbu-
ti) curant. F

Cap. 7. Per hoc, quo membrorum Christi spi-
ritualiter mater est) quod. F

Cap. 8. Nisi spiritus prius iusta castitate) spi-
ritui. Aliis.

Cap. 13. Hanc vanam *stentiam*) sententiam. F

Cap. 20. Tanquam *volueris* dicere) nolueris.
Infra.

Cap. 28. Possunt autem ubique præter v. cum,
in decore) quam. F

Cap. 37. *Vnde* venit ad cum, & disce) Vnde. F

Cap. 38. Nam, quæ grauior offensio, quàm
ut *superbia* illi displicet) superba. F

De Adulterinis Coniugijs.

Lib. 1. cap. 7. Quod: cum proculdubio) quo-
niam. F

Cap. 9. Qui eam duxerit, v. præter causam)
quam. L

Ibid. Nunquid non alijs generaliter ad ipsam
complexi sunt) id. L

Cap. 11. Vnde non miror in eis intelligendis
labore) lectorum) laborare. L

Cap. An in explanando aliquando diligentius
inmoratur) Attende unam rem) aliquan-
to. G. ut.

Lib. 2. cap. 4. Quique iam nupsit) Coniug-
que. L

Cap. 8. In laudis penitus mulieribus *compara-*
mur) comparatur. L

Cap. 10. Et dico meretrix, quia nupsit) & di-
cor meretrix, quia nupsit. L

Cap. 15. *Publican*, quod non licet) Ve tibi. L

Cap. 18. Qui *verò* propter se contemne) pro-
pterca. L

Cap. 19. Er propter hoc à suo consortio *dis-*
senties) diuergentes. L

Ibid. Atque ita vocant sine coniugio, & sine)
coniugijs. F

De Epicuræ, & Stoicis.

Ille tractatus à Posidonio in iudicio recensetur,
& stylos, & acumen Augustinum conio-
nantem, damnatur) retere. L

Cap. 6. Et felices potius futuri, vel *cessura*
post mortem) & F.

Cap. 8. Virtus te delectat, scio sitis) sed *virtu-*
tem tibi manare non potes) satis, sed virtu-
tem tibi manare non potes. F. infra.

Ibid. Jam non dicis antequam) facit bea-
tum) me. F

Ibid.

Ibid. Ideo Dominus non appellatur vitam) appellauit. F

De eo, quod dictum est: Ego sum, qui sum.
Incerti Auctoris.

Habes tom. 10. huic similem sermonem, & neuter sorte Augustini est. L
Etiam nos corde expectauimus) spectauimus. L
Anibz secundum hdem finem) sunt. L
Dicit etiam Apostolus Paulus. Quoniam semen Abraham dispensatum est, dispositum, inquit, per Angelos in manu mediatoris) Augustini videtur hoc esse, aut ab eo sumptum, ita enim legit hunc locum in expositione eius epistolae tom. 4. & alibi, quem errorem retraxit lib. 1. cap. 14. Retract. Quare non longe est ab Augustini dictione, quamquam & hoc potuit aliquo modo alius imitari. L
Si quomodo possumus Dominum querere) Sic quoquo modo. F

Contra Epistolam Parmeniani Tom. VII.

Lib. 2. cap. 5. Et quilibet vbi libet offert sacrificium) tale corde) tali G. sic infra.
Cap. 8. Vnde non mirum est si verba bona) < L
Ibid. Et exaudiri tamen) Ea. L
Cap. 10. Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit mortuum quid) < O
Cap. 11. Et non per Euangelium) < Antwerp.
Ibid. Existimantes tribulationem suscitari in vinculis meis) < Antwerp. sic Tract. 46. Tom. 9. infra.
Cap. 13. Quod cum ipse acciperet, dandum esse addidit) quomodo dandum esset didicit. G. V. C.
Ibid. Sed xs pereutiendo signauerint) Vel. V. C
Ibid. Et quis perniciosè habeant) < V. C.

Contra litteras Petilian.

Lib. 2. cap. 30. Aut nos propter Des Sacramenta, quae in nobis violare) vobis. G
Cap. 43. Secundum partem Domini voluntatem) parem. L
Ibid. Labores impiorum iusti edent) Cardinalis Sirletus in generali Congregatione Decreti perauit hanc sententiam sumptam ex cap. 61. Esaiæ. Infra contra secundam Gaudentij epistolam cap. 19. L
Cap. 47. Non ad funestanda precipitia Circumcelliones) < L
Cap. 48. Nam cum propter Sacrosanctam vocationem) Sacramenti. G
Ibid. Non vitæ suae, sed vñtionis: nam hoc sine innocentia nemo potest, sed) si praedio veterum codicum locus non potest aliter restitui, non pato absurdam rationem

vitam iri, si ita legatur: Non vitæ suae (nam hoc sine innocentia nemo potest) sed vñtionis; sed Sacramenti Dei. Exemplaria quidam Gratiani habent. Non vitæ suae: nam hoc sine innocentia non potest, sed Sacramenti Dei. Quæ lectio potest videri commodior, quam vulgata hæc. L

Cap. 52. Omnium vestrum malum subfinitis facit) Schiffmaris. L
Cap. vlt. Et in Hispaniam domui vnus mulieris) Lucillam significat: vide epist. 162. tom. 2. L

Contra Cresconium.

Lib. 1. c. 8. Quisque cuiquam sermonis altercationem) Quisquis. L
Lib. 2. c. 7. Alius est, diuersus esse non potest Baptismus: sed quoniam nec vltum est) Alius, aut diuersus esse non potest Baptismus: sed quoniam nec vnus est. F
Cap. 38. Et purgandam palcam ventis labrum iam ferre possit) se. O
Ibid. Quam sibi furor prauus v assumit) insipienter. V. C
Ibid. Certè falsè Martyrij purgaretur) salce. L
Lib. 3. c. 27. Secundus Marino ab aquis Tibullatus dixit) Tibilitanis. L
Ibid. Secundus Felici à Rotaria centurioni, & victori Agre dixit) à Gerbe. L
Cap. 39. Quartodecimo calend. Iunij ex illi Simmacij) ex actis. L
Ibid. Mense ratione de lectoribus) < L
Ibid. Ex alio loco extemi libelli traditi) extemplar. Antwerp.
Ibid. Nam, & victor follo vestri praesentia) fullo. Antwerp.
Cap. 34. Disce ergo, quod nescis Sardicenf Concilium Arianorum fuit) vide eundem infra lib. 4. contra eundem cap. 4. & epist. 163. tom. 2. vide Nicephorum lib. 9. c. 12. Hist. Ecclesiæ. Quam partem Sardicenfis Concilij Augustinus vidit, ea nimirum est, quam Orientales Episcopi, qui ab aliorum coetu, qui Sardicæ conuenerant Philippopolim discesserant, frateruerunt, quæ verè Arianorum fuit, eamque fraudulenter Sardicenfis Concilij nomine Episcopi Arianæ pestes laborantes in publicum vulgari curarunt, vt factum quoque est in Nicæna Thraciæ lege Hilar. L
Cap. 45. Si autem recusarent saltem dissentia eorum) dissidentia. L
Cap. 69. Quid tibi ergo ad causam prodest) hoc ex illis quatuor propositis elegisti) vide si quid hinc fortè lucus offerri potest loco eiusdem in tract. 10. in Ioan. tom. 9. Ego nihil video. L
Cap. 71. Si aduersus Cæcilianum diuini diebus) diuturnis. F

Contra fecundam Gaudentij epistolam.

- Lib. 2. cap. 20. Vouebant autem pagani iouen-
nes ioculis fuis quis, quod occideret) quos,
vel quos. 1. c. m. 2.
Ibid. Ab aquis vacans) agris. F

De Baptismo contra Donatistas.

- Lib. 1. cap. 16. Sed per ancillarem vterum parit)
ancillarum. G
Cap. 17. Siue ad hoc ipsum pio studio pro-
ficientes num cuncte foras) nunquam. F
Lib. 2. c. 3. Grauiorem auctoritatem, doctio-
ramque prudentia) doctioremque. G
Cap. 4. Patienter, concorditerque correctum)
correctum. L
Cap. 7. Rodunt murmura calebrofa) <
Lib. 3. c. 2. Sed ab orbis terrarum communio-
ne separarunt) se. L
Cap. 9. Item Honoratus Actua dixit) à Tuc-
ca, infra, lib. 7. c. 41.
Cap. 13. Aut alter tradatur) vt. L
Cap. 6. Spiritus autem Sanctus, quia in solis
Cartholica) quod. F
Lib. 4. cap. 6. Frustra quidam, quia ratione
vincuntur) qui. L
Lib. 6. c. 4. Et bonum fidelem, cui traditur,
tradentis n' alitia superatur) non superat. G
Cap. 5. Sed quam perniciosè tradere, ille au-
tem) Gratian. de Conf. d. 4. c. Quomodo s.
Omnes mali; ita habet. Sed quam perni-
ciosum est habere, tam perniciosum est tra-
dere.
Cap. 20. Pollianus à Milen dixit) Milco, su-
pra, & Cyprian.
Lib. 7. cap. 28. Alius Saturninus ab Istus di-
xit) Austin. F
Circa Censuram. Durius trahat Petrum,
Apostolum) Dum simulat Petri auctorita-
tem tueri, interim Augustinum nobis omni
auctoritate spoliare studet. Vide quæ supra
lib. 6. cap. 2. scripsit Augustinus. L

De Vniuerso Baptismo contra Petulianum.

- Cap. 17. Nec ne schisma fieret pacem) < L

De Vnitate Ecclesie.

- Cap. 2. Si autem manifesti sunt eis, & aliqua;
vel segnitia, vel ebrietas) conuiuentia. L
Cap. 3. Et in domo, vel patrimonio vnus
Hispanie mulieris) Lucillam significat. L
Cap. 4. Sed nouissimis, & apertissimis ca-
rum testimonijs) notissimis. L
Cap. 5. Et quidem auctorum hominum diui-
dicare) Est. L
Ibid. Si nobis pateat aliud inde dicere) Si no-

bis placeat aliud inde elicere, quod pro no-
bis sonet. Alias.

- Ibid. Nolo quaramus Ecclesiam) volo. L
Ibid. Omnem fontem impudentis elidat) frō-
tem. L
Cap. 17. Vel bonorum, vel pecuniarum priuatione
deterrendos) honorum. L

Ex Breuiculo Collationum cum Donatistis.

- Collat. 3. dici colum. 4. Ad Imperatorem Con-
stantinum per Amelium proconsulem.)
Anulinum. L

Contra Donatistas:

- Cap. 35. Sed vt non finiretur erroris) nox. L

Ex sermone super gestis cum Emerito.

Sic erit semen tuum tanquam stellæ cæli, &
sicut arena, quæ est ad labium Maris) &
v. xlviii. Ad oram vertit Hilar. in psal. 138.
Nos enim autem autem forissecus percusi-
mus) tantum. L

Contra Fulgentium Donatistam.

- Non videtur vilo modo Augustini esse, vt no-
tarunt Louanienfes quoque. L
Num. 1. Ecce vos eis per omnia similitu) si-
mulatos. F
Num. 10. Aperta confessio perfidorum isto lo-
co monstratur, quæ in inica præsumptione)
Aperte confessio perfidorum isto loco mon-
stratur, quæ in inica præsumptione. F
Num. 12. Et tu Angelo exponenti, & dicti)
contradicis, vel resistis, & dicis. L
Num. 13. In æterna morte abreptos. F
Ibid. O probare, o errare) <
Num. 14. Et rectè Spiritum Sanctum immun-
dis alitibus traditores æquatus) & rectè Spi-
ritus Sanctus immundis alitibus traditores
æquat. F
Ibid. Sicubi reperiant vulnerata) vulnera. F
Ibid. Quæ animam sinit) inficiant. F
Ibid. Qui Spiritum Sanctum efflatis) exsuffla-
tis. F. num. 20.

*De Peccatorum meritis, & remissione,
& de Baptismo paruulorum.*

- Lib. 1. c. 6. Quo disloci) dictum. L
Cap. 27. Et Pater Domini Nostri Iesu Christi
(secundum multitudinem misericordiarum suarum,
qui regenerauit) qui. <
Ibid. In laudem, & honorem Dei Iesu Chri-
sti) <
Cap. 32. Sed tamèn transtulit mortem) tan-
tum. Alias

Cap.

- Cap. 38. Nisi opere nutrientis) ope . P
Lib. 2. cap. 6. Verum etiam poterit aliquando)
potuerit . L
Cap. 7. Non enim aduertunt eo quousque fieri
filios Dei) eos consue . F
Cap. 22. Nihil obediens in illo aduersum se)
inobediens . L
Cap. 32. Quia est ista iustitia) Quid . L
Lib. 3. c. 5. Quia hæc documenta) Qui . L
Cap. 11. Et vincerehus mortem per immor-
salitatem resurrectionem) immortalem . L

De Natura, & Gratia contra Pelagianos.

- Cap. 15. Et orete linguam, vt demetur lingua)
lingua . L
Cap. 28. Nisi quia potest credi) quemadmo-
dum, vel quia si . L
Cap. 52. Reuelamus eum confitendo) ad

De Nuptijs, & Concupiscentia.

- Lib. 1. cap. 4. Et mas, & femina generandi
societate iungantur) Vt . L
Cap. 7. Discernitur autem non solum ratione
subtili; vt verum etiam) < L
Cap. 10. Fieri verum connubium non potest)
< L
Cap. 16. Volo igitur iuniores nubere) nubete
Cap. 17. Et adulterari amittunt coniuges) a-
dulteri . L
Cap. 19. Sed quod latens foetus oleastrorum)
lateat . L
Cap. 32. Quod & ipse carnaliter natus) est . L
Lib. 2. cap. 2. Quid lauacro regenerationis ab-
lunnt) quod . L
Cap. 16. Nouit ille, qui agit) quid : L
Ibid. Nec eum propter creare noluit) propte-
rea . L

Contra duas epistolas Pelagianorum.

- Lib. 1. cap. 3. Ac deinde non gratis datam.)
proinde . L
Cap. 13. Sed hic vocetur) sic . L
Lib. 2. cap. 7. Quod opus nostrum, nē longum
fiat) longius . L
Cap. 7. Quod hic fatum, fortunam fuisse di-
camus) fortunamue . L
Ibid. Sed lucem faciendo decreuit, vt) dif-
creuit . L
Cap. 3. Quo additamento, idest, addendo
facilius, itaque significat) <
Lib. 3. cap. 4. Quis enim dicat non debere ob-
seruare Christianos, vt vni de religionis ob-
sequio seruaretur) Deo .
Cap. 5. Superat illum alterum, si ambo illic
erunt) etiam . L
Lib. 4. cap. 9. Diuim absentes, & non communi-
cantes) abfenti . L

Ibid. Diuim absentes, & non communicantes)
à celesti pane) abfenti . L

Contra Iulianum Pelagianum.

- Lib. 1. column. 4. A quo Eva maculata peccato)
mutata peccatum . O
Column. 5. Vel plebei pugiones, illorum con-
spectu) in . L
Ibid. Quod Christi Ecclesiani suorum beno-
rum tempore docuerunt) honorum . F
Column. 10. Cui omnis carnalis natiuitas obli-
gavit) omnes . L
Ibid. Vides quod sunt baptismatis largitates)
quot . L
Column. 17. A quo Eva maculata obnoxie suc-
cessionis) mutata peccatum . O
Column. 20. Ex bono igitur inferioribus, atque
mutabilibus orta sunt mala) inferiori, atque
mutabili . L
Lib. 1. column. 2. Aut ipso nullo, vel originali
peccato) ipse . L
Column. 3. Qui peccata in filiis damnat, alie-
naque in parentibus) aliena; quæ .
Column. 6. Sed vtunque in illo conscriptum
vacat, & ab omni naturale rationis) bonum
naturale . L
Column. 7. Quorum licet dissensio per præua-
ricationem primi hominis se in naturam ver-
terit, vt nequaquam sibi paribus ad virtu-
tem efficaciam studiis conuenirent) <
Ibid. Tā inimicus, quam etiam mandato-
rum lege) inimicitijs . O
Ibid. Et enim misericors cibus mentis est, in-
quit, præclaraque alimonia suauitatis ratio)
Et enim ratio cibus mentis est, inquit, præ-
clara quædam alimonia suauitatis . O
Ibid. Quod vtique tunc facit) fit . O
Ibid. Etiam vigore corrupto) suo . L
Column. 9. Ideo dixit Paulus: quæ non licet
homini loqui, quia, adhuc in corpore con-
stitutus) quia . O. erat . O
Ibid. intelligis, quæ sonatur) loquebatur . O
Ibid. Sapientia huius carnis inimica est Deo)
< O
Ibid. Et captiuam se in lege peccati, nec de
conscientia sua presumit) captiuam . O. præ-
sumpsit . O
Column. 13. Vt Ideo quia ex viro solo non
poterat) Et . O
Ibid. Non esse bonum, solum hominem effe)
< O
Ibid. Quos saluos facere potest) quibus do-
naret peccatum) Et . O
Column. 16. Sic docuisti, sic emendasti, vel
monuisti) < O
Column. penul. Siue ministrantium, siue
præuicatorum) præfectorum. Aliis .
Lib. 3. column. 1. Vel ex numero fueris) eo . L
Column. 4. Ergo Deus, & diabolus in fenis
vincijs

- vncijs hominem poffident) In fenis vncijs poffidere hominem pro eo , quod , eft , pro equali portione . L
 Colum.6. Quafi , & actio mala v faciat , nifi naturam ream) non . L
 Lib.4. colum.7. Et ad intelligendum quodammodo *plumbi* plumbet . L
 Lib.6. colum.9. Et *ignem* enim fit omnibus exitio , Salamandram effe ipdibrio) < L

De Anima, & eius Origine .

- Lib.1. cap.14. Sed querat alia , ne fortaffis inueniat) nūm . L
 Cap.15. Nectamen comparatur pecoribus , aut fimilis factus eff illis) < V. C
 Ibid. Vtrum illam de Patre modo traxerit) meo . V. C
 Lib.2. c.3. Aut tam venia tunc ille tam horrendus , qudm iuuenis illius) ca. F. qua. F
 Cap.13. Illum ergo turbinem) ego . F
 Lib.3. cap. Sed *geritur* mox , vt ingeritur) cogeritur . V. C
 Cap.5. Addendum putaffi ad exemplum de Beato Eluco) Et . V. C
 Cap.10. Et *prædefinaret* Deus quod) prædefinaret . F
 Cap.12. Nullus cum hoc tempore) timore . V. C
 Cap.15. Quos tu quamvis fu Catholicus) ficut . V. C
 Ibid. Licet eos , quos ab omni peccato liberos creder) < P
 Cap.14. *Est* igitur optimi propofiti) Efto . V. C
 Lib.4. cap.1. Et *doctrina* , & *adminiculo* deftitutum) & doctrinæ adminiculo . L
 Ibid. Vel quamvis nesciam , fcire præfumo) vel quamvis fciam , fcire me non præfumo F
 Ibid. Quod aliquis laicus doctus , & peritus ignorat) < F
 Cap.7. Et quandoenque difcere) Quid . F
 Cap.8. Et quanto poffum de natura) fpiritus) quando . P
 Cap.14. Atque intellectu intimo effe non potuit , quod & fpiritus) eft . L

De Prædinatione, & Gratia .

- Hic liber Lonaniensium censure in appendicem reiectus eft , addito elogio fufpecti authoris , cur autem ? non video . L
 Cap.1. Cum in *foris* voluminibus litterarum) facrarum . L
 Ibid. Præter quem *nullam* nihil eff veritatis) vnum . F
 Cap.5. Nec reminifcens *voluit* in præteritum) voluitur . L
 Ibid. Si ramen v apud Deum eff præfcire) poteff . L

- Cap.7. Quæ diuerfo tempore varia effe *poterunt*) poterunt . L
 Cap.13. Non folum vel nos natos in Adam) homines : sed lex ipfa peccati) < L
 Ibid. Diuinum per fingulos v ampliores auxilium) actus . F. dies V. C
 Cap.14. An fortè fi piè de Deo) At . F
 Cap.15. Cur medicamentum vnus medici v confectum) manu . G
 Cap.16. Moyfes cum iam tunc) < L

In Pfalmos . Tom. VIII.

- Pfal.18. Hoc fanè vult iniquitas , *quæ* diuifi) fumus) qua . L
 Ibid. Domine dic fratri meo , vt *teneat* mecum) hereditatem) diuidat . L
 22 Et fic nos fecit *moneri*) moueri . G
 Ibid. Quare litigando vocas ad *patrem*) partem . L
 30 Non fic te *expellat* auditor) fpectat . L
 33 Sed *simpiternum* exinanitum) femetipfum . F
 Ibid. Si *exinanit* fe nollet) exinaniff . L
 Ibid. Non id , quod *meum* habet latro commune) mecum . L
 36. Vt quod populus pro fe *quod* Deum non) voluerit) apud . L
 Ibid. Quomodo tu *obferuaffi* concilio Numidarum) fernafti . F
 38. Cuiusdam ergo , qui vocatur Idichum , eo) vocas expectande) hæ . F
 39. Si nihil *expellat*) fpectabo . L
 Ibid. Quamquam longum *feri* debuit malum pro infinito bono) ferri . F
 44. *Collinari* non poteff collinari . F
 49. Et *superuuleris* tanquam glorians de meritis tuis) superexuuleris . L
 50. Et flant illic portantes in fronte , vnde abfeederent , fi hoc in corde portarent) locus corruptus . L
 Ibid. Non leuare oculos faciles ad aliena) *menia* , ad aliena folaria) meniana . F
 Ibid. Fecit hoc v nefeiens fecerat aliqua) Paulus . F
 Ibid. Cum autem ipfum aliquid fuggerentem , & decentem intus *au d iuimus*) audimus . F
 Ibid. Non tantum anima nofta abfumatur ab illo igne *diuino*) fapientia) diuina . F
 Ibid. Qui *tibi* elegit innocentiam nouæ ætatis) tibi . F
 Ibid. Pfalmus in nomine Chrifti , & fi fortè non vt *uolumus*) volumus . F
 54. Eft enim amiffa dilectio mors tua) Ete nim amiffa dilectio mors tua . V. C
 Ibid. At vbi illa collectio in conſpirationem) fuperbie præcipitata eff *peperit*) illis) Deus) inter . V. C. v
 Ibid. Vel tantum exige , quantum dedifti facinoratori . Inimicarium pugno ptreuffus es , inter-

interfectionem quaeris. Vltima mala est, qua-
ritus es) Quantum dedisti. Venerator iniu-
riarum, pugno percussus es, interfectionem
quaeris) vltima mala est. Quia ritus es. V. C.
57. Cui enim iniquo non *diu* facile est loqui
(inistiam) < L

59. Magnaque reddita vlticare in terram,
(quam promissisti) edira. L

61. Id est in nobis ipsis ad communem hanc
quasi reipublicam. Nam quisque pro
modo nostro exolumus quod debemus,
& pro posse virum nostrorum quasi cano-
nem passionum inferimus, paratoria plena-
ria: passionum omnium non erit finis, nisi
cum sacculum finitum fuerit) locum corru-
ptum esse satis apparet ex diuersa lectione,
quam habent ij, qui locum hunc in colle-
ctiois in Pauli epistolas retulerunt, vt Bo-
da, & Anselmus, qui ita distinguunt. *Ad
conuenientiam hanc quasi reipublicam vestram,
quaeque &c.* Insuper Beda in Colicenses ita
legit, & distinguit. *Et pro posse virum no-
strorum quasi canonem passionum inferimus pa-
ratoria plenaria passionum omnium. Non erit
finis &c.* Ego pro paratoria legerem aut pa-
riari, quod Anselmus legisse videtur, aut
paratoria, vt à pariari verbo Iureconsult, &
Tertull. deducatur. Verbum autem finis &
sententiam omnem perturbat, & non habe-
tur apud Anselmum, quare expungendum
censeo. L

Ibid. Et quasi ei diceretur *quid in siti*, quid ti-
bi deest) quid enim tuis. L

Ibid. *Non nimis tu scrutatoris cor eius*) Non-
ne. F

66. Metitur ex se, comparatur ex viribus suis)
comparat. L

Ibid. Propterea & canticum nouum non per-
tinet ad patrem) partem. L

67. Inter medium meum, & vestrum inachitur
inter Graeco) in. F

80. Exultat alij circa *vos Deo*) circo i. vos
Deo. L

Ibid. Haec enim, quae *extrahuntur* ad tempus)
extrahuntur. L

Ibid. Fremens ibat in obuiam) < L

Ibid. Quantumlibet mali fessant alieni o s i eds
non adiucet mali nostri) < F

Ibid. Sane autem alij, qui rebus *infirmis* con-
cessis inhaerent) inhiatari. L

Ibid. Denique si veniat *venturo* *vineturi* mar-
tyris) incendit. F

84. *Quidam* ergo ille populus, cui datum est)
Quid ergo i F

Ibid. Filius Senatoris ex patre tuo amplo pa-
trimonio gaudet *in te vera*) In V. Radest, in
Urbe Roma. F

Ibid. Possumus hinc *dicere* alterum sensum)
ducere. F

Ibid. Homo enim peccator eras o terra qui)
< F

84. Ergo *quod dico* non te faciat) quid dico) L

86. Quia ipse Jacob appellatus est Israel) hic)
< F

87. Sed *quam* excrabilibus praeter ceteris habe-
bant) quod. F

Ibid. Tua mirabilia i inistia cognoscuntur)
& F

88. Vide si non de gratia, vide si non de Deo)
Vnde si non de gratia) Vnde si non de Deo

Ita forte legendum ex more Augustini.

Ibid. Primum videte *frustrare* eius) omnibus
gentibus) frustra. F

Ibid. Sed forte nullus est, imò qui vt que, iste-
ras dictum est) quia. F

Ibid. Nec audchane resistere conuincantibus
ante *quam* crimen) cum, F

90. Quod *firmum* recedit à via Christi Dei) ti-
mens. F

Ibid. Putant *quos* deseruit illos Christus)
quod. L

Ibid. Et ad horam gaudent & verbum) ad. L

Ibid. Venit enim, & oleum) oluit. F

91. Credentes in eum, quem non videmus, aut
gaudeamus cum vidimus) vt. F

Ibid. Cum autem sol *eadeus* aliquando fuerit
aerescit fenum) calens. F. Solem cadentem
videtur accipere pro solen praesentem, quia
infra eadenti abientem opponit. L

93. *Abstinerunt* se quidem à factis malis) absti-
nerunt. F.

Ibid. *Quomodo* autem tu quando faciebas)
Quoniam. F

Ibid. Bene tamē ea *gubernant* ad refectionem)
gubernante. F

Ibid. *Quia* quasi primatus habebant exponē-
darum scripturarum) Qui. F

Ibid. Et ad quorum primatum *plebis* obsequiū
videbatur temperare) plebs. F

Ibid. Et dicite omnia opera) vt.

Ibid. Quare *ibi* illum fallas, & si poses ces-
sa) vt.

Ibid. Vt reddamus omnes praeteritas no-
stras) vt.

Ibid. Nam *quid* fuxit oculis mendacium est)
quod. L

94. Nisi *quid* longe sunt) qui à longe. F

95. Quod quidem in iam nostris) < F

Ibid. Nouit quid emerit, quia nouit *quanti*
emerit, & *quanti* dederit) quantum. F

Ibid. *Quia* illi, quibus dicitur annunciare, ex-
nuptatores *sympsonum*) Qui) illi. & vt.

Ibid. Quod allaturi estis, & introitis in atri-
um eius) vt. F

Ibid. *Quia* sustibus Circumcellionum regnant)
qui à. F

Ibid. Lignū Christi per mare, & traiecit. F

96. Et nobis, & nos exhibens veritatem pro-
missis suis) vt.

98. Adorate scabellum pedum eius, quoniam
sanctum est. Quis *sanctus* est) ex his verbis
ma-

- manifesto apparet vbiq; Auguftinum scrip-
tiffie fauētis eſt, græcè habetur *ὅτι* ſed ſcriptorum culpa locū totum hunc cor-
ruptum. L.
- Ibid. In cuius amore adotas ſcabellum pedum
eius) honore. V. C.
- Ibid. Regnum Veneris quale erat Carthagini,
vbi nunc eſt regnum *Carthæ*) Cæſis (F-
nam Aſtorum Deus ita dictus. Proſper de
perſ. & promiſ. p. 3. c. 18. Victor lib. 1. Ter-
tul. Ambroſ. Saluian. Philaſt. Auguſt.
99. Vnde ergo poſſum quod ſupra me promit-
tatur? Tamen cordi) vnde ergo poſſum,
quod ſupra me? Promittitur tamen cordi. F.
- Ibid. Et inde dicitur quodam operatio inun-
dandi cordis, hoc dicitur à ſcriptura) u.
100. Vult inferre Dominus vnde dolent) alijs. F.
- Ibid. Et cum habeat quo præſtet) quod. F.
101. Si enim v in omnibus profectio fuerunt
ibi quidam) non. L.
118. Vt oſtenderet ei Deus quod v merito
eius) ſed in voluntate) non. F.
- Ibid. In eis, qui ſuo quippe tempore hic vixe-
runt) quique. F.
120. Et laudabit perſecutores in Chriſtianiſm)
ſuſpicor corruptum nomen martyris, & Cri-
ſtinam legendum, de qua intra in Pſal. 137.
& deinceps multa. L.
121. Nam & ego v quid aliud dixerō, non i-
dico id iſſum) ſi. L.
123. Et perueniens ad Chriſtum natum eſt de
Deo) ex Deo. L.
- Ibid. Præda tibi fuit minor, præda eris maio-
ri) minori. Alias.
130. Quanto potius meruit audire earo Chri-
ſti templum verbum) verum. F.
136. O Inſane v alium te Babylonis flumini
præcipitaſſi) in. L.
- Ibid. Filius eſt iſte Babylonis) Elumini. L.
- Ibid. Attendat quicquid ipſam felicitatem
ſuam. qua exultauit anima eius, & timuit
quodammodo) quique. L. Tumuit. L.
- Ibid. Si autem nō eſt certus & videtur & ſue-
re, vnde gaudet) eſſuere. L.
- Ibid. volo credere, doce me rationem, quare
mihi imperas vt credam?) Nolo. F.
137. Sic enim ille me volebat multiplicari) ſic-
cine ille. F.
- Ibid. Quisq; amplius deſiderauerit homo in
terrat) Quo quid. L.
141. Nullum tumultum & clamorem in plateis)
tumultum. L.
149. Sed dicat, Continere iam volo) ſi. G.

In Euangelium Iohannis. Tom. IX.

- Tract. 1. Et cogitantes in hac ipſa præſenti tur-
ba charitatis veſtræ) <L.
- Tract. 4. Quis in qua perſona quaerimus vtrum

- en ſis Chriſtus) Quia ſi. F.
- Tract. 5. Quia ſi datum eſt à Iuda, baptiſma
Chriſti erat) Quod. G.
- Tract. 7. Quomodo autem phreſeiciſmus gaudet
in inſania phreſeiciſmus) plurimum. L.
- Ibid. Plus valet dolor noſter, quam gaudium
illoſum) animæ noſtræ.
- Ibid. Vt quique ex illa celebritate raptus
fuerit ex vitiis) vitiis.
- Ibid. Quia nouerat prægioſo ſanguine quando-
cunque redimendum eſſe genus humanum)
quandoque.
- Ibid. Addunt mellis aliquantum) aliquid.
- Ibid. Vt ego nouerim aliquo tempore illius
pallenti Sacerdoteſ ſolere dicere, & ipſe
pallens Chriſtianus eſt) palliati. F. palliatus.
F. vel palliati, palliatus.
- Ibid. Niſi vt ſibi Euangelium ad caput pone-
re) poneretur. F.
- Tract. 8. Excepto miraeulo aliquod, & in ipſo
facto myſterij Sacramentum later) & Sacra-
menti.
- Ibid. Non vtiq; ad cuius nuptias, vt honora-
ret, veniat) <L.
- Ibid. Reuera enim fratres eorum) Re vera,
corrumptur fides illorum.
- Ibid. Nil aliud eum quā mendacem prædi-
cant) quā cum.
- Tract. 10. Homines in gaudeant prole tempo-
rali) non. F.
- Ibid. Venale habent totum qui nolunt redimi)
quia
- Ibid. Bonum eſt eis, vt redimantur ſanguine
Chriſti, vt perueniant in pacem Chriſti) Bo-
num eſt eis, vt redimantur ſanguine Chriſti,
& perueniant ad pacem Chriſti.
- Ibid. Nonne omnia tranſeunt, & decurrunt,
& vix his, qui inhaerent) Nonne omnia tran-
ſeunt, & currunt, vix eis, qui adhaerent.
- Ibid. Nonne vſ flumini præceptis eutrens in ma-
re) Nonne omnia &.
- Ibid. Talis ipſe erat) verè.
- Ibid. De illis erant, qui columbas vendebant)
erat. vendunt.
- Ibid. Accipiunt prætium cathedras tempora-
les) prætio.
- Ibid. Quot propoſita fecerunt? Alterum pro-
poſitum) ſi ſas eſt in obſcuris coniectura vti
non erit forſe noſtra à veritate aliena. Vt le-
gatur vbiq; pro verbo Propoſitum, vt locus
redderetur clarior. Propoſitum, cum præce-
dat eius rei quaſi ſponſor verbum Propoſi-
tum, atque ita etiam ſenſus eſſet venuſtiot. L.
- Ibid. Vnusquisq; ad propoſitum ſuum laudat,
quod vendit) Propoſitum. L.
- Ibid. Quia per ipſas diſſenſiones ſuas) diſſen-
ſiones.
- Ibid. Si autem fueris frigidus, marcidus ad
te ſolum expellens) ſpectans. L.
- Tract. 11. Sed modo verba quoniam admodum ſe-
ha-

habean aduersarius) omnia. L.
Ibid. Quia si ferrent aliquam sarcinam graue,
aut lapide) vt. L.
Ibid. Si frumentum portarent, si vinum, siue pecu-
nia, current, vt deponerent. Nunc onera,
quia portant sarcinam peccatorum pigri sunt
currere. Currendum est; vt depouatur hac
sarcina, quæ premittit, & mergit. Si frumentum
portarent, si vinum, si pecuniam, current;
vt deponerent onera. Portant sarcinam pec-
catorum, & pigri sunt currere? currendum
est, vt depouatur. Hac sarcina premittit, &
mergit.
Ibid. An forte non crederent ei, &) <
Ibid. Et propterea Iesus nō credebat se nōtissimum
esse? sed non dixerat) Non crederet ei? sed
si non crederent, non diceret.
Ibid. Si autem hoc solum vellet, vt nasceretur
tantum.) <
Ibid. Quia omnipotentis Patris Filius omni-
potens est.) <
Ibid. Ibi figura, hic veritas, ibi membra, hic
corpus) umbra.
Tract. 13. Qui erant solui apud Deum) saluan-
di. G.
Tract. 14. Permanere in gratia eius, quem acce-
pit) quam.
Ibid. Ambæ enim generationis Domini vsti-
tate sunt inuicem.)
Tract. 15. De hac aqua viua dare mihi non
potes, quia hauritorium non habes) haurito-
rium. F.
Ibid. De ipsa messe electa sunt pauca grana)
electa.)
Tract. 17. In fine defecit. Anima verò) defecit.
L.
Ibid. Credas hoc euangelica virtute fieri solo-
re) angelica. L.
Tract. 18. Et vult, vt attendat eum filius, & ta-
lia & ipse faciat) vt. L.
Ibid. Et capias hoc? a me; sed ab illo)
non. L.
Ibid. Expergiscere crigarur Iudæus, credat
Christianus, conuincatur Arianus hæreticus)
Expergiscatur Iudæus, credat Christianus,
conuincatur hæreticus. V. C. Expergi-
scere. Ringatur Iudæus &c. L.
Tract. 19. Deinde nos venientes, qui reliqui su-
mus) viuentes. L.
Ibid. Quia dixi, dedi ei potestatem) dedit. L.
Tract. 20. Citius tu potuisti cogitare, quod fa-
cturus es sol, quam ille facturus est) Citò tu
potuisti cogitare, quod facturus es solis) Quæ
facturus es sol?
Ibid. Transiit & ipsum? Quia ipse animus mu-
tabilis est) Transiit, & ipsum, quia & ipse
animus mutabilis est. L.
Tract. 24. Regis, quia regitur ab eo) regimur. L.
Ibid. Aliquid præfens annuncians) annuncia-
uit. L.

Tract. 26. Da desiderantem, da) desiderantem) fer-
uentem.
Ibid. Quod dicis? Attri quid dicis) hæretice,
quid loqueris?) < <
Ibid. Non te traxit Pater, non? intellexisti
Patrem) enim.
Ibid. Qui sic credit non Pater eum trahit.
Quem Pater trahit? illum, qui dicit) traxit,
traxit, dixit.
Ibid. Spiritalem vtique eandem, nam corpo-
ralem alteram, quia illi manna nos) aliud)
aliud.
Ibid. Aliud illi, aliud nos; sed specie visibili
quidem; tamen hoc idem significansem vir-
tute) spirituali) Alium illi, aliud nos; sed spe-
cie visibili, quod tamen hoc ipsum significa-
ret.)
Tract. 31. Quem apprehenderent adhuc nolen-
tem?) Quomodo. F.
Tract. 43. Sed si alia sarcina non portetur, quia
homo in gehennam præcipitur) qua. F.
Tract. 45. Attus dicit Aliud est Pater) Atti-
nus. V. C.
Ibid. Alius nescio unde sit Fotinus) < V. C.
Ibid. Quia Christus est homo, & Deus est)
& F.
Ibid. Qui est ipse semper) Quid est ipse? sem-
per. V. C.
Ibid. Fures sunt, & latrones) fuerunt. V. C.
Ibid. Præcesserunt? iustij eum. V. C.
Ibid. Quanto magis vocem pastoris profere-
bar? lingua pastoris) ipsa. V. C.
Ibid. Quomodo? ista soluitur) quæstio) ergo
V. C.
Ibid. Redir, vt audiat, quod neglexeris) ne-
glexit.)
Ibid. Quæ erit? (specie) in. V. C.
Tract. 46. Quis ad eas missus esset ostendit) Qui
scit eas esse ostendit. V. C.
Ibid. Omnes ergo audiunt vocem pastoris) au-
diant. V. C.
Ibid. Aut certe ut multum mercenarij, om-
nes enim hic personas) < V. C.
Ibid. Et latrones mercenarij) lupus) mercena-
rius. V. C.
Ibid. Ipsum pastorem, ipsum ostiarium, quis
enim hæc duo) Pastorem ipsum. Ostiarium
autem quem? V. C.
Ibid. Gratia illius, & misericordia nobis ex-
posuit pastorem se ipsum) Gratias illi, & mi-
sericordiam eius, exposuit se ipsum. V. C.
Ibid. Quemlibet inuenerimus) Quem. V. C.
Ibid. Dicam ergo in huius profunditate) quæ-
stionis) Dicamus. V. C.
Ibid. Pater tamen sciet) Patre. V. C.
Tract. 51. Ita nobis compateretur ad infirmos) &
infirmos. L.
Ibid. Et in conspectu meo nihil est vilius vix
huius. Totus quantumlibet fuerit prolixus
vapor) presentis præ amore.) Et in conspe-
ctu

Et meo nihil est vitæ huius totus quantumlibet fuerit prolixus vapor p̃z amore.

Tract. 56. Non solum tibi iam non subtraho) ima.

Ibid. Capiendam tecum partem * nullam tibi nego) cum.

Ibid. De huius quæstionis profunditate illo adueniente respondeam) respondbo. F

Tract. 58. Si non se indicet ipse, quæ nunti) si ergo non se) qui nouit se) ergo. F

Ibid. Nobis sapientiam) denegabit.) denegauit?

Ibid. Notis subiacere illi vitale est) telfundinis) cellituuini.

Ibid. Veritatem enim dico) dicam.

Tract. 61. Quam mercedem significans redemptoris) mercedem. L

Tract. 63. Hæc ne est clarificatio) Hæccine. L

Ibid. Et nunc est glorificatus, cum mortuis propinquaret) morti. L

Ibid. Et iam immortalis æternitate dominetur) Etiam. L

Ibid. Non dum spiritus datus erat vltio nouo modo in eis) vltio vitæque.

Tract. 80. Nam & hoc vtique dixerat) dominus.

Ibid. Vnde ista tanta virtus aquæ, vt cor tangat, & cor abluat) corpus. G

Tract. 103. Quis vadit ad eum, qui cum ille est) ipse. Alias.

Ibid. Vel quibus apud eum proficiscetur ac cessibus) proficeretur.

Tract. 112. Quoniam dies illa, ille verò tenebræ permanet) illes illi. L

Tract. 113. Si ergo dici potest aliquid) sic. L

Tract. 117. Et dum duceretur vt in ligno cum duobus) & ligno. V. C.

Tract. 119. Et cum fors mittitur non personæ, vel cuiuscuque meritis) cuiuscuque. F

Tract. 123. Tamen Dominum) fuisse non tacitū est) iussit. L

In Epistolam Ioannis.

Tract. 1. Si autem fratres auditis quid estis) oditis. L

Tract. 3. Reuelabuntur, qui præbebantur.) Releuabuntur. L

Tract. 5. Iam ergo si contemnebat quicquam odium fratrum, nunquid & homicidium in corde suo contempnens est. Non mouit manum ad occidendum hominem, homicidium iam tenetur à Domino) Eadem scripsit Bonifatius Primus, vt refertur Conciliorum. 1. Simodo Bonifatij Primi par est ea esse credere. L

Tract. 7. Christianus vocari, & malus esse non potest) < L

Soliloquiorum lib.

Cap. 18. Et vitra * non adipiscuntur) vitam. L

Manuale.

Cap. 12. Lac nungum) cibis es grandium) iunenum. Alias.

Cap. 23. Misericordia Domini multa) multa. L

Cap. 29. Id circò nò breui crimine tenetur altitatus) leui. L

Cap. 31. Nè desinar) impastus à te) desinam. L

Cap. 33. Nec in cor hominis) ascendit.) ascendunt. L

De duodecim abusuum gradibus.

Hoc ipsum opus Cypriano quoque adscriptum reperitur: & ex eo cap. 9. citatur à Gratiano 23. q. 5. cap. Rex debet. L

De disciplina Christiana.

Diuo Augustino dignus liber: sed non sapientia Augustinum. Possidens tamen ei tribuatur. L

Cap. 1. Qui cor auro coniungunt) auri. L

Ibid. Optas vnde nihil perdas, atque vtinam hoc verum dicas. vel p. te) pures. L

Ibid. Insidentia diaboli conuictum est: sed habet matrem suam) diabolicum vitium. L

Ibid. Da comiti, & illum adiua) & te releuas) adiua, & te releua. L

Ibid. Non vt semper peccata nostra pauimentum solidemus) super. F

Ibid. Diximus enim iam quid hic discatur, quare discatur) Diximus iam quid hic discatur. Dicamus quare discatur? L

De Cantico Novo) Et hunc cognoscit Posidius.

De Vanitate sæculi) Non est Augustini, nec satis prudentis, & eloquentis.

De Bono disciplina) est viri sensati, & eloquentis.

De Catarchismo) In editione Antuerp. Louanienfens restituit hunc tractatum Augustino, quamquam planiore stilo decurrat.

De Tempore barbarico) N. E

De Sobrietate, & Virginitate) N. E.

Speculum peccatorum.) N. E

De Conflictu victiorum, & virtutum) Aut infigniter fallor, aut libellus à Monacho post regulam S. Benedicij conditam, & ordinem auctum, conscripserit estura enim ex calce plane colligitur.

De Quatuor virtutibus charitatis) N. E

De laudibus Charitatis.

Hic tractatus idem est cum sermone 39. de tempore præter ea, quæ duobus locis inserta sunt.
 Respice ad munera Ecclesiæ &c. vsque ad Dicere enim & Ioannes) Hæc non sunt in sermone, Augustini supradictato.
 Dilige, & fac quod vis) eadem habentur supra Tract. 7. in Epistolam Ioannis.
 Omnia sunt facilia charitate) sumpta sunt ex cap. 69. lib. de Nat. & Grat. tom. 7.
 Charitas est, ut mihi videtur &c. vsque ad Quapropter fratres.) Hæc non sunt in eodem sermone Augustini. Sæpè verò sunt ex Prospero de Vit. conl. 3. c. 13.

De Honestate mulierum.

Hoc idem habes inter sermones de tempore, num. 250. to. 10. sed mutatis, & omisissis quibusdam verbis.
 Cap. 1. Cito dabitur in ruinam) labitur. Ibi.
 Ibid. Et tamen arma castitatis custodit) ornamenta. Ibi.
 Cap. 2. David enim ille sanctissimus in mille passionibus pressus vidit mulierem nudam) passibus. Ibi.
 Cap. 3. Et vestimenta eius non ardeant) ardebunt. Ibi.
 Cap. 4. Et quia de infelici libidine) Ibi.
 Ibid. Quamvis post aduentum) autem. Ibi.
 Ibid. Iam machatus est in corde suo) canu. Ibi.
 Cap. 5. Ac si dum aliquis mulierem) ac sic. F

De Symbolo ad Catechumenos.

Posidius in Indiculo agnoscit libros quatuor. Lib. 4. cap. 1. Quam per inobedientiam sui mortis donavit) morte damnavit. L
 Ibid. Et quid singulæ contineant) Vt. F
 Ibid. Ille enim libiles motus suos torrentis illi percurrentis) ritu. Imitatus est Horatium, qui Sermlib. 1. Satyr. 3. dixit Hæc si quis tempestatis propè ritu mobilia, & cæca fluitantia sorte.

De Convenientia decem præceptorum, & decem plagarum.

Posidius agnoscit in Indiculo sed vereor ne hoc sit, quod ille indicavit. Hæc eadem habes tom. 10. serm. 95. de temp. licet ibi decurtata sint multa. Vide Egiptum p. 1.

De Reclitidine catholica conversationis.

Non est Augustini; tamen dignus est, qui legatur, ut Enchiridion christianæ disciplinæ.
 Nec turmarum, vel murorum vel aliquem diem omnino) s.
 Vel ad arbores, aut ad ocellos) lucillos. F
 Nullus ad colla hominis, vel alicuius animalis legumina deponere presumat.) ligamina appendere. F
 Non esset dignus) est. F
 Nulla mulier presumat succinos deponere) dependere & hic, & supra videtur positum pro appendere. l.
 Quia Dominus signum suæ pietatis assiduo patet) patefacit. F
 Ut non concedat dominicum præceptum.) Et. F
 Quamvis de magnis criminibus) In. F

De Virginitate leonij.

Non est Augustini) Hæc censura tam est absurda; ut censorem omnino, aut sine vilo naso fuisse putem; aut certe tractatum hunc non legisse. Mihi enim non modò Augustini esse omnino videtur: sed inter ea, quæ certissima, & optima sunt Augustini numerari, & censeri debere. Constat autem & scripturarum citationibus suo more usum, ut in ijs, quæ eius sunt. Posidius in indiculo numerat hunc tractatum inter alios Augustini. l.

De Urbis Excidio.

Item Noë, & Iob iam olim dormierant) Et. F
 Et plerumque non eligens quæ flagellat) < F

De Verbis Domini. Tom. X.

Serm. 1. Et tempus fidei Regnum celorum) id est, regni celorum. F
 Ibid. Quia tuo aduersario consensisti) Qui.
 Serm. 3.) N. E
 Vt verumque professio Sanctorum testificatione signetur) factorum.
 Ibid. Tamen utriusque debet Sanctorum locum obsequium) esse. F
 Ibid. In doctore enim molesta est causa dicere) docere. F
 Ibid. Et quæ metus à facis renocare non possit) promissionum benignitas proficisci.
 Serm. 4. Sed quid iussu sententia vera) ni sit. L
 Serm. 5. Quæ sunt tuæ superflua sint pauperibus necessaria) sunt. l.
 Serm. 6. Misertus est ut ornaret, ornavit, amaret) ut. F
 Ibid. Nunc aurum purgatur) purgat.
 d. 2. Ibid.

- Ibid. Permissus & vsque ad ledendum corpus) est.
- Ibid. Certe estote fratres inimicos non *amissi*) admitti.
- Serm. 8. A laude Domini nec vnguem, nec dnm *pedum*) pedem.
- Serm. 10.) Eundem habes infra serm. 48. de temp.
- Ibid. Et tremende fructus cœli, & maris importuni sunt metatores) si quid hic mutandum est, vt hæc lectio integra sit. Verbum *importuni* mutandum erit in *opportuni* in eam sententiam, in quam à Plinio sarpē, & à Luio vsurpatur, vt significet obnoxium, id est, expositum. L.
- Ibid. Et si angusta v est) via.
- Serm. 12. Noluit cum cis & præteritis charis rationem habere) ex.
- Serm. 18. *Alia*, quæ non approbanit) aliena. G.
- Serm. 19.) Est Ambrosij serm. 7.
- Ibid. Sed agere rempublicam) gerere. G.
- Ibid. Nedum sumptus quaritur, præda grafsetur) prædo. G.
- Ibid. Quasi *omnis*, qui clericus non est, aut monachus possit ei licere quod non licet) omni. <. L.
- Ibid. Sed quisque militis suæ cingulo vitur dignitatis) suæ miles ascribitur) quisquis. dignitatis.
- Ibid. Quia etiam si militare *videtur* seculo) videtur. F.
- Ibid. *Videmur* inquam non militare) inbemur.
- Serm. 10.) N. E.
- Serm. 23. *Qui* est oleum vendebant) Quid. F.
- Ibid. *Emendant* ne iustus in misericordia,) Emendabit. F.
- Ibid. Et *arguit* (me) arguet. F.
- Ibid. A quibus emerent aut inuenerit) haud. F.
- Ibid. Sed ardeat in rubro) flamma nostra) ro-bore, vel rubo. F.
- Serm. 27.) Hoc est caput 4. lib. 5. de Sacramentis apud S. Ambrosium ita vt alterutri fuscū factum esse constet. L.
- Serm. 28. Quia Graeci dicunt v aduenientem,) ergo) diem.
- Ibid. *Quem iam modū* Graeci in oriente) *Quem*, admodum.
- Serm. 42. Vt nulla omnino exurgat concupiscentia *aduersa*) aduersaria.
- Serm. 52.) N. E. Serm. 57. N. V.
- Serm. 63. Excidit nobis quosdam malè intelligentes vocati) Partipassianos) vocari.
- Ibid. Et *remouet* istos Ecclesia Catholica) remouit.
- Ibid. Non in *patre* maior, & in *patre* minor) parte. parte.
- Serm. 64. Res ista tanti valet, *quantum* es tu) quantum, vel quanti.
- Ibid. Lasciandi fide, pascendi *specie*) spe.
- Ibid. Non modò eibus vegetat comedendo) Nā

- Ibid. *Quod* est ipse lux ad oculos cordis) Quid.
- Ibid. Quid *valebant* qui ambulabant mortui?) *ut*.
- Ibid. Ipsam formam videbunt, *qua* lancea perculserunt) quam. L.
- Ibid. Ipse est *via* aeterna) vita. L.
- Ibid. *Hoc* est merces) Hæc.
- Ibid. Et sic suscitabitur anima tua) si.

De Verbis Apostoli.

- Serm. 13. Non debitor est carni, vt secundum carnem viuat) enim. V. C.
- Serm. 14. A duobus sagittas ratiocinationum, tuarum *muratur* assilto) munitus. F.
- Ibid. Ad verba aliena sanatur, *quia* ad factum alienum vulneratur) qui. F.
- Ibid. Ergo v Moyses exaltauit serpentem,) sicut. F.
- Ibid. Nunquid quia est in fortè modus aliquis sanctificationis) ibi. L.
- Ibid. Ibi ferendus est error, non *santum* progredi debet) tamen. Alias.
- Serm. 15. Multum amauit, qui torqueri non potuit) <. F.
- Serm. 21. Tām pauper, vt *proculus* esset Grammatici) Prochloassicus. Intra lib. 59. hom. 9.
- Serm. 24. Si *inumeris* documentis, testibusque conuincitur) veris. G.
- Ibid. Plures *procurata* sunt à Maximinianistarum concilio) prolata. L.
- Serm. 26. Nummum querit pestilentia, duos illi da, & vt *ducatur* subducatur se. L.
- Serm. 30. *Facilis* inuas) qui verum. putat esse.) Fac illum iurare. G.
- Ibid. Non ex animo iste *periuus*) peierat. L.
- Ibid. Fac alium v putat falsum esse) qui. Ino.
- Ibid. Inuoco Deum super *Deum* animam,) meam) <. L.
- Ibid. *Quando* illa citius, & facilius mouetur) Quanto. L.
- Ibid. Quia per id, quod sanctum v putas falsum iuras) non. G. putat. F.
- Ibid. Sanctum *puta*, qui iuras) putat. G.
- Serm. 33. Christus enim in carne venit, quæ similitudo esset carnis peccati, non esset caro peccati) Facit contra can. Filius Dei de confecerat. dist. 4. in principio, qui citatur ex Augustino de baptismo paruulor. sed non videtur eius esse posse. L.

Quinquaginta Homiliarum.

- Hom. 1. Hoc *quisque* intellexerit) quisquis.
- Hom. 2.) sumpta ex Commento in Psal. 49. m-ratis, & additis quibusdam. L.
- Ibid. Si fueris iniquus, & perseueraueris v illa iniquitate) in. F.
- Hom. 4. Aut disciplina durior ipsa sui austeritate *crudescat*) crudescat. F.

Hom.

Hom. 10.) Hic sermo ferè totidem verbis habetur supra serm. 26. de verb. Apost. L

Hom. 21. Audi David *agensem* gementem. F

Hom. 22. Eo quod paulò *Spiritus* de resurrectione peccatorum dixerat) superius. F

Hom. 23. Sed o tu, qui dicis te multa commisisse) non. F.

Ibid. Natum quippè erat inter eos, qui erederant) luduos. F

Hom. 27. Hæc *debatata*, & repentina dubitatione damnata est) subitanea. L

Ibid. Quid ergo) putas tibi *futurum* auxiliorum) defuturum. F

Ibid. *Rebellare* potuit, superare non potuit) Rebellare. F

Ibid. Non tamen quando eis loquimur, & si vincantur non consentiunt) < L

Ibid. Impunita peccata habere, occultare possunt, quæ *occulante* non possunt redimere) quæ. F. occultare. F

Hom. 30. Quia *quisque* eas habuerit non egebit) quisquis. L

Ibid. Cum cæperit abundare verum quidem *copiæ* auri, & argenti) corpus. L

Hom. 32. Si iam tibi possum ostendere, quid videres) quod. L

Ibid. Ergo *ides* est, sicut alibi definitum est sperantium substantia, *confictio* rerum, quæ non videntur) coniunctio. L

Ibid. Si non videntur quomodo *confinguntur*, quia sunt) conuincuntur. L

Hom. 32. Erige interiorum habitaculorum, *interiorem* oculorum) interiorum. L

Ibid. De quinque panibus saginasse) ror milia) satiassè. L

Hom. 38. Sanus *est* dicitur enim. L

Ibid. Sed perpetuo vide, si non *lassabis*) lassaberis. L

Ibid. Iniquitas est, quæ te persequitur. In illo *irraisci* debes misericordia) Iniquitas est, quæ te persequitur in illo. Irraisci debes misericordiam. F

Hom. 41. Deinde etiam dico in conspectu Dei, &c.) Ambrosius cohortatione ad penitentiam habet ferè omnia, quæ sequuntur. L

Ibid. Baptizatus autem defertor, & violator tanti mysterij) Hæc omnia habentur hom. 40. sine initio apud Cæsarium Arelaten. Biblioth. Sanctorum Patrum tom. 7.

Ibid. Nam si scirem nihil tibi prodesse, non tibi darem) Item si scirem tibi prodesse non te admonerem) Nam si scirem nihil tibi prodesse, non te admonerem. Cæsar, & Amb.

Nam si scirem nihil tibi prodesse, non tibi darem. Item si scirem non tibi prodesse, non te admonerem. G

Hom. 49. *Patientur* pereat villa tua) Patientie te. F

Ibid. *Dolest* tibi anima, si in foveam adulterij simul ruatis, *dolest* tibi) doleat. L

Ibid. *Parens* suum attendat, tabulas suas legat) Pactum. F. Prærium. Alias.

De Tempore Serm.

Serm. 1. Quidquid in domo sua *fordium* innenerit) fordidum. F

Serm. 3. Si Virgo peperit *phantasma*: auit) phantasma. F

Serm. 6.) Suspicio Augustini non esse, nam & dictio plenior, & expeditior est, & videtur multa habere præter consuetudinem Augustini. L

Ibid. Et in carne mea video Deum. Quod de illo tempore prophetauit quando Christi deitas habitu nostræ carnis induta est) Videtur noua Augustini expositio, ut visum Dei ab oculis carnis amoliantur, carnem Christi à Beato Iob in resurrectione videndam carnis oculis adstruere ex verbis Iob citatis. Quam tamen sententiam non videtur probare lib. 2. c. 19. de Civit. Dei, ubi rem tractat diligentius, & pressius. Vide Hieron. tom. 2. aduersus errores) Iohannis Hierosol.

Ibid. Maledictus, qui unitam deitatem in tres has personas clic non conficitur) Inter. F

Serm. 7.) N. E.

Serm. 11.) Inter sermones Maximi num. 3. de Natali Domini L

Serm. 15.) Fulgentius hunc eundem totidem verbis habet. L

Serm. 17. Ita *sanè* viri coniunctione) sine. L

Serm. 18.) Qui non statim agnoscit hunc sermonem Augustini non esse) is certè parum, aut nihil Augustini saluam cognitam habeat, necesse est. L

Serm. 20. Iam ergo erat vna sine viro, & femina, iam erat terra &c.) Alterum diuisionis membrum deest, hoc est) iam erat & secunda de viro sine femina.

Ibid. Intellige natum Deum, & non *miraris* Virginis partum) miraberis. L

Serm. 21. Causa igitur inualefcentis errati miraculum noui parcus *efficit*) euicit. L

Serm. 29.) Eusebius Emisenus hom. 1. de Epiph. multa hinc sumpsisse videtur. L

Serm. 33.) Habetur inter sermones Leonis Papæ serm. ult. in festo Epiph.

Serm. 34. Ipse enim Dominus Deus noster, qui elegit Apostolos) <

Serm. 36. In sinu matris lateo, qui regnum *Patris excedit*) excepit. F

Serm. 37.) Habetur inter sermones. S. Maximi. hom. 7. de Epiph.

Ibid. Confluebat ergo) Iordanem) ad

Serm. 39.) Hic sermo habetur tom. 9. de laudibus Charit.

Serm. 41. Ut psalmos, & tympana ad Dei Patris gloriam *construeret*) concinnaret. F

Ibid.

- Ibid. Ut nec *argumento* valeat inimicus) to-
gumento vellet. F
- Ibid. Hoc est Eccelesie *vota* Spiritus Sanctus
inuocatur) voto. L
- Serm. 48.) Integrum habes supra de verbis
Domini, *serm.* 9.
- Serm. 50.) Alius *faciendo* perdidit, quod in la-
tuitio congregata) ludendo. F
- Ibid. Homicida, *frandulator*, sacrilege) frau-
dator. F
- Serm. 55.) N. V.
- Ibid. Si nos *munus* occupationibus implica-
mus) nimis. F
- Ibid. Aut dissolutum *aliquid*, aut corruptum)
aliquatenus. F
- Serm. 56.) N. V.
- Ibid. *Qui* secundum, quod scriptum est mul-
tos negligentes) Quæ. F
- Serm. 59.) Hic sermo videtur confarcinatus
ex hb. 1. de serm. Domini in monte cap. 41.
42. 43.
- Ibid. Ego autem dico vobis diligite inimicos
vestros) Hieron. in cap. 5. Matt. in extremo
& initio habet, quæ hic sequuntur. L
- Ibid. Ceterum diligere plures *precipit*, quam)
præcipi. F
- Ibid. Aut nos per ipsam excusationem libe-
rare conemur) Ve per ipsam fatigationem
excusare conemur.
- Ibid. Partim *depravatione* perseverantium)
damnatione.
- Ibid. Ethnici ex græco in latinum interpre-
tantur gentiles. Erhnos enim græcæ gens di-
citur) Non ita solet loqui Augustinus.
- Ibid. Hypo enim saltum, crisis verò iudi-
cium sonat) Non videntur Augustini.
- Ibid. Sed *hypocritarum* maculam non habere)
Hypocriticos. F
- Ibid. Qui in Synagoga, & in platearum an-
gulis orat &c. vsque ad Signanter autem di-
cit) Hieron. in Matth. cap. 5.
- Serm. 61.) N. V.
- Serm. 63.) Hic sermo est viri eloquentis, &
grauis, cum sit pressior, cultior, & elabo-
rator; quare auidiori suo restituendus. Is
autem est Leo Papa. Serm. 5. in Quadra-
ges.
- Serm. 64.) Quantum, & de corpore *voluptatem*
decrepant) corporis voluptate. F
- Ibid. Et ad suscipiendam Domini volunta-
tem *ieiunare* preparatus est) ieiunijs. F
- Ibid. Itaque *volumus* bene ieiunare) si. F
- Serm. 65.) N. V. Serm. 66.) N. V.
- Serm. 67.) N. V.
- Serm. 68.) Non videtur vlllo modo Augusti-
ni, sed alterius junioris exercitatio plena,
floscentis: poetice magis picturæ similis,
quam orationi populari. Multi putant ex
Ambrosij scriptis contextum. L
- Serm. 69.) N. V. Serm. 71.) N. V.
- Serm. 74. Veuire debuit videndus, occiden-
dus, & lucrandus eos) ad lucrandos. F
- Ibid. Sed & si tardius moritur, nisi quid ideo
non moritur) num. L
- Serm. 76. Præsentia teneat, futura sollicitudo
timore pertimescat) < F
- Serm. 77.) Est purus partus Ambrosij. num. 37
- Serm. 79. Quomodo Christus Dominus, & in
cacumen scalæ in Cælo) cacumine. F
- Ibid. Et cum perfectis cibis *solis* tribuitur)
solidus. F
- Ibid. Qui nobis nullis *prædicentibus* meritis)
prædicentibus. F
- Serm. 80. Quod Sancti Patriarchæ matrimo-
nia ad puteos, aut fontes *inueniunt*) ineunt. F
- Serm. 85. Et re vera fratres quid insolenti viro
præstat invidia) vide Cyprianum lib. de
zelo, & luore. Vnde multa huc translata
sunt.
- Ibid. Et in malis *opprobriis* bona aliena conuer-
tere) mala) propria. F
- Serm. 84. Decipere innocentiam in domum
tuam, quæ sunt secunda) domo tua. F
- Serm. 85. Nos oportet *semper* fideliter audi-
re) < F
- Serm. 86. Et ad aquam, id est, ad aquam *Bap-
tismi* festinauit) ad Baptismum. F
- Serm. 87. Postulus primogenita Egyptio-
rum accipere etiam omnes *hereticorum* au-
daces) hæresum. F
- Serm. 89. Et *tertium* seueritate compefecerit)
territum. F
- Ibid. O prodigia furoris audacia) prodigiosa,
vel prodiga. F
- Ibid. Qui genetrices *indixerat* parturire) in-
terdixerat. F
- Ibid. Ac si puluerulentos exhibet gressus im-
perio) puluerulentos exhibet gressus, ac sic
imperio. F
- Ibid. Non prohibet nasci, dum natos decer-
nit occidi) Nam. F
- Ibid. Exhibes mala, quibus adhuc vsque)
& remittis) bona. F
- Serm. 90. Vel depellit ex corde, vel *omnis*
recipit) non.
- Serm. 92. Et vitæ suæ testimonium *perdunt*)
produnt. F
- Serm. 93. Qui verò illum reliquerit, & pa-
tra libens) de. F
- Serm. 94. Omnes, scilicet, qui etiam sic in-
telligendum est) quia. F
- Ibid. Quia Pater est, quia *hereditatem* parat)
heredem. F
- Ibid. Sed ab illo *spectat*, qui fecit cælum,
& terram) expectat. F
- Serm. 95.) N. V. Hæc eadem habes rom. 9.
de Conuenientia decem præceptorum, de-
cemque) lagarum; sed integriora, & locu-
pletiora. Vide Eugyp. p. 1. ex eo enim hæc
sumpta sunt; sed decurtata. L

Serm. 97.) N. V.)
 Serm. 103. Et nomen Israel superiusibilem
 gloriam mysticis *excolit* eloquijs extollit. P
 Serm. 104.) N. V. Serm. 105.) N. V.
 Serm. 107. Quæ quia non possunt breuiter
 impleri) explicari. F
 Serm. 108. Quasi in totulari ita Ecclesia con-
 gregantur) in. P
 Serm. 109. Sed intelligitur *presentia* nuncia-
 tis) presentia. F
 Ibid. Si venerunt tanta) non. F
 Ibid. Sed quod promissit non amamus) Si. F
 Serm. 110. Et tamen inter omnia, quæ pupil-
 lum) Et tamen inter omnia quæramus pau-
 perem, quæramus pupillum. F
 Ibid. Occurrit mihi pauper, & quæ paupe-
 rem) quero. F
 Ibid. Sic nunquam alius accedebat ad duram
 terram) somnus facilius. V. C
 Ibid. Qui sunt isti ? a fide pererrauerunt)
 qui. F
 Ibid. Sicut si non vult fieri) diues. F
 Ibid. Cum ego vineam tantas cupiditates)
 videam. F
 Ibid. iste diues enim, ille pauper) est. F
 Ibid. Ponamus, faciamus diues est) < F
 Serm. 111. Sine vlla miseratione humanitas à
 barbaris exacta est) humanitatis. F
 Serm. 113. Vbi falsa voluntas, nulla securitas
 gaudij) voluptas. F
 Serm. 114. Meritum enim redemptæ merco-
 dis) mercis. F
 Ibid. Misericordia afficitur pro crudeli) af-
 fligitur. F
 Serm. 115. Credentes ergo Sanctam Ecclesiam
 Catholicam, Sanctorum habentes commu-
 nionem) habent &. F
 Serm. 117.) Videtur ex Ambrosio contextus.
 Serm. 118. Habetur inter sermones S. Ambro-
 sij num. 49. & apud S. Maximum.
 Ibid. Castitas enim Susannæ affuit in iudicio,
 quæ Eva defuit in Paradiso) Non. L. Di-
 cionis ambiguitas fessellit ignarum huius
 loci corruptorem. Augustinus enim Para-
 disum dixit pomarium ipsum, ut Græci
paradisus Apud Ambrosium, & apud Maxi-
 mum legitur. Castitas enim affuit in iudi-
 cio, quæ eam defendit, & in Paradiso.
 Serm. 119. Esset susceptus ab Advocato &c.
 Et audires illum iudicio venturum) Esset sus-
 ceptus ab eo ; advocatus, & audires illum
 iudicem venturum. F
 Ibid. In Sanctam Ecclesiam) < F
 Ibid. Magna est sponsio, & singularis digna-
 tio) sponsio.
 Serm. 120.) Inter homilias 56. Eusebii Emi-
 sen. num. 22.
 Serm. 121.) N. V. Serm. 124.) N. V.
 Serm. 125. Fere eadem legis apud Hierony-
 mum. tom. 4. in Papæ Damasi symbolo.

Serm. 128.) Apud Ambrosium. serm. 57. & apud
 Maxim.
 Serm. 139. Atque ex ea vnum hominem sine
 viri semine generatum) verum.
 Serm. 130.) N. V. Hunc sermonem ex alia ver-
 sione habemus apud Chrysostomum tom. 3
 de Cruce, & latrone.
 Serm. 131.) N. V. Serm. 132.) N. V.
 Serm. 133. Quod cum nascitur ex utero Vir-
 ginis gignitur) In.
 Ibid. Sicut enim pollutione ibi non tangitur,
 sic mortis corruptione non læditur) Ità hic.
 Serm. 134.) N. V.
 Serm. 135. Reddidistis quod creditis, audistis
 quod oratis, quæ innocare non possitis) quo
 enim modo innocare possitis. F
 Serm. 136.) N. V. Louanienses notarunt esse
 inter sermones Eusebio inscriptos.
 Serm. 137.) N. V.
 Ibid. Per hanc electi, & c. usque ad Tunc enim
 Dominus Noster) Gregorius. hom. 22.
 tom. 2.
 Ibid. Quisnam est iste terribilis, & niueo
 splendore coruscus &c. usque ad. Vnde est
 ille tam splendidus ex hoc sermone sumpta
 est homil. 12. quæ prima est de Pascha inter
 homilias. 56. Eusebio Emiseno adscriptas.
 Sed inter opera Hieronymi extat homilia.
 incerto auctore. tom. 4. quæ habet hæc ipsa
 omnia, & multo plura. L
 Serm. 138.) N. V.
 Ibid. Projiciant superi tenebras, quas Salua-
 tor inferis denegavit) delegavit. F
 Ibid. Fessellit custodes exiit de sepulchro)
 exiit. F
 Ibid. Fecit etiam in morte ministerium) My-
 sterium. F
 Serm. 139. Quando ille novit curare) Quare. F
 Ibid. Ut seiremus quod etiam in corporibus
 nostris) quid. F
 Serm. 141. Non credimus verbis eorum) Nos. F
 Ibid. His legibus inferni obstrictis nascitur
 omnis homo) obstrictus. F
 Serm. 142. Sed Christi sanguine temperatur)
 comparatur. F
 Serm. 143. Maiorem esse animam latentem)
 Meliorem. F
 Ibid. Quod enim passurus putant se non pas-
 surus) sunt.
 Ibid. Eundemque mundum æternum esse di-
 citis super futurum) semper.
 Ibid. Quoniam non estis immortales, esse &
 dissolubiles non potestis) indissolubiles.
 Serm. 144. Iudicat melius ille) medius. F
 Serm. 145. Ut sic dicam, quomodo vos audire
 expedit) Et. F
 Ibid. Melius ergo de spirita sentio) Christo. F
 Ibid. Si duo volo dicere) volo. F
 Ibid. Putatis spiritum Christi) Putasti.
 Serm. 146. Fons utique manando se indicat,
 non

- non remanendo) remanendo. F
Ibid. Vbi dicitur quando dixit) dolebat.
Serm. 148. Iudaei carnaliter violant vbi ista tria
praecepta) Deest tertium praeceptum. L.
Serm. 149. Si dilectionem tuam erga me habes,
vbi ostendas) habes. F
Ibid. Quatenus autem essent pascenda agni
dominici oues) agri. F
Ibid. Patet, quod ego sanguine fudi) Patere. F
Serm. 150.) N. V.
Ibid. Frontem admodum rugatam iam, tan-
que expurgat) expurgit. F
Serm. 157. Peccata nostra nobis repeterant) pe-
peterunt.
Ibid. Reipublica fordita via fuit) Rei pulcræ.
Serm. 152. Vt quælibet magna res veniat in fa-
sidio) < F
Serm. 156.) Et hic inter homilias. 56. Eusebii
Emisani. num. 20.
Ibid. Per clausa hostia non transiit) < Eu-
sebius.
Ibid. Si quando, vt moris est fruges bovis fel-
ci) putribus suis.
Serm. 157.) N. V.
Ibid. Abstincentes ab omni luxu, ebrietate)
luxu. F
Ibid. In qua peregrinantur ab eo) peregrina-
mur. F
Ibid. Nos autem quia tam longum ieiunium
perpetrare non possumus) perpetuare. F
Ibid. Optimus mensis tanquam pecora) opi-
mis. F
Ibid. Vt hoc impleat quod regatur) rogatur. F
Serm. 158.) Hic sermo pars prima est sermo-
nis. 147.
Serm. 59. Et iterum venit Dominus, ne peri-
ret discipulus) Infra serm. 161. non longe à
principio contrarium asseritur.
Serm. 160. Deum credite) Deo. F
Serm. 161.) N. V.
Ibid. Thomas ergo cum esset Sanctus, fidelis,
& iustus hæc omnia sollicitè requisivit, non
quod ipse aliquid dubitaret) Nullo modo
id potuisset tam impudenter vnquam asseri
ad Augustinum contra verba Christi, & veri-
tatem. Verè enim incredulus fuit Thomas,
& supra serm. 149. contrarium asseritur.
Serm. 163.) N. V. Serm. 166.) N. V.
Serm. 167.) N. V. Serm. 168.) N. V.
Serm. 169.) N. E.
Serm. 172.) N. E. Veteris tamen, & grauis
scriptoris esse dubium non est. L
Ibid. Quomodo ieiuniorum tempus est) Quo-
nam. F
Ibid. Ne ieiunia vestra sicut Iudæorum iei-
unia) nostra. F
Ibid. Et omnem conuentionem disipa) ini-
quam. F. Serm. 73.) N. E.
Serm. 176.) Hic sermo habetur integer pene
eisdem verbis inter homil. 56. Eusebio
Emisano adscriptas, quæ secunda est in fe-
sto Ascensionis.
Serm. 177. Secundum formam serui) Dei. F
Serm. 178.) Hic sermo non est Augustini, sed
potius Hosculi alicuius iuuenis exercitatio.
Corruptus maxime sermo librariorum in-
fectiis, qui poeticas descriptiones minus
vseratas non ita notant, vt res postulabat. L
Ibid. Et omnis illa voluntas turba per auras
Christo ascendente) volitans. F
Ibid. Clausum, quod celo iniquitas infi-
xerat reparatum est) reseratum. F
Serm. 179.) N. E.
Ibid. Ad hæc melodiam sonantiam organo-
rum) sonantium. F
Ibid. Tanquam papilli matris amplectentis
pennatæ) pulli. F
Serm. 180.) N. E. Sed eius, cuius dno superiores
Ibid. Qui sunt, qui expellunt ascendentem)
spectant.
Ibid. Finit eloquium, & iam reperit celum)
reperit. F. Serm. 181.) N. V.
Ibid. Iste ergo fides &c.) supra.
Ibid. Symbolum breue est verbis) eadem
supra.
Ibid. Vel ex Deo, in Deum nato) Vel de Deo,
Dei nato. F
Ibid. Vel de suscipiendo omni Sacramento) Vel
de suscipiendi hominis. F
Ibid. Qui omnipotentem precemur confecti)
precepimur. F
Ibid. Domino suo asciscens) nos) Dominio. F
Ibid. Qui veniebat inueterat peccatis homi-
num renouare naturam) inueteratam.
Ibid. Neque fit incredibile quod ipse v. natus
de Virgine) sit. F
Ibid. Manibus extensis penderie) pependit. F
Ibid. In infernorum ima contingat) Vt. F
Ibid. c. 4. Quod ausi sunt reprehendere) Qui. F
Cap. 8. Ne quanto diutius spectat, vt corri-
gamur) expectat. F
Ibid. Et testes contra eam non deferis ali-
quando) aliquos. F
Cap. 12. Quisquis ille est, & qualiscunque
ille est &c.) Cyprian. ad Antonian.
Ibid. Sola quippe est, per quam sacrificium,
&c.) Greg. lib. 35. Moral. cap. 6.
Cap. 13. Hæc sunt vestigia, quæ nobis Sancti
&c.) ex Cypri. lib. de Moral.
Cap. 14. Miror autem quosdam sic oblinatos
esse &c. vsque ad Si enim tantum potuit ad
finem cap.) ex Cypriano epist. 2. lib. 4. ad
Antonian.
Ibid. Sed ab ea, quæ per delicta postmodum
surrexit) serpsit. F
Cap. 16. Tantum est ne nosmetipsos ab in-
gressu bonorum) Timendum. F
Cap. 17. Nihil sibi gratie delectatione som-
nuit) Nihil sibi gratie delectatione som-
nuit. F. Serm. 182.) N. V.
Ibid.

Ibid. Cui filij *obediunt amore*) obediebant. F
Ibid. Implentes illud *Apostolorum praeceptum*)
Apostolicum. F
Serm. 186. Duodecim elegit, & centum vigin-
ti Spiritum Sanctum misit. Ad. F
Ibid. Iam enim fuerat magnus ille *bonus cal-*
catus) Boetus. F
Ibid. Quicunque *aspiciat* Spiritum Sanctum)
accipiebat. F
Ibid. Modo impletur, quod *nunc* promitte-
batur. tunc.
Serm. 190. Et aliud Pater sine eo iussit, ant fecit)
Nec. F
Serm. 191. Credimus in Deum Patrem &c.)
Hinc usque in finem sermonis habes omnia
inter opera Hieronymi. tom. 4. titulo sym-
boli explanationis ad Damasum.
Ibid. Vt qui tam Deum perfectum in filio,
quam hominem confitemur, nec Deum ve-
re, nec hominem temere credamus. Nos
autem ita dicimus suscepimus a Dei filio ho-
minem, vt Deus tamen impassibilis perma-
neret. Qui tam Deum perfectum in filio,
quam hominem confitemur, vt nec Deum
verum, nec hominem tenere credatur.
Nos autem dei filium suscepimus ita a Dei fi-
lio nostrum, vt deitas impassibilis perma-
neret. Hieron.
Ibid. Qui enim Ioviniano asserunt, hominem
non posse peccare) baptismum.
Serm. 193. Ita nunc contra Apollinarium perfe-
ctum hominem *comprobanimus*) comproba-
bimus. F
Ibid. Sed honor, quod Christum Pater suscep-
pit, exprimitur) quo. F
Serm. 194. Quantum infirmitati vestrae, vt
puta opus est) vt puto. F
Ibid. Vt post Patris, & Filij personam. Spi-
ritus Sancti confessio *obsequetur*) consequen-
tur. F
Ibid. Sed expedit discipulis, ab eis Christus
ascendar) vt. F
Serm. 196. Et non habes eternitatem *monendi*)
moriendi. F
Serm. 201. N. V. quamquam nuda mutatur
ab Augustino auctor.
Serm. 202. Qui peccantem *verbis* adulantibus
palpat) blandimentis. O
Serm. 203. N. E.
Serm. 205. Nam falsum testimonium *queras*)
feras. F
Ibid. Si ergo non debent de diuitijs sperare)
in. F
Ibid. De agro tuo *stirpas* radicem spinarum)
extirpas. F
Serm. 207. N. E. Infantis alicuius sermonem
esse verba ipsa palam faciunt.
Serm. 208. N. V. Serm. 209. N. V.
Serm. 210. N. V. Serm. 211. N. V.
Serm. 212. Quorum Princeps, & caput est ille,

de quo est) scriptum. F
Serm. 215. N. V. Serm. 216. N. V.
Serm. 218. Finis abruptus indicat sermonem
imperfectum, vel alteri coniungi debere. L
Serm. 221. Haber aliqua vnde videti possit
Augustini sed plura sunt, quae contra per-
suadent. L
Serm. 224. N. E. Serm. 225. N. E.
Ibid. Simult, & casti, & misericorditer *di-*
xerint) vixerint.
Ibid. Vt superbiam, & vanitatem *multi* re-
primeret Deus) mundi. F
Ibid. Amenius ergo pauperes, & cum illo)
vt. F. Serm. 226. N. E.
Serm. 227. N. V. Serm. 228. N. E.
Ibid. Cui quasi ad orationem *ante* fuerat
concessum) ante iter. F
Serm. 229. N. E.
Ibid. Pendulas *arcas* diuitias suspendit)
auribus. F
Serm. 230. N. V.
Serm. 231. Licet *proprio* Christo fratres) pro-
prio. F
Ibid. Nolite ad *asfrans* iniuriam reuocare)
vestram. F
Ibid. Quia illud quod luxuriosis *videtur in-*
gerere) libenter ingerunt. F
Ibid. Quantum mali in se habet ebrietas, *rem*
magistram pistorum erui appendi fecit)
Ibid. Postquam vinum pliusquam oportebat
accepit, idola sibi fabricari fecit) Non ha-
bet ira historia. L
Ibid. Ad *ebrietatis*, vel sobrietatis lucem re-
dire) < F
Serm. 232. Et tamen bibunt, vt interdum) tan-
tum. F
Ibid. Et dicere *aliud*, vel audire) aliquid.
Ibid. Et si ille, qui ebrietati resistit) sic. F
Ibid. Et in Deo spem non habent) antiquam
parentum) &. F
Ibid. Quare turpissimas illorum ebrietates
comitantur) imitantur. F
Serm. 234. Dum putat quia nemo, ipse *sit* ne-
mo) sit. F. Serm. 240. N. V.
Ibid. Ignarus persequabar) eius) amicos. F
Serm. 241. N. E. Serm. 242. N. E.
Serm. 243. N. V. Serm. 244. N. V.
Ibid. Sciat se illic eorum causam, quos occi-
derit esse *daturum*) dicturum.
Ibid. Si post pollutionem, quae nobis nolen-
tibus) Dist. 6. can. Testamentum. contra-
rium definitur.
Ibid. Denique mulieres, quando maritos ac-
cipiunt) Hoc videtur absurdum, quid enim
si filiorum tantum causa iuncti sunt; nam id
circo intemdi erunt)
Ibid. Cum ergo) in corpore tuo plagas)
nec.
Serm. 245. Equidem diu viuunt, & mali) Et
quidem. F

Ibid. Si videre *volunt* semines diuitias suas) volunt. F
 Ib. Ergo *ne* quod ex decris nō reddo) Ego nē. F
 Ibid. Patria *cum* Populo Angelorum) contemplationibus. V. C
 Serm. 246.) N. V. Est tamen viri grauis.
 Serm. 248. Perpendite *quantum* necessaria vobis sit) quā. F
 Serm. 249.) N. V
 Serm. 250.) Hunc sermonem habes tom. 9. Titulo de honestate mulierum.
 Ibid. Quæ prius nocituris *impedit*, quam nocendis) nocet. Ibi.
 Ibid. In mille *passibus* mulierem nudatam vidit) passionibus pressus. Ibi.
 Serm. 251.) N. V
 Ibid. Neque otiosus quis *domini* remaneat) domi. F
 Ibid. Nolite in *hominibus* bibendo) nominibus. F
 Serm. 252. Et hoc, quod *non* nollis infinuo) < F
 Serm. 253. *Videtur* inquam regina Saba) videns iraque. F
 Serm. 254. *Quo* delectaris secundum interiorem hominem) Quod F
 Ibid. Non de tuo *bono*, quia fuisti malus) bonus, qui. F
 Ibid. In *ist*o torculari Ecclesia comparata est) isti. F
 Serm. 256. Ergo ille lumen, *non* sine illo tenebræ) nām. F
 Ibid. In passione conscius est) conscisus.

De Sanctis.

In festo S. Andræ sermo. Mirum quibusdam videtur &c. de verbis Dom. IX.) Non video cur in S. Andræ festo sermonem eum habitum putare debeamus. L
 Serm. 1. Et humilis ad alta *descendit*) ascendit. F
 Ibid. Durum est *contra* stimulum calcitrare) tibi. F. vt infra serm. 4.
 Serm. 3. Sed *do* vendē & ego vino) domini. F
 Serm. 4. Vt Deus noster *orabat* a nobis) oratur. F
 Serm. 5. In illius autem morte non erat, quod debuisset *dolere*) dolere. F
 Serm. 6.) N. E. vide caecozeliam penē tidiculam hominis, qui se putauit credi posse. Augustinum. L
 Serm. 8. Sed oues cernimus matres, *quæ* superant *agnos* lugentes) quæ super agnos lugent.
 Serm. 9. Nascente ergo domino &c.) Habes apud Euseb. Emisen.
 Serm. 10. Mors martyrum laudem in *confusione* promeruit) confusione. F
 Ibid. Copia verō eius non extollat *bonum*) bonum. F
 Ibid. Sed inflammant *cupiditate* diuitum? Tu

putas) cupiditatem? Diuitum tu putas.
 Serm. 1.) N. V
 Serm. 16.) Ambros. serm. 47. Maxim. 35.
 Ibid. Et quia ipse interrogationis tentatione *negauerat*) mutauerat. Amb. Max.
 Ibid. Petrus plantat, dominus *incrementat*) incrementum dat. Amb. Max.
 Serm. 18.) N. V.
 Serm. 19.) Videtur cento ex Augustini verbis, sed non solis confusus. L
 Ibid. Et inde *gratia* faniratis totum corpus resumpsit) gratiam. F
 Ibid. Et tota *multorum* hominum aures perueniat) ad. F
 Ibid. Hoc consilium medicinz *accederunt* multi) acceperunt. F
 Serm. 20. Ac si rapit Ecclesia synagogæ regnū) sic.
 Serm. 21. Si *comparatur* hominibus) non. F
 Ibid. Tanta gratia, vt ipse *paratus* sit Christus) putatus. F
 Ibid. Vt cordis oculi, qui lippitudine iniquitatis oppressi *fuerant*) < F
 Ibid. Laxificari possent potius, quā *reuer-*
queri torqueri. F
 Serm. 22.) Petrus Chrysologus serm. 91. habet non totidem verbis sed multo pluribus.
 Serm. 23. Solemnem desiderat *tantæ* expectatione sermonem) in. F
 Ibid. Quia prima *reposita*) re posita. F
 Ibid. Quando eius caro in carne erat *exclusa*) inclusa. F
 Serm. 25. *Tanquā* ergo natus est Saulus) Postquam. F
 Serm. 26.) Inter sermones Ambrosij num. 68.
 Serm. 27.) Inter sermones Ambrosij num. 66.
 Serm. 28.) N. V. Serm. 29.) N. V
 Serm. 31. *Cibum* flammæ sapotis exhalat) Vim. F.
 Serm. 32. Vt coronam martyrij tempore pacis inuenerit) Quomodo verum id sit, nō video, neque constaret sibi Augustinus, qui in duobus præcedentibus tyrannis, & persecutoris acerbiteret detestatur. L
 Serm. 35.) Quamquā aliqua sunt quæ Augustino congruunt, plurima tamen, circa finem Augustini esse nō possunt. Et non videtur totus sermo vno filo textus, sed multiplici, & vario. Citatur Isidorus, qui post Augustinū annis 300. floruit. Louanienſes Theologi reiecerunt in Append. addideruntque Codd. scriptis tributum esse sermonem hunc Fulberto Carnotensi Episcopo, qui circa annum Domini. M. floruit. L
 Serm. 36.) Apud Eusebium Emisenum serm. 29. sunt multa, quæ hic leguntur.
 Serm. 37.) Hic sermo integer habetur inter homil. Bedæ. tom. 7.
 Ibid. *Per* quæ grauiora tormenta gratiora fuge & præmia) Perque. Bed.
 Ibid.

Ibid. O verè beata Ecclesia &c.) apud Cypr. epist. 6. lib. 2.

Ibid. Vt labores quidem citò finirentur &c.) Apud Cypr. epist. 25. lib. 3.

Ibid. Quam læto sinu &c.) Apud Cypr. de lapsis.

Ibid. Quæ erit illa fratres charissimi &c.) Apud Cypr. de zelo, & linore.

Ibid. Nàm nec Abraham, nec Isaac &c.) Apud Cypr. de mortalit.

Ibid. Quomodo & ille manebit in æternum.) Quomodo & Deus manet in æternum.

Ibid. Conferuantes fortiter &c.) Apud Cypr. epist. 25. lib. 3.

Ibid. Indefessa veritate constantiam In defendenda. Cypr. Bcd.

Ibid. Patriam quoque nostram &c.) Apud Cypr. de mortalit.

Serm. 38. Nemo se difficit) decipiat. F

Serm. 39.) N. V

Ibid. Quia Deus index est) vindex.

Serm. 40.) Cuius superior.

Serm. 41.) Habetur inter homilias Cæsar. Arel. Biblioth. SS. Partum.

Serm. 42. Non ego sum, sed gratia Dei mecum) autem.

Ibid. Hoc est pera, quod sacculus calceamenta quid sunt? calceamenta, quibus vinum coria mortuorum sunt) expende quomodo hæc expositio defendi possit, ne aduerfetur Christi verbis Luc. 22. Quando misi vos sine sacculo, pera, & calceamentis. Vide eundem tom. 4.

Ibid. Vt ne nimiam quidem vos retardent) minimum. F

Ibid. Non dissimile intelligere) dissimile. F

Ibid. Aliud v. transfersit quod ageret) ex. F

Serm. 43. Et vitiorum vermibus feruarent illi) feruarentur. F

Serm. 45. Quid nisi, quod Dominus) Quo nisi, quo Dominus. F

Serm. 46. Verum gaudium postea habituri in re v. Quod.) videtur interruptus sermo. L

Serm. 47. Sed de corde profertur istam.) < F

Serm. 49.) N. E

Ad Fratres in Eremo.

Serm. 1.) N. E

Ibid. Quomodo abneget voluntatem propriam, & spontè sequatur me) Hoc Paulus electionis vas nunquam ausus est dicere. L

Serm. 3. Refringenda est igitur hæc parua familiaria) Refringenda. F

Serm. 11. Timor autem, qui poenitentiam concipit) concipit. F

Ibid. Nunquid & qui dissimulat irrisor v. est) non. F

Serm. 14. Resulare lapsum.) Resulare.

Ibid. Ne eos moueat res purpurea) regis purpurea.

Ibid. Qui sibi in aliquo reprehenduntur) Qui si aliquo reprehenduntur. F

Serm. 17. Vt ait paganus ille Sanctissimi Apostoli amicus carissimus) Seneca epist. 83. oclia sine litteris mors est, & hominis viui sepultura.

Ibid. Nunquid v. idem Deus est? Nunquid & pro te idem erucifixus v. est) non. non. F

Ibid. Nunquid v. & animalia bruta &c. Nunquid v. etiam semper laborant) non. non. F

Ibid. Adorauit in thalamo vitulum aureum) Hoc ibi non legitur, nec vsquam asserit Augustinus. L

Ibid. Ibi enim, ut videmus, qui amplius) < F

Ibid. Fecerunt enim dum potuerunt) ta men. F

Serm. 18. Nos quidem grossi sumus) qui. F

Serm. 30.) Hic sermo non sapit aliorum sermonum precedentium saluam, nec ad Eremitas videtur habitus, & non longe abest à ditione Augustini. L

Serm. 31. Fama ad aures meas peruenietis) perueniente. F

Ibid. Quam ibi tenet, & amat) qui. F

Serm. 35.) Quam multa hic sunt indignissima Augustino. L

Serm. 38. Sic ut fuit martyr ille sanctissimus, & Doctor Cyprianus, ante Petrum Judam Iannaei) Nihil tale habemus hodie in Cypriano. L

Ibid. Nunquid à morte) Anterior horum sermonum, elegantie fortè gratia, tantundem videtur valere, Nunquid quod valet Nomen, ut supra sepe. L

Serm. 31. Nunquid non magis timendus) Hic videtur alius auctor) nam vsium particulae Nunquid non ignorat. L

Ibid. Video magnos latrones) Nota elegantiam scriptoris, quem Augustinum voluit esse, qui nullum nasum habent. L

Serm. 33. Ecce enim, ut scitis, potens erat) & hoc merum commentum videtur. Car enim alibi Augustinus rei tam memorabilis nunquam meminisset. L

Ibid. Postquam carnes comedit) Non videtur, nec verè, nec rectè asseri posse. L

Serm. 34. Sic enim fecit gloriosus ille adolescens Nathanaël) Et si aliquo nomine appellatum fuisse adolescentem necesse est fateri, tamè Nathanaël eius fuisse nomen Evangelistæ tres non scripserunt) vnde autem hic hauserit, non video. Illud autè quis ferat contra id, quod tres Evangelistæ asserunt, audere hunc asserere adolescentem illum secutum fuisse Christum. L

Ibid. Sic & Maria illa Lazari soror) Quo au) tore asserit, quæ hic scripsit? L

Ibid. Nunquid nos etiam hoc idem optamus) Nun-

Nunquid non etiam nos hoc idem optamus. F.
Ibid. Quandiū Episcopali Ecclesia grati non fuimus) grauari. F.

Serm. 36.) Sunt inepta mendacia. L.
Serm. 37. Et ideo si *superbium* habeat) *superbua*. F.

Ibid. O fratres mei) videntur conficta ab inepto monacho. L.

Ibid. Videmus ibi multos homines, ac mulieres capita non habentes, sed oculos grossos hanc in pectore) grossi sunt qui credunt. L.

Ibid. Nihil sumebant, nisi metretam aquae per diem) Metretæ mensuræ modum si hic scriptor nouisset, nunquam ita desipuisset, ut diurni potus abstinenti Sacerdoti tantam, ac tam amplam mensuram statueret. L.

Serm. 40. Abraham sub tribus temporibus tria sortitus est nomina) Vbi autem hoc scriptū sit non indicauit. Nusquam verò legitur in Scripturis quod sciam. L.

Ibid. Sed de domo Dei procedit) dono. F.
Ibid. Meritis seueritas, & cuncta) Meritis. F.

Serm. 46. Ipsi sunt contra fomitem impetrantes) iones pro radice peccati non est verbum. Augustini. L.

Ibid. Quis ergo fratres Angelorum memoria mente caret?) < F.

Ibid. & obtenta victoria ad paradysum, vel ad purgatorium per eosdem deportamur) Non puto id vniquam ab Augustino scriptum. L.

Serm. 47. Quid fecerit illa scemina Romana) Tarpeia) vnde haustum? L.

Serm. 48. Et ductus sum cum ceteris ad videndum cadauer Cæsaris in sepulchro) si quis ab hoc scriptore quærat, cuius Cæsaris cadaver Augustinus viderit? Puto audacter affirmabit Cæsaris dictatoris. Quid hoc homine facias, cui neque cor vllum, neque frons est?

Ibid. A quo recessit tanta iactantia) < F.
Ibid. Medici) lucrentur) vt. F.

Serm. 49. Et aliud nunquam *mensuræ*) nanciscis. F.

Serm. 50.) Hic sermo quamquam Augustinum non sapit) tamen hominis videtur esse gravis, & prudentis, nec vilo modo eiusdem auctoris, cuius superiores penè omnes. L.

Serm. 55. Et hic sermo, & duo sequentes minùs ineptiarum habent. L.

Ibid. Leopardus capreat, vitis serpentis fecundus) Capiteolis vitis, serpentes fomiculum. F.

Serm. 60.) Et hic, & qui sequitur sermo tribus præcedentibus similis videtur. L.

Ibid. Nemo ergo dicat non esse martyrium) *negationis*) vel negationes. F.

Ad Fratres in Eremita de vita Clericorum.

Hos duos libellos de vita, & moribus Clericorum inscriptos fuisse, argumento est Aquigranensis Concil. sub Ludou. Imp. capp. 112. 113. co. 3. & deinceps. Beda quoque 2. Cor. 8. tom. 6. L.

Serm. 52. Vt ergo vos non diu teneam, præferam, quia ego sedens loquor, vos stando laboratis) In initio serm. quomodo conuenit?

Ibid. *Nauiculam* nolui esse Ecclesiam Christi) *Nauiculatiā*. V. C. Aquig. Concil.

Ibid. Quomodo impleuit eos omnes) os omnibus. V. C.

Serm. 53. Cumque Episcopus legisset dixit) Cumque legisset, Episcopus dixit. L.

In Epiphania sermo de Tempore.

Serm. 1.) Nec Augustini, nec prudentis medio: critet viri videtur esse. L.

Serm. 2.) N. V.

Serm. 3.) Habet aliquid simile scriptiōni Augustini, sed non videtur eius. L.

Serm. 4.) Et hic multa sunt Augustini, sed sermo totus non videtur eius. L.

Serm. 5. Finiuit in se, quem timebamus) quam. F.

Serm. 6. V. Quo pretium non dederunt) Pro.

Serm. 12.) N. V. Cum sit tamen viri grauiusimū, & fortè antè Augustinum nati; Beda s tamen citat ex Augustino in sermone Natalis S. Cypriani, quæ infra notati.

Ibid. *Tactum* Cyprianum) Tactum. F.

Serm. 14. *Præparare*) Præpara te. F.

Serm. 17.) N. V. Tametsi multa habet similia) August. loca tamen sacræ Scripturæ aliter citat. L.

Serm. ult.) Hic sermo videtur ab alio auctus sumptis ab Augustino scire omnibus. L.

Obſeruaciones, Correſt. & Coniecturæ in Iulium Philosoph. & Mart.

Editio Frobenian. Basilea 1555.

In Apolog. pro Christi. ad S. R. sub indice Vrbico) Hic fortasse est Vrbicus Lollius, qui Legatus Antonini Pij Briannos vicit, ut Iulius Capitol. in Pio, & sui temporis historiam, scripsit, ut Lamprid. in Diadumeno ait, & Africe procos. fuit verè Apolog. prædicti Apulci ipsa initio legitur. L.

Pag. 145. Postquam autem Christi doctrinam cognouit tantum propter confessionem) Deest in græcis exemplaribus integra pagina, quæ restituenda est ex lib. 4. c. 17. Euseb. de. hist. Eccles. ut fecit Perionius. L.

Apol.

In Iustin. Mart. Theodoret, & Philastr. 37

Apol. 2. Pag. 164. Per litteras petijt ab Herode rege Iudeorum) vel errat Iustinus, vel locus ab alio corruptus ; nām antē Herodis regnum ann. 390. sub Eleazaro Pontifice per septuaginta interpretes Ptolomę iustū Sacra Biblia in linguam græcam verſa fuiſſe conſtat. L.

In Quæſt. ad Gentiles .

Quæſt. 1. Quod Manichęi malē aſſerunt) Inſtino hæc conuenire non poſſe, ratio temporum demonſtrat. Manichęorum enim hæreſis multo poſt Iuſtinum orta eſt . Quare vel alterius fortē Iuſtini cognominis ſunt, quem admodum alie quæſtiones Chriſtianis à Gentilibus poſitæ, in quibus Origenis ſcripta citantur : vel multa in Iuſtini Martyris ſcriptis admixta ſunt, & inſerta. L.

Quæſt. 83. Diſta eſt autem ab Origene) Hinc diſſe Iuſtini nullo modo eſſe hæc poſſe, vt infra quæſt. 86. L.

Quæſt. 115. Vt ait B. Irenæus Martyr, & Episcopopus Lugduni) Hæc Iuſtini eſſe non poſſunt, cum ſcribente Irenæo, Iuſtinus iam obijſſet. L.

Obſeruaciones, Correçt. & Coniecturæ in Theodoretum Epiſc. Cyri .

Editio Froben. Baſilæ 1555.

Lib. 3. De Montaniſt. Qui fuit ſæcra Verbis in Phrygia Epiſcopus) ideſt, Hierapolis .

De Nouato . Nouatus autem erat Romæ Eccleſiæ Presbyter) Hoc falſum eſt ex Cypriano epiſt. 12. lib. 1. nām Carthagenenſis Eccleſiæ Presbyter fuit . Vide infra hoc eodem capite. Vide Hieronymum in Catalogo. Nouatianus .

Lib. 4. De Macedonianis) De Spiritu Sancto tribuunt Macedonio etiam alij, quod hic ſcribit : ſed de filij inæqualitate nemo, quod ſciam . Ex epiſtola Tharaſij, quæ habetur . 1. q. 2. cap. 2. Et qui per pecuniam, apparet nihil illi tale tributum : ſed nec Epiphanius, nec Chryſoſtomus, nec Damascenus inter Græcos quoquam tale de eo ſcripſerunt ; nec

Auguſtinus, & alij Latini *ſperant* pro *ſperant* non Macedonici author ſcribitur : ſed Patrum in Concilio Seleucię habito ſub Conſtantino, vt ſcribit Hilarius contra Conſtantinum .

De Donatiſtis .) Quos hic Donatiſtas appellat ij ſunt, qui Circumcelliones ab Auguſtino, & alijs dicti ſunt .

Obſeruaciones, Correçtiones, & Coniecturæ in Philaſtium Epiſcopum Brixienſem .

De Hæreſibus poſt Chriſti paſſionem .

Pag. 19. Baſſus Colarbaſus fortē, ſic Tertull. & Epiphanius *Emathæus* vocat. L.

Pag. 20. Marcion, qui deuſcius, atque fugatus à B. Joanne Euangelifta) Quomodo ſic ii poſteſt, vt Marcion Cerdonis diſcipulus. Ioannis Apoſtoli tempore cognitus eſſet, cum nec Cetdon antē Hyginum, nec Marcion, antē Anicetum cognitus fuerit ? vt Irenęus, Tertull. & Cyprian. docent. L.

Catal. Hæreſeum, qua ſub Apoſt. extiterunt .

Tacianus &c. Poſt Decij autem perſecutionē) Non ſic Euſeb. in hiſt. & in Chronicis ; nām M. Antonino Vero regnante cognitum Tacianum ſcripſit, ideſt, annos ſerē 80. antē Decium. L.

Pag. 23. De Melchifedech) videntur hæc Theodoto poſteriori conuenire. L.

Pag. 28. A Dño vſque nunc anni CCCCXXX. plus CCCLXXX. fortē . Numerum manifeſtè corruptum, ita reſtituendum neceſſariò cenſeo . Vide Conciliorum tom. 1. Interfuit enim Concilio Aquileienſi habito Syagrio, & Eucherio viris Conſul. ideſt, anno Dom. 387. L.

Pag. 65. Alij ſunt hæretici, qui dicunt Dominum in infernum deſcendiſſe) occaſio ſumpta ex epiſt. 1. cap. 3. Petri Apoſtoli, quem locum Gregorius Papa epiſt. 1. 5. lib. 6. explicat teſtimonio vſus Philaſtrij, & Auguſtini, qui cap. 79. de hæreſibus hanc ſententiam hæreticam receſſit. L.

Impreſſoris errata

vel re v probat . F
aſpiciat . F
Es ſuperexultetis (Fr.)
ſuperexultetis . L.

Pag.

13.
16.
22.

Col.

1.
2.
2.

Lin.

7.
17.
25.

Corrige

vel re probat . F
aſpiciat accipiat . F
Es ſuperexultetis (Fr.)
ſuperexultetis . L.

VARIAE LECTIONES ET ANIMADVERSIONES

In S. Hilarium Pictau. Episc.

Ediſio Pariſienſis ſub Sole aureo 1544.

DI E 22. Januarij 1561. collecti ex Codice Basilicæ S. Petri in tra verustatis litteris penè manuſculis ſcripto, varias lectiones, quæ notantur nota. R

De Trinitate Liber Primus.

Quod alterum ſine altero) aliud. P

Quibus in ſaltuoſa loca, & maximè pabuli loca euagantiſſimis adſit) pabula late vagantibus. P

Satietas ex paſſus) ex paſtu. P

Nàm ſi hic optimus, & abſolutiſſimus vita humane uſus exiſtimabitur) abſolutus vite humane uſus exiſtetur. P

Hanc ineptè, & belluinè vitæ) inertis. L

Ob quam profectio non ambigeretur) munus Dei non eſſe reſutandum) < ad. reputandum. P

Ipfam, atque ipſa inter ſe atatem) Ipſa atque intra ſe. P

Doctrina, & opere tranſuſſiſſe) opere. P

Studio flagrantiffimo) accendebatur) animus. P

Aliqui autem ipſas illas creaturarum) creaturas. P
Cum neque incuriam Deo rerum à ſe conditarum dignam) arbitraretur) eſſe. P

Quod eſſet ad proteſtationem incorruptæ ſux æternitatis) à proteſtationibus. P

Nàm cum eſſe ſi proprium eſſet, qui manens ſemper) quia. P

Nonne manus mea fecit hæc) mea fecerunt. P

Inroſpectu ſenſu continet) quàm exceptus auditu) Intro inſpectus, P. continetur. P

Supereminens, & internus, ideſt, circumſuſus) idem. P

In tantum omnem proſequentis ſe naturæ inſinitatem) perſequentis. P

Si ſumpleſſero pennas meas ante lucem, & habitauero in extremis maris) poſtremis. P

Tamen ſtudio adhuc interiorè ipſam illam) in te entiore. P

Et pulchritudine creaturarum conſequenter generationum conditor) inſpicitur) conſpicitur. P

Pulchrum itaque cælum, & aër, vel arbor, terra) &c. P. <

Vt dum infra ſententiæ, & ſermo eſt) quam. P

Ecce trine ſtudijs animus imbutus in ſceſſu quodam, ac ſpelunca) ſpecula. P

Suberat) omnibus his naturalis adhuc ſenſus) autem. P

Cum conſtitutionis noſtræ hæc ſola eſſe ratio intelligeretur, vt quod non eſſet quod eſſe coſpiſſet) ea. P. < P

Qui cum & conſtantiſſimè ſententiæ ſuæ piæ) de Deo profeſſione) ſua. P

Quod factum eſt in eo vita erat) eſt. P

In ſua) venit, & ſui eum non receperunt) propria. P

Neque ex corporum voluntate) ſed ex Deo natos) voluptate. P

Dei autem virtutes ſecundum magnificentiam æternæ poteſtatis) virtus. P

Videte nè quis vos diſpſiet per philoſophiã, & inanem fallaciam, &c) < P

Viuiſcavit vos cum illo donantis vobis omnibus delictis, dolens, quod aduerſam nos erat chirographum in ſententiâ) donans nobis omnia delicta delendo. P. decreti. P

Quod erat contrarium nobis, & ipſum tulit medio) aduerſarium. P. de medio. P

Exiens carne, & poteſtate) oſtentui ſuis triumphans) cum enim ſilencia) Exiens ſe carne, & poteſtate traduxit palam re triſtrophans illos. P

Reſpiciit captiſoſas, & inuiles philoſophiæ quaſiones) inanes. P

Carnem enim peccati expertem recepit) < P

Potentem Dei naturam ex naturæ ſux infirmitate moderantem) < P

Sed in ſua hanc ſenſus ſui infinita concluderent) intra. P

Idem antea ſemper fueris, atque ſit filius Dei, neque in eo nativitas Dei ſit) ſuit. P. nè. P

Sed

Sed naturam veram nomini, ac fidei creationis *substantes*) substituunt. P

In confessione Dei Patris, & Dei Filij *asseremus*) asserimus. P

Cogit species quasdam ex inferioribus tantum superiorum indices querere) Cogit. L

Neque naturis carnis, & spiritus, aut inuisibilibus) < P

Nihil enim incompositum, indigestumque placuit *asserere*) asserere. P

Sed quia nullus ad praecepta *consequens* est, nisi *subtrahitis* paulatim gradibus) per. P. ascensus. P. substratis. P

Ut propè sine scandentium sensu, euntium, *posui proficere consequens*) proficeret ascensus. P

Ut baptizandi in Patre, & Filio, & in Spiritu Sancto) < P

Neque opinandum est, extra rationem fidei esse *intelligentiam potestatem*) intelligentiam, potestatis. P

Expurgans ipsam illam perfidiae expositionem) Expurgans. P

Ut per *exceptionem* Dei, & vnus veri) professionem. P

Aut *nati veritatem* denegaremus) naturam. P

Hos non veri Dei praedicatores *sic* certauit, cur Sabellius *substituentem* filium) iste. P. cum. P. substituere. P

Quod verus Deus operatus est) vnus. P

At verò cum subsistentem Christum ante saecula hi aduersus eum demonstrant esse semper operatum) < P

Post etiam Deum verum doceremur) viuū. P

Ipsam illam *propriatatem* per diuinitatis proprietatem) proprietatis fidem. P

Causas ergo omnes singulorum generum, ita ex Euangelij *exceptis*) exceptas. P

Nec potestas ex *barueris* naturam) non exuerit. P

Ut per id non *relinqueretur* impietatis calumnia) relinquatur. P

Non pro his *autem* tantum rogo) < P

Sicut tu Pater in me, & ego in te: ut & ipsi sine in nobis) & P. isti. P

Vnigeniti Dei naturam, & perfecti in eo Dei *ostenderent* veritatem) ostenderet. P

Quia plerumque *blandientes sensum* fallant) blandiente sensu. P

Quæ ad infirmendam vnigeniti Dei *natiuitatem*) diuinitatem. P

Neque Angeli in caelis, neque Filius v nisi solus Pater) hominis. P

Longe alienus sit *negligens* ab se iente) nescius. P

Quæ a dominatu ignorationis *excepta* sit) excerpta. P

Qui me videt, videt, & Patrem, vel certe *eum* tanta a se diuersitate) < P

Neque Angeli in caelis, neque filius v nisi Pater solus) hominis. P

Ab eo ad protectionem veræ, & perfectæ) à

Domino, vel à Deo. P

Quia patiendi trepidatio causam *attulit* deprecandi) attulerit. P

Ad *Sacramenti religionem* nihil inexploratum, nihil tacitum derelinquimus) < P

Sed distortorum omnium pacificam *intelligentiā* v singulis, quibusque) in. P

Nec *commendat* *one* sui orantem alijs veniam dedisse monstrauimus) commendatione. P

Aut *Sacramentum reuelationis* ad Dei contumeliam transtulerunt) Sacramenti religionē. P

Sed per eam ipsam veritatem Dei, *quia* ex Deo sit natus) qui. P

Tam eos ad ipsam palatrum gloriosi certaminis) Quum quos iam.

Ut in quantum ad æternæ *natiuitatis* complectendam intelligentiam) diuinitatis.

Quæ ultra naturæ nostræ opinionem sunt *niterentur omne* hanc maxime dissoluentes) nosecerentur, quætionem hanc. P

De Domino Iesu Christo ratione se *putat* dicere) existimant. P

Ee de non extantibus factus est, ut quia *natiuitas*) & P

Dominus erant me *initium* viarum suarum) in initio. P

Licet sit praestantior in *generatione* creationis) genere. P

Verum nos nihil nouum, nihil extrinsecus praesumptum asserentes in ipso illo) < P

Non id ipsum sit, quod ante omnia est) id. P

Nihil de *tota* fidei absolutione deceter) totius. P

Intra *diffinitionem* salutarem Apostolica, atque Evangelica auctoritas) definitionem. P

Teque quod ex *patrem*, (scilicet, vnigeniti Dei) Deus Pater. P

Ut *extensa* tibi fidei nostræ, confessionisque) vela) extensa.

Nos quidem inopes ea quibus egemus præcambimur & in scrutandis) < P

Omnes obseratæ intelligentiæ aditus v pulsabimus) per. P

Sed doctrinæ tuæ studia ad sensum nos diuinæ cognitionis *insistant*) insistant. P

Ultra naturalem opinionem fidei *obediencia* *probat*) obedientiam protrahunt. P

Expectamus ergo ut *trepidid* huius coepit exordia) trepida. P

Neque non ex te genitum, *qui* Deus vnus es) quia. P

Ex libro secundo.

Euntes nunc docete omnes gentes) non. P

legit Matth. 28. I

Plena sunt omnia, & perfecta, ut à pleno, & perfecto) profecta. I

Nam, & verborum *significationem*) significantiam. P

Vna potestas *inaccessibilis* ex qua omnia) < P

Intra

Intra quam non sit in Patre) < P

Adorare, scilicet, Patrem, & venerari cum eo filium) Adorari. P

Pro voluntatis *sui sensu*, non pro voluntatis ipsius absolute) < P

Aliiter interpretanda, quàm dictorum *virtus* posset interpretari) interpretantes. P. veritas. P

De intelligentia enim hæresis non de scriptura est, & sensus non sermo sit crimen) De intelligentia enim hæresis est, non de scriptura, & sensui non sermone sit crimen. P

Nunquid natura filij *eum* continetur in nomine) non. P

Neque in filio deesse, quod filius est) < P

Neque in *Spiritu Sancto non extat*) Spiritui Sancto non existere. P

Sed homines mente peruersi non nia confundunt) peruersi. P

Non ex natura autem est filius, quando non eadem in se) < P

Pater autem quomodo erit) enim. P

Substantia, atque nature est, genuit in filio) agnoscat. P

Vt Sabellius Patrem extendit in filium) extendat. P

Vt Heibon omne initium filio Dei ex Maria concedens) < P

Virgo in carne suscepit) < P

Quia non in verbo antea existens Unigeniti)

Quia in verbo non antea subsistens. P

Né si ex Patre sit filius) Nisi. P

Lum de non extantibus comparando) ex. P

Ne de Spiritu Sancto diuersa nunc sentiant, qui in largitore eius & auctore) < P

Spiritum Sanctum *negando*) negando. P

Dum naturas nominibus adimunt, qui nomina non possunt auferre *notari*) naturam. P. naturæ. P

Morum igitur infidelitas in anceps nos de periculum *pertrahit*) ad P. protrahit. P

Vt quia malignitas insinuat diaboliæ fraudulentia *excitata*) excita. P

Non frustrantur naturæ proprietatibus *nominum*) nomina. P

Tenebras lumina inferentibus, *indistinctibus* *dissimilibus* luci. P. indistincta desecantibus. P

Quibus, *si factu facile esset* *experem* *perfecta*) si tanquam facile est perfecta. P

Ius ponere potestati, modum *scribere* infinito) Finem. P. circumferibere. P

Ea, quæ sunt signata credemus) erunt. P

Ipsæ in Christo, & per Christum origo omni) ortus. P

Sed id, quod est ex se, atque *in se conueniens*) obtinens. P

Semper autem æuum, quia tempus ab eo est) extra. P

Curre sensu, si quid ei puras vitium esse) Excurrere. P

Semper autem locum eius intendere ita tibi est, ut ei esse *semper* sine fine) < P

Nihil tenes *quia* totum hoc habet) < P

Ergo neque totum ei est, cui reliquum est) < Neque reliquum est, cui omne quod est totum est) < P

Ita *regimen* intelligentiæ excedit) rationem. P

Hoc *imperficiabilis* naturæ non in Patre) imperficiabile. P

Deus inuisibilis, ineffabilis, *infinitus*, ad quem eloquendum sermo *filcat*) immensus. P. < P. & P

Et completiendum intelligentia coarctetur) contemplandum. P

Non enim humano modo habet aliunde, quod Pater est) *sed potens in semetipso habere*, quod Pater est) < P

Habens in se semper, ut Pater semper sit) < P

Qui solus *testis* fidels est, sentiamus) < P

Sensendus est itaque inuisibilis, incomprehensibilis, æternus) De quo scriptum est Deus. P

Quod inuisibilis, & incomprehensibilis, & *immortalis*) est. P. æternus. P

Ratio humane absolute) non occurrit) Rationi humane absolute) non occurrit. P

Ergo est aliquis non ab eo, cui aliter non fiat) aliquid. P. ante. P

Quod per enunciationem verbi huius *vincatur*, sed ab altero) vincatur. P

Quantumque est non *loquatur*) eloquatur. P

Credendus est, intelligendus est, adorandus est, & his officiis eloquendus est) in P. < P

Enece ergo de impetiosis locis) < P

Plus tamen difficultatis inuemetiendis est, quam in cunctis) < P

Imago inuisibilis Dei ille, qui natus est, & *testatur*) < P

Sed neque esse ut cetera *visus* est) iussus. P

Sed neque pars Patris *in filio est*) est filius. P

Et *quatenus* habet Pater dedit Filio) < P

Neque *idcirco* existimandus est non dedisse quia habeat) < P. qui P

Habet igitur naturæ huius uterque *secretum*, & si quis) Sacramentum. & P

Intelligentiæ suæ *impetabilis*) imputer. P

Cum tamen, & Pater sit absolute *intelligendus*) intellectus. P

Nam te quisquis es, qui hæc requiris non reuoco) Non. P. < P

Et qui est in *sinn* Patris) < P

Omnia, quæ habet Pater dedit Filio) tradidit mihi. P

Per Prophetam clamantem Spiritum Sanctum) < P. proclamantem. P

Et inferre te in hoc *secretum*) secreto. P

Gratuler tamen profecturum) Tamē gratulabor. P

perfectus à perfecto, quia totus à toto, non diuisio, aut *seffio* quia alter in altero: & plenitudo Diuinitatis in Filio) discissio. P

ab P. sed P.

Quia

Quia ambo unum. Deus à Deo. Ab uno ingenito Deo vnus unigenitus Deus) Quia ambo vnus Deus . A Deo ingenito Vnigenitus Deus . P

Si nihil poterit comprehendere . Imò hoc officium fides proficitur *id quod credit*) potuerit apprehendi . P id vnde quaeritur . P

Incomprehensibile sibi esse se scire) < P Et neas mihi qñ nescire , quod natus sit) est me . P

Sed legi . Vbi sapiens ? vbi scriba ? vbi conquistor huius seculi ? In hoc enim sophistæ) legimus . P . < P . < P . ergo . P

Hortabor fortè vos conuincere , & tacere) vos fortè cohibere . P

Sed hæc hæretici consentunt , & pereunt) omnia . P

Constitit Hebion mecum in patrocinii) enim . P Vtrum mirabilis fuerit mortuorum excitasse) sit mortuos . P

Quid est istud in principio erat) Verbum . P Pone aliquid , quod voles tua principium opinionis) opinionatione principium . P

Solutus à seculis) , vicit) omne principium) est P . enim . P

Aures arrigimus ad cætera : ait enim) erigimus in P . < P

Ergo erat , qui esset apud Deum , & qui abest) Est ergo qui erat apud Deum , & qui abest : P Dices enim verbum sonus vocis est , & enunciatio negotiorum) enarratio . P

Sermo in natura non habet , vt esse possit) < P Et eum locuti erunt non erit) fuerint . P

Nunquid audieras in Deo , vt sermonem reconditis cogitationis acciperes) < P . recognize . P

Aut falleret rusticum quid esset inter esse , & interinelle , & inter adesse) < < P

Sed de superioribus nihil sumo consequentia sibi adfuit) cum sequentia . P

Adiçe namque : Et Deus erat Verbum) Dicit . P Cum vnus Deum propheta nunciauerint) Cui . P . nunciauerunt . P

Nihil nec confunditur , nec confertur) Nihil offenditur , nec autemur . P

Nam nec aboletur in alterum , & apud vnus ingenitur .) < P < P

Omnia per ipsum facta sunt , ergo) nihil sine illo est) si . P

Et in infinito est per quem quod est) infinitum . P

Tempus enim est spatii non in loco , sed in ætate manentis significata moderatio) < P . manet moderata significatio .

Et cum ab eo sint omnia) < P Dicere molimur occurrit , occurrit placeat) occurrit . P

Piscator reddidisti auctorem eum socium es profectus) < P

Alius est per quem , & alius , sine quo : verum . que discernitur) < P Quo vtroque . P

Sed sollicitus de auctore) sollicito . P

Non enim in eo aliud , quod natus est , & aliud est , quod natus accepit) natum . P . < P

Non postea quam natus est , sed nascendo Deus extitit) effectus est Deus .

Nascens enim à viuente viuus) viuus . P

Secundum prophetam piscator consolaretur adiecit) consuleret . P

Cessit sermo naturæ) cessat . P

Quia de quo agitur non facili res est . Addatur) aliquid) qua P . Edatur . P

Mitemur hanc in piscatore) doctrinam , & in eo eloquis Dei) Dei . P . Dei eloquentiam . P

Scit enim) hoc fundamentum validum) in . P

Et optimum est quidquid à plurimis incursum) < P

Habeantque in se virtutem generalis auxilij) generalem . P

Magnum est enim tot in vna , eademque remedia esse quos morbus) tot in ea remedia esse , quot morbi sunt . P

Et vnus vnigenitus Deum filium) Dei . P

Sabellius eundem prædicat , & ipsum illum esse) sibi . P

Vt cum eo vnus sit ambo) sint . P

Audiet statim de Euangelij non semel , neque iterum) atque . P

Subrepat Hebion omne initium filio Dei ex Maria concedens) < P

Clarifica me apud temetipsum ea claritate , qua sis) quam habui . P

Et iterum in mudo erat , & mundus per ipsum factus est , & mundus cum nō cognouit) < < P

Existant nouelli apostolatus , sed sub Antichristo prædicatores , idest Ariani noui . P . < < P

Et Filius , qui est in Patris sinu) Filium . P . finem . P

Tanta in se sustinet argumenta veritatis) argumenta continens . P

Et sua , videlicet , Dei innumbrante virtute) & sua Dei , videlicet , operante virtute . P

Vt quemadmodum omnes in se per id , quod corpoream se esse voluit conderentur) sese , vt voluit . P

Quid tandem dignum à nobis tantæ dignationis affectui rependatur) tamen . P

Inenarrabilis à Deo originis vnus vnigenitus) inenunciabilis . P

Humani partus lege profertur) ad cuius vocem Archangeli , & Angeli tremunt) & P . atque . P

Assumptione carnis vnus vnus membra vniverse carnis incolet) interna . P

Quod ille est Deus in carne consistens , hoc nos vicissim in Deum ex carne renouat) < P . renati . P

Ioannes in vocem adhuc) vtero matris detentus erumpit) in . P

Angelus ei diuinæ operationis efficientiam exponit) Angelus efficientiam diuinæ operationis exponit . P

Spiritus Sanctus *desuper* venit in te) superueniet. P

Nec se h. umane carni immiscuit) Naturæ se, humanæ carnis admiscuit. P. Nam vt sunt delicatæ multorum anres, qui Theologos veteres, secuti recentiores, fastidium ne dicam exhorrent, ac pœuè abijciunt, ita non facile hilarium ferent, quemadmodum etiam Cyprianum non ferunt; ideoque eius germanam lectionem, & in scriptis codicibus integrè conseruatam non patiuntur restitui. Lat.

Vt nè quid per imbecillitatem humani corporis dissideret) generis. P

Veluti per vi bram *circumsusa* confirmans, vt ad *sementina inuenit spiritum efficacia*) circumsusa confirmans, vt ad sementinam inuenit spiritus efficaciam. P

Emmanuel, idest, nobiscum *Deus*) Emmanuel P. Deus. P

Proclamat spiritus * per prophetam Angelus *testis* est) Sanctus P. testis. P

Nonum Magis de celo stellæ lumen essetur) Nouum de celo Magis stellæ lumen exoritur. P

Gloria deinde in coelis Deo, & pax) Gloria in excelsis Deo, deinde pax. P

Et post *illam* inanè scientiæ suæ operationem *arcanam*) illa. P. arcana operatione. P

Sic initia nascendi Spiritus Sanctus *desuper* *venit*) superueniens. P

Quia de Patre, & Filio auctoribus *confundam* est) Qui P. confundendus est. P

Et qui *confessionem* Patris, & Filij connexus est) confessione. P

Imperfectum enim est nobis totum, si aliquid * *desit à toto*) < P. nobis. P

De quo si quis intelligentiæ nostræ *sensum requirit*) qui sit P. sensus < P

Misit Deus Spiritum Filij sui in corda *vost*ra) nostra. P

In quo signati estis * Et iterum) in diem redemptionis. P. rursus. P

Vnde quia est & donatur, & habetur) < P

Si responsio nostra displicebit dicentium. Per quem omnia, & in quo omnia sunt) < P

Post hæc Pater, & Filius *displicebit*) displicebunt. P

Sicut enim Pater, sicut Filius & Spiritus Sanctus est) < P

Cum Samaritana enim Domino erat sermo: venerat enim *ratio*, vel redemptio) < < P

Et nunc eius, qui est *alienus* mulier respondit * Domine *animaduerto*) alieni. P. diccus P. video. P

Quoniam in Hierosolymis est locus, vbi *adorari* oportet) adorare. P

Vt non in monte, vel templo *non sit Deus adorandus*) Deus sit adorandus. P

Quia per naturæ suæ virtutem ubique est) Qui. P

In omnibus *omnis exuberans*) omnes exuperans. P

Alter in *officio*, alter in honore est) obsequio D

Et muneris, & honoris *expressa* est * cum in.

Spiritu Deum) significata. P. & P

Spiritus adoratur, *ostendit simile*) ostendens simile. P

Illud Apostoli *est*) < P

Vbi Spiritus Domini, *ibi libertas est*, & cum *curus est* significat) ibi libertas eum, qui eius est. P

Sed non potestis *portare modo*) illa modo portare. P

Et alium aduocatum mittet *nobis*) vobis. P

Ille me honorificabit, quia de meo *sumet*) accipiet. P

Hæc de pluribus ad intelligentiæ viam dicta *sunt*) sunt. P

Vnicuique autem datur *manifestatio* (spiritus) illuminatio. P

Et vsum maxime necessarij muneris *expectamus*) expectamus. P

Loquimur non *in doctis* humanæ sapientiæ verbis) in doctrinæ. P

Nullus ministerij erit vñs, & aures) vt. P

Et nares nisi odor *fragrantis*) Vt. P. flagrauerit. P

Sed vñs *babeatur* ex causa) habetur. P

Vñque in conformationem *seculi nobiscum*) < P

Et deinceps præceptorum *fide*, atque operatione & oblatione) Adorandus est, P < P

Ex Libro Tertio.

Æternus non aliudnd *quod est* sumens) quid P. < P

Non partē suæ vel *diuinitatis*, vel *disciplinæ*) < P

Sed incomprehensibiliter, inenarrabiliter, * ante omne tempus) & P

Per charitatem, atque virtutem natiuitati eius *impertient*) impertiens. L

Ha autem, *qua* eius sunt secundum corpus) est autem quæ ei. P

Tantum in se & materiæ, humilitatis *recepit*) recipit. P

Quia plenitudo *deitatis* in filio) diuinitatis. P

Quod in ingenito, hoc * in vñgenito) & P

Et creatio non *à se capta*, sed ex alio in aliud *existens*) excepta. P

Vt in liquoris natura, & nascatur, & pereat) < P

Alteram sinē damno portionis suæ *contineris*) inuenis. P

Edentes in negotio sunt, esurientes *saturi* sunt) saturati. P

Non sensus, non vñs profectum *tam inuospicabilis* operationis assequitur) Tamen conspicabilis. P

Nunc de luxu nocturni *vigilantium* *seffis*) < P

In *caelis* vocibus laudant, & laudant, quia) cælo. P. < P

Cælum *firmaverit*, astra dislinxerit) firmaverit. P

Nobis infirmis, & *ut* carnalibus prædicaret) < P

Ergo per *multiciam* nostram *intelligimus hæc intelligibilis*) intelligamus hæc in intelligibilia. P

Sol non occidit, sed refugit, *sed* quid refugisse dico) < P

Sed terra quid fecit ad onus Domini *in* ligno) nostri. P

Verè Dei Filius erat iste *O* creatura) < P

Multi enim uos Filij Dei, sed non *talis*) tales. P

Quod *unus* persecutentium non negasset) Homo. P

Vt volentem ab *ipso*, qui obediatur eo. P

Hæc ipsa clarificatio *postulata* ad id enim, quod dictum est) postulati. P. < P

Per vicissitudinem dandæ, & *referenda* clarificationis ostendunt) repetendæ. P

Non opinor *de*mutabilis Deus *est*) vt P. sit. P

Qui quam clarificationem *Patris* Filius esset redditurus ostendit) Patri. P

Clarificatur ergo per Filium Pater in eo, quod sit à nobis *per Filium* intelligendus) < P

Caro enim factus est ipse, qui vitæ) Caro autem factus ipse, quod vitæ. P

Sine *spiritu* *emortuos*, sine lege tenebrosos) *spe* mortuos. P

Sed in quo tandem *æternitatis* *vita* est) æternitatis vitæ. P

Sed in Cruce *hominis* mortem Deus vicie) Filij. P

Dei Filius in *infernis* est; sed homo refertur ad cælum) *inferis*.

Tanto plus laudis *ex* quo Christus Deus est consequetur) à. P

Per virtutum suarum opera) Per virtutem suarum operationum. P

Qui ex cognitione ignorantium *suscipiebatur*) susceptus est. P

Quo enim Pater non abundat, ex quo sunt omnia) Quid. P

Vel quid Filio debeat, *per quem sunt omnia*, in quo complacuerat) < P. < P

Namque Dei Filius *est*, sed qui erat Dei Filius) < P

Et hominis ceperat esse *Filius*) < P

Ergo quia Filius *est* Verbum, & Verbum caro factum *est*) < P. < P

Et de Cruce *recognitum* vniuersi videbunt) cognitum.

Non ergo ignorabatur Dei nomen; sed Deus planè ignotabatur) < P. < P

Nam Deum nemo *nosci*, nisi constitatur, & *Patrem* Patrem vniuersi cognoscer. P. < P

Sicut clarificatur per Filium Pater, cum Pater Filij *per Filium* talis) sic. P. < P

Factorum suorum nobis *posuit* exemplum) exposuit. P

Vt per *inennarrabilem* gestorum suorum *efficiantiam*) inennarrabilem. P. inennarrabilem. P

Cum quinque panibus saturatis quinque milibus) panes. P

Cum res cernitur, & uelcitur, sit, & non intelligitur) < P

In quo comprehendit id, vnde quæsitum) Quod. P

Quia *ingeniti est* imago, qui *genitus est*) < P

Hæc in exemplo operationum, vt crederes habueras. P

Et quidem *fas est* non impossibile in Deo opinari) est. P

Et diuinorum *secretorum*, atque virtutum gratiam arbitrum consulo) secretatorem. P

multis non credentibus: *credo* Thomæ non nisi *contrædictis*) certè. P. retractatis. P

Nisi videro in *manibus eius figuram* clauorum) manu eius fixuram. P

Et *mirram* manum meam in latus eius) misero. P

Necesse est *ut* corpus, in quo est compunctus attulerit) < P

Venit Iesus ianuis clausis, & stetit in medio *discipulorum suorum*) < P

An constructa parietum *penetrans*) penetransit. P

Et solidam lignorum naturam *impenetrabilem transcurrit*) eorum. P. transcurrit. P

Sed ecce *assistit* medius) adstetit. P

Noli *nescire*, quod ab ingenio, & perfecto Deo Patre vniuersi perfectus filius Deus natus sit) negare P. Dei. P

Permiseremus *distessus* oceani, & accessus) decessus. P

Certè non fallimus, *quid* si liceret essemus acturi) quod. I.

Namque quia non possumus prophana voluntatis audacia) < P

Et cum filius dicitur factus pro voluntate) cur. P

Quasi cetera admitari Deum *possum* conditorum mundi) possumus. P

Quia per cum *creata* sunt) cuncta. P

Non *has* degener, *ut* natus ex nihilo sit) quia P. aut. P

Quid istis nominibus suspicionem, malitiam, audaciam *intenseris*) *inferis*. P

Non *audis* effectorem terrestrium effectum) < P

Quid discindis, & *distrahis* Filium à Patre) detrahis. P

Non etiam ad aliquam naturæ dissimilitudinem intelligendam *discernis*) discernimus. P

Non est autem in tantum considerandum in prudentia humana) < P

Et in eo *arbitratur* absolutæ rationis formam, contineri) aperte, atque. P

Et idcirco id, quod *aliud* ex auctore subsistit) in. P

Et quàm *infernus* subsistendi est virtute, tam sensu

sensu sit) infirmum. P
 Er idcirco Apostolus sciens naturæ humanæ imperfectam cognitionem) cogitationem. P
 Non in sermone se sapientie prædicare) < P
 Per quod in ea ipsa infirmi sapientie suæ opinionione desipere) permittit infirmis. P
 Stulta esse decernunt, & fideles potestati, ac virtuti Dei omnia largiendo sibi) Stultam. P. largiendi. P
 Quia gentili ineptia, humanaque prudentia rationem sublati in Cruce Dei quarant) < P
 querant. P
 Fit stultitia infidelibus enim quod naturaliter mens imperfecta) infidelis. P
 Ut confusa humanæ sapientia opinione, ibi falsus reperiretur) sententia. P. reperitur. P
 Et sapientie, & potestatis veritate præcellunt) præcellant. P
 Sed naturæ nostræ conscientia) < P
 Tum per diuinæ sapientie prudentiam ad Dei sapientiam imbuimur) imbuenur. P

Ex libro Quarto.

Quamquam anterioribus libellis, quos v pridem conscripsimus) libris. P. iam. P
 Neque hominum eloquentiam, neque naturæ humanæ eloquia. P
 Ea, quæ & sentimus, & intelligimus loquenturi) loquimur. P
 Indulgentie tamen in eo v adoptionis, & nuncupationis affectu) indulgentiore. P. & P
 Vt v præ cæteris sit adoptatus) &. P
 Deo potestate similitudinem sui ex nihilo cooptare) cooptare. P
 Ab anterioribus esse Episcopis prædicari) < P
 Ità vt in duos sit res vna diuisa) duobus. P
 Vnde desecta sit, nec posse in Deum cadere diuisionis passionem, quia & demutabilis erit) est. P. < P
 Necessè est vt excludendo, quod semper fuerit) < P
 Ne per id, quod semper fuit) fuerit. P
 Ecclesiæ abominatur, respuit, damnat) expuit. P
 Per vnum cunctorum originem & creationem) < P
 Cum ex quo, & per quem ad id, quod creatur) in his) ei. P
 Nouit in Spiritu Deum Spiritum impassibilem, & indelebilem) Dei. P. < P
 Nè fortè caderi in eum corporalium passionum) decidere in eo. P
 Nouit v vnum innascibilem Deum) enim. P
 Non ip)um ininitabilem, sed ab ininitabili in initio. P
 Adita namque est sensus nostri professio) Edita. P
 Et in ea, quod semper fuerit confessione suspicionis) eo. P
 Quibus & subsistere Filium v in substantia, quæ genitus) & P

Et doctrinam Dei calcentibus vitis) doctrina. P
 calcentibus. P
 Ad maximam fidei securitatem usurpari rationem intelligamus) usurpari ratione. P
 Secundum prauitatem interpretantium præstatura) præstatura. P
 In obedientiam fidei in omnes gentes cogniti) cognitas. P
 Quam temporibus suis ostendit nobis beatus, & solus potens) ostendit. P. < P
 Et Iacobus Apostolus dixerit. Apud quem non est demutatio. Hunc iustum iudicem, quid scriptum est) < P
 Deus Iustus Iudex, (fortis, & patiens) Er alius
 1) Propheta dixerit. Deus Iudex iustus, & fortis, & patiens. P
 Hunc enissus procurantem, quia Dominus dixerit) cunctis. P
 Et Pater vester celestis pascit illa) illas. P
 Et vnus ex illis non cadet super terram sine patris vestri voluntate) Et vnus eorum non cadit in terram sine voluntate Patris vestri. P
 Hunc etiam inconcepibilem secundum quod dictum est) inconspicabilem. P
 Et enim illie manus tua deducet me) illuc. P
 Quis es Domine. Atque hæc quis intelligat) Dominus. P. Non. P
 Ipso enim, quo Pater dicitur) In ipso enim, quod Pater dicitur.
 A communione eorum secundum hoc filius separatur) hoc. P
 Necessè est vt filius Deus & falsus, & insipiens) nec Filius, nec Deus. P
 Omne hunc sermonem, quo vsuri erimas) < P
 v. vsuri. P
 Cum quidquid inesse Filio Maiestatis docetur) docemus. P
 Quæ ad deformationem filij de Patre confessi sunt id ipsum illud) < P
 Quia per eum creata omnia sunt) sunt. P
 Eius autem facturam perfectam) etiam. P
 Vnde fratres facti vocationis celestis participes) Sancti. P
 Concludunt ergo omnem irreligiositatis suæ doctrinam istiusmodi) huiusmodi. P
 Et dispositionem inconuertibilem incommutabilem) immutabilem. P
 Sed non sicut vnum de creaturis) vnum creaturarum. P
 Nec vt Valentinus prolatione Patris natum commentatus est) prolationem natum Patris. P
 Nec sicut Sabellius, qui vniorem diuidit ipsum esse dixit filium) diuidens. P. < P
 Nec sicut Hierachas lucernam dixit de lucerna, vel lampadem) < P. nec lampadam. P
 Nec enim, qui fuit ante postmodum natum) < P
 Sed sicut diximus, quod ipsi di cuncti) < P
 Et esse accipiens à Patre, & glorians cum subsistente Patre) ei consubstante. P

Et

Et quidem Deus *Patet* causa est omnium & sine initio solitarius) < P. omnino. P

Solus a solo Patre *subsistit*) subsistit. P

Aut aliquid duo non nata principia introducunt.) Aut alij, qui duo nata principia introducunt. P.

Secundum hoc principium eius est Deus) cuius. P

Principator autem ei utpotè Deus *eius*) cuius. P
Unumquodque eorum ipso, de quo quæritur) eo. P

Et fecit Deus firmamentum, & diuixit Deus *per* medium aquæ) in. P

Non utique quia complacitum ei est) Non quia ei complacitum est. P

Et fecit Deus *per* quem omnia sunt) facit. P
Eodem, parique nomine, & in dicentis significatione, & in efficienti operatione) < < P

Et fecit Deus *vbi* erit, quod dictum est omnia *per ipsum* facta sunt) & P. cum. P

Et illud Apostolicum vnus Dominus noster) Consequatur & illud Apostolicum & vnus. P

Hæc distinctio iubentis Dei, & facientis Dei *agatur.*) augeatur. P

Et fecit Deus firmamentum, nè tamen hic *quidam* inanis) idem. P

Si sibi *ipsi* dixisset, vt fieret, & rursum ipse *fecisset* ipse. P

Faciamus hominem ad imaginem, & similitudinem nostram *sustulit singularis* intelligentiam) singularem. P

Confortium autem esse aliquod solitario *ipse* sibi non potest) ipse. P

An quero si cum audias solitarium *utrum* non ipsum) utrumque. P

In non eodem verò, neque ipso *reperiuntur*) reperitur. P

Qui factus est homo Deus) & qui factus est, homo est. P

Atque ita Deus ad commune sibi *cum Deo* imaginem, atque eandem, similitudinem) < P

Quia in diuinis rebus non frequentius dicta, *v* sustineant) sed tantum dicta. P

Dixerat enim *iam* ad demonstrandam naturæ unitatem faciamus ad imaginem) < < P

Ex eo origo est, ex quo *capit & sermo* cepit. P

Cum certos ponebat fontes sub celo, *cum fortia* faciebat fundamenta) firma. P

Intellige compositionis, vel dispositionis officium) intelligis nè. P

Personarum autem ita facta *discretio* est) distinctio. P

Nam in eo, quod dicitur faciamus & iussio *exequatur, & factum*) exequatur. P

Latatur autem ante eum, & quem sibi *significat* adgaudent) significabat. P

Placere *v* Patri opera sua gaudet) autem. P

Quod in consummato orbe *v* in filijs hominum pater *letus* existeret) letatus. P

Et in filijs hominum ob id *v* quia iam) extiterit. P

Post unum namque Dei *id* Abraham allocutiones) < P

Redi ad Iominam tuam, & humilia te sub *manibus* eius) manibus. P

Et vocauit nomen Domini, qui loquebatur *secum Deus*) ad eam tu Deus. P

Tota enim iam personarum discretio ne premiffa) Tutò. P

Absolutum, & verum eius nomen *efficitur*) dicitur. P

Ecce exaudiui te, & benedixi *eum*) ei. P

Iam enim ad Agar sermo fuerat, *amplificatio* verò in futurum) amplificabo. P

Nunc enim primum ad Abraham de Ismael Deus loquitur *v*. Ad Agar verò) & ad Abraham Deus loquitur. P

Deus igitur est, qui & Angelus *Dei* est, quia & *qui*) < < P. qui &. P

Scriptura & *per* Abraham Deum esse) ad. P

Dixit autem Dominus clamor Sodomorum, & Gomorraeorum *impleti* est) Gomorræ ascendit ad me. P

Noli timere, exaudie enim Deus vocem pueri de loco *id* quo est) in. P

Benedictum iam Ismaëlem edocetur, & multiplicandum esse eundem in gentem) Benedictum iam Ismaël docetur, & multiplicandum eundem esse in gentem magnam. P

Vnum adoratur, & Dominum conficitur. *Idemque* & adoratur, & confessus ab illo *v* tempore) Idem, qui. P. est. P

Iisdem postea de rebus ipsis *v* eundem vir ab eo visus alloquitur) ad : P

Contuere *responsionis* effectum; memento tamen virum esse, qui spondeat) sponsonis. P

Vir ergo iste Dominus est, de quo *scriptura* dicit efficiens, quod spondit) < P

Trium omnium virorum, qui *simul* videbantur) semel. P

Et vidit Loth, & surrexit obuiam illis, & adorauit in faciem in terra) terram. P

Hic diuinæ scripturæ historia duos de tribus *v* Angelos fuisse) tantum. P

Ego. P

In tempore hoc reuertat *ad te* in futurum, & erit Saræ filius) < P

Dehinc adest in Sodomam, Gomerram iusti pena iudicij) Sodoma, & Gomorra. P

Deus ergo est, qui loquitur, *dicitur*, & de quo loquitur) Deus. P

Quos significatio subsistentes esse *distinguit*) distinguit. P

Angelus Dei, qui *cum* Agar locutus esset) ad. P

Vocem eius intelligendam castissimas, vtrumque, qui visus est) cuius. P

Etenim Dei Angelus cum Dominus, & Deus nuncupatur.) Est enim, P

Et cum annis sermo Dei ex persona Dei visque ad finem canticum) ci. P

Latamini gentes cum plebe eius) Populo. P

Honorandus est à Dei Angelis Deus) Honorificandus. P

Adorandus est ergo à filiis Dei, & honorandus ab Angelis Dei) honorificandus. P

Tuus enim relatum est ad auctorem) Relatus. P

Eus igitur qui sine natiuitate est dignitas) persona P. < P

Designata videlicet & auctoris sui, & ex eo geniti) < P

Vtrumque illum in naturæ eiusdem, & dignitatis nuncupatione constituit) dignitate, & domini. P

Quoniam ego sum, & ante me non est Deus alius) nemo est alius Deus. P

Deus ipse sermonis sui testis est, sed v puer eius electus) & P

Vnum ergo duorum testimonium est nullum, ante se Deum esse) diuum. P. ante Dominum. P

Et hoc ipsum promptum est ex persona ipsius distere) dicere. P

Illorum idcirco ait, quia Deus innascibilis à nullo est) < P

Posee à me, & dabo gentes tibi in hereditatem) tibi gentes hereditatem. P

Deo tamen filio à Patre, idest, ipso innascibilis virtutis suæ) innascibili. P

Ego omnibus sideribus præcepi lucere) < P

Non cum premio, neque cum muneribus dixit) dixit. P

Nisi id tantum reliquum sit, ut impietas professio se prodatur) impia professio. P

Testatur regem per se excitatum iustum, & edificantem) suscitatum. P. < P

Magis namque diuinæ virtutis operationes falsarum specie mententibus) mententibus. P

Impia religionis honor à seculo, seilicet, omni deferrebat) < P

In magis itaque, & muneribus labor Ægypti donis. P

Ostenditur seculi, & mundi error) scilicet. P

Qui tandem isti sunt non in obscuro est) obscurum. P

Et nullus præter eum videtur alius esse, qui vnus est) quia. P

Et cui ergo Deus dixerit non est Deus præter te) dixit. P

In quo habitat, discernens personæ tantum distinctione) habitat. P. tamen. P

Sed in suo, atque ex se genito manet Deus) à se. P

Decretum hoc in impietatem tuam Dei est) Dictum. P.

Deus est enim, quem esse tu Deum negas) denegas. P

Ac ne sibi hoc ad diuinitatem filij destruedam

peculiare deferres) defenderet. P

Vnigeniti sui gloriam honore perfectæ diuinitatis impleuit) < P. honorem. P

Carere entumelia honoris officium) calumnia. P

Maximè cum aduersatio eius plena confusionis sit) pena. P

Deum equi Dei filium abnegando non tam, Deum tanquam solitario gloria) < L. < P

Audi enim præter Moysen, & Esaiam) per. P

Qui inuenit omnem viam disciplina) scientiæ. P

Post hæc super terram visus est, & inter homines conuersatus est) cum hominibus. P

Habes ergo Deum in terra visum, & terris. P

Quis ergo iste, qui visus est, & conuersatus est) in terris. P. < P

Alius igitur ad eum non deputabit) deputatur. P

Corruptionem carnis humanæ gloria corporis sui perimens) redimcas. P

Soli enim hæc vnigenito Deo propria sunt) < P

Et vnus hic in hac peculiarem virtutum suarum beatitudinem) hæc peculiari. P. beatitudine.

Ex Libro V. de Trinitate.

Non ignoramus in eam nos contradicendi necessitatem) ignorauimus. P. eandem. P

Quod non minus impie confirmaretur, quam negaretur) credetur. P

Equidem humani sensus opinione ineptum) Et quidem. P

Cuius stultæ sapientiæ sensum hæretica sublimitas, sensu. P

Non ignorans quantum in eo sit) esset. P

Vt si sanctitatem dicti insiduliter usurpari, conuincit) tæiturnitas) securitatem. P. cohibentis. P

At verò si contradicção præsumptæ impiæ huius professionis existeret) peristeret. P

Deum vnum Patrem, & Filium non professi confessione) < P

Specie blandæ, & pestiferæ simplicitatis illuderet) subtilitatis. P

Et per hoc vtriusque rei periculum Dei Filium Deum non esse) Deum Filium. P

Quia & veritas alium nesciret) vnio. P

Qui & aditum sibi demonstranda veritatis acquireret) demonstrat. P

Atque ita non auctoritati contrarium est) contrarium est. P

Hinc quoque secundum huius libri omnis sermo consistit) quinti. P

Quin Moyses vnum Deum prædicans intelligeret) Deum verum. P

Nulli autem dubium est veritatem ex natura, & natura virtute esse) < P

Et

Et folliculis *exussus*, & in *far* comminutum, & in *panem* coactum) decussum, & in *farre*. P. pant. P.

Ne non interposita sponſione de vnus veri Dei) Dei. P.

Creatio igitur mundi *priusquam* & Dei cognitio (suscepta est) postquam. P.

Quero in quo ei veritas Dei desit, cui non desit Dei) <P.

Vidit enim Deus, *quod bona sunt*) quia. P.

Nec nomen demutauit in eo, in quo tantum *dicentis*) <P. dictorum. P.

Nec Deus *nuncupatus* sed Deus verus) con-nuncupatus. P.

Et non necesse est aliquid e diuerso *demonstrare*) monstrare. P.

Hoc mihi de eo creatio mundi loquuta est) Hoc mihi de Creatore mundi Genesim loquuta est. P.

Exequatur Deus Deo nomine v, exequatur veritati veritas *opere*) dictorum. P. operum. P.

Vt significatio est Dei potentis in dicto). <P.

Qua auctoritate naturæ veritas *vel diuinitatis* denegetur) <P.

Ipſa illa prima *enadentis* in hoc prophanum ir-religiosumque iter.) videntis. L.

Verba sensum enunciant, (sensus v rationis mo-rus) est. P.

Communio autem falsò, veroque non *communit* Deus *qui*) competit. P. <P.

Vna enim est imaginis v ad quam homo crea-tusest: *species*) similitudo. P. <P.

Manente inter vtrunque & facti communionem) <P.

Nondum absoluedæ huius questionis mihi *tempus* est.) sermo. P.

Nunc interim hoc *tenemus*, an *ille* verus Deus non sit.) teneamus. P. <P.

Vnum enim sunt, ad quorum imaginis, & simi-litudinis *vnum* est homo) vnus. P.

Vt veritas v sibi coherens non demutetur.) sem-per. P.

Quia nemo filio dictum *derogat* ad imaginem, & similitudinem) negat. P.

Vt hominem ad imaginem Dei Deus *figurans* & Deum) *figurat*, vt. P.

Qui in opere efficiendo intelligebatur Dei filius) Deus. P.

Via est in nuncupatione primum naturæ nomi-ne) <P.

Non potest non in vtroque consistere) ex. P.

Angelus Dei ad Agar de Deo loquitur, & idem Angelus) <P.

Vrens autem ignis illi ministri eius sunt sui an-tem spiritus) Vrens igitur ignis ille ministri eius sunt, & veniens spiritus. P.

Vt ex vno consistat in vnum *aque* per vnum nò discernatur ab vno) quod. P. ex. P.

Atque ita vnum sit per *vnum* vt vnus ex vno est) quod. P. <P.

Quamuis inconsiderata festinatione descendi-mus v nunc quoque) & P.

Quod enim ignis est non potest esse *ne* verus sit) nisi. P.

Nec natura manens in eo potest *carere*, *quod* vera est) quo. L.

Non potest id etiam esse, quod Deus est, quia: si natura non sit, non naturæ competit no-men) Etiam id est, quod est non potest, qui si natura non sit, naturæ non competit no-men. P.

Sed natio viperarum cōfessionis *tux hostis* exi-stis.) sug hères. P.

Per quam Deum, cui *credidit*, adorauit.) cre-diderat. P.

Tuo te *impie* teneo mendacio) impio. P.

Qui secundum plenitudinem temporis esset in homine *gignendus*) generandus. P.

Namque ad visum species *præfigurata* veritatis assumitur.) <P.

Mox etiam hoc est, quod est visus, & natus est.) < <P.

Profcit assumptæ ad contemplandum formæ v) species. P.

Cum in homine nobis aut *conspicitur*, aut na-scitur.) videtur. P.

Institutus interim ex lege ordinem prosequa-mur, probaturi postea ex Euangelijis, verum Dei filium) Institutum interim ex lege ordinē persequamur; probaturi Deum postea ex Euangelijis, verum enim Dei filium. P.

Namque cum Abraham homo visus est, & Deus *adoratur*, & iudex *prædicatur*) adoratus. P.

prædicatus. P.

Quin Deum verum adorares, quem Deum intel-ligens adorabat) qui. P.

Ad intelligentiam veri fidei difficultatem. An-gustum enim *irreligiositatis* (sensum) veræ. P. ir-religiositate. P.

Vt quæ ad Sacramentum salutis humane Deus in *hominem* nascendo) homine. P.

Dum opus salutis suæ non intelligit Dei esse, *veritatem*) virtutem. P.

Vt ex nobis Christus Iesus in his passionibus Deus v sit) vobis. P. verus. P.

Quod per assumptam infirmitatem non *admis-sat* Deus esse) amittat. P.

Adesto v nunc mecum fidei tuæ spiritum aduer-sus venenata) Adesto. P.

Tenes in *gestis* luctu tuæ hominem infirmum.) gestu. P.

Non hoc oculis tui corporis cernis, quod *usa* fidei tuæ (sensu) visu. P.

Jacob in laeta es v post fidem postulatæ bene-dictionis Israel es.) nām. P.

Nec homo efficit quin qui homo est Deus sit.) Nec homo infirmus efficit quin qui homo est, Deus non sit. P.

Nec qui Deus est non Deus verus est) sit. P.

Et benedicit, transferens nuncupando) & be-nedi-

nedicendo & transferendo, & nuncupādo, P
In visu *femini* Beatus Jacob Deum viderat) *femini*.

Et domus Dei, & porta celi, locus esse *hic* visionis ostenditur) < P.

Surge, & defende in locum Bethel, & habita ibi, & offer sacrificium) fac tibi sacrarium. P

Qui visus est tibi cum te cederes à facie Esau) fratris tui. P

Aut quæ in utroque naturæ diuersitas est, ubi eiuſdem naturæ) < P.

Namque honorandi s (se nō intelligitur, nisi iste docuerit honorandum) Nām. P

Hic ianua est, & de se in Euangelij testatus est: hinc Dauid celi portam praeſeſcit i i psalmo) < P.

Habet ergo dispensatio sacramentorum suorum ordinem.) < P. suum. P

Ad Dei honorem per Deum, qui & vita est, & porta docemur) < P. ducimur. I.

Quæro quomodo Deus filius honorem sibi Dei postulant à se possit) < P. à Deo. P

Quum præſumptio diuini honoris naturæ in se uiuinz professata sit veritate? Hanc autem post Sacramentum in initio cum Jacob iussu loquutus est, qui etiam ante assumptionem carnis & visus est, & via Dei Deus adorandus esset, & porta non est de Deo) Nihil habet. P

Vt se in cœlestem cognitionem suis viribus asserat) Vt se ad cœlestem cognitionem suis virtutibus hæ ferat. P. efferat. I.

Habes dispensationem in Angelo? quia in Angelo officium est) Dei. P

Namquid non verus est Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob.) < P.

Et ad adoptiui nominis veteris occasione) fueris occasionem.

Quid ad hæc inefficax heresia impietatis stultitia) infelix hereticæ stultitiæ. P

Et contra eos tantorum Patriarcharum scientiam generosi seminis) < P.

Nisi forte negabis, quod de Deo Moyses locutus sit.) eo. P

Qui cum negare volueris, audies verbi Dei) Quod cum negare voles. P

Aut forte falsum hoc, & adoptiui potius naturæ suæ nomen est.) quām. P

Et à populo orato ad loquendum Moysi confessam sub voce) Moysē. P

Moyses in montem adiit diuinorum, & cœlestium sacramentorum) < P.

Cum Deum, & Deum? dominum lex loquuta sit) & dominum &. P

Et in creando mundo obedientem discis Dei) obaudientem. P

Et in figurando homine communis secum, & Dei imaginem dominum) < P. Deum. P

Vt per id vnum Deum locuta lex esset, & essetque in filio Dei Dei nomen) Deo. P

Sed intelligimus? vnum, & eundem Deum.

verum) Deum. P

Sic *stultitia mundi sapientia fallis*) stultam mundi sapientiam. P

Professio tua sic putatur pia quod magis impia est, sic vera quod falsa) quo. P. quo. P

Cum tamen Deum non neges, Deum tantum non natura confitendo) tamen. P

Potes auferre nominis veritatem) Potestas auferre nominis veritatem. P

Si autem verè Deus natus est, quæro quomodo possit non verus esse) verè. P

Quomodo quod non est non erit, cum quod est non possit esse ut non sit.) nē. P

Impietatem mendacij tui prophetica professione conuincam.) confessione. P

Neque? Sabellij hæresis ipsam Patrem sibi & filij professā) sicut. P. kiliū. P

Relinquetis ergo vos nomen vestrum, in latitia) enim. P. latitiam. P.

Et rationem nouitatis ratio falsitatis inducit. Cum enim antea tantum de Deo prophetiz extitisset) veritatis. P. tantæ. P.

Et per hoc Dei filium ignorantes Deum tantum) Deum. P

Deinde adiecit. Ecce qui seruauit mihi exultabunt in latitia) i subiecit. P

Secundum superiorem sensum etiam nunc futuri.) nām. P

In clamore, atque? vultu per dolorem cordis.) in. P

Quod nomen suum electis Dei restitutus sit) de? restitutus. P

Nempe Israël? ad quem tum erat sermo) est. P

Equidem testatur Apostolus: Qui spiritu, non a littera.) Et quidem. P.

Et quod est hoc nouum nomen religionis, quod benedicitur super terram) benedictur. P.

Si à sæculis Christiani vocabuli antea beatissimo nunquam fuit: nunc nomen nouum non est) Si à sæculis Christiani vocabuli nomen, antea benedictum vnquam fuit, nunc nouum nomen est. P

Si verò hoc sanctificatur pietas nostra in Deum) Sin verò sanctificatum pietatis nostræ in Deum. P

Absoluta sermonis Euangelij fides) Ecclesiastici. P

Et per seruitutis? professionem benedictur) tur. P

Quamquam igitur omnis hic prophecicus sermo) prophetiz. P

Et quis gentium est, qui non inuocauerunt.) quæ. P

Deus exacerbatus? super non gentem.) est. P

In zelum incitat infideles, & intellige.) In zelū inuitatus infidelis tu vide, & intellige. P

Hæc si stultitia, atque impietas hæretica ad fallendum) < P

Ad Sacramentum passionis Dominicæ, & Euangelicæ fidei tempora predicante tunc cum

cum) prædicantis tum cum, P
 Aduentum Domini in carne non intelligentis
 exprobat carnem. P
 Omnis enim quicumque innouauerit nomen,
 Domini *saluus erit*) saluabitur. P
 Quomodo ergo innouabunt eum, in quem non
 crediderunt) < P
 Quomodo * audiens sine prædicante) autem. P
 Quomodo autem prædicabunt nisi *mittentur*)
 < P. missi fuerint. P
 Quam speciosi sunt pedes eorum, qui annun-
 ciant pacem v) < P. & eorum. P
 Tota die *extendi* manus meas ad Populum non
 audientem) expandi, P
 Quis in tertium cælum incorporeus, an cor-
 poreus ingressus) Quis cæli circulos incertum
 in corpore, an extra corpore egressus. P
 Hæc nesciens dicta, gesta esse à Deo vero,
 * & intelligentiam Dei veri à Deo vero eius,
 & electo Apostolo) ad. P. < P. < P
 Vidit enim gloriam Dei, cuius *pronunciauerat*
 mysterium) prænnunciabat. P
 Hæc autem dixit Esaïas quando vidit * hono-
 rem eius) gloriam, & P
 Ità tamen, vt & seruientibus sibi nomen no-
 um *uocetur*) < P. inuocetur. P
 Negat enim nouo confessionis v, impioque,
 consilio) suæ. P
 Prius confitendus est * Pater) Verus. P. &. P
 Ex prophetis dictis perfectæ huius vnitatis
 fides *est astringenda*) extruenda. P
 Vt in quibus *superiori* libro Deum Filium do-
 cueramus in ipsis) superiore. P. < P
 Et erit radix Iesse, & qui *surgit* regere gentes,
 in *eum* gentes sperabunt) exurgat. P. eo. P.
 < P
 Et Apostolo id ipsum in dominum nostrum,
 Iesum Christum) ad P
 Neque enim aliud, quam Deus *subsistit*, quod
 non aliunde, quam ex Deo *Deus subsistit*)
 subsistit. P. < R. subsistit. P
 Quia non ex alia genitus, neque aliud, quam
 Deus est, quia non est aliunde, quod geni-
 tus est.) Quia non est aliunde, quod ge-
 nitus est, neque aliud, quam Deus est ille,
 qui genitus est. P
 Neque abest à se, quod uiuus genuit * uiuum)
 in. P
 Per hoc *utique* subsistentis ex Deo Dei Sacra-
 mentum) itaque. P
 Non est enim natura diuinitatis alia, vt præ-
 ter *eum alius* Deus sit) se vllus. P
 Deus est ut per id, quod ipse Deus, & in eo
 Deus est, & non est Deus) < < P
 Vt enim per Moysen ex persona vnigeniti Dei
 dicta pleniori ad *intelligentiam* confirma-
 rentur profectu, rursum *sermone*) intelli-
 gendum. P. sermone. P
 Et nomine ad Ioseph per Angelum nunciato
consecratur) consecratur. P

Deus Israël Saluator subsistentem in eo Dei na-
 turam *intelligens*) intelligentes. P
 Post hæc *super* terram visus est, & *inter homi-
 nes* conuersatus) supra. P. cum hominibus. P
 Quid diuersum, & *indiuersum* sub vnus Dei
 eminentia religione) non diuersum. P
 In his ergo si vnum magis, quam solitarium,
 Deum *intelligit*) < P. intelliges. P
 Quæ Patrem in filio *constituitur*) conficitur. P
 Extra cognitionem Dei es Deum in *duo* esse,
 non confitens) Deo. P

Ex Libro Sexto.

Asperitimoque tempore scribere v, hæc ad-
 uersum vesaniam) &. P
 Etiam si se *intelligat*, tamen exurgendi pude-
 re) cognoscat. P
 Habens hoc *impudentia*, vt quod errat, pru-
 dentiam velit) imprudentia. P
 Præter studij mei, atque officij necessitatem,
 qua hoc Ecclesie) quam vt. P
 Quo in laqueum *aues solent illuci*) solent aues
 illuci. P
 Emergit enim pestifera, & lethalis *populis proximi-
 ma* lucis) populo proximæ. P
 Cum populis suis *repens* vrbium vastitas) rei-
 pentina. P
 Aut frequens bellorum, & funeris mortis)
 Aut frequentes bellorum, & funebres mor-
 tes. P. Aut frequens bellorum, & furens
 motus. L
 Hoc solum *perit*, quod sibi *deperit*) deperit.
 Negat enim negat huius hæresis Sacramentum
 veræ fidei) < P
 Cum infidelitatis suæ expositionem, vt in su-
 perioribus libris continetur) < P
 Nouimus enim vnum solum Deum) Nouimus
 vnum Deum solum. P
 Sed non sicut *ceteras facturas*) *ceteræ facturæ*.
 Validissime ad impietatis *profectionem* commu-
 nitatis) defensionem. P
 Quod ex Patre exiit, & *veni* velut *Patrem* eius)
 partem. P
 Existimauimus in quarto iam libro, licet om-
 nem editionem huius hæreseos conscripserat)
 Existimauimus quarto omnem in primo li-
 cet libro errorem huius hæreseos conscri-
 bentes. P
 Inuitis licet, & contradicentibus *sensum veri-
 tatis elicias*) sensu veritatis eluceat. P
 Dicunt ergo *exemplum blasphemie*. Nonimus
 vnum Deum) < P
 Inconuertibilem, immutabilem, iustum, & opti-
 mum) indemutabilem. P
 Hunc Deum *genuisse* Filium vnigenitum ante
 omnia sæcula) generasse. P
 Sed non *sicut* vnum de creaturis: *facturam*,
 sed non *sicut* *ceteras facturas*) sicut. P. sicut
 ceteræ facturæ. P

Nec vt Valentini prolatione natum Patris)
Nec quod Valentinus prolationem Patris
natum . P

Sed nec sicut Hierarchas lucernam dixit de lucerna,
vel lampadam) < P. lampas . P

Nec eum, qui fuit ante postmodum natum)
< P

Et glorians * cum subsistente Patre) ei . P

Sed sine tempore ante omnia natus, solus à solo
Patre subsistit) < P. subsistit . P

Aut simul non factus eum Patre fuit semper,
nec simul cum Patre) < P

Aut aliqui duo non nata principia introducentes)
Aut alij, qui duo non nata principia introducunt . P

Propter quod, & ante Filium est, sicut & à te
didicimus) sicut à te . P

Et gloriam, & vivere, & omnia ei sunt tradita
secundum hoc principium eius est Deus)
Glorians, & viuens . P. cuius . P

Et diuisibilis, & conuertibilis, & mutabilis, &
corporeus) < P

Ingerens enim nobis primum nomina veteritatis)
Ingeruntur . P

Ex Euangelicis, atque Apostolicis est praeferenda
doctrinis) praeferenda . P

Aut emendandas putet humanae opinionis prudentia)
opinionis prudentiae . P

Per id ipsum proditum sit, & reuelatum, &
ad blandientis) < < P

Neque de natura, & in naturam Dei Deum ex
Deo natum) natura . P

Valentinus prolatione natum Patris commentatur
est) prolationem . P

Vt sub specie haereseos valentiniana) valentiniana . P

Tunc prolatum Dominum Nostrium Iesum, Christum
mysterio occultatae voluntatis asseruit) Tum . P. occultata . P

Nescit enim aliud, quam vnum Deum Patrem)
Scit verò nihil . P

Per quem omnia sunt, natum ex Deo Deum)
< < P

Sed natus ex Deo Deus est, & quod nascitur id
ipsum secundum humanae intelligentiae sensum) < P. naturae . P

Ita vt prolatio ipsa natiuitas esse existimeretur)
< P

Prolationes Dei natiuitas existimanda) existimanda . P

Manichaeus autem abrupti in improbanda lege)
enim . P

Quod in eo diuinae naturae proprietates non infert)
neque . P. < P

Quid vanae sollicitudines ementita religionis
specie) similitudines . P

Manichaeum secundum haereticæ infanæ praedicatores
pia) praedicatorum pia . P

Infer calumniam temeritati viurpatae scientiae)
temerè . P

Per quod, & portionem vnius substantiae addit ad
Filium) odit . P

Sed seposita pleniori singularum responsionum
abolitione) reposita . P

Nec sicut Sabellius, qui vnicionem diuidens) diuidit . P

Nobis autem in confessione natiuitatis est) natiuitas . L

Quod autem non aliudè, quam ex Deo manet
maneat) manet manet . L

In ea * veritate, qua Deus est) sit . P

Neque aliud ipse est, neque aliudè, quod est)
Neque alius ipse, neque aliudè, quod Deus est . P

Nè fortè suspiciosus magis, quam veris sollicitudinis
malenolus) similitudinibus malibolus . P

In quem se exitum promissio tam subdoli sermonis
instruxit) praemissio . P

Sed nec sicut Hierarchas lucernam de lucerna,
vel lampadem) lampas . P

Postmodum natum, vel supercreatum in Filium)
Filio . P

Tanquam esset substantia exterior, vt oleum in
lucerna) olei . P

Lumen ex se vtrunque protendens) vtrunque . L

Nec ademerit quod acceperit, sique vtrique
vnum duo) vtrunque . V. C. P

Dùm ex eo, quod est nascitur, & quod nascitur,
neque aliudè) < V. C.

Nihil corporale secundum nos nihil inane in,
Dei rebus) inanum . P

Non continentur vt lampas, & lampas, aut lychnus)
continetur . P

Sed ex lumine luminis natura . V. natus est) naturae
vnitas . P

Ita verò in eo quanta haereticæ stultitia, & quam
callida professio) astutia . P

Postmodum natum, & supercreatum in Filio)
Filium . L

Si ex nostro loquimur in eo insolentes sumus)
< P

Nec cum, qui fuit autè, postmodum natum)
Non . P

Sed quæ in Deo manebant, & manent) < P. Deo . P

Non ergo, qui non erat, natus est) < P

Atque in his, quæ Dei erant, Deus natus existit)
existit . P

Temperauit se, quantum putas, haereticus sermo)
potuit . P

Vt in eo, quod non fuit antequam nasceretur)
nascitur . P

Quia nasci, qui erat, non potuit) Quia nasci
non potuit, nisi qui non erat . P

Neque qui antea esset nascendi causam per quam
esset) antè . P. post . P

Sed subdole adde negandà ex Deo Patre) ad . P

Euadere voluisti, * quod Deus ex quo Dei Filius
natus est, erat maneretque) nè . P. < P.

Sed

Sed ut ex Deo, *qui erat* Dei natiuitas intelligeretur) < P

Sed irreligiosos artus suos calor hæreticus non continet, ut per id, quod ait) < P

Non enim corporalium consistens Deus, cum generationem Filij commemoraret, ait)

Non enim membris corporalibus consistens Deus cum generationem Filij commemorasset, ait. P

Utrum ambiguitatem reliquerit *quis* intelligeretur) qui. P

Quæ nec extendi, nec protendi possit *opponis*) exponis. P

Sed in substantiam alteram *canditis* ipse tanquam vnigenitus) conditio. P

Ut creationis indult *sibi* habeat substitutionem) < P

Ego dixi *Dij estis*, & Filij altissimi omnes et utatur) < P

Sitque *secum* Filius ex adoptione) potius. V. C. Primogenitus ex ordine *totius* creatio) totus. V. C.

Quia *generatio* eius non naturalis) creatio. P

Ex Deo natiuitas sit: sed *substantia creatura*) substantia creatura. P

Et me terram, ac cinerem, charitatis tamen, *tuæ religioni*) religione. P

Bonum mihi *statueris* esse, quod natus sum) institueris. P

Cognoui tecum illic *Deum* non alterum in natura) Domine. P

Sed ex *virtute naturæ* dum quod tu Deus es) veritate. P

Filium tuum ex te ingenio Deo vnigenitum, Deum, & hominem) < P

Et quem in te *manentis* ex te natiuitatis natura retineret) manentis, putarem legendum, nisi id verbum viderem semper citatum ab

Hilario tanquam alienum à mysterio natiuitatis, & substantiæ Filij, ut infra aduersus Arium. I.

Daniel temporum conficius, & prophetarum consecratus chorus, & v omne prædicationis) ad. P

Ab his ergo quæ teneo edoctus sum) ego. P

Quia in his nec emendari possum, sed commorari possum) &. P

Tardè mihi hos *pissimos* quantum ergo arbitror) impissimos. P

Omnipotentem te scio, nec consciæ *sibi* tantum) nisi tibi. P

Sed non aliud in eo, qui ex te est Deus credam inesse, *quàm tu es*) quàm tuum est. P

In reddendæ potius *rationis mysterium* decidas) rationi ministerium decedat. P

Ut primū Dei Filium esse doceamus) Deū. P

Hoc vel potissimum *docetur esse* quod Dei Filius est) dicatur. P. < P

Nec baptizandi sub Baptizæ professione virtus baptizati. P

Filios *genitū*, & exaltaui; sed non legeras) generauit. P

Et hæc quidem paternæ vocis significatio eo fuit) ea. P

Non enim alia æternitatis *vita* est) via. P

Non ad confirmationem honoris *charitas* conspecta (satis fuerat) claritas. P

Adest autem auctoritatis paternæ professio) tamen. P

Tamen & Filij *de se* professio de se credenda, deernitur) < P

Ut paternæ vocis confirmatio audiendi à nobis *Filij* postulet obsequiam) < P

Quare me dereliquisti? & multa alia *ipsiusmodi*) huiusmodi. P

Proprietatis nomina sequuntur) Professionum nomina sequuntur. P

Hoc fiat, quod nuncupantur, tamen *nè aut* adoptionis) < P

Videamus quæ *proprietas* per Filium ad Filij nomen) professiones. P

Omnia mihi tradita sunt à Patre, & nemo nouit Filium) meo. P

Neque Patrem quicumque nouit, nisi Filius) < P

Non enim nisi per mutuam *testificationem* cognoscei) significationem. P

Ut *per se* am ea, ipsa opera, *qua facio* testimonium perhibent) faciam. P. < P

Sed etiam *veritatis* docet esse se Filium) virtutibus. P

Quid infertur hodiè *calumnia*, ut adoptio nominis sit) calumnie. P

Cur non videatur esse in eo, *quod est* Filij veritas) id est Filij. P. < I.

Proprietatis enim in his significatio nulla est) < P

Nec sanè quicquam de se minus Filius hæc paternæ) à. P

Si opus in eo creationis est, vniuersa quoque, quæ creantur) < P

Scilicet, ut verus Filius ex natura *Deo* sit) Dei. P

Nam omnia à Deo per virtutem creationis existant) ab eo. P

Sicut non idem est, neque me fecit) hoc. P

Et quomodo negabat ab his vel ipsum & vnde *ipse* sit) vel. P. < P

Nisi id vnde est ad naturæ suæ *referret auctoritatem*) refert auctoritatem. P

Ut etiam vnigenitum Deum ex nihilo substitit) se *su* aucta mentiri) sit. P

Ab eo ergo, qui misit est ille, qui missus est, ab eo est) &. P

Nec natum intelligit, qui *putabit* ex nihilo) putauit. P

Nesciunt plane, nesciunt, quia naturam nomini adimunt, *quia* nescientes) qui. P

Qui se Dei Filios contentes *parere* sibi Deū dicerent non *v* improbauit) solent. P

Ego enim à Deo exiui, & *veni*) ex P. < P

Nec hæc Impia professio *piè* sibi assumit Deum
 Patrem) < P
 Non utique dici potest, *id ipsum esse ex Deo
 exire*) id ipsum in Filio esse à Deo exiisse . P
 Non à se sibi esse originē docuit cum ait) < P
 N atiuus itaque eius, & aduentus ostenditur
 cum absolutissima *significata*) significanda . P
 A Patre enim venisse, & ex Deo exiisse, non est
 significationis eiusdem) eo . P
 Et quantum interest *inter* nasci, & adesse) < P
 Filium Dei Dominum nostrum Iesum Chri-
 stum ab Apostolis *traditum*) creditum . P
 Aliud in eo aliquid potius, quam naturam in-
 tellexit natiuitatis) intellexerint . P
 Obiurgato etiam Philippo eum de Patre *requi-
 rere*) quæret .
 Cur per operum virtutem Patrem in se, & se,)
 in Patre esse nesciret) esse . P. inesse . P
 Et ad id, quod à Deo exiisse vix dixit) se . P
 Nunc primum vos veri intelligentiam *affec-
 tus*) adsequi . P
 Videratis utique nuptiales aquas, & in *eisdem*
 nuptiali vinum) eisdem . P
 Et naturæ puritas famem pelens profecerat
 in *eisdem* copiam naturæ) eiusdem . P
 Requirisse manus aridas conspexeratis) manum
 aridam . P
 Fectens Lazarus consliterat ad vocem, & se-
 pulchrum vocatur) e sepulcro vocatus . P
 Et vix cito suū egressus, & adhuc odorem
 mortis) citius . P
 In sensum narium spiritu agente ipse iam viuus
 exiterat) adlitterat . P
 Verum esse, quod à Deo exiit) cum volun-
 tarum *vestraram*) & . P. nostrarum . P
 Tanquam ignarus interrogat eum omnium)
 cognitor est) occultorum . P
 Per hæc enim omnia, quæ *veritate*, ac natura
 Dei agit) virtute . P
 Natam in eo Dei) operibus cernentes, nat-
 uræ *veritatem*) ut . P. virtutem . P
 Per quod ea, quæ Dei sunt potest, atque agit,
plenaque fide testificatur) < P
 Non enim naturam Dei à Patre venisse : sed à
 Deo exiisse) ab eo .
 Non ad id tantum responsum est, cum dicunt)
 Nam . P
 Proferendi enim contestationem intelligentiæ,
 veritatis elicit) autem . P
 Nunc v primum capere aduertere eum *illum*,
 sine prouerbis profitentur esse locutum) se-
 cum . P. < < P
 Non enim idem est substantiam, cœpisse, &
 Deum exiisse de Deo) ex Deo . P
 Et natiuitatis huius scientia licet non subiecta
 verbis sit) conscientia . P
 Habet tamen in doctrina Filij v fidei securita-
 tem) Dei . P
 Per Sacramentum regenerationis in Filios Dei
 nasci) < P

Hoc Filio *deferente*, quod est v commune San-
 ctorum) deferens . P. in . P
 Quid istud est, quod nunc in Petro Pater reue-
 lat) < P
 Petro reuelauit, ut diceret : Tu es Filius Dei)
 vini . P
 Christum non creaturam nouis ex nihilo menti-
 ri) < P
 Qui iterata à se dilectionis in Deum *postulata*
 professione) postulata . P
 Supereminentem) beatæ fidei sue confessione
 locum promeruit) gloriam . P < P
 Quam vim affers dictis gloriosis) Filium Dei
 confessus) Quam vim affers dictis) In glo-
 ria enim Filium Dei confessus . P
 Hinc Regni Cælorum habet *clanem*) clauis . P
 Sacramentum occultatum à sæculis per reuela-
 tionem) didicisti) Dei . P
 Nomen Filij adoptionis meruisti, & quia non)
 ex Deo natus es) qui . P
 Propitius tibi Dominus, non erit istud) Domi-
 ne . P
 Hæc nunc nobis vobis prædicatoribus reserua-
 ret) vobis nouis . P
 Necessè est, vt ea, quæ) creaturam potius ex
 nihilo constituitur) eum . P
 Clauis Regni Cælorum non) adepta, & exta
 tidem, ac *virtutem*) sit . P. veritatem . P.
 Nec Ecclesia sit *ella*, nec Christus) illa . P
 Relictis deputatus, dum non neque mori dicitur,
 & manere) Relictus, & deputatus,
 dum non moti dicitur, sed manere .
 Naturæ fides non satis explicata videbatur ex
 nomine *Fili*) < P
 Præter Filium enim, & vnigenitum nihil cogno-
 minans) < P
 Quæro quid *significatio ista vnigeniti sibi* postu-
 let) vnigeniti significatio sibi .
 Nec enim ignorauit hæc blasphemiam nomina
 dicens) < P
 Vt Filium suum vnigenitum daret) vt omnis)
 pro eo . P
 Et pro mundo id dedisse, quod Mundi est) < P
 Deus diligens Mundum Filium non adoptiuū,
 sed suum, *scd* vnigenitum) < P
 Hinc pietas est, naturas est, veritas est) Hic
 proprietates . P
 Hinc dilectionis, & charitatis fides, Mundi sa-
 luti, & Filium, & suū, & vnigenitum) < < P
 Quid ais tu asserit creaturæ) agis . P
 Nunquid non naturæ res ista omnis est, & quæ
 naturæ res sit) < P
 Et passus est, & resurrexit a mortuis assumpsit
 nos) resurgens de mortuis . P
 Vt intelligamus verum, & simus in vero Filio
) eius . P
 At per hoc indigna optimæ huius intelligentiæ
 sensu) < P
 Vel ad sepulchrum prior quoque Petro *currens*
 adeptus es) currendo . P

Nec

Nec vita æterna est ei, nec resurrectio, cui ille,
nec verus) non. P

Sed nihil ab his dissimile *exentore* Apostolus,
& vas electionis) ex persecutore. P

Quis enim sermo eius noui sub Filij confessione
est) Qui. P

Quæ epistola nō de Sacramento veritatis ipsius
cepta est) istius. P

Filius suus est, Filius eius sit, non adoptio eius
est) est. P. < P

Ve magnificentia Dei dilectionis ex compara-
tionis genere) < P

Neque utique pro adoptandis adoptio) Non
utique pro adoptivis adoptato. P

In hoc loco pro proprio Filio suo Filio)
< P

Conscriptum tamen habent *gratias*, qua lin-
gua Apostolus est locutus, proprium nunc
magis, quàm suum *nuncupat*) Græci, P. nun-
cupant. P

Verum Apostolus cum in cæteris * dictis suum
Filium commemorasset) alijs. P

Quod est græcè *ἐν ἑαυτῷ* tamen hoc in loco)
P. habet *ἐν τῷ*.

Secundum quod ait *ὁ πατήρ ἡμεῶν ἰσοκύριον*
Qui proprio Filio suo) P. non habet *πατήρ*. < P

Sed Paulus non desistat predicare de proprio
non intelligi aliud) Et.

Quam *negandi* per se odium ubi imperitæ error)
denegandi. P

Loquitur hæc interim *loquitur planè* per adven-
tus sui prophetas) < P

Quia, & Filij proprietatem creatura non ha-
beat) < P. habet. P

Et per hoc à quibus hic Dei Filius iam negat-
ur) Deus. P

Meritum esse voluit confessionis *orantis*) < P

Neque enim ei virtutem, *quia Deus* virtus est)
qui Dei. P

Id quod Christo proprium est ad fidem *poscit*)
poscitur. P

Cum à nobis fides in Christo non creaturæ Dei
sed Filij Dei) < P

Non iam Apostolicis doctrinis, sed dæmonum
clamore conuinci) ore. P

Quid *mibi* & tibi est Iesu Fili Dei altissimi)
nobis. P

Honorem reddunt, dùm naturam * constiten-
tur) Dei. P

O hæretice *præsumis* nomen creaturæ, & indul-
gentiam) < P. indulgentia. P

Quam enim illi damnationis in eum causam
detulerint) attulerint. P

Cum Filium se Dei dicat, quem tu * asseris crea-
turam) esse. P

Illi tamen eo crimine minore, quod nesciunt)
sunt. P

Ve creaturam *conuincendam* Filium mentia-
ris) conuincendam. P

Sed quia id non licet naturam *nomini* non re-

linquis) nomini non relinques. P

Ve crederes, quibus desolante vento, * tur-
bato mari) & . P

Sed te seruienti Spiritus in naufragium *vite* ra-
pit) rapuit. P

Loquitur nanque conspectis tante virtutis ope-
ribus Centurio) operationibus. P

Ex Libro Septimo.

In quo non ignoramus quàm difficile, aut ar-
duum) atque. P

Qui loqui non audent, silere non possumus)
Quæ. P

Primum vt *fingeret* religionem, deinde) inge-
reret. P

Dicens etiam non fuisse antequam *nascetur*)
nascitur. P

Indemutabilem quoque, & *incorporeum* Deum
constitens) incomprehensibilem. P

Vt totius blasphemiz * editionem petraclan-
tes) eorum. P

Neque Deus esse credatur * dùm ei concessis
tantum) ex Deo. P

Neque confitendo fidei *conseruata* perfectio est)
conseruata. P

Non aliud primum, quàm Dei Filium subsi-
stentem *naturæ*) debuimus. P. naturam. P

Cognitioni audientium *debuimus* intimare, ne-
que aliud, neque ex nihilo) < P. aur. P

Habent quidem *mirabilem* securitatem) mise-
rabilem. P

Iam quod arduum, aut difficile sit) ac. P

Mihi verò aut angustijs *decidere*) decedere. P

Totum me *sub* verbis huius professione) super. P

Et consistentem vetum Deum, Dei Filium, ex-
pectat me noua hæresis) < P

Ex Maria discuro Hebion, qui est Photinus)
quod. P

Auctoritatem mendacij sui ex *professione verita-
tis*) professionis veritate. P

Sed internum *hodie* adhuc malum est) illud. P

Malè in totum penè orbem, quos negat Deos
fuisse) duos. P

Quibus religio * confirmatur, & *perit*) & . P. de-
perit. P

Sed eam, vt spero, Ecclesiæ doctrinæ suæ lucem)
Sed ea, vt spero, Ecclesiæ doctrinæ lumen. P

Atque intra se *vellet* manere, nec ex tranqui-
lissimis sinibus suis aliquos * abijcere) vult.
P. aur. P

Sed discedentibus ex ea hæreticis, vel abie-
ctis) & . P

Nec negari possit ex vitio *mala intelligentia* fi-
dei) malè intellectu fidei. P

Quæ operata in homine est Deum esse non am-
bigit) Dei. P

Indirectæ, & *indistinctis* in Patre, & Filio) indi-
uisibilis. P

Naturæ impiè *eripuit* vnionem) adripuit. P

Disce.

Disfertur in eo differens contemplatio) Disferūt
indifferens contemplatio. P
Sculum furore v hoc dictum domini) etiā. P
Irreligiosē ad vnionis proficit errorem) ad irreligiosum. P
Compinge *huius* furori presentium hæreticorū
furorem:) huic. P
Natura faciunt *diminutionem* professione maioris) demutationem. P
Hæresis non negabit, nē Filium Deum credat)
Dei. P
Hic vnum dicit, *hic* vnum Deum negabit) iste.
P. non. P
Clamabunt verò contra hæc) Ergo clamabunt. P
Hi verò ex Sacramento fidei Filium Dei confite-
ntur) ad Sacramentum. P < P
Iam verò *que* fidei nostra victoria) qua. P
Ad hoc ei, qui antē secula filium nesciat, Filium
Dei solum) Ab. P. ci. P
Et Sabellius de Sacramento filij *refellitur*) re-
pellitur. P
Itaque dum vnusquisq; defendit) Ita dū quæ. P
Religiosē & defendentes, & damnantes) Reli-
giosē defendentes, & damnantis. P
Tum *quoniam* sibi pro nobis inuicem diffide-
rent) Quum. I
Quisquam aut in duum Deorum, ac contra in
vnici) aut. P
Cum *quando* neque vnio in prædicato Deo Pa-
tre) Quum. I
Neque *sub* indifferetæ naturæ demonstratione,
Deorum) < P
Nunc quia negabitis Dei Filium à Deo ex na-
tiuitatis veritate *subsistentem*) subsistere. P
Sed de nomine nihil puto ambiguitatis *remansisse*) Et. P < P
Et vbi refertur, ego dixi, loquentis est potius
sermo, quàm rei nomen) < P
At verò hic verbum Deus est v res existit in
verbo) &. P
Verbi enim appellatio in Dei Filio, de Sacra-
mento natiuitatis est *mysterium*) < P
Quamuis ex eo in Deum sint nata) Deo. P
Non enim sic frequenter dictum à vobis est
Dei naturam *diuisam esse* *asserimus* v in filio)
< P. diuisionis. P
Tamen Patri non d *sint* ex indermutabilis virtute
naturæ) insunt. P
Non dictum solum audio verbum Domini, sed
demonstratum intelligo esse quod v est) Desi.
P. Deus. P
Quia non sicuti speruim in Moyse Deo) < P
Hic autem res significata à substantia est) sub-
stantia. P
Ecce enim non est accidens nomen) Esse. P
Quia ab vnio Dei Patris professione religio
non *excederet*) excideret. P
Nec quod ipse vnum v prædicauerat) Deum. P
Et primò quæro quàm natiuitas filij) primū. P
Nisi fortè quod ex naturarum diuersitate cop-

ceptum nouum aliquid in *se* & *ita se*. gene-
ris vtriusque) præter ista sit. P
Sed ea ipsa nouitas non inest, nisi ex cognatis
proprietatibus) connatis P
Et diuersitatem eorum natiuitas non intulit) Di-
uersitatem eorum. P
Et cum hæc in nobis corporalibus causis, & pas-
sionibus) his. P
Natiuitatem vnigeniti Dei ad degenerem ex
Deo referre naturam) < P
Cum natiuitas *nominis* ex proprietate naturæ
sit) non nisi. P
Et iam natiuitas non erit, si proprietates naturæ
in natiuitate non fuerit) inest. P
Quia secundum quod ait v quod de carne na-
scitur caro est) Dominus. P
Quod de spiritu spiritus est, quia Deus spiritus
est, v non ambiguum sit) cum. P
Ex quo natum sit non *in esse*) natus. P. esse. P
Neque aliud aliquid fuit antequàm Deus *esset*)
< P. est. P
Nec cepit quod v Deus, nec quod Deus est pro-
fecit) est. P. < P
Tener itaque natiuitas eam, ex qua *subsistit* na-
turam) subsistit. P
Non aliud quàm quod Deus *est subsistit*) < P.
subsistit. P
Vel potius *egressat* ab Evangelio veritatem na-
tiuitatis) cognoscat. P
Quia non solum soluebat sabbatū, sed & quod
propriū v patrem) Quoniam. P. sibi. P
Nec tamen illic reperitur vbi *differat*) < P. dif-
fert. P
Respondet enim Dominus. Non pater filius à
se facere) Respondit. P. facere ab se. P
Natiuitate, natura, potestate, professione *do-*
minemus) didicistimus. P
Et hinc omnis accendebatur inuidia, quod se
Deo *exaequasset*) æquasset. P
Ad ostendendam naturæ veritatem loquutus est.)
ostendendam. P
Non enim doceri eget, qui quid quis docendus
sit sciat) quidquid. P
Et omnia demonstrat v ei, quæ ipse facit) ope-
ra. P
Sed nostræ fidei, quæ non filio scientiā) neque. P
Neque enim non circumspectum) Non enim.
incircumspectum. P
Quæ per cum effici vellet, esset cognata cognitio)
connata. P
Iudicij autem dati ea causa est, vt filius) datio
ex causa. P
Quam non solum *operatio* virtutis, honor) opera-
te virtutis. P
Intellige naturam Dei, per quam Deus opera-
tur) < P
Sed vt manifestantur opera Dei in eo) mani-
festentur. P
Interim nunc nil aliud studuit responsio) Hic
nunc nihil.

QUI

Quæ ab se nihil potest facere, nisi videat) possit.
P. viderit. P

Per naturæ autem virtutem) Post. P

Vt omnes honorificent filium, sicut honorificat
Patrem, v qui misit illum) qui non honorificat
filium non honorificat Patrem. P

Sacramentum in eo fidei discit. v Qui non honorificat,
)vt omnes honorificent filium, sicut honorificant Patrem. P

Filius est, quia d se nihil potest) qui ab se. P

Et super hoc assevit sibi diuinæ de se sententiæ
testimonium) ad hoc adfit. P

Vnigenitus igitur Deus naturæ in se suæ conscius)
c. P. conscientia. P

Ad fidei v nostræ confessionem quanta potest
verborum ab solutione significat) tamen. P

In Dei natura esse credatur, & cum Patre vnū
sit.) vt. P

Per id, quod nemo omnes de manu sua abripit)
etipiat. P

Et quia accepit, est in eo, quod accepit nascendo
non postea) Et qui accipit. P. accipit. P

v Tamen ex alio est dum accepit) Et. P. accipit. P

Postremo vt per Sacramentum natiuitatis veritatem naturæ) post. P

Et in malignum animum malevolentia studium ab-
sistente) malevolentiz studio. P

Tamen dictus non obediens odium impietatis
exercent, v verborum lapides iniiciunt) solū
inobaudientes. P. sed & . P

At id enim, quod dictum est. Ego & Pater)
Ad. P

Lapides ille in corpus eleuat, tu in spiritum.)
eleuauit. P

Creatura es præstantior cunctis v, sed non es
in Deum natus.) creaturis. P

Causa responsionis causam obiecit ei blasphemiz
intulit.) Causam. P. causa. P

Beato Paulo scientiam nobis nominis istius in-
timante) significationis. P

Et vbi quod v sumus vnio non est, vnum eos
efficit) vnum. P

Et professio Dei filij hoc v ego, & Pater vnum
sumus.) quod. P

Nam iam quisquis nec erubescit stultitiæ, vbi
perdidit religionem, ei non contradicere.)

Nam quis nec erubescit stultitiæ, vbi perdidit
religionem v His enim contradicere. P

Si non opera Patris facit, non credendum ei
est) proficendi) proficenti. P

Non exequatur, & similis est Deo creatura.)
ant. P

Sola ei natiuitas filij non improprie per simili-
tudinem creditur) impiet. P. credetur. P

Non est præsumptio arrogans, quia probari)
quæ. P

Sub mysterio assumpti hominis exequatur) mi-
nisterio. P

Quia natiuitas nec extra naturam est, ex qua
manat) manet. P

Nec natiuitatis adindecæ naturam.) natiuitati.
Non enim ex compositis, atque inanimis Deus)
inanimibus. P

Vivens igitur Deus, & natura æterna vivens
potestas est) æterna naturæ. P

Quod per materiam subsistit, ac vinit, & cum
ea per quam exierat) subsistat. P. viuat. P.
vixerit. P

Quod Dei est comparatione ex parte cognosci-
mus.) Quod incomparabile Dei est ex com-
parationum parte cognoscimus. P

Vt nos potius ad intelligentiam inuisibilium ex
comparabilibus) in. P. corporalibus. P

Ita in Deo Patre, & in v Filio neque duos
enumerabis Deos) Deo P. cognomina-
bis. P

Vnum sit naturæ nomen utriusque vnum vtrum-
que significat) vtriusque vnum. P

Vt qui tunc visus sit, non cognoscendus sit.)
nunc. P

Cum cognitionem filij v ipse secundum homi-
nem corporalis) Dei. P

Vt frequenter filius patrem à nemine visum,
esse testatus sit) Et. P

Apostolica familiaritate, & constanter Dominū
interrogans) constantia. P

Non v fides nunc periclitatur, sed ignorantis
hic error est) enim. P

Deinde non visum negauit, sed ostendi sibi ro-
gavit) Denique. P

Cum v ea, quæ gereret propria Deo essent)
enim. P

Incrementoque panum congestorum fidem, gerit)
re) cum gestorum fide. P. c. P

Quod in Sacramento natiuitatis humanæ gessit,
sic hæc) gesserit. P

Non hic ille v contemplationem corpoream)
nunc. P

Significatio permittit, aliquid terrenum hic) ad-
mittit aliquid hic terrenum. P

Ex virtute naturæ, & intellectus Deus filius.)
Dei. P

Quæ ergo imago est, eò proficit vt patrem.)
Deum) Qujd. I

Tanto tempore vobiscum sum, & non nasci me)
nostis. P

Si aliquis alijs verbis demonstrare hoc) quis. P

Sed forte intelligentiæ sensus in crimine sit, si in
fide nostra vitium,) crimen. P. fit. P

Per hunc ille visus, neque non vnum sunt in
Sacramenti professione) Quia per. P

Etenim cum dicitur & patrem exclusa est) Cum
enim. P

Nisi vt per naturæ vnitam similitudinem pater
per filium visus sit) c. P

Non erudit quia ego in Patre, & pater in me)
est) creditis quoniam. P

Tenet enim naturæ proprietat veritatis proprie-
tatem) c. P. veritas. P

Et nec diminutionis sit natiuitas, nec diuersita-
tis.)

titia) diminutio. P. diuersitas. P
Nec per natiuitatem Dei amiste esse Dei natura, quod Deus est.) ex se. P
Et specialis virtutis hoc opus est, nihil differre
(c) eth) spiritualis. P. < P
Ita verò inesse, vt & ipsa subsistat) ipsa. P
Nam vterque subsistens per id * non sine alio
est) quod. P
Dum secundum generationem, & natiuitatem
subsistens) subsistentis P

Ex libro Orlano.

Hanc veluti summam consummationem in eo virtutum esse docuit) consummandarum. P
Docentem cum veneratione verbum sanum, iureprehenibile) inreprehensibilem. P
Sanitatem personae mentis inficinis ob quod sani sermonis) peruerfas. P
Aduersus impias, & mendaces & vefanas contradictiones obnitentem) obnitentem. P
Sensu humanæ inuinitatis infati) vanitatis. I
Per verborum synecritatem, vt sanitas veritatis sit) synecritas. P
Vt cum audierint in professione Deum vnum, vtantur eo) ea. P
Deum autem indemutabilem nullam ex se natiuitatem tribuere posse nascenti) nascendi. P
Tamen ipsis hoc domini nunc professionibus placuit ostendi) nostri. P
Cum in manente in se manet Patre) Patre. P
Et illud, quod est in actibus Apostolorum huic distinctioni suae aptant) defensionem. P
Et ipsi non dissidentibus inter se animorum moribus coeant) dissidentibus. P
Ad spem fidei. Et non possunt hac sibi esse diuersa) Ad spei fidem. Et si hac non possunt. P
Sic verò regenerati in vnus vitæ, atque æternitatis naturam) Si. P
Corruptio dictorum sensu aliqua ex his ementia compingimus) ementia. P
Quisquis extra fidem eorum est, & impie intelligentiæ crimen speciem) crimine. P
Accepti autè honoris datio quo proficeret ostendit.) quid profecerit. P
Nosque verè sub mysterio corporis sui sumimus) eius. P
Dum sciamus hoc, quod nos sumus in Deo est.) secundum. P. scilicet. I
Sicut me misit viuens Pater, & ego viuo per Patrem, & qui mandatus) propter. P. manducauerit. P
Et ipse viuere per me. Viuit ego per Patrem, & quomodo per Patrem.) propter. P. sic semper.
Non loquitur vniuersitas, sed natura) natiuitas. P
Et audiant ad hoc natura sibi cum Patre vnitatem.) adhuc. P

Vtrum acceptum, ac dimissum, aut genitum.) aut. P
Certe id ipsum, atque vnum existimabitur à filio accipere, quod sit accipere à Patre) procedere. P
A Patre enim procedit spiritus veritatis) sed à Filio mittitur, & à Patre omnia) sed à Filio accipietur à Patre mittitur, quia omnia. P
Et cum Christi spiritus in nobis est, eius tamen.) spiritus in nobis est) tamen. P
Hæc enim videntur non ambigue, vel Patrem.) significare) nobis. P
Vt vbiq; sit, qui insitens alicubi sit.) non. P
Cum absenti) non & vbiq; esse credatur) aliis quibus insit. P
Cum post consummati baptismatis natiuitatem) hæc) consummatam. P. tum hæc quoque. P
Vnitatem naturæ paternæ manentis in filio, qui etiam) < P. rursus quoniam etiam. P
Non potest aliud quid diuersum Christus esse, quam Deus est) Christi. P. Dei. P
Deus igitur Christus est vnus cum Deo spiritus) vnus. P
Nec non credentes Evangelio Dei extra Evangelium Dei sumus) < P
Vt gratiam eius, qua hæc tribuit) qui. P
Vt paterno opere operatus filius fungatur) operans. P
Et diuinitatis spiritus v) ostende quis (spiritus) diuisionis. P
Et in quo spiritu has v nobis diuisiones v operatur) in. P. in domino, & Deo. P
Nisi forte non tenuisse rationem vnitatis in eo Apostolum existimas, quod dixit) Apostolus existimatur, quod dixerit. P
Id, quod vnus est proprium ei sit, ac singulare) qui vnus est) vnus. P. quod. P
Deus tamen in fide nostra nec Deos patitur esse, nec dominos) Duos. P
Vt in vno Deo Patre vnum significaret, & dominum non tenens vnionem, vt Deus singularis sit, nec ramen diuidis (spiritus) Et in vno Deo Patre significaret, & Domino, non retinens vterque vnionem, vt Deus singularis sit, nec ramen diuidens spiritum. P
Quorum patres, & ex quibus Christus, qui est) secundum carnem. P
Ex Deo omnia) per Christum omnia) & P
An nec possit separabilis à se natura & spiritus intelligi) naturæ spiritus. P
Per quem omnia Apostolus retulerit) retulit. P
Cum vtrumque appositum virtutis eiusdem) per vtrumque opus sit. P
Non patet ad occasionem impietatis) pius sermo) suæ. P
O dignus ille magnorum, & celestium arcanorum confessoria) conficius. P
Ea ipsa illicet eloquij silentio necessariò statuentis)

tucus) Ea ipsa illicita eloqui silentio necess-
ario tacens. P.

Vt inter hæc nec v. duos quicumque posset præ-
dicare) Deos. P.

Christi naturam Pater demonstratus ostende-
ret) demonstraturus. P.

Nec doctrinarum diuersarum esse poterit glo-
ria) Nec doctrinarum diuersitas in his esse,
se poterit glorari. P.

Quæ vnus, & Dei, & Domini, & spei, & baptis-
mi, & fidei) sint. P.

Hunc enim Pater signauit Deus) significauit. P.
Sacramentum, & concorporationis, & diuinitatis
sux dominus expruit) corporacionis. P. ex-
ponens. P.

Qui tandem sunt, quibus præbet eam.) Et P.
Filium hominis à Patre v. signatum Deo) esse. P.

Et in his omnibus professus autem, se filium pa-
tris exæquauit) Patri. P.

In quo significauerat naturæ eius) signauerat. P.
eiusdem. P.

Ipsum illud significat habendo) Ipsum illum.)
significabit in habendo. P.

Et si naturas eius intelligatur significari, cui
data est) naturam. P. significare. P.

Per quam mollioribus naturis validiorum ge-
nerum (species imprimuntur) quæ. I.

Non aliud ex se, quam formam Dei signantis
offeret) ei ferret. I.

Vique ad mortem nisi raptus esse se æqualem
Deo ad susceptionem) formæ) sibi. P. se P.

Nos exinaniuit autem se ex Dei forma) < P.

Per Deum Deus signatus extaret. Nunc non quæ-
re) existeret. Hinc nunc quaero. P.

Vt putet) aliud ex se Deus in Deum) non. P.
Aliud aliud totus ipse, quam Deus sit, v. post

Sacramenta) totum. P. si. P.

Id est homo v. extaret) natus. P.

Neque differre docuit, neque non existentem,
existimari permisit) nos existimare. P.

Et interrogo utrum visibilis imago est inuisibi-
lis Dei Deum) < P.

Per formam circumscriptam, & imaginem coima-
ginari possit) Per formæ circumscriptæ ima-
ginem. P.

Qui, si circumscriberent hunc spiritum) form-
ali, & corporali modo) Christum forma-
bili. P.

Non erit inuisibilis Dei imago corporea, nec in-
definita speciei definita moderatio) corpo-
reus, nec indefiniti species. P. est. P.

Sed v. neque Dominus incertum reliquit) mo-
do. P.

Ipsæ est autem omnes, & omnia in ipso) consistant
ipsi. P.

Per naturæ suæ virtutem intelligenda, non visi-
bili qualitate) inuisibilis. P.

Reddidit Apostolus spiritualibus Sacramenta
concorporationis) Sacramentis corporeas ope-
rationes. P.

Dum nobis concorporalis est, qui Dei imago est:
dum qui primogenitus) corporeus. P. om-
nis. P.

Quod in primogenito ex mortuis reuoluitur vi-
ta æterna) reuoluitur æterna. P.

Vt in omnibus teneat ipse primum capitis)
< P.

Dum in eo per ipsum, & in eum reconciliantur
omnia) < P.

Qui imago est naturæ eius, cuius imago est in
se esse cognosce) < P.

Cum in eo reconciliantur patris in eo virtuti-
bus) vnitas. P.

Et dedit nobis ministerium reconciliacionis) my-
sterium. P.

Et per visum videri, & per reconciliantem re-
conciliari) reconciliare. P.

Et manere se in eo, qui in se) maneret) ipse. P.

Vt potuerit aptare sermonem) aptare. P.

Id in filio Pater & loqueretur, & ageret) gere-
ret. P.

Non est hoc itaque naturæ specie à se alienæ
per creationem) < P. neque. P.

Deus & operatus, & locutus, & visus sit) Deus
& opetur, & loquitur, & videtur. P.

Vnum ex vno, & totum à toto) ex. P.

Neque per naturam Patri admissæ quod sta-
tus est) totum. P.

Sed Christus non de extantibus manet) non de,
non subsistentibus. P.

Sin verò, quod est potius corporaliter in eo ma-
nens, diuinitas naturæ in eo Dei ex Deo signi-
ficat vnitatem) Si. P. diuinitate. P. verita-
tem. P.

Et totus corporalis secundum sui plenitudinem
manens) se plenitudine. P.

Id etiam per naturam Dei in Deum natum
est) natum est. P.

Cum id, quod est corporaliter habitat in Chri-
sto) Ad id. P.

Quid mihi affert vnitatem concordiam, crea-
turam) vnauitatem. P.

Nè ad vnionem impius) fidei sermo decideret,
nè in aliter) impius. P. nec. P.

Dum nec se patitur à corporali plenitudine) se-
paratur. P.

Corporalis plenitudo) asserit nec habitans di-
uinitas) neque discernitur. P.

Vt in eo inhabitans v. nihil aliud intelligatur
esse) plenitudo. P.

Huius itaque diuinitas corporalis in Christo est)
corporaliter. P.

Ex Libro nono.

Sed ad vnitatem indefinitæ naturæ secundum
generationem diuinitatis) & discretæ. P.

< P.

Nec Sacramentis euangelicis apprehendentes)
Sacramenta Euangelica. P.

Nec dictorum virtutibus *sentientes*) consentientes. L.

Assumptas aures ignorantium) Ad implendum. P.

Inferiorem in naturam nasci *posse* potiorum.) posse. P.

Hoc, quod sit non habet in *veritate* non esse.) virtute. P.

Non imprudenter profectum naturæ *prioris* expectat) potioris. P.

Sed contumeliaz suæ voluntas nostra *profectio* est) profectione. P.

Et tamen se Deo Patri, & Filij honore) Nec tamen. P. non. P.

Cum & *ⁱ* natiuitas omnis se referat) Dei. P.

Necesse est dictorum eius Sacramentum esse, quod *generum*) generis. P.

Novum hominem se non egit) Non & P.

Hæc autem iam antè *conditionem* mundi Sacramenta) constitutionem. P.

Neque creatæ virtutis in se posset usurpare naturam, cum se immortalis Deus intra legem mortis *habuisset*) Atque. P. < P. habitasset. P.

Nunc in Christi corpore manent *ⁱ*) repleti. P.

Qui transfiguravit corpus humilitatis nostræ) transformabit. L.

Iesum in gloria Dei Patris, & natum in *hominem Deum*) homine. P. < P.

Donantis vobis omnibus deiis) Donans vobis omnia delicta. P.

Exutus carnem, & potestates ostentui esse fecit triumphantis his in semetipso) Exutus, & principatus, & potestates dehonestans, & cum fiducia triumphans in semetipso. P.

Et ex sensus sui dicta alius, præter quàm *ipsum* sermo non explicat) < P. eius. P.

Et de triumphatis potestatibus in semetipso) < P.

ⁱ Etiam superius tractauimus) < P.

Chirographum delet, & *affigit* cruci) affigens. P.

Tene Denique Christum salutis nostræ *operationem* cum esset moriturus *operantem*) operatorem. P. operatum. P.

Non tamen ut alius sit, qui mortuus est) alius sit, per quem mortuus resurgit) < P. resurrexit. P.

Non *contrariè* intelligitur Apostolus, Christi Dei virtutem) contraire. L.

Quia opera Dei Patris ipse *natura* a Deo non *ⁱ* differunt) natura. P. differente. P.

Quod autem *mortuum* est peccato *mortuum* est *scilicet*) mortuus, mortuus. P.

In communionem diuinæ immortalitatis unita.) In communionem substantiæ immortalis unita. P.

Qui cum se euacuauerit, ut manens spiritus *Christus*) & P.

In totum enim iam dictorum singulorum gene-

ra) Toto enim iam dictorum singulorum genere. P.

Denique ostendens se magistrum in se *boni* per hunc eius) < < P.

Neque se ab his, quæ in Deo deputabat professus alienum) < P.

Quæro in quo se in natura discernerit) qua. P. < P.

Verbi virtutem diligens lector expendat) Verborum. P.

Et verbum eius non *est* in vobis manens. Et cum restatus) habetis. P. Vt. P.

De eo Pater fuisset, ut causa tamen, neque vocis audire) < P.

Secreto & vocem Dei audiendam, & figuram) videndam) Se eredito. P.

Et verbum eius in his, qui credunt inesse demonstrans) crediderint. P.

Pater & loqueretur, & videretur, & haberetur) audiretur. P.

Non tamen dictum hoc *madum*, & non antea ad vnitatis didum) nesciendum. P.

Quid enim homo hominis honoris *impatiens*) impertiet. L.

Et hic quidem ipse *sermo testis est*) sermone suo testatus est. P.

Deo *perinde* Dei filio intelligendo, neque ita Deo intelligendo) Deum per id in Dei filio. P.

Vt non etiam Deo *Filio* conscendo) Filium. P.

Ita diligendus ex toto corde, & ex totis *virtutibus*) viribus. P.

Et cum tota anima, & totis *virtutibus*, & toto corde diligere) viribus. P.

Vel illis, quibus hæc pauperis *spiritus* merces est) spiritu. P.

Profectus hic fructus est, & absoluta *profectio* est) possessio. P.

Perfecta autem charitas omne *huiusmodi* indulgentiæ implebit officium) cuiusque modi. P.

Et *ignoranti*, & prælata omnibus dilectione) Deignorata. P.

Qui futurus magis in Dei regno sit) Quam. P.

Et quia per vnus Domini Sacramentum manere, non relinqui videbatur) Et quia per vnus Domini secundum legem professionem) Dei

Filio, ut in vnus Dei Sacramento maneret relinqui videbatur. P.

Ve scriba *ⁱ* secundum carnem, & partum Mariæ, quod ex David esset) se. P. quæ. P.

Sed cum, qui naturali Sacramento variuitatis ex *incorporali* Dei vtero) incorporalis. P.

Esse se dominum, dominum se tamen) Deum se tamen. P.

Nec Filio non *perficiat* ne non sit, & dominus) proficiat. P.

Neque vnigenitus Deus *dominus* separatur ab vno) Domino. P.

Et sicut se dominum ex lege dùm negare videbatur,

retur, *professus*) proficitur. L
 Nihil alienum naturæ eiusdem exequandum sit
veritati veritatis. P
 Sed ut in hoc ipso eodem dictio non ambigat
 ipse se in vnus Dei veri naturam) enim. P. natu-
 ra. P
 Profecum natiuitatis ex incorporeali Deo sub
 exitionis significatione testantium) sub exi-
 tionis significatione natiuitatem testantiū. I.
 Quam paterni nominis est *professus* consecuta.)
 confessio. P
 Sed de natiuitate naturam in se Dei Patris no-
 scendo) sed natiuitatem. P
 Sed animi æqui estote, quia vici ego mundum.)
 animæqui. P
 Neque dilectionum studio sua *persilla* disci-
 pationibus super fidei. P
 Et eadem reuoluerit admodum *ociosum* est) odio-
 sum. P
 Quæ authoris sui exprimit imaginem: quod
 enim Pater dedit potestatem in hoc Filium.)
 genuit, quod Filius accepit natiuitatem con-
 summat. Dedit.) Quem authoris sui imagi-
 nem genuina natiuitate consummat. Dedit.
 se. P
 Ut det eis vitam æternam: habet * in dante,
 quod Pater est) ei. P. & P
 Alienata est per id ab auctore, quia data est)
 alienat eum. P
 Sed data non infirmant natiuitatem, quæ in his
 eum constituunt) Diuinitatem. P.
 Verum credidisse, sed non sine Christo separato
 Christo) sine Christo. Si verò. P
 Non enim tibi nunc quid de Christo credideris)
 habet. P. credere. P
 Cum si quod vitium natiuitatis intulisset ei po-
 tius naturæ contumeliam, per quam natui-
 ras subsisteret inferret) natiuitas. P. < L. in-
 ucheret. P
 Non eum demutatio corrumperebat eo, qui in
 substantiam nouam subsisteret) < P. subsiste-
 rat. P
 Sed cum, qui natiuitate Filij impotens natu-
 ræ suæ) in. P
 Hæc enim * inseparabili protensione manent
 potius de re, quam sibi sunt) à se. P. detenta.
 P. insunt. P
 Et per exinanientiæ se ex Dei forma obedientiæ)
 exinanientiæ. P
 Cum quæ sibi naturalis vnitas erat Patris natu-
 ra non *fluere*) senuerat. P
 Paternæ voluntatis vnitate paternæ naturæ ma-
 neret) vnitati. P. insit. P
 Nisi per vnitatem Dei in vnitatem Dei natura
 sem euaderet) naturalis. P
 Reddenda igitur apud se ipsum patri erat vni-
 tas sua) semetipsum. P
 Ego te glorificauit super terram, opus consum-
 mavi) clarificauit. P
 Quam habebam antequam *seculum* esset apud

te) mundus. P
 Non enim ait gloriam, quam habebam antequam
 seculum esset, cum *esset* opus te.)
 < P
 Glorifica v verò apud te non idem est, quod
 glorifica me) me. P
 Quia gloriæ suæ vnitatem per obedientiam dis-
 pensationis exceperat) vnitas. P
 Essetque Patri apud semetipsum glorificatus)
 Pater. P
 Et hoc ipsum glorificandi filij apud semetipsum
 Dei patris Sacramentum) glorificari filium. P.
 de Patris Sacramento. P
 Impijs ad Deum calumniæ nostræ disputatio-
 nibus *fallimus*) rebellamus P
 Deus in Filio hominis glorificato, glorificatum
 Deum in se glorificat) Deo. P. se. P
 Et gloria Dei v gloria Filij hominis) in. P.
 Homo vtique non per se glorificatur) Hoc. P.
 se. P
 Eum, quem glorificauit v in se) Deum. P.
 < P
 Vel glorificari in se glorificatum hominem,
 Deum) glorificare. P
 Loquere hoc secundum impietatis tuæ sensum,
 verbis tuis, quid velis esse *glorificari*) aliud. P.
 glorificari. P
 Natum hominem *glorificat* in se: numquid ex-
 tra se est quem *glorificat*) glorificat. P. quod
 glorificat. P
 Reddit enim in se Christo gloriam, quam ha-
 buit apud se) Reddidit. P
 Et eum in forma Dei assumptio formæ seruili
 assumit) < P. assumitur. P
 Dispensationem in se se erat, & per formam sui)
 < P. serui. P
 Non glorificauit gloria *exteriore*, sed glorifica-
 uit gloria in se) exterior. < P
 In eam eum, quæ sua est, gloriam resumendo) &
 P. gloria. P
 Et in eam gloriam, quam apud eum habuit, est
 apud se eum glorificat) Et ea gloria, quam
 apud eum habebat, eum & apud se glori-
 ficat. P
 Si enim in se Deum glorificat Pater) in se
 eum. P
 Et quod à solo v vero glorificatur in se,)
 Deo. P
 Ut aliena ab intelligenda Dei veri sit hæc neces-
 sitas confessionis) intelligentia. P
 Verba, quæ ego loquor vobis non ego loquor)
 à me. P
 Cum enim in se operante operetur Pater) opo-
 retetur. P
 Et communi humani generis sensu) ad sensu. P
 Nam v ab se non potest nisi videat, neque enim
 præstat) quod. P. videt, quid. P
 Si quod ad æqualitatem virtutis, naturæq; pro-
 prium est) æqualitatis. P
 Tenet quod ad Sabbatum pertinet) Tenet. P

Si autem * sine exceptione quæcunque sunt) sunt . P

Audires ergo à Patre ad Filium & eni) Patrem ; P. venit . P

Sed ut cum, qui se mittat, & se, qui missus est) misit . P

Cum autem v. vntas demonstratur, ibi paternæ voluntatis auctoritatis . P

Nam cum Pater velit credentes in Filio vitam æternam habere) filium . P

In forma Dei manentē in naturā hominis mansisse profiteamur Dei

Est enim humanæ naturæ proprietates, sed non Dei forma) < P. < P

In forma Dei homo reperiatur, Deum se virtutibus agens) ferri . P

Non habent ex qualitate naturæ cum contemplatio filij vsum compleses) æqualitate . P

Ctedire in me, quoniam ego in Patre, & Pater in me est) mihi . P

Indifferens per id Pater in filio cognoscitur) à filio noscitur . P

Dixi vobis, vado, & venio ad vos) & contristari efiis . P

Quam natiuitas generata consummat) genuina . P

Vt in gloria Dei Patris sit v. confitendus) Filius . P

Nemp̃ cum donatur ei nomen + super omne nomen) quod est . P

Secundum spiritum Christum Deum natum donatur rursus) < P. tantum . P

Iesum Christum Deum natum v. mortuum) & . P

Atque inferaces palmites defecant deputaret arduos) defecandos . P

Et causa memoratur sensu communis iudicij) sensum . P. Interrogo an . P.

Scientia etiam ea, quæ neque in se) eius . P

Et virtutem naturæ non nesciens apprehendat) nesciat . P

Ex Libro Decimo .

Et indeflexo more aduersandi studium persistit) studio . P

Sed ex generatione unigenitum non disparem) unigeniti . P

Non ideo natus est, ne non Deus maneret) ut Deus non maneret . P

Ve non defectio Dei ad hominem sit, sed hominis proventus) profectus . P

Et commendationis v. confessione restaretur) spiritus . P

Potestatem habens ponendæ animæ, ut resuscitaret) vel . P

Vel aut ruptis, aut perfoctis, aut collis membris) abruptis . P

Intra triduum corp otis sui templum esset susti-

taturus) excitaturus . P

Non est in voluntate moriens mors, & in potestate non diu in morte manendi timor mortis) mortis, & potestate non diu mori . P

Nodatam, & transfossam carnem dolor manserit) inuaserit . F

Ex quodam enim obtinentis se, penetrantisque) eiusdem . P

Et digiti exceditum ex carne vnguium profegmina nesciunt) præcisamina . P

Cum tamen habet in originis maturitate, quod Deiest) virtute . P

Non enim ex se corpori Maria originem dedit) < P. Maria . P

In carne rursus panem suum esse dixit) Carnem . P

Cum nos verbum carnem factum, & se ex forma Dei euacuatum) formam . P

Non potest in his sacramentorum diuersitatibus ita ab se diuidens esse) diuisus . P

Nec tamē naturam passionis exercens) exercuit . P

Quid per naturam humani corporis concepta ex Spiritu Sancto caro indicatur) conceptam ex Spiritu Sancto carnem indicamus . P

Ita ut passionis consecratur iniurijs) passionū . P

Et sitiens sitim non potatura depelleret) Vt & sitiens non potaturam sitim depelleret . P

Sed in formam corporis nostri virtutis suæ potestatem subsistens) forma . P

Nē natiuitatis veritas naturæ quoque per vitia infirmi) infirmæ . P

Potius quā ipse caro peccati sit) ipsa . P

Non operuit nisi in naturæ suæ origine permanere) potuit . P

Hinc infirmis in eo naturæ præsumitur assertio) infirmæ . L

Quomodo tristem cum motum passionis effectum) metus . P

Quomodo enim per patiendi metum transferri à se deperatur) à se calicem præatur . P

Quod per dispensationis studium scilicet impleri) impleri . P

Vt pati nolit, quod pati velit) Ve pati noller, quod pati vellet . P

Intelligentiam confiteri, quam ad v. impia stultitiz furor) Intelligentiā . P. id . P. furore . P

Iam non dico metus, sed nec inferna sedis regio est concludens) metu . P. regione est conclusa . P

Et naturam hanc mundi dominum, ac libertate) spiritualis virtutis) & libertatem . P

Et de Christo apud inferos ponere, quod doceat) Et da Christo) & . P

Per dolorem infirmitatis in Christi corpore dicitur) Christo corporis . P

Collatis ergo doctorum, atque gestorum virtutibus demonstratis) demonstrari . P

Non tamen vitio infirmitatis nostræ forma) effect in corpore) Cum tamen in vitio infirmitatis nostræ non esset corpore . P

Tamen non terrene conceptionis suscepit elementum .

mentis. Genuit *eternum*) susceptus. P. enim. P
Tristis autem non, incerto, neque indefini. o.)
in. P. in infinito. P
Postquam vincitorum in se scandalum docet)
Post qua. P
Petrus licet ceteris *scandalizandis* se tamen non
scandalizandum) scandalizaturis. P. scanda-
lizaturum. P
Et ratio significat voluntatis, & *deprecatio*)
deprecationis. P
An ne adhuc tristitia causa, & *transfundi* cali-
cis deprecatio) transferendi. P
Nam, qui non *scandalizandos* se per constantia)
scandalizaturus. P
Meminerit creatorem Angelorum *creationis* sue
non eguisse praesidio) creatura. P
Deinde necessario eo modo eum *confortari*)
confortatum. P
Quia *dum* & contra naturam est sudare sangui-
nem) < P
Quod *potestas* non secundum naturae consuetu-
dinem gessit) potest contra naturam. P
Qui si vellet duodecim millia legionum de
caelis & deduceret) Angelorum. P
Nec propter mortem anxius, ut a se transfe-
ratur calix rogat) Nec propter mortem ti-
met, qui visque ad mortem anxius est, nec
ut a se transeat calix rogat. P
Et tristitia causa, & *transfundi* calicis depreca-
tio) transferendi. P
Et extra terreni est corporis *mala*) malum. P
Et ipsum ad illatorum *dolorem* corpus anima
corpori permixta vivificat) dolorum. P
Quae ubi *caelestis* spei, ac fidei suae beato calore)
in caelis. P
Ipsa terrena corpora, & *timere*, & *dolere* inter-
dum nesciunt, quod & *dolere* necesse est. &
timere) & timorem, & dolorem. P. quae & do-
lere necesse est, & timere. P
Quero enim an *passus* ad fomenta *exaltanda*
Babyloniae fornacis flammam) posci. P. < P
Et verum in illud nostrae *conceptionis* corpus
metus tanti ignis inceserit) carnis. P
Quero etiam an *circumdari* se flammis dolo-
rent) circumambiri. P
Ignem non timent dum *intenduntur*) scandit. P
Naturam suam in his & ignis, & corpora *amit-
tit*) amiserunt. P
Interrogo cur pueri *ignes* non *timuerint*) in.
igne. P
Et *adificatos* sibi congerie lignorum ignes cum
canticis *scandunt*) edificata. P
Animatumque corpus id in se sentiat, in *quod*
anime studio) quo. P
Animus gloria cupiditate *contemnit*, id se pati
corpus *anima negante*) contemperit. P. ve-
getante. P
Orantes pro Christo reconciliari Deo) per Chri-
stum. P
Carnis quidem *peccati* nescius, sed pro nobis

caro factus & carnis similitudo peccati est)
<. est. < P
Et salutis nostrae per *Dominum* opus memo-
rans) Domini. P
Quod in timore est scripta confitio est, si in
timore) Quo in te mors, scripta confitio est,
si in morte. P
Eleuari in *lignum*, sed terram tremere, pendere
in cruce, sed solem, ac diem *fugare*) ligno. P.
fugere. P
Sepeliri mortuum, sed *resurgere* *demum* *secundu*)
resurgere Deum, secundum. P
Quae *maxima* querelae esse intelligitur protesta-
tio) maxime. P
Quam in omni dictionum dominicorum genere
compugnat) confingat. P
Naturae suae in naturam infirmitatis, & Verbum
Dei) Naturae se infirmantis extiterit, & Ver-
bum Deus. P
A Dei verbo contracta rursus protensione *de-
fertur* clamet) se desertum. P
Cuius desuper texta *vestis inessita est*) nec scissa
est. P
Neque rursus Deum Verbum in animam, & in
corpus *assumat*) adsumat. P
Totum ei & homo Christus) <. est. P
Ut haec non facile aut verbis enunciare, aut *di-
videre* sensu) dijudicare. P
Quia omnem eius confitentis se perniciam
ipse complexus) ipsa complexu. P
Quantis *admittitur*, ne si plus velimus *spellare* &
minus quoque) quam possumus *consequamur*)
Quantum *admittit*. P. expetere. P. exequamur. P
In quantum apprehendenda se *dedi*) dederit. P
Est ergo in Deo quod *pereipi* potest: est plane
si modo quod *potest* velis) perspicere. P. potes. P
Amicitia autem quod *potest* videre, dum quod
non potes) potes. P
Currimus per causas, & ratione *desumimus*) de-
sumimus. P
Anima tamen eas in ministerio corporis quasi
quidam meror exudat) Anima tamen in
ministerio corporis eas quasi quodam
merore exudat. P
Voluit congregatos pullos eis *pennarum integ-
mento* obumbrare) pennarum integumento. P
Sed neque in *animam* convenit aliquid ante cor-
pus egisse) anima. P
Gerit Dominus, & *ait* quod cum conscientia)
agit. P
Et in *virtute* Sacramentum est) veritate. P
Sed nec corpus mandatum ad *resumendum*,
habere) accepit. P
Quia nec per se *resurrectus*) resumpsit. P
Et vngi suum corpus: Neque convenit corpus
suum esse, seque sepeliri: sed Sacramentum
istud divinae intelligentiae) Et vestrum seculi-
ri sed Sacramenti istud divini intelligentiae. P
Et sepulchrum non putare, quem *resurrectum*
esse intelligas) non. P. resurrexistis. P

Re.

Resuscitatum non ambigere, quem negare non
audeas v. sepultum) non. P

Vtrum corpus animam commendet i an corpus
animam) an Deus corpus. P

Nunquid diuinus est Christus, vt alius sit Iesus
cruifixus) diuersus. P

Christum in dextris v. sedentem, orantemque
pro nobis) Dei. P

Sine aliqua sui, & partitione, quod herro est)
portione. P

Nam & si crucifixus est ex infirmitate v, sed vi-
uit) nostra. P

Vt in eo, quod flevit gratulatus sit) glorifica-
tus. P

Calumniam confessio ista non recipit) conume-
latur. P

Mensura ex se sobolis numerositatem pollice-
batur) Manentis. P. Manantis. L

Tantum in efficiendo libertatis Deo promente)
liberalitatis Deo prompta. L

Quam omnipotentiam Dei indefinite potesta-
tis) indchnita. P

Dicit etiam prophetici ratione monstrata, ait
enim) auctoritate demonstrata. P

Vt ex illa beatitudinis suae sede descendens quis-
quam d. Caelo) ascendens quisquam caelum. P

Quae vero infania, qualis, & cuiusmodi sit
Iesum calumniari) cuiusmodi Iesus sit. P

Christus in Cruce consumasse se omnia acci-
pulo gratulatur) gloriatur. P

Et cum nobis hac sola sit proprietas ad salutem)
sint proptia. P

Cur ergo in hac irreligiositate moramur?) mor-
iamur. P

Ex libro Vndecimo.

Vnus Dominus Christus est, non & Deo Patri
deumtum esse intelligatur) <. debitum. P

Quia & duos dies irreligiosum est, & Deum,
non intelligi) Deos dicere. P. < F. intelli-
gere. P

Alij sit ex natura, alij ex cognomine Deus, &
alij ex generatione) cognitione. P

Extra fidem esse quicquid extra fidem vnam
est) vnam. P

Manentis intra, extraque, & omnia in omni-
bus sentientis) sentiendz. P

Vt Dominus Iesus Christus extra hanc corpora-
tionis beatitudinem) < P

Ea in eo, quae naturalis Deo Patre beatitudo
est, maneat) Dei Patris. P

Quia natiuitas in naturae eius sit virtute, qua
genuit) qui. P

Quae nisi perfectam paternam beatitudinis habet
formam, & absolutam naturam) gloriam. P

Sed imaginem esse ei Deum inuisibilis, & for-
mam esse eum Dei) eum Dei. P

Quam ad id, quod inuisibile Dei est, inuisibilis
Dei Imago sit) inuisibilis. < P

Qui vtique in substantia conspicabili naturae in-
uisibilis imaginem non refert) inconspica-
bili aliam, quam naturae. P

Nec dispensatio effertur errorem) adferret. P

Et sub assumpti corporis natiuitate diuinae na-
turae) natiuitatem. P

Omnis quidem calumnia improba est, quia
veritati falsitas) veritatis tarditas falsitati. P

Quod manifestum est in carne, viuificatum est in
spiritu) iustificatum. P

Conformes assumi claritatis dominicae prae-
parant) assumptioni. P

Et quae tandem spe in fide nostra est pie dispen-
sationis mysterium) quae tandem spes. P

Diuinitatis infirmitas v. cum per claritatis as-
sumptionem) est, quam. P

Et quia iam non est infirmitas, sed Sacramen-
tum nec necessitas) quoniam. P

Dum ei tunc se Deus in Deum suum sit ante-
latus) cum vnxisse. P

Quam in ea natura esse, quae Deus est, quia nas-
ci) cum causam) <. & P.

Quae si aliunde est non natiuitas est) quia. P.

Cum autem ex Deo Deus est, per id v. Deus
Pater Deo filio) quoque. P

Et natiuitatis eius Deus est, & naturae Pater,
quia Dei natiuitas & ex Deo est) Et nati-
uitate Deus est, & natura Pater, quia Chri-
sti natiuitas ex Deo est. P

Sed & illud verbum, quae ego loquor v. non à me
loquor) <. vobis. P

Cum autem se viso Pater videtur naturae) vi-
deatur. P

Quae ad demonstrationem in se Dei, non aliena
à Deo in Deum natura substituit) Quia,
& demonstrationem sui Deus non alienat à
Christo in Deo, quae nata substituit. P

Non in aliud aliquam, quam in Deum substituit)
Deo substituit. P

Quae secundum natiuitatis est proprietatem)
natiuitatem. P

Totum habens naturale, quod Deus est) na-
turae. P

Non possumus v. nisi tunc ei dominum deputa-
re cum seruus est) non. < P

Quia si cum ante per naturam non erat seruus)
sicut. P

Cum ei, qui in forma Dei manens formam
serui assumpsit) < P

Et haec vermis vel ex conceptu communium
originum) velur. P

Passionis suae Sacramenta prophetico spiritu
prolocutus) Sacramentum. P. praelocutus est. P

Habens ex natiuitate nunc Patrem tantum ex
constitutione, nunc Deum, & Patrem tantum
ex constitutione nunc Deum, quia ex
Patre Deo omnia) Habens ex natiuitate,
tunc, vt ex constitutione nunc Deum Patrem
secundum constitutionem, nunc quia ex Deo
Patre omnia. P

Namque nunc fratribus mandans Patrem)
Nam qui . P

Congruum itaque est omnem *super his apostolici sermonis sensum*) superioris . P

Vt singulorum quorumque dictorum ratione exposita, atque edicta Sacramenti totius capaces veritatis intelligentiam præbeamus) Et singulorum quorumque dictorum ratione disposita, atque ita Sacramenti totius capaces per vniuersitatis intelligentiam præbeamur . P

Novissima autem inimica *destruitur mors*) destructa est .

Cælestium *dispensationum* arcana Apostolus non ab hominibus) mysteriorum . P

Sed per Iesum Christum . electus gentium Magister) & Deum Patrem . P

Quia infirmitas nostra *aliter* in verum, atque) sapientius . P

Quam * oderint permanisse in non veris) non . P

Quibus id Deus reuelavit monet in id festinare, in quo ingressi fuerunt) < . quod . P

Revelationem perfectæ intelligentia consequantur) Reuelationis . P . intelligentiam . P

Vt omnem impiæ voluntatis sensum *sub diffis apostolicis deceptum*) subditis apostolicis præceptis . P

Vt dum res singulæ in res alias *desinant*, habeat semper *subiacentem*) destinant . P . subsistentem . P

Sed cum euacuauerit omnem *magistratum* . & omnem *potestatem*) potestatem . Principatû . P

Euacuabit omnem *magistratum* . & potestatem) Principatum . P

Erunt in ea *intelligentia*, qua dicta sunt) intelligentiæ veritate . P

Sed cum finis *omnium* sit, manens ipse sibi totus) omnia . P

Et idcirco Dominus religiose fidei patientiam *fini se seruauit*) in finem seruauit . L

Non vtiue vt *se & beata* defectio, & non esse, sit fructus) sit beata . L

Et merces fidei *sue cuiusque* constituatur abolitio) sui cuique . L

Qui vsque ad finem *consummanda* beatitudinis manserint) consummata . P

Non ultra se fidelis spei expectatione *tendente*) tendentes . P

Quia vtrique *per constitutum finem* sit in commune non esse) secundum . P

Causa in his per defectionem sui non *extante* patiendi) existente . P

Hunc igitur quia ambigi non potest in *sue* non defectionem) finem . P

Adhuc quædam in *ipsa* dicti absolutione sint reuerata) ipsius . P

Defectio sit intelligenda *regnantis*, vt quod tradidit Filius Patri, *tradenda*) regnandi . P . tradendo . P

Patrem cum tradidit omnia Filio amississe tra-

dendo, *si tradentem traditis egere significet*) si tradidisse traditis eare signifiçet . P

Subiectis enim sibi omnibus, tunc *subijciendus* subijcienti sibi omnia *erit*) subijciendum .

ait . P

Et rursus V Pater diligit me, quia omnia) propterea . P

Et qui sit obediens suscepit ex voluntate) sit . P

Quæ cur futura erunt dispensationis in his potius) & quæcumque . P

Temporum sue cedentium ad *scdm ætatum*, profectus est) finem . P

Demò & Dominus testatus est, dicens) De quo . P

Atque ita, & cognito Filio Deus Pater adueat) Deo . P

Ad *absolutiorem* itaque dicti præsentis *intelligentiam*) absolutionem . intelligendam . P

Denique vt Sacramenti huius esset ratio *absoluta*) absoluta . P

Vt quemadmodum nos gloriæ *regenerantis* corporis subdimur) regnantis corporis sui . P

In qua *habitus* regni sui Apostolis in monte transformatus ostendit) Quo habitu se . P

Quia Christus primitiæ *ex mortuis* est) Dormientium . P

Naturæ assumpti corporis nostri *natura* paternæ diuinitatis inuocata) in naturam . P

Adepturus in omnibus ex subiectione, quod *Dei* est) Deus . P

Vt intra se duos continens) vt antè duos ipsæ se continens . P

Et per *dispensationem* Dominum Nostrum Iesum Christum) Et dispensationis . P

Dùm homo, & Deus, iam Deus *totum* est) totus . P

Nè non etiam ex Euangelij præsumpisse existimemur) < P

Quæ ex naturæ diuinæ confociatione mutaretur) Quæ ex naturæ diuinæ confociationis gloriæ mutaretur . P

Succedit deinde gloriæ *plenioris effectus*) plenior profectus . P

* Deus honorificatus est in eo, & Deus honorificauit eum) Si . P

Vt quia iam regnat in gloria, *quæ* ex Dei gloria est) qui . P

In se enim Deus glorificauit, idest, in ea uirtute) cum . P

Tota iam in Deum *trans* qua homo est dispensatione mansuro) Toto . P . illa . P

Vt quia procedente ad prodictionem Iudæ gloriam, quæ sibi post passionem *consequuta* resurrectione futura esset) in posterum) consequutura . P . significasset in præsens cam .

quam in se eum Deus glorificaturus esset . P

Ipsa verò in Dei gloriam, *idest*, in Deum omnia in omnibus) gloria, idest, Deo . P .

Desperare in Deo, quod humanis sibi spebus blandiatur) sperare in Deo . P .

Nihil

Nihil ultra possit, *quàm* nobis, ac sibi sit commune praestare) quod. P. in P.

Si Deus esse omnia in omnibus per *procellionem* temporum consequatur) perfectionē. P.

Verbis, quorum adhuc significatio *angustior*, quàm intelligentia) angustior. P.

Ac primum ambigere v, desit *ne* quid Deo) an aliquid. < P.

Vel pleno iam pleniorē esse reliquum sit) non licet. P.

Vt plus sit aliquando non potest tamen ad id peruenire) plenus. P.

Non sibi reliquit vt * plenus sit, quia accessione) non plenus. P.

Nec viz cognitionis eius *inuestigabiles* sc. cōfēctantium studijs derelinquunt) incomprehensum) inuestigabiles. in. P.

Nē temeraria opinio aliquid sibi de Deo præter quam docetur, vsurpet) opinione. P. oportet. P.

Vt aut res * *opposita* oculis, aut opus quodque ipso sentu nostro) aliqua proposita. < P.

Quorum vnum quid aut *accedatur*, aut cernitur *dum cedit*) tractatur. P. concedit. P.

Aliud verò quod sit in tempore, & *quodam* *inuiore* à nobis aut gignitur, v constituitur) sit. < P. aut. P.

Nē dum eorum, quæ antè se sine æternam rationem) Nē dum modò eorum, quæ cuncta non sunt æterna ratione. P.

Internis externis, & effectis conditor) Internis exterior in effectis cognitor. P.

Nihil antè * est, nihil aliudē, nihil extra est) eum. P.

Et intra se *laeans* . . & *infra* suam ipse vacuescit) potestatem) plenus, & intra. P.

Per quam, quod carnale. est in naturam spiritus deuoratur) ei. P. natura. P.

Qui præter Deum, & homo est constituit, noliter autem ille homo in id) constituitur. Deo. P.

Exiit veterem hominem cum actibus suis, & induit nouum cum, qui renouatur) Exiit. P. induit. P. innouatur. P.

In imaginem Creatoris excedit secundum dispositionem primi hominis) < P.

Ex libro XII.

Vt cum in eo *eternissimæ temporis* fluctui cōmunitam puppim damus) impietatis. P.

Et *nescire* creaturam Christum, quem creatorem nuncupauerit) nescierit creatum. P.

Qui soli creatori seruendum *noueris* dicens) monuerit. P.

Et longa eius expectatio *nostra* potiùs expectet) nostram P. reuelationem. P.

His enim per creaturæ contumeliam *ludibrijs* deputare) etiam ludicris. P.

Deus non aberit à creatura, qui in formā Dei

sit creatura) quia. P.

Quasi natura sit creatura. Qui autem in forma) Quia in. P. Quia. P.

Ex forma eius in serui formam *decederet*. *Decedere* autem) deciderat. Decidere. P.

Vt non esset, cum esset, & aliud quam fuisset) Nē. P. < P.

Nunquā diuersitas, nisi & in honore *diuerso*) honoris diuersitate. P.

Quia te summus honor indignè inferioribus *deferretur*, ite) Omnino autem. deferretur, aut. P.

Filius autem si *recreatio* potiùs, quàm natiuitas sit) vt creatio. P.

Causarum nostrarum *instituit* exemplo) instruxit. P.

Qua extra scientiam Dei nihil sit) Quia. P.

Quomodo * in eo quod ex vtero genuit non)

per causam corporalem) iam. P.

Humana originis intelligentia etiam *spiritualis* intelligendæ natiuitatis *sensus* affectur) < P. sine effectu. P.

Cæterarum quoque in Deo *spiritualium* efficientiarum) < P.

Quia ergo *proponitur* cor ad voluntatem) potuit. P.

Cum tamen *extra* partium infeciam comparationem) ultra. P.

Nonne significatio, qua ex vtero *Deus Deum* genuit) quam. P. < P.

Natura igitur humanæ consuetudinis non *stetit*) sustinuit. P.

Vt *ignarus* scientiæ, & per conditionem *inferior* sit) ignarus. P. inhumum. P.

Passura autem opeta creaturarum sunt) Faciunt. P.

Nato verò *enigenito* Deo manifestum sit) Natiuitate verò vni Deo. P.

Quia omnes ex his omnibus, qui autè * fuerint nascantur) non. P.

Quia vt esset, qui non erat *matris* est, non qui erat natus) < P. quia. P.

Cum ad id vt esset, qui non erat, nasceretur) quia. P.

Ex *simpliciores* sensu nē ab his spoliarentur & obstruere, & instruere) simplicium sensum. P.

Nām cum possit omnia, & in ea omnia sapienter Deus possit) & ea ipsa. P.

Quod ergo *nisi* ex vtroque non consistit) sine vtroque consistit. P.

Aliud ex eo *nasci*, qui semper est) natum esse. P.

Ergo qui non semper Pater est: non semper & *genitus*) Filius est. P.

Per virtutem, & *uenerationem* sicut Pater & honorandus) generationem. honorificandus. P.

Ad intelligentiam eius, qui est Deo id ipsum tantum) Deus. P.

Nihil aliud nobis intelligendum permittitur id ipsum) quā. P.

Quod si illi Patrem semper esse, atque huic Filium

lium semper esse sit proprium) cum huius. P
Et in eo. quod est significatur aeternitas per id
quoque, cui quod est proprium est) < < P
Nam nascendi ad eum non proficit causa, qui
per se maneat aeternus) semper. P
Qui autem ab aeterno est, & semper fuit, dum
semper) nec est sine natiuitate, nec non
fuit. P

Quia aliquid in naturis terrenis ante tempora
natum esse non competit) natura rerum ter-
renarum. P. conuenit. P

Quomodo id, quod sine sensu intelligentie
aeternae) humanae. P

Cum ramen ante tempora natum non esse non
subeat in sensum) <. non fuisse. P

Nam cum anterior ipso tempore sensum non est)
sensus. L

Iam natiuitas ipsa post tempus est) sensum. P

Vt igitur Deo Patri proprium est sine nati-
uitate) esse. P

Medium enim quicquam nomina ista aut natu-
ra permittit) nomen. < P

Vt non v filio tempora natiuitatis: sed v Patri
generationis ascribat) solum. P. &. P

Prius temporibus initium decerne, quo cepta
sunt) tempore. P. sint. P

Non possit aliquid se esse sapientia, sed ante omnia)
Non possit aliquid, sed esse sapientiam,
ante omnia. P

Tantum a sole, a luna tempora instituta sunt)
Et cum. P. sint. P

Nam ludæum potius negatem Christi ante se-
cula aeterna diuinitatem) Non. P

Hac verba sapientie subsidentis extinguunt,
quæ se nunc creatum v initium) Per. extin-
guens. in. P

Nam apparatus, & virtus eorum in hac imper-
turbatae instituti) constitutionis. P

In apparatu cum cogitandi operis commemora-
ri) commorari. P

Vt quantum ad fidem proficeret Dei intellectus)
intellectu natiuitate. P

Et ante secula fundata, quæ initium viarum
Dei, & in opera est creata) Et ante seculum
fundatus, qui in initium viarum Dei, & ante
omnia est creatus. P

Aut numquid eiusdem intelligentie est, initium
viarum) in. P

Ita intelligi oportere, vt propter opera sit crea-
tus) creatum. P

Et ad ministerium efficiendi seculi creatur)
Sed. P

Tunc id quidem pro nobis, quia ei, qui pareret
omnia) Totum. < P

Nunc tamen sapientia ad deprecandam impieta-
tis occasionem excedendam. P

Per me reges regnant, & potentes sciunt iusti-
tiam) scribunt. P

Vniuersa agi, intelligi, laudari, teneri docet)
obtinere. P

Et ius terram obtinentium tyrannorum continet;
vi ostendit) per se obtineri. P

Ergo ea, quæ a se quotidie sunt enarraturam
professa) Ergo ea se, quæ quotidie sunt enar-
rare professa. P

A verò, quæ ante seculum sunt præueniunt)
At. P

Neque generationis ante secula præuenit initium,
sed dispensationis a seculo initium) prædicat.

<. initia. P

Rursum v initium viarum Dei, & in opera crea-
ri) in. P

Quia tunc creatur nostræ, & natura, & species
nascebatur) Quia. P. naturæ. < P

Et certe cum eo veræ secundum hominem nati-
uitatis) eius. P

Qui enim erit Filius Dei, natus erat & Filius
hominis) erat, P

Secundum Deum autem creatur, quia secundum
Dei iustitiam, & sanctificationem, & verita-
tem homo peccati uescius est creatus) Addi-
tum totum. < P

Atque ita creatam, vt fundatam se ante secula
doceret) < P

Quæ autem fundata ante seculum est ea ipsa
initium viarum) secula. in. P

Namque & si infirmitas intelligentie sensum
irreligiosa opinionis) religiosa. P

Apostolus enim videtur vnus ex vno natiuita-
tem, idest, Deum) Domini. P

Et factura vnus ex vno natiuitatem) profectare-
tur) Diuinitatem. P

Quia humanae permixtionis conceptum facturæ
nomen excluderet) excluderet. P

Ac vide tu quam sis impius o heretice) At. P

In tantum necesse est etiam generatio excedat)
<. generationis. P

Concesso mihi hoc a te spiritu vigebo Sancte
Pater) scire te. P

Sacramentorum arbitrum hunc infirmitatis meæ
sensum ultra infirmitatis) Arbitr. P. infir-
mitatis. P

Et religiosa fides est, vbi est etiam naturalis in-
finitia) scientia. P

Et annos recursus, & vergilias septemtrionem
& septemtriones. P

Sed nec motum dimensæ huius vicissitudinis
affectus, fidem tamen rationis mihi imper-
spicabilis licet apprehendens) Sed nec mo-
tum immensæ huius vastitudinis affectus,
fide tam rationis mihi imperspicabilis hoc
apprehendens. P

Dim famulantis mihi nature imperitus usu te
tantum) imperitus usus a te tantum. P

Quo ego ultra & creatorem, & Deum meum
tendam) Quod. P

Et a te in nature tue veritate vnigenitus geni-
tus. P. Post te ita) Et a te in nature ingenitus
genitus potestare. Ex te ita. P

Aeternæ originis suæ author es aeternus) est. P

Cæteris à te subtilitatis commune est, *pratendisti sensui meo contumeliam*) à te quoque procedentis timco. P

Ex te *per unitatem tuam* manentis potentiam.) per vnguentum tuum. P

In spiritalibus enim rebus *tui habesum* vnguento tuo dicente) habeo ipso. P

Modus autem spiritui nullus est *loquendi*) loquenda. P

Huius naturam inter creaturas referam, & originis *sui* definitionem) suæ. P

Contra Constantium Augustum.

Quibus postea per factionem eorum pseudoapostolorum ad *Biturrensis* synodum *compulsæ* cognitionem * huius hæreseos obtuli) Qui. P. Biturrensis. L. compulsus. P. demonstrata. P

Denique exinde nihil in *tempore* malè dictum) tempora. L

Dum erroris indulgentiam ab Antichristo ad Christum *recurritum*) recursum. P

Nunc demum fidei in Christo libertate *resistente*) certantem, vel stantem. L

Tantum adhibui ad *silentium tempus*) temporis. P

Nec ego per misericordiâ Domini, & Dei Filij tui Iesu Christi, calens cœuleum metuissem) Locus fortasse ita distinguendus est, ut calens ad Ego referatur. Nec ego, per misericordiam Domini, & Dei Filij tui Iesu Christi calens, cœuleum metuissem, ita ut *calens* non quarto casu, & neutro genere positum; sed casu primo, & genere masculino capiamus, sed quid si hoc nomen ex ijs sit, quæ utroque genere apud præcos fuerunt in usu? Lat.

Quisquis *populanciam* illud magis, quam constantiam) Quisque petulantiz studium. P

Subrepis nomine, *blandienti occidit*) blandimento occides. P

Et aliquas lanizatorum corporum *præferant* cicatrices) perferant. P

Quæ non professio nominis in cœleste regnum, sed obedientia paternæ voluntatis *admittitur*) Quam. P. admittit. L

Professus sit, quod non esset, quasi neque, possit) esse. P

Vt tyrannidem aliam præter quam Dei *referam*) Aut. proferens. P

Non, quia causam ignoro, sed tamen) quæror. P

Et Ecclesiam Sanctam *Treuerorum* tali Sacerdote spoliasti) Treuironum. L

Aut de *Montana*, Maximillæque antro prophatum expectaret) Montani. L

Et in ipsum, ut Sanctissimi mecum intelligunt in ipsum Christum manus missæ) impiz. < P

Nim quia hæc, quæ *conscientia publica* tenentur, non magis à me maledicta sunt *)

Nunc. conscientiz publicæ. P. dicta. P

Omission, idest, dissimilis essentia profiterentur & soli Aegyptij) Omission, idest, dissimilis essentia prædicarent & decem, & novem anomission, idest, dissimilis essentia profiterentur. Soli Aegyptij. P

Ex his, qui omission prædicabant) omission. P

Qui verò omission defendebant nihil nisi phanum) anomission. P

Cum autem intellexissent & bi, qui dissimilem Deum) ij. L

Rursum hi ipsi palatio potius, quam Ecclesiz Episcopi) Palatij. L

Hæc audiens hebui neque credidi donec cum) Donicum. L

Pauci plurium damnati sunt) dominati. P

Similitudinem verò cum imagine ad Deum homini deputavit ne veritatis *) imaginem, esse. P

Quibus quisque in unum blasphemiz sua barathrum descendens) inum. tur. P

Per gradus præcipientes *cucurrit*) Nāmq; post primam veræ fidei synodicon) cucurristi. P. synodi Nicæn. P

Post synodum deinde *Sardicensem* omnem rursum) Sardicensem. L

De quibus post Nicæam synodum *instituitis* conquerimur) Nicæam. constituit. P

Damnare homission decernis. Antiquitatis fidem, & pietatis securitatem anathematizari, homission ab his ipsis) Locus iste videtur distinguendus, ut legatur. Damnare homission decernis, antiquitatis hęc, & pietatis securitatem. Anathematizari homission ab ijs. L

Oru scelestæ, quod ludibrium de Ecclesia facis) qui. P

Substrauisti enim voluntati tuæ *) sed & violentiæ) orientales Episcopos, neque solum voluntati tuæ. P

Vnum tantum *perfici*, ut posteritas quid decernere in pos debeat) perficis. P

Sed non licet tibi nunc regno *potenti* etiam in posterum præiudicare) potenti. L

Et inimicum memorijs *anctorum*, & paternæ pietatis *heredem* rebellem) Sanctorum. < P

Pater est, ex quo omne, quod est) Ab hoc verbo vsque in finem nihil habet Codex S. petri cum tamen in calce additum sit eadē manu. L

Et ad eloquendum sermo sileat, & ad inuestigandum sensus *hebeatur*) hebetetur. L

Ex Libro ad Constantium Augustum.

Quæ diuulsa sunt *cohereri* possunt; nisi vnusquisque) coherere. P

Et à duobus Eusebijs, & à Narcisso, & Theodoro) à Theodoro. P

Fas fuerat sacerdotali, vel ecclesiastica *continua*

mentia contineri) conscientia. P

Deus vniuersitatis est? obsequio non eget) Dominus. P

Reus quereretur in fidem literarum, in iudicium vitam) Reus quereretur in fide literarum, in iudicium vitam. L

Quæ obliuio spei, quæ mors scelerum? quod odium veritatis? qui amor. P

Paulinus Episcopus tantis istorum sceleribus contraxisset) contraheret. P

Soporatis deinde consilij omnibus ubi libitum est, aduocatur) suspiratis. P. supporatis. L. subodoratis. L

Esse facturum, si pro fidei professione scripsisset) < . professionem. P

Ex libro secundo ad Constantium Augustum.

Dùm diffinitibus opinionibus ærigrum sententiam ad studium intelligentie promouet) his tantis. P

Et quia mihi à Deo de presentiatua opportunitas præstata est) < . presentie tue P

Episcopus ego sum in omnium Gallicarum Ecclesiarum) Galliarum. P

Non ob aliquam criminum meorum conscientiam per impios homines delatus) delatus. P

Quæ autem est desperandum de vita, de immortalitate) de spe. P

Opportuerat enim humane infirmitatis modestia) humanitate infirmata) molestiam omnem. P

Veritate naturalis significationis eludit, ne id maneret in sensu) Veritatem. neque. P

Vt volumus, aut ita vt volumus, intelliguntur) nolumus. P

Dùm in studijs certamen est, dùm in consensu difficultas est) consensu. P

Primum homouision decernit taceri, sequens rursum quæ) Primumque homouision, decernit taceri, sequens rursumque homouision.

P. Primum, quæ homouision decernit taceri. Sequens rursum quæ homouision. L

Decretis penitentibus penitentes defendimus) penitentur. P

Et morientes morum vice iam absumpti sumus ab inimici) mori inimici. P

Evangelicam fidem confessam in baptismo) inuicissimam. P

Sub nomine nouitatis Evangelium negaretur impericulo) vt periculose. P

Non emendatio aliqua sit emendationis, sed crepetit esse damnatio) emendationi, si. P

Pauca me de Scripseris Evangelicis dignetur audire) pauca. P

Ego enim pennis me apud fidem, ex teriore non) exteriori non nego. P

Aures tuas, fidem quam ad eum erigas) Deum. P

Ex libro contra Arianos, vel Auxentium Mediolanensem.

Nec ipsius temporis nostri peccata meruerunt) < P

Hoc sub specie prædicationis Euangelicæ prædicatur) laboratur. P

Hæc de comparatione traditæ nobis olim Ecclesiæ nunquam deperdi) a) nunc valde perditæ. L

Incircumscripse enim ratio eorum coelestibus libris docetur, ac) Circumscripta. P. at. L

Cui secundum Apostolum ministris satanæ) Cum. L

Incerta vero opinio auferretur, sitque Antichristo iam peruium) veri. P. veritati. L

Christum cum esse se fulserit, de quo nunc vique diffusum) fallere. L. dissensum. P

Cuius hereditas nominis ad Valentem, Vrsacium) omnis. P. Vrsacium. P

Nolunt enim hunc suum Christum non eiusdem diuinitatis esse) volunt. L

Per indulgentiam est destinatum, & regenerari omnes) Per indulgentiam æternitatis est destinatum, aut regenerati omnes non. P

Et Angeli omnes per Christum vtique conditi ante tempora) Aut Angeli omnes per Christum vtique conditi non ante omnia tempora. P

Vt iam sub Antichristi Sacerdotibus Christi populus non occidat) concedat. L

Si Deum verè Ariani prædicant) verum. P

Cumque iam in arcto esset negandi periculo) periculum. P

Thraciæ impietas ex se soluisse) resoluit. P

Ab Auxentio Satanæ Angelo, hoste Christi vastato) vastatore. P

Epistola Auxentij Mediolanensis.

Ego quidem pijsimè Imperatores existimo) æstimo. P

Natum ex Patre Deum) ex vero Deo Patre) verum filium. P

Sic enim cognosce Serenitas vestra quia iam dudum damnati, depositi, hoc est) quia, qui iam dudum depositi sunt. L

De Synodis fidei Catholice contra Arianos, &c.

Dominis, & beatissimis fratribus coepiscopis)

Dilectissimis. P

Nonne Populana, & ex Narbonensi plebibus, &

Clericis Tolosanis) Nouempopolonz. Tholosanis. P

Verens. ne in tanto, ac) plurium Episcoporum) tam.

Byturanis professionem, in qua patronos vobis) Biterrensis, < L

Expo-

Expellatis enim Sanctis, & indemutabilis) expellatis. P

Neque antea ad occasionem praeptura haereticos) praeptura. P

Per hoc ignorantiae decretum nescire, quod ex Deo sit) secretum. P

Vt secundum intelligentiae suae sensum omnibus haereticorum artibus contrahere) contraire. P

Homouision dicitur, aut, homoeuision nullam omnino) quod dicitur. P

Nec quemquam predicare eadem esse ratione) ea de causa. P

Et quod superbi nominis scientia sit) Et quod super hominis scientiam sit. P

Illam autem clausi totius fidei, & illa confirmatio) clausula est. P

Sed quia scirem mea sola Syrmium esse delata) ea. P

Cum v. imago omnis eius, ad quem imagine) quando. coimaginetur. P

Qui confitetur hoc idem v. Ego uiuo propter Patrem) id est. P

Manifestum est enim quod vita in Patre hic intelligitur) quae vita in Patrem hic similem ostendit. P

Non deferuit in coenitam similitudinem naturalis proprietatis) congenitam. P

Ex Deo Patre genitam naturae suae ostendit esse substantiam) genitam. P

Quasi se ipsum fraudans cognitione vitae perpetuae) cognitione. P

Aduersum singularum peruersitatum vicia, neque occasio fraudis adimittitur) nequa. L. admittatur. L.

Et super humanam existimationem vniuersum aut Filium) < P

Intemporalitas paterni nominis veritas) Intemporalis. P

Congregati intra synodum condidere) Congregati intra synodo considerunt. P

Ita nullam intra se diuersitatem patitur essentia) essentia. L.

Credimus v. in vnum Deum Patrem) consequenter Euangelicae, & Apostolicae traditioni. P

Inconuertibilem, & incommutabilem diuinitatis, essentiaeque) immutabilem. P

Manifesta vique Patris vera Patris, certaque Filij) Manifeste vique Patris, verè Patris, certumque Filij. P

V. v. Filij, notaque Spiritus Sancti, verè Spiritus Sancti, huiusque nominibus non simpliciter) < P

Hactenus habet exemplar Basilicae S. Petri, in quo aliquot quinterniones desunt.

Quae veritatem Patris, & Filij, & Spiritus Sancti) vnitatem. L.

Epistola ad Abram filium suam.

Nunquid non & sericum secundum subtilitatem eius partem habuerat) spartum erat. L.

Nunquid aurum iuxta fulgorem eius, liuebat) non. L.

Aut etatem demutet, aut impediatur sanitati) sanitatem. L.

In Euangelium Matthaei Commentarius.

Ex Vaticano codice collato per Gulielmum, Silerum, qui postea Cardinalis creatus est.

De Natiuitate Christi, de Magis cum muneribus, & de infantibus occisis Canon. 1.)

Capitulum 1. V. C.

Gressus, quem Matthaeus, & Lucae in ordine regis successione ediderat, quem dum uterque dinumerat, & agnitionem in Domino utriusque tribus uterque significat) Gressus, quem Matthaeus in ordine regis successione, & quem Lucas per sacerdotalium ordinem dinumerat, uterque agnitionem in Domino utriusque tribus significat. V. C.

Cum in numero decem & septem reperiantur) tresdecim.

Sed gloriosus per prophetam, eorum honor redditur dicentem) neci. V. C.

Denique consolari se voluit, quae dolebat) < V. C.

Non enim non erant ij, qui mortui putabantur) mortui. L.

De Iesu regresso ex Aegypto &c.

Ad eas transferunt Christum Iudaea missum) Iudaeis amissum. V. C.

Erat enim per eum implendi iustitia) implenda. V. C.

De Tentatore Diabolo &c.

Gloriatur v. homine vinceretur, & qui Dei beneficia) ab. V. C.

Auceps sermo est si filius Dei ei) < V. C.

In piscatorum verò electione ex hominum arte) electione. V. C.

Et paterne domus consuetudine non contineri) teneri. V. C.

Galileam igitur circumit, & in synagogis praedicat) circuit. V. C.

De Beatitudine, & praeceptis &c.

perfundit in nos bonitatis v. esse xmulos oportere) eius. V. C.

Diuinae charitatis insitit, & ad conspectum Dei acies obsoleta) claritatis. absoluta. V. C.

Quibus omnia pro Christo pati promptus affectus est) pronus. V. C.

Omnem vitæ vsum testimonio *veritatis* eius impenderint) eternitatis . V. C

Vsq; ad tentandi *erupit* audaciam) protulit . V. C

Nisi cum piaculo Dei constituit esse solvenda) Deus . V. C

Et Spiritus aduersantium sibi concordiam . *retuleris*) retulerunt . V. C

De Oratione , & Ieiunio &c.

Neque corpori vestro quid *inductis*) induamini . V. C

Si enim fœnum agri , quod hodie est , & cras in ignem mittitur) elibanum . V. C

Quem nox *interitus* discriminat , & interuentu suo) interiecta . V. C

De Margaritis anti porcos &c.

Et idcirco omnes cognoscendos esse *de fratribus*) edocet . V. C

Demonia Christi nomen exagitet) Demoniorum fugam . V. C

De Leproso , quem curauit &c.

Mandatorum * obseruantiam exagitat) Dei . V. C

Sed habere milites , iubere quod velit) Sequere . V. C

Et secretum quoddam *imperanda* salutis eligere) impetendæ . V. C. impetrandæ . L

Subiecta est omnibus , & ventorum *flutibus*) flatibus . V. C

Igitur infidelitatis affectum sub *differentiâ* interrogationis) diffidentia . V. C

Mortuos autem & *idem* eos esse , qui extra Deû viuunt) etiam . V. C

De Discipulis in navi excitantibus

Iesum &c.

Et increpatis his , qui modicæ essent fidei) increpatis . V. C

Sed quod somno nostro *conspoporetur* in nobis) consopiantur . V. C

Vt à Deo *precipue* in periculi metu , & vexatione) præsidium . L

Christi intra nos *seruante* vigilante) virtute . V. C

Sem in possessionem Dei *lesus* est) elatus . V. C

Veniente Domino duo homines occurrerunt , *ut occursus*) Venienti . occursum . V. C

Quibus occupatis totus in mare impetu rapido *per præceptis*) < V. C

In cupiditate , scilicet , *secularium* demonum præcipitur) secularium . V. C

Vrbs illa Iudaici populi habet speciem , qui Christi) quæ . V. C

Neque enim euangelica lex *præscripta*) recipit . L

Deo ciuitas fidelium plebs est) Dei . L

In hanc igitur nauem , idest , *Ecclesiam* inuictus introijt) Ecclesia . L

Gentium vniuersitas offertur medenda , & orationis) sed . L

Iter in paradysum credentibus *esse inbibendum*) redhibentibus esse . V. C. Redhibendum , nisi forte vt ad Att. Cicero inhibere iter , sit idem , quod inhibere nauigium , idest , in alteram partem conuerrere . L

Et honorificauerunt Deum , *quod* tantam dedit potestatem) qui . V. C

De Vinitoribus , qui missos ad se &c.

Et *sepe* circumdedit ei , & fodit in ea) sepe . tam . V. C

Regni celestis gloria tanquam nuptiæ nunciantur * . Plures verò) sed eorum quoque

admonitionem ita intellexerunt , vt aliqui eorum ambitione sæculi tanquam agro occuparentur . V. C

Dono enim gratiæ vitæ *interioris* crimina remittuntur) anterioris . V. C

Quia sancta est , & ex optimo affectu *inuicatis* profectia est) inuicantis . V. C

De Tributo Cafari dando &c.

Porro autem si rebus illius *incumbamus*) incumbamus . L

Nos quidam temerè locum hunc à cunctis ferme præteritorum) Non . L

Et diuinæ virtutis *potestates* , futuras esse demonstrat) potestas . L

Quæ ad futurorum speciem *prolata* imaginè) prolata . V. C

Non enim *alium* ille efficiebat , quàm quod lex) aliud . L

Nam de proximo frequenter admonuimus , nō in alium) < L

De Cathedra Moysi &c.

Quia insolentiam Dens effecturus sit humilem , & humilitatem *elesturus*) elaturus . V. C. etc.

Legem nāque ipse dederat , & lex non *infirmam*) efficientiam . V. C

Propriam significantiam pro natura vniuersusque metalli *complectimur*) complectitur . V. C

Et aurum *templi* , & donum dedicaretur altari) templo . V. C

Quia non in lege Christus , sed lex sanctificatur) ex . V. C

Et quia minus piaculi *esse* decimationem olæris potius) esset . V. C

Et

Et quia indignum eum ecclesiæ regno ob hæc opera *accusabant*) renunciabant. V. C.
 Propriorum criminum est venia *præstita*) præstanda. V. C.
 Hierusalem, Hierusalem, quæ *interfici*) prophetas occidis. V. C.
 Quod quia noluerunt dēmus eorum deserta, & vana relinquere) Sed. V. C.

De Structura Templi interrogantibus &c.

Quod vestigium & aduentus sui, & consumptionis sæculi) Quod signum. V. C.
 Et *publi*) in eos ody propter nomen eius) publicum in eos gentium odium. V. C.
 Hæc igitur in eam, vt fuerat *predicata*) perfecta sunt) prædicta. V. C.
 In corporis sui perfrictione *consistit*) regenerationis) consistit. V. C.
 Vt dominantes *potestate*) concludant) potestates. V. C.

De Seruo fideli, quem constituit &c.

Erant enim iam in hoc vnum, quia in gloriam (spiritualem) Erant. V. C.
 Deprecantur eas, quæ prudentes erant, vt oleum *mutent*) nutrentur. V. C.
 Fatetur *occurrit*) aperiri sibi aditum rogant) adcurrunt. V. C.
 Nam & corde fides, & ore confessio est) ex. V. C.
 Vt gentium fidem exquædam credentium ex lege *scientia*) nosceremus) & V. C.
 Nam cum laudatione eadem iubetur in gaudiū Domini introire) collaudatione. V. C.
 Sed propter inuidiam saluandarum gentium, in terra *receptam*) acceptam. V. C.

De Muliere, quæ accessit ad Iesum &c.

Mulier hæc in præfiguratione gentium *plebs*) est) plebs. V. C.
 Caterum non nisi ex præcepto salutem gentibus posse præstari) suo. V. C.

Venit Iesus in agrum, qui dicitur &c.

Potius perinde hoc quod erat aliquando non esse) ostendit. V. C. quod in ea est. V. C.
 Sed aliud est, vt transeat) deprecari) à se. V. C.
 Qui pati nisi ex eius passione non possumus) Quia. V. C.

De Iuda, qui erat vñus de &c.

Magnum in hoc prophetiæ Sacramentum & in factis, & in dictis) inquiratis. V. C.
 Et totus hic sæculi cinis) usus alienis est) alienus. V. C.

De Villato cum federet &c.

Quia fidei gentium erat *restitutum*) & crucem accipere) reliquum. V. C.
 Quod per vitium, aut incuriam, aut vasis *spatium*) inaccessit. V. C.
 Motus verò terræ tempore matutino diei Dominici) Dominica. V. C.
 Et lapidem renouens, & sepulchro *adscendens*) adscendens. V. C.

De Matthæo publicano &c.

Et concedens in domum conuiuium insuauis) cōsecundens. V. C.
 Intra quem euangelicis cibis peccatoribus, & publicanis conuiuium *de vita*) quam L. dicitur, V. C.
 Velamine verba legis *expressit*) expressit. V. C.
 Et quisquis sine Christo est in *vita cibo*) ieiunio) relinquitur) in vite cibo ieiunus relinquitur. V. C.
 Sed prior cum Apostolis peccatorum turba) saluatur) prius. V. C.
 Quia Christum nisi admoneri non videbant lumen menti *inserit*) inseruit. V. C.
 Deus, quippe *cognitione*) superstitionum) omnium) vana) effugata) & fugata. V. C.

Miserus turbarum Dominus &c.

Miserrum copiam Deus præstet) Miserrum. V. C.
 Et *turbator*) expelli, & infirma curari) turbata. V. C.
 Hoc minus Israël sceleris sui *excusationem*) adhibetur) habiturus. V. C.
 Non alium *ingressus*) nostri habere, quam quem à Christo) gressus. V. C.
 Hæc non mediocriter sensus intelligentiæ *commouet*) commouent. V. C.
 Multi autem etiam in hæresim per intelligentiæ *peruersitatem*) prauitatem. V. C.
 Et signo pulueris pedibus) excussis) eorum. V. C.
 Instruere igitur vos serpentis prudentia) monet) nos. V. C.
 Et profundæ doctrinæ Euangelicæ secretum) lumine) prædicationis) in. V. C.
 Qui *insecrari*) qui in fugam coacturi) insecrari. V. C.
 Dei igitur verbum nuncupatum meminerimus) in gladio) gladium. V. C.
 Hoc igitur quinque habitantes in) vna. V. C.

Ioannes de Carcere ad Iesum missis &c.

Ioannes cum audisset in carcere opera Christi) vinculis. V. C.

Ioannes detentus, carcere domini ignorat) in. V.C

Cæcorum scilicet visu, claudorū *enfu*) gressu. V.C

Quid illud sit, quod pauperes bene *nunciantur*) euangelizantur. V.C

Abeuntibus illis ad turbas ^v de eo locutus est) sic. V.C

Neque ad consistendi firmitatem valens, & *animi*) animum. V.C

Iam *lex repletur*, iam predicatio omnis inclauditur) expletur. V.C

Discipuli spicas vellunt &c.

Et quia esuricio fames est salutis *humana*) humani generis. V.C

Opus salutis ^v non in sacrificio, sed in misericordia est) nostre. V.C

Et ministerium corporis, quo aliquid agitur, atque *imperatur*) impertitur. V.C

Et ex reliquis veteris gratiæ *spiritum non ablatum*) spem non ablatam. V.C

Et non congregare, dispergere ^v omne peccatum, & blasphemiam ^v) sit. V.C. remittetur hominibus; spiritus autem blasphemus. V.C

Cum *constituere* malum non audemus) constat verè. V.C

Et *ministratam* esurientibus *mannam*, & ad possumum) ministratum. manna. V.C

Sedens in manica Iesus turbis parabolas loquitur &c.

Nihil.

De Scriba in regno calorum &c.

Infidelitas tamen eorum *virtutem* indicij non recipit) veritatem. recepit. V.C

Quem apprehendens Dominus *obiurgat*) obiurgavit. V.C

Quem ^v ex natura sua sumpsit) vniuersusque. V.C

Herodiadas filia saltavit. *Voluntas* enim tantam) Herodiades. Voluptas. V.C

Et victus illecebris *voluntatis* etiam *maius* obtemperat) voluptatis. tristis. V.C

Damno scilicet legis *voluntas* corporum) voluptas. V.C

Ac si probrobus Israël & *voluntati*, & infidelitati) voluptati. V.C

In vacua diuine cognitionis pectora *transu*) transinamur. V.C

De lavandis manibus &c.

Ex genibus scilicet ^v populi alterius nomen excedens) in. V.C

Fitque *saturitas* nobis dicitur semper, & plenior) saturatis. V.C

De Iona Propheta signo &c.

In aures superas virtute dominice *præfigurationis eundis*) incarnationis euasit. V.C

Beatus hic est, & ultra *humanum* oculos intendit) humanos. V.C

Vbi in monte cum Moyse, & Elia videtur &c.

Nam post dies sex *gloria dominice* habitus ostenditur) gloria dominici. V.C

Verum etiam mortuorum *excitandorum* esset indulta) fucitandorum. V.C

Qui *didrachman* exigebant ad Petri. dominus *didrachman*) didrachma. didrachma. V.C

De Infansibus inbibitis &c.

Pueros autem credentes omnes per *audientium* fidem nuncupauit) audientiz. V.C

Et mola, & afinaria, & cum ea in mari mergendus) < V.C

Idest peccatorum nodis in *uoxos* reliquerint) innoxos. V.C

De Transitu Iesu in Galileam &c.

Poteras namque egrotorum turbas non fatigare) Potuerat. V.C

Sed typicam consummationem prohibendorum infantium *subregit instinctus*) surreptis in sanctos. V.C in: L

Quæ scriptæ sunt, *gesta, factaq;* sunt) effectaq; V.C

Et legi adulteriū intulerat, & *Dij alienis* adorauerat) Deos alienos. V.C

Non falsum *testem* fieri, hic Christum negauit ex mortuis) testimonium. V.C

Sed hoc ideo, vt à iuuentute *hoc* seruiente,) hæc. V.C

Pecus enim hoc *verberibus* obedit, metu continetur) verbis. V.C

Hac igitur angustissimum iter regni celestis) hac. V.C

Acus, scilicet, quæ est verbi *novi* prædicatio) noua. V.C.

De Spe Apostolorum, de nouissimis &c.

Rationem querere celestis intelligentiæ *admoneremur*) admonemur. V.C

Quam vt per fidem saluet, vt per *quam* regeneret) aquam. V.C

Totidem enim testamena *humani generis* constituta) humano generi. V.C

Nam

Nam ex omni numero, qui spatio *præsentis* (seculi) est. V.C.
 Sed erat gestorum effectibus *prophetandum*)
 profundum. V.C.
 Ut in domini regno vnus ad dexteram eius se-
 deat, *alter* ad sinistram) alius. V.C.
 Monens in eminentioribus non *accusari* oportet
) accusate. L.
 Competenter igitur cæci duo viam *obscurent*
) adiudent. V.C.
 Sed Dominus miseretur, & quid *volunt* requi-
 rit) velint. V.C.
Quibus miseris oculos contigit, & visum)
 Qui. V.C.
 Atque ut typus crediturarum gentium *expli-*
etur celestis gratia cognitionis præcepta) ex-
 plectetur ordo celestis gratiæ cognitione)
 præcepta. V.C.

De Asina, & Pullo eius &c.

Respondent domino necessarios, ac statim)
emittendos) remittendos. V.C.
 Quod autem insistantur, vt querenti respon-
 deant Domino necessarios, ac mox *emittendos*
) remittendos. V.C.
 Osanna *fili* David, benedictus, qui venit) filio.
 V.C.
 Alius verborum virtutes in istiusmodi signi-
 ficationibus *contendens*) intrinsecas. V.C.
 Zaboli cellitudinem, *momentum* demergant)
 molemque. V.C.
 At illi responsionis periculo *constantur* cogi-
 tantes) percutiuntur. V.C.
 Et ex ea *inuitij necessitate* istiusmodi possum
 eos oburgaret) necessitatem. < L.
 Sed quia *in* non poterat non *ire*). V.C.

Enarrationes In Psalmos.

In Psal. 1. Quare fremuerunt gentes &c.) A Cy-
 priano in vetustis exemplaribus manuscrip-
 tis semper hic psalmus citatur primus : vt à
 Iustino Martyre, & alijs multis. L.
 Poscente rege Ptolomæo septuaginta seniores
 libros veteris testamenti ex hebræis litteris
 in græcas transtulerunt) Vide quæ notauit in
 Irenæum lib. 3. cap. 15. & apud Iustinum in
 Scholia Perionij 64. ex Patenctica oratio-
 ne. L.
 Ex quo cætera istiusmodi esse, *atque* vt sunt,
 intelligantur) æque. L.
 Quos regij idem translatore ediderant *col-*
locatis) collatis. L.
 Sed à Deo Filius hominis Filius Dei est) a-
 deo. L.
 In Psal. 51. Aut ob infidelitatem, aut ob inuti-
 litatem fructuum *meorum*) negarorum. L.
 Non erit autem, non quod sibi homo pateret
 incolatus) non. Frob.

Et nos qui viuimus, qui residui erimus)
deserui) qui residui sumus. 1. Theol. 4.
 Neque sibi Deus ius *vindictæ* ademit) viui-
 ficandi. F.
 Mors autem in eos tantum, in quos decreta
legitimæ est) legitima. F.
 Vita legis demeruerit legem moriendi) vite
 legem demeruerit lege moriendi. Frob.
 In Psal. 51. *Eodem* tanquam generalis huius (con-
 tritæ profissionem) Eandem. generalem. F.
 In Psal. 62. Vniuscuique mens ad cognitio-
 nem, *speciem æternitatis*) speciemque sempiterni-
 tatis. L.
 Non & in eam secum corpus retrahat ad ob-
 lationis affectum) oblationis. V.C.
 Condemnatione sit *voluntatis*, quod in eadem
 est) voluntate) voluptatis. voluptate. V.C.
 Post regenerationis gratiam metis *glady* sen-
 sus corporis) gaudijs. V.C.
 Nam quamvis in eo deserto, & in inuio, &
aspho) inaquoso. L.
 Quæ est in Christo, sicut *Apostolorum* separatu-
 ra) Apostolorum. L.
 In Psal. 67. *Sicut* in conspectu ignis cera sic li-
 quescit) Sic & L.
 Nam & continuo subiectum est. Et *in* latet
 tur) letitia) iusta. L.
 Euangelicæ benedictionis *merita in conspectu*
 Dei) meriti in conspectu. L.
 Ex *ipsis* lætitiæ horisita, mentalique veritate
 suscipit) ipsius.
 Exultationis diuinæ *societatem* lætantes) socie-
 tate. L.
 Cum) aliquid optandum, agendumque con-
 ciliante casu) ad. L.
 Sed cognitio præcepta in Dei nos exultatione
canticum collocare) canticoque locasse. L.
 In huius itaque conspectu exultabimus cui iter
ex aquatilis) exaquatis. L.
 Quæ) legi sit mortua, Christo postea *se socia-*
 ri) cum. L. sociari. L.
 Deus dum egredieris coram populo tuo, dum
transgredieris) egredereris, transgredereris. L.
 Cum in oleo sancto suo, id est, in domo con-
 gregatos) loco. L.
 In Psal. 68. Nisi in *carnem* corporis nostri *ante-*
quam in subiacente materia potenter) carne.
 tanquam. L.
 In Psal. 118. Lamed. Alius *securitate* consum-
 mat, sicut alij curationum concessa est vir-
 tus) se caritate. L.
 In Psal. 121. Hinc gaudetur, hinc exultatur *quia*
 hæc, quæ dicta sunt) propter. L.
 In Psal. 127. Hæc igitur tanquam *nouella* olivarum
 mensam nostram circuibuit) nouellæ.
 Zeno.
 In Psal. 128. Et iam non esse *dixit*, & mortuum
 deputauit) duxit. L. Zeno.
 In Palm. 139. Rem esse *iniquam* sine lege,
 peccare, quia *peccati* sine lege) iniquæ. Zen.
 peccanti. F. Pec.

Peccato autem in lege iudicium est, & idcirco ait) peccatori. Zen.

Vt vndecima licet horę operari diurni laboris denarium consequamur) operarij. L.

In Psal. 131. Neque locum, & tabernaculum Deo humana requirit operatio) reperiet. F.

In Psal. 133. Qui illic loco non mouetur iam currit iam ascendit) cucurrit. L.

De Patris, & Filij unitate.

Constat enim mecum in patrocinium medicatarum difficultatum) Constat. ex lib. 3. de Trinit.

Manibus lino occupatis, veste humida, pedibus lino oblitus) lino. Ibid.

Atque ut id quod ipse, quod Deus dicitur) Prob. quoque. L.

Vitę eternę fidem vel loqui) Heretice discere) credere) vel. Prob.

De Essentia Patris, & Filij &c.

Hunc libellum cum superiore qui leget, intellegit non esse Hilarij, sed alterius operum. Hilarij studiosi, qui in vniuersa hinc inde multa Hilarij coegit, vt ne opus longissimum duodecim librorum de Trinitate legeret) vt vnde omnia sumpta sunt, quansquam & corrupta, & mutata sunt. L.

Vt & in viuente vinat. Et si se habeat vitę viuente admonuisse vos) Vt & in viuente viuat, & in se habeat vitam viuente. Admonuisse vos. L.

Aur nunquid hac non manet in eo: quod ex sese) hoc. L.

Et amodo scietis. Et vidistis enim: ait illi) Et modo scietis eum, & vidistis eum. Ait illi. L.

Non ideo in erratica, atq; in inuia deducit ille, quia via est) nos, qui. L.

Quia veritas est, neque in mortis reliquit errore, quia vita est) Qui, relinquit. qui. L.

Ad salutem nostram dispositionis suę nomina ipsa constituit) ipse. L.

Obtinentur vitę Sacramentum esse demonstrari nemo venit) demonstrat. Nemo. L.

Vtrum hoc per doctrinę admonitionem, ac per naturę suę sit) an per naturę fidem. L.

Quia videri possumus post doctrinam filij) per. L.

Intelligentiam igitur sensum in consequentiis requiramus) intelligentię igitur sensum. L.

Idest hominis in eo habitu Apostoli recognoscuntur) habitum recognoscant. L.

Diuinitatis paternę naturam in se dominus conformans) confirmans. L.

Nam quem cognoscendum ait, eundem iam dixit & visum. Sed commouit) vt naturę iam pridem in se conspectę sciētiam ex

tempore nunc huius reuelationis acciperent. L.

Homo cernitur Dei se Filium conficitur, cognitus) cognito se. L.

Patrem visum esse dicit, & per id cognoscendū esse) se viso. L.

Humani istud animi, sed fidem sumit tam diuersarum rerum profectum) nec profectio. L.

Cum cognitionem filij, ipse secundum hominem corporalis & visus, & tactus inuenerit) Dei P. inuenerit. L.

Prorupit igitur Apostolica familiaritate, & consuetudine Deum interrogans) constantia. Philippus. P.

Non vides nunc periclitatur, sed ignoratio-nis hic error est) eum. P.

Denique non visum negauit filium, quem in habitu hominis viderat, sed ostendi sibi rogauit, sed quo modo) Visum enim iam, & amodo cognoscendum Dominus patrem, dixerat, sed visum esse Apostolus non intellexerat. Denique non visum negauit sed ostendi sibi rogauit, neque ostensionem veluti corporalis contemplationis desiderauit sed demonstrationem intelligendi eius, qui visus est postulauit: filium enim in habitu hominis viderat, sed quo modo. L.

Domine ostende nobis Patrem, vt intelligendi) ostensio illa. L.

Qui per Domini professionem auctoritas esset non incerta credendi) Quia. L.

Hinc autem ostendendi Patris & petitorio orta est, quia dictus esset visus. Dominus itaque dictis Philippi hac reddit) Hinc autem ostendendi Patris petitorio orta est, quia dictus esset visus esse, & per hoc nosceat esse, quia visus sit. Nec impudens erat ostensionem eius, qui visus est postulare. Dominus itaque dictis Philippi hac reddit. P.

In intellectu de mutatione vini in fermentatoque pane) incrementoq; panem. L.

Damna corporum reprehendere, emendare vitia) rependere. L.

Et hac agere carnalem, & Deise Filium inter ista profecti) profectum. L.

Gessisse hac: in homine assumpto Dei non est intellecta natura) Gesserit. P.

Et idcirco agens cur cum hac tanto tempore, & cognitus non fuisset) Et idcirco arguens cur cum hac tanto tempore gereret agnitus non fuisset. P.

Significatio promittit aliquid hic terrenum, & corporeum intelligi, sed ad perfectum fructum) permittit. perfectum fructum. L.

Beatitudinem cōueniam intelligentia eius sit) intelligentia iussit. L.

Ad contemplantandam eo Dei formam, & imaginem profecti) in. profectio. L.

Vt in anima viuens, & vel picta, vel

(sculpea) inanima. L.
 Et in nullo *discrep.* tenet naturam eius, ex qua) duserus. L.
 Vt Patrem Deum vnigeniti Dei significet *natiuitatis*) natiuitas. L.
 Et hinc illud est, v. tanto tempore vobiscum sum.) videlicet. L.
 Hoc negare Iudæi est, hoc nescire *gentibus* est) gentilis. P.
 Sed forte *in te ager*ior sensus in crimine sit) intelligentiæ. P.
 Vifum enim in filio *ex pa*te non singularis potest esse) patrem. P.
 Vbi *præ* nuntiatio: ipsa paterni nominis significatur) per coniunctionem ipsam. P.
 Cum enim dicitur & patrem, exclusa) singularis) est. P.
 Vifus autem à Deo est ex proprietate nature dum ex *differentia*) adeo. indifferentia. P.
 Et *generatus*. vt hic sermo Domini sequeretur *credite*) generans. non creditis. P.
 Disertitatum venient *mansionem* qua facient) mansionemque. L.
 Sentiis quid tibi de se Christo negando, quod suum est, si per) Sentiis quid tibi des Christo negando, quod suum est: Si per. L.

*Hilarius Augustino de reliquis
 Pelagiana &c.*

Hanc epistolam si quis Hilario Pictauiensi tribuit: is necesse est, vt ante annum vigesimum ætatis Augustini scriptam putet, quod ex ipsius epistolæ initio falsum esse deprehenditur, cum Beatissimum Patrem appellat. Quare alterius Hilarij, quam Episcopi Pictauiensis sit necesse est, quem etiam Augustinus epist. 89. dilectissimum filium appellat. L.

Exterita supplicij voluntate vnumquemque agrotum velle sanari) supplicij. L.

Hilarius Augustino. Proponit illi &c.

Hic est Hilarius, qui vna cum Prospero post Augustini obitum presbyteros quosdam Cælestino Papæ detulerunt scelerates, ac predicantes Pelagij errores, vt ex epistola Cælestini Papæ apparet, quæ decretis eius propofita est. L.

Incipit metrum S. Hilarij.

Fieri etiam potest, vt eiusdem Episcopi sint versus, cuius præcedens epistola. L.

Obferuationes, Correctiones, & Coniecturæ in S. Leonis Opeia

Editio Colonia per Melchiorum No-
ffenmann 1546.

Vita S. Leonis Papa.

In duo quidam dextra, leuæque viri) Vnum tantum refert Paulus Diaconus lib. 15. L.
 Quamobrem vt auctor est Eutropius) At Eutropij historia nō ultra decem libros vsque ad Valentianum. & Valentis imperium procedit. Quæ sunt addita vsque ad lib. 18. & ad Leonis imperium Pauli Diaconi nomine circumferuntur. L.

Vt manum scandalizantem amputarit penitus) Quam ineptum sit commentum in tali viro iudicent prudentes. qui norunt factis canonicis id maxime cautum, ne quis membra sua mutilet: sed quod factum est spiritaliter, vt scandala, & offendicula tollerentur, id imprudentes carnaliter acceperunt, atque inde natus est error. L.

Deprecatus sum pro te Deum) Vercor ne ab ipso Leone ita ironice diuim sit; propterea quod nemo forte alius in recipiendis ijs, qui promouendi erant adeo otius, & inexorabilis esset. Solent enim omnes ita loqui, cum omnino, furti, videlicet, aut alterius criminis consijci nobis non sumus. Omnia mihi crimina condonari à Deo assidue precibus postulo, furti autem crimen remitti mihi nequaquam rogo. Hac autem ratione fiebat, vt improbitatem multorum molestissimam, & in re tanti momenti, cum nihil apud se loci humanis affectibus relicto ostenderet, propinquorum, necessariorumque ac domesticorum offensionem vitaret, atque omnibus Episcopis se ipsum, quod imitarentur exemplum proponeret. L.

*Sanctissimo in Christo Patri Paulo II. &c.
 Andreas Episcopus &c.*

Vel inuidia ætatis angusta spacia permiffissent) vixisse. L.

Sermo. 4. de Collectis. Euangelicis paginis iudicij sui inseruit *qualitatem*) æquitatem, vel æqualitatem. L.

Sermo 5. de Collectis &c. Quia ipsi animas suas fame afficiunt, & nuditate *honestant*) dehonestant. F.

Sicut ait Apostolus optremur bonum, maxime) ad omnes. L.

Sermo. 3. de Ieiunio decimi &c. Vt persequantur industria, quæ legitimis *temporalibus*) temporibus. F.

Sermo.

Sermo 4. De Ieiunio Decimi. *Qui potest esse par animus, etiam ubi impar est sensus*) Quia. census. F

Sermo 6. De Ieiunio Decimi. Ne per dolosa officia laqueos incidas insolubilium debitorum) iniiciat. B

Sermo 1. in Natiuitate Domini. Deum quoque iuste leueritatis exigente ratione) iuste. L
Origo dissimilis, sed natura consimilis humano vtu) consimilis. Humano. L
Propter quod oportuit eum, ut nouo nasceretur) < L

Vt virginitas, quæ in alijs non poterat salua esse generando fieret & in alijs) < L
Nisi de eo quod subegerat vinceretur) ab. L
Quo nitetur, excedit ab illo iniquitatis exigens poenam) excedit. L

Et si te Dei filium per spiritum adoptionis agnoueris ut Deum) Sic L, vel Vt fil. L. < L

Sermo 3. in ead. Sed ita vt naturæ alteri alteram misceatur) Cane ne mixtionem, aut compositionem in eo verbo accipias: sed vnionem. L. inferretur. L. vt infra linea 24. constituitur, & 39. col. 4. Tertull. de Trinit.

Sermo 4. in eadem. In qua virga non dubie, quod Beata Virgo Maria prædicta est) dubium. < L

Sermo 2. In Epiphania Dom. Et te enim exiit dux, qui regat Populum meum) Ex. L

Sermo 7. In eadem solem. Non ergo ad luteriæ infantie, & ad imperfecta nobis primordia) ludicra. L

Sermo 4. In Quadrages. Secunda igitur, & quarta, & sexta feria ieiunemus) Vereor ne addita sit hic secunda, cum semper in alijs quarta, & sexta feria notetur. L

Sermo 5. In Quadrages. Extat totidem verbis inter sermones Aug. de temp. num. 63. L
De peccatorum suorum impunitate condemnati) contemnat. L

Sermo 12. In Quadrages. Spirituales epulas, & omnesque delicias, quas solubri et) castasque salubriter. L

Sermo 1. De Passione Dom. Vnde cum indubitabilem obtineat auctorem sacra narratio) auctorem. F

Sermo 3. De Passione. Informis leti suspendium distulisses) Informis letum. L

Ad preparationem vigoris celeri mutatione euerfus est) reparationem. F

In istis enim infanum, erantque consilium) Inistis. eruanturque. L

Sermo 4. De Pass. In quo Pilatus impie iudiciorum clamoribus) improbis. L. vt in superiori serm. ubi dixerat: vincum Iesum ad Pilati iudicium deduxistis, vt clamoribus improbis &c.

De quo erroris fonte Iudei, de quo inuidie lacu) furoris. F. vt infra hic, ubi ait: Non est amplius, quod insaniam Populi furantis expectem &c.

Et ad voluntariam Domini pertinet passionem) Id. F

Sermo 6. De Pass. Et exercentes tela linguarum volentes interficere) nolentes. L

Sermo 7. De Pass. Aur mendacij scurr sumptu cibum) mendaci. F

Sermo 9. De Pass. Dominus autem Iesus, qui intra pontificale consilium) concilium. F

Sermo 1. de Resurrectione. Nam ille, qui flam impulsit in ruinam) stantes. L

Et quæ humana possit infinitas) poscit. L

Sermo 2. de Resurrectione. Et propaginem nostri generis à comuni tramite non abrumperet) tradece, vel palmit. L

Sermo 1. de Pentecostes. Quarta igitur & sexta feria ieiunemus. Sabbato autem in idipsum consuetæ deuotione celebremus.) Vereor ne hæc ex translata formula addita sint. Non enim verisimile est intra dies Pentecostes trium dierum ieiunium indici debere contra antiquos canones, & Patrum traditiones, vt ex Tertulliano, & Basilio omnes nouimus: ieiunia, & vigiliis simul agere non consuevit Ecclesia. dist. 76. cap. de ieiun. in fin. Lar.

Sermo 2. de Pentecostes. Non enim timemus vt spirituales, & auditii vota fastidiant) nota. L

Sine Spiritu Sancto, & omnibus existentie gradibus) vt. L

Nihil ordine creaturæ in vniuersum mundi lex sancta) de. L

Quarta igitur & sexta feria ieiunemus Sabbato autem apud Beatum Petrum Apostolum vigiliis celebremus) Vide que diximus supra in serm. 1. eiusdem Pentecost.

Sermo 2. de Ieiun. Pentecost. Nulla similitudine comparatur, nulla comunione misceatur) comparatur. L. misceatur. L

Nam omni se merito laude dispoliat) spoliat. F

Sermo 4. de Ieiunio Pentec. Qui sub lenitate ieiunij, nec eundem sensum potest) leuitate. L

Per occasionem licentiæ blandioris & aliquas negligentie culpas) in. L

Et in paradiso virtutum non crescat sylua vitiorum) < F

Sermo Primus in Nat. Apost. Pet. & Pau. Quos susceperas diligendas) dirigendos. F

Sermo in Nat. Sancti. septem Fratrum Macab. Et omnes recursus animæ tuæ diligens explorator ingrediere) recessus. F

Sermo in Nat. S. Laurentij. Tu deficis flammis tuis. Superari charitatis) tu deficis. Flammis tuis superari charitatis. L

Sermo 2. de Ieiunio Septimi Men. Perspicacius fidei oculis securus agnosce) Perspicacibus. L

Sermo 3. de eod. Commotionem, quam frequenter populus Israël merito iniquitatis inciderat)

ciderat) Incidete commotionem iuſtitiaſ,
pro in commotionem. Sie ſerè ſemper Am-
broſ. & Proſper.

Sed *cum* magnanimitas iſta paucoꝝ eſt v̄ ple-
num) < Et .L

Sermo 4. de eod. Vt quod veſtris viſibus *regioſa*
parcitate ſubtrahit) religioſa. L

Sermo 5. de eod. Nihil in *hominem* iracundia
non aſcendit) homine .L

Sermo 6. de eod. Nullius ſit captiua mendacij,
quam ſicut in præteritis) quia .L

Ita & in noſtris diebus nõ defunt veritatis ini-
mici, *quia*) qui .L

Seiunctus à carne, nec *pari*, ſic humanitatem
ſibi) partu. Sie .L

Sermo 7. de eod. Quomodo ergo *abundans* iu-
ſtitia, niſi ſupereſſet miſericordia) abund-
abit .L

Sermo 8. de eod. Donec tamen corpus morta-
le geſtamus necesse eſſe) eſt .L

Mala quaſita de alieno, quando *bona* expenſa
de proprio) Male, benè .L

Homelia de Transfigur. Id eſt in regia clari-
tate, quam *ſpiritualiter*) ſpecialiter. F

Epistoła 1. cap. 5. Dara Sexto Idus Octobris
Maximo & Paterno viris clariffimis) iteru .L

Epistoła 2. Leo Episcopus Vrbis Romane om-
nibus Episcopis per Italiam conſtitutis) vni-
uerſis Eccleſijs per Italica pꝛouincias conſti-
tutis .L S.

In marg. Anno Chriſti 446. Qui fuit annus
Pontificatus S. Leonis quintus, ſcripta eſt
hæc epistoła) 444. L

A noſtris ouibus morbus *abigitur*) abigitur .
L S.

Per *veſtras ſe diſpergat* Eccleſias) veſtræ ſedis
pergat Eccleſias .L S.

Vt enim habebit à Deo *ingen* remunerationis
præmium) digne .L S.

Epistoła 3. Hæc Epistoła quartum locum obte-
net in ſcripto exemplari Rauennanſis Eccle-
ſiæ.

Epistoła 8. Loeanda eſt vel antè, vel poſt hæc
tertiam; nam & eandem tem, & vtrba con-
tinet, & eodem tempore vtræque ſcriptas
eſſe veriſimile eſt 447. F. S.

In marg. Anno Chriſti 449. Qui fuit annus
Pontificatus S. Leonis octauus ſcripta eſt
hæc epistoła.) 447. L

Quam ad deſides, *negligentes* rectiores) negli-
gentesque .L

Epistoła 4. Hæc epistoła tertium locum ſortita
eſt in codice Rauennate. L

In marg. Anno Chriſti 449. qui fuit annus
Pontificatus S. Leonis 8 & c.) 447. L

Epistoła 5. In marg. Anno Chriſti 450. qui
fuit annus Pontificatus S. Leonis 9. ſcripta
eſt & c.) 448. L

Apud te nouo ambitu, *ſadoque collatio* Presby-
terij ordinem fuiſſe *turbatum*) ſedaque col-

luie .L turpſum .L

Quibus ociabatur, inciperet. Miror qui ſi
heret) Quibus ſociebatur, inciperet maior
quaſi fieri .L

Si *tantum* tamen quis aſſequitur dignitatis)
< L

Circa Epicarpium ſibi met proponendum tam
huc) humilis .L

Epistoła Flauiani Episcopi cap. 1.) Quam pa-
rum latinis auribus trita legimus, interpretis
culpa forte .L

Cap. 2. Et vituperantes Patrum diſciplinam, &
reliquas ſanctas) obliquant. *quidam*. 2

Pet. 3. L

Cap. 3. Et non timuit præceptum regis *verè*
Dei) veri .L

Epistoła 2. Flauiani Episcopi. Per ineffabilem
& ad vnitatem conuentionem) inintelli-
gibilem .L

Dum *omnino* legerit geſta, quæ Ephesi ſunt cõ-
ſecta) modo .L

Epistoła vndecima) Nona .L

Epistoła Decima. Cap. . Nec ad euangelicas
authoritates, ſed ad ſimetipſos recurrunt .
ſed) Non. Et .L

Cap. 2. Quomodo in peccatum contaminare, nec
mors potuit detinere) nec .L

Cap. 3. Natus eſt Deus totus in ſuis, *eſt* to-
tus in noſtris) Et. F

Cap. 4. Quamuis enim in Domino Ieſu Chri-
ſto *Dei*, & homine) Deo .L

Cap. 5. Quia Catholica Eccleſia hac ſide viu-
it, ac proficit) hac .F.

Cap. 6. Cum impie duarum naturarum antè
incarnationem) tam .L

Bene ceptrat à ſua perſuaſione diſcedere.)
Penè. F

Vel ſe reum cognoscit, vel ſi ad ſatiſfactionis
plenitudinem.) In .F.

Epistoła vndecima. Ab inuiolata Virgine ſi-
nè concupiſcentia *carnis* eſt conceptus)
carni .F

Epistoła Duodecima. Hoc ſaltem ſibi ad pro-
merendam veniam *reſeruant*) reſeruaue-
rit .L

Epistoła Decimatertia. Quia etiam ignorantiæ
grauis nonnunquam incidit lapſus) in .L
Vt quales intra Eccleſiam lateant *poſſi* agno-
ſci.) poſſint .L

Epistoła Vigefimatertia. Et Sanguis Chriſti
inter communis Sacramenta fidei *renatur*)
taceatur .L

Epistoła Trigefimaſeptima. Ad Leonem Ra-
uennatem Episcopum) Neonem. Ex tab.
Eccleſ. Rauenn.

Leo Episcopus Leon) Neoni .

Epistoła Quadageſima. Quod tota Eccleſia
eidem credita eſt ne rugam) > L

Epistoła Quadageſima prima. Quosdam
perſiſtere in ſua obduratione cognouimus)
tamen .L

Eufè-

Eufebij Epistola ad Leonem. Omni exultatione in Christo revelatus sum) relevatus. L
Ego Maximus Episcopus Ecclesie Taurinensis) Taurinensis. L
Iulius à presente Sisto Eulogio Episcopo meo Ecclesie Ispornis) Eporedensis. L
Epistola Quinquagesimaquarta. Authores tantum violare hdei deperirent) violata. L
Epistola Sexagesimatercia. Dilectissimo Fratri Theodorico Episcopo) Theodoro Cyri Episcopo. Vide ad quam respondet apud Theodoretum tom. 3.
Paschasini Archiepiscopi Constantinopolitani) Episcopi Lilybetani. L
Priores verò anni communes, tertius embolis malis) enim duo. L
In titum, vt ministerio certo, quod dono Sancti Spiritus ministratur) mysterio. L
Vt aqua veniens ex se se descendit) venerat ex se se descendit. L
Epistola Sexagesimaquarta. Si in principio Sacramenti veritas, & unitas ab vniuersali Ecclesia) principe Sacramento. F
Epistola Septuagesimatercia. Gloriosum vobis est vniuersali Ecclesie me suspicantem) supplicante. L
Epistola Octuagesima. Tamen quia non omnium huiusmodi sunt peccata) Eiusmodi. F
Vt ea, que penitentiam poscunt non timeant) qui. L
Inimicis suis sua facta referere) quibus possunt pro. Gratian. can. quamuis, de penit. dist. 1. Tunc enim deum plures ad penitentiam poterunt pronocari) < Gratian. ibid.
Epist. 81. Cum enim beatissimus Petrus Apostolicum à Domino accepit Principatum) < Gratian. Apostolus. idem can. cum beatissimus. 34. q. 1.
Cap. 1. A vobis quoque volumus custodiri, vt non passim) nobis. L
Sed post diem Sabbati, eiusque noctis) Eius. L
Hoc est sub lege diuini officij substituantur) videtur glossa, & Gratianus non habet. L
Cui à vespere Sabbati initij costat adscribi, & tantis dinarum dispositionem) < L. dispensationum. L
Epistola octuagesimaquarta. cap. 1. Plus tamen corrigenda agat beneuolentia) erga corrigendos, vel corrigendo. L
Facile ab hac lege discernuntur, & dum dominari magis) descendunt. L
Apostolica sedis præsumptu scripta decurrat) percurrat. L
Cap. 5. Nè ciuitas Episcopum non optatum, aut contemnat) plebs inuita. L
Cap. 11. Nec enim poterit veritatis nostræ firma esse compago) vnitate. L
Cura conflueret, & nihil unquam à suo capite diffideret) vsquam. L
Epistola Octuagesimaquinta. Hæc epistola vi-

detur tertio loco omnino ponenda, nam, eius mentio ita fit, vt eodem tempore scriptam hanc quoque verisimile videri cuique possit. L
Epistola Octuagesima septima. cap. 1. Sed etiā secularium vxorum viros, aut viduarum, maritos) secundarum. L
Epistola Octuagesima octaua. Sicut, Presbyterorum, & Diaconorum, aut Virginum, consecratio) est. L
Epistola Octuagesimanona. Vt exortem se mysterij intelligeret esse diuini) ministerij. L
Aut retracta, aut confirmata fuisse iudicia) retractata. L
Epistola Nonagesima prima. Apud quem nullas patitur venire moras conuersio) venie L
Epistola Nonagesima secunda. Odio habeantur peccata non homines, nam corripiantur timidi) < timidi. L
Cap. 15. Nam si humana fallia non possunt impunè calcari) pacia. L
Epistola Nonagesimatercia. Quando etiam principes mundi in hanc sacrilegam auaritiam, ita detestati sunt) < L
Ibi d. cap. 15. Vt mirabilem narrationem seductos laqueis cuiusque erroris inuoluant) < L
Epistola Nonagesima septima. Motu crebre moderationis agitur) meditationis. L

In Castigationes, & Scholia &c.

Ad Epist. 23. De veritate Eucharistie manifestato tradit, vt nec ab infantium linguis, inquit, veritas corporis, & sanguinis Christi inter communis Sacramenta fidei rateatur (nos legimus, tenetur) Non videretur assequi Leonis sententiam, ideo retinenda est prior lectio, vt rateatur, omnino legatur. Lat.

Sermo D. Leonis De Martyribus.

Non arbitror Leonis esse; sed recentioris fortasse alicuius monachi; nam ita videtur ex verbis eius, cum Monasterij exempla, & ciborum affect; & longè videtur esse à stylo Leonis vbique rotundo, & aptè cadente periodo. L

Observationes, & Annotationes in Io: Trithemij Catalogum.

De Scriptoribus Ecclesiasticis.

Editio Colonia Petri Quentell. Anno 1531.

Theodotus patria Ephesius) Ephesus. At Hæreticus fuit, & in græcam, non in latinam

nam linguam ſacram Bibliam tranſtulit. L. Origenes, qui & Adamantius) Origenes duos fuiſſe colliges hoc argumento, quod dñtñtionis cauſa à Parriliis huic ſemper cognomen additur: deinde apud Epiphanium Hæreſi 53. & Auguſtinum de hæreſib. num. 42. 43. & ex ſexta Synodo collat 8. can. 11. ex Epiftoſa Tharaſij Patriarchæ tom. 1. Concil. col. 978. a. Lat.

Pauper apud Tyrum ſepultus ſub Valeriano, & Galieno) Sub Gallo moritur anno ætatis vnde ſeptuageſimo peractio. Niceph. lib. 5. cap. vlt.

Hippolytus cuiuſdam Urbis Epifcopus) Formentis Epifcopus fuit. Niceph.

Cornelius Romanus) Deſideratur Sixtus II. Papa Martyr. Scripſit, vt Franciſcus Turrianus aſſerit lib. 6. 7. & 8. ſynodo pag. 51. libellum de Caſtitate. Vnde ipſe quedam erat. Vixit in Pontificatu an. 1. m. 11. d. 13. creatus anno Domini 358. & occiſus anno 360. vt putat, & ſcripſit Honoph. Panuin. ſed verius puto anno priorē, idēſt, 359. paucis diebus ante Cypriani necem. L.

Cyprianus &c. Paſſus eſt tandem ſub Valeriano eo die, quo Cornelius Romæ, ſed non eodem anno, videlicet, an. Dom. CCCX. / X. Indictione X. / aſſano kalen. Oſob. CCLIX Indict. VII. Decimo octavo kalen. Oſob. Hoc anno pati non potuit Cyprianus, cum poſt Cornelium, & Lucium mortuus ſit. Lucius autem an. 255. Quarto Non. Mart. obiit. Error hic originem ducit ab ijs, qui Stephano Papæ annos attribuerunt vij. Menſes x. cum annos tantum tres. m. 3. d. 24 vt Honnph. & alij ſcribunt, vixerit in Pontificatu. L.

Dionyſius Alexandriæ urbis &c. claruit ſub Galba, & Voluſiano) Gallo. L.

Novatianus Romanæ Eccleſiæ &c.) Deſideratur Dionyſius Papa 26. & Martyr, qui hoc tempore floruit. Scripſit autem volumina contra eos, qui Filium Dei opus, aut creaturam affirmabant. Vide Athanaſ. in epiſt. de ſententia Dionyſij contra Arianos. fol. 345. m.

Victorinus Epifcopus Piſaniſis) Victorinus Martyr Peſouienſis Epifcopus. Peſouio urbs Norici, vel Superioris Pannoniæ à Tacito, Ammiano vocatur; à Prolomæo verò licet corruptè *Πεσούιον* pro *Πεσούιον* est.

Ioannes Climachus quod latine ſonat ſeſo. laſſum) Climacus. Scholaſticus. L. idēſt gradatus, quia librum xxx. graduum, per quos ad perfectionem aſcenditur, ſcripſerat. Claruit circa tempora Conſtantini, Conſtantij, & Conſtantis) cum Ioannes Climacus in quarto gradu Ioannis Caſſiani auctoritate vtatur ad ſua confirmanda; locandis omnino eſt poſt Caſſianum, quem

habes infra fol. 26. a. Lat.

Hidelfonſus Toletanæ ſedis) locandus eſt infra poſt Iſidorum Iſpalenſem, cuius diſcipulus fuiſſe ſcribitur à Iuliano Pomerio. tom. 1. Sor. 572. L.

Cum beatiffimus iſte præſul Hidelfonſus librari de Virginitate) Vide Concilium Francofordien. tom. 3. 217. vbi alio nomine, niſi adſit error, appellatur, & item Paulinum Aquilienſem Epifcopum contra Felicem Vrgolitanum, & Eliſandum Tolcranum Epifcopos orthodox. p. 1122. L.

Didymus Alexandrinus) Poſt eum locandus eſt Phœbadus, ſeu Febadius, qui infra fol. 38. a. Sabatius ſcribitur huic transferendus ex Hieron. in Catal. Lat.

Baſilius Caſarienſis Cappadociæ Epifcopus) Claruit ſub Valentiniano, & Valente anno 380. Moritur Imp. Gratiano. Hieron. in Catal. Amphilochius in vita Impm. Valentiniano, & Valente anno 5. Sur. tom. 1. f. qui fuit anno Dom. 368. atque is annus idēſt, eſt, quo iam cum Patre Valentiniano imperabat in occidente. Certum autem eſt Baſilium Epifcopum eo anno fuiſſe, quo Iulianus Imp. in Perſas proſectus eſt, qui anno Dom. fuit 363. octo autem taneum annos præſuiſſe Eccleſiæ Gregorius eius frater in Macrinæ vita producit tom. 4. 368. Quare ante annum Dom. 371. vel eo ipſo anno mortem Baſilium obſiſſe certum eſt, quo autem anno nondum certi comperi. Lat.

Poſt Baſilium locandi ſunt duo ſcriptores, nimirum, Cyrillus Hieroſolym. Epifcopus ſæpe pulſus Eccleſiā, & receptus ad extremum ſub Theodoſio Principe, octo annis inconcuſſum Epifcopatum tenuit. Extraneus eius *Komgen*, quas in adoleſcentia compoſuit Hier. in Catal. Pacianus in Pyrenæi iugis Barcilone Epifcopus caſtitate. & eloquentia, & tam vita, quàm ſermone clarus, ſcripſit multa opuſcula, de quibus eſt Kirko, & contra Novatianos: ſub Theodoſio Principe iam vltima ſenectute mortuus eſt. Hier. in Catal.

Gregorius Epifcopus Emiſſenus) Nyſſenus. L. Eutropius Monachus) Proſper Aquitan. lib. de promiſſ. & prædict. Dei, par. 3 promiſſ. 38. cum paganum appellat; nam verba auctoris hæc ſunt: Eutropius quoque præpotens plurimum, anima, & mente paganus, cum in cōtumeliā Eccleſiæ edictum obrepſit ab Archadio Imp. Chriſtiano ſculperet, vt ſi quis ad eam conſurgeret etiam ab altari ſublatus poenas lucret ampliores: diuino iudicio ſuæ ſententiæ prior ipſe propinatus eſt, offenſam, quippe, prædicti regis incurrens ad eius reſugium, quam oderat cōuoluit; quem ſanctā mater pieratis gremio ſuum excepit inimicum, cui per venē rabi.

rabilem sacerdotem Ioannem impetrans veniam orori, & superbo vitam contulit, & salutem. Quæ verba facile Eutropio nostro convenire possunt; nam quæ videntur in alijs iam excusis Eutropij Codic. hunc ab infidelitatis, aut gentilitatis nota vindicare (vbi, scilicet, Iesum Christum Deum & Dominum nostrum vocat) ea in alio codice defunt omnia. Quare fieri potest, vt Pauli Diaconi opera, & industria multa addita. Eutropio fuerint, inter quæ ea maxime sint, quæ notavi. Itaque res diligenter expendenda est; nam quod hic scriptor consularis vir vbiq; in exemplaribus notetur, neminemque alium consulem legimus Eutropium, quem semel cum Valentiniano 3. ann. Dom. 337. & iterum cum Manlio Theodoro ann. Dom. 359. videtur asseri vnum, idemque esse. At verò Suidas vtrumque distinguit, alterum Italum historię scriptorem, Theodosij Imp. procuratorem; alterum Eunuchum, & Archadij Imp. cubicularium, cui id ipsum, quod Prosper narrat contigisse scribit. Idcirco dubium nisi ita solui non videtur posse, vt dicamus notas illas. V.C. non viri consularis; sed viri clari, vel clarissimi significare. Raphael Volat. Antrop. lib. 16. ex Ptolemaeo Lucensi scribit Eutropium Presbyterum Afrum Augustini discipulum huius historię scriptorem fuisse, ac præterea duas epistolas ad sorores virgines scripsisse refert Gennadius in Catalogo, qui neque Afrum fuisse, neque præter duas epistolas quidquam scripsisse testatus est. Quare vnde Ptolemaeus hausserit adhuc querendum est. Suidas Sophistam Italum fuisse prodidit. I.

Eustius Presbyter. & Monachus Iſychius. I.

Ambrosius Episcopus &c. De vocatione gentium lib. 1.) Extat liber in Bibliotheca Vaticana, in quo sub nomine Prosperi Aquinani libri duo de vocatione gentium iam, multis sæculis apparuerunt; & nunc cum reliquis Prosperi libris typis excusi sunt. I. In Epistolas Pauli lib. 14.) Qui non tribuuntur Ambrosio à Doctis.

Alia quoque nonnulla edidit, quæ ad noticiam meam non venerunt Aug. lib. 1. cap. 4. Retract. citat librum Ambrosij de Sacramentis, siue de prophetia. Et lib. 4. ad Bonifacium contra duas Epistolas Pelagianorum c. 11. assert. testimonium Ambrosij exponentis Eſaiam, appellatque illius opus. rom. 7. I. Claruit sub Theodosio Anno Dom. 381. Syriaco, & Eucherio Consul interfuit Concilio Aquileiensi. Creatur Episc. ann. Dom. 369. moritur ann. 393. creato post Syricum Pont. Anastasio Indiæ. 11. I.

Philastrius Episc. Brixienſis) Philaster scribitur in actis Conc. Aquileiensiſ. I.

Ioannes Monachus, & presb. Damascenus &c. Claruit sub Theodosio decessit Anno Principis anno Dom. 390.) Claruit post Leonem Hauricum, qui imagines sustulit circa annum Dom. 710. Huic eundem errorem, secutus est Nauclerus. vide infra, & Alphosium de Castro contra omnes hæreses lib. 6. vbi notavi; Theodosius Imp. qui post Anastasium ante Leonem Hauricum regnavit intelligendus est. Claudius Eſpenceus de Eucharistia Sacram. lib. 1. cap. 3. & 4. duos facit Damascenos. Vnde verò id nouerit, non indicat: purò itaque cum eum Trithemio hoc, inulsiſque etiam alijs laſum occasione nominis Theodosij. I.

Epiphanius Cypri Salaminæ &c. De nonaginta hæresibus octuaginta. I.

Hieronymus Presbyter, & Monachus &c. De octoginta quatuor hæresibus) Anguſteſt. Lat. De hæc, & conſervatione Christianorum.) Hunc non habemus. Ex hoc tamen libello citat semel, atque iterum quædam Marinus Solomonius in lib. de Principe. I.

In Hieremiam) Vſque ad 31. cap. ſcriptis, cetera eius non ſunt, ſed Rabani Mauri. I.

Moritur tandem sub Honorio, & Theodosio Principibus Anno Domini 422. Indiæ. 5.)

Hieronymus in c. 3. Habacuc ita ſcribit. Cum adhuc eſſem puer, & in grammaticæ ludo exercebam, omneſque vrbes victimarum ſanguine polluerentur, ac ſubito in ipſo perſecutionis ardore Iuliani nunciatus eſſet interitus &c. Vnde colligitur anno Domini 363. (nam in eum caſus Iuliani cædes) ſi puer adhuc erat, ideſt, & ſummam pueritiam attigſſe illum credamus, annum 14. ætatis agebat, mortuusque eſt an. 422. Ceterum, vt ipſemet fateatur in Catalogo Scriptorum, vbi de ſe ſcripſit anno 14. Theodoſij Imper. Iunioris tum vertente ſcribebat, fieri non poſſe, vt annum ætatis ſeptuageſimum tertium tranſgreſſus fuerit, vt eum natum An. Dom. 349. teneamus, mortuum verò, quo anno notatur, ideſt, 422. Indictione 5. qui annus vigintiſimus Theodoſij Iunioris fuit, qui cum Honorio patruo inſeparant. Satis igitur clarè videtur in eius ætate colligenda negligentes fuiſſe Scriptores, cum ſi ijs terminis initium, & finem, eius vitæ circumſcribi æquum ſit, neceſſario conſequatur, annum ad ſummum ſeptuageſimum quintum attingere vix poſuiſſe. Ad exanimandum id quoque ſimil eſſe, cum Damasus Papa ann. Dom. 332. obierit, qui fieri poterit, vt ſi Hieronymi verſionem, ſacrorum bibliorum probaret, cum vix trigefimum annum ageret Hieronymus, cum ille ex humanis exceſſit, opusque illud longo ſtudio, meditatione, & ſumma prudencia viri, ac matura diligencia, & iudicio perſe-

perfectam omnino esse probabile fit . L
Rufinus Monachus &c. *de sua fide*: ad Laurentium Episcopum) In symbolum Apostolorum . L

Ioannes Episcopus Constantiopolitani &c. *In epistolam Pauli ad Hebraeos*) In onces epistolas . L . L . Moritur 6. kal. Februarij an. Dom. 411.) Metaphrastes in vita eius scripsit obiisse die 14. Septem. b. ita quoque Niceph. lib. 13. c. 37. Socrates verò 18. kal. Decem. b. an. Dom. 407. Honorio VII. & Theodosio II. Cols. Inpp. Avgg. L

Secerianus Episcopus *Ganallensis*) Gabalensis L
Ioannes Cassianus natione scyta &c. In quibus etiam apud interpretem venestas eloquij conspicitur) At hoc Docti negant eum latine scripsit . L

Rogatus à Leone Archidiacono postica Romanæ vrbis Episcopo) ex epistola Cassiani ad Leonem apparer manifestè Leonem Summum Pontificem iam tum fuisse, cum illum ad eummodi descriptionem hortatus est . L

Scripsit aduersus *Nestorem* hæreticum) Nestorianum . L

Moritur tandem an. Dom. 435. Si verem esse eum scripsisse tempore Leonis Papæ, motuum seruis existimamus ; cum Leo Pontifex creatus sit an. Dom. 440. & mortuus sit an. 461. L

Augustinus Episcopus Hipponensis &c. Moritur an. Dom. 430.) Biennio post obiit secundum alios, quamquam Scoti opinio mihi videtur verior . L

Maximus Episcopus Taurinensis &c. Claruit sub Archadio, & Honorio Principibus an. Dom. 420. & sub Theodosio iunioris moritur) Si is est, vt omnino puto, qui sub Eusebio Mediolanensi subseripsit epistolæ Leonis Papæ confirmatæ in Chalcedonensi Synodo non potuit antè an. Dom. 453. mori . Vide epistolam Eusebij post epist. 53. Leonis Papæ, vbi Maximus inter alios loco septimo subseripsit Imperij Martiani ann. 2. Lat.

Siricius Papa natione Romanus) At hic antè Innocentium, & Anastasium rexir Ecclesiæ quare supra antè Hieronymum locandus . L
Theodoricus Episcopus vrbis) Theodoretus . Vide Gennadium apud Hier. tom. 4.

Ofius Episcopus Coudubensis) Senem fuisse i Osium in Synodo Nicæna arguit Synodus Sardienensis, quæ in Imperij Constantis annum vj. cadit: vbi cum senior esset primas dixit sententias, easque omnes secuti sunt . Quare feri non potest, vt post Constantiū, qui anno Christi 361. obiit, & imperauit an. 30. Ofius mortuus sit, cum antè obitum Constantij planè hic ipse fateatur eiusdem fraude deceptum obiisse . L

Idacius Lemicæ Hispaniarum vrbis Episcopus) Extant libri tres de Trinitate contra Arianos

editi tom. 5. Biblioth. S. S. Patrum . L
Leporius presbyter) Huius Leporij epistolarum magna ex parte habes apud Ios Cassianum lib. 1. c. 5. de Incarnatione Domini . L

Pascasinus scitienfis) Episcopus) Ilybetanus . L

In quo vna cum Sanctis Patribus numero *ducentorum*) sexcentis triginta . L

Petrus Episcopus Rancennaris) Chrysologus cognomine dictus est, quod aureo dicendi, scribendique lepore, & gratia maximè pollet . L

Sabatus Episcopus Prouinciæ Gallicanæ) Dictus Phœbadius, vel Febadius supra locandus fol 16.

Saluanus Massiliensis Ecclesiæ presbyter) Episcopum fuisse scribunt alij . L

De presenti iudicio lib. 5.) Habemus de vero iudicio, & prouidentia Dei ad Salonium, & Viennensem Episcopum libros octo iam editos . L

Claudius Episcopus Viennensis) Claudianus aliter . L

Victor Episcopus Capuanus &c. Unum Euangelium ex quatuor) Non scripsit Victor id opus ; sed Tatianus Alexandrinus, cui addidit Victor præfationem, & nomenclos, & opus in latinum sermonem vertit . L

Fulgentius Episcopus Ruspenfis &c. Mythologiarum ad Catum presbyterum) Hic liber non est Fulgentij Ruspenfis, sed alterius Carthaginensis, vt ex styli diuersitate clarissime patet . Quid enim potest, aut legi, aut excogitari dissimilius omni ex parte ? Quare si liber hic Fulgentij est eiusdem, cuius Superiores, luuenis hæc scripsisse necesse est quod indicat & argumentum rei, & persona, ad quam scribit : non enim posteaquam Episcopus factus est hæc eum scripsisse, ad presbyterum præsertim, vlla potest ratio persuadere . Lat

Anastasius Papa secundus &c. Intestina cum fecibus à Deo percussus effudit vt patet 19. Dist. cau. Anastasius) Et hic cum Crariano fallitur. Vide Pighium hierar. lib. 4. cap. 9. & Hosium contra Brentium . L

Benedictus Abbas Cassinensis &c. Moritur ergo Sanctus Pater Benedictus secundum hanc Mariani supputationem vltimo anno Martij Imp. videlicet 601.) Mariani Scoti opinio ex eo falsi argui posse videtur, quod Gregotius Papa, qui Monachus Ordinis S. Benedicti fuit, gesta Benedicti in lib. Dialogorum ita descripsit, vt multò antè Pontificatum eius omnia gesta fuisse appareat . L

Euridius Episcopus Ticiensis) Ennodius Diaconus Romane Ecclesiæ sub Symmacho Papa scripsit apologiam, quam inscripsit de senforum pro Symmacho Papa, & duarum Synodorum ab eo habitatum, quam legimus

mus Concil. tom. 2. Floruit sub Anastasio Imp.
 Dionysius Abbas Romanus &c. librum quoque Gregorij *L. missi n)* Nysseni. L.
 Gregorius Episcopus Thuronensis &c. Auiti præsulis *Auernorum*) Auernorum. L.
 Adamannus presbyter, & Abbas) Adamannus, ita enim scribitur à Beda lib. 5. hist. Anglican. c. 16. 17. 18. tom. 3. & deinceps.
 Beda Monachus, & presbyter &c. Moritur sub Leone Imp. ann. Dom. 721. Vide an fieri possit, ut hoc anno moriatur, qui libro de Vernali Equinoctio scripsit se superstitē an. Dom. 776. tom. 2. & lib. epicones historię Anglorum ad annum Dom. 706. texuisse se tradidit tom. 3. Quę si vera sunt, non possunt, vera esse quę hic legimus. L.
 Bonifacius primus Archiepiscopus Moguntinus &c. A Gregorio Papa Primo) secundo. L.
 Ioannes Monachus, & presbyter cognomento Chrythoras) Vnum. atque eundem fuisse, Ioannem Damascenum, qui hic describitur, & supra fol. 20. scriptus est, omnes boni statuunt. Erroris animum præbuit Theodosij Imp. nomen, qui non vnus, sed multi cum fuerint, non facile occurrit scriptori prope-ranti quis esset. L.
 Alcuinus, suę Albius Monachus) Habemus hodie opus inscriptum de diuinis officijs titulo eiusdem Albini. L.
 Paulus Monachus Cāsenensis cenobij v ordinis) qui Diaconus nuncupatur. Lat.
 Codex Vaticanus de Longobardorum historia Pauli foroiulensis nomine prænotatur. L.
 Einarus. Cancellarius Caroli Magni) Eginardus aliter. L.
 Ioannes Scorus Monachus) Refertur à Roberto Bellarmino tom. 2. Controuers. notatus inter primos hæreticos in Sacramento Eucharistię.
 Hincmarus Archiepiscopus Remensis &c. clauit sub Carolo Magno, & Ludouico eius filio Imp. anno Dom. 800. Non potuit hoc tempore clare, cum Nicolao Primo legamus Concilium apud Cōtincinum coactum contra Hincmarum, & Cæpiscopos, qui in depositione Rothaldi Episcopi coniurati, & extat hodie excusum Conciliū, & epistolę multę Nicolai in Appen. Biblioth. SS. Patrum. Lat.
 Anselmus Abbas Lobienfis &c. Statuta Ecclesiastica Caroli lib. 2. Ieges mundanas eiusdem, lib. 2. Statuta Ecclesiastica Ludouici lib. 2. Leges mundanas eiusdem lib. 2. Hi sunt libri capitularium, qui sæpē citantur ab Iuone, & Gratiano. L.
 Bertramus Presbyter, & Monachus &c. De Corpore, & Sanguine Domini) Damnatu

est hic liber ann. 1559. in Catalogo Paulo IV. Pont. L.
 Ioannes Diaconus Ecclesię Romanę, (scriptis ad multorum ædificationem ad Ioannem Papam Septimum) Octauum. L.
 Vitam Gregorij Papę Primi lib. 4.) Volaterranus lib. 22. Ioanni Octauo Papę tribuit opus vitę Gregorij Papę libris quatuor explicatum. Querendum vnde hauserit. Et Platina forte, qui idem prior scripserat in Ioanne Nono. Aloisius Lipomanus 3. part. tom. 7. cum agit de Limonario eandem cum Platina sententiam sequitur. L.
 Nogetus Episcopus Leodien &c. Præsuis sub Lothario Imp. ann. 850. Lib. 2. & 4. de Viris illustribus Ordinis S. Benedicti locat hunc eundem sub Otone I. timo. Ann. Domini 790. L.
 Ambrosius Ansbertus Monachus &c. Clauit sub Arnulfo Imp.) Arnulpho aliis, L.
 Regino Abbas Prunienfis &c. Clauit sub Arnulfo Imp. ann. Dom. 910.) Chronica sua prætexuit vsq; ad aduentum Otonis Magni Romam ad Ioan. Pont. XII. idest, ad ann. Dom. 963. ut ex ipso, & Sigiberto clarē colligitur. L.
 Eurandus Ticinensis Ecclesię Diaconus) Luitprandus. L.
 Guimundus Archiepiscopus Auersanus) Hic post Lanfrancum infra fol. 6., locandus, cui Vrbanns II. qui creatus est anno 1058. epistolam scripsit, cuius extat aliqua pars. in cau. sanę quod super. 14. quæst. 2. L.
 Algerus ex scholastico Monachus) Cum Algerus citer multa, quę in Lanfranco sunt certum est post Lanfrancum scripsisse, ut etiam Guimundus fecit. L.
 Leo Papa Nonus &c. Bruno antea vocatus) Baunon aliis. L.
 Ad Constantinum Monachum Imperat.) Monomachum L.
 Humbertus Monachus Tullensis &c. Ad consumandas hæreses Gręcorum, adeo Nicetam pectoratum) Vide quę notantur apud Gratianum dist. 31. c. omnino. L.
 Lanfrancus Archiepiscopus Cantuariensis) Ex scriptis Guimundi Auersani Archiepiscopi cõstat Lanfranc. ei præcessisse nam lib. 1. & 2. contra Berengarium citat, laudatque Lanfrancum Algerius quoque post Lanfrancū, quare hic vtriusq; præcedit cum Berengario coram cõgressus ad palinodiam canendam compulsi. L.
 Petrus Damiani ex Monacho &c. Qui exemplo Magni Gregorij Antididit) At nihil tale Gregorius fecit. L.
 Anselmus Episcopus Lucensis) Extat ingens volumen decretorum, vnde Gratianus multa sumpsisse videtur. L.
 Theophilactus hic desideratur Bulgarię Archiepiscopus.

chiefcopus, qui fcriptis fub Alexio Comeneno circa annum 1090. quod ex oratione eius ad Alexiū, potauit Samb. in comment. ad Acta Apolt. L

Ante Iuonem Cā notenfem defideratur Ifidorus Meccator, alias Peccator, qui opus Canonum collegit ante Iuonem, à quo citatur p. 4. cap. 107. & Gratian. d. 110. c. Placuit. L

Iuo Eufcopus Carnotenfis &c. Pannormiam. lib. 10.) libri octo tantum editi, qui fortasfe hodie decem funt. Lar.

Thomas Valden. lib. de Sacramentalib. tit. 2. c. 16. citat Iuonem Carnot. lib. Chronicorū contra hærefes Claudij Taurinenfis Epifcopi. Vide Alfoum de Caftro lib. 2. contr. hæz. in verbo Adoratio.

Scriptū etiam volumē nūgnū decretorum, & canonum partibus 17. diftinctū, quod Iuonis decretum dicitur. L

Post Theodoricū Abbatē defideratur. Euthymius Monachus Zigabenus his temporibus fub Alexio Comeneno Conftantinopol.

✠ p. Poruic, ad quem orthodoxæ fidei Pannopijam contra omnes hærefes diligentiffime fcriptis, & in quatuor Euangelia, & item in Ifalmos breues commentarios, five maius ſcholia collegit ex aliorum fcriptis, ideft Baſilij, Gregorij, & Chryfoftomi. floruit circa ann. Dom. 1080. L

Rupertus Abbas Tuienfis) Vide vitam S. Eliphij ad Albanū Abbatē S. Martini intra Coloniam Agrippinam tom. 5. L

Gratianus Monachus Bononiensis, ſunt Claffenſis) Cluſinus Tuſcus. L

Claruit fub Henrico IV. ann. Dom. 1120.) Moritur ann. Dom. 1151. vt ex eius ſepulchri infcriptione Bononiæ in Monafterio S. Proculi videri licet. L

Petrus Lombardus Epifcopus Pariſienſis) Petrus Lombardus creatur Epifcopus Pariſienſis poſt annos octo, quā Gratianus moritur. Quare potuit in libros ſententiarum multa ex Gratiano accepta referre. L

Post S. Franciſcum Ordinis Minorum Inſtitutorē defideratur. Conradus Abbas Vrſpergenſis Chronicon opus fcriptū vſque ad annum 1228. quod opus extat, & multa continet circa tempora diligenter examinata. L

Petrus de Vincis natus T bentonicus) Campanus ex vrbe Capua plebeius. Vi de Dante cant. 13. Inferni vbi lege Chriſtoph. Landinum n. 97. B. 98. A

Eufachius. qui & Bonauentura) Eutychieus F. vt latino vocabulo reſpondeat. L

Guillelmus Duranti Epifcopus Minacenſis) Minacenſis. L

Egidius Roma v Ord. Fr. Eremitarum) De familia illuſtri Columnia.

Defideratur Prolomæus Lucenſis Ord. Præ-

dicatorum, qui hiftorias Pontificum vſque ad annum vitium Clementis V. ideſt, ann. Dom. 1314. fcriptis in hæc inedita tempora Volat. Anthropologia. 214. B

Hambaldus natione Romanus) Annibaldus. F. Marthus de Aquafponta) Aquafponta Tuder.

Dice. L

Poggius Florentinus Philoſophus &c. Dionyſium Siculum & alios multos) Diodorum. L

Antonius Ord. Fr. Prædic. Archiep. Florent.) Antoninus. L

Ioannes de Turrecremata Ord. Fr. Præd. &c.) In libros Decretorum. L

Hermolaus Barbarus natione Venetus &c. De mum Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ Epifcopus Cardinalis) Hoc nunquam legitur factum. L

Ioannes Andreas Epifcopus Alerienſis &c. Moritur fub Frederico Imp. III. & Innocentio Papa Octauo ann. Dom. 1193.) Innocentius moritur ann. Dom. 1191. die 28 Iulij: quare ſi Io. Andreas viuo Innocentio obiit, prius obierit necesse eſt.

Ioannes Britannicus ex palatiolo &c. In ſtatui quoque lib. 1.) Horatium. L

Post Ioannem Cameracum de Dalburg-Jocandus. Amodeus Hiſpan. natione ex familia Franciſcana minoris obſervantiæ vir mure ſanctitatis, reſormatorque religionis tempore Xiſti Pontif. IV. ſcriptis quædam, more prophætico, quæ vulgo non ſunt permiſſa legi, propterea quod reuelationibus à Deo, vel Angelis ſibi credita aſcribit Volater, 241 b. L

Laurentius Bonincontris &c.) Scriptis de ortu Regum Neapolit. Item commentarios in Manibij Aſtronomica. L

In Additionibus.

Marianus natione Romanus &c. Qui cum eo exquireret con-parari) quiret. F

Hieronymus Ferrarienſis Ordinis Prædicatorum &c. In Florentino foro cum ſocijs duobus aſſiſ) Vide hiftoriam in actis publicis bonæ fide deſcriptam à Joanne Naclero, qui fortè ſolus veritatis ſtudium totam, diligenter perſecutus eſt. L

Gnillelmus Copus Baſilienſis &c. Profeſſionis antiſticis non ſibi peperit) nomen. L

Dominicus de Flandria Doctör clariffimus eiufdem Ordinis Bononiensis) <F

Obijt præſidente in Cathedra Petri Alexandro Uſſano) Scoto. L

Observationes, & Annotationes in
B. Fulgentij Episcopi Ruspensis
opera.

*Editio Basilea ex officina Hen-
ruepstrina Anno 1566.*

Censurâ Latinij in Fulgentium vide vbi supra
in Observationes Io: Trithemij. s. Fulgentius,
notatum fuit.

Post Eugippi opera, siue Thefaurum ionenies
homeliarum Fulgentio inscribit de Charitate
tom. 2. quæ videtur eiusdem credi posse, cum
stylum eius plurimum redeat. L.

Bertrandus, qui de corpore, & sanguine Do-
mini ad Carolum Regem scripsit citat Ful-
gentium in libello de fide, & refert integrum
cap. 19. libri de fide ad Petrum Diaconum,
qui est inter Augustini opera. tom. 3. L.

In Praefatione.

Sed illo me debere fateor, in quo me reddere)
illud. L.

Quod utique Beatus Paulus hæc loquens fide-
libus emendator) euidenter. L.

Quod non accepisti. v. Quid gloriaris, quasi non
acceperis ? Si autem accepisti. L.

Misericordiam se prostebatur itaque consecutum
) utique. L.

Et quanto magis cum debitorem) Et quanto
amplius donat, tanto magis cum debito-
rem. F.

Qui non solum mentis nomen sub Fotiani erro-
ris nota) Phoriniani. F.

Ad Monimum de Prædestinat. lib. 1.

Modulum propriæ prauitatis agnoscere sub illo
vno) agnosco. F.

Ipsa veritas illuminat, ipsa adiuvat, v. confir-
mat) ipsa. F.

Quod autem ex eo non est, opus eius itaque non
est) utique. F.

Faciat in vobis quod placeat coram se) Fa-
ciens. L.

Gratia autem de vita æterna in Christo Iesu)
Dei. L.

Ista est fidei, illa spei Dicit autem Paulus, qui
nunc per fidem ambulamus, non per spem)
speciei. L. speciem. L.

In illa, quippe, immobilitate consilij sui secundû
bonum placitum) beneplacitum. F.

Creator ille iam fecisse dicitur, quod in creatu-
ra mutabili illud.

Propterea de solo v. dignè dicitur) Deo F.
Gratis seruabis, gratique perfecti) seruauit. F.

Tunc illi ibunt in combustionem æternam. v. in
vtriusque ergo) Iustu autè in vitam æternam. L.
Sic erat in præsentis opere Dei bonus v. in præ-
destinatione eius electi) vt. F.

Scito quam malum est tibi. & amarum reliquis-
se Dominum) quia. F.

Quid reddendum præcinerit, & qui donan-
dum.) quid. L.

Præferre etiam potens est autem quæ ipse non fa-
cit) autem. etiam. L.

Recte defendit fidei, & copioso sermone) fideli. L.
Læoris renouet studium temperis distincta li-
brorum) Lectoris. L.

Ad Monimum lib. 2.

Et pertractam continet, & solutam, ita vt pluri-
que) pertractatam. L.

Vt aut) patrem faciamur Abrahæ visum, et certe
consentiant) aut. L.

Super populos linguam in progenies eius, &
inuocent omnes) vt. L.

Sacrificium sibi oblatus sacrificare non possit)
sanctificare. L.

Quia si minor, itaque inferior, & si inferior, uti-
que maior) utique. L.

Quod v. quibusdam seu plas, seu minus insunt)
in. L.

Quo Indas Apostolus sine hoc spiritu euiden-
ter, ostendit) Quos. I. esse. F.

Per Spiritum Sanctum diffusam, in ea custo-
dit v. ipsam Ecclesiam) per. F.

Sed v. qui sancium commendauerat, promissa-
rat se redditurum) quia. L.

Et fieri quidem potest, vt & a nobis quispiam,
& alius alio exponat) < F.

Inferiora bicamerata, & tricamerata facies
eius) < . L.

Vt ab imo sursum v. tertia confurgeret habitatio)
versus. L.

Et si quid aliud secundum fidem ciuitatis huius
intelligi) melius. L.

Ad Monimum lib. 3.

Cupiens sibi reddere quod debui) debebam. F.

Credendum quidem apud Patrem esse, non in)
patrem esse) Patre. L.

An cum cum reddimus, & cum in nobis habemus)
an cum. L.

Cum accepit postquam autem reddidit apud se)
habere iam destitit) reddidit. L.

Non solum extra corpus hominis non sit sed
ne corporis actio sit) neque. L.

Etiā si ad exteriorem hominem cogitatio
pertineret quanto magis intra se cogitatur)
cogitat. F.

Quo utique non exterioris, sed interioris)
Quod

Quod utique non in exterioris, ſed in interioris. F
 Et aliam Paraclitum dabit vobis ſcum in æternum) vobis, vt maneat. L
 Et ne hoc v. l. in filio assignate, audiant in eodem loco) velint. L
 Quæ derelinquit doctrina adoleſcentiæ, & testamenti ciuini obſta est) obſta. L
 Et cum apud infros est v. inferno est) in. L
 Dicitur enim & nobis, quia in Deo viuimus) & de. L
 Et in Deo est Verbum Deus, qui de Deo naturaliter natus v) est. L

Liber Arianorum contra Orthodoxos etc.

Adrianum est quod non extrinsecus, sed ex Deo natum est) Adiciunt est quoque. L
Deludibrium est credere ex tribus partibus Dei vnum constare) Ludibrium, s.
 Dicitur de eis, quod si credendus est vnus Deus) sic. L

Liber contra obiectiões Arianorum etc.

Adrianum est quod non extrinsecus, sed ex Deo natum est) Adiciunt est quoque. L
 Ergo cum quotidie ista fierent v. a saculo facta) quæ. F
 Nec beneficii nostri Saluatoris existimant) existimantur. L
Quod per vitam factus est filius, & lux ostensus hominibus) Per quod vita. L
 Vapor est autem virtutis Dei, & manatio quædam charis) claritatis. L
 Responsio. Vera fides nunquam superflua) superflua. L
 Sicut enim Patrem alium filium dixit) filius. L
 Et pro temporum, causarumque opportunitatibus professione fidei) nescit) Sed reperiantur. L
 Quis autem dubitet ita Deum per naturam, suam totam videre) totum. F
 Et multi dormientium in terræ fossura in operatione exurgunt) < F
 Et verus Deus patris substantia densetur) de. L
 Nullis fraudibus et propriis, aut alienis decipitur) aut. L
 Quem in cœlis v. omnesque Virtutes adorant semper, & laudant) Angeli. F
 Tu autem v. iudicas fratrem tuum, aut tu quare spernis) quid. F

Ad Trasimundum Regem lib. 1.

Qui errore, seu tempore possessus silendo non adstruit) corpore. L
 In quantum facultatum diuini accepimus) facultatem. L

Et perpetuatē immensam creaturam putauerit) creaturarum. L
 Vel hominem v. quis audeat negare perfectum) de matre. F
 Quanto salutis) missetur æternæ dispendio) mul-
 tetur. L
 Et induit nouum eum, qui secundum Deum, creatus est) hominem. L
 Veroque hominis filio, minus perspicentium, tenebatur) minusque. F
 Naturæ malignam sibi mendaciter fingit) mali, quam. L
 Nam quia opus v. vinculo tenebatur diabolici operis) Dei. F
 Qui reuera homo saluari non potuit) Quia. F
 Qui dicit se in Christo manere, debet quemadmodum ille) ipso. L
 Et exultant anima mea in Deo, qui induit me) exultabit. quia. L
 Sequuntur in corpore, qui non præcessit in corpore) capite. L
 Si vos filius libenter tunc verè liberi eritis) liberauerit. L
 Christus pro vobis relinquens) passus est pro nobis, vobis. L
 Cum Dei sit proprium non solum peccare) non. L
 Vnde debuit per omnia fratribus simulari) as-
 similari. L
 Si ergo in eo, quod tentatus est qui tentatis auxilium donat) & F
 Verum v. a Deo non fuerit facta, an peccato) quod. F
 Quo nonnunquam totum significatur a patre) parte. L
 Totum hominem designaret paulo post identidem dicit) ibidem. L
 Secundum diuitias gloriæ suæ virtute corroborati) corroborati. L
 Euangelium Iesu Christi v. Dei) filij. L
 Hinc etenim cum ex autoritate diuina Iudæos informans) Hic. L
 Præterea iucundatum est cor meum, & exultauit lingua mea) Propterea. L
 Cum omnes in radice vnita communio circumplecteretur) vitata. L
 Perenni bonorum professione priuatus, forsitan, angelico fuit) possessione. F
 In imam, perpetuamque cernitur deuolutam, misericordiam) misericordiam. L
 Quia de ipso Hieremias dicit Magna est, & non habet finem) Notabis Hieremias esse, adscripta quæ Baruch eius scriba prodidit cap. 3. L
 Quam de pectore viui fontis libebat) biberat. L
 Non autem ambigitur vero principio nihil alterius) antea. L
 Et licet vtraque vera in vno Christo substantiam) substantia. L
 Nullum diuinæ Natiuitatis v. habuisse, vbi semper

piterno parti) initium. L
Idcirco non solum filio * anterior, sed * æque-
uus descendus est locus) non. F. nec. F
Quodnam non vbiq; substantialiter est, sine in
malis non est) Quoniam. F. si. F
Quodammodo ergo non videt omnia Deus, &
quodammodo quædam non videt) < F
Omnia, quæ habuit propter infirmitatem fini-
ret, & solam infirmitatem) finisset. F
Nec petitionem commendandam Deo cum vul-
tuosa) modestè Deo tumultuosa. O
Non tantum de factis, sed & * verbis, & * cogi-
tationibus nostris) de. de. O
Conceptas in rapas adhuc clausi pectoris late-
bras intuetur.) in ipsis. O. latebris. O
Quo conuersistis ad Deum à simulacris, serui-
re Deo viuo) Quomodo. L
Secundum ipsius Domini præceptum credentes
vbi cognoscimus) vbiq; L
Si tota Trinitas adicit ad significandum, ecce
vbiq; mirabiliter) sanctificandum. L

Ad Transmendum lib. 3.

Vt si qui nunc vique spiritaliter de Deo nequeunt
cogitare) spiritaliter. L
Si cum ab vniuersi nominē, nobis quoque,
tributa communio) sic. L
per hoc quod dicit sumus non conditur in ge-
nitore natiuitas) confunditur. F
Et postmodum perfectum, immutabilis factus
statum plenæ perfectionis) perfectus. L
Sicut à Nathanaël loquens, quem scripsit Moy-
ses, inquit) ad. L
Quod autem dubitatur olei nomine Spiritum,
Sanctum demonstratum) Quid. F
Sicut Deus sicut Christus in homine nomen ho-
minis sumpsit.) < L
Christus in Dei vocabulum deitatis accepit.
Nam si non ex coniunctione) Deo. coniun-
ctione. L
Nee turbationem potuit in animi morte sentire)
amici. L
Et veritas diuinæ naturæ, quis Christus tem-
plum sui corporis) qua. L
Sed in Christo tristi, & passio licet deitate separa-
re non posset patiens) à deitate separari. F
Passionemque toto deputandam Christo, offi-
ciorum naturalium veritate) vt. F
Vt illo peccati casu, nullo infirmitatis qua-
tiantur incurfu) nullo. L
Domine quid est homo, nisi quod memor es
eius) < F
Sicut voluntaria susceptione tristitiæ ad hoc
cognoscat animam) Sic. L
Gaudium quoque in sua Saluator anima mea
manifestauit) demonstrauit. L
Potestatem habeo ponendi eam, sed potesta-
tem habeo iterum sumendi) & L

Christus surgens à mortuis iam non moritur, &
mors ei ultra non dominatur) < F
Quis autem ignoret Christum nec diuinitate,
sed in solo corpore mortuum) non in. F
Attendenda est apostolorum virtus præclara,
dictorum) apostolicorum. F
Sic Paulus scribens Romanis potuit dicere de
Deo) posuit. L
Annunciavimus coram ipso vt pater vt radix
in terra sitienti) puer. F. de matre) sicut
pueri, habent Cyprian. lib. 2. cap. 13. ad
Quir. & Lact. lib. 4. c. 16. Hieronymus ex
Ixx vertit puerulum. Ipse Fulgen. virgultum,
Cyrillus exponit campum, & plantem,
vel agrum vt sit mater. Augustinus legit vir-
gultum tom. x.
Propter quod tradita est in morte anima eius,
& inter iniquos) Propterea. F. mortem. F
Vt iuste peccati supplicium lucret, qui Deo ipso
iniuste peccasset) iusto. F
Nolite expauescere in seruitutem, omnia ad tenta-
tionis vobis sit. Nolite pauere.) seruitute, qui.
F. < F
Qui adhuc tanquam viuentes in mundo disten-
diti) decernitis. F
Nam si commortui sumus, & conuiuemus, &
sustinebimus) si. L
Donans vobis omnia delicta, delens quod ad-
uersus nos erat) nobis. F
Exuens se carnis principatus, & potestates tra-
duxit) Mirum vnde hauserit hanc lectionē,
cum Græci omnes legant à mortificatione
et ipse ipse legisse videatur non esse. Ita etiam
infra alijs in locis. L
Igitur & qui suscitauit semetipsum & suscitatus
est. Christus) est. F
Quia sicut in eo quod is se fecit, ipse dignatus
est fieri) < F
Et cum eum veritatem carnis denegant acce-
pisse) < F
Est in nobis charitas Patris) qua dicit Paulus)
de. L
Ego autem in multitudinem misericordiarum tuarum
introibo in domum tuam) multitudine. L

De Coniugali debito. Epist. 1.

Scilicet non solum quid in se coniugalis amicitia
et omnis qualitas) commixtionis. L
Reformetur Baptismatis Sacramento, cuius
opere prius formatur) ope. F
Si qua nunc potuit esse deuotio. Neque enim)
runt. F
Verum tamen non peccet virgo, quæ nubit) ve-
rum & si. F
Quam sit autem malum, quamque sollicitudine
fugiendum) fugiendum. F
De precio agri quemdam patrem insideliter sub-
trahentes) quandam partem. L
Qui vtique fecisti hoc non hominibus menti-
tus

rus es, (sed Deo) Quia. F. locus non integre
fumptus. L
Tenorem *veſtræ dilectionis* cum Dei timore ſer-
uare) deuotionis. P
Perniciem non tencat, nulli detrahat, cum
amicis fidem tencat) v. L
Vt diſciplinam ſeæ domus exiſtimet *negligen-
tiam*) negligendam. L
At ſic & quando iuſtitia perſequitur culpam)
Ac ſi quando.
Quam diuitias colligendo * dum filijs tenaciter
ſubſtantia colligitur) ne. F.

Ad Gallam de conſolatione Ep. 2.

Vtramque triſtitiã non minus opere docet,
quam *retributionem* diſcretam) retributione
eſſe. L
Tales ſunt qui v. viuunt, vt cum audierint vo-
cem filij Dei) ita. F
Non habebunt ſpem, nec in die *magnitudinis* al-
loquutionem) agnitionis. L. Inſolens quidẽ;
ſed exquiſiti, & ſubtilis verbi *diſcrimen* in-
terpretatio L
Fascinatione autem iugacitatis obſcurat bona)
enim. F
Caſtitas coniugalıs, & *honeſtatis* verecundiæ
tenax) honeſtas. F
Vt non ſolum in hac vita cum hominibus *de-
beant contineri*) mancant. F. v. :
Conſiderantes *veſtram* in timore caſtam con-
uerſationem, *qua inſiſ*) quarum ſit. L
Non ſunt monilibus *comenda*, ſed moribus)
comendæ L
Sed comprimat ad timorem, qui non *atendat*
carnis concupiſcentiam) accendat. L
Qui non *illiceſ* ad concubitus, ſed excitet ad
proſectum ex quo cordis compunctio, car-
nis libido naſcatur) illiciat. L. non. L
Quæ autem verè vidua eſt, & deſolata *ſperant*
in domino) ſperat. L
Ad meritum *uſi* ſanctiæ operationis accendat)
tibi. L
Erat Iudith bona aſpectu & formoſa facie val-
dè, & prudens corde, & bona intellectu, &
erat honeſta valdè) Non ſunt verba pro-
pria eius loci, neque ea quæ ſequuntur. L
Qui tibi demonſtrant rectam viam, & ipſe
tibi deducitor) erit. L

Ad Probam de Virginitate. Ep. 3.

Spiritualibus virtutibus *preditum* arbitrarıs te
tanquam expertem) præditam. L
Quippe Chriſtus offendiſſet, ſeu quando debita
ſeruitus) < F
Niſi vt nos diceret nos inuicem libera charita-
te ſeruare) nobis. F
Romanis ait: *reddens hoc dabat*. Teſtis enim
eſt Deus) < F

A quo idè) gratia nullis præcedentibus meri-
tis datur) igitur. L

Itaque cum in virginis nomen ex nomine viri
deſcenderit) < L

Typice itaque à viro *dicitur virginis vocatula*,
quia nomen a (*Eriſſo ductum*) dicitur virgi-
nis vocabulum, quemadmodum à Chriſto
dicitur. L

Quæ diuini gratia muneris, virtute videtur
originem vocabuli) à. F

Quia membra ſumus corporis, de carne eius)
cuius. L

Vt coniugium inter *zizaniã* deputemus) zi-
zania. F

ſi alia quanto oculis, tanto periculoſius)
Et. F

Sollicita debet virgo ſemper *exultare* cautela)
exubrare. F

Virgo, quæ ornam. corpore veſtis affectat ani-
mam ſuam) corpore. F

Non v. terrenis rebus, ſed in ipſis eccleſiis
aduerſarius tendit) in. P

ſi qua enim *vero* virgo eſt Chriſti non poteſt
Chriſto niſi) vera. L

ſi ergo ſemetipſam comparat Virgo Chriſti)
ſic. L

Incuratus ſum, & humiliatus ſum nimis) In-
curatus. F. *exultat* idèſt aſſilius, ma-
le habitus. L

Qui omnia bona, quæ habet gratuita largitate
iam dedit) habes. L

Ad Probam de Oratione. Ep. 4.

Quamdiu in hoc mortali corpore *conſtituit* pe-
grinamur à domino) conſtituti. L

Magnæ igitur beatitudinis eſt ſi in præſenti *ci-
uere* ſaculo) viuens. F

Ex *ſatiæ* ſubiciis, per culpam verò *noſtram*)
ſumus adhuc ex *perre*) parte. L. parte. L

Nec cogitationibus fatigabitur ſpiritus, v. la-
boribus macerabitur corpus) nec. L

Ad Eugypium Abbatem de Charitate.

Epist. 5.

Et cum illud quod videtur, ab oculis tollitur
ſi (anitas ineſt oculis) ſi. L. tamen. L

Vt poſſit & charitatem non diligere, & dilectio-
nem v. habere) < L. non. L

ſi ergo alteri quicquam malè velit in *quantum*
malè *veſti*, in quantum malè vult) < L

Voluntas autem vel bona, vel noxia non ex of-
ficio, ſed ex ſine ei) rei eſt. O

Quod eſſet v. multò melius ſciebat tamen ma-
nere in carne) ſibi. F

Charitatem igitur v. ubique dilexit, quam
ſemper bonã voluntate *ſperant*) v. :

Nonne tibi videtur aperte v. prophetiis, atque
Apoſtolicis dictis) de. L

Obſe-

Obsecro vt libros, quos opus habemus, serui tui describant quibus. L

Ad Theodorum de Conuersione. Ep. 6.

Vt ignotus corpore videar epistolari tibi meā notitiam inferre sermone audeam. L

Qui respicit terram, & facit eam tremere, qui tangit montes, & fumigabunt fumigant. L
Iam hoc est, quod esse potest * cui naturaliter hoc est esse posse, quod semper est) nisi. F. esse. F

Hoc est quod sollicitudinem fidelibus, humilitatemque commendans permittit) ptremisit. L

Et tibi * si fueris qui sis, quique debeas esse, cognosce) qui. F

Ad Venantiam de Recta Penitentia. Ep. 7.

Ipe est charitas, quæ credentes perducit ad Deum) Ipsa. F

Et verè maledicti profunditas necati, si quos desperatio indulgentiæ) < F

Indigentia aliquid relinquunt, cuius desiderium in nobis satiatur) bonis. L

Derelinquat ergo impius viam suam, & vir iniquus cogitationem suam) < L

Plerosque sub una spe indulgentiæ in peccatis diabolus tenet) vana. L

Aut cui iubetur, vt de præteritis deprecemur, vt nobis dimittatur) cur. L

Infirmis atque corripit, angustijs eripit, vt qui in sanitate corporis erudit. F

Ita fit vt quæ nobis abutendo sanitate infirmitatem peperimus) qui, vel quia. L

Nolite sperare iniquitatem & in rapina nolite concupiscere) in iniquitate. F. rapinas. L

Nullatenus desperemus timemus domini fidele promissum) tenentes. L

Nec conseruamus, neque fecimus sicut præcepisti nobis. * esset) vt bene nobis. L

Omnia quæcunque fecisti nobis, vt bene nobis, in vero iudicio fecisti) < L

Et nunc sequimur in toto corde, & timemus v faciem tuam) te, & querimus. L

De Fide Orthodoxa ad Donatum.

In qua tamen quisque crescit, quanto magis quod verum) tantum. L

Sine cibo pascatur * tamen à sinu matris Ecclesiæ non recesserit) si. L

Quam vitam nec ille possidebit, qui permanet in fidelitate) infidelitate. L

Naturaliter verum esse Deum, summum, verum, & bonum) vnum. F

Inuitæ seruitutis subiugare sentendum) seruituti. F. conendant. F

Consequenter dicant filium hæc dominum susti-

esse, nec Deum) nec. L

Vt nouerit creaturæ non debere seruitutis obsequium) debere. F

Æqualis est Patri, & Filio Spiritus Sanctus quia omnium fidelium membra vnum templum habent) habet. L

Nec Sacramento redemptionis sit aliquatenus nominandus) renouandus * :

Sermo de Confessoribus.

Venit non manifestari, sed manifestare, & dare animam suam) ministrari, sed ministrare. L

Vnicuique sic Deus diuisit mensuram fidei) sicut. F

Vt avaritiam calcet, vt v perfectionis culmen tota mentis intentione festinet) ad. L

In æternum ignem cum diabolo eiusmodi angelis damnabuntur) eiusque. L

Habet iste apud Deum patronos, quia cum domino) pauperes. Videtur aliquid deesse. L

Dominus. L

Vt oppresso velaminis iustitiz dumtaxat, defensionis auxilium impendat) velamine. F * :

Lumbos vestros ipse præcingat, lucernas nostras ipse ardere faciat) nostros. L

Sermo de duplici natiuitate Christi.

Deus Pater genuit de se ipso, per quod anima creauit ex nihilo) omnia. L

Quid Deus hominem dignatus est prærogare) Quod Deus homini. L

Sermo de laudibus Mariæ.

Natiuitas Domini nostri Iesu Christi) Augustinus eundem habet totidem omnino verbis serm. 1. in Natiuit. Dom. tom. 10.

Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum) protulit. Aug.

Angelus sermone cecit, & Christum virgo concepit) Angelus sermonem cecit. Aug. fecit. L

In angusto corporis membro sustinuit) angust. Aug.

Plena sunt viscera, & nullum nouit contigium Virginis conscientia) < Aug.

Quia per ipsam à ruina patriæ maledictionis probatur) primæ. F

Sermo de S. Stephano.

Quæ nec frequentium sauitiam formidauit, nec lapidantium frementium. L

Per charitatem pro lapidantibus orabat nepotem) punirentur. L

Nec tamen * videt correptionem aliqua verborum austeritate seruere) si. F

Sermo

Sermo de Epiphania.

Sed nec illis pueris, *aut quod nocuisti*; imò in-
: fcius) aliquid. F

Non inuenitur in numero paruulorum morien-
tium, quia ipse expcctatio gentium) est. F
Moritur ergo sicut vnus & quidam) Videtur
locus maucus. L

Ad Petrum Diaconum de Incarnatione &c.

Cap. 1. Victor, Scholastiens) *Vocantur*, Vin-
dicianns, Januarius) Vocantur. F
Fortius, *quod vult Deus*, Fulgentius, Ierlix.)
QuodvultDeus. L

Cap. 2. Per unitatem personæ in quam for-
mam sciri accepit) qua. F

Cap. 3. Quod indubitatur diuinis credere,
atque iubemur oraculis) & F. aut deest ali-
quid.

Cap. 4. Vt misericors Dominus, & iustus in-
iquitatibus) humanæ viciis deleaturus) in-
iquitati. L

Cap. 6. Effe se æqualem Deo & senectipsum
exinuit.) sed. L

Cap. 8. Vt prius iustificari per fidem mortis
resurrectionis Filij Dei) & L

Totus hic accipiendus est homo, idem anima-
rationalis, & caro) idest. L

Cap. 9. Ex Deo non est, & hic, Antichristus)
est. L

Cap. 10. Ecce ego vobiscum, omnibus die-
bus vsq; ad consummationem) sæculi) sum. L
Magnus est, & non habet finem, excelsus, &
in) mensus) in) mensus. F. *in) mensus*. L

Videndo Deo) gloriam futuræ resurrectionis
exibeat) ad. F

Cap. 11. Propterea neque in passionibus ad
illa humanitate) ab. L

Ipse humani generis conditor, & redemptor,
opifex.) & F

Cum) idem si vnus filius in Trinitate cum Pa-
tre) sit. L

Cap. 12. Etiam per corporis mortem vitæ
præsentis) *in) are. ur*) multaretur. L

Cap. 17. Eandem gratiam omnino datam
gentibus, quam) tam. L

Tunc enim vetè, rectèque ait eius hoc velle,
cum) *in) gratia*) erit. F. cum. F.

Cap. 18. Sed in se no) *in) isse*) gentium magi-
ster ostendit diebus) ipso nobis. L

Fidem suam, & charitatem gratiæ) *disignare*,
non dussit) assignare. L

Cap. 21. Quod ea in scriptura præparari di-
cit) *ad*) Dominum) dieitur. L

Cap. 23. Ipse tamen omnipotenti bonitate,
potest vitiatam) *saluare*) sanare. L

Cap. 24. Vt caro nostra) *quantum*) viuificetur

ab anima) *quandiu*. F

Cap. 25. Quoniam omnes scienciam) *ad maio-
re usque ad minorem*) à minore vsque ad ma-
iorem. L

Cap. 28. A quibus sancta scriptura humanæ
curiositatis) *exeret*) audaciam) coercet. L

Cap. 29. Itane vero tenim ordo credi, puta-
rius) *permittitur*) permittit. L

Potest ergo praua voluntas ex te bonitatem gi-
gnere) se. L

Velit quidem, facere) *ante*) nullatenus possit)
tamen. L

Cap. 31. Omnes itaque dixit, sed quoscunq;
Dominus aduocauerit) vtique. F

Hanc omni discretionem, quam fidelis debet
intellectus) omnium. F

Statim quosdam omnes homines exceptis alijs
in) *in) are*) & F. in) *in) are*. L

Omnes istos ita ne omnes per Adam in con-
demnationem) vtique. F

Et Angelos eius per spiritum) creatos esse ne-
get) ipsi. L

Vita vero nostra voluntatis eius est donum) do-
num. L

Mythologiarum ad Catum Presbyterum.

Alius est hic Fulgentius Placiades Cartha-
ginensis ab hoc Ruspanti Episcopo: nam styli
indiciu) clarissimum est. Quid enim potest
aut legi, aut excogitari dissimilius omni ex
parte? Quare iuuenis hæc scripserit necesse
est, quod indicat & argumentum rei, & per-
sonæ, ad quam scribit. Non enim postea-
quam Episcopus factus est, hæc cum scri-
pisse ad Presbyterum præfereim, vlla po-
testatio persuadere. Lat.

Neque illam v) maritum Phædriam in tumultu
duxit) Phædrum, quæ. L

Quibus nec *Galatæ*) quassauerant impetus)
Galogetici. L

Qua) *in) amanti*) gurgite) Tinctas haustu musi-
co) Irrorat loquacis nymphi. L

Quod ce) *in) pastoralis*) cecidit. alijs.

Fabula de nouem Musis. Gutturis fistula, quæ
tereti) *in) eorum*) spiritalem præbet) *excursu*)
meatu. F excursum. F

Et pulmo) qui velut *arenæ*) folliis concepta red-
dit, ac renouat) carnis. F.

Fabula Phædantis. In Eridano flumine) *equis*,
durandum, emittunt) aquis. L

Fabula de iudicio Paridis. Aut rapina) *succen-*
ditur, aut inuoribus) *rancet*) *aur*) rancida)
tur. L

Fabula de Iunone. Sicut enim paruos) *stellarum*
eandem) *euryanem*) *contenans*) stellarum. L

Fabula Promethei. Flammantis animata ve-
getare) vaporibus) *quem*) *ferulam*) elam.)

Fabula Vlyssis, & Syrenum. Syrenæ) *græcè*
tractoris) *dicuntur*) Syrenes. L

Fabula

Fabula Perdicis. Plurquam etiam videns *Conthyoletas* suos, idest, Aſconem) Conthyoletas. *Conthyoletas*. L

Fabula Pſyches. Quibus tres addunt *carmen* vitro metanem) carnem. L

Fabula Orphei. Orpheus dicitur *ſparysque* idest, optima vox) *ſparysque*. L

In aurispicinis aliud est fibrarum *particularumque* inspectio) particularumque. F

Effectus vero rationem reddere non potuit) veram. L

Obſervationes, & Correſtiones, in S. Paulinum Nolanum Episcopum.

Colonia 1560. apud Maternum Cholinum.

Ex D. Hieronymi Epistola.

Canere in *dogmatibus* quod in cubilibus cognouisti) domatibus. Luc. 12. *in cubilibus*. L

Ad Senerum epist. 1.

Tu vero potiore tui parte, quam manſeris solo corpore domi *reſidens*) Tu vero solo corpore domi *reſidens* potiore tui parte, quam manſeris. F

Reſpuens patrimoniorum onera, *ſeu* ſtercorum) *ſeu*. F

Quia bonum est viro (vt Propheta *tacens*) & ſedere ſingulariter) canit. F

Viſitati enim medica omnipotentis manu in ſpem ſanitatis) & F

Communis patroni *Dominedin mei felicit* excipiam) *Dominedin* mei Felicitis. L

Cum vos ſimul, & viciffim complexos omnes merito dicam *conſcientibus* vobis) concinentibus. F

Sed ſectus, & nexu in Chriſto, quia virga eius, & baculus) niſus. F

Iſpe ſtatuet, & immaculatam, & inoffenſam *viam* tuam) *viam*. F

Vni Deo debitum, homini cuiſlibet, ne dicam miſerrimo peccatori *deſerre*) *deſerre*. F

Longo intervallo *loquar* obliuiſcor inpoſitum ſuſcine ſermonem) locorum. F

Ep. 2. Quamquam tu in opertis literarum, promptuarijs, & ſuper tecta) quod. L

Hæc enim nobis *dicitur* nimio tux vnanimitatis affectu) dici. F

Tua falſis vituperationibus *manens* argum te) minuens. L

Sed non habentibus *haberi*. Domus tux hoſpes es) habes. F

Sed vt mercennariatus vel inquilinus *manes* ſtipendium) & F

Sane conſidera ipſas, de quibus nobis adrogas *perfectionem*) perfectionem. F

Quod à diebus Ioannis vim patitur & à diripiētibz) & F

Exuamur oneribus aduerſis, vt *medicis operibus*, induamur) & F

Et ſide non ſictaſtera iuſerit, & affligit Deo, vt nihil extra Deum amans) & ſe ita. F

Et per aſpera itineris *angusti* muniti pede tutus ingrediar) anguſti muniti. F

Et qui non lege ipla iuſtitiz iuſtiores) uos. F

Ep. 3. Nec ſufficit literarum ad nos *editione* mutare, niſi gratiam ſermonis tui) editionem. F

Verè *recognouimus* in eo Sanctorum formulam beatorum) cognouimus. F

Fabam intriuit *panico*, quo citius ſenatorium, ponercmus ſaltigium) panico. F

Quamuis ex parte nobis pepercerit fabam tantum milio, *panicoque*) panicoque. F

Lentem quoque, & ordeum, & viciam miſcuiffet in cumulum, vt *ſilinaribus*) ni. F

Quaſi repugnante coctura ſatiſcens rimis *ola* crepitaret) olla. L

Inſult nobis multo nidore catina *infumantia*) ſumantia. F

Ep. 4. Quibus ſuper capillos capitis multiplicatis auiam habemus *implexam*) implexam. F

Denique capillaturam illius pro iniquitatum, mole defectam etiam conſuræ neceſſitas *iudicata*) indicata. L

Superpoſuerunt iniquitates *meas* caput meum) *meas*. F

De quo dicitur caput eius vt aurum *hæc*) Codex Vaticanus lxx. habet *uſq;* hoc loco. Danielis autem caput x. habet *hæc*. Hebræi inter auri genera, vel nomina *Pax* habent. Ambr. de obitu Valent. & ſerm. xv. in Pſalm. 118. v. 1. Cephas habet ab Aquila petrâ, à Symmacho lapidem aurum interpretatum. Amb. de Spiritu Sancto lib. 2. in prologo. Lat.

Qui Abraham *patrem* corpore magis, quam ſpiritu gloriantur) patre. F

Ep. 5. Et ignauiam quaſi pecus molle proſternis; *atque* vitæ iſtius) & te. L

Quod quidem nobis nihil proderit *nihil* minus) nihilo. F

Cusus *ſupelleſtili* pulchra ambiunt, & ingenij tui floribus comunt) ſupelleſtilia. F

Et candem molam ægra, & impari manu vorto *prifino* ſocius) puſtino. L

Ep. 6. Hæc Epiftola videtur primum locum tenere debuiffe, idest, antè quinque præcedentes; nā conſtat tempore priorè illis fuiſſe. Lat.

Etiam ſuis in euangelijs *evi*, & venena in colloquijs) & F

Talibus autem velle purgari idest eſt quod *poſſe* Chriſtum) & F

Fos autem, qui ſanam doctrinam non ſuſtinet) fuge. F

Sed credo iſtius ordinatione *correctus* & præbyteratu) correptus. F

Data igitur ceruice in iugum Chriſti video *ma-*

in

iore

lore me meritis) maiora. F

Ep. 7. *Epistolae*, quas per nostrum illum *in-*
spiritalem monachum) spiritalem. F

Ep. 8. *Cæcet* videntem *meum*, ne videam va-
nitatem, & illuminet) me, vt non. F

Ep. 9. Ferens *indefessus*, ac referens comen-
cia literarum) indefessus. F

Sed vt affuit de Narbonensi, vbi fratri *pos-*
sessionis occurreret) possumino. F

Modice fidei *tempore*: reuocandus ab his, qui
sapientem *(suetatis)* tempore F. fatigans. L

Sandæ Melaniæ spiritali via comitem verè
sanctum) in. F

Ep. 10. Adiciens nomen ex *inſubilis*, quod
proculdubio in Hebræis esset inſigne) *et* *epi-*
scopus *us* :

Sic signata male secutus infantia, miserabili
ludo) mali. F

His edocta documentis non *ſuiri* ſeculo fragi-
li) fidere. F

In Iſaac *exercitum* in ariete formaretur, cum
& agnus ille) exertum. F

Vnam salutem, de qua eius omnia aſſumentur
exerem predicabo) opera. F

Hæc erat princeps, vel particeps cunctis pro
fide *inſtantibus*) ſtantibus. F

Vidimus gloriam Domini in illo matris, & fi-
liarum *truncare quidem in eo)* *us* :

In illis tamen diuitibus *cadens die* de matris
boni) *us* :

Ep. 11. Quam modo apud Primuliacum,
noſtrum maiorem priore conſideris) noſtra.
infra ep. 13.

Quod nobis bonū benediſta Melania ab Hie-
roſalem munere Sancti inde Episcopi Ioan-
nis atrulit) De Meana, & Baſſa, ſic enim,

ſcribitur a Nicephoro lib. 14. c. 52. Laur.
Sur. tom. 1. virarum Melaniæ vitam à Græco
ſorte ſcriptam, & latinam factam habet.

Vide Pallad. Lausiaca c. 117. vsque 214. Atq;
inde diſces Melaniam hæc auiam fuiſſe eius,
quod à ſurio reſertur. Lat.

Sed propter meritum fidei quam auditur rece-
ptam, *factu* probatis) facto. F

Paſſus eſt, vt reſurgeret) ſutrex, vt regnaret;
iudicatus, vt iudicaret) eſt. F

Cum Hieroſolym: agnoſceret nomine *us* con-
regnabat) videntur de eſſe verba *us* :

Itaque in toto baſilicæ ſpatio *ſolus* in ſui co-
ſpitis ſpecie virens permanet) ſolum. F

Illico iuter *expectatores* ſuos rediuius incef-
ſit) ſpectatores. L

Sine dubio ad ipſam fabricam egerentibus re-
uelata eſt) *et* L

Quotidie *diuina* ſumentibus, & ſemper *to-*
ram venerantibus) diuina. L. tota L

Ep. 12. Ita in hominibus eodem loco *mixtis*
ſi diſperſi meritis) diſcrepent. F

Aula duplex teſtis *us* Eccleſia teſtamentis)
et F

Infantes *niueos* corpore, cordo) habitus) niueo. L

Cura ſalutiferis imbuere ora cibi) *Pura. I*

Qua perpetuum tibi hoſpitium in ea *clarum* lar-
gitus eſt) Clarum. L

Presbyter hoc regit, ſed *membra* *(aduro ſepul-*
chro) caduca. L

Et dum calla pio referantur munera Chriſto *us*
Vt. F

Qui meritis titulum nominis *equiperat)* *et* qui
paras. L

Sue patrū ſinibus recumbas, dominiue ſub ara
Conderis, aut ſacro paſceris in nemore.

Qualibet in regione poli tuus, aut paradifi.
Nota Sanctorum animas pluribus locis exepiſ

ſed poetica potiùs, quàm verè diſta puro. L

De qua *honori* quatuor fontes meant) ſonori. *us*
Quali *diatriam* ſpeciem ab veraque in vtrumq;
ſpèctantibus præbet) diatrieta. L

Egrediamur iam Nolana hæc Baſilica, & in *J*
Fundanam trauſeamus. *Fundis*) Fundi. F

De cærenis in terra *(liborem* molieram) labo-
re. F

Potens eſt dominus *conteret* Sathanam ſub pe-
dibus noſtris) contere. F

Quod *vnam* *ancutit* communis ſpe præſen-
tiæ) vnum. L

Ep. 13. Iam occaſionibus non requirens to-
ro) *us* :

Reſcribendi tamen ex vire ſacnlas non fuit,
quem vix decem dies) quam. F

Et tibi forſitan mens fortior, & anima robu-
ſſior, aut potens) Sed. F

Ad Delphinum Episcopum Epistola Quintæ.

Ep. 15. Delphidium. Sic enim vocat Sigonius
lib. 10. hist. Imp. Occid.

Ep. 16. Quia & ſi vna illa, qua reſcripſimus
tam prouia, vt ſufficiat) Hæc epiſtola non
extat. L

Qui eſt ignis cõſumens ſuum ignem *agnoscat*
in nobis) agnoſcat. F

Ep. 17. Vt reſpiciat *us* cõlo, & viſitet vites iſtas
quas plantauit dextera ſua) de. F

Ep. 18. Tranſiuimus per ignem, & aquam, &
induxiſti nos in *refrigerio*) refrigerium. F

Ad Amandum. Ep. 1.

Ep. 20. Vt pro eo infirmitati noſtræ comparia-
ris, & orandi *abore*) labore. F

Vt roſcido pietatis eius *lumine* in tenebris
ardentibus reſuantes) lumine. F

Orioxe fidei parrem cum infidelibus *ponit*)
ponet. L

Sed pacem Chriſti, quæ cum Deo *conferit)* *us* *et*
Per interuentum) mediatoris, qui eſt pax no-
ſtra, quia fecit) qui. F

Ep. 21. Tu tamen *deſiderium* ſermonis mei
potiùs quam *tordium cupias)* capias. F

Solu-

Solutis Deo linguis, significans locutura) locutura, L

In mensura, qua mensuravit nobis Dominus, nosmetipsos metiamur) quam. F

Qui etiam terrenarum rerum luxque naturæ nescij inferantur) feruntur. F

Iniquitati obnoxia miscens aqua vinum) aquæ, aliis.

Nunc sanè Marium portitorem huius epistolæ commendamus) F.unc. P

Vnum de *Aligonenfis* dignamini mittere cū epistolis) Aligonenfis. F

Ep. 14. Iste & Evangelistis ceteris vel ab humano Saluatoris ortu *velato* (pt. 6) vel à typico. L

Baptista præconio Evangelium resurrectionis exortus) exortus. F

Ep. 25. Nec iam modico, sed modico vino uti, quo non venter) modico, sed modicè. F

Inebria ad sobrietatem spiritali erapula rusticantem Deo hymnum) In ebria. F

Ad Vidricium. Ep. 2.

Ad hanc Vidriciam extat epistola Innocentij Primi nunc secunda Concil. rom. 1. quæ data est Honorio Aug. VI. & Aristonato VV. CC.

Cof. idest, anno Dom. 404. cum, ut verisimile videtur, nuper Vidricius creatus esset Episcopus. Lar.

Ep. 26. Et triumphavit potestates aduersarias & carnes suas) in. F

Ep. 27. Per tuam sanctitatem à Domino luce gredientes corde aspera) corda. F

Quem tenui antehac spiritu fides veritatis asseruerat & potissimum) te. F

Apostolorum quoque præsentia merum tuæ sanctitatis adduxerit) præsentiam. F

Excussus illico oculis cecitate percussus est) v. 3. Frustrum Deo fecunditate tuæ terra) efferens) referens. F

Ad Aprum Episcopum. Ep. 3.

Ep. 28. Totamque sapientiam vanitate spiritus celsiore despiciens) sapientiz vanitatem. L

Vbiq; se gendum voluit & circumferens) volitante. F

Ep. 29. Eruca est in folio sedena, qua decussa) qua. F

Ep. 30. Nec idem scholastico magis quam diuino sermone) tam. F

Vel impendia, quibus passim diuitem pauper respiciem) pascere. F

Pro vita tua deficit, ut in tua vita reficiatur) reficitur. F

Insalutaris damni anarior, quam lethalis lucri) salutaris. L

Sed tuis potius operibus, quam damnoſis anariz quæſibus) pijs. F

Quia quis aut inutilis conduceret operarios) inu: tiles. L

Ad Florentium Episcopum.

Ep. 31. Non iuxta meritum malum faciens, sed secundam diuitias) meum. F. 5.

Ad Alethium Episcopum.

Ep. 32. Quantum in te mihi à Domino adiutorium conferam agnoscerem) conferatur. F

Aut enim nullus mihi de inspiratione siccitate) insipientia. F

Quem vrinam orationes, & literæ tuæ sapienter impense mihi exundarent) exundanter. L

Itaque patronos animarum nostrarū pauperes) pauperum. F

Et spiritualiter irrigans in deprehensis actibus comixta supplens) indeprehensis actibus. L

Et ad morsus edentium fragmina subsistens depromens) subsistens. L

Ipsam superans ciuitate pietatem non dubitauit quantum in ipso fuit) pietate ciuitatem. F

Et per gemino virtutis testamenti vnge vestigijs) his. L

Credo videre bona Domini in lumine viuentium) Videtur legisse & v. 27. pro eo, quo nunc habemus & v. 27. L

Homines resuscitatum à mortuis, & ostendit discipulis) resuscitauit F. 5.

Suo velut quodam (ut sic dixerim) potente continuat) ponte. L

De Gazophylacio Epistola.

Apparet non ad vnum quempiam, sed ad multos simul potius dictam concionem, quam ad scriptam epistolam. Lar.

Ep. 33. Neque tantum ad speciem videndi iacta mensa. Etenim) iacet. Mensa enim. F

Negligant pabulum inferre præclina tabida inopis stabulo) procliuus. v. 2.

Et non pascuntia fames depaſcitur animalia) depaſcitur. L

Qui vnum necessarium ut illis impendij sumptum) vitis. L

Nam quo ille indulgeret extrinsecus bono, qui totus indigeat. F

Propterea igitur fratres tam vberem tibi obſtringere debitorum) obſtringe. F

Nec tripides, ne cunctas, ne parcas) trepides. L

Ad Macarium Epistola.

Ep. 35. Nunc confessoris, & amici sui Domini mei communis patroni) Domini. F

Et adflantibus diuinis odorem relictas capitis puluinar habuisse) odorum. F

Sed ipsi omnibus, quibus cum, & socij spectarent) nominibus. F

Et mifit Angelos in circuitu eius, & factus est
in falutem) ci. F

In hoc ſene vno agere dignatus eſt, cum blandi-
mento ſeruus) dedignatus. F. ∞:

Et ſeu meo parone piraticam in terra nece occupauit.) Et ſine myoparone. F

Ad Iouium Clariffimum .

Ep. 37. Aut in navi naufragorum erumna capiat-
tur) Naufragiorum. F

Et quia quantus eſt, bonitas, & ſapientia, & origo
orationis) eſt) rationis. L

Nihil niſi ratione conſtituit, & ad materiam ſuz
bonitatis creauit) memoriam. F

Voluntatem tibi potius in ſacris litteris parem,
quam aut vocationem) < F

Quaſi illos patriz oblitera oves de baecarum,
inuitate lothophagos) oblite ratores. L

Sed ad omnes rerum temporalium ſpecies nobis
eſſe lothofagos) lotophagos. L

Quia liberatur homo illuminatus fide) Qua. F

Vt ordinem, atque menſuram ſui generis intel-
ligens, Deum tantum) Deo. L

Patrior ex copia tibi in noſtris quoq; ſtudijs pro-
ſidenda) & copiam. F. ∞:

In contentionibus eruditæ loquacitatis aſſum-
ptos) abſumptos. L

Ad Sebaſtianum Eremitam .

Ep. 39. Quaſi ſolitudo non ſit tua, quem nō de-
ſert) eſt) Quamquam. F. quæ. L

Nec eſſet potens fidelium miniſtratio, ſi mate-
riam miniſtrandi) n ſi. F

Ad Auguſtinum .

Ep. 40. Charitas Chriſti, quæ vrget nos etiam
abſentes, licet per vnitatem fidei) &. F

Vt te preſente metuis officio ſociatus aquaret)
preſentem. F. aquarem. F

Ad Alipium .

Ep. 42. Inſebij venerabilis Epifcopi Conſtanti-
nopolitani) Cæſarienſis. F

Promptus mihi paruit in hoc beneficio, quod
tibi deferendum iudicauit) iudicauit. F

Ad Romanianum .

Ep. 43. Si quem tibi dignum genuit in literis,
hunc & ſibi dignè filium pariat) ſibi. F

Scripti, ſi recipis, ſuſcipiente Deo) ſuſciperere. L

Ad Auguſtinum .

Ep. 44. Paulus inſia dicit: Ne occideris eos, ne
quando obliuiſcantur legis tuæ) Paulo. L

Carmine Auſonij ad Paulinum .

Cum redditz ſunt mihi literæ tuæ oppido quæ
literatæ) quam. F

Quod de tribus Suetonij libris, quos ille de re-
gibus edidit) ē. F. Suetonius libros tres de

Cæſaribus ſcripſit, qui cum duodecim ſint,
ſinguli quatuor tantum continent. L

Celsum ſupercilium expolationis) adhibebo, magis
vt tibi paream) expolitionis. L

Quos ad ſpatium lucubratiuncule vnus effuſi)
Quod. F

Paulini & vſque memia Hebrorum loquor)
ad. F

Tota illa familia hominis literati non ad Tullij
ſrumentaria) frumentariam. F

Concinnatam ambis ſignatamque ad te epiſto-
lam miſi) iambis. L

Non cultor eſt iſtans, non arator gnarus iſt)
< L

Nec Nodoni ceſſat rinnitus aheni) Dodonæi. L

Quarta redituſis hæc iam meſſoribus æſtas) re-
dit daris. L

Carmen Paulini ad Cytherium .

Niſi Chriſtus illum ſeu manu præſum ſua)
ceſſi. L

Sicut reſcuſſis fugit olim veſtibus) reſcuſſis. F

Sic hunc & alta naue in vndas cernuum) ab. L

Nam liber vndis intra mare exteſ maris) v. L

Et adlabantem portui ſenſit ratem) v. L

Vrbem hanc petentes naufragi caſum indicæ)
naufragi. L

Magis coëgit quas habenti non dabat) auenti. L

Sed ſermo lapſus decurrit longius) decurrit. L

Et ſicut ille vir de Ioseph pius) Dei. L

Panegyricus de Celſo puero .

Pauper in Abrahamo diues in igne iacet) Abra-
mo. L

B. Felicii Natalis Secundus .

Tandem exoratum eſt inter tua limina nobis)
intra. L

Semper es & terris te propter tutus, & vndis)
ego. L

Natalis Tertius .

Limina ceratis adolentur odora papyris) Lu-
mina. L

Natalis Quartus .

Te reuelante iugum Chriſti leue noſcimus in te)
releuante. L

Adiurare malos, & ſacris vellere verbis) pe-
lere. L

Car-

Carceris obſeſſi ſed *mor* diuina morantem.)
vox. L.

Natalis Sextus.

Rem, victus, geminos (quod *ei* ſubſtancia) num.
mos) erat. L.
Tenderet æterni, *merito* ad confortia regni) me-
rita. L.
Nec ſatis eſt *audiſſe* ſemel, iuuat vſque morari)
adiſſe. L.
Aſt illum placido *candentem* celſa volatu) ſcan-
dentem. L.
Adſpectata inſtar magnæ dant viſibus *urbes*)
vrbis. L.
Ducens ne tacitis celat ſua gaudia votis) nec. L.
Eſt referens denſas trahit ad ſua verba cater-
uas) Sed. L.
Nanque vides *quid* agas, tibi adhuc ſuperere;
ſed in me) quod. L.

Natalis Septimus.

Nubila triſtitiæ ſicut cognoscat amicos) ſic. L.
Nauis ſub hiſſutis mutæ modo ſepibus *errât*)
Nam quæ. L.
Occultaque manu cum *noſſet* verberat hoſtes)
nox euerberat. L.
Nutabat ſolitus *lignum* ſuſpendere funis) ly-
chnum. L.
Mergitur *plumbum* tripes, & cauus illo) plum-
bum. L.
Ergo *vidente* manum Chriſti, malè pendulus
ille) videte. L.
Cauta manus ſeuem trepido moderamine *mo-
lem*)
Crimine, quem tunc pœna ſerit *quem* ſoluere,
ſueuit) quom. L.

Natalis Nonus.

Quis in aqua poſitis pecus aduocat, & *coſſit*
eis) L.
Sic *anima* ſcrites in nomine gratia trino) ani-
mas. L.
Virgineo ſecunda viro, materque ſalutis) vec-
ro. L.
Dum virgis inuenta tribus bibit viuida *verbe*)
verbo. L.
Porticus *obſecro* fuerat prius obruta teſto) ob-
ſcuro. L.
Paras ſus cineris fraternum funus honorat) Par-
te ſui. L.
Contiſtante Deo meriti *documenta* beati) docu-
menta. L.
Magna, & in exiguo ſanctorum *corpore* virtus)
pulcre. L.
Ingredere hæc *palms* recinens antiſtes, & hym-
nis) palms. L.

Natalis Decimus.

Atque ad Apoſtolicæ cineris virtute medelam)
ab. L.
Obſtantem ſimili bipatentibus *obice* valuis)
obice. L.
Depoſitroque *ſtrum* reducem ſumſere iuuentâ)
ſitu. L.
Suntque ſimul vſtra *¶* noua: nec noua, nec ve-
teraque) &. L.
Deſeruo veteris vitæ ſquallore, nouati) Deter-
ſo. L.
Veſtibus excuſſis paros vt corde *reſcuſſi*)
Egerere eſt opus, & *primum* hanc euellere fibris)
primam. L.
Matricique ſux *cauſam* mala cuncta ſequun-
tur) cauſam. L.

Canticum, & Preſatio Matutina.

Cœleſtes intrare plagas, & *manu* ſepulchri)
uane. L.
Sit ſatis antiquam ſerpens quod *prodidit* Heuâ)
perdidit. L.

Obſeruaciones in Aurelium Prudentium

Editio Lugduni 1553. apud Io: Tornesium.
Ex vita eius per Aldum.

Genere fuit Hiſpanus ex vrbe Caſarauguſta,
vt ex eo hymno colligimus) At in eo hymno
Calaguritanum ſe vicietur facere. L.

Ex Pſychomachia Preſatione.

Attrita *baccis* colla liber erigit) boijs. L.

Preſatio in Cathemerinon.

Oblitus veteris *Meſſalia* conſulſis arguens) me
Sulæ. L.
Hymnus ante cibum. Territat de grege candi-
do) Territa de grege candidulo. L.
Sanguine paſta *eui* cui cedit auis) Inſtra diſſyl-
labum ſcicit. & corripuit. Hic monosylla-
bum. L.
Hym. ad Inceſſum. Et de languidulis ſota nara-
tibus) Et de pinguiculis ſota namatibus. L.
Hym. ante Somnum. Liber *vacat* per auras) va-
gat. L.
Hym. ſeiunantium. *Helias* tali creuit obſer-
uantia) Helia. L.
Parum locutiſtis, & fauorum agreſtium) Paruū. L.
Placare Chriſtum mos edēdi ſpernitur) At Chri-
ſtus non dum natus erat. L.

Periſtephanon.

Hym. in honorem Sanctorum Hemenii &c.
Eſſe

Effe Chrifti *refugas*) perugas . L
 Hym.in Hon. S.Laurentij. Violatur *aureum* in-
 tegritas) anro . L
 Quod corpus ar:at debile) Quod . L
Aeroma iefium fui) Aeroama . L
 Myfteriarches *inciderat*) *in* :
 Quod mox timere debeant) Quod . aliis :
 Errans *Iulia* cecitas) Iula . V.C. Iuli . aliis .
 Carnalis , erupit volens) volans . L
 Plebs ad tribunal curritur) Plebs in Sacellis
 rarior . L
 Chrifti in Sacellis rarior) Chrifti ad tribunal
 currit . L
 Clariffimorum liberum) Chariffimorum . L
Ablus vinculis feculi) Abfolue . L
 Hym. in laudem S. Eulalie . *Emicat* indè co-
 lumba *repens*) tepens . L
 Nunc locus *Emerita* eft tumulo) *emerita* . L
 Hym.in laud.decem , & odo Mart. Res cui tan-
 ta eft) vbi . L
 Indè *vincens* tua palma nata eft) Vincenti . L
 Pars femper innictam mihi) Par femper inni-
 ctum mihi . L
Terre pacem fumere) Te rere . L
 Hunc v . laceffe , hunc difcute) tu . L
 Inuictum v . infuperabilem) & . L
Sodomus nec latet cinis) Sodomus laud . L
 Vis vidè rotis fumidis) rotis . L
 Hym. Beatifs. Mart. Fruftuofi &c. At nè quis
 focios *minor* ferreri) minis . L
 Ac vilis gladiator enfe enro) diro . L *in* :
 Paffio (affiani Mart. Qua parte aratis v . fulcis
 (cribitur) charta . L
 Quam qui profunda *perforata* viscera) perfora-
 rat . L
Altar tepefcit ore faxum peftore) Altare . L
 Tunc quod petebam , quod *timebo* murmuro)
 timebam . L
 Romani Mart. fupp. *Beceffatus* qua de (sacra-
 rijs) Ecclefia . genfus . L
 Quafi ceteris legibus *veftri* reus) veftis . L
 Duceo , & dicant florulentum *fuccubum*) fuccu-
 bum . L
 Luat feuetam vicfus , & *cautini*) cautiniam . L
 Signo , & facetho confecrarit Herculem) aut . L
 Quia quod fup ipfa veritas fignis pater) Quod . L
 Cur . ne are nò fuit ludibriot) cur ? fi Neare . L
Clauam minari , nì colatur , creditor) Claua . L
 Quos lana terret *difcolor* in fipite) difcolore . L
 Hic verfus nifi ita legatur , pyrrichium in .
 quarta habebit , quem fenarius non recipit
 villo in loco . L
 Atas *offellus* obfecrare bubulis) offellis . L
 O fas priorum , *motus* o prifci ftatus) moris . L
 Hoc fandum ab auro eft , hoc ab *avis* traditum)
 aravis . L
 Chriftum fequuta patris *innes* gloriam) intrat . L
Initet , ruina quod refoluendum eft ruat) In-
 itat . L
 Nec diftat ignis , & fiducie fauiant) aut . L
 Quam fape motus maior armet fauitia) *in* :

Nodofa torquet quos podagra , & *arthris*) ar-
 threfis . L
 Putatur ferrum triffe *chirugus* meis) Putate . L
 Chirugos . L
 Hoc *prado* folum , quod feribit omnibus) per-
 do . L
 Tamen v . tenebris proferam claram facem)
 in . L
 Sanus videbit , *lippus oculus* obteget) lippus ocu-
 los . L
 Sed fluka mundi fummus *eligit* Pater) ele git . L
 Non defluerunt formam pingere crucis) Non . L
 defluerunt pingere hanc formam crucis . V.
 C. Non defluerit crucis vmbra pingere . L
 Da *septuaginta* circiter puerum , aut minus) fe-
 ptuaginta . L
 Vnum eflè oportet v . quod vni eflè vnicum) &
 V.C. Vnum eflè oportet vndequeque , quod
 vnicum eflè . L
 Inferre *legis* , nec loquenti talia) leges . V. C.
 lege . L
 Noluit fatiget , *quantum autem dolor*) rancu-
 los , at fi dolor . V. C.
 Vexabat artus , n . creis auxilio breuis) Vexa-
 bit . V. C.
 Vix hæc *profanus* , pefione præcipit) profatus . L
 Quem plaga *fera* rofeidis liuoribus) ferat . V. C
Iffas (uiffe parvulum patri vnicum) Ifac . L
 Gula eflè ferina v . focors edacitas fed . V. C. *in* :
 Manus tendebat fub icu & fanguine) Manu-
 que fubtegebant . F. Icu vulneris . V. C
Etiam reortis brachijs furca cinxus) Et iam . L
 Hæc eius *offa* fequitur immètus fragor) *in* :
 Hydrina (uetus *eyum* re vulnera) re inuolutum .
 V. C. vtilare . aliàs .
 Reum citari , *pueri* nundinatu *nunc* arguit) *in* :
 hunc . L
 Verfalle fruftra *fen* *retunfts* *tallibu*) erit tetafis
 icibus . aliàs , ecù retunfum tæcibus . L
 His *fe* Arifto purgat . At contra impiem) fife . L
 Cinctu Gabino *fericam* fultus togæ) nufcā . V. C
 Quis nor lupinat , obuia oflert genas) Quin os . L
 Fædis latentem fub ea vernis *laucrit*) laucrit . L
Parta ad fecundum dextra fertur in pia) Par-
 ca . L
 Lætatus , omne crimen in *faftes* refert) faftos . L
Suum tyrannus charulis vniacibus) Suos . L
Illa fed atas conficit diutina) illas . L
Pe (um futurus . eminus dinofeceret) Si . L
 Paffio Hippolyti Mart. Sunt ei muta tamen ta-
 citas claudientia *tumbas*) turbas . V. C
 Quanta virum iaceant *conietis* corpora acer-
 uis) congetis . L
 Merfa latebrosus crypta *pater* foueis) laret . aliàs
 Permiſſum populos , *religione timor*) religionis
 amot . L
 Agna nec vlla tuum *caſum* gregem minuat) ca-
 pta . L
 Paffio Agnetis Mart. Inactum ab omni crimi-
 ne *virginali*) virginali . L
 Corpusque duris *exercitibus*) exercitiabus . L
 Expe-

Espectans formam lumine lubrico) Despectas. L.

Apotheosis.

Contra Homuntionitas. Nimirum qui membra dedit, qui fœtus *ulus*) vine. L.

Hamartigenia.

Aduersus Marcionitas. Surgite in auxilium *Chananeus*, arque agmina denset) chananeus vel trisyllabum est, & versus constat, vel si Chananeus quadrisyllabum legitur non, atque, sed, &, necessario legendum est. L.

Contra Symmachum Prefatio. & lib. 1.

Spes inflecta (subit, serpere flexibus) *Septs* legendum omnino, ne à proposita similitudine discedat. Eius autem (serpentis naturam, & vim lege apud Aët. tetrab. 4. scim. 1. c. 26. Lib. 1. Romam alloquitur. Lima terens, aut in partem caua rocnibra *grauata*) grauato. L.

Contra Symmachum lib. 2.

Quis familiaris est Barbaris, ut aram Victoriz) ica. L.
His Nicolaus, Rhodios Venus alma reliquit) Nicolicolas. L.
Cur Cremeræ in campis, cornice, vel oscine) *parta*) parra. L.
Non nego communem cunctis vinctibus *ipsum*) vsum. L.
Haud aliter solis radius *quum* *luminat* omnes) colluminat. L.
Stereoris, & spuream *redolens* in fornice cellam) redolenti. L.
Quot sunt, qui summum cœli Dominum venerantur) Quod. L.
Spectatura sacris oculis, *sedes* illa verendis) sed &. L.

Enchiridium.

Mons Oliueti. Montis *oliferi* Christus de vertice fursum) oliuiferi. L.

Observationes & variz Lectiones in C. Iuencum Presbyterum.

*Editio Lugduni 1553, apud Io: Tur-
 nefium.*

Ex lib. 1. Cœtera nam foribus plebes *astrata*) gabat) abstrata. L.
Vilius cum larti sermonis gratia placet) eum. L.
 Ex lib. 3. Matrh. 14. Fluctibus in liquidis immerfos *vagare* gressus) figere. L.

Observationes varizque Lectiones in Arnobium.

Editio Bosilea Froben. 1537.

Psal. 7. At vbi senserint ingrati *domini* irascetem) Dominum. L.

Ne iterum excitare *asser* bellum) festinet. F.
 Qui *terram* suam non se conuertentibus præparat) iram. F.

Psal. 9. Qui non in finem obliuiscitur pauperem, cuius patientia non *perierit*) periet. L.

Psal. 10. Sine Saul, siue Absalon *suis* innumerabiles inimici) siue. F.

Psal. 15. Mirificauit omnes volucretes *meas* in cis) suas. L.

Mirificauit voluntates suas, ita vt omnium merita in inestimabili virtute) < L.

Psal. 16. Qui tam pro nihilo habuit primatus, vt vnus cibi vilissimi etiam pretio computaret) Qui pro nihilo habuit primatum, quem cum vnus cibi vilissimi pretio comparauit. V. C.

Psal. 17. Tenebras hic pro inuisibilitate posuit vnde & sequitur) Latibulum, idest, operimentum secreti sui, quia Deum nemis vidit vnquam vnde & sequitur. V. C.

Sine dubio omne facinus, omne, quippe, peccatum ex abiectione viriorum super excelsa virtutum ascendunt) Sine dubio omne facinus, omneque peccatum & abiectione viriorum super excelsa virtutum ascendunt. L.

Si tamen ipse doceat manus nostras in prælio, quia sine *rebel*) *ribus*) reuelantibus. L.

Alludit ad Moïsis manus, quæ Aron, & Vr sustentantium auxilio adiuta victoriam Amaleitarum, duce Josue impetrarunt. L.

Psal. 18. In soleni, non isum, qui ministerium *diuinum* exercens) diuinum. alias.

Psal. 20. Et super salutarem tuam *exultabitur* vehementer) exultabit. L.

Psal. 21. Cera dum soluta fuerit ab igne non poterit, vt ceteræ species ab igne semel incensa in cinerem redigantur. Cera verò cum arserit ad hoc redit, quod fuit. Cera dum soluta fuerit ab igne, non potest vt ceteræ species ab igne semel incensa in cinerem redigi: Cera autem cum liquefacta fuerit, atque effusa ad hoc redit, quod fuit. L. Hoc autem est falsum, quod cera redit, vt ipsemet auctor infra ait in Psal. 140. Cera secus focum posita mollescit in foco autem missa liquefit, & deperit.

Psal. 25. Ego autem *nullum* in indicio nocui) nulli. F.

Pal. 26. Etiam *quæstus* o Domine, quem derelictum à parentibus assumpsi) quia. L.

Psal. 30. Assitit hominem ab æterno confusio

ne liberare) eterna. L
 Pfal. 31. Conuerfus fum in atrium mea, dum
configitur (spina) confringitur. L
 Pro eo quod fracta effet eius spina, quæ libera-
 tem ceruicis, & capitis eius sublimabat) Sic
 Caffiodorus) at ceruicis spina non *desolatur*
 fed *desolatur* dicitur) quare vterque lapsus est
 Græcæ linguæ ignoratione. L
 At ubi venit Dominus, tacuit, *dum clamarem*.
 Veniente enim Domino) < L
 Pfal. 33. Mifit Angelum fuum in circuitu ti-
 mentium) corpus eius) ne reperetur. F
 Qui *eum auertit* à malo, vt faciat bonum) con-
 uertitur. L
 Pfal. 34. Crimina inaudita committunt, &
 nullus penitus à nullo arguitur) ab illo. L
 Pfal. 36. *Quorum* (cie vias immaculatum, *quo-
 rum* hæc dicitur eorum) quoniam. F. quoniam. F.
 Tempore, quo *perierunt* peccatores videbis) pe-
 rient. L
 Pfal. 37. Quoniam *lumbi mei impleri* funt illu-
 sionibus) Anima mea impleta est, fic auctor
 infra in comment. sic Caffiod. sic Fulg.
 Bene quidam voluit adpropate in beati Iob pas-
 sionem istum psalmum exponendo) sed) Me
 quidam voluit rogare, vt in beati Iob pas-
 sionem istum psalmum exponerem. F. aliàs. V-
 nus, quem videtis, Caffiodorus est, qui
 psalmum hunc inuictio Christi militi Iob, vt
 ipse scripsit, canendum conuenienter censuit.
 Ex Græcis, & Latinis neminem legi, qui hunc
 Iob conuenire asseruerit, nisi quodam eius
 versiculos affines à modum esse ijs, quos ce-
 mit Iob. Quare suspicor hunc auctorem post
 Caffiodorum scripsisse. Laz.
 Pfal. 40. Voluisti *meum* pro me mori etiam,
 non tecuisti) me, cum. L
 Quod quidem mysticus, vt dixi sensus *ad* re-
 surrectionem dominicam) < L
 Psalm. 41. Ita serpentis antiqui *passus* consilio
 festinat anima) passa. L
 Pfal. 44. Et pulchritudinem suam, idest, &
 Spiritum Sanctum.) < L
 Et pro hoc ipsum ad interitum sunt deuoturi)
 per. L
 Pfal. 47. In huius ciuitatis *gradibus*, idest in his,
 qui nulla sunt) *in gradibus*; sed tam Latini,
 quam Græci interpretantur in domibus præ-
 ter vnum Caffiodorum, qui in gradibus le-
 git, & exponit meritorum gradus. L
 Pfal. 49. Vt ipse quidem *eum* sit Deus decorum,
 qui seruando ei) < F
 Pfal. 50. *Audiui te habentem* greges ouium) A-
 digne habente. L
 Viam *oculorum* occidisti, & vxorem eius acce-
 pisti) heretum. L
 Pfal. 51. Prohibendi causam David *prodidit*
 dicens) præcidit. L
 Pfal. 55. Inimici mei verba mea execrantur
 dicentes. *Id iste* dicentes ita. Iste. L

Pfal. 63. *Quia sicut* si confenserimus ipsos vul-
 neramus) si non. L
 Pfal. 64. Extra terra aliena est, & non potest
 cantare hymnos) Extra terram aliena, quia,
 non potest cantari hymnus. L
 Cuius eius, idest, Iordanis quod est *baptizatus*)
 baptizatus. L
 Pfal. 65. Non est à Deo, te dæmonia fugante,
mortuus suscitante) < L
 Pfal. 67. Si super *senectutem* fuerunt nigri, tan-
 quam lana candida) phœnicium. L
 Pfal. 68. Et *per populum* oris sui aperuit super
 eos in morte) poculo. L
 Pfal. 70. Iterum dicendo exclusit *nona*. Ita nos
 penitentiam) Nouatianos. L
 Namque si *incorporaliter* quispiam penitentia
 sum) corporaliter. F.
 Pfal. 75. Idest somnum v. suæ dormientes) mot-
 tis. F
 Pfal. 77. Genus inquit, quod non *direxerit* cor
 suum) direxit. L
 Cor autem eorum longe est à me. *Hæc* quare,
 hæc) Et. L
 Propter hoc, inquit repulit tabernaculum *Sylon*)
 Sylo. L
 Et in sensu manuum *duarum seduest* nos) suarū
 deducet. L
 Pfal. 78. Et liber Regum primus de *Salemon*, &
 arca testamenti memorat) Saul, vel Samuel. F
 Ac dum peccando Deo ab eius *effusione* disces-
 serit) defensione. F.
 Si *tantum* genericus pro peccatis non potest fieri)
 Hic tamen v. : F
 Pfal. 79. Non enim discedemus à te si tu *reui-
 scaberis*) viuificaueris. L
 Pfal. 81. Et parentes, v. fratres dicebatis apud
 vos esse) &. L
 Pfal. 82. Quorum vasa carnes sunt exteriores
 homines sunt, cum illis interioribus agent.)
 Quorum vasa carnes sunt) exteriores homi-
 nes sunt, cum illis interioribus agent. F
 Tit. Pfal. 87. Pro *Amalech* ad respondendum.
Izraita) Maſeth. L. Ezraiz. L
 Quem relinquentes discipuli solum in manibus)
fugerunt) Iudæorum fugerunt. F
 Quo traditus est) Iuda) à. F
 Calicem non exibam passionis v. de manibus
 ligantium me) non exibam. F
 Et vita eius, quæ in infernū appropinquauit) Vt. F
 Pfal. 88. *Humiliatur* ergo rex David per di-
 minutionem populi) Humiliatur. L
Electum electum de plebe Dei, in quo gloriatur)
 Exaltasti. F
 Hic tamen pro peccatis nostris ab inimicis suis
 tentus v. prophana est) est. F
 Pfal. 89. *Quid* tam grauiter corripimur) *Quis*
 non potestatem) Quia. F. nouit. L
 Per quem v. opera manuum nostrarū) dirigas. L
 Pfal. 90. Quia arbitrio est, vt credas prius,
 vt dum credideris gratiam consequaris) No-
 ta.

ea cautè: nàm videtur fidem Dei domum non agnoscere. L

Psal. 91. *Parauerunt* operantes iniquitatem, vt igneant in seculum seculi Appauerunt, vel paruerunt L

Psal. 92. *Qui cum* Dei filium prædicabant, & *hij* ista signa facientibus) eum. L ijs. L

Et de cet *ea* Sancta Sanctorum, vt ibi habitent in secula) eam. F

Psal. 93. Deus vindex *esse* populi sui iudicibus canit) < L

In iudicio orphanis, & egenis *ab* hij) < Hic tu v' sapis, & nosti filios Dei fieri posse credentes) qui. F

Nam si de his orphanis, & de aduenis) Idem. L *Aut* si taceret psalmigraphus, quis vnquam de hoc) An. L

Verum quia hæc agentes nos ipsi v', qui putamus nos sapere) desipimus. F. si. F

Coltra quos animo satis est *argui* pugnandū) < Psal. 97. Quia nullum penè flumen est, in quo non data *sunt* remissa) sit. L

Psal. 102. Sed & aliqnis factis nefarijs *constitutis* nobis rogemus) < F. constituti non rogemus. L Et discendum est. Auerte faciem tuam à peccatis

neis) Sed. L Nunc aduersum me irabant, idest, non satis illius viuam) < L

Interpreti sunt patres non omnes Sancti) nostri. L Psal. 103. Ita & Dei filius inuisibilis *lectetur* cum Jacob) luctetur. L

Sit in *duce*, & in qua voluerit forma) Ince. L Hunc operibus *hij* benedicat anima nostra in omni tempore) pjs. F

Psal. 103. Si enim *dilectam* eam inuenerit) delectam. F

Ita bis de medio atra nox odij oculis eorum incumbit) Itaque die. L

Psal. 104. Sicut *Amalech* & ceteros, & dixit eis) Abimelech. L. sic infira.

Nisi Deus admonuisset me nocte in visione &c.) Nihil tale habet locus Genesis. L

Cum vna lingua Latina sit sub vna lingua diuersæ sunt patris, Brutiorum, Lucanorum, &c.) Exempla in Italia, & non in Africa indicant vna eum dictione auctorem Italum, & fortè post Cassiodorum floruisse: multa enim habet communia cum illo. L

Prudentiam doceret, & in *ministerium* absconditā) mysterio. L

Lætatus est *Ægyptus* Ægyptus masculini generis: sic etiam supra Psal. 103. abyssus. L

Psal. 105. Suscipiat regulam penitentis exclusio *nona* ita vt) Nonatiano. L

Insuper etiā consecramus *Bilfegor*) Beelphegor. L Sed quia à littera ingressi sumus *infra* litteram) intra. Aliàs.

Psal. 106. Bona vtiq; quæ non habebat *esurientem*, ergo) habebat. Esurientem ergo. L

Sed non se subducit Dominus, nisi in spiritu tri-

butanti) si. L

Patre ait, *pes* it Sathanas, vt ventilet vos) petiuit. F

Psal. 107. Paratum Deo *alludet* it psalmo, & in verbo) illud & L

Psal. 116. Per indulgentiam omnium peccatorum credenti bus, & penitentibus *sit promissa*) promissum. L

Psal. 117. Hæc porta, quam pulsatis, non est *hominis* libertate) hominis libertati. L

Psal. 118. Quid est plena est terra misericordia Dei? medicamentum est anima) Quid est plena est terra? Misericordia Dei medicamentum est anima. L

Qui statim vt à seruitio tuo recessit tunc quando?) < L

Et corporis, & anime fines tener, ducet, sibi sursum) seruientem. F

Ergo is quicumque *legem* Dei ratione habere vult) legis. F

Psal. 119. *Hos* populos idcirco seminane, vt quicquid audierit) Hoc populis, vel in populo. L

Psal. 121. Et despectiones nobis superborum exagitant) nos. F

Psal. 123. Quare non irascuntur? cur illi suis contradictionibus) Quare nam irascetur. F. cur ponitur pro quia. L

Pium est, vt iudicem *videas*, vt causam defendas) adeas. L

Psal. 127. Nàm in domum, quam ædificasti lapis super lapidem) domu. L

Psal. 129. Huic præponetur peccator *utilissimus* Christianus) utilissimus. L

Psal. 131. Et non recalcitrantem exhibes Christo) Te. F

Psal. 132. Quæ contra vitia luctantur quotidie, & vincere valeant) vt. L

Et ros *hermon descendens* in montem Sion) descendens. L

Psal. 137. Vt ergo domino vitorum eripiamur) dominio. L

Abyssus profunda descendens *sciatis*, & quia) sciuit. F. vel vidit. < L

Psal. 139. Et omne opus etiam Sanctum *presumptio* crimen est) presumptori. F

Caput circuitus eorum, sed labor labiorum eorum) & F

Psal. 140. Ordo Psalmi, qui fidem accepit) finem. L

In foco autem *massa* liquefeit, & deperit) missa. F

In inferno autem *massa* lique(cunt) missa. F

Psal. 143. Docuit ergo manus nostras in prælio non armis) < L

Et quid opibus affluunt continentes) qui. L

Iguorant *medicam* his parafomiam imperare) medicos. F

Æternæ tristitix penas *assumuntur*) assumunt. F

Psal. 146. Vigilanter age, & non calumniolè, & *videt* gratiam Dei) vide. L

Psal. 147. Eum lauda, quia *confortabit* feras portarum tuarum) confortauit. L

Nec ipsos *Brittones* à parte occidentis ubique cōcurrit) Britannos. F.

Psal. 149. Non definas *preffare*, & fi te pro certo quod credis) expectare. L

In Arnobium Afrum Contra Gentes.

Editio Froben. Bafilæ 1546.

- Lib. 1. *Infantem, hancari* < F
Ibid. *Exterminandi sumus*, & per nos examinanda) Exterminati sunt Di) longè. P.C
Pag. 38. Atque interfini *decoris* publicatrix) dedecoris.
Ibid. Et ouorum progenies *di) ? syriapis*) Diofcuri? Apis. F
Pag. 31. Ordinarum) Coronatum.
Pag. 47. Quis enim mortalium, qui quæteret eum videre) Quis enim mortalium quieret eum videre.
Lib. 2. pag. 65. Qui Deū vobis aſcifeitis *patrem*) patrem.
Pag. 69. Sed *notum* aliquid fiat) nothum. P.C
Pag. 72. Dibus, aut Pinamus, aut ſeſquitercius vltimus) Cubus, aut Piramis, aut ſeſquitercius numerus. P.C
Pag. 102. Qui *longæus* facere perpetuitatis poſſit) Qui longæ cas.
Pag. 113. *Extrinſa* frumenta) Extrita. L
Ibid. *Superiorum* verò ignotaret antiquitas) Superior. L
Pag. 119. *Remotis* pos vinculis) Reluatis. L
Lib. 3. pag. 126. Et honoris, & *deus* cauſa) dieis.
Pag. 137. *Viſtriculus* dominus) Priſticulus.
Lib. 4. *Dicti* cauſa) Dicis.
Pag. 163. Megaleonis) Megaelonis. Clem.
Pag. 164. Hurius) Turius.
Pag. 165. Amymonus, Menalippus, Aleionas) Amymonus, Alepus, Menalippus, Chionas.
Pag. 169. Aut *terram* tenere non potuit) tenſam. Vide Photar. in Numa, Cicr. de reſpon. Aruſp.
Pag. 171. Maletraſtatione) Mala traſtatione.
Ibid. *Iſtis* obuiam) Itis.
Ibid. In *Chalcidicis*) Chalcæcis.
Pag. 176. Vt ſit vobis connitendum, falſa, vt credantur) magis.
Pag. 186. Etiam ne *ſlore* de ſanguinis) fluore.
Pag. 187. Iſtis mater eſt ingreſſa *tum* moenibus) ſub.
Pag. 191. De dijs *græco*) græcorum.
Pag. 193. Ex continua paſſione *primo*) Brimo
Pag. 195. Talos *molliffimes*) molli ſimo.
Pag. 198. Striculi puſionis) Gloſſarium Hiſtriculus, Hiſtriculus, vbi ſortè Hiſtriculus, vt antè, ab hiſtricæ animante ſpinoſo. Scitulus puſo infra pag. 103. Tertull. de pall. Viſtriculus) dixit.
Ibid. Atque publi affigit oculos) Ad quæ vbi affigit oculos.
Pag. 199. *Exta* ſumpſi) ex ciſta. Ita Clem. Alex.
Pag. 206. Quid ſibi velit *primo* verbum) Brimo.

Lib. 6. pag. 223. Inter Deos videmus leones toruiſſima facie mero oblita minio) Vide Pliniſ lib. 33. cap. 7. vbi ex auctoritate Verrij tradit feſtis diebus faciem ſimulacri Iouis mudo illius ſolitam fuiſſe.

Ibid. Ramum *Fregus* Theſpios) pro Iunone. Clem. Alex.

Pag. 224. Cum in *aramine* ipſo eſſet pulchritudinis) culmine. P.C. cacumine. L

Pag. 233. *Dirigi* perſeuntur impune) Diripi. L

Pag. 242. An illa *leta*, & ſublimis magnanimitas) lauta. L

Pag. 245. Vel dierum?) Vel diariorum.

Pag. 259. *Reſtinere*) Retinere. F

Ibid. Nomen *omeni*) omentum.

Ibid. Fitilla) Fritilla. Plin.

Pag. 267. Scabillorum) Scapillorum.

Pag. 275. *Vti* ad Conſules) Iret. L

Ibid. Contatori) Cunctatori. L

Pag. 283. Mali huius afflicta eſt *miſſibus*) iuibus. L

Lib. 8. pag. 295. Eius ſcripta *deriſerint*) deuſerint. L

Pag. 323. Et cantabra) Terrull. Apolog. cap. 16. *Sypara*, inquit, *illa vexillorum, & candelabrorū ſola crucium ſunt*.

Ita editio vltima, ſed B. Rhen. legit, & exponit *labayorum*, quæ vox quia rara erat, nec facis cognita occaſionem, ſortè dedit huius quoque dialogi librano, vt in aliam ecommutaret non minùs raram. P.C. Ego vero & hic integram lectionem cenſeo, & ex hac emendam Terrulliani lectionem. Legimus enim in Cod. Theod. lib. 14. tit. 7. c. 2. de Collegiatis. Signiferos, & cantabrariorum L
Pag. 334. At enim nos exequias *adoramus*) adoramus.

Varie Lectiones, & Obſeruaciones in Petrum Chryſologum.

Editio Pariſijs 1574. apud Hieron. de Marneſ.

De duobus filijs. Serm. 1.

Quantum pius pater, tantum hæres impatiens: qui Patris fatigatur ad vitam, qui Patris, quia tempus *audire* non poteſt) aut diem. F
Adoleſcentior iſte planè non ætate, ſed *cenſu*) ſenſu. F

Ser. 2. Vt fame tabidum porcorum *dederit* ſeruituti) dederint. F. vel addendum. ſe.

Fames reuocat, *quam* ſaturitas exularet) quem. L
Fames peccatur in cælo, non terrens pauc eſt: ſed & cæleſtis) < F

Ser. 3. Nox ſepelit *heſternum* lumen peccata ſenſum) exte rnum. F

Ser. 5. Poſteaquam Chriſtus noſtræ carnis ſuſcepit *onem*) onus. F

Verum cum nil diuinum, nil ſalutare, proſuturū miſ) nihil. F

Ser. 6.

Ser. 6. *Postiarum furorem* sicientes ad usum lactis) furore. F

Vt gentes *id est* mitis gratia saluaret) tam. F
Quando non sub demonibus pallens? Quando v
(sub idolis tremens) non. L

Et lethali gramine fauciatus *super non iubilo*) superno. F

Ser. 7. *Quam* seruum caret *fastu*, qui sua patri seruanda conmittit) acu. F

Ser. 8. *Homo* petit Deus sed tibi non sibi) Hoc. F
Vt maluerit Deus *deduci* sententiam) induci. F

Ser. 10. Et subleuet symphonia prouocante nos ad hæc Dauid beato, qui dum fistula pecus earum) carum. F

Patris erat passio ibi tota ubi filius immolabatur *ignauus*) ignarus. F

Quos agnos præflet innocentia, non *habeat*) habet. F

Aut *pellatio* decipit, aut fallit confusione paupertas) expectatio. F

Adducite volentes. attrahite *volentes*) nolentes. F

Ser. 11. Diabolus mali author, nequitæ origo, *verum hostis*)

Vitia dat *amoris*, errores serit, discordias nutrit) amoris. F

Audientes ista in Deum non *vidant*)

Faciant bona habituri in bonis *auditores*) adiutores. F

Quia sicut diabolus impellit mala) ad. F

Non a diabolo, vt esset *diuinus* cursus) diuinus. F

Ergo Christus non ieiunio *lascissit* non esurit fame) lassescit. F

Serm 12. Sic muniti fratres, *instituti* sic) instructi. F

Hoc Moïsen diuini seruatoris fecit lumine *perducere*) perducere. F

Nec sic *lasciscit* fame Deus, vt ad prouidendum sibi cibum, quod est suæ potestatis *addicat*) lassescit. F. abdicat. F

Satis hominem probare vult, cui non *assenſum*) prouidit) ascensum. L

Et quod solum deitatis insigne est, hominibus dimississe peccata) Contrarium asserit infra.

Ser. 30) Locus notandus, sed repudianda sententia omnino videtur. Dei enim solius est peccata dimittere, nec vquam legimus potestatem dimittendi peccata prius collatam fuisse a Christo Apostolis suis, nisi post resurrectionem: tunc enim tributa Sacramentis nouæ legis gratia, & Spiritu Sancto in Apostolos inspirato, virtus remittendi peccata collata est Apostolis. Ioannes autem ingenue fatetur se Christum non esse, & demonstrato Iesu vero Dei agno ab eo peccatorum remissionem mûdo dandam esse confirmavit. Idem asserit Basilus Ser. 1. cap. 1 de Baptis.

Ser. 14. Quod tritulum panis, aquæ calicem dator omnium) quærat. F

Verus amor est fecisse suas *angustias* angustias) angustias. F

Istum non versat in stratum, sed in strato *versat* infirmus) vel satur. F

Ser. 15. Hoc est *seruare*, non rogare. Pater meus iacet in domo) rapere. F

Ser. 16. Etideo illuc *ipse* vt sic desperatis) ipse. F

De tempore se queruntur quasi *ipsum* cum tempore fuerint) ipse.

Aut virtutibus v subiecta nobis demonum colla) vt. F

Ser. 17. Vt *cum* nec porcorum natura sufficeret sustinere) cum. F

Ser. 20. Et per liquorem viam *saxa* soliditate seruauit) saxi. F

Ad ipsum gubernatorem, *veste* em mundi, elementorum magistrum) tectorem. F

Denique ubi iussio sola addixit mare, *recessit* ventos, tulit turbinas) retrudij. F. vel reperculsit.

Per *austerum*, per Eurum dissiudit se Christi turbine) Ausurum. L

Maria confundit, *desert* aëra, montes deiecit) Maria confundit, *desert* aëra, montes deiecit)

Ser. 22. Quam venire ad regni sui *insulas* incrementis) insulas. F

Quæ perit, pena diues est ille, nō *ipso* censu. L

O homo si sic permansurus es, quæ tuæ sunt hic repone) hic. L

Si illuc iturus es hic quæ tuæ sunt cur *delinquis*) relinquis. L

Si in hac vita, qua peregrini sumus, & viuimus, *modicum*)

Ser. 23. In societate *sensus* pastor oues assumit, atque ad consortium dominationis) census. L

Seruos Dominus *assiscit* ad participatum) asciscit. L

Cui regnum minui, vacuari potestas non potest largiendo) cui. F

Abiecta, & vilia *peruicia* seruitutis iubet abijcere) peculia. L

Qui censu *functus*, & honore) auctus est. L

Serm. 2. *Assumque* diem prouidentius depatat) Aprumque. F

Denique vt ad resurgentem veniat *annuus* excitatur) annuus. F

Ser. 26. Dum contaminare *extremo* igne altaria præsumunt) externo. L

Vt in neutram partem potestatis suæ trutina *perpenſa*) propensia. L

Ser. 27. Scandalum sanctos tentat, fatigat *incautos*, incautos deiecit) caucos. L

Ser. 28. Quod si virtutibus cognata paupertas) sit. L

Ser. 30. Et paraliticus sola dignus venia *lux* habetur) vix. F

Non repulit iustos, sed quia sine Christo innocens non habetur) scilicet. F

Sic dicendo non repulit iustos, sed quia omnes reperit) <F

Ser. 31. Vinum nouum quod ad Euāgelij verbum) & est. F

Ser. 33. Cum gignunt periculosos *ordini*) Retro accedit, & ad videndum se iudicabat.

indignam) quod. F

Ser. 34. Mulier prima dedit formam quomodo peccator tacita confessione delectat sine confessione peccatum, quomodo delinquens soli Deo cognitus de reatu iudare apud homines verenda conscientie non cogatur, quomodo homo possit veniam iudicium praeuenire. Hæc cautè legenda, vel sanè interpretanda. L

Ser. 35. Mulier ergo non *v-luntatis* conscia, sed doloris) voluptratis. F

Ser. 36. Quæ plenam *sibi* dederat notionē) sibi. F

Ser. 37. Myſterijs sunt applicanda, non *lapidibus*) ω:

Quid sibi vult, aut confusa ventis procella) autem. F

Et periclitantis *mora* periculū praeuenire) mors. F
Erit ad v̄ venientem sapientiæ Dei infelicitissimus occidisti) te. F

Ser. 38. Percutienti iterum *præuerti* licentiam non negare) percutiendi. L

Ser. 39. Parum est quod facienti misericordiam *nox velabatur*) ω:

Inducit in hac humanitate geminam necessitatis speciem) Inducit. F

Ecce pulsanti illi plus somnus, quàm *somnus* extitit) sonus. F

Quod deuotum, & iuge pernoctantis demonstrat *inditium*) ω:

Plus sonni, quàm tui amator *impendere*) impende. F

Vbi autem quid querere debeas vis nosse) aut. F
In ipso querere, per ipsum pulsare me *credidit*) credidi. F

Ser. 40. Niuco velle *perducere*) perlucere. L
Videbit in messe, & quod in sulco delectat, gaudebit in fructu) qui. F

Ser. 41. Impetrandi meritum non *capessit*) capessit. L

Fasit ergo misericordiam, qui vult gehennam) Faciat. L

Nihil *nos docebit* in terra, si nobis in cælo misericordia sit patrona) nobis docebit. L

Ser. 43. Horum qui vnum habet, ista qui simul) nihil habet. F

Ser. 48. *Indare* quod dicis fratres, & sorores Christi) quos. F

Inuidia de cælo *adiicit* Angelum, de paradiso excludit hominem) abiecit. F

Ser. 49. Vt vitam mortalibus olim perditā redderet, & repararet *scieſſet*) occulos. L

Ser. 50. Menus disperferat, fecerat *ius* potestatis extorres) vis. L

Vt æternas penas resolutionis animæ non deficeret: *gratierum*) gratiozem. L

Non *expellere* ignorantium fidem) speciare. L

Ser. 52. Sic homines acieſſit, circumuenit *gnaros*) ignaros. L

Ser. 54. Cum autem Iesus venisset ad locum *suscipiens*) suspiciens. L

Contemplatus est v̄ salutem) ad. F

Quando se ex hostibus immisisset) Rex. F, ω:

Ita ille se sibi non credit esse victurum) ibi. F

Et se ipsum sic dedit Domino, vt Episcopatus honoris sultus) Quartum Hierosolymorum Episcopum nomine quidem Zacheum fuisse constat, & 14. Traiani anno post Iulii mortem, eam Ecclesiam regendam suscepisse, idest, anno Christi 114. Fuisse autem eundem, qui publicanus in Euangelio descriptus est, vix, aut nē vix quidem verisimile videtur, cum post tam longū temporis intervalum, hominem iam publicani munere fungentem cum vocatus à Christo est. Superfuisse, atque ad regendam Ecclesiam idoneum existimatum esse non facile credi possit. Lat.

Ser. 56. Et *fractis* viscerum claustris repentina, viuendi lucra) effractis. F

Ser. 57. Imò sic suo *temperis* attractu, vt prophete purget labia) temptat. F

Donec tibi homo nascendi *ordine* mutet) ordinē. L

Et vbi videas pendere credentium vitam) ibi. L

Ser. 59. Nemo ascendit in cælum, inquit, nisi de cælo descendit) qui. F

Ser. 60. Minoratio geniti *reuelat* ad generantis iniuriam) ω: < F

Ser. 61. Qui nunc rapuit paradysum, quando latrocinijs sui penas) tunc. F

Sicut fons ore angulo *manus* magnis flumium) manans. F

Ser. 61. Participem regni cælestis, *confessorem* diuini iudicis) confessorum. F

Arripe ingenij tui acumina, excita scientie tue) Arrige. F

Si Christi humana generatio extitit, si diuina) Lectio nisi aptè distinguatur, & prouenietur non parit hoc loco congruam sententiam. Quare, sic puto legendum. Si humana Christi generatio extitit, & diuina) Hoc est si utraque generatio in eo locum habet, & in vno Christo, cum ad occasionem ductus est, tam diuina, quàm humana reperitur, veramque inenarrabilem significauit Isaias. Lectio non est mutanda, sed aptè distinguenda. Lat.

Nullus accedat, quia Christi pascuntur, & legi nantur iniurijs) qui. F

Redire posse credas, quem posse omnia) redire. F

Ser. 63. Necessitudinam necessitudine gestiant *submonere*) submonere. F

Qui erat ibi, sed si in paradiso tu mulier non, fuisset) scilicet. F

Ser. 64. Orate ergo uti *quia* in sæculi obscuritate versamur) qui. Alias.

Ad scientiæ diuinæ quantam possit *claritatem*) claritatem. F

Tam funera, tam crudelissima imago mortis) Tā funesta, tam crudelis imago mortis. F

Quid? illum iubere *mori*) mortis F

Ser. 65. Quantum se Lazaro non consurrexisset, gauderent) < F

Cur solus, aut sine tremore tremēdos mortis lacessat & accessus) < F

Ser. 66. Vbi sanie sua pinxit *micæ* tuas) Quomodo

modo potuit pingere, si negauit micas? L
Lices quia tu Lazarum non potes *si* videre) Luccet.
 F. sic. F
 Ser. 67. Iuxta illud Apostoli. Sic Deus omnia in
 omnibus *uobis*) < F
 Ser. 69. Parua tamen sunt ad supernæ in nos dis-
 lectionis in *noi* iudicium) < F
 Ser. 71. Fratres charissimi, qui *uos* donauit cre-
 dere) uobis. Aliás.
Lactis mens, caro deficit ad diuina, nisi Deus)
 lassescit. L
 Honor, immortalitas, *furia*, castitas, Deustotum) *us*
 Ser. 73. Trahant teneris faucibus innocentæ *pe-*
stium) pastum. L
 Ser. 75. Totam tunc Christi retendit, & *erexit*
 in Incem) erepsit. F
 Ser. 76. *Cui* homo aut minoratum Deum in car-
 ne iudicat) Cur. L
 Sumptione cibi *uis* reuocat ad fidem) vix. L
 Beatus vir, cuius est v abs te Domine) auxiliu. L
 Quia nos *idem* ipsi cum diuina scimus) iidem. L
 Ser. 78. Et semper viuacius, qui *diligitur*, sentit)
 diligit. F
 Ser. 81. Et tumultus *mensum* ipsis etiam visioni-
 bus augebatur) mentium. L
 Ser. 82. Probat in duabus *foeminis*, aut in dis-
 cipulis duobus) vt. F
 Ser. 83. Quia pater, & filius non *est* cense di sunt
 ordine) < F
 Ser. 84. Vt resurrexisset Dominum, nec in ipsa in-
 postermum dubicaret impietas) < L
 Ecce non solum corpus humanum, sed per pœna-
 lis corporis passiones) < *us*
 Ser. 86. Ille ubi sensit linguæ suæ vincula *sua* ia-
 nuam clausis sermonis) sui. F
 Ergo tam *nobis*, quam mihi præteritus suspensus
 est sermo) vobis. F
 Ser. 87. Ita diurno perfidie morbo, contenebratis
 mentibus) diurno. F
 Vt degustato lumine in se iam diuini solis iubar
 ipsum *præferrent*) perferrent. F
 Ser. 88. Et quamuis benè *co. citis* pauet) con-
 sciens. L
 Vt quia blasphematur, quia negat hæreticus, *contu-*
mescat) commutetur. F. vel non tumesceat.
 Nemo cum hoc audit *peruoluit* *impulset*) *peruoluit*
peruoluit putet. L
 Ser. 90. Ad gemitus, ad pericula, optare licet æ-
 rumnosa moritura) optaret. F
 Et iam conspicuum mundo *oſis* felicibus tradat)
 vniis. L
 Ex nihilo *legerat* substantiæ credere debuit quod po-
 tuit) fecerat. F. < F. locus corruptus.
 Ser. 91.) Hic Sermo inter Sermones August. de
 Sanctis. num. 22. non totidem verbis legitur. L
 Hoc iam diximus) Hæc verba, & quæ sequuntur
 non sunt apud Aug.
 Sed ad mandatorum plenitudinem peruenisse) Hæ-
 cenus apud Aug. non sunt.
 Sanctitatis hospitium, *metatoris* metatoris Christi)
 metatum. Aug.

Sed si processurus est, iam nascatur Ioannes, quia
 instat natiuitas) præcellurus. F
 Quando angelico præconio Ioannis *profertur* glo-
 ria) prædicatur. Aug.
 Nec mirum fratres semper ortus regios) Hactenus
 Augustinus; quæ sequuntur inepta huic loco vi-
 deretur cuius oculo facile possint. L
 Ser. 92. Remisit in Sacerdotio *legalis* coniugij
 castitatem) legalis. F
 Quia sic mihi fecit Dominus in diebus, quibus re-
 spexit *off. re* opprobrium) auferte. L
 Ser. 93. Vnde propheta *sic* non quantum vult,
 sed quantum dedit ille) scit. F
 Medicum cum *tangit* vulnera, putredo non pol-
 luit) tangunt. Aliás.
 Quæ vt *tanga* simbram Domini, non simbram
 polluit) tetigit. F
 Mundana *voluntate* captiuus factus es gloriosi
 furoris debitor) voluptate. F
 Ser. 95. Et tamen *si* hoc dedie, vt illud quod
 postulat) sic. F
 Ser. 97. Quia *festinus* ante hac sermo, vt com-
 munem temperaret laborem) festinus. L
 Magnis sudoribus offensam non potuimus *non pa-*
rare) comparare. F
 Ser. 101. Qui *tingit* in aquis superiora eius) re-
 git. F
 Ser. 102. Vt nec commixtio discreta confunde-
 ret, nec discretio reru *infundere*) scinderet. F
 Vt sol *germinata* luce amplifcet claritatem diei)
 geminata. L
 Quando se pauperem fames *vsat*) vastat. F
 Ser. 105. Ne cœlum videant, ne *aspera* sapiant)
 supera, vel suprema. F
 Dum cœlestes sensus intelligit cœla terrena *præuoluit*)
 reuoluit. F
 Ser. 106. Circumcisionibus suis nudabat *patrem*
 corporis) patrem. F
 Quæ pro tanta pinguedine cespitis Sancti *tota* cœ-
 lestis imbre) F. oza. F
 Ser. 109. Liberare studet, laborat artollere, *ex-*
pirare contendit) expiare. F
 Hinc Saul *trementis* regali vertice, dum putat sibi)
 tumens. F
 Ser. 110. Iustus *eum*, qui credimus largiturum),
 quid aliud. F
 Ser. 111. Tunc ipsa obsequia *videatur* *otiosi*)
 odiosa. F
 Ser. 112. Quibus *adiunges* silentium, omnis æ-
 mulorum) si. F
 Sicut fonti fluuius, *se* fructus semini, ita origini
 deferuit) sicut. F
 Ser. 113. *Siquis* totus homo virtutum domici-
 lium) Sitque. L
 Ser. 114. In verba eiusdem. Peccauimus, quia
 non sumus sub lege, sed sub gratia &c.) Vide
 quam longè ab Apostoli vera lectione, & sen-
 tentia discedat. L
 Vt non modo aliud impediatur ex alio) nullo. F
 Quia bonis omnibus abscessus es supradictis) Qui
 a. F

Qui

Qui possibilia sibi, & vilitata præcipit ut repensari) < F
 Ser. 115. Et apostolicus vigor, tramite recto remoueri) & F
 Qui ergo per corpus Christi ab omni crimine exemptus est, & eruditus) erutus. F
 Ser. 116. *per quæ* sibi iam, quod esset occisus, quid prouideret iam mortuus) Et quid. F
 Ser. 117. Ego (sum primus est sine initio) ideo est F
 Si Deum sic nasci *neg. ut* fatetur munere, fatetur dum adoratur) Magus. L
 Tales potuerunt inueniri non manendo quod nati sunt, & quod renati sunt permanendo) Tales poterunt inueniri? Non manendo, quod nati sunt, sed quod renati sunt permanendo. L
 Fuerit necessitas quod de terra concreti *caelestia aspirare*) *caelestia* spirare. F
 Ser. 120. Non solum qui faciunt illa, sed & cōfentiunt facientibus) qui. F
 Ser. 121. *quem* in horreis recondere suas studuit facultates) *quem*. L
 Crudelem se credidit *quiquam* si negaret) cuiquā F
 Et ipsis sensibus *compeditus* tantum pompæ immobile) *compeditus*. F
 Nam quod canes hoc studio facere *curantem*) curantur. F
 Ser. 122. Toto vigore, & debito caperemus auditu) denoto. F
 Ser. 123. Ut quod sententia negat, Ecclesiam *mercantur*) mereatur. F
 Ser. 124. Et contra pauper iacebat ipse vestitus in carne) E contra. F
 Diues morabatur feruorum, choris) in. F
 Frustrabatur diuini fontem animam) Locus corruptus, & mancus videtur. F
 Ne ubi possit *ferre* diuitis crudelitas inueniret) ferrire. F
 Hinc est, quod differebatur cura pauperis v diues sumeret) vt. F
 Ser. 124. Quomodo ante diem iudicii diues cruciatus sentiat gehennam) Deest ali-quid. L
 Sed dolor reuocat ad *dicendum*) adiciendo. F
 Si est apparitor *istis*, quæ nos ad ista rapiat post sæculi labores) instans, qui. F
 Ser. 125. Et in his præsententi minatur penam) persistenti. F
 A damnatis sententiam non refugit mortis *perditor*) perditor. F
 Ser. 127. Corda tremuerunt, caligauit visus, intellectus *habuit*) hebuit. L
 Aut quid constaret in sensibus humanis quando *perdidit* varium) perdit. L
 Datur *mea* mi. traditur adulteræ, addicitur sal-tatrici) incensæ. F
 Ser. 128. Et sicut virtutis est in acie, in conspectu pro re amore suecumbere) regis. F
 Cœlum *suscepit* carnem despiciebat, & terram) suspiciens. L
 Ser. 129. Hic Sermo nihil sapit Chrylogici. L
 Turbæ erant maiorum *expellantium* chori) spectantium. F

Ser. 130. Cura peruigili faciat persecutorum *solicito* labore) *solicito*. L
 Ser. 131. Succidit hospitis in figura, & lasciniæ: oris in mortem accepit) Succidit hospitis in figura, & lassus viatoris in mortem accipit. L
 Ut ignotum ante tantis periculis Christum *fidelibus* notum) < F
 Quantum viuiscens mortuo, quantum *suscitando* suscitato) suscitans. L
 Ser. 132. Aut asperatur *sensibus*, aut agresti luxuria dominante syluest) *sensibus*. L
 Qui nihil negat tam paucis, quid in *consilijs* & cōgregatione Sanctorum) *concilijs*. F
 Ac toto virtutis gradu Dominicus incumbit habere vestigijs, nec eum cursus faciat) nē. F
 Et *fecit* ut, ut deuotio perprobauit, quos metus improbauerat) secuta sui. F
 Ser. 135. Longè abest à Chrylogici dictione. L
 Ser. 136. Et fluente putci sui tota acquirit, atque attrahit *liberate*) vbertate. L
 Ser. 139. Septimus numerus per *ogdoas* cutrēs) hebdomadas. F
 Ser. 142. Monita ergo per Angelum Virgo, nē præsumas hunc vocare filium) Nota, & sanè interpretare. L
 Quæ Deus iubet fieri non posse *prescribit*) præscribit. F
 Ser. 144. Verbum *Deus* intra se Virgo reperit) Deum. F
 Qui tota iniuriarum genera non refugit, qui ascendit crucem) tot. F
 Veniet, ut quibus est gloria de regno *sic* de familiaritate fiducia) sit. L
 Ser. 147. Mortem petit, requiem *eredit*, si periret) credidit. F
 Ser. 149. Quem quidam D. Seueriani Episcopi putant, sed falso) Non temere putant alium esse; nam Chrylogici nihil habere videtur. Lat.
 Ser. 150. Christus quod *fuisse* legitur quid dicemus? Fortè sicut uatum diximus) fugisse. L. vt. L
 Extorrem habitu, lingua, moribus barbarum *procurat* ut exilium) procurat in. F
 Inducit Angelus latentem peregrinationem) Inducit. F
 Priusquàm sciat puer vocare patrem, aut matrem accipiet) virtutem) < F.
 Christus se in carne venturum, ascensurus per *atatem* gradus) æratum. L
 Ser. 151. Ut ad deitaris latebras profana *Egyptus conduceretur*) conduceretur. F
 Quare tantis, quare talibus, summis iniurijs) se. F
 Ser. 154. Et quia promittente Domino risum *credidit*) edidit. F
 Vere dari sunt in reprobum sensum, & non est hoc iudicii diuini) < F
 Ser. 156. Crux rex Iudeorum in præsepe iacet) Cur. F
 Ser. 157. Quæ concepta tempore diuerso peperit tria *deitas* insignia) deitatis. F

Vno, eodemque die *magorum* innere, *atque* imutatione) Magorum. L. aquæ. L.

Ser. 158. Vitale magisterium in suum sensum) censum. F

Ser. 159. Et nos sicut illi Magi, qui sunt fidei nostræ duces, crudelitatisque principes) credulitatisque. L.

Ser. 160. Hodie Magus quid vbi videat perfundo stupore) profundo. L.

Ser. 161. Docetur, & intelligat se magistrum) magistro. F

Nam denique hic relictus approbat) Omnia. F

Ser. 162. Hæreditas mundana antè posteris infert iurgia, quàm conferat sensum) censum. L.

Ser. 163. Quis se ita inuidus bonis suis) sit. F

Vt te tali examinatione rearguat, ignam tantamutatione non traxit) inuitatione. F. vel inuitatione.

Et perituro in crastinum germani tantam vestibus gloriam contulisse) germi. L. vestium. F

Ser. 164. Præstetur agricolæ liberæ, fiat facilis via voveri) libera. F

Et iugi cultu effectus ad inopiam non respondit germi) effectus. F

Vos enutrit, quorum tanto ardet, calet, æstuat, anhelat affecta) Nos. F

Dùm de isto Christi, & Ecclesiæ consortio altera hæres scinditur) hæresis. L.

Ser. 165. Proiectum venerabilem virtum amabilibus Pontificem consecrare) amabilius. F

Ser. 167. Ex caro mea immutata est propter misericordiam) d' inu' legit pro d' inu' . L.

Ser. 168. Et caulas perdidit salutare, & tota) lethalius v' fauciat vulneribus) est. F

Ser. 170. Hunc te vt aquila protegit pennis sapientie, & cælestem) vt.

Inio & gentium, & impleatur Isaia vaticinium) vt. F

Ser. 174. Cur in disco, cur pretiosæ gestas, quem viriliter occidis) viliter. L.

Varie Lectiones, Correcciones, & Animaduersiones in Bibliothecam Xylsi. Senensis.

Editio Veneta 1566. apud Franciscum.

In Praefatione.

Adimens à Cypriano dimidiam penè laborum) partem) Hæc fortè non iniuria Cypriani Codicibus notata, cum Cypriani vetusti Codices non habeant, & stilus faretur. L.

Chrysostomo vnius tomi dimidium) Plura postea Parisiensis editio per Margarinum. L.

Augustino libros, suæ opusculæ plusquam sexaginta) Plura sustulerunt Louanienfis Academie Theologi in postrema Augustini operum editione Plantini. L.

Ex lib. 1. Sect. 1. Tob. Origenes cui etiam Rabbini

Iudæorum assentiunt) Videnda censura in tres libros Origenis in Tob. nam longissime abesse videtur ab eo, vt Origenis censeri mercantur. L.

Palatium. Deus iudicium tuum regias) Regida. L.

Matthæus. Apud recentiores vero Latinos in octo capita) viginti. L.

Sect. 3. Esther. Scripsit itaque Mardochæus omnia) Argumentum certum quantum ad Epistolâ attinet ad historiam vero nullius momenti videtur esse. L.

Baruch. Quem Concilium Florentinum, & Tridentinum in Catalogo Canonico enumerant) Quin Patres omnes tam Græci, quàm Latini veteres Hieremias nomine citant. L.

Historia de sudore Christi. Qui ab Arthanaso in sexto de beatitudine filij Dei volumine enumeratur.) Infra in Catalogo hoc opus non recensetur: nec extat excusum adhuc inter eius opera: immo extat inter libros VII. ad Theophylum de Vnitate Trinitatis sextus in ordine, & Anathematismus octauus est. L.

Sect. 3. lib. 3. & 4. Esdræ. Inter Latinos, autem, Augustinus hunc sum tertium librum vt Esdræ Germanum agnoscent in decimo octauo de Ciuit.) Cyprianus in epist. ad Pompeium, contra epist. Steph. L. cap. 36. L.

Diuus Ambrosius etiam quartum librum putat) Non est Ambrosij.

Sic in libro de bono mortis) scribens) cap. x. L.

Et infra addit) quis vtiq; prior Esdræ) cap. XI. Dubium non est Cyprianum) haussisse) ad Demetrianum.

Est apud Lactantium Firmianum lib. 4. cap. 12. citatus ex Esdra locus) Ex quo autem libro sumpta sint verba nondum reperi. Lar.

Quam sententiam quamuis Diuus Ambrosius in libro iam citato visus sit approbasse) Poterat hic consultius tum libri Esdræ, tum Ambrosij rationem habere, cum liber ante Christi resurrectionem animas Sanctorum promptuariis clausas, non cælo adhuc receptas scribat. Et quoad corpora ante iudicii diem nihil felicitatis habituras, Ambrosium interpretari oportuit. L.

Appendix lib. Tob. Quam Origenes in epistola ad Iulium Africanum negat) Aduertendum Origenem in ea epistola non rescire quicquam eorum, quæ LXX. editio habeat: adducit autem aliquot loca scripturarum, inter quæ sunt verba vxoris Tob. quæ hic recitantur, quæ à Iudæis decepta fuisse ex Sacris Scripturis probat, atque ideo Ecclesiæ consuetudinem omnino retinendam, quæ ea verba omnia agnoscit, & recipit. L.

Tempore vero multo præcente dixit ei vxor sua) clapo. L.

Accipiens spem salutis meæ. Ecce enim deletum est) Expectans. L.

Et ego erratrix, & extrin locum ex loco circumiens)

mens) setua, mercenaria, famula. L.
Sed dic quoddam verbum ad dominum & more-
te) verbum aliquod contra. L.

Notandum quoque videtur, quod Tertullianus lib.
de patientia afferat Iob cum omnia bona du-
pliciter receperit; filios tamen minime recupe-
rasset; sed iustituisse voluntariam orbitatem,
ne sine patientia viveret. Vnde colligitur ex-
tremi capitis vitam partem non agnovisse,
quod mirandum est. Lat.

Ex lib. 2. Chaldaeorum &c. Quos Hieronymus in
epistola ad Hebraeos ait) Quis iste est Hie-
ronymus in epistola ad Hebraeos? cum nihil in-
cam aut ipse scripserit, aut alter eiusdem Hie-
ronymi nomine. Lat.

Fuit aliud apud Chaldaeos divinitus infusa sapien-
tia) infusae sapientiae genus. F.

Clemens &c. Aut enim Adriani II. sententia ap-
probata) Non ita scripsit Gratianus; sed ex
eo quod Adrianus sextam synodum cum suis
canonibus recepit, videri cum recepisse cano-
nes 85. Apostolorum, quos sexta synodus in
suis canonibus receperat, & probavit. Lat.

Sed excepta, ac separata creatura produxerit qua-
litas) creatura. L.

Puto quod non te laetare & Clementis huius in gra-
co) Clementis. L.

Et scholijs illustravit Ioannes v. Ostuniensis Epi-
scopus) Carolus Bopius. L.

Fusus operis recordatur Clemens Alexandrinus)
meminerunt. L.

Henoc. &c. Hieronymus in primo libro adversus
Iovinianum forte ex memorie lapsu hanc tra-
slationem tribuit non Enoc, sed Enos) Multa
collegisse temere Xistum hunc facile deprehen-
dit quisquis singula diligenter expendit.
Quamquam enim forte in Codices corruptos,
& depravatos incidit: potuit tamen ex Hie-
ronymi verbis facile colligere, de Henoc, at non
de Enos cum ibi esse locutum. Nam verba
Apostoli ad Hebraeos, quae sunt cap. XI. secu-
tum se ibi Hieronymus scribit. In quibus ver-
bis nulla de Enos mentio, sed de Henoc, qui
translatus est, facta legitur. Lat.

Traditiones seniorum &c. Post hanc vitam aeterni
praemia, pennisque rependi) pennisque. L.

Ex lib. 3. Asteriscus &c. Veluti in translatione
Hieronymi apud Oseam) Hoc falsum esse Hie-
ronymus in Com. Osee ostendit. Nam LXX.
ita vertisse scribit. Ex Aegypto vocavi filios
eius. L.

Ex lib. 4. Adamanus Presbyter) Vide ne hic ipse
auctor sit librorum trium, qui de mirabilibus
Sacrae Scripturae inscripti sunt, & inter D. Au-
gustini opera excusi sunt tom. 3. Nam & tem-
pus convenit, & locus, nisi fallit coniectura.
Vide quae ibi notavi. Lat.

Ambrosius Ausertinus &c. Claruit sub Arnolfo
Imp.) Arnulfo Imp. an. d. 890. Trithem.

Ambrosius Episcopus Mediolan. &c. Quod ego
credidit magis a Rufino conscriptum in odium

Hieronymi) Quae scripsit Hieronymus non
sunt sua verba, sed Pauli, & Eustochij relata
ab ipso Hieronymo.

In omnes Pauli epistolas) Miror hunc ita statue-
re: cum & doctrina, & dogmatibus, & stylo
multum abintus commentarij ab eo. vt Am-
brosio tribui posse videatur. Etsi nonnulli
forte ab eo mutata sunt. Vide quae notavi in
titio eorum contra. L.

Quae optis ostendunt non esse Ambrosij) Citatur
quoque in eo cap. Hieronymus, & videtur an-
terior omnino rudis graecarum litterarum, vt
cap. 6. in Bilibi tritici, & Trilibi orderi col-
liges. L.

Anicetus Laudunensis &c. Glossam interlinea-
rem appellavit) Vide quomodo hic sibi con-
sulet, cum infra lib. 6. cap. 255. eundem aucto-
rem faciat glossae ordinari.

Claruit sub Henrico III. au. d. 1080.) Moritur
an. d. 1109.

Apollinarius Antiquior &c. Quae sunt in usu
grata crederent) Quibus assueverunt, cara ha-
berent. L.

Attilobolus Antiquior &c. Claruit olympiade,
124. hoc est anno ante Christi aduentum 350.)
Si Christus an. 3. olympiade 194. nascitur, vt
statuit Euseb. & alij. Certè numerus 350. re-
dundans nimium est, cum in annum incidat
280. ante Christum. L.

Arnobius Afer &c. Palam arguit aures magis,
quam caelum) Auctorem. L.

Nunc post septem adiectus est, & Octavius inscri-
bitur) Octavius inscribitur, opus Minutij Fe-
licis nobilis causidici. L.

Longè post alterum Arnobium fuisse) Immo post
Pelagium, & Augustinum scripsit. Vide cum
in exposit. Psalmi 90.

Claruit Arnobius sub Diocletiano.) Ille, qui scri-
psit libros VII. contra gentes. Alter verò, cu-
ius in psalmos extant scripta postquam Impe-
ratores Christum amplexi sunt, & post Au-
gustinum, & Pelagium floruit, vt necessario ex
eius scriptis collegi. L.

Athanasius &c. Totius divinae Scripturae synopsis)
Neque Hieronymus, neque Photius, neque
Trithemius agnoverunt. Quamquam autem
eius nomine circumferuntur, alicuius alterius
Athanasij fortasse censeri aequius, vetustiusque
est. L.

Dixeret ex v. libro tanquam fonte quodam han-
tientes) eo. F. Occumenius in cap. 6. 1. ad Cor.
adfert ex libro Athanasij de venerandis nuptijs
expositionem eorum verborum. Quodcumque
peccatum fecerit homo extra corpus est; sed
qui fornicatur in corpore suum peccat. L.

Aurelius Augustinus &c. De genere diffonit sunt
tractatus) dictatorum. L.

Varij auctores collegerunt diversa in divinas
Scripturas) Eugippius, Abbas libros duos
Thesaurorum ex Augustini insignitibus sen-
tentijs collegit, qui extant. L.

Aure-

Aurelius Cassiodorus. Clauit) Et hic multa pre-
termilla sunt.

Aurelius Prudentius &c.) Quam scilicet tam pau-
ca collegerit nescio, cum tamen obuia passim
occurrant opera eius. L.

Beda venerabilis &c. Non esse ea, quæ Beda ipse
adunauit, sed quæ Bartholomæus) Aut multa
incredibile Angulini opera non nullo post
Bartholomæi atatem asserendum, aut Bartho-
lomæi opera collectanea non fuisse: cum in eis
nonnulla legamus, quæ iam ante perierant: quæ
tamen Bedas videre, & colligere potuisse vide-
tur, vt ex ijs, quæ à Gratiano ex Augustino
sæpe citantur verisimile apparere possit. L.

Sermones nonaginta, & octo, videlicet de Tem-
pore septuaginta, & de Sanctis octo, & qua-
draginta) Hic numerus secum pugnat, & apud
Bedam sunt numero 18. L.

Diodorus Tarsensis &c. Theodoretus lib. 6. Ec-
clesiastica: historia: cap. 3. ipse mentionem
facit sic scribens) Theodoretus quinque tan-
tum historia: Ecclesiasticæ libros scripsit, in
quorum nullo habentur verba hic citata. Dio-
dorus inuenitur lib. 4. cap. 25. & 27. lib. 5. cap. 4.
Quæ relictus locus hic, nam verba So-
cratis sunt huius Ecclesiasticæ lib. 6. cap. 3.

Eucherius Lugdunensis &c. Anno ab vrbe con-
dita 1185. hoc est anno ab orbe redempto
427.) Scripsit eam epistolam an. 1185. ab vrbe
condita, qui annus Christi erit 433. L.

Infebius Celsæ Episcopus &c. Sine decepti si-
militudine appellations) An Hieronymum,
dices nominis similitudine deceptum, qui
epist. 65. ad Pamach. & Ocean. de erroribus
Orig. vocat eum apertissimum propugnato-
rem impietatis Arii, & in Apologia contra
Rufinum appellat Arianotum Principem;
Theodoret. huius Ecclesiast. lib. 1. cap. 5. &
deinceps vsque ad 14. Niceph. lib. 9. cap. 12.
Zonaras lib. 3. in Constantino Magno producit
ex historia Eusebij loca quatuor, in quibus
Arianismum sapit. Achanasius de Nicænæ Sy-
nodi decretis laetatur Eusebium temerè prius
errasse, & contra veritatem pugnas; tandem
resipuisse & per epistolam errorem suum de-
clarasse, & damnas. Quod tamen post
Achanasium non probatum multis legitur;
sed simulacrum ab eo fraudulenter id, tandem
aliquando deprehensum cum Arianis semper
sensisse. L.

Eusebius Episcopus Emisenus) Homiliam in re-
surrectione Domini primam, et secundam con-
iunctam legimus integras apud Hieronymum,
tom. 4. secundam etiam habemus inter homi-
lias Maximi, & quæ quinta est de Pascha ha-
betur item inter Hieronymi opeta tom. 4. &
extat excusa cum Rabano de Sacramento Eu-
charistis inscripta Eusebio Cæsariensi. Pro-
dierunt item homilia 56. sub insigni geminæ
anchoræ 1547. quæ auctorem grauem, vete-
rem, & eloquentem fatentur, sed Latine,

tamen natione Gallum, Patria Lugdunensem,
vix instituto Monachum, & Abbatem. L.

Euthymius Zigabenus) Scripsit in psalmos, & in
quatuor Euangelia, & Panopliam contra he-
reses. L.

Hilarius Episcopus Arelatensis &c. moritur anno
Domini 430.) Si moritur anno 430. certum est
initio Pontificatus Leonis obiisse, eo enim an-
no Leo creatus est. Quare quod opus heroicæ
earnine scripsit aut ipso, quo obiit anno,
aut ante Leonem scripsit necesse est. Lat.

Itala vtriusque testamenti translatio) De latina
veteris testamenti translatio, vide eundem
lib. 8. Quam autem hic Italam appellat non
fatis videre possum, quæ sit. Cum ante Hiero-
nymum tempora Latina lingua vterentur Ita-
li. Lat.

Iulianus genere Samaritanus &c. Citatur Ire-
næus, & Origenes longe eo posteriores) Non
longè aliquanto tamen posteriores. L.

Origenes Adamantius &c. Verba quoque illa
vxo-
ris Iob exponit) Si hoc argumentum hunc
posterioris expositionis auctorem reijcis, non
video cur prioris quoque auctorem eodem
argumento, præter alia, reijciendum non pu-
taueris, cum is longissima oratione eadem
vxo-
ris Iob verba explicet in extremo secundi
libri. L.

Et ab ipso Origene viden apocrypha, & ascripta
reprobantur) Vide quæ supra notauimus in Ap-
pendice libri Iob. nihil enim tale scripsit Origenes
in ea epistola ad Iulium Africanum. Certe
Xystus nimium dormitanter eam epistolam
legit, & expendit. Cum omnino verba vx-
oris Iob, quæ omnes editiones, quibus Ecce-
lesia utebatur, præter Aquilæ Hebræi versio-
nem, habeat, retinenda censuerit vt genuina,
& germana. Hebræorum vero Canonem ne-
gligendum; cum confect multa multis ex locis
dempnisset, vt seniorum scelerata celarent, vt
ex ea epistola colliges. Chrysostomus in 3.
& 5. homilia agnoscit, & exponit verba vx-
oris Iob tom. 1. Agnouit ante cum Basilii ho-
mil. 13. Non adhaerendum esse secularibus,
Lat.

Pantaleon Magnæ Dei Ecclesiæ Diaconus) Ali-
qui interpretati sunt Ecclesiæ Constantinopo-
litane; sed tempus obflare videtur, cum hunc
anno 107. floruisse scribant: Constantinopolis
autem anno 334 condita sit. Lat.

Procopius Gazæus &c. Qui nondum Latine ær-
isim Bibliotheca Marciana Venetorum serua-
tur) Editi sunt Græcè, & Latine an. domini
1580. Lat.

Serrianus Gabalensis Episcopus &c. Occume-
nius in Commentarijs epistolæ primæ ad Co-
rinth. citat eum, & quinquaginta sermonum psal-
morum volumina) cap. 6. citat ex volumine quinquage-
simo septimo. ser. 3. cap. 19. Chrysostomi
sententiam. Lat.

Symmachus tertius Scripturarum graecus inter-
pres

pres &c. Iuxta quorum dogmata scripsit etiam in Evangelium Matthei Commentaria) Suidas in *δύωβος* non Symmacho, sed Ebionæis videtur tribuere commentaria in Mattheum. Niciphorus autem lib. 5. cap. 12. nisi fallit interpres, asserit Symmachum auctorem Commentariorum fuisse: quod tamen apud Eusebium, unde sumpsisse videtur, non ita scriptum legimus; sed tantum Symmachum Commentaria etiam cum extare, in quibus ex testimonio Evangelij Matthei suam hæresin nîsus sit confirmare. Lat.

Ex lib. 5. Annot. 5. Et ita *substituerunt* splendores secundi) substituerunt. L.

Postquam multa aduersus Basilium disseruit) Fieri quidem potest vt contra Basilium dissuaserit tamen nomini ita pepercit, vt nunquam meminerit. Quare & hac tacere poterat. Lat.

Annot. 16. Quam sententiam Ioannes Caluinus cap. 9. suarum *Institutionum*) Institutionum L.

Si vtique peccatis aduersa v. faciamus?) Non. L.

Annot. 17. Vide infra Annotatione nonagesima tertia libri huius) quinta. L.

Annot. 20. Non omnino multiplicationem *pro-nuptialem* confectionem significat) per nuptialem. L.

Poterat enim Deus hoc genus, & alio modo *multipliare*) multiplicare. L.

Sed sciens Deus prescientia sua omnia *sciens*) prius) sciens. L.

Annot. 23. Vt Hieronymus in traditionibus Hebraicis annotauit pro eo, quod in Hebraica veritate legitur) Immo ironice Hieronymus hebræos taxat. L.

Hinc locum eodem modo citant, & exponunt Philo, & Theodoretus) Cur Philo, & Theodoretus soli, cum Græci omnes, & Latini consensiant? Lat.

Nam quod Moyses dixit, Deum in septimo die) compluisse) Immo Moyses conerarium docuit Exod. cap. 30. vbi Scriptura ipsa teste arguitur hebræi, & LXX. vera scripsisse probantur. L.

Annot. 35. Hinc Ambrosij verba sunt, ex quibus tamen adduci non possum) Si obseruantes ex Philone passim, & ex Origene hausisse quamplurima non ita sensisses; præsertim nîsus argumentum Commentariorum in epistolas Pauli, qui nullo modo Ambrosij sunt, aut esse possunt; quamquam eius temporis Scriptoris non spernendi censeri merito & possint, & debeant. Lat.

Annot. 46. Filium vtro vtpotè Patre minorem Deum dumtaxat appellari non Dominum) Quam vereor ne tu non modo Chrysostomi mentem, sed & hæreticorum fraudem perpetram interpretaris iucris; cum Domini nomen Filio, per quem facta sunt omnia Ariani semper tribuerint, Dei autem Filium tantum, non etiam Deum Filium fuisse contenderint. L.

Annot. 50. Intelligendum esse vult de adultis nîsis) Addit & aliam rationem, quæ verior est naturæ enim dixit, non hominibus naturæ autem in Adam peccatum nocuit, qui natura pater omnium est. L.

Quod quia Pelagianæ hæresis videretur) sanare. F. Quæ penitus vilo vito condita est) Quæ primitus sine vilo vitio. L.

Annot. 56. Peruerterunt sensum hebraicæ veritatis) Videtur nimis liberè, ne dicam temerè damnare, quod tot Patres Sanctissimi, atque doctissimi secuti, & venerati sunt. Lat.

Ipsi Adæ, quæ scribunt ante Paradisum à Deo collocatum) quem. L.

Annot. 64. Et in Commentarijs Epistolæ ad Philippenfes) Non videntur iure Ambrosio tribui posse Commentarij in Epistolas Pauli, cum auctorem ignarum Græcæ Lingue passim fateantur. Ambrosius vero doctissimus appareat. Lat.

Annot. 67. Parum consonè verterunt *tripsit* qui) *tripsit* qui. L.

Quos vixerunt viri illustres ab Adam vsque ad diluuium) At non hæc differentia annorum, totius cuiusque vitæ post prolem generum, magnum discrimen asserit ad summam ætatis mundi, vel ad eam tantum, quæ ab Adam ad diluuium colligitur; sed ea ratio discriminis causa est, quod in hac serie ab Adam ad Noë multi referuntur à LXX. interpretibus filios genuisse; cum plures annos nati essent, quam Hebræi prodant. Id enim ætatis numerum auget. Cæterum in enumerandis quot quisque annis vixerint penè semper Hebræi cum LXX. conueniunt. Lat.

Seth post genitum Enos vixit annos) Seth ante genitum Enos vixit iuxta LXX. annos 105. iuxta Hebræos vero 105. ita ut in summa annorum vitæ conueniant. L.

Emerferunt ex hac deprauata LXX. interpretum enumeratione duo errores) Vide ne præcepsum sit modo hoc tuum iudicium. Nam ex vulgata edizione, & ex Ios. pho colliges quo anno diluuium accidit Mathusalem dicem obisse. Nam si 187. vitæ suæ anno genuit Lamech, vt vulgata, Iosephus, & LXX. hæc cunctis relinquitur vitæ Mathusalem spatium annorum 782. ex quibus si demas annos 187. Lamech ante ortum Noë, & ipsos Noë 600. efficiuntur anni 782. quos vixit Mathusalem post ortum Lamech. Quare non statim indicanda causa damandi sunt LXX. aut Hieronymi sententia, nisi prius cognita causa probanda. Quin etiam si Hieronymum ipsum sequi volumus in eo, in quo cum LXX. conuenit, non cum vulgata; ante diluuium anno fixo mortuum Mathusalem consisteri cogemur. Nam ubi vulgata editio habet, Vixit autem Lamech 182. annis. LXX. habent 189. & totidem etiam Hieronymus ibidem annos ei tribuit. Si ergo anni 189. coniungantur cum
annus

annis 600. Noë summa erit amorum 788 post ortum autem Lamech superflus fuit Mathematicalem annis 782. Ergo sexennio ante diluvium Machusalem iam vita excelsit. Lar.

3952. Hieronymus, & Beda) 3941. L.

3974. Theophilus ad Autolicum) 5528. L.

4697. Cassiodorus) 5181. In meo libro. L.

5049. Paulus Orosius) 5599. In meo Codice. L.

5600. Suidas.) Abundant anni 280.

5800. Lactantius.) Vbi cum numerum Lactantius desinat non inveni. Tantum legibus ab eo affirmatum non dum sex annorum millia fluxisse. Ita lib. 7. c. 14. Er in Epitome c. 7.

698. Alphonsus Rex Hispanie) 6384. L.

Annot. 58. Arque hic idem error irreple in genealogia Serratoris) Non ferenda temetitas, vel impitris verius. L.

Quod Lane vehementer Hieronymus admirans) Hæc verba apud Hieronymum non reperi, sed apud Bedam in prologo, siue Epistola ante Connanc. in Acta Apostolorum. L.

Vt Spiritus Sanctus occulta aliqua ratione Moy-) si mentem permoverit) Cur Moyfi adscribitur veritas occultatio potius quam Hebraice vel malitæ, vel ignorantie cum Lucæ, cum Lxx. concors fides, & testimonium Sacro-sanctum præterit omnino debeat Hebraice, quam multi temere appellant, veritati) Iudei vt fidem Septuaginta factum subruerent, & elearent in ijs, quæ nihil ad ipsos conuinciendo pertinent, fraudulenter aliqua mutarunt, & subtraxerunt vt in alijs sibi locum pararent, eis detrahendi, & confutandi. Lar.

Annot. 107. Hieronymus quoque huic Origeneo dogmati accessisse videtur) Ar idem Hieronymus lib. 1. contra Pelagianos videtur aliter sentire, vt Petrus scilicet in ea re peccaverit. tom. 2. Lar.

Quia, iuxta diuinam prouidentiam, que illum) ad primogenituram) prius ab Esau primogenituro intraemerat. & c. L.

Inter has recenseri possunt fustiones Moysi) Egyptum ex) olantis) At hoc non fuit Motis- ficio, sed præcej tum Dei. L.

Petri fe eon edere simulantis, & Pauli fista ob-) iurgatione) Hoc non video salua scripturæ fide, posse in eam classem referri Cum Sacre Scripturæ periculo omnino ficeret. L.

Annot. 109. Hieronymum reprehendit Fran-) ciscus Georgius tom. 1. prob. 215.) At cur non potius septuaginta Interpreter vir audax reprehendit) qui duces fuerunt Hieronymo & alijs ita vertendi. Ignorauit Georgius quæ lictura alicubi oriuntur, ea innoxia alibi nasci Discar igitur Paribus, & Doctõibus deferre, nec statim quod ignoret accuset. Lege tu Augustinum lib. 23. c. 56. contra Faustum Manichæum, vbi poma, & pulchra, & odoris suauis esse experientia doctus asseruit, insipidi tamen saporis, non veneratori, vt formicauit Georgius iñc. Lar.

Annot. 116. Quod Hieronymus non considera-) ta veritate Hebraica) Immo ea veritate ductu se scribit ita scripsisse contra Iovinian. lib. 2. ro. 2. L.

Annot. 137. Hæc Gregorius secutus, nimirum,) Augustini decretum) Fulgentij is liber est. L. Qui solum habuit originale peccatum) habent. L. Putat Augustinum in hac parte ex multiloquio errasse) Vide quò nos perducatur multa scribendi immoderata cupiditas. Vt Gennadius de Augustino quod sensit, verum maxime fuisse, fateamur. Quis indicauit Xysto ad hanc priuati questionem tantum vt be Gennadij pertinere) Quod hic nimium securus, ne dicam, valde imprudenter, unpudenter, & que asserit) Cum contra scribat Prosper. Nec vnuquam hunc sinistra suspitionis saltum rumor aspersit) & in Concilio Toletano 8. cap. 2. tom. 2. concilium longissimum habebatur. L.

Annot. 149. Hilarius taxat Hieronymum in) principio) Neque Hieronymi verba hoc asserunt Hilarium in expositione eius versiculi id scripsisse, cum scribat tantum in expositione cuiusdam psalmi, & alioqui, quæ scripsit Hieronymus apud Hilarium non habebatur. Cum ingenuè fateatur Benedicti apud Hebræos scriptum esse, quod tres significantias habet, id est. In principio. In capite, In fine : & Lxx. tamen. In principio transiit, cum alijs diuersis modis translulerit. Quare neque ex Hieronymo, neque ex te quicquam asserunt certi contra Hilarium.

Videtur in hoc Hilarius fuisse deceptum) auctoritate Tertulliani) Hilarius fuisse deceptus. L. Neque Tertullianus, vt arbitror ita quicquam autensit, nisi ex aliorum fortè, nõ sua sententia. L.

Annot. 156. Atqui manifestum est ex sequenti-) bus verbis) Ar manifestum quoque est hæc, quæ addis esse Erasmi ibidem. L.

Annot. 164. Protulit hunc locum Ioannes Oecolampadius) Si diligenter expendatur locus Prouerb. cap. 9. ad quem scriptoris verba referuntur, nihil habuit Oecolampadius, quod sibi suffragari in ijs possit putaret) nec tibi necesse erat aliunde petere, quod ex verbis citatis colligi facile poterat. L.

Annot. 166. Causa 26. questionis scribitor) quest. V. C. fortes. L.

Annot. 175. Sed soluit peccata propter confusio-) nem) præter. F.

Constantinopolitano Episcopo prædecessore suo ob matronam à Diacono sub confessionis prætex-) tu in templo compressam) quæ orandi causa ex præcepto Pœnitentiarij Presbyteri Ecclesiam, frequentabat, in templo à Diacono compres-) sam. Lar.

Quoniam omnino non peccare &c. vsque ad finem) Hæc omnia perperam intellecta, & pessime Latine reddita sunt ab interprete, quod miror Xistum non vidisse. Vide Nieph. lib. 12. cap. 28.

& Sonomeum lib. 7. cap. 16. Sed consule Græca exemplaria; nam versio in Tripart. Hist. & postrema quoque Christophorioni non sunt ita fideles in omnibus, vt rein ipsam claram faciant. Lat.

Annot. 186. Clandianus Viennæ Episcopus) Franciscus Petrarca in Apologia contra Galium tom. 2. Lugdunensem Presbyterum fecit. L. Annot. 195. Respondet Apostolus. Quis enim se discernit? te. L.

Annot. 213. Hoc ipsum retractauit lib. 2. retractationum cap. 3) cap. 4.

Iesus filius Syrach * non ita constare) scripserit. L. Annot. 220. Quare Lxx. tam perspicuè de Christo prophetiam in græcum noluerint vertere) Cur non hic, vt alibi lectio Lxx. manca, & à Iudæis decurtata iudicanda potius est?

Annot. 223. Atqui nunc in vulgata Græcorum, editione, quæ Lxx. creditur esse palam extant) Si legisses Anabr. lib. 3. cap. 1. in Lucam non ita certo assensisses ista. Nam & Vaticanæ bibliothecæ liber non habet præter ea, quæ Hieronymus, & Ambrosius scribunt: alia verò Aquila sunt. Lat.

Annot. 224. Neque enim Angelorum anima) subiaceret pauro) Vide Aug. lib. de Catechiz. rud. c. 18. iuncto cap. 14. lib. 2. retracto. L.

Annot. 247. Quis igitur gloriæ eiuscemodi, & dignitatis splendores) Vide quàm fraudulenter agens frustrari conatur petitionem Augusti, quæ imaginem hominis Christi, quam non solum Apollolis sed omni populo quotidiana consuetudine conspiciendam Christum præbuit, requirit, non eam, quam semel tantum in monte gloriosam ostendit, multoque minus quam nunc obtinet in cælis. L.

Ioannes Damascenus annis ab hinc pene octingentis. Vnde hauserit quæ sequuntur nescio, certe omnia verba inuersa citat, vt ex sequentibus patebit. L.

Primum quidem responderim doctrinam illam, à marginaria annotatione fortè relatum in contextum, atque ita esse commenticiam, non item profectam ex eius lucubratione) Primum quidem sortasse adulterinus, & confectus sermo est. L.

Vetuisse Sanctorum reliquias imponi capillis, siue loculis, verius præcepisse, vt eadem terra conderentur) Sanctorum reliquias vnus claudendas non censuisse, verum magis tertæ mandandas. L.

Nam quod huius propositum non fuerit eas submouere, Ecclesia istius Beati Epiphani) testimonio est ad nostra vsque tempora exornata omni parte imaginibus. Tertio responderim non infrequens, aut rarum quid inueniri esset lex Ecclesiæ tradita. Neque enim vna hirundo facit ver, vti Gregorio Theologo, & ipsi veritati videtur; neque vera sententia) Nam quod eius propositum non fuerit eas abrogare, testis est ipsius diuini Epiphani) Ecclesiæ, ad hoc vsque tempus imaginibus exornata. Tertio; non quod rarum est pro lege Ecclesiæ obseruari: neque

vna hirundo facit ver) vti Gregorio Theologo, & ipsi veritati videtur) neque vna sententia. L. Annot. 230. Nihil arbuscula est, ex qua nascitur cocculus) Arbor magna glandem, & coccum ferens, Latine Illex dicitur. L.

Annot. 251. Strabus in glossematris loci huius videtur) Non videtur Strabus aliud sensisse, quam id ipsum quod ante hunc locum D. Hieronymus scripsit in Epit. ad Eustochium de custodia Virginitatis, quam refert Gratianus 32. q. 5. e. si Paulus. Qui locus omnino videndus est, & probandus Strabus cum duce secutus. Lat. Annot. 255. Quam herbam videras arbusculam suscipi) suspicis. L.

Ex lib. 6. Annot. 6. Posterioriorem vero Hieronymi nomine citans) Est enim verè inter opera Hieronymi explanatio Symboli ad Damascum tom. 4. continens omnia eadem quæ habet Augustinus, Ser. 191. citato. L.

Annot. 12. Auctor operis imperfecti hom. 3. enumerans) Auctor operis imperfecti imperfectum Baptisma videtur censuisse, qui tantum aquæ ablutione sine vnguento, & manus impositione, & Corporis, & Sanguinis Domini Sacramenti participatione contabatur. Pricis enim temporibus ita Ecclesiæ Baptisma in adultis fuisse non Dionysius vnus, & Iustinus, sed ferè omnes Patres scripserunt. Nam vno, eodemque tempore abiebantur, & consignabantur, & Sacramentum Corporis, & Sanguinis Domini sumebant. Quam rem præter alios Ambrosius lib. de ijs, qui mystici ijs inuitantur, per totum manifestò explicauit. Quare benigne interpretanda sunt vetera scripta, nec statim temerè damnanda, aut in erroris suspicionem trahenda. Lat.

Annot. 13. Sed ambo illa corpora vere esse credimus. Sequuntur Augustini placitum) vera. L. Videndus idem Augustinus lib. 2. cap. 5. circa finem de Trinitate, & Epist. 102. ad Euodum, vbi contrarium statuit, & quidem merito. Adde Iansenium in Euangelico concord. c. 14. L. Annot. 15. Sed hæc confessio &c.) Quæ sequuntur in meo codice 8. forma non leguntur, neque in ijs, quæ 4. forma sunt excusi. L.

Annot. 16. Auctor operis imperfecti in initio homeliæ) Nunc locus hic ita legitur. E3 eo quod subiunxit dicens, vt tentaretur à diabolo, ostendit quia à Spiritu Sancto est ductus, sed non. quasi minor maioris præcepto, sed nec quasi maior minoris horat ut & exemplis, & similitudinibus declarat non minorem esse qui cecidit, nec maiorem ita vt, aut nunc ad lectionem veterem addita sit negatio, Nec, aut non necessario sequatur, quod hic auctor de Arianismo notat. L.

Annot. 17. Quia si non fuisset Baptizatus &c.) Nunc quæ sequuntur in meo codice non leguntur 8. forma: nam in 4. leguntur. L.

Annot. 19. Subiudicare videtur esse quosdam, qui diabolo cogente, compellenteque peccant) Idem.

Idem auctor in fine homelie quinte. Cum pal-
fat te aliquod genus peccati non est circa te.
Angelus bonus, sed diabolus loquens in corde
tuo; tentat te pariter, & compellit. Si tu ergo
permaneris confringens cor tuum. magis au-
tem diabolus in corde tuo confringens, cum-
te non poterit superare, discedet a te. Vbi qu-
vis in verbo compellere sit facili apparet, cum
nobis facultatem resistendi, & vincendi tenta-
tiones tribuat. Et homil. eadem Qui obaudit
diabolus ipse se deponit deorsum. Nam diabo-
lus ad malum hortari potest cogere autem non
potest. Lat.

Qui diabolo compellente delinquit) impellente. F
Annot. 21. In quibus non est verum corpus Chri-
sti, sed mysterium corporis Christi continetur)
Hec verba non habentur in meo codice in 8.
neque 4. forma. L

Cum homil. 17. non multo ante finem Eucharis-
tiam appellat panem benedictum) Vbi tamen
est preceps. Sancta est gratia corporis Chri-
sti, propterea illis solis danda est, qui iam per
Baptismum facti sunt filij Dei, & per imposi-
tionem manus. Subiicit. Benedictus panis san-
cta sunt. Itat de eulogijs necessario verba in-
terpretanda sunt, non de Eucharistia, de qua
iam dixerat: quod ipsum ita planum facit cir-
ca finem homilie, ut valde mirer non fuisse
prius mature omnia expensa, quam auctorem
in crimen vocare. L

Et hom. 19. Fere in principio vocat sacrificium
panis, & vini) Nunc legimus sacrificium Cor-
poris, & sanguinis Christi, quae lectio est in
margine notata in codice 4. forma excuso. L
Annot. 26. Et in Epistolam ad Hebraeos vnde
cuma explicans ius iurandum homelia. L

Annot. 35. Nihil est quod non in substantia &
creatione corporeum sit) Ex. F. Hoc nutritius
est ex Tertulliano, ut infra. L

Annot. 39. Hæreticos eos censet, qui Sanctissi-
mam Trinitatem facientur) Qui Trinitatem
asserunt quidem, unitatem autem negant hos
verè hæreticos appellare censendus videtur. L

Annot. 42. Super petram ædificavit petre-
um potest. Nec est contrarium) super petram
ædificavit, neque pluvia mendacis doctrinæ
corruptæ, neque diabolicus ventus impellit,
neque violentorum fluminum impetus movet.
Nam & si humiliatur Ecclesia propter tenta-
tionem tamen perire non potest propter fidem
Christi, nec est contrarium &c. Ita habent
omnes excusi codices. L

Annot. 44. Propter quod ipse sub maiori-
bus, sed ab illis quidem iubetur) sum O

Sic & tu quamvis sub potestate patris sis) habes
tamen) secundum quod homo es. O

Sed forte dicit hæreticus volens ostendere Pa-
trem, & Filium vnum, vel æqualem. Non
est ita intelligendus hic locus) Codex meus 8.
& 4. forma notat deesse. L

Sed hanc interpretationem perterfas non recipit

textus: non enim dixit. Si ego homo in pote-
state: sed ita. Nam & ego homo sum sub pote-
state: non comparationis inter se, & Christum
differentiam fecit, sed rationis similitudinis
introduxit.) Et hanc interpretationem ele-
gantissime recipit textus. Vide ergo quomo-
do gentilis, & rusticus miles mysterium veri-
tatis agnoscit, & homines hæretici, qui Scri-
pturas portant in ore denegant veritatem. Ita
habet Codex meus. L

Annot. 47. Quibus autem, aut ad hoc profunt,
ut si plena remissio) profunt. L

Annot. 61. Augustinus Sermonem in Nativitatem
Christi quatuordecimo) Quis autem Sermonem
illum Augustini esse tibi indicavit? cum ipse
palam fateatur hominis imprudentis, & iu-
sti esse. L

Annot. 71. Et possit discernere qui immundus,
quiue immundus sit) mundus. O

Annot. 78. Ideo) Christo incubant quod mau-
ducaret cum publicanis in. F

Annot. 81. Tertullianus lib. adversus Marcio-
nem 4. elucidans &c.) Non puto Tertulliani
verba satis intellecta huic Scriptori, aut alij
cuius, qui putavit hic Tertullianum reprehen-
dendum in eo, quod Moyses repudium proba-
rit: cum manifestè causam repudiij nullam eam
vnam ostenderit fuisse, & Christo, & Moy-
si, si vxor impudica, vel adultera fuerit: nam
quod est Deut. 24. *et non repudiavit* impudicum
negotium, idest, adulterium interpretatus est
semel, atque iterum: in quo si lapsus eum,
verè agnoscimus: non ideo tamen aliud sen-
sisse de Moyti diuortij permissione æstimandus
est, quam de Christi permissione: id autem
tantum est adulterij causa. Quare non vide-
tur in eo reprehendus: sed indicanda tan-
tum erroris eius occasio, vnde originem sum-
pserit. L

Quia non licet dimitti, ut alia ducatur; illici-
tè) dimissam) enim. O

Pro indimissa ducens:) manet enim matrimo-
nium) adulter est. O

Manente matrimonio, inbere adulterum est)
adulterium. L

In totum permisit. Habes itaque Christum asser-
torem iustitiæ diuortij.) In totum permisit,
& infra. Habet itaque Christum asserentem
iustitiæ diuortij O

Ac demum Sacrosancta Tridentina Synodus in
vigesima quarta sess.) can.º

Qui in Synodis Provincialibus Elibertina, Mo-
guntina, ac Triburina) Elibertana. L. Tri-
burienfis. L

Cum Tertullianus, & Anibroliis) Tertullianus,
ut ego sentio, & supra notavi nullo modo po-
test hoc affirmare, quod semper vbiq; de-
struit. Tanquam enim abest, ut dimissa vxore
viuente, aliam duci licere putaret, ut etiam
post mortem prioris non putaret secundam duci
licitum esse, in quo cum hæreticis aliquæ
ab

ab Ecclesia explosis, & confutatis communi-
cauit. L.

Exstat in Ambrosij Commentaria eo loco à fal-
sarijs corrupta) Immo Ambrosij non sunt,
sed alterius in Pauli Epistolas Commenta-
toris, ut supra notati, & didicitur Franciscus
Turrianus lib. 5. cap. 2. post epist. Sime. Pont.
Lat.

Sed illam non ait nupsisse alteri, priore superflite,
marito) Neque superflite, neque mortui
nihil enim post diuortium, vel repudij libel-
lum quicquam gestum narratur inter eos. L.

Annot. 88. Non quero utrum Filius sit Paris
procurator &c.) Meus codex 8. forma non
habet quæ sequuntur. In 4. vero notantur non
contineri in aliquot codicibus. L.

Annot. 91. Quod aliter eorum *sensu* Eliam
non oportet) scilicet, F.

Annot. 92. Quis est autem dies alius de die,
nisi *ingenitus* Deus de ingenito Deo) Vnige-
nitus. L.

Annot. 94. Ergo inter eum cuius non est &c.)
Quæ sequuntur non sunt in codice meo. L.

Annot. 103. Hæresis inquit *homousianorum* non
solum Christi Ecclesiæ aduersatur, sed) Pho-
tini. Ita Codex meus. Quod si etiam Homou-
sianorum habetur in aliquibus Codicibus, non
idecirco error censendus est. Fuerunt enim
Macedoniani hæretici, qui Filium non eiusdem
substantiæ, sed similes cum patre asseruerunt,
& *O'pianari* appellari possunt. L.

Annot. 104. Verba sententiam huiusmodi ex-
primientia sunt hæc) Non leguntur ita in meo
Codice 8. forma, neque in 4. L.

Annot. 124. Cui aduersantem sententiæ Augu-
stini) Augustini non esse cum librum annota-
uit D. Thom. part. 3. q. 45. art. 3. ad 2. & alio-
quin Hibernum eius libri auctorem fuisse ex co
planè colliges. L.

In libro de mirabilibus diuinæ Scripturæ *secundo*
testat) cap. 3. L.

Testatur se in Heliopoli vrbe Ægypti) Cum
Hierosolyma 66. longitudinis gradu sita sit à
Prolomæo, facile credi potest solis tenebras
vsque ad Heliopolim Ægypti porrectas esse,
non negari ab Origene) cum Heliopolis gra-
du 62. m. 30. locetur, ita ut interuallum non
sit amplius, quam graduum trium cum dimi-
dio: & sunt in Iudæa loca gradu 64. m. 10.
sita, vidè minus interuallum colligitur. L.

Annot. 134. Non ideo, inquit Angelus, etia
magis) Verba sunt Glossæ ordinariæ in cap. 1.
Lucæ, ubi ex Beda, & Ambrosio refertur, cum
apud neutrum legatur ea sententia. L.

Annot. 152. Qui nec litteras norunt, nec legere
dicerent *saluare nequam*) didicerunt saluari
non posse. L.

Annot. 150. Deploret quæstiles penè tragicis
sebalæum) scholasticorum. F.

Ascribam huc integram Chryostomi sententiam
ex homilia) Quæ post expositionem totius

epistolæ ad Romanos locata est. L.

Non se defendere, *malum pro bono reddere*) bu-
num pro malo. L.

Annot. 186. Siquidem in *oñana* sessione Gene-
ralis Concilij Florentini) Quæ postrema
est. L.

Annot. 196. Bertramus presbyter, suæ quif-
piani alius) Cum libellum Paschalis verè, sed
Rabani nomine editum, cui anneas erat
etiam Bertrandi de eadem re tractatum, per-
curtissem in memor in indice notatum lare-
fios nomine. Quare post agnitionem errorem
meum proici libellum, & à Summo Peniten-
tario curam me absoluiendum Reuerendissimo
Card. Voimienti. Sed hic non obtusa naris
Xysius suspicatus est confictum ab hæreticis
recentioribus libellum, cum post sæcula dam-
nari mereatur hæresis vetusta ante Berenga-
tium. Lat.

Et omnes in Moyse baptizati * in nube, & in ma-
ri, & omnes eandem escam spirituali man-
ducauerunt, & omnes eandem potum spiritali
biberunt) sunt. L. < O.

Aliud illi, aliud nos, sed specie visibili * quod
tamen) quidem. L.

Iuxta vulgatam loquendi formam, * quam dicim)
iuxta. L.

Nonne *simul* immolatus est Christus in se ipso)
semel. L.

Beringarius Andegauensis Ecclesiæ Diaconus,
qui *ducentis* penè post Bertrami annis) Si
vera est Bertrami inscriptio ad Carolum Ma-
gnum, trecentis quinquaginta annis ante Be-
ranganum scripsit. Sunt tamen qui scribant
non ad Carolum Magnum, sed Carolum Lu-
douici Filium Regem librum Bertrami scrip-
tum. L.

In cuius octauo, & decimo capitibus verba ista
sparsim, & interpolatè leguntur) nono. L.

Non enim *minus* est nouas res dare, quam muta-
re naturas) minus. O. rebus. O.

Quia spiritus Christi, ut legimus spiritus ante
faciem nostram Christus Dominus) Christus. L.
Asserens alterum testimonium sub nomine Am-
brosij de Sacramentis *) 4. cap. 4. locus cor-
ruptus à Beringario a Lanfranco obijciunt, &
restituitur in Codice forma 8. in folio maiori
pag. 1287.

Post consecrationem altaris sunt panis, & vi-
num) Pet. O.

Horum pœnitentissimum errorem confutauit,
Lanfrancus) Paschalis Abbas Corbeiensis. L.

Et post cum * Petrus Lombardus Parisiensis Epi-
scopus) Guidmundus Episcopus Auerlanus,
& Algerus Monachus Corbeiensis. L.

Annot. 198. Aut asserere non authenticam, &
hoc tantum) ex. F.

Vt illud *studeret*, quod non sit continuatio sequen-
tis historię) suaderet. F.

Annot. 205. Vt pudorem infunderem eos, qui
Origenis commendant) At quæ bona sunt
com-

commendamus; nec fraudi esse permitamus, vt bona repudietur, quia mala aliqua scripsit probemus omnia, quæ bona sunt tantum tenemus. L

Annot. 211. Quo docuerat incredulitatem omnia etiam in specie bonifacere grata bona facere ingrata. L

Annot. 220. Vt græcum Ioannis Euangelium leges nequiverit discernere id ab iis ab iis. L
Gregorius Trapezuntius Græcus, & Græcæ Linguae eruditissimus) Multo erat verius veræque particulam legendam videri, statuere vt si sic eum volo manere. Nam primam particulam, librorum negligentia, & inficitia omisam, fuisse arbitror. L

Annot. 225. Et qualem acceperunt & ordinationem necessariam, erit) < L. necessarii erit. L
In sententia Ambrosii cunctos penè Latinos inuenio) Catharini. L

Annot. 235. Non esse donum aliquod Spiritus Sancti in nobis creatum) Anselmi verba in commentariis non hoc habens, sed hoc tantum. Spiritus Sanctus & Deus est, & donum Dei. L

Annot. 251. Chrysostomus homelia in Epistolam ad Romanos) 6.

Et qui lapidum prætorum indices sunt, & qui cæterarum artium opifices) iudices. L

Quos credentes præcisiuit Deus vt antequam crederent, facerentur) futuros sibi idoneos. O

Cui dandum non est, neque non dare illi, cui dandum est) Cui dandum est, neque dare illi, cui dandum non est. L

Auctor commentariorum Hieronymi inscriptionem præferentium) In Epistolas Pauli Apostoli. L

Peccatores non propter generale peccatum vnam massam fecerunt) cum. O. fecerint. L

Annot. 252. Rufinus in libro soliloquiorum cap. 28.) Liber hic soliloquiorum quamquam ex Augustini dictis hinc inde collectis intextus videtur, & censura Eruditorem non Augustini, sed hominis studiosi, & in eius scriptis maxime versati censetur; tamen sententia ipsa Augustini omnino esse affirmari potest. L

Annot. 255. Anselmus Laudunensis in glossa ordinaria) Snpra lib. 4. fecit hunc auctorem glossæ interlinearis; hic verò glossæ ordinariæ, quare non vbiq; sibi constare videtur. L

Omnia infidelium vira peccatum est, &c. Vsq; ad. Optimis moribus) Sententia Prosperi est nō Augustini. L

Opera quæ videntur probabilia præter fidem &c.) Verba sunt Augustini sumpta ex præfatione in Psal. 31. tom. 8.

Concinat his Ambrosius libro primo de vocatione gentium) At Prosperi sunt non Ambrosii libri duo de vocatione gentium. L

Neque ab his dissentit auctor commentariorum, & Origenis v in Iob) nomine. L

Annot. 257. Nonne præcepta eius a Deo trahunt, vt multi) adeo. L

Habuerunt autē illi quandam pietatem, hoc est, porciunculam calitatis) quoddam pietas. F

Annot. 261. Habita copia confessionis necessario præmittenda est) confessionis. F

Annot. 264. Aliquid appellare solet vt dicitur, &c.) hoc est, id est, velut) &c. L

Annot. 265. Et hi qui non moriuntur: mortales & si) (mortales & si) L

Annot. 269. Etati delatum est, quia Petrus senior erat &c.) An hæc vera esse possint vide, quæ notauit apud Hieronymum tom. 2.

Annot. 273. Quartum vero à Græcis eius loci corruptioribus additum eius verba sic habeant) habent. L

Quæ ignorant Leges Romanorum, id est vt obseruent) Romanæ.

Annot. 275. Ex sententia Eusebii Cæsariensis in primo historiæ Ecclesiasticæ, & Clementis Alexandrini in quarto) Apud Occumenium hoc loco nihil legitur, quod ad Clementem Alexandrinum pertineat. Quare aliunde quam ex Eusebio id asserit. L

Annot. 276. Quæ vtique vocabula Gentilium, fabularum, & causar, & Origines habent) origines. L

Annot. 279. Arbitror hanc periodum à seditione quopiam monacho) Si hæc ratione agamus facile multa conciliare poterimus alioquin maxime pugnantia. L

Annot. 287. Hanc Rufini accusationem Hieronymus in prima aduersus eum Apologia confutans) Quantum valeant quæ contra Rufinum afferuntur eruditi iudicabunt. L

Annot. 288. Quæ verba non sunt intelligenda de penitentia priuata) Non satis omnino ad Chrysostomi sententias tertio recitatas facit distinctione priuata, & publice penitentia. L

Annot. 298. Domini est terra, & plenitudo eius orbis terrarum & vniuersi) &c.

Annot. 324. Relegati Apostoli ad Philippenses verba dicentis) Relegati is. L

Annot. 340. Duo contra omnium scholasticorum Theologorum sententiam) scholasticorum. F

Terram extremo orbis incendio reconauidam, & maiorem amenitatem) in. L

Annot. 345. Alphonsus Castrensis libro aduersus hæreses tertio) Vide quæ ante aliquot annos notatam in Alphonsum hoc ipso loco.

Iacobus Apostolus in liturgia diuini sacrificij pro animabus Sanctorum) Nihil hic video quod ad rem faciat. L

Et ex eadem fide, quæ & Abraham Deo credit) credidit. F

Hanc apparitura cœlesti promissione, ad quam) Tunc. L

Nemini inquit ante resurrectionem ex his, quæ in vita gessit, pramium redditur) Hæc abi non leguntur. L

Corporum enim est somnus, & apud inferos) & infra. Adeo. L

Ex libro septimo. Her. 9. Diffol. 1. Qui mori intellexerunt ipsum Apostolum Paulum) malè. L

Ex

minus) comprehensus. L.

Ibid. Aut vero Dominicas omnes *delicatas* ducit.)
deliciosas *responde*.

Ibid. A novo vique ad vesperam. In quibusdam
verò locis quinta) nona. L. diem post quintam.
Ex libro Ancorato.) Ab Ambrosio nescio quo
librum Ancoratam Latinum factum scripsit
Ioann. Turrelet in Concil. Flor. sess. 18. pag.
419. tom. 4. Epist. Responsiva 5. Epiph.

Non *coniunctio* existens cum patre, non qui in-
cæperit esse) *coniunctio*. L

Ibid. Imò potius te ipsum à fide *persequeris*) ex-
pellis. L.

Ibid. Filius enim semper non coniunctio existens
(patri) commixtio L.

Ibid. *Colligam* autem est fidei coessentialem
dicere) *Compago*, unio, nexus. I.

Ibid. Si enim dixeris coefficientalem *soluti Sabellij* *potestatem*) Sabellij vires fregisti. L.

Ibid. Non enim *vnus substantia* significationem habet vox) *subsistentia*. L.

Ibid. Neque commixtio est patris, & filij) commixtio. I.

Ibid. Non alteri alicui spiritus adaequatus) spiritui. I.

Ibid. Quae ratione colligata sunt duo ad unum
 (seillo) in. I.

Ibid. Ille enim à Domino discens, & à filio accipiens cognitionis facultatem *reue*nit) reue-

Ibid. Secundum carnem Deus existens quadra-

gefuno secundo anno regni Augusti. Augustus autem regnavit annos sexaginta (ex.) Quam

quando primum numerum, qui Epiphanio quadragessimus est in quadragessimum secundum venit

gelatus est in quadraginta annis secundum veritatem, ut rei veritas constaret, ita poterat sexagesimum sextum Imperii Augusti annum in:

quingagesimum sextum restituere. Lege eundem infra fol. 170. A. Lat.

Ibid. Attingit enim loculum, & non dixit aliquid
sacra) Fallitur memoriae culpa, nam dixit.

Adolescens tibi dico surge. Luc. 7. Lat.

D. Epiphanius, Antecephalons, huc latina totius
operis Part.) Panarij. L.

De Mensuris, et Ponderibus.

Nunquam animum inducere potui, ut Epiphanijs Episcopi Constantiæ Cypri libellum hunc esse crederem, ita multa habet inanias, Jenua, & parum firma. Suo tamen iudicio quisque, in ea re ducatur. Nihil enim per me alijs volo præscriptum esse; sed indicatum tantum quid de auctore hujus libelli sentiam.

Ibid. Deinceps verò, ò Dei homo ad reliqua
quemadmodum precibus tuis polliciti sumus)
Vide quò hæc referenda statuas, cum libri ini-
tio nihil tale habeat . I.

Ibid. Gomer Magnum, & paruum. Magnum eiusdem mensuræ est cum Lethee quindecim modios etiam ipsum complectens, paruum

vero duodecim baros) Gomor maior cum
Lethee in mensura conuenit, habet enim quindecim
modios, quot metitur Lathce. Gomor
minor habet duodecim baros. Batus dicitur
his flazim sextariorum quinquaginta. Modius
Cyprius sextariorum septendecim. Modius
Hebreis sextariorum viginti duorum scribitur.
Sigillat quindecim modios capit Gomor Ma-
gnum, erit eius vanitas capax sextariorum
306. Gomor vero paruum baros duodecim,
quorum singuli quinquaginta sextarios habent:
quis non videt? Gomor paruum 600. sextario-
rum capacem esse? Quare prestat opem, &
oleum (quod dicitur) in huiusmodi Scriptori-
bus non perdere, qui nesciunt aut ibi con-
stant, aut rem recte explicant. Vide Cedre-
num in hist. compendio. pag. 63. 32. ubi Go-
mor vncias 32. cum dimidio continere, vel
idem pondus habere scripsit, ita vt idem sit
quod Rotulus Nesapolitanis Italie. L. Idem

ibid. Paphij vero, & *Nesli* ex quatuor cum dimidio) Non possum adduci, vt credam in hac diuisione Siculos locum habere posse, proinde alterius Vrbs in Cypro Insula nomen restitui debere cuto, vt proposuisti rei conueniat. Iar

Ibid. Arraba hac signatura apud Aegyptios nomen
negavit) vocata est Arraba. I.

Ibid.: Est autem sextariorum septuaginta duorum.) Polignus Arrabam Medunnam Arricum

esse scripte in lib. 4. strag. in Alexand. Maced. cap. vi.

Ibid. Alabastrum autem appellatum est propter fragilitatem. Quid hoc autem cum nominis

Ethymo affine habeat quis intelligit. Hic enim quicquid in buccam venit illico effun-

Thid. Sicilorum centum viginti quinque, hoc est li.

libra duas, & dimidiam) Siclos CC. Iosephus
minas quinque scribit pendisse lib. 2. cap. 8.

Ibid. Dicit enim in Levitico, Didrachmon autem sunt viginti oboli.) Et hoc statari, non di-

lunt viginti oboli, & hoc talentum, non didrachmo datur, vt viginti obolorum Hebraeorum fit, cum idem fit stater, & Siclus Sani-

341d. At presentum hoc est quod Romani Milia-

refium vocant) Miliarefij vocabulo ante Iuftinianum in Nouella 105. qui fuerit xſus pon-

dum plene reperi. Quare ex tempore quoque
suspectus mihi hic auctor redditur. Lar.

Ibid. Mares mensura est apud Ponticos duarum hydriarum, hydria autem ipsa decem sexa-

riorum est) Aristoteles lib. 8. cap. 9. hist. animal. de potu elephanti agens, scripsit enim.

bibere mēte pueris ēre , & addit statim hōr dī
māris dē pueris : ita vt non vixitū sextariorum.

fed trium tantum fit Mares, nisi in eo, & Po-
lucce fit error, vt pro Æ fit ~. Polignus vero

lib. 4. strazag. in Alexand. Maced. c. vii. Ma-
rem scribit Choas decem Atticas esse.

Observationes, & Correctiones in D. Eusebii Emisani Episcopi Homelias.

*Editio Lutetia Parisiorum an. 1547. apud
Nicolaum Druitem.*

Ex duobus Codicibus excussis Luteræ duentis
tum typographis, tum temporibus, in quo-
rum altero, qui hic ipse est, homeliæ quinqua-
ginta sex continentur, in altero vero non ho-
miliæ, sed Evangeliorum capitula, quæ per
anni curriculum in Ecclesiâ leguntur, centum
quadraginta duæ explicantur; utraq; Eu-
sebio Emiseno inscriptæ falsò esse reperitur.
Nam & si homiliæ quinquaginta sex hominis
sunt grauis, & qui ante vulgatam editionem,
scripsiſſe videtur, tantum tamen abest, vt Eu-
sebius Emisenus sit earum auctor, vt ipse pa-
lam clament ne hominis quidem Græci omni-
no esse possit; sed Galli, & Lugdunensis Mo-
nachî, & Abbas. Reliquæ Evangeliorum
explicationes 142. Latini Scriptoris sic se esse
tacentur, vt sonat affirmum cum Græcarum
litterarum omnino rudem fuisse. Quare & si
Gratianus de Conf. d. 2. cap. Quia corpus ex
Eusebio Emiseno ciet, quod est hom. 16. quæ
est quinta post Pascha; nihil tamen minus
illi, quàm nobis factum esse fuci existima-
dum est. Citatur iterum de Conf. d. 5. cap.
Spiritus Sanctus, sed Melchiadis Papæ nomi-
ne. In eadem homilia 16. Pelagij hæretici er-
rorem arguit, qui circa annum Domini 400.
vixit, & damnatus est. Eusebius verò Emi-
senus imperante Constantio, vt Hieron. in Ca-
tal. tradidit mortuus est. Constantius autem
imperauit vsque ad an. Domini 361. ita vt fieri
nullo modo possit, vt Pelagium agnouerit.
Baronius in Not. Martyrologij putat has ho-
miliæ Eucherij Lugdunensis Episcopi esse; &
eius inquam Eucherij, qui cum Petronio Au-
gustino, æqualis tempore floruit, cuius extat
Epistola ad Valerianum post alterum Euche-
rium iuniorè ita die 16. Nouembris. Lat.

Hom. 1. de Natia. *Quis credis auditui nostro, & brachium Domini, cui reuelatum est ?) credidit. I.*

Ibid Vbi primum legitur conceptus, statim, confirmatus, statim *fuit* & genus) fuisse. I. Sed hominis * dicitur ex vno creati parente ingeneratur) filius. I.

Hom. 3. de S. Steph. Vides quod *expectantis* in-
cursus amat) *spectantis*. I.

Sicut futura confessio, atque damnatio hos latuſſe
conſuſio. L.

Hier. 4. de Epiph.) Ex Ang. sermone 29. de
temp. mutatis, & omiffis multis, atque ad-
ditis. I.

Non ad hoc venerat, ut sacrum illud caput ad
diadematum gemmatum) diadema gemmatum. Aug.

Videamus si hodiè aliquid, quod ad *perfectum* meum) profectum. L.

Hom. 5. de cod. Ecce vera, ecce predicanda
miracula, stupendas imitationes) imitatio-
nes. I.

Hom 6. de cod. Merito modus non augetur, & perfectus acquiritur) profectus. L.

Et sicut homines excitari ad bibendum vinum
istud, solent ebrj plus *sentire*) sitire. L.

De talibus, & Evangelista testatur) Sicut Aug.
lib. hom. 50. hom. 16. tom. 10. & deinceps. L

Vtentes facultate, vel corpore suo contenti)
Vtentes facultatibus, vel corpori suo necesse

Qui amisso, & non *servato* baptismo) reparato per

penitentiam . Aug.
Ad quos sermo Dei dirigitur &c.) Aliter . Aug.

Et confixus clavis legem mortis fixit) Hactenus .
Aug.
Infans refert rationabilis, sedes inuicem \ na

Interre ~~neque~~ rationabilis ardor iniuriam) ne
sciet . L.
Mora n. de Enich. Ad Coelus misende . solutis .

Hom. 7. de Epiph. Ad oculum erigendum (infans ad-
matur) eripiendz. I

Tam manifestum indicantes *effectioni*, remedium

Illā rogat, hac imperat, illā quodammodo iudic

Tunicas, ac vestes, quas faciebar illis Dorca

Referata Ecclesiarum *laetitia* assidue terantur offi-

Hom. 9. de Symbolo. Angusta sermonibus, fca

Et de utroque testamento totius corporis virus

Triplex quidem substantia, sed non una materij

Hom. 10. de eod. Legimus in veteri testamento
quantis *filii Israël* ac populo Iudaeorum.

quantis *Mys* Israel, ac populo Iudaeorum,
quantis et difficultatibus multiplicium prece-
ptorum confectior aegrius legis exau-

Ecce salutem tuam subito fides intulit, cor con-

Vr dum carioſa perditione nos redemit) Vr dñm

Erè contra facile probabis in somno fuisse solu-

Vnde misericordiam *partiturus* est) *petiturus*.

Et mortuus partiturus, idest, victurus in inter-

Homini enim in beatitudine mortuo) à . I.
Item dicimus vnum Deum: ac putes v esse na

Discas sperare promissa, & opem rebus nostris

Et de consequendis ea, quæ iam es consequutus

Ac si iam attributa beneficia pro retribuendo- rum) sic. L.

Hom. 11. de S. Blandina. Nostros, eos fides fa- ceret, & remotis) enim. L.

Digne, inquam, tecum o Bethloem Lugdunus nosse certaret) Lugdunum patriam suam vo- cat, sic etiam infra. L.

Non potuisti *expectare* certantes: te coronavit) spectare. L.

Et plenus dierum Beatus patet *Forinus*) Photi- nus vocatur ab Euseb. hist. l. 5. c. 1.

Hom. 12. de Pascha) Aug. 137. de temp. eadem habet, inde emendanda hæc homilia. Inter Hieronymi opera tom. 4. hæc homilia cum,

sequenti integra extat, quæ hic alicubi decur- rata, & diuisa in duas legitur. Habetur quo- que in Bibliotheca SS. Patrum tom. 7. Cæsario Arelatenis Episcopo adscripta, & est prima de Pascha. L.

Mox igitur ferruginei saniores descendite) Hic incipiunt, quæ habet Aug. sermone supraci- tato tom. 10. L.

Nunquam in hoc fuligine, & nigra semper ca- ligine.) loco. L.

Hom. 13. de Pascha) Extat inter sermones S. Ma- ximi. L.

Ac saluari vulnere, Ecclesia omnium & parens reparanda) fidelium. S. Maximus.

Et innocens fraternæ tanquam Iudaica pietate ma- liatur) impietate. S. Maximus.

Requiramus, quæ ista sit novitas, idest, inter mul- tudinem) in multitudine. Max.

Quis hic alius *præfiguratur*, nisi Dominus no- ster) præfiguratur. Max.

Et arumnis Christi, & passio, & resurrectio *præ- figuratur*) præsignatur. Max.

Typum Donum gessisse *præscribitur*) perscribitur. Max.

Possit quadraginta dies, & Niniue subvertitur) < Max.

Nisi Ionas *perditum* detur naufragæ navis) pectum detur. Max.

Idest, vivens vnae Iudeorum gentem, *utpote in- credulam*) < Max.

In vite exilio cum vita peregrinatur) exilium. Max.

Ut vel per hoc *erubescendo* subiacere vitij dedi- gneris) erubescendis. Max.

Habet causas, quibus se ipse *homo* confundat) < Max.

Nisi ergo te degererem, ac despectum faciat vi- ta) Nihil. L. Non Max.

Hom. 14. de Pascha) Et hæc est secunda Cæsarii Arelatenis de Pascha tom. 7. Bibliothec. SS. Patrum. L.

Habemus adhuc in *extatio* sub simplici, & pari signo) optatico, pro heptateucho. L.

Hom. 15. de Pascha) Ambrosius quoque habet sermonem. 52.

Ad vias mortui reuertuntur, & *profectu* quo- dam) profectu. Amb. Max.

Cælum, *quod* suscipit, representat ad Dominum) quos. Amb. Max.

Nam quia hic dies Christus cælum, terram, car- tarumque *collustrat*) collustrat. A. M.

Hom. 16. de Pascha) Habetur excusa cum Raba- no de Sacramento Eucharistie Colonie an- 1552. inscripta Eusebio Cæsariensi. Hæc ho- milia incerti auctoris inter opera Hieron. in- ferta est: ex ea potest emendari. Est Cæsarii Arelatenis excusa nuper in Bibliotheca SS. PP. tom. 7. col. 134. c. Lat.

Accipite, & *edite*; hoc est enim corpus meum) comedite. L.

In spiritualibus Sacramentis verbi præcipue virtus, & & servit effectus) Rei. Alias. Regi. Alias.

Quanta itaque, & quam celebranda *beneficia* vis diuini) < Alias officia.

Quod in Christi substantiam terrena, & mortua- lia *committantur*) commutantur. Hier.

Cum ipse, atque idem esies multo *altius* fidei pro- cessibus extulisti) altius. F.

Honore, mirare, mente conginge, cordis manu *ascipe*) Monora. Hieron.

Et quis parvis Angelorum est, nisi Christus, qui eos cibo suo charitatis) suos. L.

Qui *multa* non abundabit, & qui modicum non *minorabit*) multum. L. minoravit. L.

Nec dubitet quisquam primarias creaturas mi- nuti) potentiæ) divine. Alias.

Præsentia & maiestas in Domine) corporis tran- sfire posse naturam) summæ. Alias.

Sicut autem quicumque *qui* ad fidem veniens) < L.

Hom. 18. de Pascha. Sempiternus gehennæ ignis excoquere, & *expirare*) expiare. L.

Nullam sentiet sollicitas mutationem, nullam sentiat ætas longissima *retrahit*) retroacti. L.

Hom. 19. de Pascha. Sed iustitæ *stabilitatem* in- curvasse prævaleat) stabilitas inconcussa. L.

Hom. 21. de Pascha. Sed vetulus, cui vita *ser- nit* in tumultis) senait. L.

Ita iam nunc in *speci* *speculatione* petheitur) expe- ctatione. F.

Hom. 22. de Pascha. Quæ in ambitum diuinita- tis exarist *obno* vius est) < L.

Improbis fenerator extorferit, quam ubi cau- satio designabat) cautio. L.

Si non inueniat suscipientis affectum *quod si* ho- mo) quasi. L.

Hom. 23. de Larrone) Augustini sermo 120. de temp. tom. 10. integer.

Sub eadem mora regnum mortis anima *omnia* destruebat) < Aug.

Quem *salutis* culpa perdidit, perditio inuenit) salutis. Aug.

Illis per latum lanecæ tremenda *perpassu*) percus- so. Aug. perfolio. L.

In desperationis novissimum reservavit, & nec religionem) qui. F.

Hom. 24. in Litanijis. Si aliquem in nobis *perse- lum* post castigationem) profectum. L.

- Hom. 15. de penit. Qui eam vel accipiendam, vel communionem) communionem. L.
- Hom. 16. de Ascensu in gremium immortalitatis immortalis natura) mortalis. F.
- Et (per) praeedente promittitur) praede. F. idest vacae fidelis flore. & :
- Et germanam carnem, vitae huius administratione) in. L.
- Gaudens anima victorem carnem in illa die conspectibus) < L.
- Hom. 17. de Ascensu) Augustinus penè totidem verbis in sermone 176. de temp.
- Ex ipsis sibi gradum confuat quo possit ad superiora coiscendere) construat. Aug.
- Ite post medicum. v. Si intrare ipsius medici regiam volumus) Igitur. Aug.
- Hom. 38. in die Pentecost. Sic enim exigit militaris ordo) Hinc vsque ad versum (Ad hoc enim) omnia reperiuntur in Epistola Melchisedis Papae ad Hispanie Episcopos tom. 1.
- Afflictum prodigum despicens, & spem audis sequens) Afflictum rem prodigum. L.
- Hom. 19. de S. Jo. Baptista) Habetur inter sermones Augustini de Sanctis n. 6. tom. 10.
- Quod uxorem viuentis fratris inuaserat) < Aug. Hom. 31. de Machabæis Si hodie aliquid, quod ad perfectum meum) profectum. L.
- Hom. 32. de Natali Apost. Itaque tanquam sagitta acuta per. nissim) potens. P.C.
- Quia vulnerata charitatis telo ego sum) < L.
- Diuerso noscent genere varijs opem ferre languoribus) noscent. L.
- Iocundissimam claritatem infusam fidei luce reddebant) infusa. P.C.
- Ac diuersorum iacula peccatorum à diabolo infusa) in fine. P.C.
- Aeternae vitae suum indigesset, ac defecatis mentibus) digestus. P.C.
- Quomodo iste sine clauibus penetrare potuerit diuini) ad excessu) sedis. P.C.
- Agnoscamus charissimi veras calororum clauas &c) Cautè legenda. L.
- Hom. 33. de Trinitate. Ab aquilone, & mari ubiqueque idem spiritus) ubique. L.
- Deus inquam est, qui, collatum bonum plenitudinum) ad. F.
- Hom. 34.) Extat tom 6. Virarum Sanctorum in vita eiusdem S. Maximi.
- Honoratus tanquam Moysi primi populi primus princeps) Moyses. L.
- Et pro cibo, ac potu hac secum incessabiliter ruminauerat) haec. L.
- Hom. 35. ad Monachos) Eiusdem Auctoris saluam respiciunt etiam, quae sequuntur homilia ad Monachos. L.
- Viderit se per extremas mundi horum) oras. L.
- Hom. 37. ad Monachos Mti tales nesciunt quid nouerant) vouerunt. L.
- Nullus ille senior tam indoctus appareat) Nullus illic senior tam doctus appareat. L.
- Hom. 39. ad Monachos. Vt quantam amplius quisque peccauerit) quanto. L.
- Et conuersationi) nomen ad hoc assumptum, vt grauius) conuersationis. L.
- Et uersuta mala tanquam sagittae quaedam de consuetudine debellatur) reuoluntur. L.
- In arbitrio est cum velis ad caelum declinare) scilicet. L.
- Hom. 41. Non iam solum porrecta manu) subleuat) non. L.
- Hom. 42. ad Monach. Suam animam inuidus veneno liuoris aspergit) aspergit. L.
- Hom. 43. ad Monach. Videamus si hodie aliquid quod ad perfectum) profectum. L.
- Hom. 44. ad Monach. v. Aut exultatione supercatur, & dolor dolore pellatur) Videtur deesse, membrum. L. exultatione curetur. L.
- Ac condenda est compunctio, corroboranda sunt preces) Accendenda. L.
- Hom. 45. Et facile cuiuslibet iniuri commotione cassanda) castibunda. L.
- Nunquid ita sifus fuit homini Deus) infusus. L.
- Et ita Deus homini probatur immixtus) Non forunt nostri seculi aures verbum mixtura. L.
- Hom. 47. ad plebem. Sicut & langor, & lepra, corporum, ita prurigo) porrigo. L.
- Quod malum est illa passio, vt detrahatur) Quae. L.
- Et otatio, inquit, eius fiat in peccato) peccatum. L.
- Trabibus interdum mahtie iuxta) Trabibus. L.
- Dum videtur omnibus exortatus) exequatus. L.
- Hom. 49. de Sanctis Martyribus Euphonio & Alexandro) Hinc etiam licet manifestè colligere, auctorem Lugdunensem esse; nam hi Martyres Lugdunenses fuerunt, Vide Martyrologium die 22. & 24. Aprilis. L.
- Quod hic nullus Sanctorum cõsumatur) labor. L.
- Præsentiam Domini cõp. hanc) spectantur. L.
- Illi per virtutem fidei expensis sunt) & :
- Ne quis nostrum spoliatur per vulnus peccati) spoliatus, vel lauciatu. F.
- Hom. 50. de Natali S. Genesij. Vita nascensium, quae ad omnia) quia. F.
- Et quid tandem credere, vel quid pro eo Redemptor) Redemptori suo. L.
- Et implere sacrilega verba contremuit) imprimere. Alias.
- Vt inter huius mundi confissionis, vitia) confiscentes & i.
- Per custodiam vinentem, sanctam, placentem) Deo) hostiam. L.
- Hom. 51. de S. Romano. Confirmationes gloriosus sub hac die manum suam pretiosis laboribus imposuit) summam. P. C. suis. P.C.
- Et enauigatis mundi huius periculis felici periculo) periodo. L.
- Subito quancunque de populo pro Christo mori) quemque. Alias.
- Ad compendiosum martyrij gladio peruenire victoriam) compendiosam. P.C.
- Ac sublimem in rebus Dei veram Christi nominis) virum. L.

Toto in eo persecutionis impulsu impetum facit)
eum . L.

Rapitur felix reus ad beatam damnationem *seruus
secum praeium* . <

Et inde euenit ut impossibile non sit ingentia fieri
hostis) venit . L.

Inus inclusum est . Et properea thesaurum pietatis)
et . P. C.

Si non producat voluntas, potest expugnare crudelitas)
prodax . L.

Cruce Christi confectus) Crucem Christi confectus)
P. C.

Sed mortem an vitam inferre habent) habeant . L.

Ad expugnanda peccata a Deo confectis) consecrata . P. C.

Tanta tormentorum strepitus hoc solum poscitur)
Inter . P. C.

Quid velut muto sese insultare te credis) testi .
P. C.

Sicque sine plestro suo Christum resonare mirantur)
Seque . P. C.

Ecce elinguis precum auctorem rerum muto licet ore)
preco . L.

Interrogatur inquam . Infantis institiam) Interrogatur
infans . P. C.

Qui eligere possit ad gloriam tenera infantia) erigere .
P. C.

Ecce contra referre testimonium potest) te ferre .
P. C.

Hom. 52. ad Penitentes. Quia extremam horam
ut calce emigraturus expectat) exano . F. coelum
migraturus . L.

Hom. 53. de eo quod Idolo &c. Quia bruta peccata
ita interdum) peccata . L.

Sed ita est per totas tibi syluas spargenda religio)
Si . P.

Et non habuerunt Deum in notitiam) quia . L.
notitia . L.

Sed praesens est, nusquam videtur, & omnia contemplatur)
Et .

Etiam eorum, quae tibi seruius dignitate cognoscas)
seruiunt . L.

Illum ergo homo solum tibi noueris excolendum)
o . L.

Quomodo in melius sua morte renouatur) < L.

Nonne vides alteram germinum renouationem, vel
germinum, quod tempus reddit, quod tempus
assumpsit) Nonne vides alteram germinum
renouationem, quod tempus reddit tempus
assumpsit .

Hom. 54. Sermo exhortatorius &c. Iam caelestes
recepta carne, siue) sine . L.

Hom. 55. Sermo castigacionis &c. Facit te in gaudium
inimicis tuis) Faciet . L.

Hom. 56. de Vidua &c.) Haec homilia eius esse
declarat, qui alterius imperio pazeat . Cum
superiores homiliae eius esse videantur, qui
alio praesit . Lat.

Animaduersiones in Concilia.

Editio Colonia Agrippina apud Geruinum, & alios 1567.

Ex Tomo Primo.

Origo Conciliorum &c. Macarii Hierosolymitani, Alexandri Constantinopolitani) Alexandrini . G.

Temporibus Theodosij Magni Principis) Temporibus Theodosij Principis iunioris, G.
Praeceptum, vel interdictionem ab Imperatore legi lata) edictum . L.

Canones Apostolorum.

Can. 25. Episcopus, aut Presbyter) Caution hic insinuat legitur in Niezo . L. arabice olim scripto cap. 77. qui versi editi sunt opera Francisci Turriani . L.

Praefatio Ioh. Caroli Bouj in Constit. Apostolorum a S. Clemente .

Quod si quis hoc non satis esse velit &c. At quid prohibet, si quis Clementis neget esse, sed alterius ea, quae ex Ignatio mutuo sumpta sunt eodem verbis) Nihil hoc tuo argumento confici .

Eiusdem Scholia.

Lib. 2. cap. 33. Quae quod confessionem Ecclesiae Corinthiorum attulerit) consulationem . L.

Liber Pontificum.

De S. Lino usque ad Capitonem, & Rufum Consules) Capito, & Rufus biennio antequam Petrus occiditur Consules fuerunt . L.

De S. Clemente) Tam hic in Clemente, quam infra in Euaristo temporum confusio, imo peruersa ratio manifeste apparet . Quare considerandum est, quod vel librorum culpa, vel aliorum temeritas locum utrumque corruperit, & quae ratione commodius restitui possit . Sic etiam in Breuiario precum horarium emendandus idem error est . L.

A Consulatu Trachali, & Italici usque ad Vespasianum Nono) Si ultimo Neronis anno, idest, an. Domini 68. vel 69 Trachali, & Italici consulatu creatur Pontifex Clemens; & annos tantum nonem eum administravit Pontificatum, qui fieri potest; ut ad tertium Traiani Imperatoris fuerit superstes; nisi relegacionis tempus ita prolixum fingamus, ut a nono Vespasiani consulatus anno, usque ad tertium Traiani Imperatoris extendamus . Quae ratione nulla, forte

forte alia commodior, aut probabilior excogitari poterit. Lat.

Epistola Clementis Prima) Si Jacobus Frater Domini anno 7. Neronis præcipitatus & templi pinnaculo moritur, quomodo verisimile, hiet à Clemente Pontifice post Petri mortem, epistolas ei scriptas fuisse: cum Petrus ultimo, idest, 14. Neronis anno Pontificatum, Clementi moriens reliquisset, vt scribitur in hac eadem Epistola? Lege Franciscum Turrianum de Can. Apost. & epist. Rom. Pont. lib. 1. c. 13. & sequentibus. L.

Nunc inimicus aduersus sponsam eius commouet bellum.) Nunc nē quum. F

Epist. 1. Nemo per ignorantiam Clericus palla mortuum &c.) Locum manifeste corruptus. L.

Epist. 3. Quod à contribuli populo, & à propria gente speraretur it) expectaretur. F

Animæ verò eorum creditæ sunt) Animæ enim, eorum illi creditæ sunt. F

Epist. 4. Es demum ex operibus bonis ostendat in te) f. L.

Epist. 5. Nobis presentibus in conspectu omnium &c.) Consideranda sunt hæc verba. Nam de Clemente habes apud Apostolum ad Philippenses. Cum Clemente, & cæteris coadiutoribus meis: fuit enim ipse Pauli comes. Sed an eo tempore cum Ananias, fraudata prætijs agræ parte, increpitus à Petro, interijt, cum cæteris Apostolis, & discipulis præfens ci spectaculo fuerit dubitari iure posse videtur. L.

Epist. Anacleti 2. Exemplo Prophetarum, & Regum capita eorum) Videtur corruptus locus. L.

Inde electi sunt ab eis septuaginta duo Discipuli, quorum typum gerunt Presbyteri) Falsa est ex loco Euangelij S. Lucæ cap. 10. L.

Qui non Primatum (sed aut Metropolitano, aut Archiepiscoporum nomine) Primatum. F

Ep. 3. Siue qui aduersus nos armantur propriè nos ipsos decipiunt) non nos: sed proptiè se ipsos decipiunt. V. C.

Decreta Euaristi.

Fuit autem temporibus Domitiani, & Neræ Traiani) Et hic, & supra in Clemente animaduertendus error est in temporum ratione confusa. Cum Clementem passum an. 3. Traiani, ibi scribatur. Fieri autem nullo modo potest, vt Domitiano, & Neræ Imperatoribus Ecclesiæ præfuerit Euaristus: si qui antè illum præfuit, tertio Traiani anno occisus est. L.

Decreta Pij Papa 1.

Eadem lex erit illi, qui suum seniore interfecerit) Neque temporibus, neque personæ videtur ea vox conuenire. L.

Vt de oblationibus, quæ offeruntur à populo, & consecrationibus quæ superiunt) < L. Aliquanto secus habetur apud Burchardum, &

Iuonem, atque in Nannerensi c. 9. subiuncta. Siquoq; illic est formula benedictionis.

Decreta Victoris Papa.

Vt à decima sentia Luna primi mensis) quarta. L.

Decreta Zephyrini.

Ep. 1. Finis verò eius causæ ad Sedem apostolicam deferatur, vt ibidem v terminetur) de. G. De occultis enim alieni cordis remerè iudicare, peccatum est) Abruptus transitus ad diuersa non videtur commodè recipere verbum enim. L.

Decreta Calisti Papa 1.

Ep. 2. Sic nec vxor Episcopi, quæ eius Ecclesiæ, vel Parochiæ) vel Presbyteri. Burch.

Alteri iudicari, vel disponi, aut eius concubitu, frui) Ab altero diiudicari. Burch.

Quia manifesta peccata v sunt occulta correctione purganda) non. L.

Decreta Urbani Papa 1.

Tam presentibus, quàm futuris temporibus plurima, & elegantiora) plura. G

Communem fidem ducentibus, quidam ex præcio eorum) vitam. G

Omnes enim fideles per manus impositionem &c.) Obserua hic lector, quæ sequuntur, quomodo cohæreant cum præcedentibus. L.

Decreta Anteri Papa.

Eusebii quoque de quadam parua Cinitate apostolica auctoritate mutatus est) Alexandriam.)

Non est in catalogo Alexandrinorum Episcoporum quisquam Eusebii nomine ab initio Marci Apostoli vsque ad Athanasium) Quare aut in Eusebii nomine error librorum arguitur, aut non Alexandriam: sed aliam urbem necesse est intelligere. Eusebium Alexandrinum Episcopum, idest, hunc ipsum citat Franciscus Turrianus in lib. 1. c. 21. pro defensione Can. Aphomilia prima ex XVI. quæ extant de ieiunio. L.

Qui clauis Regni Cælorum habentes, antè iudicij diem iudicant) quodammodo. Hier.

Veteri quidem lege habetur) In. G. Hier.

Decreta Fabiani Papa.

Epist. 1. Et si quis eum excommunicatis auertendo regulas) enertendo. F

Decreta Cornelij Papa.

Ex Hist. Eccl. Euseb. lib. 6. cap. 35. Nouatus Ecclesiæ Romanæ Presbyter) In Græcis hæc sunt cap. 43. quod penultimum est eius libri. L. Nouatianus est hic, de quo agitur nam Nouatus, qui

Qui fuit Carchaginensis Presbyter, eodem tempore hæresim confians, quo Nouatianus schisma. Vide Cypriani epistolam infra 224. a. 227. a. & 230. a. b. Lat.

De Nouato igitur quali vitæ instituto) In Nouatianum Presbyterum hac competunt. L

Et doctrinæ Ecclesiasticæ, si diis placeat propugnator) Exemplum Græcum non habet. L

Ep. 1. Cornel. Sic de aliorum conuersatione Domino auxiliante) conuersione. L

Et induite vos loriceam iustitiæ, & calceati pedes) < L

Et Decret. Ex Grat. Quod ad nos attinet conscientia nostra conuenit semper) Fratres. L

Si quis autem vitrò) Si autem quis vitrò. L

Inculpatos futuros credimus, qui eorum consilium) < O

A certa regula non recedamus, quam Apostolus insinuat, dicens) quando & Apostolus instruat. O

Ep. 3. Vt pateretur & manus quasi Episcopatum imponi) ei manum quasi in. O

Ep. Cypri. 1. Certe, & salforum ore maculas inpergere) falso ore. L

Ep. 6. Curiosus semper, vt perdat, ad hoc adulatur, vt fallat) adulator. Alias.

Ep. 7. Neque enim sic putamina quædam colligenda sunt) putamina. Alias.

Decreta Lucij Papæ.

Sedit annos tres, menses tres, dies tres) annum vnum, menses quatuor, dies 14. L

Epist. Decret. Quoniam aliter alia nullas vires habebunt, nec ecclesiastica reputabuntur) acta Ecclesiastica.

Decreta Stephani I.

Sedit annos 7. menses quinque, dies duos) Annos tres, menses tres, dies 24. L

Epist. 2. Sed etiam multis ante Aduentum Christi) iam. L

Nulli tamen de ecclesiasticis facultatibus aliquid respondendi) disponendi. L

Decreta Sixti II.

Sedit annum vnum, menses decem, dies 24.) vnde cini. dies. 13. L

Sepultus est via Tyburtina in cripea in agro Verano) Verano. L

Decreta Dionysii.

Sedit annos sex, menses duos, dies quatuor) Annos nouem, menses 4. dies 5. L

Epist. 2. Quia infames omnes esse censemus, qui suam, ac Christianam) idem. L

Decreta Eusebii.

Epist. 2. Habita tamen dignitatis æstimatione, patiat, nec fore) patiat, nec fore. L

Decreta Gaj.

Vt esset Ostiarius, Lector, Exorcista, Acoluthus, sequens Subdiaconus) < L

Decreta Marcellini.

Et cessauit Episcopatus annos septem, menses sex, dies viginti quinque) Falsum est. Vacauit sedes menses tres tantum. L

Ancyranum Concilium.

Celebratum fuit hoc Concilium post tempora Marcellini Papæ circa annum Domini fere 308.)

Ergo Marcellini Papæ tempore, qui obiit an. 309. creatus an. 304. L

Can. 2. ipse autem ab omni Sacerdotali ministerio) iac. leg.

Can. 22. Secunda verò septennium implere) quinquennium. L

Decreta Eusebii.

Sedit ann. sex, mens. 1. dieb. 3.) Ann. 2. mens. 7. dies 27. L

Sub huius tempore Crux Domini nostri Iesu Christi quatio Nonas Maij inuenta est) Si Helena.

Crucis inuentrix fuit mirum est, quomodo fieri potuit, ut ante Constantini imperiū quod certe post Maxentij mortem, quod ad hanc rem attinet initium habuit an. 313. idem, biennio post mortem Eusebii Papæ. Aut igitur prius repertam Crucem exornauit Helena, aut ipsa ante Maxentij mortem Christi fidem professam, Crucem inuenit. L

Epist. 2. Quia facta pastorum oris gladio ferenda non sunt) ouis. L

Ep. 3. Sen qui ad sarilegos, diuinosque concurrunt) sortilegos. L

Crucis ergo Domini nostri Iesu Christi, quæ nuper nobis &c.) Contra Græcos omnes historicos, qui Helena studio inuentam anno post Nicenam Synodum tradunt: ita scribit Rufinus in Chronico. Vide Ambrosium de obitu Theodosij Imp. L

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Eiusdem Eusebii decreta ex Gratiano) Citatur decretum C. V. Eusebii Papæ ab Iuo: ep. 16. Virgines, quæ Virginitatem non custodierint, sed eisdem, qui eas violauerint, maritos acceperint, eo quod solas nuptias violauerint post penitentiam vnus annus reconciliantur. &c.

Decreta Melciadis.

Data kalendis Martijs, Volusiano, & Rufino viris clarissimis Consulibus) Volusiano Rufo, & Anniano, quibus Consulibus Diocletianus mortuus est an. Domini 314. quo anno idem Pontifex 4. Idus Decemb. obiit. F.

Nicaeniense Concilium.

Cap. 7. Qui propter conniuium talibus nuptijs possit præbere consensum) velit, vel audeat. L.

Nicaenum Concilium.

Subscriptiones, &c. Narcissus *Neronianus*) *Neroniades*. L.
Arasphius Sophonen.) Simeon Metaphrastes in vita Gregorij Armeniæ Maioris Episcopi in extrema scribit successorem Gregorij, quem Martyrem quoque appellat, fuisse Arostanem, huncque à Constantino euocatum Concilio Nicæno interfuisse. Hic autem nulla eius mentio fit, quare de tota ea Metaphrasis narratione non nihil vt suspicer, non solum hoc, sed multa præterea faciunt. Lat.

Eurychianus Amasenus) Basilus Amasenus Episcopus Concilio Nicæno interfuit ita Athan. & Niceph. Hic Eurychius Callistrati Filius successor eius fuit, vt in vita Basilij legitur. Quare vtrumque verum esse non potestum adhuc regnante Licinio, Basilus casus fuerit ab eodem. Lat.

Concilium Romanum.

In Epilogo, &c. Nemo enim Clericum quemlibet in publico) etiam. L.
Sicut Corpus Domini nostri Iesu Christi in Sindone) munda (sepulchrum fuit) linea. G.
Actio 1. Diuersorum Martyrum suscipientes ordine) remarrabant.) rem narrabant. L.
Cap. 2. Sub arbitrio sui tenacitate derumpebat) veritatem) arbitrij. L.

Concilium Eliberitanum) Eliberitanum. L.

Cap. 5. Quid si infra tempora constituta fuerit) infirmata) intra. Alias.
Cap. 16. Sed neque Iudeis, neque hæreticis dari placuit) < F.
Cap. 54. Si tamen iidem sponsus, vel sponsa in illo) graui crimine) vilo. F.
Cap. 59. Prohibendum, ne quis Christianus aut gentilis) vt. F.

Concilium Gangrense.

Can. 9. si quis ualde sit, vel continens à matrimonio) virgo. L.

Concilium Arelatense II.

Agrippius, Episcopus, & Felix Exorcista) Agre-
tius. F.
Naias Presbyter, Ceterius Diaconus) Natalis. L.

Concilium Carthagenense. 1.

Antè hoc Concilium locari debere Concilium Sardien-
se; quod infra locatur: manifesto argumento est Canon 5. vbi gratus Episcopus refert Sardien-
sis Concilij statuta. Lat.
Cap. 3. Neque ad passiva corpora, quæ sepul-
tura tantum.) Passiva corpora hic, & in Can. 7. passiva communio, Astorum more dicta, pro communia corpora, & indifferentia: quorum tam bonorum, quam malorum. Ita: communio passiva fiet, idest, passim omnibus communis, & libera sine vilo discrimine meretur, aut immeretur passim exhibebitur, quod sumptum à Tertuliano videri potest, cui tam frequens est id verbum, vt pauca pagine sint, in quibus non occurrat. L.

Decreta Marci Papæ.

Sedit omnes duos menses octo, dies viginti vnum.)
< Honuphr. Panlinius.
Temporibus Constantini Augusti, & Nepotiani, ac Secundi) Facundo. Honuphr.
Rescriptum Marci Papæ &c.) Vide, quæ notauimus apud Athan. & Honuphrum in vita Marci. Nam fieri non potest, vt hæc Epistola anno, & Consulibus, quibus annotatur, scribi potuerit, si tantum menses octo, & dies 22. vixit. Siginus lib. 4. hist. Occid. Imp. litteras Marci 8. Kal. Octobris datas scripsit, ita vt Marco superflite scriperet probentur. L.
Nepotiano, & Secundo Viris Clarissimis Consulibus.) Facundo. Honuphr.

Decreta Iulij Papæ I.

Epist. increpat. Et remouere hanc infidantiam) alterationes, quas) quorum. L.
Sin aliter presumpsum à quibusdam fuerit in vanum) deducatur) deducatur. F.
Et nos scitote, hunc typum deinceps non esse passuros) typum. L.

Romana Synodus.

Luciano Maurianensi, & reliquis cum eis) Mariane-
si, quæ est Ecclesia in Insula Corsica, Maurianensi, quæ est Ecclesia in Gallia in Prouincia Vienensi. L.

Concilium Antiochenum.

Hæc Synodus ea non est, de qua mentio fit apud Gre-

Gregorium Nyssenum in vita Macrinae sororis, in ea enim ipse, ut fateatur, interfuit, nono mense post Basilij mortem, quae octavo anno Episcopalis eius muneris contigit, qui annus non egreditur an. Domini 371. Nam cum Iulianus Imperator in Perlas profectus est, iam Basilius erat Episcopus. Iulianus autem an. Dom. 363. occisus est; quare Synodus Antiochena, cui Gregorius eius frater interfuit, ann. Dom. 371. atque ad summum 373. celebrata est. Haec verò si Iulio Papa I. acta est intra an. Dom. 352. peractam esse necessario colligi videtur. Haec ex Niceph. Hist. Eccl. lib. x. cap. 25. hausi, quae si verà sunt, videndum est, qua ratione Basilij an. Dom. 380. supersitem floruisse B. Hieronymus in Chronico scripserit; & octavo Episcopatus anno obijisse alij prodant. Cum constet Iulianum occisum an. Dom. 363. quum Basilius iam Episcopus esset. Lat.

Cap. 14. Propter huiusmodi *haeque* controverſiam anſupandam) < G

Cap. 25. Tàm in suis, quàm in fratrurn, qui ab eo ſuſcipiuntur) < Pariſien.

Concilium Sardicenſe.

Hoc Concilium antè ſecundum Carthagenſe habuim fuſſe conſtat, in eo enim can. 5. mentio fit eorum, quæ in hoc Concilio can. 16. 18. 19. ſtatuta ſunt.

Marcus Civitatis *Seſſia*) Siceſe. L

Decreta Liberij Papa.

Extat Liberij Epistoſta ad Conſtantinum Imp. poſt opuſcula Luciferi, quam operæpretium eſt videre. L

Ex Niceph. lib. 9. cap. 33. Iulius, tàm viginti quinque annis) quindecim. F.

Decreta Felicis II.

Rebaptizatum ab Eufebio Nicomediensijuxta Nicomediann in *Aquilone*) Ancyron. L

Qui etiam paſſus eſt in Civitate *Corona*) Corana. n. nãm Cora eſt vrbs in Lazio non procul à Signia. L
Epist. Aegyptior Et ſicut in Chriſto Chriſtiani, & in *pura*) *in terra* ſic in græca Epistoſta eſſe oportuit, quare ſciendum Petrus, & legendum, & in Petto petri L

Epist. Felicis prima.) Extat in actis Concilij Ephreſini tom. 2. pars Epistolæ Felicis Papæ, & Martyris, ad Maximum Episcopum, & Clerum Alexandrinum de Verbi Incarnatione, quam Secundi huius eſſe verſimile maxime videtur, cum poſt epistolam Iulij loqum teneat. Huius Felicis mentio eſt in Epistoſta Viſtoris Carthagenſis ad Theodorum Papam, & habetur in actis Concilij Lateranenſis ſub Martino I. tom. 2. Quamquam verba ibi citata ſint ex Epistoſta Athanaſij, & Aegyptiorum ad Felicem, ut hic

habes. Vide Niceph. lib. 9. c. 30. Adde Theodoretum hiſt. lib. 2. c. 26. ubi Maximum Hieroſolymorum Episcopum eatholicum laudat. L
Annus, *aus* ſes mandaverunt menſes concedi) & G

Agario, & Iuliano viris clariffimis Conſulibus) Abſtentione, & Loliano. F. an. Domini 355. ex Caſſiod.

Concilium Laodicenſe.

Cap. 4. Vel viſura, vel luera, quæ ſexempla dicuntur, accipere) ſequipla. L

Cap. 34. In græcis, quæ habemus, hoc caput deſt. L

Decreta Damaji I.

Per ſucceſſorem Sacerdotium in vrbe Roma ſuſceperat) ſucceſſionem L

In Baſilica, quæ *Sicimini* appellatur Episcopum ſe fieri) Sicini. F. Sicimini. L

Proſſio fidei, &c. Quod ſi quis *partiat* Deum Patrem dicens) patatur. F

Reſcriptum Hieronymi, &c. Apertius latine *trabam*, ſenſus) tradatur. F.

Epist. 3. Damajuſ Servuſ Servuorum Dei) Si hoc verum eſt, conſiderandum erit quomodo falſum non fit quod Ioannes Diaconus de Gregorio primo affirmat eum primum fuſſe, qui ſe in Epistolis ſuis Servuſ Servuorum Dei ſcripſit. L

Et verè fidei *pleniſſe* inſtructi eſſe debent) pleni tudine. G

Ep. 6. Nè ita *quoquam* ſubſcripat) cuiquam ſubſcripat. G

Concilium Aquileienſe.

Quare ſubſcripſiſſis Imperatori?) ſubſcripſiſſis. L
Vt plenum Concilium non eſſet *obripuſſus*) obre pſiſſis. L

Concilium Conſtantinopolitanum I.

Can. 6. Et ad *curiam* *Ganonicoſ* noſtroſ Episcopos congregationem faciunt) communicant no biſcum *in ſanctis* *ſanctis*. L

Can. 7. Quiſcumque ex hiſ rectæ fidei adſcribi volunt, ut *Græcoſ* admittimus) Gentileſ. L

Concilium Valentinum

Concilium Valentinum triginta Episcoporum,) cuſh enumerentur tantum vnus, & viginæ nominatim biſ; ideſt, hic initio, & infra in Epistoſta ad Eccleſiam Forolivienſem, videtur error manifeſtus pro XXI. triginta irrepſiſſe. L

Fegadius, Emerius, Florentius) Fegadius hic videtur idem eſſe, qui in Catalogo Diſni Hieronymi Sebadius ſcribitur, & cuius extat opuſculum.

enim contra Arianos imperatorem Forbadij
Episcopi nomine: nam & tempora, & Provin-
cia, & argumentum conueniunt maxime, fuit
autem Episcopus Agenni Galliarum, ut Hiero-
nymus tradidit, de qua urbe Prol. lib. 11. Ad-
de hunc ipsum à Gennasio in Catalogo Sabba-
tium vocari. Fergadium vocauit Ambrosius
epist. 55. ad cum scribens. Sulpitius lib. 2. hist.
5. lagadium nominat Episcopum Galliar. id est
sue gentis faciens. L.

Decreta Sirinij.

Exiens unusquisque de saeculo, & regnum perdat,
& vitam) quivis. L.

Vt sibi asserunt veteri hoc lege concessum) Et. L.
Ep. 2. Luxuria magister crudelitatis pascitur)
crudelitibus. P.

Concilium Telense) Teleptense. L.

Super tractatoria Sirinij Papae) Tractoria opinor
melius. L.

Tam fieri potest, ut Concilium hoc habitum sit in
Hispania, quam ut Roma sit in Africa. Primi
nomina fere omnia Africae ista propria sunt. ut
paucissima in Hispania reperias: deinde quid
hic agunt legati Provinciae Proconsularis ad
Byzaecum Concilium cum narratione ea, quae
sequitur. Cum effemus Tisdrum. Tisdrum enim
vel Tisdrum urbs olim opulentissima erat, ubi
Iugurtha thesauros seruabat. Demum Tracta-
toria, quam recitari iubent Sirinij Papae ad
Coepiscopos per Africam missa est. Quare Ne-
brissensi non puto credendum, nisi aliud profe-
ratur. Idem Donatianus primae Sedis Episcopus
Teleptensis, vel Tibulensis, vel Tcuestensis
recensetur. Nomen autem loci manifestò cor-
ruptum est: nam infra multis in locis Dona-
tianus hic primas Provinciae Byzaecae Telep-
tensis Episcopus dicitur: unde legendum omni-
no Donatianus Episcopus Ciuatensis Telepten-
sis, & Concilium hoc Teleptense scribendum,
vbique habitum Telepte in provincia Byzae-
na Lat. Vide in Synodo Martini I. rom. 2. epi-
stolam Africanam Concilij cum subscriptionibus
Episcoporum, inter quos legitur Stephanus Tele-
ptensis. L.

Concilium Carthaginense V.

Cap. 1. Qui cognitor, vel passus fuit) Praefes. L.
Cap. 10. Quod si non potuerint occurrere excu-
sationes suas in tractatoria subscribere) tracto-
ria. P.

Concilium Teleptanum L.

Cap. 2. Sub concilio, diuino fuerit conciliatus ala-
tario) cilicio. G.

Decreta Innocentij I.

Domos in clium salutis balneata praestantes soli-
dos) balneata. F.

Ep. 1. Cap. 1. Antè confecta mysteria quosdam
populis imperare) impetiri. G.

Cap. 5. Et Presbyteri eorum conficiendorum
ius habeant) Quod. F. habent. Cod. Mog.

Ep. 2. Cap. 3. Nec alicui liccat Romanæ Ec-
clesiae) sine praedicio tamen. G.

Ep. 4. Innocentius Felici Episcopo Nucetino)
Nucerino. L.

Ep. 11. Cur ergo indignum est) Cura ergo di-
gnum est. L.

Cum vnanimis, & confacerdotibus nostris.) < L.
Ep. 12. Praecipueque Episcopus relegam, vel au-
diam, & tua fraternitas) < L.

Ep. 18. Cap. 1. Quaeque vrbis Roma Sedi non
cederet) Romanæ. L.

Quorum enim te maxima expectat cura) ad te ma-
ximè spectat cura. L.

Ep. 23. c. 2. Quia illud coniugium post Baptismi
Sacramentum) per. G.

Qui ut crimina committerent in paradiso cum
ipse eos iungeret benedixit) Qui ut crimina
committerentur in paradiso praecipit, cum

eos ipse benedixit. Iuo, & Cod. Mog.

Annè de his v. loquutus esse credatur) copulis.
Cod. Mog.

Quae post baptismum sortiuntur meminerim) memi-
nerit. Cod. Mog.

Cap. 5. Et ideo omnibus segregati, haec sola ele-
cta est) segregatis. L.

Ad Ecclesiam redierunt, inter) legitur eos, qui in
Catholica) intelligimus. L.

Epist. 24. Cap. 2. Ut quicumque tales ordinati
fuerint cum ordinati) ordinantibus. L.

Ep. 29. In portu pacis porta praestabit conscien-
tia) para. F.

Concilium Mileuitanum.

Concilium hoc habitum esse in Numidia provin-
cia facientur ipsi, qui interfuerant Episcopi.
Quare miror tam ineptos fuisse aliquos, ut pu-
tarint aequum, aut verissimè esse tot Praefatos
Africa nos cum Primatè ex continenti, & con-
moda omnibus Provincia in patriam insulam
Synodi celebrandi causa conuenisse. Vide Epi-
stolam Concilij Mileuitani ad Innocentium
Mileum, vel Mileum, vel Mileuitum Numidis
urbem, lege Aug. cp. 168. & de Bapt. lib. 6. c.
20. et ad Bonif. lib. 2. contra epistolam Pela-
giorum. rom. 7. Quinimò ieden met Iay.
Innocentius de hac ipsa causa etiam Nu-
midia rescripsit Episcopi, quia de vtroque
Concilio de Carthaginensi, scilicet, & Mileui-
tano scripta susceperat. Videndus Franciscus
Balduinus in prolegomenis Operi Mileuitani.
Prolomus lib. 4. c. 3. habet Mileum, forè
corruptè pro Mileuo. L.

De-

Donatians *Teleptensis* primæ sedis subscripti)
Teleptensis. L

Decreta Zosimi.

Ep. 1. c. 1. Verum etiam in ordinatores eius)
< L
Tām impudens innenitur, ut in celestis militia)
qui. G
Hinc passim numerosa *popularitas* etiam his locis)
pluralitas. G.

Decreta Celestini I.

Epist. 1.) Hæc epistola post omnes locari de-
buit: alix enim viuentē adhuc Divo Augusti-
no scriptæ sunt, quod ex Consulibus patet hæc
verò, & si quo anno scripta sit non satis appa-
ret; constat tamen, cum post Augustini obitum
scripta sit, ut ex cap. 2. anno vicino Celesti-
ni, vel certè penultimo scriptam. Augustinus
verò anno Dom. 430. diem obiisse, quo anno
Ephesina Synodus habita est, verisimilius vide-
tur, quàm probari necesse sit. L
Cap. 11. Cum enim sanctorum plebium præsu-
les mandata) Hæc omnia vsque ad calcem to-
tidem verbis habentur in seimone de Adam,
& Eva apud Chrysostomum tom. 11.

Decreta Sixti III.

Lucernam *nixorum* decem aureant pensantem li-
bras 20) myxorum. L

Concilium Rheginse.

Culpam sibi penitentia cum ignorantia *proscrip-
tione* imputassent) præscriptione. L

De Expurgatione Sixti III.

Cap. 6. Actum in Basilica *Heliana*) Heleniana. L
Cap. 12. Actum illi auctem Valentiniano septi-
mo, & Auieno Consulibus) Annus his Consulibus
notatur 450. quum antè annos decem
tām obiisset Sixtus. Quare non levis in tempo-
re error ostenditur. Auienus autem eo ipso an-
no 450. cum Valentiniano septimo Consule le-
gitur, nec vñquam antè, vel post. L

Concilium Agathense Messala Consule.

Anno Domini 506. qui fuit annus septimus Sym-
machi Pape, quare illuc transferendum Con-
cilium hoc. Ex hac Synodo multa mutuati
sunt Patres, qui in Venetensi Concilio conue-
nerunt. L

Cap. 1. Placuit de digamis, aut *internuptarum*
maritis) iterum nuptarum. L

Cap. 7. Ut pro Ecclesiæ augmento, aut necessi-
tate, aut utilitate, vel *usufructu*) in. G

Ut habita discussione sacerdotali, eorum *proscrip-
tione*) subscriptione. G

Cap. 12. Sacerdotali ordinatione, & *disfunctio-
nis* comminatione ieiunent) distributionis. L

Cap. 15. Iuuenibus etiam penitentia non facile
conmittenda est) autem. Alias.

Cap. 16. Sane si coniugati iuuenes * consenserint
ordinari) se. L

Cap. 5. Si Episcopus Metropolitanus ad Com-
prouinciales Episcopos *Apostolos* direxerit) epi-
stolas. G.

Cap. 48. Omnia * iure ecclesiastico referre,
censuimus) in. G

Cap. 67. Quoniam nou oportet cum omnibus hæ-
reticis) hominibus. G.

Agratus Episcopus subscripti) Agrostius. F
In Decretal. de celebrat. Missarum c. 1. notatur
sumptum esse Canonem ex Agathensi, quod tamen
Pala diit. 91. cap. Presbyter citat ex Con-
cilio Anathensis. Citat item Gratianus dist. 50
ex hoc Concilio caput illud in capite quadra-
gesimæ, quod tamen non habemus.

Decreta Leonis I.

Et addidit super sepulchra Apostolorum & Cle-
ro Romano custodes) è. L

Concilium Vassense.

Cap. 8. Pro persona maioris authoritatis inbea-
tur, illo quandiu probari nihil potest in com-
munionē omnium præterquam eius, qui eum
reum iudicat, permanente) Pro personæ maio-
ris authoritate iubeatur, ille tamen quandiu
probari nihil potest, in communionē omnium,
præterquam eius, qui eum reum iudicat, per-
manebit. G

Canones secundæ Vassensis Concilij.

Cap. 5. Sub die Nonas Nouembris *Decio Iuniore*
Viro Clarissimo Consule) Aetio III. fortè an-
Dom. 446. Si Decio Iuniore Consule, qui Cæ-
cina Maurus appellatus est Concilium hoc ce-
lebratum esset post hunc annum 446. annis o-
ctoginta tribus celebratum fuisset: dicere cogere-
mur, cum absurdum sit eosdem subscrip-
tores Episcopos tot annos fuisse superstitēs. Quare,
& hic, & infra locus iuxatus restituendus. Cæ-
sarius Episcopus, ac penè omnes alij inter-
fuisse narrantur in Arausicano, & in sequenti,
itaque iidem Episcopi tandiu superfuisse non po-
tuerint. L

Concilij Vassensis Capitulum ex decreto Gratiani
ex Nannetensi Concilio c. 6. tom. 3. L

Canones Concilij alterius Aranciani.

Cap. 5. Quo in eum credimus, qui iustificat im-
pium) Deum. L

Ab impietate ad pietatem, & naturaliter nobis inesse dicit) sed. L

Cap. 16. Quia litera extrinsecus velut legitur, apparuit) vel ut legeretur. L

Cap. 23. Quinto Nonas Iulij Decio iunioris viro clarissimo censule) Actio III. vt supra.

Concilium Arelatense III.

Concilium Arelaten. tertium 14. Episcoporum (æta 461.) 481. F. Anno Christi 453. L

Concilium Veneticum.

Probabilius erat ex sequenti Synodo Turonica colligere, & hanc in Gallia celebratam esse, eisdem temporibus, cum iidem quoque Episcopi reperirentur, vel interfuisse eidem Synodo, vel in eam posita consensisse. In hac ergo Synodo pleraque sunt repetita ex Agathensi, vt ex antiquiore, & pleniore eiusdem regni.

Decreta Hylarii Papa.

Hilari habent vetusta monumenta in æs incisa. L Cum columnis porphyriticis foras aquam fundentes) Istriatis. F

Lucernam auream cum nixi luminum) myxis. L Lucernam auream nixorum decem) myxorum. L

Decreta Simplicij Papa.

Epist. 2. In fratrem, & coepiscopum nostrum, Gregorium non electione) dilectione. Alias Inuitum facere forte credideris, ordinationes tibi) posse. Alias

Decreta Felicis III.

Cap. 4. epist. Qui quolibet modo Christum, quem semel confessus, abiurarit) est. L

Ex Grat. decret. 1) 14. q. 1. duo capita sunt, quorum initium est Acacius Primum ex Gelasio citat Grat. quod tamen non extat apud eum, secundum citat ex Felice, id autem est apud Gelasium infra; quare errauit ille, qui huc ex Gratiano scilicet subiectum caput. L

Decreta Gelasij I.

Epist. 2. cap. 1.) Ex hac forte epistola citat Iuo Pan. 3. cap. 203, & Grat. 27. qu. 1. Neque vi-
duas, quod cap. 9. erat, hodie apud Symmachum infra extat. L

Cap. 2. Nec non, & diocesces, que ab aliquibus possidentur) Pan. Iuo 2. 65. & Grat. 16. q. 3. Præfatum & Item Gelasius. L

Com. ad Faust. Ne cui velut insperatum videri potest) Nec. L

Epist. 3. Vt quia mundo radix est Apostoli glorio-
sa confessio) 5

Vnius ciuitatis populum negat posse, pæcc comm-
poni) sine. L

Ex Grat. Mca enim in illum mea manente senten-
tia) < L

Quod in alijs cerneretis præter illum morem vio-
lenter admitti) vltum. L

Taceo, & ad Scdm Apostolicam ex more referri)
quod. L

De Apocryph. Script. Ab vrb Romana pto di-
uerforum patrum consolatione) consultatio-
ne. L

Opuscula Tatiij Cypriani apocryph.) Talsij. L

Epauanense Concilium.

Ex subscriptionibus apparet in Gallia, & prouin-
cia Narbonensi gestum hoc Concilium, ita af-
ferente Auito Episcopo Viennensi. L

Cap. 24. Excommunicatione biennij confessionem
sanguinis expiabit) effusionem. F

Cap. 40. Maximus Episcopus Ciuitatis Genæna)
Genevæ. L

Pragmaticus Episcopus Ciuitatis Augustodunensi)
Ad hunc extat epistola 2. lib. 6. quodam Apol-
linaris. L

Decreta Anastasij II.

Multi Clerici, & Presbyteri se à Communione
ipsius erexerunt) retraxerunt. L

Qui communis erat Acacio, & quia occulte voluit
reuocare Acacium) communicauerat. G

Epist. cap. 5. Pro officio nostro a restitutionis of-
feremus) nostro instructionis. F

Ingeniorum instantia, vel præstiti) audiatur)
prauitas. F

Cap. 7. Cum per loca fetidissima transiunt) fœ-
dissima. L

A Deo autem non queritur quis, vel qualis præ-
dicet) Adeo. L

Decreta Symmachij Papa.

Reuocauerunt Laurentium post libellum Romæ
factum) per: F

Epist. Decretalis Symmachij epistola apologe-
tica aduersus Anastasium Imp. extat tom. 1.
Biblioth. SS. Patrum. L

Romana Synodus III.

Cap. 2. Quare si amplitudini vestræ, vel sanctita-
ti placet) < F

Subscript. Rufentius Ignatius) Egnatius. L

Romana Synodus IV.

Sed allegasse cum per directos Episcopos manda-
tis canonibus sibi concessisse affectu purgatio-
nis suæ culmen humiliat, quantis) Sed alle-
gasse (cum per directos Episcopos mandatis
ca-

canonicis sibi concessis affectu purgationis
sue culmen humiliat) quantis. L
Subscriptiones Episcoporum &c. Bonifatius Aque-
uinensis) Benignus. Supra.
Rufinus Ignatius) Egnatinus. L
Probus Camarinensis) Camerincensis. L

Ennodij Diaconi liber Synodorum.

Ecce orationem veri neruis nitentem, & ipsi ce-
pario preferendum nitori) etiam pario prefe-
rendum. L
Hic non incesso ignorantiam, limosam memoriam
non accuso) timosam. L
Ep. Symmach. ad Clerum. Verum etiam effusio-
nem pij sanguinis ad crimen *persuasionis*) per-
uasionis. L
Pascino quodam grauatis *basilicis* conimperante pre-
miserat) Basilisco imperante. L
Nuda videtur spe eternæ hereditatis) videli-
cet. L
Dum hæc enim *vanitas* ista non reducat) veritas. L

Ilerdense Concilium.

Cap. 1. Vel vasa sacro officio deputata contrec-
tant ut ab omni humano) < L
Quod si hoc *inciderint* duobus annis tam officio,
quàm communione) ceciderint. Aliàs.

Aurelianense Concilium.

Cap. 2. Ut in eis Episcopi, in cuius positæ sunt
territorio.) ejus. L
Qui in huiusmodi *personis non regulari animadu-
ersione* distinxerit) personas non regulariter
animaduuerterit. G. regularem animaduersionem. L

Concilium Casarangustanum I.

Cap. 2. Nec habitent in latibulis *cubicularum*, ac
montium) cuniculorum. F

Decreta Felicis IV.

Cap. 1. Er non solum diuinis *preceptis* ac peccatis,
ea sacrasse) < G
Officia agi, vel sacrificia offerri) licet) non. G
Cap. 2. Ne talis trepidatio faciat deteriora-
tionem) Nec talis trepidatio facit iteratio-
nem. G

Decreta Siluerij Papa.

Epist. ad Amator. *Ante omnia* verò patricia,
infecta mihi erat) Antonina. L
Epist. ad Vigil. Decefforibus nostris peruciacia
tua) *subripens*) subrepens. F

Constantinopolitana Synodus V.

Ex Niceph. Atque ipse etiam Agathon Agapeti
in Ecclesia Romana successor) Agapero Silue-
rius successit, qui vixit an. i. mens. 5. d. 12. vt
infra. L

Const. Iustin. Imp. Hæc demùm diuersis lustra-
tionibus aufugit) frustrationibus. F

Kaiser propter nostrum ponit imperium, & con-
tra istum præsentem (scribit legem) *quævis à
vires* *videtur* *hæc* *est*, & *in* *no* *strum* *pro* *pon*
imus. Ratam facit nostra Maiestas, deque
his præsentem legem conscribit. Haloander
Nonella 42.

Ibi autem illud *mittendo* seipsum, & sermones
suos) *quævis*, & admittens, præferens. L

Epist. Nazian. ad Theod. *Ita* ut post mortem,
anathemati subijciantur) Vt etiam G

Vt demonstrato peccato isti, & post mortem) Ta-
men. G

Epist. Procl. ad Ioan. Quod post *unitatem* non
irucior dixisti) vnionem, concordiam. L

Epist. Cælest. Papæ ad Nest. Statim hæc volu-
mus esse correctæ. Ipsum vidcas prædicare,
nos, & quod contra fas est etiam Sacerdotes.)
Consestum eadem illa, quæ illum prædicare,
intelligis, & tu quoque nostra voluntati factu-
rus satis prædicare ne cuncteris. Nos enim,
& si id parum decorum videatur, etiam Sa-
cerdotes. L

Ita in nos necesse est damnationis sententiam,) eos. F

Quod nisi fiat, quos dicimus efficiendus eiecit in
nostra communione, sicut isti, an qui talis co-
gnoscitur extitisse) Et vt id, quod inebus
maturè fiat eiciendum illum nihil omnino
ambigeas, qui eiecit; & si à Societatis nostræ
communione nunquam exciderint illi, in quos
tu tam iniquus fuisse visus es. L Hæc ex Con-
cil. Ephesino nuper seorsum edito commendata,
& restituta sunt ex tom. 1. cap. 7.

Collat. 7. Epist. Vig. contra Rust. & Sebast. Pla-
cuit vniuerso Concilio) 11. q. 3. Placuit vni-
uerso. Citatur autem à Gratiano ex Concilio
Africano, & ab Iuone Pan. lib. 5. cap. 103. ci-
tatur canon similis ex Nicolao ad Epipa-
nium Archiepiscopo in Concilio Africano,
quod non video consistere posse. L

Brian Archidiaconus relegit.) Actins. I.

Epist. Vig. ad Episcopos Arelatensem. Elegit Sacer-
dotem ex omnibus, a. t. ascendens ad altare
meum, & portes coram me nomen n. gnum
eundem diebus vitæ tue) Locus restituendus ex
cap. 2. lib. 1. Reg. Elegi cui ex omnibus tri-
butus Ista ael mihi in Sacerdotem, vt ascende-
ret ad altare meum, & adoleret mihi incensum,
& portaret Ejusmodi coram me.

Vel omnes in fide *reprouent*, aut *reprehent*, aut
iniuriare) reprouant, aut reprehent, aut
iniuriare. F

Aurelianenſe Concilium III.

Cap. 23. Quod qui præſumpſerit *regredatur* com-
munione) degradetur. G

Cap. 27. Vel miſſione, exuſſione, vel exaſto
ſæpe) Vel meſſione, exuſſione, vel exaſtione
ſæpis. L

*Brenianum caſſa Neſtherianorum, & Eny-
chianorum.*

Cap. 2. Socrates verò in libro Eccleſiaſt. hiſt.)
Vide Socratem ibidem, & confer cum græca
leſtione; nam hic non facile rem ipſam ex-
plicat. L

Cap. 4. *Subripit* pio Principi Theodoſio, vt ſa-
crum ad eum) Subrepiſit. F

Cap. 11. Epicoſus Dorylenz Ciuitatis Prouin-
ciæ Phrygiæ) ſalutariſ. F

Cap. 13. Necnon & ipſius Ibz Epistoſa ad Ma-
rim Perſam) Cautè lege. Inſia cap. 24. vbi
pluribus agit de tribus capitibus.

Cap. 22. Siluſtrius Romanam velle *perdere* ciui-
tatem) prodece. F

Arnerneſe Concilium.

Cap. 12. Diuino munere benediſtione percepta
vxoſis ſuiz prius frater) pius. L

Aurelianenſe Concilium IV.

Cap. 10. Si quis Epicoſorum ſciens aut biga-
mum, aut inter nuptz) iterum. L

Turonica ſecunda Synodus.

Cap. 25. Quæ ſuper Iudam venit, qui dum lo-
culos *faceſcit*) ſerret. L

Decreta Pelagii II.

Epist. Decret. cap. 1. Vos quoque deinceps,,
vt nullius hortatu talia præſumatis) videre. L
Videlicet Chriſto per *electionem* poſticipati ſer-
monis) elationem. F

Et forteſſe *is* in errore perit, qui vniuerſalis dici-
tur, & nullus) ſi. L. < L

Epist. ad Benignum. Qui hoc negant cauſa
vtilitatis, aut neceſſitatis fieri non) & G

Et de ciuitate ad ciuitatem, tales nequaquam
reciperet) recipere. G

Epist. ad Epicoſos Germ. & Gall. Nonam de
ſciunio, & quadrageſima) in. G

Toletanum Concilium IV.

Cap. 10. Nulla *vidua* ad nuptias iterandas veni-
re cogatur) vi. Iuo

Maſſiconenſe Concilium.

Matifeonani Galliz Ciſalpinæ Ciuitatem) Quam
vercor, ne inſigniter labaris; nam Epicoſi
omnes Gaſſi Tranſalpini ſunt in ſubſcriptione
relati. L

Cap. 16. Et licet *quot* de Chriſtianiſ, qui aut
captiuitatis incurſu) quid. L

Sed dazis pro quolibet bono *manepio* duodeſctm
ſolidis) Duodecim ſolidi hodiè Romæ an.
1570. valerent viginti ſcutatos monetæ ponti-
ficiæ, & iulios ſeptem. L

Sed ad ſeruitium licentiam habeat redimendi
quia neſas eſt) et ſi Chriſtianus fieri deſiderat,
& non pernititur, ſimiliter faciat. Burch.
Iuo. Grat.

Decreta Gregorij I.

Subſcript. Gratiſus Epicoſus Ciuit. *Numenti-*
na) Numentanz. L

Romanus Epicoſus Ciuit. *Blenane*) Bleranz. L
Ioannes Epicoſus Ciuit. *Beluternæ*) Veluternæ. L
Candidus Epicoſus Ciuit. *Bulſinen*) Vuſinen. L
Marianus Epicoſus Ciuit. *Ferenti*) Ferentina-
tis. L

Albinus preſbyter tit. *S. Marcelli*, & Petri) Mar-
cellini. L

Decreta Deusdedit.

Et poſt expletum annum recipiant alium virum,
ſimiliter & vir vxorem) Vide nùm hæc ſine pro-
banda: quamquam ſuperiora quoque non ſunt
tenenda. Vide 30. q. 1. c. de hiſ, & ſequens. L

Antiſiodoreſe Concilium circa tempora Deusde-
dit) Antiſiodoreſe. Aliàs

Concilium Spalenſe II.

Cap. 1. Pro qua re placuit, vt omnis Parochia,
qua ab antiqua) quam. G

Cap. 3. Sicque poſtea in *miniſterio* Eccleſiaſtici
Ordinis tucocari) miniſterium. G

Cap. 7. Septimo examine relatum eſt nobis) Ex
Epistoſa Leonis Papæ I. ad verbum ſumpta
ſunt omnia. Ea verò eſt epistoſa 86. in tom. 1.
Concil. Sed in Leonis opetibus eſt 88. Lat.

Concilium Toletanum IV.

Die Nonarum Decembris æra 681.) Anno Do-
mini 643. aut æra falſa, aut non ſedente Ho-
norio Concilium hoc habitum; ſed Theodoro,
qui in id tempus incidit.

Cap. 11. Nam & *ille hymnus*, quem nato in
carne Chriſto) in illo hymno. F

Cap. 18. Qui ſemetipſos abſciderunt, aut *natu-*
raliter defectu membrorum, vel *deſilione*) na-
turali. F. defeſtione. F.

Cap.

Cap. 35. Rationem et Episcopo reddant, qualiter suo. G

Cap. 37. Recipiat coram altaris de manu Episcoporum) Altari de manibus. G

Cap. 36. Quanto magis hi, qui auferunt pauperibus qui non dederunt) quod. G

Qui nihil ex proprio sua Ecclesie Christi compensauerunt) suo. G

Cap. 39. Ac ne libertas eorum in futura prole non pateat) libertinitas. L

Prudens Ilerdensis Episcopus subscripsi) Prudentius. P

Concilium Toletanum V.

Habitum aera 684) 674. F. idest an. Domini 646. Quare sub tempus Martini I. cadit, aut Theodori predecessoris eius. Notat Honuprius mortuo Honorio Sede vacante coactam Synodum an. Domini 636. Quare aera falsa. L

Concilium Toletanum VI.

Circa tempora Honorij Papae I.) An. Domini 639. sub Ioanne 4. ait Monuprius. L

Cap. 5. Nec per retentionem diuturnam praedictum asserat) Ne. G

Cap. 6. Vel foemina fuerit, aut suis delegata) puellarum Monasterio) < G

Concilium Bracarense II.

Cap. 2. Lumen, & sartatecta abstulit Ecclesie) abstulit. G

Cap. 5. Antem unusquisque Episcoporum meminert) Hoc tamen. G

Præfatio S. Martini Bracaren. Episcopi.

Cap. 16. Non cum Presbyterorum, vel Diaconorum consilio contaminauerit) intaminauerit. Cod. Reg.

Cap. 16. Similiter si homicidij aut facto, aut præcepto, aut consilio, aut defensione) assensione. Cod. Reg. & Anf.

Cap. 31. Et deficiens egerit aptam penitentiam decem annis) si Toletan.

Cap. 51. Ita ut ad dirigendum Christa Diaconus) accipiendum. G

Cap. 57. Si quis presbyter publica penitentia) à Sacerdote accepta, aut aliqua necessitate.) Hic canon sumptus videtur ex can. 18. Gangren. Synodi; sed à Martino auctus, ut completeretur id, quod postea animaduersum noua declaratione indigebat. Penitentiam enim publicam à Sacerdote indicam peragere necesse erat (que tamen neque Presbyteris, neque Ministris Ecclesie imponi nullo modo solebat) Reunare ergo die Dominico ex causa, vel alia necessitate licebat. Quare restituenda lectio. Si quis præter publicam peni-

tentiam à Sacerdote acceptam, aut aliquam necessitatem. L

Cap. 74. Nisi tantum cum Symbolo diuino, & oratione dominica) aut. G

Cap. 81. Oportet autem tales inter demonijs orare) demoniacos. L

Concilium Toletanum VII.

Cap. 1. Vel minimo presumptionis tactu soluantur) actu soluantur. V C

Quam aut incipientis, aut subsequens) completa benedictione) sint. G. benedictio. L

Cum enim sumus omnes vnum in Christo nihil, contrarium) diuersitas) personarum. G

Quod etiam consilium cuncti ordinis Clerici indiduum) indultum. V.C

Missa facere nullus absque patentes) prout) prout. G

Martini Papae Gesta.

Martinus de Ciuitate) Tudertina Prorincia) Tuscis) Vmbria. L

Et tollentes Sanctissimum Martinum Papam) Qui. F

Concilium Lateranense.

Reparato Mauritanensi Episcopo) Mauritanensi. L

Juliano Hespensi Episcopo) Hortanq. L

Laurentio Porsensi Episcopo) Perusino. L

Causo Paratiano Episcopo) Faleritano. F

Crescente Lucensi Episcopo) Lucensi, vel Locrensi. L

Luminoso Tiferni Episcopo) Tiferni. L

Pontiano Belliterensi Episcopo) Veliterno, vel Veliternensi. L

Martino Gaurinensi Episcopo) Grauinare, vel Gaurinense. F

Laurentio Taurinensi Episcopo) Taurinensi. L

Ioanne Trapeziano Episcopo) Tropeiano. L

Sabbatio Buxentensi Episcopo) Buxentino. L

Bono Ficulanensi Episcopo) Ficulanensi. L

Thomas Lunensi Episcopo) Thoma. L

Detorato Tiburtino Episcopo) Decorato. L

Theodosio Cornetanensi Episcopo) Cornetanensi. L

Scholastico Fanensi Episcopo) Scholastico. L

Andrea Hydruntensi Episcopo) Hydruntino. L

Maximo Alesanensi Episcopo) Milonensi. L

Boethio Cornetanensi Episcopo) Cornetanensi. F

Séphanus Episcopo) Foropoliensi. L

Donato Salernitensi Episcopo) Sarinense. L

Concilium Toletanum VIII.

Cap. 2. Ex his vnum tempore compaterit) compaterit. L

Misabilis, inquit, necessitas, que soluitur parti-

parricidio) Misericordia . L.

Concilium Toletanum X.

Cap. 1. Cuius festum ita debet esse solenne, sicut & eiusdem *natiuitatis*) natiuitas . F.

Cap. 4. Seu i festulo quiescens, sine quocunque in loco) in . G.

Cap. 6. Interdum *mutare* facit honestum constitutionis edictum) mutare . L.

Certe aut nolentibus, vel nescientibus se se suscipiam) Aut certe . L.

Concilium Toletanum XI.

Cap. 5. Et sub exilij relegatione *perpetuum* excommunicationis sententiam) perpetua . L.

Cap. 6. Sententia propria indicare præsumat, aut & truncationes) membrorum . G.

Cap. 8. *Equidem* si scientie loci Episcopo) Et quidem . L.

Cap. 11. Qui utique reconciliationem non meruerit) Vt qui . F.

Concilium Bracarense III.

Cap. Quosdam etiam expressum vinum in Sacramento dominici calicis offerre) quod quam sit Euangelice) Alios verò pannum lineum misto intinctum per totum annum seruare, & in tempore sacrificij partem eius aqua lanare, & sic offerre . G.

Valde est omnino confusum, Calix enim Dominicus) sed si necesse sit, botrus in calice commiscetur, & aqua misceatur . G.

Decreta Agathonis.

Per quam *reuelata* est quantitas, quæ solita erat dari) reuelata . L.

Subscriptiones Episcoporum in Romana Synodo ad sextam Synod. Constantinop.

Petrus humilis Episcopus Sanctæ Cortonenſis Ecclesiæ provincie Brutiorum) Crotonenſis . L.

Clarentius Episcopus Sanctæ Ecclesiæ Balonenſis) Valenſis, hodie Sulmonenſis . L.

Agnellus Episcopus Sanctæ Ecclesiæ Valinienſis) Tulficæ . L.

Bonifatius Episcopus Sanctæ Ecclesiæ Tudertinæ provincie Tulficæ) Vmbrie . L.

Ioannes Episcopus Sanctæ Ecclesiæ Salernitanæ provincie Tulficæ) Falteritanæ . L.

Canones ex Synodo VI. Constantinop.

Can. 3. Præterite quartæ Indictionis anni) millesimæ Congressus) sexies . L.

Can. 39. Vt candelæ altaris non nisi à *fabris* hominibus) ieiunius .

Can. 43. Et rerum ad vitam pertinentium deposita tempestate) Et secularium molestiarum, deposita iustatione .

Can. 60. Cum clamet Apostolus quod) Domino adhaeret) qui .

Can. 37. *Biennio* audiant, *tertio anno* subternantur) Biennium audiant, triennium .

Can. 95. Vt *Gratos* recipimus, & primo quidem theos Christianos facimus) Gentiles .

Can. 102. Siue contra proprijs moribus prouocare) aptis modis, congruis rationibus, L.

Concilium Toletanum XII. XIII.

Ego Iulius Vbis Regiæ Toletanæ Sedis Episcopus) Iulianus . L. Burch. lib. 1. cap. 33. citat ex cap. 4. huius Concilij Toletani XIII. longissimum caput . L.

Decreta Zachariæ Papa.

Iam dictus Sanctissimus vir trophæo fidei munitus) munitus . L.

Vsq; ad Padum *conuictus* eidem Sancto viro) comitatus . L.

Epist. 5. Dum, & coaccessisses corporaliter) ad . G.

Epist. 6. De eo autem quod tibi successorem constituere dixisti, & te *inbena*) vt te viuente, G.

Concilium Nitannum II.

Ex Vita S. Sabæ &c. *Quumque* eorum ordinationem reliquerint) Cum exterorum . L.

Epist. Adrian. &c. Quo minus non liceat & sanctos Dei Ministros venerari .) < L.

Synodus Cabilonensii II.

Cap. 7. *Vipera* turpis lucri fociatores subiaceat) Vt potest . G.

Res namque, quæ ab illicitis, & negligentibus dantur) autem . L.

Cap. 14. In lucris animarum potius, quam in deprædandis) < L. < L.

Et item fratres illius potentia non grauentur) iisdem . G.

Cap. 19. *Familia* vengit ibi dent decimas suas) Familie . G.

Decreta Nicolai I.

Epist. ad Michaë. Imp. Non potuisse) vt nunc dicamus) Prælatum suum) non . G.

Solius Episcopi sui iudicium tantummodo *alias* postulandum, præstolandum sit) <

Non denique vlla synodus quicquam Romanæ contulit Ecclesiæ) quodquam . L.

Vormatiense Concilium.

Cap. 12. Nisi quod in *vano* *Cæsariensis* Sancti Con-

clij capitulo) Neocæsariensis. L.

Cap. 38. Contigisse creditur, tantum tamen leuior) tantò. L.

Cap. 72. Sed omnibus ex Christianis licet in sua, aut suorum necessitate) vti. L.

Synodus Constantinopolitana IV.

Cap. 22. Si verò quia Laicorum ad concertandum, vel cooperandum) contrastrandum. L.

Concilium Triburiense.

Cap. 39. Gregorius in decretis suis Capitulo septimo) Nota etiam præter eos Canones, qui in corpore Canonum continentur: alios quoque collectos fuisse ex Gregorio I. qui, vt illi, solerent certis numeris citari, vt hic legimus. L.

Cap. 31. Comite vita emendatione morum, & actuum conficitur) emendationem. L. proficitur. F.

Cap. 38. Hæc eadem lex, pro qualitate sexus fit feminis, & viris libertas) libertas. L.

Cap. 51. Ne vterius ei coniungatur matrimonio) Nec. G.

Nec Christianæ religioni oportet) conuenit. G.

Alexandri III. Gesta.

Apud Rouertum Tero amui adiacentem) Tamaro. L.

Varie Lectiones Animaduersiones, & Correptiones in Tom. De Diuini Officijs.

Editio Colonia apud Gerninum 1568.

Ordo Romanus.

De Off. Miss. Tunc duo Acolyti tenentes capfas cum sancta apertas) Sanctis. F.

Prior verò scholæ custodit ad Pontificem, vt ei annuat) custodiat. F.

Postquam legerit cantor cum cantorio) & dicit responsum) ascendit. F.

Et paraphonistæ quatuor à foris hinc inde, sed infantes intra) in faciem. F.

Ordo de confec. Chrismi. Tunc chrisma nouum nascitur cum veteri, si quid residuum fuerit) Hoc non videtur locum habere posse, cum ex præcepto Fabiani Papæ vetus Chrisma comburendum sit. L.

Ordo in Nocte Parasceu. Egressus Iesus trans Iordanem Cedron) torrentem.

Ord. in Pentec. Et quamuis intermissa repetentes) repetamus. F.

Ordinar. Ostiar. Post hæc expectante) plebe tradat eis Episcopus) spectante.

Si fideliter, & viriliter vtiliter impleueritis officium vestrum) < L.

B. Isidorus.

Lib. 2. cap. 23. Filium autem à patre nascendo procedit) Locum hic in opibus Isidori Parisijs an. 1580. editis ita legitur. Filium autem à patre nascendo natum. Rabanus, qui caput hoc integrum habet infra cum loco hoc concordat. Ego verò negationem puto addendam, vt sit. Filium autem à patre nascentem non procedere, vt apte opponatur ei, quod sequitur, nimirum, Spiritum verò Sanctum procedendo non nasci. Lat.

Albinus Flaccus.

Cap. 15. Fest. Ramor. Capitulanum) idem hunc diem appellat vulgus) Capitulanum. F.

Cap. 36. Nam neque in animo bono quicquam inuenis, quod magis sibi ex omni parte consentiat, Locum manens, & corruptus facile restituitur ex Amalario lib. 2. cap. 5. ita enim habet. Nam neque in animo boni quicquam inuenis, quodque magis sibi ex omni parte consentiat, quam virtutem.

Cap. 39. Hoc corpus, hic sanguis non in specie, sed in sacramentis colligitur, & consecratione) & in sacmentis colligatur, sed. L.

Cap. 43. Vt quibus ista defuncti parentes, aut filij) aut. F.

Amalarius Fortunatus.

Lib. 1. cap. 13. Visceribus eam Latine conant) cognominant) puerum Aug. Tract. 120. in 100.

Cap. 14. Et reuixit genus humanum, quod occisum erat in Adam) reuixit. L.

Cap. 14. Post salutationem crucis oportet singulos remanere ad sua) remanere. L.

Lib. 3. cap. 19. Cyprianus monstrat ad Quirinum de Sacramento) Concilium. L.

Si autem in sanctificando Calice Domini offerri aqua sola non potest) Sic.

Quomodo & vinum solum non potest) Quomodo vinum solum nec potest. O.

Cap. 24. Dicente Augustino in expositione Euan. gelij Ioannis b. 6. p.) Tract. 113. L.

Cap. 33. Sicut passione sua totius mundi salutem) offensam) offensam. L.

Cap. 34. Continuò quippe cum dixisset iudicium sibi & manducat) < L.

HRabanus Maurus.

Lib. 1. c. 31. Adstant enim Iohanne aquæ populi sunt) Testante. L.

Ceterum si tanta) sunt peccata, vt excommunicandus) non. L.

Cap. 12. Sed tamen Epistolæ Pauli recitabantur) tantum. F.

Lib. 2. cap. 14. Itaque exomologesis prosternendi, & humilefacie di) humilificandi. O

Cap. 39. Nam Iudæi tantumdem meum nouum, & lunam obferuant) tantum eundem. L

Cap. 57. Filium à patre nascendo) procedere) non. F

Berno.

Cap. 3. Quod in similitudinem mortis, sepultura, refurrectionis Christi regitur) geritur. L

Micrologus.

Cap. 41. Omnis terra adorare, cum multoties &c.) adoret te.

Leo Carnotensis.

De Conu. Nou. & Vet. Sacrif. Quod idem Christus Dei Filius) Mior hæcenus non fuisse, à quoquam obferuatum hæc fere oia nia sumpta ad verbum esse ex Cypriano lib. 2. ad Quirinum. L

Ece ad memoriam veniunt verba beati Andreæ Apostoli. Vnde sumpta? ex libro vitæ eius per presbyteros Achaie edito Conc. Sacram. fol. 11. a. Landi aneus Petro tribuit. L

Set. de Corn. Domini. An ne conscientias nostras tanquam pedes immundos) Non.

Radulphus.

Propof. 5. Et beatus Augustinus lib. 2. de Vnico Bap. tin. o) Cypriani verba refert. L

Propof. 8. B. verò Augustinus in lib. Admonitionum, qui regula secunda dicitur) Est in secunda regula (qua vna cum prima Augustini esse non creuit) aliqua de numero psalmorum secundum annu tempora variarum, quod habetur rom. 1. L

Propof. 10. Quis vulgus sui loci dignitas appellat) decurias. L

Propof. 13. Cuius n. en. in Angustinus libro 7. confessionum) lib. 9. c. 12. L

Quod dicitur Micrologus cap. 5. in hæc verba) fol. 438. supra.

Propof. 15. Et modo obferuandi officium mortuorum) De. L

Propof. 21. Ut aut) Idem super Matth. & ponitur de Consecr. dist. 2.) Hieronymus in com. cap. 26. in Matth. tom. 9.

Pulchra dicta Innocentij Papæ III. ext. de celeb. Miss. c. cum Matth.) Martha. L

Sed de Epistola con. de vi. & b. di. di. cap. ut Clerici dicunt ut ibi) Locus corruptus est, quia in-textum relata sunt, quæ in margine quispiam notarat; id autem apparet ex Micrologi verbis, quæ hic recitantur, quibus quæ sunt adiecta manifestò apparet ex margine relata; edic: peruersè tamen, & corruptè: Nam

de vit. & honest. cler. cap. 3. ex Concilio Matiscensi canon. desinit his verbis. Ut quisque presbyter, qui plebem regit, Clericum habeat, qui secum capiet, & epistolam, & lectionem legat &c. Ita vt de epistola legenda ex eo canone appareat quid sit statutum: quod hic notandum erat ex adiectione in margine prius facta, quæ post in contextum deprauata relata est. Verba autem ita videntur facile restitui posse. Sed Epistolam de Vit. & honest. cler. cap. vt quisque. clerici dicunt, vt ibi. Burch. lib. 2. cap. 56. cum can. citat ex Concilio Nannateni, sed neque in Matiscensi, neque in Nannateni quidquam huiusmodi reperitur. Lat.

S. Marens natione Romanus successor Siluestri, qui cepit an. Domini 339.) 336. L

Tempore Beati Damasi Papæ circa annum Domini 387.) 381. L

S. Alexander natione Romanus Papa quintus à B. Petro) septimus. L

Qui cepit anno Domini 121. præcepit vt panis tantum) 109. L

Pelagius autem primus natione Romanus, qui cepit anno 558.) 550. L

Sixtus primus natione Romanus successor Alexandri, qui cepit an. Domini 119.) 117. L

Siricius Papa natione Romanus, qui cepit anno Domini 388.) 383. L

Leo I. natione Tuscus, qui cepit an. Domini 441. in ordine 47.) 40. L. 46. L

Qui in larete Christus) nisi vnum vniuus habuit) non. L

Gregorius I. natione Romanus, doctor egregius, in ordine 61.) 65. L

Qui cepit anno Domini 592. inter multa) 590. L

Cum omni si da propitium peccat) omnibus Sanctis da propitius.

Innocentius Papa I. natione Albanus. in ordine 43. qui cepit an. Domini 407.) 41. L. 402.

Sergius I. natione Syrus in ordine 87. qui cepit an. Domini 677.) 85. L. 687.

Missâ Gregoriana locum summum nequit habere) suum. F

Varie Lectiones, Animaduersiones, & Correctiones, in Opera S. Ambrosij.

Parisijs apud Guillelmum Merliu. 1569.

Ex vita scripta per Ioannem Costerium.

Hæc igitur peste extincta in comitiali contentione) Deposuit à Damaso in Concilio Romano Auxentium scribit Sigon. lib. 7. Occid. Imp. 164. Lat. Extat eruditissima eiusdem Latini Latinij probatio typis impressa opera Domini Magri Canonici Theologi in qua euidenter apparet Ambrosium electum viuente Auxentio.

Non

Non esse tam effectam, ac orbatam *(Ambrosium)* Li-
guriam. F. Nam quid hic agit Vmbria. L.

Anno post Christum natum trecentesimo septu-
agesimo septimo, Gratiano, & Equitio Consuli-
bus) At annus is fuit 374. Valentiniano, &
Victore Coss. an. 369. Sigon. L.

Venerat id tempus ē Syrie partibus Mediolanū
alium quidam Auxentius) Imo idem, qui depoi-
situs fuerat, vt ex epist. 32. & Sigon. lib. 8. Lat.

Qui fuit à partu Desparæ Virginis *nonage finus*)

Anno Urbis 1148. Domini verò 397. Atticus,
& Cæsaricus Consules notantur. Quare post Con-
sularum eorum Ambrosij mors iudicat necesse
est. Constat enim Martinum Turonensem Episc-
opum Attico, & Cæsario mortuum, superli-
te Ambrosio, cuius obitus si in Aprilem men-
sem incurrit, necessariò sequitur post eorum
Consularum, idest Honorio Imp. IV. & Euty-
chiano Coss. an. Dom. 398. Ambrosium mor-
tuum esse. Atque ita in suo Chronico tradit
Marcellinus Comes apud Honuphr. post com-
mentarios Fast. Rom. pag. 58. in prædictis Coss.
indict. 11. Hieronymus autem in Chronico E-
piscopatus Ambrosij post Auxentium in ann.
Dom. 378. retulit. Sed Prosper in Supplemen-
to consularum Honorij, & Eutylichiani an. Dom.
401. tribuiturque ab inuro Episcopali munere

ad eius exitum anni 24. numeretur. Erit au-
tem annus primus Valens primus quoque
Ambrosiani Sacerdotij, vt ex prædictis, & Her-
manno Contrafacto planissime constare omnibus
potest. Quare non est facile in diuersorum scrip-
torum varia sententia quicquam certum pro-
nunciare. Postremo Sigonius lib. 2. Hist. Imp.
Oceid. audacter tradit eodem anno, idest, At-
tico, & Cæsario Consulibus Ambrosium pridie
Non. Aprilis, Martium 4. Idus Nouembris
obiisse, ita vt non Ambrosio superstitite; sed
iam ante septem menses mortuo Martinus ob-
ierit. Tenuit autem Ambrosius Episcopatum,
annis 29. An. 369. creatus vsque ad annum
397. in quo obiit. Ita ex Sigonio, cui facile
assentior, cum idem prius scripserit Honuphris
in Chronico Ecclesiastico.

Ex vita scripta à Paulino Presbytero.

Auctorem vite huius Presbyterum Ecclesiæ Medio-
lanensis fuisse quis facile colliget. Quod &
Paulino Nolano Episcopo conuenire maxime
potest, vt ipsemet scribens Alipio epist. 42. in
ordine testatur his verbis. Nam ego & si à Del-
phidio (ita enim legit Sigonius) Burdegale
baptizatus à Lampio apud Barcinonem in His-
pania per vim inflammata plebis subitò sacra-
tus sum; tamen Ambrosij semper & dilectione,
ad fidem narratus sum, & nunc in Sacerdotij
ordine confoueor. Denique suo me clero vin-
dicare voluit, & si diuersis locis degam, ipsius
Presbyter censetur. &c. Sed non videtur veri-
simile Paulinum Burdegalem nobilissimum Se-

natozem, de quo Ambrosius ad Sabinum epist.
36. honorificè multa scripsit post secessum No-
læ electum, & ante Ambrosij obitum iam Epis-
copum factum, ita vilem apud Ambrosium lo-
cum tenuisse, vt amanuensis, & librarij munus
obiret, vt hic auctor infra fatetur; & Paulinum
Nolæ Episcopum Mediolani Ambrosij Diaconum
fuisse nusquam legi; Auctor autem vite
manifestò asserit se eius Diaconum fuisse semel,
atque iterum. Adde Gennadium in Paulino,
qui Nolæ Episcopus fuit, cum multa eius scri-
pta recenscat, hoc vite Ambrosij non numerat.
Præterea Isidorus Hispalensis lib. de Scripto-
r. Ecclesiast. cap. 4. Paulinum Presbyterum lau-
dat, qui libellum de Benedictionibus Patriar-
charum explicauit triplici intelligentiæ genere
& vitam Beati Ambrosij rogatus ab Augustino
conscriptis. Quare ex ijs non potest idem Pau-
linus & Mediolanensis Presbyter Ambrosij vi-
tam censi scripsisse, & Episcopus postea No-
læ fuisse, cum Gennadius, & Isidorus multos
post Paulinum utrumque annos scripserint. Ho-
norius quoque Augustadinenis Paulinum
Nolanum negat Ambrosij vite scriptorem fuisse,
sed Paulinum Presbyterum Mediolanen. vt
Galleus in suo Martyrologio notauit. Lat.
Cui non minimū solati) Sacerdos præbuit dando
sumptus, vel alia) & F
Ingemiscbat enim vehementer cum videret radi-
cem omnium malorum avariciam pullulare) < L
Sifimi etiam, & Alexandri Martyrum, qui nostris
temporibus Sifini) L.

Ex libro 1. Officiorum.

- Cap. 10. Quotidiano vsu palestræ durantes mē-
bra, nutriendis patientiam laborem affluunt) L
Cap. 15. Adhuc populus spectat, adhuc athle-
te in stremate sunt) icaminare. L
Cap. 20. Sed quos sæpe incurrit, si intempe-
rantium incidamus consortia) in. L
Cap. 21. Mala enim lex peccati indignatio est)
ille. L
Cap. 23. Nam licet interdum honesta loca ac
suauia sint) < L
Cap. 24. Nonne multiplicitate necessitudinis per-
stratus affectu) multiplicis. L
Cap. 26. An non ille eruditus in omni scien-
tia) Egyptiorum) né. L
Cap. 28. Ideo ista incidi, quia non arbitrabar
posse tueri) in. L

Ex libro 2. Officiorum.

- Cap. 24. Caterum si quis non obedit Episco-
po extollere, atque exaltare sese desiderans, &
obumbrare merita) querens etiam. G

Ex libro 3. Officiorum.

Cap. 5. *Es apponatur mihi, non sit à Domino inijcere nianum meam in Christum Domini)* *ut* *certis modis* *mihi non sit à Domino, idest, auertat à me Dominus.* L

Cap. 6. Captans annonam maledictus in plebe est) Neque vulgata latina editio, neque quam græcam habemus Lxx. interpretum nomine, neque hebraica nunc habet in cap. 11. Proximi semel tantum eam sententiam, quæ hic prior citatur. Qui continent frumentum relinquunt illud nationibus. Quod verò infra addit. Captans annonam maledictus in plebe neque græci habent, neque latini in eo loco. Ex quo etiam Cyprianus ad Quirinum lib. 3. cap. 61. ita citatur. Quare purandum est eundem locum repperit esse ex diuersis interpretibus. Lat.

Cap. 7. Frumentum suscipis, nec affectum impartis) impartiris. F.

Cap. 12. Melius est non vovete, quam vovete id, quod sibi & cui promittitur) is. L

Cap. 14. Et facta sunt vicia, & vesicæ cadentes in hominibus) cadentes. L

Tunc senior filiam suam virginem, & coæqualem eius, cum qua cubitare solita esset) Tunc senior filiam suam virginem, & iugalem eius, cum qua cubitare solitus erat. L

Et introiit nuncijs, & mandatum regis pertulit) Non ita narrat Regum historia. L

Cap. 16. Nec te peniteat eiusmodi offensiones) Nec te peniteat eiusmodi offensionis.

De Virginitate lib. 1.

Nam forte de terra suscitavit inopem, & de stercore erigat pauperem) Num. F

Aut declinauit aqua valdis ventis, quæ portatur) valido. L

Lib. 3. Quod aliquando inueni ob amorem Dianæ concigisse) Hanc fabulam non habet ita Virg. 7. Ouid. 15. Seruius in 7. Virg. Hyginus, & alij. L

Denique etiam ille Philosophus ipse, qui nomen inuenit &c.) Cicero Tule. 4. initio non ita omnino. Seneca de Ira lib. 3. cap. 9.

Quod etiam cum horremus aliquid animo recurrendum est) Quo. L

Palpitante licet motu damabat incestum) damnar. L

Sancta Pelagia apud Antiochiam quondam fuit) Exemplum non imitandum. Eusebius 8. histor. c. 12. matrem facit huius consilij auctorem. Niceph. 7. c. 12. Miror tantum virum hoc exemplo adducto, ac probato, ita statuere veritatem non esse, cum & ratio ipsa, & leges vniuersæ semper improbarint hoc factum, & poena etiam pericula sint. Lege eundem infra, & Aloyium Lipomanum tom. 3. vitæ Sancti Lauren-

tium Sarium. Vide Aug. de Ciuit. Dei lib. 1. cap. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. & 25.

Vt quæ religioni debitum soluerat, pietate hærede mereretur) mereretur. L

Unde etiam bona mater euentu hæsit ambiguo) euentus. L

Tunc ait illa Dominus: Maria respice ad me) Hæc verba, Respice in me, non habent neque latini, neque græci Codices vlli. L

Aperi mihi foror mea, surge proxima mea, columba mea, perfecta mea) < L

Cincinnati autem sunt in eo guttatur noctis) mei P. C.

Ad Virgines exhortatio.

Sic & aliquando Balaam dixit: Moriatur anima mea pro animis iustorum) & vixit in animis. L

Quod ipsum tamen si abundaret, timeretur magno pretio seruitutem) emeretur. L

Eritis profecto si abieceris virginitas onera conditionis) alluerit. L

Denique operiuntur nubem, cum acceperint nuptiarum velamina) vt. L

Cognouit Heuam uxorem suam, & illa concepit & peperit filium, cui nomen Abel. Melior itaque secundus, quam prior fructus) Videtur hic aliquid deesse, idest: peperit Cain, & dixit possedi hominem per Deum & rursum. L

Vnde & scriptum est de Euangelistis. Diuiserunt sibi vestimenta mea) De pro ab.

At illa ubi audiuit hanc vocem, vultum aperuit soli inuoluta, atque inuoluta) inuoluta. L

Sepes de necessitatibus te liberat; in septimo autem) sexies. L

Institutio Virginis ad Eusebium.

Cap. 3. Cum enim fecisses hominem, & potuisses in paradiso operari) posuisses. F

Cap. 7. Cum eodem gestiebat resurgere, non ignara fuis mysterij) < F

Cap. 14. Venter tuus sicut aceruus tritici minui inter lilia) muniti. L

Cap. 15. Ex illo ergo utero Mariæ diffusus est in hunc mundum aceruus tritici minui) muniti. L

Ad Virginem Deuotam.

Fieri potest, vt Ambrosij sint quæ sequuntur. Sed mihi quidem longè ab eius viri grauitate, emendatione, & eloquentia abesse videntur. L

Ad Virginem Lapsam.

Cum inter Hieronymi quoque scripta hæc eadem reperiantur, & parum sapienter Ambrosium, diligenter obseruandum, cauendumque ne temere vitiosius tribuamus. Habent enim quoddam, quæ Ambrosio maximè conuenire videntur. Erunt

Erunt hæc fortè eiusdem, cuius superiora; vti-
tur enim sæpe iisdem verbis. L

Cap. 4. Quibus te *spinis* serpens ille nequissimus
obligavit? (spiris. L

Cap. 6. O quicquid præterdit sermo crudelio-
ra occurrunt) O, inquit, qui præterdit sermo-
nem, crudeliora incurrit. Hier.

Cap. 8. Quantumvis, & qualemvis cruciatum
longior vita *ducent*) deduceret. L

De Viduis.

Lacare sterilis, quæ non *parturi* erumpet, & exclama-
ma) paris. L

An despiciabilis nobis *auctor* videtur ille Domini-
ci corporis auctor) < L

Paratus est moritudine animi stetus oculorum)
enim. F

Sabbato tantum, & Dominica, *sacrarumque* tem-
poribus feriarum) Domini sacrarum. F.

Eo quod *cassi sunt*, & fatigati) quo. F

De Penitentia lib. 1.

Cap. 2. In quo se, suamque damnat sententiam
sua damnat sententia) Alij codices impressi le-
gunt: In quo se sua damnat sententia. Igitur
alterum additum ex varietate lectionis. L

Aliud enim quasi *delinquendi* parte vsurpares, aliud
quasi *erumne*) delinquenti. L

Cap. 3. Nunquid non habebit *remunerationem*
laboris) remunerationem. L

Cap. 16. Quoniam qui dimississet omnia sua, &
Deum secutus esset: septies tantum reciperet)
Locum Lucæ cap. 18. Cyprianus quater citauit
semper iisdem verbis, id est: Nō centies tantum,
sed septies tantum. Citatur item iſd. tom. 4.
August. in quest. Noui, & Veter. Testam.

Ex lib. 2. de Penit.

Cap. 2. Sed tamen de Baptismo dictum, nē quis
iteraret vera *ratione* persuadet.) ratio. L

Cap. 3. Si ex toto corde, & manifesta confessio-
ne peccati penitentiam *gerant*, Sacramenti coe-
lestis refundendam gratiam) agant. G. ege-
rint. L

Cap. 6. Putet nobis saltationis *lubrica* histrio-
nicos motus) ludicræ. Alias.

Cap. 8. Si dignus fuero lachrymis tuis *fatorem*
absorbo) absorbam. L

Exhortatio ad Penitentiam.

Admoneo vos fratres &c.) Aug. hom. 41. quæ in-
cipit Penitentes, hæc eadem ad verbum refert,
quod relatum est etiam in c. Penitentes. de poe-
nit. dist. 3. L

Baptizatus homo, si postea desertor &c.) Hic in-
cipit fragmentum Cæsarij. L

Peccati: & mox, vt audiuit, abstulit peccatum

suum) suum. L

De Fuga Saculi.

Cap. 8. Sapiens enim quando *monuit*, addidit)
minuit. V. C.

Paritura enim erat, quæ *conceperat*, & promiserat
Deus) conceperat. V. C.

Paritura antè expectatum ingenium celeritate)
partus *seca* sapientie) factum. V. C.

De Bono Mortis.

Cap. 2. Nunquid *hic* *consulit* Imperatore dis-
cedunt) inconsulto. F

Cap. 9. Et quasi *feruida* cauea claudatur sepul-
chri) fera. P. C.

Tom. 2. De Vocatione Gentium. lib. 1.

Duo libelli de Vocatione Gentium Romæ in Vari-
cana Bibliotheca non modò inter opuscula
Prosperi Aquitani reperitur, verum eius no-
mine, & cognomine eorum initia muniuntur.
Præterea contra Pelagianos acriter agit, qui
post Ambrosij obitum orti sunt, nē dicam de
stylo ipso faciliè pronuntiari posse Ambrosij non
esse. Aceedit, quod Augustinus contra Iulianū
Pelagianum scribens, diligentissimèque ex Am-
brosij scriptis sententias prolatus eruens,
nunquam horum librorum meminit. cum alio-
quin ex his vnijs plura, quàm ex cæteris omni-
bus argumenta suppeditari possent. Louani-
enses inter cætera Prosperi opera hoc quoque li-
bellos excudi curarunt, vt tandem auctori suo
opusculum vindicarent. Iat.

Cap. 3. Diuinorum eloquiorum fontibus mun-
dari benedicant, & laudent Deum) inundati. L
Postremò omnes sine cuiusquam exceptione pro-
misit) omnibus. L

Cap. 5. Et inuidia agentes odibiles *audientes* in-
uicem) odientes. L

Cap. 9. Qui & incipere, & perficere *voluisset*)
valuisset. L

Exhortetur & corda vestra, & consumet in omni
opere) < L

Et tu conuersus confirma fratres tuos, & roga ne
intretis in tentationem) Locus Lucæ iſd. citatur
infra libro seq. cap. 9. & ad eundem modum
citatur in libello de Lib. Arb. ad Rustinum quod
certè mirum est, atque vnde hauserit postrema
verba illa: Et roga ne intretis in tentationem,
non video, cum Christus ea non vni Petro, sed
omnibus Apostolis, vt scribit Lucas, vel tribus
fœuocatis, vt scribunt alij.

Et contra omnem *electionem* de libero arbitrio
gloriantem) elationem. L

Quia licet iſt *sit homini bonum nolle*, tamen nisi do-
natum non habet) Quia licet inſit homini vel-
le. L

De Vocatione Gentium. lib. 2.

Cap. 4. Vniuersi generis animalium quantum reparationi oderat) reparationi sat erat. L.

Cap. 8. Causa communis est, non vnum esse de tanta paritate iudicem) iudicium. F

Qui hinc finē lauacro generationis existit) existit. F

Ita vt multis sapē, quos suorum impietas deseruit, alienorum cura serauerit) multos. L. seruauerit. L.

Sicut igitur nouissima contemplerur secula, seu prima, seu media) contemplerur. F

Cap. 9. Quis auctore gratia eodem proficit timore, quo caput) gratia. F.

Si quidem tam grauis tum perturbatio etiam post illa concussit) concussit. Aliā.

Ad Gratianum Augustum lib. 1.

Librorum de Fide à se scriptorum meminit in Comm. in Luc. lib. 3. in expositione mysteriorum Ruth, quod est in lib. 3. c. 5. Libros octo de

Fide Catholica scriptos ab Ambrosio respondente ad epistolam Gratiani Augusti asseruit

Symmachus Papa in Epistola Apologetica contra Anastasium Imperatorem. Extat in Bibliothec. SS. Patrum tom. 1. Simul ergo numerantur de

Fide libri quinque, & tres de Spiritu Sancto, vt octo libri verē dici possint. Palchafius appellat

hos Libros de Trinitate) ita enim habet in expositione cap. 37. Matth. de Cæna Dominica

Bibliothec. SS. PP. tom. 4. Lat.

Cap. 2. Non quicunque inquit, qui dicit mihi Domine Domine) < L.

Rusticus noster cum sicus inderet) inuenit, quod P. Iosephus ignorauit) Quis hic rusticus sicus

inuerit, nisi Icremias significetur, non satis videtur: fortē ob suum cathos viros. cap. 24.

Cap. 4. Aut velut quadam monstruosi Sylla portenti in varias formas) Scylla. L.

Cap. 5. Quia supra omnia est Deus benedictus in secula) sicut scriptum est) Qui super. Aliās.

Quem non legit, sed credi indicauit) credidit. L.

Cap. 7. Vanē iactare consueuerunt, quod scriptum est. Et Deum eum) Dominum. L.

Ad Gratianum. lib. 2.

Cap. 1. A plenitudine diuinæ potestatis vnigenitus excluditur) bonitatis. L.

Cap. 3. Num intra homines constituit Deum) infra. L.

Timet ergo Christus, & dum Petrus non timeat Christus timet) cum. L.

Cap. 4. Aut si voluit de patre dictum, reliqua non coluerit) At. Aliās.

Ad Gratianum. lib. 3.

Cap. 3. Christus autem Dei sapientia sit, non accedens vtiq̃ue) accidens. L.

De Spiritu Sancto. lib. 1.

Cap. 1. Quo facilius is, qui silem non deseruit, vel ratione fluctantur) fidei. F

De Spiritu Sancto. lib. 2.

Prolog. Licet fortibus, & diabolus sit pusillus) Scilicet, fortibus, & diabolus sit pusillus. F.

Lib. 3. cap. 12. Sicut Apostolus dixit. Spiritui Dei seruimus) Deo. F

Cap. 12. Stant præterita, volant futura. Et quasi alæ Seraphin) vel. F

Ita faciem Dei, vel pedes velant. Eo quod in Deo qui nec principium, nec finem habet, omnis ab hac cognitione principij) absque. F

Tom. 3. Oratio in obitu Valent.

Quam molle illud, ac plenum deliciarum inuidia meritis ceruicē portare) inuitamentis. L.

Bene beatus plane, qui vel in senectute correxit errorem) < L.

Iactabant inuidi, qui præmaturē prandium peteret) quod. L.

Que cito mouere inuidiam solet regia cupiditatis accusator virgeret) cupiditatis. L.

Quod sæpē me appellabat absentem, & à me inuitatum se sacris mysterijs) inuitandum. L.

Eo quod vadem fidei tue habere) caput comitem tuum velles) habere apud. L.

Si pro te non esse auditum videres, multa habueram, quæ tenerem) tentarem. L.

Post victoriam reuertenti occurrerat filia ignara pietatis, ignara promissi) guara. L.

Et ideo præ cæteris causis me accersendum putauit) accersendum. L.

Sed iam chara mihi complectar viscera, & debite quondam sepulchro) condam. L.

Caput eius auris cephas oculi eius lunt columba) cephas) iuxta LXX. 19. 27. Dan. 10.

Manus eius torquate plena) tasi) Tharsis.

Quid videbis, inquit, in Sunamite, de qua venit sicut chori castrorum) Sunamitide, quæ. L.

Audiuit a Domino) conuertente Sunamitis) conuertente. L.

Conuersa est iterata communionē ad gratiam Christi) communionē. F

Speciosi facti sunt gressus tui in ca) ceamentis filia Aminadeb) Nadab. L.

Vt quia superiorē eminentionē, vt velles) quasi. Sed etiam gratia suauitatis, quæ florebat) liliū) vt. L.

Quod non regalia diademata, sed Domini sanguinis insignia) dominici. L.

In Obitu Fratris.

Raptus est ne manus incideret Barbarorum)
in. L.

Quam maius putabat fufum in viscera, quod tantum sibi rectum oratio) Quamto. P.

Nunquam nobis fuit vitæ condicio discretior) discreta. L.

De Fide Resurrectionis.

Et pœnæ additios quam immortalitati debitos, quos dilexeris æstinare) deditos.

Sed recuperandi tibi interclusa spes: quasi euidam certa redeundi) cuiquam. L.

Denique multa gignentia: quamvis iugi serenitate, humo arida, arenosaque nascuntur) humi arido, arenosoque. L.

Qui vel animam, solam durare dicant post corporis mortem, vel putantur credant) putantur. L.

De obitu Theodosij.

Quando in regno Domini Iesu Christi & considerat templum eius) se.

Quando eius flantilla adhereret fidelis anima Deo) Flaccilla. L.

Ideo illum Christus de stercore lenavit ad regnum) illam. L.

Quero vel vexillum salutis, & non inuenio) enim. L.

Ego, inquit, in regnis & Crux Domini in pulnere) regis. L.

Illa generatum deiecit ego resuscitatum.) docuit. L.
Misi itaque filio suo Constantino diademam gemmis inhiatum, quas prætorior) prætorior. L.

Epistolarum lib. 1.

Epist. 1. Statim statetem pro didrachma iussit pro se, & Petro dari) Sed. L.

Ep. 3. Non est enim acceptum, nisi quod fuerit in divinis synchronis) azymis. L.

Lib. 2. Ep. 7. Prohibetur enim, qui non fungitur ijs, quæ desiderat) frui. L.

Et quanta in ipsis insipienti naufragia sint quid huic adiumento) quod. L.

Quæ iniquissimi animæ nostræ adversarii ignitis sæpè) nequissimè. L.

Lib. 3. Ep. 11. Et audiens verba Dei quomodo ad corporis infirmitates) quodammodo. L.

Lib. 4. Ep. 13. Si quidem David duas uxores habuit Achiam Iezrahelitem, & Abigail acquisitam sibi postea) Achiam. L. Achiam ita habent LXX. Sed facile fieri potuit, ut postrema nominis littera ex forme affinitate ex A in A verba sit. L.

Lib. 5. Ep. 20. Nihil etiam in Sacerdote tam periculosum apud Deum) periculosum. L.

Sit aliquis iste Episcopus (serventior in exultatione) Synagoga) alioquin. F.

Nunc velut Romanus legitur se vendicandos patient) petunt. F.

Ille igitur statim à Francis, & à Saxonum gente, in Sicilia, Siciæ) Siciæ. F.

Aliquos Christianorum, aut gladio, aut fustibus, aut plumbis necatos) plumbis. L.

Ep. 31. Sed vni rerum experiantur putes) spectandam. F.

Capit aurorum oculos speciei formosi, visumque perfert) visumque. F.

Quid de Atilio loquar, qui miliciam etiam mortis impendit) morti. F.

Sacrificium vestrum ritus est bestiarum errore reperi) Sacrificij vestri ritus. L. Sacrificium, vestium vetus. F.

Odi ritus Neronis, quid dicam bimestres Imperatores) Quid. F.

Per iniurias, per inopiam, per supplicium nos credimus) circumus. Alias.

Non est integritas quæcunque tanquam in auctoritate) V. C.

Sed quæ melioratio, ut eorum munera petant) malum) ratio. F.

Et vnde Græcis oracula habita suæ querens) habita. L.

Ergo mensuram, quæ legibus tenetur inclusa) mens vestra. L.

Quem beatiorum Cneo Pompeio Romana templa miserrum) visentur. L.

Ep. 33. Nec altaria tenebo vitam obsecrans; sed pro altaribus gratias) gratis. C.

Ep. 34. Sed quia in secus aliquo delitescere, & Sacerdotio exire) servite. L.

Ep. 35. Ignovit illicchus retrahi epistolam) iussit eradi. L.

Lib. 6. Ep. 40. Filium itaque coeternum Patri suscepisse carnem) Patri. F.

Sic in illa forma hominis nihil ei defuisse quo imperfectus homo iocundaretur) quin perfectus. F.

Sed quia impossibile est mensiri Deo non sefellis ergo quia) sefellit. Ergo quia. F.

Lib. 7. Ep. 46. Eo quod in labijs eius diffusa gratia & sit in moribus) sit, &c. L.

Quia ipse tanquam bonus retrorsum rediens Bononiam. Codd. vet. & O.

Ep. 51. Male de te indicat, nec de me melius) indicas. L.

Ep. 55. Ambrosius Fergadio & Delphino) Hinc Fergadium eum puto esse, cuius exar libellus contra Arianos, de quo Sulpitius Sever. lib. 2. Histor. Saec. Plura scripsit, cumque Galix Episcopum facit. Vide quæ notavi initio eius libelli, qui nunc cum Athanasio, de Trinitate editus recens est. Delphinum, vel Delphidium (ita enim vocat Sigonius) eum esse arbitror, ad quem extant epistolæ quinque Paulini Nolæ Episcopi. L.

Ep. 57. Vnde de nobis propheticum illud concinere videtur pro laboribus. Vidi tabernacula) Pro

Pro laboribus viçi. L.
 Ep. 59. Le emigrant à nobis veteranus Christi
 Iesu cælo, terraque illius solum mutans) cælo
 terra. L.
 Munio desiderio. & expectito diu fruimur v adha-
 rentius amplexu) & L.
 Lib. 8. Ep. 62. Vmbilicus tuus crater tornati-
 lis non deficiens *musso*) *apulus*, mixto. L.
 Lib. 9. Ep. 73. Quando libertatem visipai, qui
 negat sanguinem) Quomodo. L.
 Lib. 10. Ep. 78. Extreme opis egentes com-
 pelluntur inopiam *gerere*) gemere. Concil. T. 1.
 Aut certe victum inopis *stineris* vsurpare) icine-
 ri. L.
 Vt si in eo perseveraueris, quo *veniens* non put-
 tet) quod & conueniendum. L.
 Lib. 11. Epist. 80.) Extat in tom. 1. Concil. inter
 epistolæ Suricij. L.
 Qui quasi vilitate Christi nosse se iacent, vt sub
 vehemenco) Qui quasi vilitate Christianos se
 iacent, vt sub vehemenco. F. Qui quasi subtiliter
 Christianos sese iacent. Tom. 1. Concilior.
 Passim in furorem Gentilium publice à Fideiibus)
 Passim sanctorum Gentilium publicatur) sed à
 iudicibus. Tom. 1. Concil.
 Scriptura honorifica videtur esse delata, vt sacer-
 dotali inditio) Scriptura horrida videtur esse
 delata, vt sacerdotali iudicio. Tom. 1. Conc.
 Detecta diuina legi contraria spiritali sententia
delectantur) delectetur. Tom. 1. Concil.
 Sed Virginitas nuptias Deo deuotas) Sed Virgi-
 nes, quas nuptie creant Deo deuotas. Ibid.
 Ep. 81. Appetentia igitur voluptatis constat *ac-*
ceptum Adam excidisse) deceptum. L.
 Clamat ergo ille (vt *Deianthus* asserit) quia non
 potationes.) Hermaëbus Agemarchi filius Mi-
 tylenus heres Epicuri, & discipulus. & succes-
 sor in secta, & disciplina) atque ita puto res-
 tituendum nomen incuria librorum depraua-
 tum. Drog. Iacrt. in Epicuro. Lat.
 O stultum Heliæum, qui syluestribus *ramis*, &
 amatis pascebat prophetas) grumis. F.
 Vt sit promptus ad misericordiam, *promissum* non
 remordeat) remissum. F.
 Ergo quia sine crimine est vnus vxoris vir *tenen-*
sur) Idem valet, ac si dicat admittatur. L.
 Ep. 83. Euntes. ite parate nobis pascha, vt man-
 ducentur) < V. C.
 Ad cognoscenda Domini testimonia *Ecclesiastes*
ait) & Ecclesiastes quoque. V. C.
 Cum igitur triduum illud sacrum in hebdomadâ
 proximam *concurrat* victimam) incurat. V. C.
 Cum incidisset quarta decima luna ☾ vigesimo,
 & octauo die *Pharum* mensis celebrarunt Pas-
 cha) < V. C. Phanemoth. F.
 Qui est non primus mensis, sed duodecimus, &
 incipit sexto kalend. Aprilis) Deest aliquid. L.
 Sed & propolita lectio docet litteram non *confer-*
quendam) sequendam. V. C.
 Et occidit illi una tota multitudo Synagoga) om-
 nis. V. C.

Et super limen ostij domus, in quibus manduca-
 bunt) qua. V. C.
 Et edetis illum cum sollicitudine *Pascha*. Pascha
 est enim) < V. C.
 Et non poterunt sustinere apparatus v sibi fece-
 rant in via) quem. V. C.
 Sicut & septuagesimo sexto anno v die imperij
 Diocletiani) ex. V. C.
 Ep. 84.) Extat excusa inter opera Prosperij A-
 quitani.
 Ambrosius Episcopus Sacre Virgini Demetriadi)
 Hæc verba non sunt in V. C.
 Vt oriaur in deserto aqua, & *sens* in sicca terra
 flamina) fluant. F.
 Quod Virgo Anicia super omnes fastigium tra-
 hens beate nobilitatis euecta, de cuius fecun-
 ditate aus, atque arauis responsura posteritas,
 & familiar votis expectabatur) Quod Virgo
 Anicia super omne fastigium beate nobilitatis
 euecta, de cuius fecunditate aus, æque ara-
 vis responsura posteritas, & familiar votis ex-
 pectabatur) L.
 Quasi tunc illius gratia particeps factus est) Quia
 si. L.
 Sed quid illud est, quo corpore totum sensuum ex-
 teriora pulsantur) quidquid.
 Quæ fieri sine ipsius opere non possunt) ope. L.
 Vnde cum sanctorum animus ex Deo sic ut illis
 meditari) vtilis. L.
 Ep. 85. Tales ego ambio defensores, tales mili-
 tes habeo) aucto. L.

Sermones

Ser. 7.) Augustini sermo 19. de Verb. Domini. L.
 Ser. 9.) Habetur inter homilias Maximi. L.
 Ser. 11. Hi mente viperea generationem celo-
 stem carnaliter existimant) existimant. F.
 Ser. 14.) Habetur inter homilias Maximi. L.
 Alter exultet in holocaustis, alter consumat in pan-
 nis) consumatur. L.
 Ser. 16.) Et caligo referta criminibus *saeculorum*
 possideret) seculum. Alias.
 Ser. 27. Sic ergo mortificat Dominus, vt *visi-*
ficare faciat) viuere. F.
 Vt his quadraginta diebus ieiunijs, orationibus,
 vigilijs opera commodemus) operam. F.
 Ser. 29.) Habetur inter homilias Maximi. L.
 Ser. 30.) Habetur inter homilias Maximi. L.
 Ser. 31.) Habetur inter homilias Maximi. L.
 Ser. 32.) Habetur inter homilias Maximi. L.
 Ser. 37.) Est quidem apud Augustinum num. 77.
 de Tempore sed citominus Ambrosij 1.
 Sed videamus quæ causa *steterit*, vt ieiunia Sal-
 uator indicere) extierit. L.
 Illius mactatum solum nec dum, scissum fuerat)
 rastro. Aug.
 Videte rem miram in paradiso cum Adam diabo-
 lus v dunicat) decerat, in deserto eam Chri-
 stus diabolus. Aug.
 Ser. 40.) Habetur inter homilias Maximi. L. 19
 Ser.

Ser. 41.) Habetur inter homilias Maximi. I.
Vt comparatione eius mors remedio putetur esse non *pena*) potius. I.

Ser. 43.) Habetur inter homilias Maximi. I.
Ingrati inquam, qui Deum nec quasi sciri merentur v dominum) v. L.

Nisi gratiarum etiam scilicet in *moderata* confes-
sio) modulata. I.

Ser. 44.) Habetur inter homilias Maximi. I.
Plus incipit *dolere*, quod sperat, quam sentire, quod patitur) dolere quod sperat. Verba non satis consentanea rei ipsi, quare interpretis infertia factum affirmari potest, qui *desit*, quod hic parturire, idest, auere, & cupere aliquid efficere, aut consequi potius significat, quam dolere, ita veritas non suo loco. Hinc autem, & supra etiam sepe colligi potest, hos sermones vel omnes, vel plures ex eis à Gracis scriptos, & postea non ab Ambrosio, sed alio minorum gentium pio scriptore versos fuisse. Lat.

Ser. 45.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 46.) Habetur inter homilias Maximi. I.
posteaquam stetit *erectus* est) erectus. I.

Ser. 47.) Habetur inter homilias Maximi. I.
Sanctum Petrum in Saluatoris passione sine *erro-*
ribus profectis) suis. I.

Ser. 48.) Quid habet hic sermo, in quo non possis agnoscere Ambrosij, vt sic fieri nullo modo possit? I.

Ser. 49.) Hanc orationem ipsam verbis penè totam habemus apud Augustinum ser. 218. de temp. tom. 10. Habetur etiam inter homilias Maximi. I.

Ser. 50.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 51.) Sermo est apud Maximum hom. de Iuda traditore 119. & Aug. serm. 128. de temp. I.

Ser. 52.) Reperitur hic sermo non modò inter homilias Maximi in solemnitate paschali, sed etiam inter homilias 56. Eusebio Emiseno adscriptas. I.

Ser. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 60.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 61.) Habetur integer inter Homilias Maximi. I.

Æqualis ergo eorum necessarius, vt esset festiuitas, quorum *æqualis* esset, & sic *quantitas*) æqualis est, & sanctitas. I.

Non igitur ieiunamus in v quinquagesima) hac. I.

Ser. 62.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 63.) Non tam *verè*, quam causa, & interpellare dominum) voce. I.

Cur huiusmodi suscipiuntur *adulteri*, qui Patri pudori sunt) adulterini. I.

Dicit enim scriptura: Adulterorum filij in *consum-*
matione erunt) inconsummati. I.

Ser. 66.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 68.) Extrat apud Aug. ser. 26. de Sanctis, Tom. 10. I.

Sanctum Apostolum baptisimi gratia in ipsa *eade*
extitisse) nec fecit. Aug.

Dicendo: Dabo vobis terram fluentem lac, & mel) Dicens: Dabo vobis terram melle, & lacte manantem. Aug.

Quæ iugiter *parum*, suaveque distillat.) Quæ suauem potum distillat. Aug.

Quæ enim Pauli Epistola non nulle dulcor est, lacte candidior) non. Aug.

Igitur iam Paulus possidet regnum, quoniam caret & sanguine, qui impedire dicuntur regnaturum) Iam igitur Paulus possidet regnum, quod caro, & sanguis non possunt, quæ impedire dicuntur regnaturum. Aug.

Ser. 73.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 77.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 78.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 81.) Homilia Basilij est 35. in gratias ab Ambrosio non ad verbum versa: sed fusiùs alicubi multis additis, locupletata, & exornata. I.

Similis namque eiusdem ignauie est in aduersis) enim, atque. I.

Mente, ac proposito *pauperes*, ac totius boni egenus) pauper est. I.

O quam multi pretij *tibi* in die iudicij sermo ille) videbitur) tibi. I.

Ser. 82.) Habetur inter homilias Maximi. I.

Ser. 92.) Er hæc potuit quoniam Ambrosij pugne scripta esse? o hominem verè sapientem. I.

Hexameron lib. 1.

Cap. 1. Neque *disciplinam* quandam matetiz, quam contemplantur) discipulum quandam. V.C.

Quod visibilibus, atque inuisibilibus *substantiarum*, & causarum) substantia. V.C.

Cap. 3. Dedit etiam creaturæ *infirmam*, ne anarcho) infirmitatem. V.C. Infirmitatem, idest, corruptionem: nam creata omnia corruptioni subiecta sunt. I.

Quis principium *anti operis* dederit, quis tam cito fecerit) tanto operi. V.C.

Cap. 4. Principium quoque *peruersionis*, & deprauationis dici posse scripturarum) conuersionis. V.C.

Cap. 9. Quod si apud nos oculis iudicium *emittitur*) remittitur. F.

Lib. 2. c. 1. Nam quomodo sibi conueniunt *operatoria* *impassibiles* Dei virtus) < F.

Cap. 2. Quem imitantes philosophi *septem* *stellarum*) quinque. V.C.

Quam *celeberrimus* ille calorum efficit *moeror*) celerissimus. V.C.

Cap. 4. Vnde puto, & illud dictum. *Volatilia* *caeli* semper vident faciem Patris mei) Volatilia caeli Angelos significare videtur: nam reliqua verba ex Euangelij loco sumpta Angelis tributa sunt. Eadem metaphorâ Iob vsus est cap. 28. cum de sapientia dixit. Abscondita est ab oculis omnium viuientium: volucres quo-

De Benedictionibus Patriarcharum.

- Cap.4. Et ipse erit expectatio gentium, alligans ad vitam asinum suum, & cilicium pullum asinae suae) ad helicum. L. 1. *Asini*.
- Hic est ille alligans ad vitam asinum suum, & cilicium) ad helicum. L.
- Cap.5. Sicut docet quinquagesimus septimus decimus psalmus) Nota morem citandorum, psalmorum fortè ex eo principio natum, quod in tres quinquagenas cum distincti essent, secunda series ita post quinquagesimum citari solebat, ut quoto quisque numero, post eum erat, ut quod hic quinquagesimus septimus decimus psalmus dicitur idem sit, ac si sexagesimus septimus) in initio omnium psalmorum dictum esset: nisi fortè locus mendosus ita me existimare frustra coegit. Lar.
- Cap.7. Confundam & ego eum coram patre meo, qui in caelis est) Confundat. L.
- Cap.11. Primogenitus rauri decus eius cornua unicorni) unicorui. P

Lib. De Nabushe.

- Cap.5. Hæc si fateor, verum quid faciam) Hoc si fateor verum quid faciam. L.
- Cap.11. Si non acquiescat arbitrio diuini secunda componitur) cæna non ponitur. Aliàs.

Lib. De Helia, & Ieiunio.

- Cap.3. Nulla illis cura mensuram, nullus conuiuium usus) mensuram. L.
- Cap.4. Et sanitas tua matura orietur) Matutina. Aliàs. Suspico locum esse corruptum: nam quid sanitati cum vestimentis? locus autem Esaiæ cap.58. ubi habent exemplaria nostra. Et sanitas tua. Tertulliano, Cyprianoque: Et vestimenta tua citius orientur. Hoc autem fortasse modo Ambrosius quoque legit, ut ex sententia ipsius penè constare affirmari potest. Locutus idem obiret attingitur ab Augustino lib.13. Confessi. cap.8. in eadem verba legerunt non *mensuram*, sed *mensuram*. L.
- Cap.8. Inter philosophos vina laudantur. Vigiliæ inquit) Labor. F
- Cap.9. Hæc enim succinea ieiunio in castris se prætebatur alienis) < L.
- Ieiunium nescit fœneratorem, non sortem fœnoris nouit, non redolet vîsuras. Mensa ieiunantium non strangulat filium, continentes viri paternæ centesimæ. Non vexat viduam oppignerata sobrii viri, viri defuncti non defœnerata excludit hæredem aula ieiunij) Ieiunium nescit fœneratorem, nec sortem fœnoris nouit mensa ieiunantium, Non strangulant filium, continentes viri paternæ centesimæ. Non vexant viduam oppignerata sobrii viri iura defuncti. Non defœnerata excludit hæredem.

aula ieiunij. Ita Basil. hom. 30. de ieiunio: vnde mutuatus est Ambrosius, ut pictaque alia. L.

Quæ assiduitate fastidio sunt, & diurna continuatione vilesunt) diuturna. L.

Cap.10. Plerumque in turatione incessu prodierit motus animorum) turbatiore. F

Cap.15. Et ergo vix sibi debuit. Habent conuersiones, conferunt licet) Habent. L.

Cap.16. Ebrietas fomentum libidinis, ebrietas incitamentum infaniz, ebrietas venenum insipientie) sapientie. L.

Quid est homo ebrius, nisi superflua creatura. Itaque sic ait) Locus Hieremiz cap.48. ut nunc quidem extrat, tam apud Hebræos, quam LXX. & vulgata editionem, multò est alienior à citatione Ambrosij. L.

Cap.22. Quoniam non primitiua obtulit, sed primitiuis ipse persufusus est, de sequentibus munus Deo contulit offerre) persufusus, de sequentibus &c. L. Persufusus non persufusus: tum quod proprium fructibus persui, non persufungi, tum quia imitatus Ciceronem in Hortensio maluit fructus, quam fruius uti præterito. Basilus denique voluptati prius suæ Cain obtulisse, quam Deo conditori, & largitori, scripsit: vnde mutuatus est Ambrosius.

Lib. De Thobia.

Hunc librum, qui Ambrosij esse negarunt, quia nonnulla eius verba non satis intellecta ab eis, parum cum catholicis dogmatibus conuenire existimauerunt, legant Augustinum lib.1. contra Iulianum Icelag. tom. 7. ubi ex hoc Ambrosij libro testimonia citat tanquam ex Authore certissimo, omnibus probato, & recepto. L.

Cap.1. Meruit edictum, ne quem ex filiis captiuitatis mortuum sepulture daret) Metuit. F

Cap.14. Sumpta penè ad verbum omnia ex hominibus 15. Basilij in psal. 14.

Ociosum nescit auaritia vîsuras areas) Otiosa nescit auaritia, vîsuras creat. P. Otium suum nescit auaritia, vîsuras creat. L.

Cap.14. Et cum de alijs peccatis semel, aut multum iterata admonitione præscripserit) vel Et prædonis violentiam, & deformis nodum mortis expresserit) expressit. L.

Antè solis occasum restitues. Illud est enim. Antè solis occasum restitues illud. Est enim. L. Si quis insaurandum conuiuium putat, ad negotiatorem mittit) instruendum. L.

Ad cauponem dirigit, ut piceum vinum, aut tyriacum requirat) pucinum. Plin. lib. 14. c. 3. & 6. lib. 15. c. 5. L. theriacum, vel theracum. Plin. lib. 23. c. 1. Vt hyllam sibi procuret, ad alium, ut poma) hyllam. L.

Itaque humanitates indicant, quæ alieno periculo constant) humanitates vindicant. L.

Cap.15. Sinè gladio & de hoste uisitur, qui fuerit vîsurarius, & exactor) sc. G. < G

Periurastis postea, quod non *reperitis* pecuniam) repetitis. L

Cap. 16. Si *escaurum* desiderantur vsura, à quoque praesto est.) Si *escaurum* desiderantur vsura, ea quoque praesto est. L

Cap. 20. Dedit Deus pignus *Spiritum* in cordibus nostris) Spiritus. L

Et sententia nos paternae censionis his adstringit, & professio *creditorum* (creditorum. L

Sibi dines videtur, ipse se decipit, si pignus traderit suum) Si sibi. L

Qui cum tunica una iubetur pergere, alteram non *requirit* requirere. L

Sui corporis non permittit; obiectio huius fortis) Sui corporis non permittit obiectu. Huius fortis. L

Cap. 23. Aut si vis interuenire, noueris amici obsecratus oratis erubescere negare) Aut si vis interuenire (nam veri amici obsecratus oratis erubescere negare). L

Lib. 1. De Interpellatione.

Cap. 3. Et *factum* suorum stimulis compungitur interior conscientia) factorum. P

Remedium quidem *debiti*, & tamen conscientiam vulnerauit) dedit. F

Cap. 4. Cogitationes desituerunt versutorum, os obstrueret *iniuste*) iniusti. F

Lib. 3. cap. 2. Nisi hic, qui ex *successionibus* commodorum suorum) successibus. L

Non enim auferetur oculi tormentis) Non enim auferetur equali tormentis. L

Apologia David.

Cap. 8. Quinquaginta *didrachmata argentea* accipiet) didrachma argentei *διδραχμα ἀργεῖα*, ita LXX.

Cap. 9. Peccatum tegitur bonis factis, & tanquam *malis* operibus obumbratur) alis. L

Cap. 11. Nigra sum, & decora, filiz Hierusalem) sed. L

Cap. 12. Quomodo dicantur *exultare* ossa) exultati. L

Et quomodo rogandus sit De us, ut non *quidem respiciat*) nos quidem aspiciat. L

Cap. 17. Qui suum pro Christo corpus obtulerint *exaurandum*) exurendum. L

Lib. De ijs, qui mysterijs initiantur.

Lafrancus citat hunc librum, vocans sermonem de mysterijs ad Neophytos. L

Cap. 1. Aperite igitur *aures*, & bonum odorem) vite æternæ) nates. L

In altero, ut os eius *infuse* sonum vocis aperiret) in suis. F

Cap. 9. Potior est enim lux, quam umbra, veritas, quam figura, corpus *authenticum*) creatoris. G

Et inuitat * vernantis gratie suauitatem) ad. L
Quia spiritus *Christi*, ut legimus, Spiritus ante faciem nostram Christus) Christus. L

De Sacramentis.

Lib. 2. cap. 5. Nobis iam in plenitudine Ecclesie non *signa*, sed *fide* veritas colligenda est) non per signa, sed per fidem. G. non signo, sed fide. L. non signa, sed fidei. F

Cap. 7. Noli hanc vitam *illi* vite anteferre) vli. L

Lib. 4. cap. 4. Quanto magis operatorius est, ut sint quæ erant, & in aliud commutentur) Quanto magis operatorius est, ut quæ erant in aliud commutentur. Ita legendum, ut auctor secum ipse, & cum rei natura consentiat; infra enim linea 4. & deinceps clare ostendit, & in cap. proximo; sed supra de ijs qui initiantur mysterijs cap. vit. euidenter locum hunc quomodo restituendus sit, palam ostendit. Lanfrancus contra Bereng. locum hunc legit, ut ego emendans. Quia Ambrosij sententia satis clara est ex præcedentibus, & sequentibus, & verba, quibus hic vsus est, possunt etiam sustineri, ut absurditas physice rationis, & Catholice definitionis decretis repugnans tollatur, consideranda sunt non duo; sed tria omnipotentis virtutis Dei documenta. Primum in eorum creatione, quæ non erant. Secundum in eorum, quæ sunt, conseruatione. Tertium in trasmutatione eorum quæ sunt quidem; sed in alia secundum totam, veramque rei substantiam mutantur. Quare vbi ait, Ut sine quæ erant, hoc ad conseruationem status in sua natura rerum omnium accipimus, & sequentia membro tertio, quod ad trasmutationem earum rerum referunt, quæ prius erant, tribuimus, ita vt nihil sit in prædictis verbis absurdum, nihil *dogmati* Catholico, vel minimum repugnans. Lat.

Lib. 5. cap. 4.) Habes totum caput apud Ang. ser. 28. de Verb. Domini tom. 10. Quod videtur significare voluisse Lanfrancus, cum verumque Ambrosium, & Augustinum iisdem verbis panem quotidianum *transmutasse* asseruit. L

De Dignitate Sacerdotali.

Diligenter legendus liber est, maxurque delibendum, an Ambrosij opus sit; nam acri iudicio prædicti nihil temere in vtramvis partem statuere prius, quam iterum, atque iterum rem ipsam examinarint. L

Cap. 1. Vnde verens ijs increpationibus, & supplicijs &c.) Quam dissimilis hic ab eo, quem se descriptit initio lib. 1. de Offic. L

Cap. 4. Et in desiderio luxurie deditus in precipitum demergatur, sed potius filios suos suo castitatis exemplo) L. lux. L

Cap. 7. Dilatasse sermonem, in quo eorum) excel.

excellenciam ſimul & caſum) < L

In *Psalmos*.

- Pſal. 1.** In quibus nihil *natura* eſt bonum) *natura*. L
 Non poeſt definita prædicatione laudari, qui parere adhuc poſſit errori) quia. Aliàs
 Qui bonum operantur in ipſo opere, & quo probentur) < L
 Et demonſtrabis ea filiis tuis, & loqueris in eis ſedens, & in itinere) in domo tua. O
 Alligabis ea in *ſinu tuo*, & in manu tua, & erunt *monilia*) ſignum. O. immobilia. L
 Quid proſunt innumera poſſeſſiones publicæ ſunt ne tuæ) Quid proſunt innumera poſſeſſiones? publicæ ſunt, non tuæ. L
 Quæ non prætermiſimus in libris conſolationis, & reſurrecciónis) Conſolationis, & Reſurrecciónis libri ab Ambroſio conſcripti fortale ſunt de Fide Reſurrecciónis. L
Pſal. 35. Commune commodum, non ſuum expellat) ſpectat. L
Pſal. 37. Vnde bene LXX. viri animæ illuſiones dixerunt) LXXII. Lat.
 Bonus *motus*, qui loqui malè neſcit, cuius ex ore crimen exire non noſcit. Hic eſt *motus*) *mutus*. L
Pſal. 39. Qui inter viuos, & mortuos medius ſtetit, & per ſerpentem ſtatuit lumen) proſerpentem. F
 In quo nec macula ſit villa, nec *fortitudo* peccati) turpitudinis. L
Pſal. 43. Tauri decus ſpecies ipſius, cornua *unicornis* cornua ipſius) *unicornis*. F
Pſal. 118. Ser. 2. Hoc debilitatis eſt remedium, illud robur *ſalutis*. Salutis) < L
 Ser. 3. Denique ſcriptum eſt, quia Angeli amauerunt filias hominum &c. Viſque ad, Inſectæ criminibus) Videntur nec integra eſſe, nec ſuo loco poſita. L
 Non eadem eſt illis iniquitas vicinæ poſſeſſionis ſinitimo *rure* depellere) iure. F
 Ser. 12. Ideo quia *angusta via* latum mandatum neceſſarium eſt) anguſte via. L
 Ser. 13. Sed qui intelligit quid ſit. Vetus *expurgat* fermentum) expurga. L
 Ser. 14. Sed & ſi lucerna tibi longius ſit, ſit ergo *ſides* tibi itineris tui) < F
 Et ego paſtor malè feci, & iſti in hoc grege quid fecerunt) hoc eſt, greges. F
 Ser. 19. Ad ſera deuotionis officia depoſito iam *ſegnius* vigore conuertat) ſe. L

Comment. In *Lucam*. Lib. 1.

In explanacione proſemij ſecundum Lucam) Si quæ legimus in Lucam Commentaria Origenis iam verſa latine erant, quo tempore Ambroſius hæc edidit, verſimile certè eſt, cum ex illo mutatum multa eſſe. Sin minus Origenis inter-

pretem ex Ambroſio verba ſumpſiſſe. Lat.

Legimus aliqua ne legamur, legimus ne ignoremus) negligantur. G

Cap. 5. Propter quod non credidiſti verbis meis, quæ implebuntur) Propterea.

Lib. 2. cap. 1. Quia ex illa hora ſuſcepit eam diſcipulus in *ſuam*) ſua. L

Non enim virginittis ereptio, ſed coniugij teſtificatio nuptiarum *celebratio*) celebratione. L

Iunguntur tamen ad *temporalis ſpeciem ſacerdotis*) temporalis ſpeciem ſacerdoti. L

Cap. 2. Vt *nuquam* filius ſine patre, aut pater eſſe videtur ſine filio) nunquam. L

Cap. 31. Quod homo viam non poſſit adorari niſi dominum habeat *præuidentem*) præuidentem. F
 Scriptum eſt enim de templo, quod ædificauit Salomon, in quo typus Ecclēſiæ fuit, quia tria millia ſexcenti erant, qui in *humis portantur*) qui præſent operantibus. 3. Reg. 5. & 2. Paral. 2.

Lib. 3. cap. 1. Et ideo *hic* author generis declaratur) is. L

Iurauit Dominus David veritatem, & non penitebit eum) Memoriæ culpa eſt, ex alio enim *psalmo*, ideſt, ex 109. ſumpſit hæc verba. L

Et vocabitur nomen eius admirabilis, *conſiliarius*, *conſiliarius meus* fortis) conſiliarius Deus fortis. L

Iuſtificata eſt Thamar magis, quàm ego propter quod) propterea. L

Quam apprehendens obſtetrix coecum in eam ligauit) ea. L

Et imperauit Pharaon ſuper Iſtaël, Joachim filio Iofæ regnantr) Locus mirè corruptus. L

Lib. 4. cap. 4. Et illud diaboli verbum eſt, eum, dicit. Homo fortis eſto, manduca, & bibe) Et illud diaboli verbum eſt, eum dicit homo. Fortis eſto, manduca, & bibe. L

Cap. 11. Denique Moabitæ, & exteri non intrabunt Ecclēſiam viſque ad tertiam, & quartam generationem) At Deut. c. 23. aliter ſcriptum eſt, quare miror hęc, & ſupra. L

Per lauacri regenerationem omnibus remiſſionem dedit peccatorum) niſi ut vinorum magis)

Cur ergo Giczi ſemen in æternam damnatur) L

Cap. 13. Virum ab ſpiritu nequitie liberatum, antè præmiſit, & ſubdit ſœminæ) ſubdidit. L

Et ideo pro animi *voluntate* corporis ſalus plerumque *concernitur*) voluptate. F

Nudum eſt enim Deo omne ſecretum, nec illius ſecus ſolijs) vilius. F

Cap. 14. Ergo non turbatur hæc nauis, in qua prudentia nauigat, abeſt perſidia, *ſides* *ſpiritus*) ſuperat. G

Lib. 5. cap. 3. Magna itaque inſidæ plebis *amētia*, ut cum conſeſſa fuerit) < F

Cap. 19. Vel pigra quædam corporis *habitudine* vigor hebetatur animum) hebetudine. Aliàs

Lib. 6. c. 9. Sed ut *hoſpitijs* gratia deferenda cenſeatur) hoſpitiis. L

Lib. 7. c. 2. Duorum prudentium ſacundiam, *nisi*,

nui, & apibus comparatam) Videtur indicare Vlyſſem, & Neſtorem, de quibus Homer. in Iliad. 2. & 7. Quintil. lib. 12. cap. 10. & Cic. de Senec.

Cap. 3. Quia nonnunquam amplexus prodest clementia tibi ad patientiam ^v lapſo) quam G

Cap. 8. Redempti enim ſumus precioſo ſanguine, ut vltimæ mortis vulnera) vulnera. F

Cap. 18. Sine noſtro labore *perpetuat*, nec ſalutaris deficit vſus alimenti) perpetui. V. C

Cap. 20. Etiam ſi vigore corrupto alienis grauis oneribus parruriunt) ſuo. L

Cap. 40. Nec reprehenditur villiens, in quo diſſimus non ipſi eſſe domini) dicimur. L

Lib. 8. cap. 2. Dimittis ergo vſorem *quaſi in re ſine crimine*) quam ſcis viuere ſine crimine. V. C

Cap. 3. Verborum inſulas, ſuſum argumentorum, ambicioſa ſententiarum *ſclamina*) volumina. Aliis

Sed Paulus diligentiffimè colligebat, iniurijs ſuis *eigen* plicem) crispens. L

Lib. 9. c. 1. Qui pullatur ab ingredientibus, & a *ben* meritis adoratur) ab amicis. L

Lib. 10. c. 8. Contingat lagenam aquæ portare, quam *portat* parer familias) potat. F

Cap. 12. *Vtilia* vulnera amici, quam voluntaria ocula iniuræ) Vtiliora. L

Cap. 13. Quid tamen negauerit confidera) Videndum, nedum excuſando Petri peccato, ingenuoſi videri volumus. Chriſtum ſc. negaturum affirmantem, mendacem faciunt, ipſumque Petrum ineptum proſus, & ſtupidum, quem tenerè ſui facti pœnituerit, eaque de causa amare ſtuerit, quum non negaſſet. L

In Epſt. Pauli ad Romanos.

Notarunt Theologi Louanienſes in nouiſſima editione operum D. Auguſtini per Plantinum, hoc opus videri omnino eius eſſe ſcriptoris, cuius extant plures libri quaſtionum ex veteri teſtamento, ex nouo, ex vtroque iuxta tom. 4. operum D. Aug. atque ideo reſectos eos in Appēdicem dictæ tom. 1. Et certè legimus in hiſce commentarijs plurima, quæ in illis quaſtionibus penè ciſdem, totidemque verbis leguntur, & ſcripturarum citationes eadem ſunt. Quare non Ambroſij; ſed eius doctui omnino ſunt, qui tamen græcæ linguæ proſus ignarus fuit. L

Longè abſunt à ſtylo Ambroſij, quàm eius eſſe, hi commentarij credi poſſint, nè quid de eruditione dicatur, cum Ambroſius græcæ linguæ peritiſſimus vbique apparcat; hic verò proſus ignarus. Quare viri alicuius Ambroſij ſotraſe ſtudioſi, aut etiam cognominis exiſtimari poſſunt, ne qua hæc Ambroſio iniuria, ſi huiusmodi commentarios ei falſo tribuamus. Ex hiſ commentarijs multa mutatus eſt quiſquis iſ fuit, qui Hieronymi nomine in quatuordecim Epſtolas Pauli Commentarios breues edi-

dir. Amalarinus Fortunatus lib. 4. cap. 37. de Eccleſiaſticis Officijs citat expoſitionem Ambroſij ex cap. 14. ad Roman. Gloſſa quoque ordinaria ex his commentarijs citat Ambroſium nomine, quod ſecurum deinde Burchardus, Iuo, Anſelmus, Gratianus, Petrus Lombardus, & ſcæ alij omnes vſque in hunc diem. Vidè quæ contra diſſeruit Franciſcus Turrianus lib. 5. cap. 2. pro Epſt. Sum. Pont. Adde tu Auguſtinum, eſſum Ambroſij ſcripta plurimi faceret, nuſquam horum commentariorum proſus meminiffe; præſertim in Controuerſia cum Iuſtano Pelagiano, in qua Ambroſij ſententijs citatis multis ex locis, veriſimile, immo neceſſarium videbatur, hinc etiam aliquid citare vel quod pro ſe faceſſet, vel pro aduerſario, nam Iuſtiani quoque argumēta conſut. L

Cap. 1. Apud veteres noſtros ratione nomina componebantur) impoſuebantur. L

Num. 4. Illos autem erubefcere, quia quod illi *tradiderat*) illi tradiderant. F

Num. 5. Soleut tamen *pudore* paſſi neglecti Dei) pudorem. L

Cap. 2. num. 7. In pena enim poſitus ſine fractu *pœnitentiam* pœnitētib) pœnitentiæ. F

Cap. 3. num. 9. Sine dubio iniquus erat ſi peccantes damnaret) eſſet. Aliis

Vt peccata hominum, & mali adus Dei *iuſtificatione* proſiciant) ad Dei iuſtificationem. Aliis

Num. 10. Permiſit enim ^v ſcruienti diabolo, ſed impræſcio. Putans autem) ſe. L. Putant. L

Num. 11. Et *propter* quod genus ſint Abrahæ *videntes* non iuſtificari hominem) propterea. L

Cap. 4. n. 12. Quamuis differat quod non creditur vnum tamen donum habet fides) nunc. F

Cap. 5. num. 15. Sed regnauit mors ab Adam.) Ambroſius in tota huius capitis enarratione, tenet non omnes peccato Adam in condemnationem eſſe; ſed *penam* eos, qui propria delicta cumularunt peccato Adæ, & hoc ſecundum eam lectionem. Qui peccauerunt in ſimilitudinem præuaticationis Adæ. Quod Ambroſio conuenire nullo modo poteſt, qui cum ſæpè alibi, tum in Lucæ Commentarijs cap. 43. contrarium ita diſcretè docuit, ut nulla aliter ſententiæ ipſius interpretandæ cuiquam reliqua omnino anſa videri poſſit. Lat.

Regnabat ergo mors in eos, qui non peccauerunt) < L

Num. 16. Vt omnis gratia Dei à Chriſto *diſcatur*) dicatur. Aliis

Cap. 7. num. 20. Quando quæm tenebat reum *eognitum* eſt ei autoritate legis ceſſante) ignotum. F

Quod eum data lege *manifeſtum eſt* reniſſe peccatum) maniſteſtum eſt, reuixit. F

Cap. 8. n. 26. Quomodo non etiam cum illo omnia nobis *donant*) donabit. L

Cap. 9. num. 29. Hoc eſt dare illi, cui dandum non eſt, neque non dare illi, cui dandum eſt) Hoc

Hoc est, dare illi, cui dandum est, neque dare illi, cui dandum non est. L

In Epist. Pauli ad Corinth. 1.

Cap. 7. num. 35. Quia viro licet ducere uxorem, si dimiserit uxorem peccantem) Magister sententiarum putat à falsarijs additum, quod liceat viro, priore dimissa uxore; aliam ducere lib. 4. dist. 35. Tu vide quid de hac re sentiat Card. Caiet. sup. Matth. cap. 19. & post eum. Ambr. Catherinus. in tractatu de matrimonio col. 375. Vide verum Ambrosium in Comm. in Iheam cap. 16. & lib. 1. cap. 4. de Abraham patriarcha. L

Cap. 9. Hoc ideo dixit, quia videns quis fratrem peritum in idolo *nouatum*) inuitatum. F

Cap. 10. num. 47. Propter Christum ergo pati humana tentatio est, per quam *profecitur*) proficitur. L

Num. 51. Licet aliquid pollutum sit per *accidentiam*, idest, oblationem) accidentia. G

Cap. 12. num. 61. Sicut enim qui dicit dominum Iesum in Spiritu Sancto dicit *qualisuis sit*) qualis is sit. Aliàs

Cap. 14. num. 63. Per id enim, quod forte solus sit, quod loquitur) scit. L

Hoc nihil proficientes *, vt puta genera linguarum) tam multa. L

Non *trique* id studendum monet, vt inuicem per incognitam linguam) itaque. L

Spiritus autem, qui datur in baptismo, scit, quid oret animus, dum loquitur) Videtur hic confundi spiritus animi, mentisque distinctio; quare vide Aug. de Gen. ad litteram lib. 12. c. 8. & p. tom. 3. Lar.

Offendit se omnium quidem *horum* loqui linguis) eorum.

Sed in Ecclesia, inquit, volo quinque verba loqui *per legem*) *et tu vix leges*, pro *et tu vix* po. quod Ambrosio tribui indignum videtur. L

Cap. 15. num. 66. Vt exemplum de eorum, qui tam securi crant) det. L

In Epist. ad Corinth. 2.

Cap. 1. num. 4. Hoc significat, quia non aliud egit, quod *scit* agendum) sit. L

In Epist. ad Ephes.

Cap. 1. n. 2. Deus nobis gratiam suam dedit, propter quod credidimus) propterea. L

Cap. 5. n. 6. Ne cum quidem incitet ad blasphemiam, & tempestare monendam) monendo. Aliàs

Cap. 6. n. 7. Aduersus spiritualia enim nequitiz, spiritualiter repugnandum est) autem. L

In Epist. ad Philippen.

Cap. 1. num. 2. Cum Episcopis, & Diaconibus,

hoc est, cum Paulo, & Timotheo &c.) Hæc potest sanus quisquam Ambrosio tribuere? L

Cap. 3. n. 4. Si quis videtur considerare in carne, ego magis *circumcisionem*) circumcisione: atque ita legit Lucifer Calat. lib. 2. in fin. contra Const. pro Athanasio.

In Epist. ad Colossen.

Cap. 1. num. 2. Qui liberauit nos à potestate tenebrarum, & transfudit in regnum filij charitatis suæ) Non sic Ambrosius supra.

Et suppleo reliquias preiurarum Christi in carne, *mea*) *v. est. mea*.

Cap. 2. num. 3. Que ideo despecta sunt à nostris, quia ad salutem non pertinent; sed magis mittunt in errorem) Seculares scientie tantum abest, vt non sint necessariæ, vt à pietate animos abducant. L

Et suppleo id, quod deest utilitati fidei vestræ) Secus legitur quam in grecis, aut latinis exemplaribus legatur. Ità enim habent: Et firmamentum nostræ in Christum fidei: pro *vix* *legis* videtur *vix*, quod verbum etiam supra legit. Ità quoque August. lib. 1. contra Faustum Manich. legis videtur, & is, cuius sunt breues Comment. in omnes Pauli Epistolas Hieronymi nomine. L

Nil tam verum existimans quam * conspicitur, & intelligitur) quod. L

In Epist. ad Timoth. 1.

Cap. 1. num. 2. *Humanus* sermo, & omni acceptione dignus, quia Christus Iesus venit) *iste* tam hic quam infra cap. 3. Humanus vertit. Sic Aug. tom. 7. & tom. 10. Lar.

Cap. 2. num. 3. Nunquid non medicus ideo proponit in publico, vt omnes se ostendat vel se *saluare*) sanare. F

Cap. 3. num. 4. Quia multum tempus *otio* vacabant à ministerio, aut Sacerdotio) otiosis. L

In Epist. ad Hebraeos.

Certum cuique sit hos commentarios Chrysostomi omnino esse, sed in epitomem redactos Ambrosio tributos. Facile enim quibus diligens comperiat ex collatione verborum, quibus vsus est Ambrosius sparsim in operibus suis, & eorum, quæ in hisce commentarijs leguntur; sunt namque valde diuersa. Lar.

Expositio super Apocalypsim.

Sunt plurima, quæ clamitant Ambrosij Mediolanensis non esse; cum & styli similitudine, & grauitate, & elegantia multo inferior appareat Auctor horum commentariorum. Et quod index, vel lydius lapis esse merito nobis debet ad explorandam veritatem; Auctor hic græcarum

rum litterarum rudis apparet, & in tempore plusquam longissima hominis vita proletratur inter vtrumque interese, cum post Atilam Hunnorum Ducem Italiam, & alias provincias vastantem scripserit; Et quod caput est, Hieronymum, qui vni Ambrosio principè detrudere solet, citat, vt cap. 6. & 17. in margine notata reperies. Vide Biblioth. Sanctor. lib. 4.

Cap. 6. Non inconuenienter ergo per binarium numerum, qui perfectus est, opera Sanctorum designantur. Neque Hieron. neque Mathematici concedere. L

Cap. 17. Sicut Beatus Hieronymus quorundam asserionem sequens exponit) Hinc collige an Ambrosio Mediolanensi conueniat hos commentarios tribui. L

Orationes eiusdem.

Hæc prima meditatio sumpta est ex 11. S. August. tom. 9. & quæ sequuntur, non eodem tamen ordine, neque eodem initio, vt difficilior forte fiat fraudis, ac furti deprehensio. Qui omnia reperire vult, aliquot bonas horas infumat in hanc rem necesse est. Quod ego non facile, vt à me impetrari possit, futurum vnquam puto.

Epistola altera) Hæc epistola est Gregorij Papæ primi ad Ianuarium Caralitanum Episcopum lib. 7. Indict. 2. epist. 1. tom. 2. & habetur dist. 86. can. Tanta. & 2. quest. 7. can. Paulus. Quare miror nihil vidisse, qui eam hic edendam curarunt. L

Liber de Penitentia.

Cap. 1. Sententiam tantum cognitoris præuenit in humilitate exercita) tamen. L

Vt non inueniat, quod vltum iri debeat) ire. L

Cap. 3. Tunc enim potens perfectum consequi beneficium) poteris. L

Cap. 4. Et credebat crudelissimus hominum, sine teste aditum criminis non fateri) crimini non patere. F

O infamiam detestabilem, o audaciam singulariorem, filius negat) fidens. F

Vox eius aduersum te interpellat auctorem) vltorem. F

Vt celeritas interrogati supplicij compendium, magis videretur additum, & heret poenali) Ne celeritas interrogati supplicij compendium magis videretur additum, & heret poena. L

Cap. 5. Potest tibi ad tempus prodesse testis conscientia, Nec rectum (superest) Potest tibi ad tempus prodesse testis. Conscientia verò tecum semper est. F

Vacant hæc omnia, ubi mentes conscientia) manent. F

Cap. 6. Iter ab omnibus in curatione criminum fatendum) curationem. F

Indicunt sibi necessarium perituri ieiunium, ipsi corporibus) in. F

Indicunt pro veste cilicium, & cinere pro vnguentis aspergunt) Induunt. L

Sed planè illæ sordes corporis ornamenta fuerant penitentia) fuerunt. F

Eripuit reos poenæ confessio, & vindictæ iam deditos penitentia sibi metu dicant) sibince vindicauit.

Et absoluit obnoxios poenæ speratio confessa de crimine) adspiratione. L

Et errata sue conscientia ea stipulatione damnantes) adspiratione. F

Cap. 7. Apparet illum adhuc minus soluisse vindictæ) minus. F

Hoc est de primitiis terræ fructibus primo comedit) primitiis. F

Cap. 8. Fert ille commotus indignata inde sub veritate sententia) indignatam in se sub veritate sententiam. F

Cap. 9. Ità enim Rex hic egregius vitæ mutabilis institutor) inuitabilis. F

Tria ego tollo in te, elige tibi vnum ex ipsis) tria, tria ego ad te fero. 2. Reg. c. 24. L

Cap. 10. Et proximum sit veniz quod simulat poenitudo) stimulat. F

Et affectum negare redeunt, à quo scias perditos effectum) effectum. F. affectum. L

Cum enim castigatus filius recipitur v affectum) ad. F

Cap. 12. Sed non negabit auxilium, qui non contemnit ægrotum) contemnit. F

Cap. 13. Erne tibi ab illo aurum ignitum de idolo) De dono. F

Horret tibi vestis tua, quæ sit deformis ex macula) sit. F

Et non tibi horret anima tua, quæ sit peccati forde, & sceleris inquisitione) sit. F

Pater enim incurisibus ingratum securitas, sed facile dormienti subripitur, vt latenter feriat) & c. F. subripitur. F

Surge, qui dormis, exurge à mortuis, & accinge Christum) attinge, vel attinges. Est enim græcè, vt notauit Chrysost. & c. Supra in Commentarijs Ambrosij nomine legitur, & exponitur. Continges Christum. Vide Hier. in Comm. huius loci. Paulinus ep. 12. ad Secuerum. Surge, inquit, qui dormis, erige te à mortuis, & attinges Christum. Lat.

Cap. 14. Quam peritulis in peccati recordatione timiditas) perculit. L

Quibus compertis veluti saucio cordis eius fomite consolationis iniecit, quo ars cum plura concinnatis) Quibus compertis veluti saucio cordis eius fomitem consolationis iniecit, quoad compluribus concinnatis. L

Ece ego superduco super te mala, & in eadem post te) L

Sicut domum Ieroboam filij Naboth, & quomodo Baasa filij Achia) Nabat. Ahiz. 3. Reg. cap. 15. num. 27.

Cap. 17. Obtreďantīs Phariſei murmur obuer-
rat) obuerberat. F

Nec congreſſi cordis, & humiliati (ſpiritus apud
pium indicem) Nē. F

Nec de profundo luxuriae, & de mundanae volup-
tatis gurgite) Si. F

Nec putes, quod te ab ipſo adeo elongaueris)
Ne. F

Cap. 18. Et cum appareas ſeditati tuae defor-
mis, non cogitas qualiter *idemidem*) *icidem*. F

Cap. 19. Et aeterna domus abundantiam cogi-
tans) paternae. F

Velut *poſſimimum* ad lares patrios nudus, exul-
que reuertitur) poſſimino. F

Tūc ille pariter, qui cogitantis viderat in corde
conſilium) pater. F

Brexeris in germani odium fratris ſeuerior perti-
nacia) Emerſerat. F

Quia per carnis obtentum demoniis non pote-
rat *inagitari*) ſaginari, vel ſatiari. F

Cap. 20. Et intelliges quantum fecerit poenitentiae
Sacramentum) quanti. F

Sed interuentu coloni interitum *diſſerri* permitti-
tur) diſſerre. F

Qui ſerodem inſtructuſi plantarij *culturas* domi-
nicorum) cultura. F

Quod ſi inueniri * poſt dilationem temporis om-
nino non poſſet) in ea fruſtus. F

Cap. 22. Non praeterita mala *expeſſat*, nec erra-
ta computat) ſpeſtat.

Cap. 23. Pro te frater haec metuas, fugias, &
expaueſcas) Oro. L

Et cum vnum nemo patiatur diabolum, quis
ſuſtinere valeat *dominatum*) oſto. F

Et ſub incurſione barbarica tenuiſſet praedonis
vina captiuum) vina. F

Incedis comptus ornatu veſtium, celebras *opu-
lentibus* cibis opulentis. F

Tradidit eos in reprobum ſenſum facere *inconueni-
entiam*) inconuenientia. F

Cap. 24. Cauſam ſuam non argumentis, & *pra-
ſcriptum genus ne patientia*) ſed per ſcriptum ge-
nus poenitentiae. F

Atque cum * Sanctio Apoſtolo Petro fuiſet in cau-
ſa conſultus) à. F

Cap. 25. O indignationem de pietate *minantem*)
manantem. L

Rogo quis ſic irſcitur, quemadmodum miſere-
tur) qui.

Cap. 26. Magis fomitem *authoris poenitentiam* pre-
buiſſe) < F

Cautior ſanctum ad euitanda praeterita efficitur) ta-
roen. F

Ve quos pro facinoribus ſuis aliquoties deſtinat
poenae *interpellari*) interpellatus. F

Cap. 27. Ut euadere gehennae praecipitium *zapia-
mini*) cupiamus. F

Cap. 28. Sed & de priſtinis *deputare*, ut ſibi di-
mittantur) deprecare, ut tibi. F

Cap. 30. Illos ſtagno ignis *offluentes* incendij) &
fluento. F

Cap. 31. Si nunc quantum ad *ſecundum* quicquam
paupertatis labe) ſeculum. F

Cap. 32. Hoc Chore, Dathan, & Abiron *inci-
pertum* teſtatur exitum) inexpectatum. F

Obſeruaciones, & variz Leſiones in D. Gregorium Papam.

Editio Baſilea 1551.

Eius vita ex Platina.

Pontifex creatur anno Domini ſexcentefimo, ac de-
cimo nono) Quingentefimo, nonageſimo primo,
Indictione nona, vt ex libro primo Epitola-
rum patet, & ex ſubſcriptione priuilegij Ec-
cleſiae Sueſionenſis, lib. 12. an. Domini 593. in-
dictione XI. Quarē neque huic, neque Ioanni
Laziardo fidem habeto. L

Vita Incerto Auctore.

Obtinet is à negotiatoribus, vt in *cratere* oeculta-
tus educeretur ab vrbe) cratē. L
Corporalem palam reuelat, & vniuerſo populo,
atque ipſa muliere contuente) pallam. L
Diuidit, & ſingulis ſingularium *buturis* impoſuit)
pyxidibus. L

In Libris Job.

In Praef. cap. 3. Nequaquam ergo in iactantia
vitium cecidit, *quia* contra) qui. F

Cap. 6. Quasi tot astra super peccantium repe-
bras * celum miſit) in. F

Cap. 9. Per veritatem *crudelitatis* intus eſt) cre-
dulitatis. F

Lib. 4. cap. 4. Nam si quod exterius rationabile,
forſaſſe ſonuiſſet) quid. L

Cap. 7. Inuolui enim amaritudine non poteſt,
quod omnino perditum penitus non eſt) < L

Lib. 10. cap. 12. A ſinu cordis cogitationis *aper-
ecutitur*) pera. L

Lib. 14. cap. 13. Et contra bonorum vitam di-
ſtrictione *proſperitatis* eriguntur) aſperitatis. L

Lib. 19. cap. 16. Ne debiliores vos habeat ſan-
ctia libertas *charitatis*, quam in carne validos
habuit viſus terrene voluptatis) carnis. F

Appellat ſanctam libertatem carnis, quā matri-
monio legitimo iunctis permittit vxoribus, vti
propter fornicationem vitandam. Vide eun-
dem tom. 2. epiſt. 24. lib. 1. vbi penē locum.

hunc declarat. Et Paſſ. p. 2. cap. 5. Vaticanus
Codex legit. Sancta libertas: quos in carne
validos habuit viſu terreno voluptas. Vide
eundem Interrog. & Reſponſ. 10. ad Aug. An-
golorum Episcopum. Lat.

Lib. 20. cap. 8. Quia cum Scripturae Sacrae ſcien-
tia eſt in boni rectoris pectore: ſi eſt virga di-
ſtrictionis, ſi & manna dulcedinis) Quia-
tum

tum Scriptura Sacra ſcientia in boni geſtoris peſtore, ſi eſt virga diſtinctionis, & manna, pluedinis. L. ex epiſt. 14. lib. 1.

4. cideruntque in die illo quaſi viginti tria milia hominum. Ecce qui vitam omnium etiam, cum ſua morte petijt, paucorum vitam gladio extinxit. Si paucorum morte ſatiſfactum eſt iuſte indignationi, certe numerus viginti trium millium non ita exiguus cenſendus videretur, vt hanc expreſſam paucorum ſententiam ſuſtinere poſſit. Quarè cum tam hebraici, quàm chaldaici, & graeci codices mirè hic conſentiant in trium millium tantum numero; putandum omnino eſt, vt tunc quidem habebant codices, Gregorium trium tantum legiſſe. L.

Cap. 29. Sic ut in fornace auro palea cum igne ſociatur, vt quæ ardeat palea, purgetur aurum. F. Auto in fornace purganda palea, igni miſcetur. Vide ſi huic loco Plinius lib. 33. c. 3. circa finem addit aliquid lucis. L.

Lib. 32. cap. 17. Quod non etiam deſerens, dum aliud emendat, aut certe regimen deſerens ſerre nititur. Quod non etiam deſerens emendet, aut certe regimen deſerens, dum aliud ſerre nititur. G.

Lib. 33. cap. 3. Quamto in eiſdem mentibus pertransiſit illius) pes. L.

Lib. 35. c. 10. Quando hanc mediator Dei, & hominum, & cum obediens remunerat non relinquit. Quando hanc mediator Dei, & hominum tenuit, & tenendam præcepit, & cum obediens remunerat non relinquit. G.

Cap. 11. Sed plana non eſt. Vt autem in latitudinem furgat. Sed plena non eſt. Vt autem in altitudinem furgat. L.

Paſtoralis Cura. Pars 1.

Cap. 1. Dum qui pigmentorum vim nesciunt, videri medici carnis erubescunt) Cum. L.

Primos recubitus in cœnis, primas in conuentionibus querunt cathedras) conuenticibus. L.

Cap. 3. Oblati: gloriam culuninis fugit; peccatam proboſe mortis appeti) appetijt. L.

In elatione protinus uſa gloriæ perit uatur) < L.

Cap. 5. Ipſe quæ priuata habere appetunt, bonis priuante) ipſis. L.

Bonis quoque ciuſ Sanctæ Eccleſiæ exprobant, & quaſi in faciem) ei. L.

Cap. 8. Quæ ſit irreprehenſibilitas ipſa manifeſta) ipſe. Alias.

Quo quique plebibus præerat primus ad martyrij tormenta ducebatur) quiſque. L.

Quando per hunc quænam dubium non erat ad ſupplicia grauioſa peruenire) quemque. L.

Par 2. Cap. 1. Nè taſta quæque detetij inquinet, ſi tordida in ſe nouum lum tenet) met. L.

Cap. 4. Qui iudicaturus eſt viuos, & mortuos, & aduentum ipſius) < per. L.

Cap. 5. Vt & per pietatis viscera in ſermitatem caterorum transferat) inſirmitatem. L.

Cœlum contemplatione tranſcendit, nec tamen ſtatum carnalium ſollicitudine) < F.

Cap. 6. Et dum ad vſum cuncta ſubiacerent, dum ad votum velociter) inſum, vel natum. L.

In luxum ſuperbiæ pro potentie ſaltigio lenocinante corrumpitur) < L.

Cap. 8. Libere paritatis verbum à ſubditis obsequium humilitatis credant) veritatis. L.

Cap. 10. Per ſartaginem, quippe, ſitura mentis, per ferrum vero) frixtura. L.

Part. 3. Adm. 5. Vt à commiſſorum cuſtodia, minime torpeſcat) tepeſcat. F.

Iſte enim terribiliter admoneatur, cum dicitur) etiam. L.

Dialogorum lib. 1.

Cap. 4. Qui ad vſum reuerendiſſimum Caſtorum Amirtina Cinitatis Episcopum pergens) Caſtorium. L.

Quidam verò Felix nomine Miſia prouinciæ nobilis) Muſia, vel Myſia. L.

Cap. 9. Fuit vir vite venerabilis Poſitacijs nomine, qui in ea Ciuitate, quæ Ferentis) Fertum. F.

Lib. 2. c. 3. Nunquid non Paulum mortem dictum timuiſſe) Nunquidnam. L.

Gravi labore ad laborem ſe alibi cum fruſtu ſeruaui) Et grauem laborem. Alias.

Tunc quoque bonæ ſpei ſuas ſoboles Enicij Maurum) Erucij. F.

Cap. 8. Atque in ipſo templo Apollinis oraculum Beati Martini; vbi verò ara eiſdem Apollinis fuit oraculum S. Ioannis) oratorium. L.

Cap. 25. Atque impotens precibus, vt relaxaretur inuenerit, quadam die) irerneret. F.

Cap. 26. Qui agebat Patris ſui in eum morbo elephantino fuiſſe correptum) aiebat. F.

Lib. 3. cap. 5. Quicquam enim Religioſi viri Apuliz prouinciæ) paribus cogniti) in. F.

Cap. 6. Eodem nan que Gothorum tempore, cum præſatus Rex Totila Nepes veniſſet) Nar-niam. F.

Cap. 9. Per loca quæ quæ ei viſa ſunt, raſtrum per terram traxit) < F.

Cap. 26. Hic itaque nihil ad vſum ſuum aliud, niſi pauca apium vafcula poſſidebat) apum. L.

Cap. 31. Leandro Iſſalita Episcopo dudum, in ſi in amicitijs familiariter iuncto) Iſſalenti. L.

Cap. 35. Atque in ſuperiora domus ſecus ad oratorium duxit) ſecum. F.

Cap. 36. Nono autem die in Carthagenſis caſtrorum deduciſſe) Crotonenſis. L.

Lib. 4. cap. 1. Qui nunc in hac vrbe Monafterio præſto eſt, quod appellatur Reatum) Roatinum. F.

Cap. 13. Quæ interius ſponſi celeſtis ſpeciem amauit) adamauit. F.

Cap. 25. Et ſicut ſe dicebant) ſexus ex vocibus diſcreuiſſe) decebat. <

Cap. 27. Quod de Theophanio Canteſtlenſis) ve-

bis comite) Cenerensis. F.

Cap. 31. Quibus dum adhuc concessum est vivere, sicut etiam à malis operibus emendare) emendari. F

Cap. 36. Sed in illo occulto arbitri examine) arbitrij. F

Cap. 55. Pecunia tua tecum sit in perditione) perditionem. L

In Ezechielem. Lib. 1.

Hom. 10. In quibus Domini verbis pensandum est, quomodo & in electis) ei. G

Hom. 15. Nocte vero exurgit, ac die, quia in- aduersa, & prospera) inter. G

Cum ve virtus animo concepta ad profectum boni operis pertinet) protrahit. G
Eo nobis amplius exaltatur, quanto altius, & incomprehensibilis) quo. G

Homilia in Euang.

Quadragesima homiliarum de diuersis lectionibus Euangelij ad Secundinum Laurimianum Episcopum) Tautomenitanum. L

Hom. 39. Iustitiam enim vendere est hanc pro præmij acceptatione seruire) acceptione. G

Dumque rem iure debitam facere contemunt, dato patronis præmio) præzio. G

Epistolarum. Lib. 1.

Cap. 5. Volui oblitisci quos uouij ad Saluatoris pedes quiescere) &. L

Hinc rursum scriptum est: Deus meus pone illos in rotam) vt. L

Cap. 6. Gregorius Narzi patricio) Narzi. L

Cap. 8. Memuriensem Ecclesiam desolatam, Formienſi coniungit) Minturnensem. L

Cap. 18. Quæ vel propterea Ecclesiarum, vel de diuersis Ecclesijs similia sunt collecta) cimelia. F

Cap. 11. Vicedominum enim eum constituimus, cuius arbitrio Episcopum comunisimus) Episcopium. L

Cap. 13. Luminosa honesta femina relicta carissimæ Zemarchi) Azimarchi. F

Cap. 22. Gregorius Georgio Episcopo Italix) Exarcho. F

Cap. 25. Quod ex omnipotentis Dei munere, acceptissimè esse) cepissimè. F

Cap. 27. Gregorius Sebastiano Episcopo Rhinensi) Rhiginienſi. L. Plinius lib. 3. c. 1. in Liburnia locat Rhizinium. Quis sit autem Anastasius Patriarcha non satis video: nam monachum, de quo in dialogo fit mentio, nullo modo esse arbitror.

Cap. 30. Quorum similitudine spata sunt, & gratia pena) synthice spata. L

Cap. 31. Causasue verò Italix vestra queso Excellentia habeat mandatas) commendatas. L

Cap. 33. Si mihi credideris, si correptionis mea

verba secutus audieris) secutus. L

Cap. 34. Gregorius Episcopo Terracinenſi) Terracinenſi. L

Oportet ergo vt ad audiendum de vobis verbis Dei benigne conueniant) potius. L

Cap. 35. Gregorius Io: Episcopo Rauennensis, & Stephani Episcopi Maurilionis, & Georgij. L

Cap. 37. Volo autem, vt Dominæ Paterichæ meæ mox, vt præsentem iussuſionem susceperis, offeras ad calcitrarium puerorum) calcitrarium. F

Cap. 39. Verum Paulinus Episcopus Tauri ciuitatis provincie Brisiarum) Venerabilis. L

Brutorum. L

Monachos suos occasione dispersos barbaricè) occidione dispersos barbarica. L

Cap. 41. Gregorius Leandro Episcopo Hispaniarum) Hispanienſi. L

Cap. 42. Ad maiorem modum dare compellitur, quam in horreis) horrea. L

Vt plusquam decem, & octo sextariarum modum) in modio. L

Neque verò post obitum meum hæc ipsa enarra-) Nè. L

Quatenus in primis dicens tantam pensionem, unumquemque debere persolvere inibi adiecit) imprimas. V. C. abiecit V. C.

Quod autem ex his minutijs in tesa rectoris accedebat) vsum. L

A communione autem eius omnino abstineatur) commodo. Aliàs.

Qui ad eum transmissus fuerit, proficere non possit) < O

Dummodo causam, quam nobiscum habet, exeat) pereat. V. C

Cap. 48. Comperimus autem in insula Orphiana) Ophiar. F. pro Colubraria, vel Ophius: quam non video hic locum habere: vicinam Palmarie Mela Phytioniam collocat. L

Cap. 51. Ganosinam Ecclesiam commendat) Canusinam. L

Cap. 52. Et quoniam Sauinus Abbas Monasterij Sancti Stephani insule Cabis) Caprearum, insulam contra Surrentum sitam fortè signifi-

cat. L

Cap. 66. Clericos Benefana Ecclesiarum oblitos tunc morem futuri iudicij) Venafrane. L

Cap. 74. Sicut lucerna lumen per collimicantiam, quaque quo lucet) quousque. L

Cap. 77. Præcipit de Tamitana Ecclesia transire in Alerienſem) Sagonensem. L

In Ecclesia Salomonſi, quæ iam diu Pontificis auxilio destituta est) Sagonensis. L

Cap. 78. Gregorius Clero, & ordini, & plebi Viuensis Ecclesiarum) Vianensis. L

Lib. 2. cap. 2. Mortalitem omnino grassari, quæ res nos nimis addixit) affixit. L

Cap. 14. Eum enim verò, qui contra iustitiae regulam) < L

Cap. 17. Gregorius Iobino Episcopo Illyrici) < L

Cap. 19. Gregorius Benenato Episcopo *Vifitanorum Cumana Ecclesia*) Misenati. L

Cap. 21. Gregorius *Rufficiano* (Rusticianae patriciae. L

Cap. 22. Ita tamen, vt pro causis suis ad Rauennatensem Urbem nullatenus *reueetur* euocetur. L

Cap. 23. Gregorius Iustino *Presbytero* Vide niam hac sit idem Iustinus Praetor Siciliæ, ad quem extraxit epistola 2. libri primi, quia verba illa, Gloria vestra, non conueniunt Presbytero. Aliquot exemplaria Gratiani habent, ad Iustinum Imperatorem; sed manifesto errore, cum ante Gregorij Pontificatum Iustinus iunior annis 16. mortuus esset. Inuenitur est codex vetustus Gregorij, qui Iustinum Praetorem reuincit. L

Cap. 25. Propterea te Ioannem ab hostibus *captiuatum Lissiana* ciuitatis Episcopum) captiuare Lissitanæ. Est autem Lissus Dalmatiz, vel Illyricorum vrbs prope Dyrrachium, licet alicubi Lysium scriptum sit. Lat.

Cap. 26.) Hæc epistola multo post 32. huius libri locanda est. Ibi enim Paulinas ad Ecclesiam Lipontanam regendam transferretur. L

Cap. 29. Visitationem Velinæ, *Vixentinae*, & Blandanæ iniungit Ecclesiarum) Buxentinae. L

Quoniam Velina, *Vixentina*, & Blandana Ecclesiae) Buxentina. L

Cap. 31. Cumanam, & Misanam vnitas præcipit esse Ecclesias) Misenatem. L

Vt Cumanam, atque *Misanam* vnire debeamus Ecclesias, quoniam hæc) Misenatem. L. ex. L

Cap. 32. Theodosiani verò, qui hic remanserunt *tegam* non accipientes) rogam. L

Quia d. *Rhegius*, vt cognouimus cum Arnulpho se recit) Arogas. L

Iuxta, quippe, est cinitas *Phanum*, in qua multi captiui) Fanum. L

Cap. 34. Gregorius Ianuario Episcopo *Caralitane*) Caralitano. L

Cap. 45. Gregorius Ioanni Episcopo *) Veliterno. L

Treuerensium Ecclesiam suæ Ecclesiae vniri præcipit) Triumtabernarum. V. C

Ideoque fraternitati tuæ curam, gubernationemque *Treuerensium*) Trinitabernarum. V. C

Cap. 36. Gregorius vniuersis Episcopis per *Hyberniam*) Iberiam. F

Cap. 38.) Hanc epistolam locandum esse ante 26. res ipsa manifestò elamitat: ibi enim obitum Paulini legimus. L

Cap. 45. Quoniam occasione vicium nostrarum consideramus nos iniusta) vos. L

Cap. 46. Nisi *eam* concessa Romani Pontificis decernimus inssione percipere) < L

Hæc enim confona Sanctis Patribus desinimus sanctione) Hac. L

Nec sacris administrare, vel communionem capere sit dignus) nec. G

Cap. 47. Gregorius Natali) Considerandum est quia ratione epistola hæc locum hic habere pos-

sit, cum supra Natalis hic suspensus, & fere depositus describatur. L

Quæ res quoque nos in Florentij *Taurinæ* ciuitatis Episcopo) Epidauritana. L

Cap. 48. De *Florentino* Episcopo iniuste deposito) Florentino. L

Peruenit ad nos *Florentinum* Epitaurinæ ciuitatis) Florentinum. L

Cap. 51. Idem, gesta, & petitiones, quæ da'a sunt) datæ. L

Cap. 52. Qui nunc in ciuitate ordinatus est *Terracina*) Terracina. L

Præcipit, vt in *Terracina* Ecclesia sit Episcopus) Terracinenſi.

Relatio cleti simul, & populi *Terracinenſis* gentis) Terracinae degentis. V. C

Cap. 53. Gregorius clero, ordini, & plebi consistenti in *Terracina*) Terracina. L

Cap. 56. In qua Campana quondam *uxor Patri-*cy) quondam Patricia. G.

Cap. 57. In *suam* quandoque resolutoriam proferre largitate sententiam) sua. L

Cap. 60. De patrimonio Sabinensi, atque *Car-*ciolano) Carciolano. L

Cap. 66. De Bonifatio *) Victore iniuste damnato) à. L

Nunc itaque huc veniens Bonifacius *Vilster* præsentium labor) < L

Cap. 67. Gregorius vniuersis Episcopis per Italiam) Præfectis, vel Iudicibus. L

Cap. 69. Oportet conuocari *clerici* in communionem perſcrutari) eis. Aliàs. commune. L

Cap. 74.) Ad hoc tempus referendum est priuilegium concessum Monasterio S. Medardi, quod est infra post omnes epistolas lib. 12. vsque ad finem subscriptionum. L

Cap. 75. Et seu mulieres, cum quibus *peregre* dicatur) peregrisse. V.

Cap. 84. Gregorius Ioanni Episcopo *Callipolitano*) Callipolitano. L

Cap. 86. Et postquam suscepi certum fuisse hoc, quod fama dudum *asperſerat*) sparserat. L

Vt & videre te cupiam, & tamen *absente* corde s semper attendam) absentem. L

Cap. 88. Gregorius Theodoro Episcopo *Lilibetano*) Lilybatano. L

Cap. 91. *Qua* si epistola eius fuerint, ego vigilans non fui) Quod. Aliàs.

Cap. 93. Et quid dicturi sumus futuro iudici frater carissime, si illud *quod*) quoque. F

Graviari non *indicauer*, si tanto pondere vel parui temporis spatio careamus) iudicantes. F

Et in obiectionibus sibi capitalibus contumaciter respondere *nequiverint*) rennate. F

Cap. 96. Nihil enim *perſi* gloriosissima sanitas) prodest. L

Cap. 98. Gregorius *Eutichio* Episcopo *Tyndaritano*) Eutichio Episcopo Tyndaritano. L

Cap. 100. Aut immorando *vigorem* ciuklem legis inflectat) rigorem. L

Lib. 2. cap. 1. Quia sicut præceptum fuit *usitatuſ*;

que despicitur) concitatusque. F

Cap. 4. Cum ergo integritatem nostram ex concientie vestra attestazione) nostre. L

Cap. 5. Gregorius Bonifacio Episcopo Regie) Regiensis. L

Cap. 11. Ne sicut antea fieri dicebantur) Nec sicut antea fieri dicebantur. G

Quasi pro faciendi inuentarii labore tollantur) tollantur. L

Sic namque ea, quae ad munitionem pauperum facultatis pertinent) namque. L

Cap. 12. De vxore cuiusdam ablata, & alteri deinde) venundata. L

Cap. 20. Gregorius Maximiano praesumptori) Maximo. L

Cap. 21. Quae euncta de colonis vel originarij sursu percipiunt) Et euncta, quae. F

Cap. 22. Vt in eodem examinando negotio statueratis tunc ei addiceretur) adijceretur. L

Cap. 26. Quod Presbyteros ehismare tangere) in fronte eos, qui baptizandi sunt) baptizati. Ita legendum omnino videtur ex epistola 9. huius libri.

Vt Presbyteri etiam in frontibus baptizandas chrisma) baptizatos. L

Cap. 28. Singulis annis duas tremisses sine aliqua dilacione) duos. L

Cap. 29. De Episcopo intra Dardaniam ordinando) Sardiniam. L

Cap. 30. Gregorius Constantia Augustae) Quae hic Constantia, & infra saepius appellatur, atque ita quoque a Paulo Diacono in vita Gregorij scribitur, videtur omnino Constantina scribenda, ut Graeci omnes Euagrius, Nicephorus, Zonaras, & Greg. Cedrenus scripserunt, & Paulus Diaconus in hist. Miscell. confirmatur autem, argumento validissimo Constantinam vocari eam oportere, quod Tiberij Constantini filia erat, ut Patris nomen referret. Gratiani quoque Codd. vultu. Lat.

Quae ducta vsque ad secundam vrbis milliariam in loco, qui dicitur ad Catacumbas) Catacumbas. F

Cap. 31. Quaremus filijs iuste ex Hebrejs) Iuste. L

Cap. 32. Gregorius Panchaleoni Episcopo Aphricae) Non videtur Episcopus; nam excellentiam eius appellat. L

Cap. 33. De quarta Synodo, & Constantino Episcopo) Constantio. L

Cap. 39. Et non solum illic ad Episcopatus apicem nulla ratione promoueat) ille. L

Cap. 43. Huc eos sine dilacione transmittat) Huc. F

Cap. 44. Hoc iam tempore nec nosmetipsos excusamus) excusamus. L

Lib. 4. Cap. 46. Gregorius Felici, & Ciriaco Abbatibus) Abbatibus. L

Cap. 47. Epistolas cum allegatione principalium innotum, apud vos) &. L

Cap. 48. Gregorius Victori Episcopo Panormitanensi) Panormitano. L

Cap. 49. De Saturnino Episcopo) < L

Cap. 51. Gregorius Felici Episcopo in Sardinia) Sardenis. F. Quia Antipatenis praefati subijcit in Illyrico, vel Dalmatia. L

Cap. 52. De ministerijs Mirinensis Ecclesiae recipiendis) Alerienis. L

Quae secum Squillatrum quondam Episcopus Severinus) Scyllacium. L

Cap. 55. Gregorius Petro Episcopo Trecalonitano) Triocalino. F. Teinae Prol. Teinae, & Triana Steph. Agrigento vicina vrbis. Triocalinos appellat Plin. lib. 3. c. 8. In Concilio Lateranensi sub Martino I. recensetur Maximus Trocalitanus Episcopus. L

Cap. 56. Sic tamen, veniunt de promotionibus clericorum) promotionibus. L

Cap. 57. Cui dedimus in mandatis, ut nihil de promotionibus clericorum) promotionibus. L

Cap. 61. Saturnum vero ex Presbytero, ne ad sacri Ordinis ministerium praefumatur) Saturnium supra ep. 16 vocat.

Cap. 61. Gregorius Ioanni Episcopo Squillatino) Scyllaceno. F

Cap. 65. Fratris, & Coepiscopo nostro Severo Paulino) Severum Ficulium Episcopum habet Ioannes Diacon. in vita Greg. lib. 4. c. 5.

Cap. 68. De peruersitate Episcoporum, & Valerio monacho) Valeriano. L

Cap. 69. Vt si nulli conditioni, vel corpori teneris obnoxius) corpori. L

Cap. 71. Iuris Ecclesiae tua famulum esse perhibet) suu. L

Supra scriptum Ciceronem cum rebus suis, quae apud Fancium) Fancium. L

Domino Mironis Ecclesiae sine aliqua dilacione restitue) Mironatis. L

A monachica conuersatione culpa lapsus arripuit) abripuit. L

In conuersatione poterat, permanens recognoscat) In conuersatione permanens poterat, recognoscat. L

Cap. 73. Gregorius Severo Scholastico) exarcho de Agilolpho rege) de. L. & L.

Cap. 75. Et quidem alij ab hostibus occisi, alij vero Narnij, & Perusij positi) Narniae. F

Nam adhuc nescimus quis sibi qualis sit) ibi. L

Cap. 76. Inter ceteras angustiarum ponderum) angustiarum. L

Redemptorem suum pro vobis, atque ut oportebat meritis exorare) aequu. L

Si igitur illud nomen in ea Ecclesia quisquam arripuit, quod apud bonorum omnium iudicium fuit, vniuersa ergo Ecclesia) Apud Ioannem, Diaconum lib. 2. cap. 53. ita legitur. Si igitur illud nomen in ea Ecclesia sibi quisquam arripuit, vnde tot haereticarum prodissae noscuntur, vniuersa ergo Ecclesia & quae lectio vel decurtata ipsa quoque est, vel omnino corrupta. L

Cap. 77. De peruersitate iudicij in Sardinia, & superbia Ioannis Episcopi) Corsica, & Sicilia. L

Tantum se suffragium permisisse) respondit) pro-

miſiſſe. L.

Cap. 78. Sed prioreis vocabulis *contempti* eſſe, uon poſſunt) contenti. L.

Cap. 79. Gregorius Sebafiano Epifcopo *Serimienſi* Riſinienſi ſupra ſed ſcribendum Rhizienſi. Hic Sebafianus oon videtur eſſe Epifcopus, cum in epiftoſa hac ipſa laudetur à Gregorio, quod Eccleſiam regendam vocatus à ſuo Patriarcha ſuſcipere renuit, & alioqui ſi Epifcopus iam erat, non poterat felix à Gregorio vocari eo nomine dumtaxat, quod liber ab onere regendi Eccleſiam eſſet; & poſtremo ſi ad id aliquando induceret animum rogaretur, vt in Sicilia Eccleſiæ regimine ſuſciperet, vt ipſi Gregorio gratificaretur, niſi ſi titulo tenus, oon etiam re Epifc. Rhizienſis, erat. L.

Cap. 80. Nos ergo diſcernamus quid Deus, quid autem homo fecerit) item. L.

Cap. 83. Gregorius Aniano Diacono Conſtanti-
nopolitano.) Hæc epiftoſa quamquam tam-
hic, quam apud Ioannem Diaconum lib. 2. cap.
55. Anaſio Diacono Conſtantiopolitano inſcrip-
ta ſit: tamen errore factum eſſe videtur ex
ipſius epiftoſæ verbis demonſtrari. Primum in-
co, quod alterius Eccleſiæ Diacono mandat
litteras ſuas Ioanoi Epifcopo Conſtantiopolita-
no reddi, cum Diaconum ſuum Sabiniaoum
reſponſalem apud Imperatorem ibi haberet, ſi
ipſi Gregorio ſcribenti credimus. Deinde verò
quia miratur cum permiſiſſe perſuaderi Impe-
ratori, vt ea ſcripta, de quibus agitur, mitte-
rentur, quod non videtur conuenire miniſtro
Epifcopi Conſtantiopolitani. Puto igitur le-
gendum eſſe Sabiniano, & tollendum eſſe Con-
ſtantiopolit. Similis error reperitur infra. Lat.
Duas epiftoſas facere *uolui* ſed vna breuiter fa-
cta eſt) nolui. L.

Idcirco enim hoc ille fecit, vt v audiretur Domi-
nus Imperator) aut. Io. = Dia.

Vnde ſicut tibi iam tranſaſſis epiftoſis ſcripſi) vbi
ſunt ex epiftoſæ ?

Cap. 85. Indictione *decimartia*, quinto die,
menſis Iulij) Aut hic, aut infra lib. 12. error
eſt. Ibi enim decima quarta indictione factum
ſcribitur, cum tamen decimotercio Imp. anno
Tiberij, & eodem die quinto Iulij notentur acta
omnia. L.

Maurianus Epifcopus ciuitatis Rauennæ ſubſcri-
pſit.) Mariniſianus. L.

Gratianus ciuitatis *Nomentana*) Nomentana. L.

Ioannes Epifcopus ciuitatis *Falerina*) Falerina. L.

Angelus Epifcopus ciuitatis *Terracinenſis*) Agnel-
lus. Terracinenſis. L.

Romanus Epifcopus ciuitatis *Viterbana*) Viter-
bana. L.

Candidus Epifcopus ciuitatis *Bulcinenſis*) Volſi-
nienſis. L.

Baldinus Epifcopus ciuitatis *Rofella*) Roſellæ. L.

Marcellianus Epifcopus ciuitatis *Farenſis*) Farenſis.
Stephanus Presbyter Sancti *Marty*) Marci. L.

Baſilius Sancti *Prudentis*) Pudeous. L.

Cap. 93. Sed ſei ad *conſuetudinem*, mihi cor ue-
ſtrum miſericordia diuina) conſuetudinem. L.
Cap. 94. Seruandamque ſit, præſenti epiftoſa per-
ſpeximus) declarandum. F.

Cap. 95. Gregorius Virgilio Epifcopo Arela-
tenſi) Hic Virgilius, vt Beda ſcripſit lib. 1. hiſt.
Angl. cap. 27. ſucceſſit Eucherio, qui Auguſti-
num Anglorum Epifcopum ordinauit, ideſt
conſecrauit. Adde etiam an. Dom 593. Indiſt.

11. Eucherium ſubſcripſiſſe priuilegio Mouaſte-
rij S. Medardi, quod habetur infra poſt epifto-
ſas, & deinceps. Quare Virgilius Eucherio verè
ſucceſſit, & Auguſtinus Anglorum Epifcopus
ante hanc 13. indictionem iam conſecratus e-
rat. Neſcio cur Ioannes Diacon. lib. 2. cap. 35

Etherium vatem non Epifcopum nominat. Co-
ſtat autem ex Sigiberto ſi Chron. Arelatenſem
Epifcopum fuiſſe. Diſcimus etiam ex eodem
Beda aliquot epiftoſas tam ad Eucherium, quam
ad hunc ipſum Virgilium intercidiſſe, quarum
exempla quædam tam apud Bedam, quam apud
Ioannem Diaconum legimus. Lat.

Cap. 98. Gregorius *Martiano* Epifcopo Ra-
uenſi) Mariuſiano. L.

Lib. 5. cap. 102. De *Maximiano* Epifcopo Ma-
rianiano. L.

Cap. 103. Gregorius *Maximiano* præſumptori)
Maximo. L.

Cap. 108. Gregorius Maximiano Epifcopo Ra-
uenſi) Meſſanenſi. L.

Cap. 109. Gregorius Bonifacio Epifcopo *Regi-
tano*) Regienſi. L.

Postquam Eccleſiæ *Carinenſis* deſunctio eius Anti-
ſtite) Carinenſis Eccleſia, quæ fuerit, quæren-
dum eſt. Cathanenſem legimus fuſſe agnam
Regienſi. L.

Cap. 111. Vt Gratianum Eccleſiæ *Beneſprand*
Diaconem tuæ concederemus *Beneſis* ordi-
nandum) Venaſtrine. L. cardinandum. L.

Cap. 112. Gregorius *Montano*, & Thomæ liber-
tatem *per ſeſſamentum* dat) Montanæ. < V. C.

Non Montanum, atque Thomam ſeruulos Sanctæ
Romane Eccleſiæ) Vos Montanam. V. C.

Relaxamus ſeruitutis *periculum*, & quia tu *Monta-
ne*) periculum. V. C. Montana. V. C.

Cap. 113. De ordinando Epifcopo Eccleſiæ *Li-
bitana*) Lilybatana. L.

Cap. 114. Gregorius Narſi Comiti) Hunc eun-
dem puto Patricium ſupra nominari. L.

De Synodo *Epheſina*, & de *cauſa* Ioannis) E-
pheſina. L.

Aut abſentia viuendi, ſed à qualitate viuendi) < P
Non abſentia viuendi, ſed à qualitate viuendi) < P

Cap. 116. Velut emiſſum *celeriter* iubar fidei re-
ſtitudo reſplendent) celerius. F.

Et ipſi in cas, in quas incaute voluit euadere, cul-
pas incurrunt) < F

Cap. 119. Gregorius Dominico Epifcopo Aphri-
cano) Hunc puto Carthagenſem Epifcopum
eſſe, quem & infra B. Cypriani ſaceruo Cartha-
ginenſem facit. Lat.

- Cap. 121. Gregorius Petro Episcopo Hydruntino visitatori Brundusij, & Gallipolensis Gregorius Petro Episcopo Hydruntino visitatori Brundusij, Lupiz, & Gallipolis. L.
- Cap. 122. Gregorius Petro Episcopo Alexandria Aletiz. L.
- Cap. 124. Gregorius Mariano Episcopo Ravenne, Mariniano. L.
- Nam si seruum Dei Diaconem vestrum) Seruum dei est nomen proprium. L.
- Cap. 126. Et tunc ei vestra dilectio communicaretur, ne particeps obligationis eius communicaret. L.
- Cap. 127. Si verò aliqua in eis culpa celauerit) clauerit. P.
- Cap. 128. Gregorius Mariano Episcopo Ravenne, Mariniano. L.
- Cap. 129. Gregorius Secundino seruo Dei non à paribus) Videtur hic alterius nomen desiderari, cum addita sit nota, non à paribus, quæ apponi solet ijs epistolis, quæ ad plures scriptæ, diuersa tamen verborum forma; sed eadem, retenta sententia, missæ sunt. L.
- Cap. 136. Presentium portatore Rogitane Diacono deferente susceptum) Rogatiano. F.
- Cap. 137. Alexandriam relictam Vincomali commendat) Alexandram. L.
- Quatenus Alexandria magnificæ femine reliquæ quondam Vincomali) Alexandria. F.
- Cap. 140. Ex habitatore Massanietheranz, quorum Episcopus) Massæ Nichoteranz. L.
- Cap. 142. Gregorius Venancio patritio rannarebo) exmonacho. L.
- De discordia inter ipsum, & Ioannem Episcopum) Syracusanum. L.
- Cap. 144. Que est posita iuxta Palacensis) Palatinensis. Ita infra lib. 7. c. 43.
- Cap. 146. Si missas ibidem sibi celebrari voluerint ad te presbyter dirigatur) à. V. C.
- Cap. 147. Sicut in schismaticis prauo studio perdurantes) schismaticis. L.
- Cap. 150. Gregorius Palladio Episcopo Sanctonir) Sanctonum. F.
- Cap. 153. Gregorius Virgilio Episcopo Arelatensis) Arelatensi. Vide quæ notauimus supra lib. 4. c. 91.
- Cap. 154. Gregorius Desiderio Viennensi, & Siagrio Augustino) Augustoduno. V. C. Anselmus Cantuariensis tom. 3. epist. 10. citat epistolam Gregorij ex registro lib. 14. ad Desiderium Episcopum, ne impediatur quendam, qui Monachi professionem facere cupiebat sed potius inuenerit, & accendat. Epistolam eam inter has extare nemo videt, & tot libros non habemus, nam duodecim tantum sunt editi. Quare notæ numerorum corruptæ fortè dici possunt, & nos multis epistolis carere. L.
- Cap. 160. Sed quia in diuersa se tendit, ubi conuulsio) ubique. F.
- Cap. 64. Quam ad nos eius Synodice deferantur, debemus scribere) deferatur. F.

- Lib. 6. cap. 165. Debetis constantius occupari circa gregis Christi) & L.
- Cap. 169. Eudoxium quemdam vos damnaſſe, comperimus, cuius nomen in Latina lingua, neque in Synodis, neque in libris beate memorie Episcoporum Epiphaniij, Augustini, & Phylastrij, quos contra hæreticos præcipue disputasse nouimus, possum reperimus) Eudoxius hic est, quem Athanasius in oratione prima, contra Arianos in Sardicensi Synodo damnatum Antiochenam Ecclesiam inuasisse scripsit in sententia Ariminen. Synod. & Epiphanius lib. 3. hæ. 73. & 75. inter Semianianos ferè principem nominat, & alibi. Læ.
- Cap. 171. Præterea assiduus insisteret fraternitatis vus precibus debet) vestra. F.
- Cap. 174. Filio nostro Secundo seruo Dei renunciantē didicimus) Secundino. P.
- Cap. 181. Gregorius Sabiniano Episcopo) Idertino. F.
- Cap. 187. Ut inter causarum fluctus, quas afflicte patitur) quos. F.
- Axa filia Galeph ledens super asinam suspirauit) Caleb. L.
- Et erga subiectos in mansuetudine compungant) compungant. F.
- Et quidem de Sancti Petri Apostolorum Principis rebus octoginta annuas libras accipiunt) Mo-uacharum numerus in vide ad tria millia pro victu octoginta annuas libras auri à sede Apostolica accipiebant, videlicet 9100. montes iuxta estimationem an. Dom. 1561. Sed hic neque aureæ, neque argentæ dicuntur. Quare non facile sumptus annui ratio conuolare potest. Lat.
- Cap. 192. Quia si erga nos in corde nostro virtutum mater euacuitas permanet) vestro. F.
- Tunc enim offensa charitas vera est si per typum superbit) typhum.
- Ego enim Iesum celsiorem inuoco in anima mea) animam meam. P.
- Cap. 193. Iuxta vocem Psalmiste resonet in tympano, & choro laudetur) < F.
- Benedictionem verò, quam & prius per exilatarum Secundericium) per Exilatarum. F.
- Cap. 196. Quæritur autem Concordus Abbas la-tor presentium) Concordius. F.
- Cap. 199. Gregorius Dominio Episcopo Messanensi) Dono vel Domino. L.
- Vt de argento Meritis Ecclesie, cuius miles esse dinoscitur) Milenis. L.
- Quindecim eis libras accepto ab eo de fiscopte dare modis omnibus debetis) De fiscopte, id est, accepto chirographo de argento tradito. L.
- Cap. 204. Sed quia collatum, ac iurithem non libenter bibo, præsumens cognidum requiro) Sed quia collatum, ac erythrum non libenter bibo, præsumens gnidium requiro. F. Sunt vinorum genera.
- Cap. 203. Gregorius Mariano Episcopo Ravenne, Mariniano. L.

Cap. 104. Si tamen talia loca sunt, ut sit ibi vnde *subsistere* valeant) subsistenti. F.
 Lib. 7. cap. 1. Gregorius *Crysanus* Episcopo *Spolitano*) Petro Episcopo Aleriensis in Corsica hæc epistola inscribenda est, cui altera extat lib. 5. indic. 14. num. 22. cap. 122. & citatur eodem nomine à Gratiano, & Anselmo. Codd. quoque Vaticani retinent veram hanc lectionem; Ioannes etiam Diacon. lib. 3. cap. 49.
 Presbytero quoque Ecclesie, quæ in *Negevo* monte sita est) Nigeuno. L.
 Cap. 3. Vnde *ex* quo iret, quia præ ipsa, quam dixi. caligine) & F.
 In hoc autem quod soli præ alijs *haberi* appetunt) habere. F.
 Cap. 5. Valdè nobis excellentie vestræ studium placuisse *signamus*) significamus. F.
 Cap. 8. Gregorius Leoni Episcopo *Catenensium*) *Catanensium*. L.
 Nec subiectis *sterum* contra suos prepositos effrenata sit) item. F.
 Cap. 10. Ut quod ex te nescis, pena possis *resecare* & cognoscere) referante. G.
 Cap. 11. Gregorius *Constantino* Mediolanensi. *Mariano* Ravennæ) Constantio. L. Mariniano. L.
 Nisi prius *alienibus* publicis absoluti fuerint) à rationibus. Alias, à rationibus. Infra.
 Si qui verò ex militaribus *viris* in Monasterijs cõuerſi festinant) numeris, G. & V. C.
 Cap. 12. Ut eius sola nullatenus patereris efflu-
gregatione contentus) segregatione. B.
 Sit cæteris charitatis vestræ reuerſio *erceptionis* officium) crectionis. F.
 Cap. 14. Vigilantem studete curam *imponere*) impendere. F.
 Et excessus auctorem correctionis freno *sacerdotali* confringite) sacerdotalis. F.
 Cap. 17. In ecclesiasticis vilitatibus, obsequijs Pontificis) obsequijsque. L.
 Cap. 18. Præsumat de redditibus, de rebus, vel *ebanjs* prædicti monasterij) curis. L.
 Neque *venient* Abbati quæcumque persona qualibet occasione) viventi. F.
 Cap. 20. Gregorius Agnello Episcopo *Terratino*) Tartacina. L.
 Cap. 21. Gregorius *Mariano* Episcopo Ravennæ) Mariniano. L.
 Cap. 22. Quia *dum* superstitionis sceleris mancipia dominos suos) cum. L.
 Cap. 24. Gregorius *Faustino* defensori) Fantino. L.
 Cap. 25. Nam vera documenta *veritatis* sunt promptiores in duris) virtutis. F.
 Cap. 30. Plusquam decem millia *Angli* ab eodem nuntiati sunt) Anglorum. L.
 Cap. 31. Gregorius *Secundo* Episcopo Taurom: Secundino. L.
 Cap. 33. Gregorius Ioanni *Schilliano*) Scyllaceno. F.
 Cap. 34. Quem terrenis actibus implicatum, *mansuetudo* spiritus agere) mansuetio. F.
 Quæ alabastrum fudit, domum replevit *unguento*)

odore vnguenti. L.
 Patenter *datur intelligi*, quæ saporem se) dat intelligi, quia L.
 Indic. 2. cap. 2. Euenisse, quod prauidimus, nobiscum nunc geminus) vobiscum. F.
 Cap. 5. Qui ei in hac indiscipline prauitate præbuere solatium *sine consensu*) sine consensum. L.
 Cap. 6. Frustra *quondam* scandalizari vitio patiaris) quodam F.
 Aut quam de se *allimationem* præbeat) exstimationem. F.
 Cap. 7. Quæ magnopere *altera* pacis sunt sostenenda) alterna. F.
 Cap. 9. Latoreſ præsentium de Capritana insula) Videndum quænam sit insula hæc Capritana, quam infra epist. 99. Capream vocati: nam in mari infero in Thulcia est Capritia, & in Campanis Caprea iuxta Surrentum. Neutri verò harum conuenire videntur, quæ hic, & infra narrantur. Ex epistola sequenti intelliges Capritanam insulam aliam esse à duabus prædictis. L.
 Cap. 10. Quousque ad fidem catholicam *Hystri* Episcopi conuertantur) Istriani, vel Istri. L.
 Cap. 13. Gregorius Seuero Episcopo *Anconitano*) Auconitano. L.
 Cap. 16. Et ipsa ad persoluenda eadem legata, vel constructionem) ipsam. F.
 Cap. 22. Quæritur quod *Morbilai* viri clarissimi medici) Archelai. F.
 Cap. 25. Visitationem *Messanensis* Ecclesie iniungit) Misenatis. L.
 Cap. 26. Gregorius clero, ordini, & plebi consistenti *Messana*) Miseni. L.
 Cap. 27. Et ex rebus transitorijs mansura *super* charitatis lucra) semper. F.
 Ac pacificè terminata sunt, ne quoetunque tempore) < L.
 Cap. 30. Consensus defensor *paterna* gloriæ vestræ) pater. L.
 Consulti sibi patrimonij Campaniæ curam gessit ministeria Ecclesie *Vulturne*, quæ erat pro pœcatis Clero, & Pontifice destituta) Volturuenſis. F.
 Cap. 31. De ministerijs Ecclesie *Vulturne*) Volturuenſis. F.
 Cap. 35. Ut multis dispendijs præterita non *commodent*) condonent. F.
 Cap. 36. Gregorius Chrysanto Episcopo Spolitano) Chrysanto Episcopo Spolitino. L.
 Cap. 37. Atque pronasisse sex siliquis per solidum lucri) Solidus 24. siliquarum est: sex siliquis quarta pars est solidi. Solidus enim pendit quatuor scrupula, obolos vero octo; ita cum solidus aureum nummum tertio parte superet, valeatque hodie an. 2568. iulios decem, & septem, & insuper partem alterius quartam; siliqua valeret iulij tres quartas; idest, dodrantem, licet aucto auri pretio amplius aliquid valeat. Solidorum tremisses olim ab

ba Alexandro Imperatore excogitatos, & per-
cussos, legimus quidem: sed non in usu positos
forte. Erant enim grauiore solidi, idest, dra-
chinarum duarum, vt scripsit Lampadius in
eius vita. Solidi autem LXXII. erant in auri
libra, vt singula quaterna scrupula pendereut.
Horum solidorum tertiam partem habebant
tremisses, ita vt sex argenteos denarios nostros
Romæ valerent an. 1568. Lat.
Cap. 40. Quia notitia eiusdē donationis non es-
set de *pollicitis caraxata* polytrichis caraxata. F
Cap. 46. Tam * clericorum quartela, quam ad-
uersus suum, sicut diximus,) de. F
Cap. 47. De damnatione Pelagij, & *Calcelini*)
Calcelij,
Vt charitas vestra eandem Synodum apud San-
ctam Alexandrinam, atque Antiochenam Ec-
clesiam requirat. Non videtur verisimile Epi-
scopum Antiochenum moneri opportuisse, vt
apud se requirat, quæ habebat: quare mendum
esse in verbo Antiochenam opinor. L
Cap. 48. Gregorius *Bona Abbatissa*) Bono Ab-
batis ita supra lib. 5. cap. 144. eandem om-
nino epistolam scribit. L
Cap. 49. Nosque precibus *argentium* instantius
hortaremur) vigentium.
Et si ea in eo, quæ in textu *heptateuchi* morte *multa-
ti sunt*) heptateuchi continentur. G
Cap. 50. Gregorius *Leoni Episcopo in Corsica*)
Clero, & plebi Ariminensi. L
Cap. 53. O quanta *aspiratione* vitz plena sunt,
quæ per gratiam spiritus) spiratione. F
Cumque insensibiliter in hoc delectatio *surripit*)
surrepit. F
Cap. 54. Reducite ad animos prosperitates tem-
porum, multitudinem hominum) honorum. F
Cap. 56. De Clericis *Comensis* ad unitatem Ecce-
siæ reducendis) Comensis. F
Cognouimus clericos Ecclesiæ *Comensis*) Comen-
tis. F
De hortis vero, quos in capitulare transmissio ex
substantia, & *Italia* Vitalis. F
Cap. 58. Quæ si manifeste *culta* sunt, & ipsa si-
ne ambiguitate) culta. L
Cap. 59. Et sapienter se supplicanter *ideo* reddere
contempsisse) id ei. F
Cap. 60. De portionibus tibi competentibus in
Messanen, & *Samanteria*) Massa Iena. F
Cap. 62. Seueram in eis visitationem, & canonicam
exhibet) exhibe. F
Cap. 63. Quod apud Græcos nullo modo dicitur)
quot. F
Cap. 64. De Episcopo *Constantinopolitano* de
crimine accusato) Byzaceno. L
Cap. 65. Experientia ergo tuæ denunciamus, vt
non deinceps tale aliquid facere *presumant*)
presumant. L
Cap. 66. Eoque à tanti labe sacrilegij, & diuini
intentione iudicii, & presentis vitz *periculo*) in-
terminatione. Alias. periculo. L
Atque per hoc, & *fatigationibus* fuerint deprehensi)

ex fugationibus. V. C.
Cap. 68. Gregorius *Constantino* Episcopo Mo-
diolanesi, Constantino. L
Cap. 70. Vescano, qui comes fuit in *Misnati*
castello) Misnati. L
Gloria vestra curas addicere) curet. L
Cap. 72. Gregorius Crisanto Episcopo Spole-
tano) Chrysanto Episcopo Spoletino. L
Vt deuotionis suæ in *conseruatione*, quam postu-
lat) consecratione. F
Cap. 73. Gregorius Constantino Episcopo Panor-
mutano Ecclesiæ Tarracinenfis visitationem
committit) Aguello videtur commissa visitatio
infra lib. 12. cap. 18.
Cap. 75. Gregorius Crisanto Episcopo Spoleta-
no) Chrysanto Episcopo Spoletino. L
De ordinatione Clericorum *Viuanenſis* Ecclesiæ)
Quæ sit Viuanensis Ecclesia non constat. Su-
pra lib. 1. ep. 78. nominatur Viuanensis Ecclesia
Episcopo destituta, neque in qua sit provincie
satis constat. Vtrum autem eadem illa cum
hac Viuanensi sit, difficile est iudicare. L
In quo de amore Scrinij nostri nihil vos) more,
nam ex more seruato semper, vt visitator pro-
mouere clericos non debeat, nisi licentia in
forma visitationis expresse data fuerit. L
Cap. 77. Gregorius Bonello Episcopo Eroga-
to) Donello Erogorati. L
Cap. 81. Gregorius Maximo *Salonitanensi* Epi-
scopo) Salonitano. L
Cap. 86. Ibidem seruientium ante dedicatio-
nem loci ipsius debeant *profigari*) prouideri. F
Cap. 87. Gregorius *Fortunato Episcopo Medio-
lanensi*) Gaudioso Episcopo Eugubino. L
De visitatione Tadinensis Ecclesiæ) Tadinates
erant vbi nunc est Vualdum, vel Gualdum,
nam ibi in agro oppido proximo locus est,
vbi dicitur la ieuca da Taino. Vide Plinium.
Procopius lib. 3. belli Gothici Taginam voca-
uit. L
Cognoscentes Ecclesiam *Cadinensem* diu Sacerdo-
tis) Tadinensem. L
Cap. 88. Gregorius clerico, ordini, & plebi con-
sistenti *Tadinas*) Tadini, Tadinæ. L
Gaudioso *Egabina* Ecclesiæ solemnius delegare)
Eugubinæ. L
Cap. 89. Visitacionem iniungit *Ausina* ciuitatis)
Aesina. L
Postquam ciuitas *Ausina*, Deo iuuante, recuperata
est) Aesina. L
Cap. 93. Qualiter vos contra *Hyfricorum* schi-
ma) Illicorum, vel Ilarianorum. L
Cap. 95. Gregorius *Insulari* Magistrum militum)
Hic fortasse est Vlfaris dux Taruissius, cuius
meminit Paulus Diacon. lib. 4. de gestis Lon-
gobard. cap. 1.
Vt non sit quo hi, qui adhuc in errore sunt posi-
ti) desit. L
Cap. 102. Indicamus itaque *Araulphum* de ser-
uanda pace) Ariulphus dux Spoletanus. Alias
Aut sit nullus contra *Aregis* exercitum) Arachis

Beneuientia nux dux. Aliàs
*Quia in aliquid parum facilem sibi excedendi occa-
 sionem*) paruum facilem sibi excedendi. L.
 Cap. 103. *Sauinus* siquidem frater, & Coepiscopus
 noster) *Sauinianus*. F.
Asserens à viatore ex tribuno Hydruntina ciuitatis)
Viatore. L. Hydruntina. L.
 Cap. 104. *Gregorius Sauiniano Episcopo Cal-*
lipolitano) *Callipolitano*. L.
 Cap. 106. Filius noster *uir magnificus Occilia* tri-
 bunus) *Occilianus*. Ità sup. c. 103.
Sironina ciuitatis ad nos veniens puerum vnum)
Hydruntina. L.
 Cap. 110. *Gregorius Syagrio, Berberio, Virgi-*
gilio, & Desiderio) *Azerio*. Infra.
Quasitus refugit, sacris est altaribus admonendus)
admonendus. L.
Quid * agit, nisi vt crescendo decreseat, & ascen-
 dendo) aliud. G.
Vt ad summa Sacerdotij non suffragio venditorij)
summam. F.
Nam cogit vendere, quos decipit, vt emerent) de-
 cepit. F.
Vt de incidentibus causis disceptatio 1 & sit sa-
lubris) sit &. F.
 Cap. 111. Per definitionem synodicam à Sancta
Ecclesia remoueri) remouere. F.
 Cap. 114. Dubium non est, quod primum illic
delicta commendat) commendat. F.
 Cap. 115. Et alij hæc operari studeat, dum se
 in custodienda) alios. F.
 Cap. 121. Cum in regni regimine virtus iustitia,
 & potestas egeat equitate) iustitia. P.
 Cap. 123. *Gregorius Asclipiodoto*.) *Asclipiodo-*
to. L.
 Cap. 124. Vestra gloria de Occidentibus partibus
 hucusque odor) occidentis, vel occidentilibus. L.
 Cap. 125. Minime nouerat, sed cuius altitudo ve-
 stri cordis patuit.) nouerat. F.
Neque de eorum numero esse pertimesco) Me-
 que. F.
 Cap. 126. Probatio virtutis est non iudicium te-
 probationis) iudicium. Aliàs
Ita furripiente subito flamma incensum est, vt om-
nino) repente. F.
 Cap. 127. *Gregorius Italia* patricie, & *Venan-*
rio.) *Italica*. L.
 Cap. 128. Ab Excellentissimo Exarcho in quo-
 tidiana militum præfectura fuit mutati) mutua-
 ti. L.
Primum vt togam illarum partium faciat) to-
 gam. L.
 Cap. 129. Quod foris accepisse ostenderis, intrus
habes) habebis. L.
 Lib. 8. Ind. 3. cap. 2. *Toga* quoque militum ità
 per prædictum consulum) *Rogæ*. L.
 Cap. 6. Nam sacrilegum, & contra leges est, si
 quis, quod venerabilibus sacrilegium. L.
 Cap. 9. Sacramentali de monasterio egressa mo-
 rito sociata) < F.
 Apud se nuncupque impediret retineat) impudicè. F.

Cap. 10. Decem libras auri à Reuerendissimo
 filio nostro Basilio) < F. fratri. F.
 Cap. 23. Nunquid vobis scripsimus, vt prius
 probaretis) non. F.
 Ne quis eorum aut non sit contentus * quod vo-
 luit) eo. F.
 Nam dum graue sit inexpertos hominum sociari
 obsequijs.) cum. L.
 Cap. 30. *Gregorius Constantino Episcopo Mo-*
dionanensi) *Constantino*. L.
 Si tamen eandem confessionem subtilitas exami-
 nis ex occultis egeret) eliceret. L.
 Cap. 32. *Gregorius Secundus Taurominensi)*
Taurominiano. L.
 Cap. 33. *Eulogius* condidisse, atque sex vncias
 Ecclesie) *Elogium*. L.
 Cap. 34. *Gregorius Eulogio Episcopo Blusino)*
Ecclesie Episcopo Glusino; ità infra lib. 11.
 cap. 54.
 Cap. 36. De *Juliano* scribone, & de *Frothinia-*
nista) *Forinianista*. L.
 Ità vt in comparatione sui temporis felices non
 existimant) nos. F.
 De *Frothinianista* autem fraternitas tua sit omni-
 no sollicita) *Forinianista*. L.
 Quia à me nullam violentiam patientur, sed ratio-
 nem reddi) reddam. F.
 Cap. 37. *Gregorio Innocentio Episcopo*) *Præfe-*
cto Aphricæ. L.
 Cognoscentes quale studium in præparandis dra-
 monibus gesseritis) *dramonibus*. L.
 Cap. 40. *Petrus* autem idem diaconus, quem à
 vobis electum esse asseritis) item. F.
 Cap. 42. Atque in eo sensu, quod dudum scri-
 pseram; ità rescribo) quo. L.
 Cap. 44. Quatenus & illic remedium sit, & ve-
 stra debeat esse monito) monito. F.
 De cæteris verò rebus, quæ apud nos sunt) vos. F.
 Cap. 45. Nam quid aliud detrahentes faciunt,
 nisi in puluerem suffiant, atque in oculos suos
 terram excitant) Sententia videtur præpostere
 colligenda, & dicendum, Nisi in terram suf-
 fiant, atque in oculos puluerem excitant; nam
 puluerem sibi excitat, qui in terram sufficit, non
 autem e contra. L.
 Cap. 46. *Gregorius Ecclesie Episcopo Elusino)*
Clusino. L.
 Cap. 50. Qui egredientes cum *Marco* viro ma-
 gnifico Scribone) *Azimarcho*. Infrà à epist. 57.
 & 60.
 Præterea de substantia *Theodori Episcopi, quem*
Ecclesie vestre iuri scripsisse fuisse superpositam)
 quam. F. suppositam. F.
 Cap. 51. Tota simul provincia gratias referrebat,
indicant) indicant.
 Cap. 53. *Leontio* gloriosa filio nostro nitantur
 furripere) surrepere. F.
 Vt furripienti cuiquam illi locus non pateat.)
 surrepenti. F.
 Cap. 54. *Gregorius Bono Episcopo Messanenfi)*
Dono, vel *Domno*. L.

Cap. 37. Vt verbum, quod ei per *Alimentum* vrum magnificum) Azimarchum. Infra.
 Cap. 38. Gregorius Bonifacio Episcopo Regio) Regensi. L.
 Cap. 39. Gregorius Decio Episcopo Lillibitanum) Lillibetanum. L.
 In domo siquidem iuris sui intra ciuitatem Lillibitanam) Lillibetanam. L.
 Vaccas decem. *istulus* vinearum numero quatuor.) hastulas. F. vt sit mensura genus, vt decempeda, & pertica, qua vinea arcam, idest, solum metiuntur.
 Lib. 9. Ind. 4. epist. 1. Vt & malos ab actione, propterea corrigatis) praecepta. I.
 Epist. 3. Diaconem *Marius* commendat) Mariani. L.
 Ep. 6. Gregorius *Talitano*) Iuliano. F.
 Ep. 9. Eas modis omnibus, & fieri, & habere permitto) & F.
 Adorare, verò imagines omnibus modis deuota) deuota. F.
 Ep. 10. Desuncti *deposuisti* modis omnibus conseruetur) dispositio. V. C.
 Ep. 11. Imperantibus Domino Mauricio, & Tiberio Augustis) Mauritio, & Theodosio omnino legendum videtur. Mauritius enim An. Domini 383. creatus Imperator post Tiberij mortem, filium suum Theodosium Augustum appellauit An. Domini 391. imperarunt, ambo post hunc annum An. 406. ita vt Mauritus consulatus continuauerit An. 41. atque idem annus finis Imperij, & consulatus fuerit, idest, An. Domini 603. quo anno contingerunt, quæ hic narrantur. Lat.
 Ep. 13. Vt in huius absolutione multis possit *terre consilium*.) consilium. F.
 Ep. 14. Melius tamen est si per quietem suam dehistunari fuerint) propter. I.
 Ep. 15. Gregorius Venancio Episcopo Syracusano) Patricio. L.
 Ep. 17. Quanto de fraternitatis tuae *auxilio* laetatus sum) incremento. F.
 Ep. 19. Dandi sunt solidi sexaginta duo) tres. F.
 Vel si visum fuerit amplius *dimittantur*) admittantur. F.
 Ecce nos quantum, vel quibus *dare* debeatur distribuimus) dari, vel dare debeatis. L.
 Ep. 37. De qua re saepius de vobis quietelam *deposuisse* significauit) se posuisse. L.
 Ep. 38. Quia in eisdem epistolis ad me, quod semel esse poterat) satis. L.
 Ep. 41. Ne forte dum Episcopi *iura* eadem ciuitas non habet) curam. L.
 Ep. 45. De inuasionem hostium, & *latantijs* faciendis) litantijs. L.
 Ve omni hebdomada quarta, & sexta feria *latantiam*) litaniam. L.
 Ep. 48. Gregorius Desidietio Episcopo Galliz) Viennensi. L.
 Vt fraternitate vestra *solicite*, nulla illos) solatante. F.

Ep. 50. Gregorius Aetherio Episcopo Galliz) Lugdunensi forte, quia Irenzi Episcopi gesta, videntur ad Ecclesiam Lugdunensium iura merito pertinere. L.
 Ep. 58. Vt videant, qui odetunt me, & non confundantur) < L.
 Ep. 61. Gregorius Quirino, & ceteris Episcopis in *Hybernia* Catholicis) Iberia. V. C. Quæ prouincia iuxta angustias ponti Euxini, & Martis Caspii sita est, vt huius epistole verba manifestò indicant, in qua scribitur litteras cum rebus alijs deperditas fuisse in Hierosolymorum vrbe. Quid enim Hibernis opus fuit Hierosolymam in itinere ad Vrbem Romanam succpto diuertere? Quod ramen iter Iberis ferè vnũ necessarium est, vt ab ora Syriz in Italiam soluant. L.
 Ep. 69. Gregorius Eusebio Episcopo Thessaloniz) Thessalonicensi. L.
 Lib. 10. Ind. 5. ep. 1. Præterea ex transmissione vestra sanctitatis Beati *Agilgi* Martyris benedictionem) Agilei, cuius fit mentio in Martyrologio die 15. Octobris. L.
 Ep. 3. Illic in monasterio *conuersationis* causa sese retinuit) conuersionis. L.
 Ep. 12. Anno comes castri Apartiensis *Firmensis* territorij) Firmani. F.
 Ep. 13. Gregorius Passuo Episcopo Firmensi) Firmano. L.
 Ep. 24. Ennius Sabino Subdiacono iniunximus, vt aliquantas de partibus *Britanniarum* incidere) Brutiorum, apud quos Sabinius Subdiaconus erat; nam Samnitium, & Lucanorum, & Apulorum prouincias regebat. Certe vox Britannorum corrupta est: videt enim quis tanto intervallo trabes, tantis laboribus, tantoque sumptu aduchè expedire, poterit satis probare.
 Ep. 25. Gregorius Arogi Duci) Paulus Diacon. lib. 4. cap. 6. de gestis Longobardorum Atichem vocat, & totam epistolam inserit: fuisse autem Dux Beneuentanorum, successitque Zaton, eiusque ex filio Varnefrido nepos extitit.
 Ve de partibus *Britanniarum* aliquantas incidere) Brutiorum. L.
 Ep. 35. De Paulo *Dyachina* ciuitatis Episcopo) Doclearinz. V. C. Doclea vrbs in Illjryijs prope Scodram à Ptolomeo locatur. à Plinio in Liburnia lib. 3. cap. 12. vnde Doclear. L.
 Paulum *Dyachina* ciuitatis Episcopum inter alia mala) Doclearinz. L.
 Ep. 36. Qui se dicit *Dyachina* ciuitatis esse Antistitem.) Doclearinz. L.
 Et quia tanti causa flagitij negligi, vel *transfiri* non debet impunita) transire. L.
 Ep. 43. Gregorius *Decaduo* Episcopo Mediolanensi) Deusdedit. L.
 Itaque fraternitatem vestram tempore, quo ad nos fuit) apud. F.
 Ep. 45. Filio nostro Florentino Diacono Xenodochio *Anichiorum*) Aniciorum. F.
 Ep. 54. Per latorem prefencium transmissimus

- empibulum, tuniceam, vel peſtoralem*, vt à te-
ci debeat ſine mora tranſmitti) *amphibulum*,
L. < L.
- Ep. 56. *Commemoratis* igitur, quod ego nouita-
tis ambitione) commemorat is. F
- Nullus ergo contra me domino meo conetur *ſur-
ripere*) ſurreptum. L
- Lib. 11. Ind. 6. Ep. 4. Vt monaſterio veſtro ip-
ſum *manire* monaſterium deberemus) vnire. L
- Ep. 5. Vel vineas in fundo, ſicut nos docuiſti
Corſiniano pariter) Corſiniano. L
- Ep. 7. Gregorius *Eleutherio* Epifcopo) Aethe-
rio. L
- Ep. 10. Qui eidem Xenodochio, atque monaſterio
abbas in poſterum ſuis ordinatus) fuerit. L
- Ep. 11. Gregorius *Theſſalica* Abbatifſe) Theſſalica. L
- Ep. 12. Gregorius *Lupponi* Epifcopo, & Abbati)
preſbytero. L
- Ep. 14. Gregorius *Venantio* Epifcopo) Patri-
cio) < L
- Ep. 18. Id eſt, *condema* vna, boues per vnum,
armenta capita quinque) condumia. F
- Ep. 19. Quam rem cum ſumma *celebritate*, re di-
ſtinctione conuenit emendare) celeritate. L
- Ep. 24. Qui quaſi comes *priuatum* dici vult)
priuatum. F
- Ep. 30. De facinoribus Benenati *Meſſenatis* Epi-
ſcopi) Miſenatis. L
- Ep. 33. Vt eis d te *locatis* ex noſtro illos
mandato diſtinctione conuenit emendare) ad. L
- Ep. 35. Gregorius *Deodato* Epifcopo) Mediola-
nenſi) Deoſedit. L
- Ep. 40. Quod *Epifcopi* cum mulieribus habitare
non debeant) Presbyteri. &
- Vt ad noticiam fratris, & Coepifcopi noſtri *Chri-
ſtiani*) Chryſanthi. L
- Ep. 44. Sed det vobis in veſtra pietate *Pulchra*
Auguſtæ clementiam) Pulcheriz. L
- Ep. 49. *Tabellarium* vna cum conſenſu ſeniorum,
& cleri memineris ordinandum) Tabularium. L
- Cum omni ſtudio ſeruata ciuitate in ius Eccleſiæ
tuz *preparare* ſelina) recuperare, vel repara-
re. F
- Ep. 52. Monachos monaſterij in *Capricana* inſu-
la, quæ iuxta Maioricam inſulâ eſt poſita) Ca-
praria, quæ in Tuſco mari ſita eſt; abſt autem
à Maiorica gradibus plus minus XIII. L
- Ep. 54. Gregorius Ioanni *iuuente* Hiſpaniam)
cuncti in. L
- Diacoſiam, & Monachiam, aut *Aſſiſſiam*
habeat aliquam actionem.) Aſcetiam. L
- Item cuiuſdem tituli Conſt. v. Imperator Leo Au-
guſtus *Eutropio*) Eutropio. L
- Ep. 57. Conſtituerat monaſterio, quod in do-
mo ſua fundari ſtatuert, & poſtea) in. L
< L
- Ep. 60. Ideoque fraternitatem tuam his horta-
mur aſſaribus) Ideo. F
- Lib. 12. Ind. 7. ep. 2. Reſectis igitur fraterni-
tatis tuz epifcopis, quæ de Caſſiopi caſtro, quod
in tua ſitu eſt diœceſi ab Epifcopo Iſauriz ci-
uitatis) A Coſmographe Iſauria inter Ciliciâ,
& Pamphiliam collocatur regio, ibique Iſaura
ciuitas, quæ cum longiſſimo intervallo à Cor-
cyra inſula, & caſtro Caſſiopi in ea ſito diſtât,
parum verifimile videtur ab Epifcopo Iſauriz
caſtrum illud occupari potuiſſe, aut illuc S. Do-
nati corpus tranſferendi ſaculatem poſtulaſſe,
& clero ſuo hospitalitatem. L
- Ep. 3. Gregorius Bonifacio Diacono *Conſtanti-
nopolitano*). <, Non enim Conſtantiſinopolita-
nus ſed Romanæ Eccleſiæ Diaconus, & reſpon-
ſalis erat. Similis error ſupra lib. 4. ep. 39.
- Ep. 5. Gregorius Deſiderio Epifcopo Galliz)
Deſiderius Epifcopus Viennensis Galliz, qui ſu-
pra lib. 9. ep. 48. frater appellatur, non videtur
hic pro more appellari, cum Magnitudo Ve-
ſtra pro Fraternitas Veſtra ſcriptum legamus.
Res tamen ab Epifcopo iudicanda omnino de-
bet, niſi militis perſona obſtare putatur. L
- Ep. 7. Tranſmittere *ſilateria* curauimus, ideſt,
crucem) phylaſteria. L
- Ep. 8. Supraſcriptus Petrus *ſcholarum* protu-
lit) capitularem. F
- Quatenus huiuſmodi *perueniente* cautela) præue-
niente, vel præueniente. L
- Ep. 9. Vtile indicauimus eandem maſſam, quæ
Aguas *ſalinas* nuncupatur) ſalinas. L
- Quod eſt ancillarum Dei poſitum ad S. Paulum, &
ad ſines poſſeſſionis) affines. F
- Ab vno latere poſſeſſionis *Eugenij* quondam ſcola-
ſtici) Eugenij quondam ſcholâſtici. L
- Vt ſupraſcriptam maſſam Aguas *ſalinas* cum præ-
nominatis omnibus fundis ſuis) ſalinas. L
- Ponuphrius Paninius in libello de ſeptem Eccle-
ſijs pag. 90. Ex porticu Baſilicæ S. Pauli Apo-
ſtoli diploma Gregorij ibi in *pariete* deſcriptum
recitat, ex hac epifſola ſumptum, atque ibi Aguas
ſalinas nuncupatas à *ſalua* gente nobiliſſima,
ex quo Otto Imperator ortus eſt, exiſtimat
ſuiſſe dictas Gregorij tempore non dum in ea
maſſa extructum fuerat monaſterium, quod
dicitur Tres Fontanz in honorem S. Anaſtaſij
martyris. L
- Ep. 12. Quatenus veniens ad *nos* is, qui patri-
monium ipſum reſcurus eſt) voſ. F
- Ep. 14. Gregorius *Datiano* Epifcopo Metro-
politano) Domitiano. L
- Ep. 16. Præterit, quoque de emendis culcicris,
vel nauia dedimus) & F
- Ep. 20. Ob hoc ea, quæ in *maris* de iure quon-
dani Patricij viri) maſſis. F
- Ep. 23. Hoſtis collectam habet, & *Narinas* dici-
tur reſidere) Narniz. F
- Ep. 24. Gregorius vniuerſis *Epifcopis* Neapolitani-
nis) militibus.
- Ep. 25. Gregorius *Iuſtino* Cathanenſi Epifcopo)
Iouino. L. < L
- Ep. 28. Gregorius Anthemio Subdiacono) Verba
huius epifſolæ non videntur Gregorij conſue-
tudinem referre, cum ad ſuos Subdiaconos
ſcribit: ſolet enim mandare, percipere, & non
eorum

eorum gloriā: sed studium, curam, vigilantiam appellare. L.

Ep. 30. Pensiones quoque nonne, & decimæ in ditionis, quas egisti) exegisti. F

Cui volumus CCXX. decimatos vini, & quatuor solidos annuos debeas ministrare) decimatas. F Codicem autem *Heptateuchi* de substantia Aneoni) Heptateuchi. L.

Ep. 31. De Episcopis non detrahendis) detrahendo. L.

Non enim potest mens aterita, & honoribus, & importunitatibus grauata) oneribus. F

Ex privilegio Monasterij Suetonien.

Quod est in *Suetonorum* ciuitate situm, vbi Sanctus) Suetonionum. L.

Et si incumbit necessitas ad eam) adeant. F Vel ultra redeundi licentiam habeat) Nē. F

Quod si fugerit, reputatur vt seruus *nunciisque* Sanctæ Dei Ecclesiæ) iuancins. L.

Aut contraxerit. aut negligenter dixerit) negligenda duxerit. L.

Primeuius *Nunciensium* Episcopus subscripsit) Nursiensium. F

Vitalis *Vesontensium* Episcopus subscripsit) Vesontienium. L.

Americus *Suetonorum* Episcopus subscripsit) Suetonionum. L.

Vndecim interrogaciones Augustini &c.

Interrog. 1. De Episcopis qualiter cum suis cleticis conferuntur) conuersentur. F

Cap. 10. Praua autem in coniugatorum moribus consuetudo surrexit) subrepsit. F

Cur quæ menstruum sanguinis) patitur, ei non liceat) fluxum. F

Nec hæc dicentes deputamus culpam esse coniugij) culpandum putamus. G

Cum ei iuxta præfinitam sententiam, etiam licuerit intrare) Ecclesiam. G

Cap. 11. Qua in re ostenditur mens rea non in eo, vel suo iudicio libera) nec rea, nec vel suo F.

Cum se, & si dormienti corpore, nihil meminit vidisse) dormiente. L.

In primum librum Regum.

Prolog. Alios se multipliciores gignant velut in superficie videtur totius inspecti nemoris, & vallium concana, & dissenti Martini latent (paria) Locus manens, & mendosus: fortè ita restitui posset. Alios se multipliciores gignant velut in superficie videntur totius inspecti nemoris: sed vallium concana, & dissente planiciei latent spacia. L.

Observationes, Correctiones, & Varie Lectiones in Luciferum Caralitanum Episcopum.

Editio Parisijs apud Michaellem Sonnium 1568.

Ex lib. 1. pro S. Athanasio.

Si iustum est iudicium, audiri se proclamantem, absentem puniri) non. F

Transire in testamentum eius, & venientes seruiant) Dijs alienis). < F

In locum quemcumque elegerit Dominus Deus tuus invocari nomen eius ibi, & loquere) venies. L.

Quam tibi Deus non tradidit, & si traderet, & inter te esse permitteret) in. F

Et te participem censuisset Deus Sacerdotibus fieri ad gerendum populum) regendum. F

Cum tamen) fuisset liberatus iam Athanasius, & corpore) < F

Non inueniens in primo regnorum libro scriptum: Non gloriatur sapiens) Aut hic aliqua delunt, aut Luciferi memorie lapsus est, cum locus citatus apud Hieremiam sit cap. 9. L.

Duos filios tuos. Ofni, & Phinees in vno die morientur ambo gladio virorum) < F

Quam Arrius edificauit in corde Diabolus) Arrij. F

Facta) manus Domini in ciuitate, & est facta. turbatio magna) est. F

Et percussit viros ciuitatis à minimo vsque ad maximum, & bullauit illis mures) < F

Et factus est in Saul spiritus malus, & ipse in domo sua dormiebat) in domo sedebat. L.

Si dominus Deus tuus inuit te in memum dolorem, & vultum) in me odoretur vultum. L.

Ego superavi solus prophetarum domini vnus & propheta) < F

Quæ caperet duas metretas semis in gyro altaris) emigrant. seminis. L.

Ibat Achab, & Israël & manus Domini erat in J. Heliam) Ierachel. L.

Perit, & illico datur aliqua: quamplurima signa) sunt) aqua. F

Canes manducabunt eam ante murum Israël, & mortuos tuos) Deest vericulus. L.

Cuius in omnibus inuicator repereris) reperiris. F

Et abierunt ad Ieroboam quoniam repellit eos Ieroboam) Roboam. L.

Quæ fecit Ieroboam, & proiecit eos à filijs Israël, & à tribubus Israël) < F

Videte quid vobis facietis: non enim homini iudicabitis) vos facietis. L.

Et Iabadias filius Emabel, qui princeps est domini Iuda) Zabadias filius Ismael. 2. Paralip. cap. 19. L.

Videte quid vos facietis: non enim homini indicabitis) facietis. F

Quoniam ambulasti in vijs, patris tui) David. F
Et non sic opera Israel, & dixit Dominus regnū
eius) sicut. F

Qui mereris numerari inter antiehrisťos *estimā*.
Dei vinci filij uogator) et tamen. F

Quod enim Athanasius fuisse *meus*, quem inau-
ditum) reus. F

Deus nobis *subuenire* vult in preffuris, atque an-
gustijs consilijs) subuocari. F

Et quidem admouens ea, quę *timere* posse existimā-
maris) timeri. L

Nām qui arguunt *meliora sperabant* : in ipsos an-
tem vnier benedictio) n. tiores parebunt. L
Retineo quidem factis *contemnem* scripturis) con-
tineri. F

Scriptum est flagellum e quo, & *stimulum* asino)
stimulus. F

Virga autem genti insipienti) Virga. F

Sed inquis *Patris* mei Constantis factum est in-
teruentu) fratris. L

Quod enim acceperis veritatem, non esse catho-
licum *Adoxium* Germanicensem) Eudoxium,
qui fuit Germanicę Episcopus, & Ecclesiam.
Antiochenam fraudulenter occupauit. Vide
Niceph. lib. 9. cap. 36.

Dare aduersus absentem, & quidem *iniustum* vi-
rum) sententiam) iustum. L

Vt iniuste mandantes *iudicari*) cuius mandatis)
iudicare. F

Fulgebunt tanquam scintillę) in arundinetis di-
scurrent) & . L

Longuitatem *iniusti videbunt*. Etenim finem sa-
pientis) iniusti. Videbunt etenim. L

Et non intelligunt quid *cognouerit* de illo, & quare
munierit Dominus) cogitauerit. F

Videbunt, & *condemnent*, illos, autem Dominus
irridebit) contemnent. L

Isti sunt, quos habuimus aliquando in *risu*) ri-
sum. L

Tunc dicentur hęc, quę dicē dicētes *suis* per-
fectores militum) (Christi) vos. F

Et cogitationes scitatur *regis* quoniam cum,
efficitis ministri eius) < F

Quod aliter idem: predixi fluxeris per *manem*
rem) potentiam) tuam) amentem. F

Quoniam oportet iustum esse & *humana*, & bonę
speci) humanam. F

Cum *manifestaretis* vosmet vestra professione) ma-
nifestetis. F

Et iterum digni quidem illi carere *lumine*, & pati
carcerem) lumine. F

Ne vos lupos Arrianos, rapaces eaus *rapidosos*)
rabiolos. F

Beatus cuius Deus Iacob adiutor eius, & spes
eius) < F

Quia ut *laqueum* facti estis ad insidiam, & sicut
retia) laqueus. F

Eccc ego *cogitabo super plebem* meam mala) cogi-
to super plebem) hanc. L

Qui edificastis Sion, & Hierusalem in sangui-
nem iniquitatis) Qui edificastis Sion in san-

guinem, & Hierusalem in iniquitatibus. L

Si comprehendam eum in holocaustis *aut* in vitu-
lis) anniculis) < F

Renunciandum tibi est homo, quod sit bonum?)
An renunciatum tibi est homo, quid sit bo-
num? F

Quia tu impius iustum deuorare tentaueras ve-
rum non solum) virum. F

Quærite dominum, & omnes humiles terra) iudi-
cium) operamini) < F

Scrutinabo Hierusalem cum lucerna, *defendam*
super viros) viciscar. L

Viri contemptores, Sacerdotes eius contaminant
se, & impię agunt) sancta. F

Si iustum non est, *quia* cogis facere nos cam rem,
per quam puniri mereamur) quare. F

Illos, qui cum tibi primum *contraxerint*, postea
tamen seruire nefarijs) contradixerint. F

Illos, quos iam pridem videras pro nihilo te *di-
care*) ducere. F

Lauamini, mundi estote, auferre malitias ab in-
imicis vestris) animabus. L

Qui neque omnia genera tormentorum inferendo
definis) Locus mutilus. L

Et pupillus in direptionem, & quid facient in-
diem) visitationis) die. L

Et ad quem refugeritis non *temperauimus* tuo con-
silio) venenato) obtemperauimus. F

Quomodo & illi tunc inuenti sunt, qui Iob *expro-
brant*) exprobrabant. F

Quando vidcas *carceris*, metalla, exilia, vix iam
capere posse) carceres. F

Sanę vrum de his omnibus domini sacris manda-
tis) *memeris*) An nē. F. inueniris. F

Natos, videlicet, de *impudenter* patre vestro dia-
bolo) inuiperaro. C. P

Obsederint animum tuum, atque pertexerint cr-
rorum) *caliginis*) caliginis. F

Quod nolint effici coarctata tui, possunt sanę
estimare) *estimari*. F.

Pro S. Athanasio. lib. 2.

Pro quo sacrilegio tuo alioquin eris, & nunc es)
Proque. F

Nunquid in his) visitabo dicē Dominus) non. L

Nē des eternas penas cum *sacrilegijs* tuis) con-
sacrilegis. L

Nolumus damnare absentem, nolumus *innocen-
tem* terre) sententiam) in innocentem. F

In qua mensura mensi fueris, in eadem *remittet-
ur* vobis) remittetur. L

Si sapiens es, cur ea fecisti, atque es faciens quod
soli possunt) quę. L

Et fueris in innocentis necem) mens tua sapientia,
vigens) furit. G. P.

Qui suggestionē tua falsā haretici *exitus* peccati)
excitus. F

Si Auxentius quidem Sanctam apud Niegam do-
scriptam tenet) fidem. F

Iam cuncti *inter hac torquentis* mortis sententiam,
etiam

etiam illi) in te retorquent. F
 Nam scis esse scriptum. Beati, qui audiunt verbum Dei) Non. F
 Ergo testimonium perhibetis non consentientes operibus) vos. F
 Quia dico vobis multi querant, & non poterunt) querent. F
 Et cum vidisset, quod placeret hoc Iudæis, addit) addidit. F
 Et persuaso Oblatio, qui erat à cubiculo Regis) Blasto. L
 Sed tibi nihil videtur homicida, qui tantorum Dei servorum) homicida. F
 Sed fortasse tener dicere. Amo amantes Deum) rentes. F
 Et quæ ei placent antè conspectum eius faciamus) in nomine filij ipsius) & hoc est mandatum eius, ut credamus. L
 Quicumque non diligit fratrem non upuit Dei) < F
 Qui autem fratrem suum non amat, Deum, quem non vidit) quem videt. F
 Hæc est enim charitas Dei) & mandata ipsius) ut mandata eius custodiamus. L
 Et mittent eos in camino ignis, ibi erit stans) caminum. L
 Si autem homicidium fuissetis perpetrati) aut. F
 Gaudeat hic te in his degere malis) Gaude adhuc. F
 Cum non solum tu in te, & nos non monueris) solum tu inter te, & nos. F
 Vnum è nobis convincens reum fuisse) sed cogere cum inauditum) convinceres. F
 In quem nihil veti constituerit loco, catholicis miseris) Iniquum nihil vetitus constitueris, & loco catholici miseris. F
 Et impias manus ad ipsum etiam porrecturus aperit, dicens) porrecturo. F
 Ac sic regnas cum Patre vnam habere deitatem) habens. F
 Et tu quem in Athanasio, nec non & in nobis Dei verum persequaris filium) quoque. F
 Duces coeci liquentes culicem, cameium autem contraglutientes) transglutientes. L
 Non enim apud Alexandriam M. ebetam, & Didymum ex presbyteris execraris) Achetam, ita habent Socr. lib. 1. cap. 18. & Niceph. lib. 9. cap. 21. nam Achetam solum appellat. Is autem fuit, qui Constantij epistolam ad Athanasium detulit. L
 Si in fidei utrali causis) si quis is, qui credere se dicant, in creaturam ignorasti) quod. L
 Quis homo Dei Sacerdotibus imponendam dixisti necessitatem) Qui. F
 Omnis, qui prava agit odit lucem, ut non arguantur opera eius) Et non venit ad lucem. F
 Nisi, qui fundere sanguinem iustorum, derelinquere etiam Deum) quia. L
 Nec non & Paulum se in vnum audientem posse pollicitum esse. L
 Quod enim falsè fuerit petitus à te, ac tuis Christianis à vobis Arrianis) Christianus. L

Festus autem cum venisset in provinciam præses, ascendit Hierosolymam) insidias tendentes) Hic defunct multa. L
 Itaque) qui inter vos sunt descendant, & si quod est in vito crimen, accusent) potentes. L
 Qui à Hierosolymis descenderant multa, & gravia crimina obijcientes) descenderant. L
 Et educit illas, & cum suas omnes eiecerit ad illas vadit) autè. L
 Ex blasphemijs tuis manifestissimè comprobaret) comprobaretis. F
 Et constituas per civitates presbyterium, sicut ego tibi disposui) presbyteros. L
 Si denique vel in hypocrisi satellitis tuis pseudoeписcopis Arrianis) satelliticis. L
 Expectantes beatam spem in aduentum magni Dei) &. F
 Ut liberet nos ab omni iniquitate, & mundet sibi populum) mundaret. L
 Sin minus fauet prescriptionibus tuis nulla pars Sacrarum Scripturarum) vlla. F
 Examine dicat Apostolus, bonum continere) omnia. L
 Data est gratia secundum mensuram dignationis Christi) donationis. F
 Cur) nisi ut te cum omni vento doctrinæ possent Dei circumferre) Locus maucus, aut corruptus omnino videtur. L
 Quomodo poteramus crescere in illo, qui ambulatory eramus) poteramus. F
 Et quia falsò temperavimus crimini, & ipsi tibi fallaci) qui falso obtemperavimus. F
 Si quia illi filius homo, qui deceperit Adam per fallaciam, & Henam) Sed. F
 Quis enim Dei servorum non te homicidam, atque blasphemum cernens) < L
 Quis te esse Deum timentibus dubitabit, quo es), ex. F. quod. F
 Et circumdederunt se cilicio homines, & proclamaucrunt homines, & pecudes) < L
 Si valde contristatus es tu super cucurbitam, valde contristatus sum) & dixit. L
 Cum essem sine querela, quæ mihi fuerunt luera, hæc existimari) existimaui. L
 Et communicationem passionem eius cooneratus, morte ipsius) conformatus morti. F

De Regibus Apostaticis lib. 2.

Cum hæc fecisset aggreffus facere, quod dixisset ei Deus) fuisse. F
 Nunc ex Aegypto adduxit nos Deus, & nunc spreuit nos) Nonne. F
 Mox ut inimicum suum videt deducit ad nihilum) vidit. F
 Sed iterum temporum, quo ei placuit, tamen reddidit) tempore. F
 Quia si dignum te adversario fruente ad omnium venit probationem) venire, vel inveniri. L
 Ut immolentur Domino Deo tuo regi. Reliqua autem) < F

Quoniam *audiri* in filiis Iesse mihi, in regem.) vidi. F

Et vtique *ipm* non Theo, sed diabolo *seruiente* vnde. G. P

Cur *delinquens* Deum ad iocula senet vertgit) derelinquens. L

Et homo, inquit, erat exilis, & non en ei Achibeth. hic erat sexaginta annorum) Et homo, inquit erat in Silo, & nomen ei Achiab, & hic erat sexaginta annorum. L

Et surrexit mulier ex *Esiq*, & abiit, & factum est) Sarira. L

Et ecce cum intraveris portam ciuitatis *Arira*, & puella tuæ) Sarira. L

Item eius filium Abiud, de quo scriptum inuenio) Abia. L

Quando videas viginti quatuor annis regnasse) *Bafiam* filium Achiz) Baasan. L

In iniuriam Dei suscipere officium idololatriæ non possitis) F

Nec illorum, qui iam iudicati fuerint, *terreni* exemplo conuerti ad *Dominum*) terti. F. Deum. L

Scriptum est etiam de *Sambre* rege. Et fecit malignum in conspectu Domini) Zambri. L

Quando consideres etiam filium *Basa* annis triginta quinque, cum fuerit, vt tu, sacrificus, regnasse apud Indicos) Asa. L. Et hic annorum numerus erat, quum regnare cepit Iosaphat filius Asa) regnavit autem XXV. annis tantum: quare hic puto mendum ex notis numerorum: natum

Hunc præterea locum non videtur rectè intelligere auctor, cum idololatram faciat Iosaphat, cum Scriptura asserat non declinasse ad vijs patris, ita vt rectum faceret coram Domino. L

Vt faceret quod rectum erat in conspectu Domini) sed ab excessis non abstinerunt) Locus mancus, vel corruptus. L

Sed & accepit uxorem Izabel filiam *Basan*, & Hela regis Sydoniorum) Eth Baal. L

Quid enim *ad hoc* sis post tanta funera tua superbiens) Iro adhuc in vetustis codicibus sæpè legitur. L

Oblectat enim filius *Ader* Rex Samatiam cum alijs triginta duobus) Benadad. F

Vt inquit illud eripuit) *ad filios Iaderis* Syria regis) Benadad. F

Potuit & Achab dixisse idolorum cultorem Prophetarum Sanctorum interemptor) cultor, & L

Ad hoc ergo te referentem, vt errores corrigens tuos) corrigeres. L

Hæc, videtur elephantia quoniam modo consummat membra) quæ. F

Quæ comprehenderit hos, quos videas elephantiam infusos) elephantia. L

Cernas filium Ezechie regis regem Iude decem annorum suscepisse regnum & 37.) 50. L

Manasses cum regnaret, & quinquaginta septem annis regnavit) quinque. L

Vtque dum impleat Hierusalem) super os) os. L

Manassem talia agentem quinquaginta septem annis regnasse) quinque. L

Et qui blasphemiam tuam tanquam fidem catholicam statuisti) quia. F

Non ergo erit mirandum, si tibi vindicasti ædes) quas) in. F

Nunquid legis in bello illum interfuisse, vt aliquando valetudine prægrauatum) aut. L

Quod enim quia quinquaginta septem annis regnans) quinque. L

Donec venio hæc tui possis vereri) fauciare) inermes. F

Quod quinquaginta septem annis, vt sæpè dixi, regnum tenuerit) quinque. L

Propterea quod hos, qui exciderant) petribus corripis) exciderant partibus. L

Vt dignam percipiant peregrinationis filiorum) Dei) peregrinationem. L

Propterea) fuerit ab initio malignum, tamen) pepercerit eis) quod semen. L

Nisi quia sciret quamplurimos quidem malè agere, & tamen certis non statim reddi) penis. F

Et scies ubi fueris, Deo dicarum dixisse prophetam) Audi. F

Et iterum nunquid ex homo longe sum faciet tibi pulvis) exomologesin. L

De non conueniendo cum hæreticis liter.

Excetatur dominus) Necessè est vnde) Excetatur dominus necesse est) Vnde. F

Roga) facie Domini Dei tui, vt reuertatur manus mea ad me) faciem. F

Et dixit homo Dei ad regem, nec si) mihi dimidium domum tuam) des. F

Quoniam per illum, qui dicitur est propheta) dicitur. F

Et communicauit eum) secum, vt faceret naues, quibus iret) < F

Inspicente autem pedes deducunt vixentes ea cum morte ad inferos) Inspicente. L

Dulce etenim quibuscumque videtur, quo tibi regi in amicitias iungantur) quod. L

Vnde & fugiendum diximus te, ac tuos) duximus. L

Et facti sunt illis) firmamentum, & constituerunt virtutem) in. F

Et non dederunt cor peccatori) cornu. F

Atque proicisse secundum Domini præcepta) damnas Ecclesia) clamat. F

Qui propterea quod dicas de Dei consilio, factus est ex nihilo) filio. F

Cum dicas totidem constare ex nihilo) e contra) videamus) & contra. F

Quem videat æternam requiem tribuere potentem credentibus) se) in. F

Quam tua astutia poteramus capi, & à via flecti veritatis) Quomodo. F

Cum videremus vos esse illius gentis imitationis perfidix) imitatorum. L

Quoscumque aduocauerit dominus Deus vestrorum, alijs etiam verbis) noster. L

Si quis frater nominatur) fornicator, aut anatus, aut

aut idolorum cultor) ant. F
 Ut inter mortuos *uiui caremus*, cum dignum
 esset magis) uiui staremus . L
 Sine vos heretici *idolatri* dicimini , vtrique pars
 idololatram) idolatraz . F
 Et tamen quia & carnali fornicatione quantum
 dici non potest) < F
 Quod vastiora sine illa duo crimina *intelliges* .
Conspice quibus) intelligis , conspice . L
 Cur item scripsit Apostolum Timotheo scire
 mus) Cum . L
 Predecessores conseruos nostros * segregatos fuisse
 ab illis) legerimus . L
 Nisi quia vna sit æternitas Patris , & Filij , vna sit
 claritas , vna potentia , vnaque . L
 Te neque Filium habentem , neque Patrem rectis-
 sime fugasse *cognoscimus*) cognoscimur . F
 Deum cum inimicis eius *deuorare* diuinæ magni-
 tudinis) demorari . F
 Et carnem secute essent *cinis proposita* sunt extem-
 plum) alteram , propositæ . L
 Arbores autumnales sine fructu * mortuæ , à radi-
 cibus euulsæ) bis . L
 Hi sunt fecerantes v animales , spiritum non ha-
 bentes) se . F

De non parcendo. liber.

Propterea vel maxime , quod gladio *idolatri* mo-
 dia in synagoga interemerit) idololatrias . L
 Et propheta ille aut somnum somnians *illi mo-
 riamur*) ille moriatur . L
 Que circa te aut proxime , aut longè v nē velis
 ire cum illo) ab extremo terræ , vique ad extre-
 mum terræ . L
 Et neglexerunt filij Israël negligentia v , & frau-
 dauit) magna . L
 Et deuastent ciuitatem , nē inducas illos vniuer-
 sum populum) illic . L
 Et persecuti sunt illos à porta v , & contribu' aue-
 runt illos) vsque ad Sobarim . L
 Et ostensa est domus *ambui* , & oblata est domus
 pro viros) Zambri . L
 Et concepiui eam , & sustuli , & ecce hæc abscon-
 dita in tabernaculo) ca . F
 Cum videas Samuel Sacerdotem Domini non
 adulatum *regi animum* . Quid decuerat) Regit
 An nunquid . L
 Que te facere cernimus , hæc *didicimus* , quod es)
 dicimus . F
 An qui eos quam acerrime fuerit etiam gladio
 persecutus) quia . F
 Nē ex filijs Israël , quos centum *millibus* talentis
 argenti conduxerat) < F
 Creditit Dei fuisse conuincationem , quia *his fa-
 cit* , postquam) quid hic facit) Postquam . L
 Et facta est *super eum* ira Domini in Amasiam , &
 misit ad eum) < F
 Et fugit ab Hierusalem in *Lachis* , & interfecerunt
 eum in *egris*) Lachis . L
 Et intrauit post eum Ozias Sacerdos , & cum ipso

Sacerdotes Domini *irrigata* filij virtutis) Zacha-
 rias . Hic , qui Azarias legitur in vulgata . LXXX . L
 Et surrexerunt super *Oziam* Regem , & dixerunt
 ei) Oziam . L Itā etiam infra corrige .
 Dieis contumeliosos *illi fuisse* Regi Domini Sa-
 cerdotes) illos . L
 De Dei Sacerdotibus iudicare *sacrilego* , fingens t c
 Christianum) sacrilegus . L
 Quod virgemus te secedere , populo Dei , sicut
 illi Sacerdotes Domini) de . L
 Quanto magis nos dignè te *conspice* ex Ecclesia
 pellere Christi) conspicias . F
 Tenentes tuæ *mentis adeptus* sospitatem , teque
 totum ereptum) mentis adeptum . F
 Inuenisti scriptum , quod Iosias Rex Iudæ de con-
 sacrilegis fecerat tuis) quid . F
 Sed illum decuit Regem tanto zelo persequi Dei
 hostes) Si . F
 Iosias seruus Domini Rex Iudæ adeptus fuerit)
 Iuda . F
 Tacendum nē Sacerdotibus Dei erit , & mandata
 celare diuina *cuius*) eis . F
 Et à nobis iam non requireretur *salus animæ tuæ*)
 sanguis . F
 Cum * in Nabuchodonosor Holofernem virtutis
 suæ principem misisset) enim . F
 Et inuenies quæ te pro tantis *consequitur* meritis)
 consequentur . F
 Sic etenim poteris intelligere illos Dei seruos ,
 quoniam nos) quorum . F
 Secundum præceptum v suspendebant infantes à
 ceruicibus) & . F
 Et in ocnos eorum , & eos , qui circumciderant
 eos , & multi in Israël) Et domos eorum diri-
 piebant , & eos , qui circumciderant eos occi-
 derunt , & multi in Israël . F
 Cum daretur in manu inimicorum , v sanctifica-
 tio in manu exterorum) & . F
 Nullo pacto recessuros *pollicitus* inspexeris , mul-
 tui *uifereris*) publicitus . F . morari . F
 Quid sentire dignatur *uenisse* Arrij fauciata mens
 tua) veniens . F
 Quid poterit *excoGITARI* contra hanc nostram de-
 fensionem) excoGITARE . F
 Si *caus* hinc videmur iniuriosi , quia idololatriam
 tuam) nos tibi . L
 Vobis autem non est portio , neque *mansio* in Hieru-
 salem) mentio . L
 Quæ manus tua , & consilium *præfigit* , & nunc
 con-ine) præfinit . L
 Quid fecerit Herodi Beatus Baptista Iohannes)
 fecit . F
 Nempe , si non te *mutaberis* , vnus eris ex his , qui
 interitici fuerunt iussi) mutaueris . F
 Quia tum exoptans v illa quantitate mihi com-
 missa) in . F
 Vt hæc custodias sine discrimine , nihil faciens in
 aliam partem) sed *æquitatem enstodire*) < F
 Sis etiam tu proficiens ad nostram *integritatem* ,
 & manifesta tibi dicentium necem) inte-
 gra . F

Et illic nauigauerunt Cyprum, & cum venissent Salamina) illinc . L.

Ficudo prophetam Iudæum, cui nomen erat Bariesubam) Bariesu . L.

Sic tu non vis credere homines in Dei vnicum, filium v tibi, atque illi) Desunt aliqua . L.

Propter quem hæc *sustineam te contra*, nisi fueris correctus cum corruptibili gloria tua, ad nihil *uenturus*) sustineam: te . G. P. venturum . G. P.

Quia ad *conuentum* tuum vineendum Antiochum suos illicere dignata) filios dicens) coamentem . G. P. sit . L.

Que hæc est nostra *contumacia* ? si officium nobis) contumacia, si . G. P.

Et beatorum facturum *translatorem* a patris, & hospitem habiturum) translaturum . F.

Noli frustra extolli vanis speciebus in seruos eius nondum enim) inflatus . L.

Nam *pares* nostri modico nunc dolore sustentato) fratres . L.

Itaque *eum* non esse illum verum Dei filium dicitis) cum . G. P.

Et inter Antichristos *prænunciari*, Non me debes contumeliosum iudicare) pronuntiaris . G. P.

Corda hæretica vestra tenebris offundi *terrorum*, caligine cæca) errorum . F.

Et magistratus *destituti* tunicis eorum, iusserunt eos virgis cardì) discissis . F.

Exemit gladium, vt se interfeceret, & existimans) iugule vinctos) < F.

Et *epulabantur* cum vniuersa domo sua credens in domino) epulabatur . F.

Quod factus fuerat ex nihilo, & quod verus * sit filius) non . F.

Inter quos *perambulabat* in prædicando regnum Domini Iesu) perambulauit . L.

Quos Spiritus Sanctus ad *gerendam* Dei Ecclesiam constituerit) regendam . F.

Et accipient regnum Sancti Altissimi Dei) < F. Ità etiam infra .

Et conculcabit eam, & *concidet decem cornua eius* ; *Decem Reges*) concidet . Et decem cornua eius decem Reges . L.

Et tres . humiles faciet, & verba aduersus Altissimum Deum loquetur) Reges . F.

Et regnum, & potestas, & magnitudo, Regum) eorum . F.

Et veniet illa, in quibus visurus, te, nisi tibi consuleris) es . L.

In illo v fluio constitutum visurus tunc eos) igneo . L.

Quando & Paulus Beatus de *collectis* tuis dixerit) combestis . F. coelestis . F.

Vt iustificati gratia ipsius hæredes efficiamur secundum spem vite .) æternæ . L.

Mior, inquit, quod sic tam citò transferamini, qui vos vocauit) ab eo . F.

Si *agitis* ità vocati vos à Deo, audi per Isaiam) iugis . F.

In diem Regis natalis misratio erat) Indie-

Regis natalis visceratio erat . L. ad viscerationem . L.

Moriendum esse pro Dei filio .

Ad virtutem confugiendum fragilem *Arrianorum* tuorum) armorum . F.

In quo ad brauium *rufum* vocationis tendimus) fursum . F.

Et quasi holocaustam hostiam accipiet eos, in tempore erit respectu) & . F.

Semper *christiana*: vobis tyrannis in persecutione) Christiani à vobis . F.

Quicquid sub persona nostra iniuria ipsius diuine maiestatis) in iniuriam . L.

Te vel omisso audiente, quod licet totum militem) velo misit . G. P. Sic Agrippina apud Tacitum lib. 13.

Vt in *sacrilego tuo decreto* contemptores omnia sua colliderent arma) sacrilegi tui decreti . L.

Nec si tamen quod possemus à proposito recedere) Nec sic . F.

Sacrilegio iunctatis manibus tuis *maluimus* interfici) malimus . F.

Quod claritas, potestas, magnitudo, æternitas, diuinitas, quæ vna sit) diuinitasque . L.

Martyrij cogit dignitas, vt vitam Christiani mortem contemnamus) morte contra emamus . F.

Sed crescere aduerte, & Christi milicibus gloriam, ne retardamus) nec . F.

Hinc est, quod *seruient* iniustitiæ tuæ, ac ministris) seruientes . L.

Sic nos si tuas minas, tormentaque tuæ spernentes, propter Deum *iugulare* filium) iugulari . F.

Quod sub specie dilectionis, & consilium *cupient*) cupientis . F. < L.

Sit semper, nempe, gladij acies *extrinsecus*) parata Christianorum neci) stricta . F.

Cum multis tolerabilibus audire semper desiderans fueris) multo tolerabilius audire . L.

Nos omnes per tuam hæresim à Deo *conuersens* primo tuos clientes efficere) conuertentes priores . F.

Rapis nos, *negas*, egenos facis, damnas, vincis, visis, miseris etiam modis necas) relegas . F.

Faucas stultitiæ tuæ tibi *ignis*, atque vtinam, cum solis Arrianis conblasphemis) ignote . L.

Inferis carnificem mortem ; ad nos non solum non cecidit) subducimus) at . F.

Sed & *manus*, vt propter Dei vnicum filium iugulatur) damus . L.

Nisi quia vna sit diuina sublimitas Patris, & Filij Sancti Spiritus) Sanctus . L.

Vt tam non simpliciter ; sed detestabiliter cum lumine videremus) iam . F.

Qui insinuant se menti tuæ, & instigant nescium, furore, his spiritus) furere . Hi . F.

Vt non illum ardor tanti cupidinis exciter, & non armet) tante . F.

Mercedibus *incomptabilibus* tuæ constanti tormenta) incorruptibilibus . L.

Quæ cum inferatur magis *vitare paratur* dolerent)
vita reparatur . L

Ac cum tunc verè victuros nos præsumamus , si
à te) At . F

Qui præter susceptam humilitatem scripta sunt)
propter . L

Ex his omnibus ad me sola per istam mortem
illatam ad te) à . L

Nam & illa , quæ extrinsecus sunt , & accidere
posse perpetuum (semitam arboris) per tuam . F

Hæcant corpori meo sex luminibus illis crude-
libus te *expectante*) spectante . F

Hæc dicimus non *quicquam* ex nobis : de vobis
episcopum prævaricatoribus) nequaquam . F

Et tenebras deferri æternas , *deducis illam* , quam
repes viam) deducique per illam . F

Excidentini , *us* præcipit venietis dicto citius
in altitudinem profundam) & F.

Quibus tu delectaris , ac frueris mala in æterna
(succesura tibi) sint . F

Labores *fructuum tuorum* manducabis , beatus es)
manuum tuarum . L

Epistola Athanasij ad Luciferum .

Filij Dei nominantur , tantò magis *participes*
prophetarum) principem . C . P

Confessores , & *maximè* te appellare dignum est)
Confessorum , & Martyrum . C . P

Consequuntur fratres , (singulis *negotij* concinnant)
negotia . F

Donec morte à vi sui Pharaonis , & ipsi damnen-
tur) aui . F

Epistola Liberij ad Constantium Aug.

Secd præceptis Evangeliorum rationabiliter *confir-*
mata) conformata . F

Nec eorum , qui nostram circa Deum observan-
tiam mirari debent) Et . C . P

Quas illas litteras Episcoporum orientalium , &
ægyptiorum) Quasi illis . C . P . Per illas . F

Qui idem , & sententiam non commodanimus
nostram) Quibus . F

Vincencius , qui cum cæteris legatus missus fue-
rat *Arelatum*) Arelate . F

Me fide , & me in Deum meum cuncta mundana)
< F

Secutus morem , ordinemque maiorum , nihil *ad-*
didisti Episcopatu) addi . F

Denique tãni *perire* meam causam pietati tue)
aperire . F

Significant orientales *paci* & *nostræ* velle coniun-
gi) paci se nosse . L

Non est novum , quod non subtiliter , & sub oc-
casione) nunc . F

Hæc in cætu Episcoporum diligenter *fecit* omni
cum consideratione) facito . F

Animaduersiones , & Correctiones in Sal-
uianum Episcopum Massiliensem .

Editio Romæ apud Paulum Manutium 1564.

Ex Præmio in libros de Provid.

Omnes admodum homines qui pertinere ad huma-
ni officij culturam) propemodum . F

Seriem tantum rerum nitore verborum illustrarent)
tamem . F

Quæcunque dicerent , aut computo , aut blando
carimine eancrent) & . F

De verò Iudicio & Providentia Dei . Lib . 1 .

Sicut nauigans gubernator nunquam manum
suam à gubernando) gubernaculo . F

Ac sicut ille & auras captans , & saxa vitans , &
astra suspiciens totus *sa*) animus) est . F

Sed quid facinus ? *Quod* & prophete in captiui-
tatem abducti sunt) Quom . F

Lib . 2 . Ut maiore odij *frustra* possit despiciere
præsentem) fastu , vel fastidio . F

Ieiunio *exigitur* , ariditate siccat , metu effundit-
tur) exigitur . F

Operto , inquit Scriptura , capite , & nudis pe-
dibus incendens : *super istis*) superstites . L

Lib . 3 . Porro autem si multò minus cæteris *im-*
peratur , quàm sibi) imperant . F

Quid enim ab vno ex ipsis *ab apostolis* ecclesiasti-
cos dicitur) populos . F

Christus pro nobis tædia , & labores grauissimos
pertulit . & *ipse pro nobis*) < F

Qui si istam vnam accepit , multos pro vno
reddat) non . L

Qui in vestigijs Domini sui ambulans *potentiora*
quodammodo) parentio . a . F

Quid ergo horum facinus Christiani , quod Chri-
stus , *an* quod Apostolus iubet ?) aut . F

Neque enim ista causatio est , cur *proferantur* ali-
qua) præferantur . L

Qui ex præceptis dominicis iccirco fortitan nos
eolunt maiora dicere) nolunt . F

Ac per hoc damnare se cæteros putant , ipsos se
magis) quod . F

Quia volunt sibi id fortè quasi maiores priuile-
gium *dicere*) vindicare . F

Veteciam nos , qui nos Christianos esse *diximus*
dicimus . F

Lib . 4 . Quid est aliud principatus sine merito-
rum sublimitate , nisi honoris titulus *sine*) no-
mine ?) in . F

Quando *irremediabilem* iam maiorum omnium
summam) inremediabilem . F

Consideremus solas negotiatorum , & Syricorum
omnium turbas) Syricorum , vel Sitonum ; nam
Sirones sunt frumentorum negotiatores . L

Tum ego (quid enim amplius facerem , cui res
tam iusta ostendebatur) obendebatur . F

164 Obseruationes, &c. in S. Maximum;

Qui Spiritu Dei seruumus, & non in carne confidimus) Deo. F

Lib. 6. Ego enim ille, de quo locutus est talis) < F

Vt sicut boni optant cunctos honestate mentium vincere) morum. F

Eque nobis, quia, quia spes erit apud Deum) < F

Expectantes beatam spem, & aduentum Domini glorie magni Dei) < L

Et non poterat ultra Dominus portare propter malitiam studiorum nostrorum) vestrorum. O

Cumque etiam pupillis prodigis, vel prodigiis soleat subuenire paupertas) < L

Sed in hoc ipso penatiora, quia cum videantur specie esse proba) & F

Denique expugnata est quater vrbs Gallorum, Treuir opulentissima) Treuir. F

Completis iniquitatibus suis peccator, quis meretur vt pareat) quibus. L

Ludica ergo publica Treuir petis vbi, quia exercenda) Hic ciuem signat. L

Templis quoque ipsius vrbs nostris festiuitatis induimus) vultum F

Lib. 7. Sed quid accidit insuper ad mala nosti) accedit. L

Quibus vsque ad hoc fortitudinis factum contingeret ascendere, & post) vt. L

Quia ad eos puniendos Hispanorum flagitia illuc traxerat) < L

Ita delicias corruptorum hominum adepti sunt, quod corruptelas) vt. F

Lib. 8. Miremur itaque aut indignemur, quod aliquando) haud. F

Obseruationes, & Correctiones in Homilias S. Maximi Episcopi Taurinensi.

Editio Parisi, apud Michaellem Sennium.

Homilia Hyemalis.

Moritur Honorio, & Theodosio Iunior, regnantibus An. ab orbe redempto 430.) Expende diligens Lector, qui fieri possit, vt hoc anno moriatur, si is est Maximus, qui in epistola Eusebii Mediolanensis post Synodum Chalcedonensem subscripsit, vt habetur post epistolam 52. Leonis Papae, quae Herculano Consilii data est an. Dom. 452. L

Hom. 2.) Habetur inter Sermones Amb. n. 29.

Hom. 3.) Habetur inter Sermones Amb. n. 14.

Hom. 6.) Inter Sermones Aug. de temp. n. 11. idest, 7. de Natali Domini tom. 10.

Hom. 17.) Inter Sermones Aug. de temp. n. 37. idest, 2. in Dormitione intra oct. Epiph. tom. 10.

Hom. 19. Quia quamuis opus facias bonum, prauitatem tamen degeneris animi) prauitate. F

Hom. 20. Vt quisquam nasceretur homo, & humani vitij nihil haberet) nihil. L

Hom. 25.) Habetur inter Sermones Ambrosii

n. 49. & apud Aug. ser. 118. de Temp. tom. 10.

Hom. 26.) Habetur inter Sermones Amb. n. 50.

Hom. 27.) Habetur inter Sermones Amb. n. 51. & apud Aug. Ser. 128. tom. 10.

Hom. 28.) Habetur apud Amb. Ser. 55.

Hom. 29.) Habetur inter Sermones Amb. n. 56.

Hom. 30.) Habetur inter Sermones Amb. n. 57.

Hom. 31.) Habetur inter Sermones Amb. n. 58.

Hom. 32.) Habetur inter Sermones Amb. n. 44.

Hom. 33.) Habetur inter Sermones Amb. n. 45.

Hom. 34.) Habetur inter Sermones Amb. n. 46.

Hom. 35.) Augustinus Sermon. 2. de Cathedra Petri, qui est 16. de Saudis mutato initio, eadem omnia habet. Etiam est inter Sermones Amb. n. 47.

Homilia eiusdem ostina.

Hom. 36.) Homilia hae secunda est Paschae inter homilias 56. Eusebio Emiseno adscripta sed tam priuam, quam secundam coniungunt leges integras inter ea, quae Hieronymo falsè adscripta sunt. Tom. 4. L

Vt vel pro hoc erubescendis subiacere vitij diu generis) dedigneris. Euseb.

Hom. 37.) Repetitur inter Sermones Amb. n. 52. Insuper inter homilias Eusebio Emiseno adscriptas n. 56. noui autem inter alias 141. eadem Eusebio adscriptas. Constat autem neutras Eusebii esse, quod illarum auctores, qui plures omnino sunt graecarum litterarum omnino rudes Latinos esse se palam clamitant. L

Hom. 39.) Habetur inter Sermones Amb. n. 53.

Hom. 40.) Habetur inter Sermones Amb. n. 54.

Hom. 41.) Habetur inter Sermones Amb. n. 40.

Hom. 42.) Repetitur inter Sermones Amb. n. 60.

Hom. 43. In eadem solemnitate) Immo in Ascensionis solemnitate habita est: quare hae superiorum praecedere debet. Integer hic sermo habetur apud Ambrosium n. 62.

Hom. 44.) Hic Sermo 61. praenotatur inter Ambrosii Sermones vnde sumptum est. can. scire debet. 76. dist. tributum Ambrosio, à Gratiano. n. L

Homilia eiusdem de Sanctis.

Hom. 50. Nisi propitius hoc ipse Pater per Petrum nobis reuelasset) prius. F.

Confidentiam tamen in eo reparare crudelitatis ornauit) reparata. L

Nam sicut in deserto dominico sitienti populo, aqua fluxit à petra) iussu. L

Ita vniuerso mundo perfidiae ariditate lassum de ore Petri) lassato. L

Hom. 54.) Habetur inter Sermones Ambrosii n. 66. & Augustini Ser. 3. in eod. festo tom. 10. L

Hom. 60.) Habetur inter Sermones Amb. n. 72. L

Hom. 63.) Habetur inter Sermones Amb. n. 77. L

Momilia eiusdem diuersa.

- Hom. 65.) Et alienus à fide, atque hostis appare-
ret Ecclesiam, * *aut tanquam baptizatus nescisset*).
qui id signaculum, aut tanquam non baptiza-
tus. L.
- Hom. 66.) Habetur inter Serm. Amb. n. 42. L.
- Hom. 67.) Habetur inter Serm. Amb. n. 43. L.
- Hom. 68.) Habetur inter Serm. Amb. n. 9. L.
- Hom. 69.) Habetur inter Serm. Amb. n. 59. L.
- Hom. 70.) Habetur inter Serm. Amb. n. 30. L.
- Hom. 71.) Habetur inter Serm. Amb. n. 31. L.
- Hom. 72.) Habetur inter Serm. Amb. n. 32. L.
- Hom. 73.) Habetur inter Serm. Amb. n. 82. L.
- Hom. 74.) Habetur inter Serm. Amb. n. 78. L.

Observationes, & Correctiones in
S. Pacianum Barcinonensem Epif-
copum.

Editio Parisijs apud Michaelum Sonnum.

De Patientia, & Confessione.

- Ex hoc libello hominem Tertulliani adeò studio-
sum fuisse apparere, ut quæ ille in libro de Pa-
tientia scripsit, hie non sit verius quasi iisdem
verbis referre. L.
- Ecce ego vulneratus: sed nolo curari stomachum.
Hoc erat: sed videte quid stultus) stomachan-
dum hoc erat. Sed videte quod stultus. F
- Et contraria quæ imponuntur * petniciosa po-
tuntur) & F.
- Danielis cum fodalibus suis sæco tectus, & ci-
nere, ieiunio & iam exanguis) etiam. L.
- Nemo Titij iecur credat, & vulturum poetarum)
vulturem. L.
- Æstuat indefessis flammarum globis Æthna & Li-
faniensis, & Vesuvius Campanus) Siculus. F
- Et qui sententiam flectit aduersus malitias irroga-
tam) irrogatas. L.

De Baptismo.

Scitis certe illud antiquum, quod Adam terrene
origini præstitus sit) relictus. L.

Epist. 1. De Catholico Nomine.

- Æstuat regina veste aurata, & variata, hoc est, una
in omnibus) variegata. Infra.
- Si idem stantibus premia qui sacernibus remedia
largitus est) iacentibus. L.
- Nam Babylonium Regem post tot idolatriæ faci-
nora damnatum) Non. L.
- Pater blandus occurrit, & inuidum fratrem offensa
ratione castigat) < L.
- Plura scriberem frater, ni & celeritate pueri re-
uertentis vrgeter vel præcanti) nunc. F

Vel de omni proposito contenti copiosiora serua-
rem) nomine. F.

Aut forsitan visitatio fuerit relaxari mequo ponde-
re) relaxari. Magno. L.

Ep. 2. Nâm Helymam, sauerite Sergio, Paulus
excecat.) Non. L.

Et tamen ego de nullo quæstus sum, de semine vin-
dieatus) nemine. L.

Vtinam verum esset, quod doceri velle te dicissimam
ipsa tibi manibus meis) ipse. L.

En qui se palæum auferre, & arcam Domini pur-
gare confidat) palam ferre. L.

Epist. 3. Ait nobis Dominus. Vos estis sal terræ.
Recte ergo psalimus ista dicendo) salimus. L.

Desperato remedio totum vulnus aperitur) operit-
tur F

Ite & docete omnes gentes, baptizantes eas in no-
mine Patris) eos. L.

Mox idipsum in commune præcipiens qualiter ta-
men ad Petrum incipit) aqualiter. F

Quid saluo gentibus, quod non est ligatum; nam
si non reputatum est) renatum. F

An in tacidum cohaerit an * illa membra compe-
gerit) in. L.

Habes adiunum secundum Lucam: Et qui in filium
hominis peccauerit) additum. F

Quod si Deus etiam peccata præterita puniuit, de
quo transactis) deque. L.

Attamen, vt ait, Apostolus condemnauit erran-
tem) ais. F

Ain tandem? quia nos Domini mandata rescindi-
mus, nos vnum apicem legis inflectimus. No-
uatiani quia tota Ecclesiæ, tota concordia, an
potius iura violauerunt) Ain tandem? nos Do-
mini mandata rescindimus, nos vnum apicem
legis inflectimus, an potius Nouatiani, qui to-
ta Ecclesiæ, tota concordia iura violauerunt. F

Novas tibi leges, noua instituta, nouos ritus pepe-
rerunt) sibi. L.

Nos idolo, & felial iungimur, aut illi) an. L.

Sed perdita Hiericho Achan filius Corini propter
furtum vestis occisus est) Charmi. L.

Quam implacabilis rigor rerum, & immanitas ve-
stra mentitur) < F

Seimus etiam eam aquæ viux, fontemque signa-
tum) puteum. F

Et pro populo non rogauit, nec quod fecerat pau-
tenti) nisi quod fecerat penitente. F.

Di, can iste adolescentulæ ex vestra plebe generen-
tur, an tu solus hoc parias?) has. F

Observationes, & Correctiones in
Sulpicii Seueri Sacram Historiam.

Editio Parisijs, apud Michaelum Sonnum.

- Lib. 1. Mundus à Domino constitutus est abhinc
annos penè sex millia) Toridem verbis eundem
annorum numerum scripsit Cyrtianus lapsus
esse, qui ante hunc auctorem centum sexaginta
an-

166 Obseru. &c. in Haymonem, Eucherium,

annos floruit, ita in libel. de exhort. Mart. ad Fortunatum. L.
 Si quis partum non deformatum mulieri excusse-
 rit necq. dabitur) Deest prioris penna, & spe-
 cies posterioris delicti. L.
 Si Dominus seicus bestia vitium, non *confuluerit*,
 & ipse lapidabitur) coneluserit. F
 Quod si Dominus vitium tauri sciens, non sciens,
 non *confuluerit* ; taurum dabit) coneluserit. F
 Tunc Salomon diuine sapientie munere *perimit*
 puerum, corpusque eius) perimit. F
 Post *adulationem* principum deprauatus, adora-
 tusque ab eis) adulatione. L
 Lib. 2. Mortuus est anno sexto, & vigesimo) re-
 turn potius est) postquam. F
 Interim vero iam etiam sibi pro conscientia scel-
 erum inuisus) Nero. L
 Ne *errorem* mortalium forsitan pro Cruce Demi-
 ni latronis panibulum consecrarent) errore. L
 Nec mora quasi Dei nutu *funeris extinctus* tole-
 mibus cecidit) funus extincti. F
 Tunc Eusebius Verulcenisum, & Lucifer *Caralen-
 sis* Sardinie) Caralis. L
 Ariani *edentem* de industria vacantem orationis
 loco eapunt) ademtum. L
 Cum tamen nihil de eo specialiter *damnaisset* impo-
 rator) mandasset. L
 Quoniam superius ab Episcopis danatum diximus
 in *Syriam* insulam) Tyliam. F.

Obseruationes, & Correctiones in
 Haymonem Episcopum Halbersta-
 tenscm,

Eadem Editio.

Lib. 2. cap. 3. Et Maria *sistrix* Ioannis Euange-
 liste) matris. L
 Lib. 5. cap. 2. Nam nos, homines comedimus,
 neque aliud quid mali agimus) neque. F
 Cap. 11. *Pensamus* hic aliquantulum, ut postmo-
 dum recreati) Pausemus.) F
 Lib. 6. cap. 3. Quod Seraphin in *Asia* Spiritum
 sanctum exposuerit) Asia. L

Obseruationes &c. in Eucherium Lugdu-
 nensem Episcopum.

Eadem Editio.

Commentary in Genes.

Claruit sub Theodosio iuniore an. Dom. 440.)
 Interfuit Concilio Arelatensi. III. quod celebra-
 tum est Optone, & Vincemalo Coss. an. 10.
 Leonis Papae I. ut ex subscriptionibus eiusdem.)
 Concilij constat : licet ergo conijcere annos a-
 liquot Ecclesie praefuisse, cum iam ante duode-
 cim annum Concilio Arausicano, cui inter-
 fuit, subscripsisse legatur, & ipse fatetur Petro-

nij Bononiensis Episcopi tempore viuere infra
 fol. 358. Cum autem Eucherius hic lib. 1 Reg.
 extrema pagina Gregorij moralia citer, & ite-
 rum lib. 3. ab eodem Gregorio missis in Bri-
 tanniam Augustinum, Paulinum, & socios scri-
 bar his verbis. Iubente Gregorio venire Bri-
 tanniam : non modo apparet cum post Grego-
 rium floruisse, verum etiam Britannum cum-
 silite. Citat etiam Cassiodorus Senatorem.
 lib. 3. fol. 218. Quare necesse est aut duos affe-
 rre Eucherios lugdunensem alterum Episco-
 pum, alterum britannum diuersis floruisse tem-
 poribus, atque ea quae ad Trithemium recensentur
 eius opera lugdunensis esse. In Genesim vero,
 & in libros Regum alterius scriptoris britanni
 esse post Cassiod. & Gregor. qui ex Gregoria
 plura non mutatur tantum sed penes omnia
 sunt, aut falso quae aliena sine adscripta.
 vni Eucherio, aut denique deprauata scripta esse
 multis à posteriore quopiam additis adumen-
 tis. Lat.

Lib. 1. cap. 3. Nec Salomonem credibile est er-
 rorem *putasse*) non putasse idololatriam F
 Sed quid est, quod *ipse* per multum decepit, &
 non per virum) scriptens. F

Cap. 6. n. 40. Ut murus per tot millia circum-
 agatur, & lignum ligno *ementium*) coagmenta-
 tum. L

Secundum congruam rationem, discreta connacu-
 la, & *trigressa*) triglesta. L

Lib. 2. cap. 21. n. 34. Quasi maioris ataris *loca*
 sibi, & ludo primogenita vindicaret) ioco. F
Eae ancillam hanc cum filio suo : non enim erit
 haeres filius ancillae) Eijce. L

De contempeptione rerum humanarum) Iuuenilis vi-
 detur exercitatio, vel Tyronis velitatio. L

Et quidem à *professione* vitae sanctae pio etiam non
 abhorres ingenio) perfectione. L

Cognitumque *suspiciere*, vitamque, idest, diuinum
 donum, in ciuium officium) suspicere. L

Quis *struendi*, nisi cum fundamenta iecoris locua
 est) enim struendis, vel extruendis. L

Dirumpamus inanium curatum, vincula, quorum
 succedentibus sibi nexibus implicatis *in quibus*
 semper occupatio) vt erinibus. F

Diadema distinctas intermicabar *arboribus* splen-
 debat instructa palatinis) arboribus F

Quis supra hominum verticem posttemporaria
sollicitate confugere) consurgere. F

Et utique dum ad viuunt, vitae suae causam agunt)
 adhuc. F

Vnum iecore dominum suum vitare possint)
 Nilum iecore dominum suum vitare possunt ? L

Spes eaim, quae videtur, non est spesnam quis *vi-
 det*, quod *perat*) sperat, quod videt. L

Futura tanquam ab oculis reducta manifestissime
praespicuntur) perspicuntur. L

Præcepta, illis philosophorum præceptis debent)
 praeferti. F

Corrèctiones, & Coniecturæ in Martyrologium Romanum, post Notationes Cardinalis Baronij.

Editio Roma, ex Typis Vatic. 1630.

Iannarius.

1. m) D. Hieron. in Chron. Basilium florentem, scriptis an. 380. in quo error magnus arguitur, si Niceph. Hist. Eccl. lib. 10. c. 35. vera scripsit, Basilium, scilicet, Iuliano imperante, Episcopum fuisse, necesse erit multo plures annos in eo munere peregrisse, vique ad tempus hic descriptum, vel multo ante id tempus obijisse. Constat enim Iulianum an. 363. fuisse occisum. Sicut igitur anno Basilus erat Episcopus, & octo tantum annis rexit Ecclesiam, necessariò vitam eius non ad annum postremum Valentis producere poterimus; sed in annum Imperij eius septimum Concilium Antiochenum, cui Gregorius frater S. Basilij interfuit, celebratum fuit an. 371. & ad summum 372. Ergo non est illud celebratum sub Iulio Papa an. 352. L
2. Anno sequenti à prædicto edicto) Anno non sequenti; sed post Coss. Diocletiani 8. & Maximiani 7. Concilium habitum scripsit Aug. ita vt multo ante legem codicum tradendorum, latam fuisse colligi possit ex eo Augustini loco. L
- Sicque numerantur anni quadraginta duo à martyrio Cypriani) Anni quadraginta tres numerantur ab anno 359. in quo Cyprianus occisus est ad an. 402. qui fuit 19. Diocletiani, & Coss. Constantinus 4. & Galerius. L
- d. Tunc Licinius, quia aduersus Constantinum) qui. F
- Qui Christum adorarent. Hæc Greg. Nyssenus) Corpora Sanctorum fratrum Argyr. Narcissi, & Marcellini pueri, & Pappatis eius requiescunt in Ecclesia Cathedrali Viterbiensi. Notandum verò quod Pappas non est nomen proprium, sed nutritium significat, iuxta illud Iuvenal. sat. 6. Timuit prægustet pocula pappas. Dom. Macrius.
3. Tutæz Parisiorum Sanctæ Genesæ) Genesæ: ita Ado, & Sur.
7. Quod & in Annalibus comprobauimus) Vterque enim eodem tempore imperasse legitur diuersis locis. L
10. a. At nec Dorothæi adeo firma auctoritas in) omnibus subsistit) Quod etiam parum verisimile videtur, cum S. Lucas tantum Stephani mortem scripserit in Actib. non omnium reliquos, si eodem die Hierosolymis occisi fuissent. c. Quisque facili obseruare poterit ex epistola Cassiodori) Vtior ne nimis præceps sententia, inducit te Nicephori verba parum expendisse. L
11. d. Ad quem extat epistola 27. S. Leonis) 37. & 35. Aliæ.
- Licet in aliquibus exemplaribus pro Leone Leo

ponatur) Leo legitur vbique.

14. d. De ipsius autem scriptis fabulosa Plinius) Scriptis boua fide, quæ reperit; sed non probauit. L
15. b. Licet alterius potius, quàm Isidori illud sit opus) In codice manuscripto Traç. S. Aug. in Ioan. adscriptus erat non Isidoro; sed B. Hieronymo libellus ille. L
- i. Licet manuscriptis sub Theodosio eum vixisse dicant) Vterque vera fortè scripsit, cum alter Leonis initium; alter Theodosij extremos annos spectaret. L
16. 4. Sicut, & fecisse noscuntur de Cleto, & Anacleto) Nouariano, & Nouago. L
- c. Est titulus de Pistoribus, & Catabulensibus Cod. Theod. lib. 14. v) Tit. 3. l. 9. & 10.
- g. Rhinocolurtæ) Diod. in Bibl. lib. 1. p. 3 cap. 1. pag. 38. vocat *ῥινηκόλυτον*.
18. b. Imperatores duo Claudij, Eurychiano sedente, imperarunt qui tamen annum simul non vixerunt. Trebellij Pollionis oraculum recitatum; idest, Tertia dñi Latia regnante videbit ætas. non probat tres annos imperasse, sed trium annorum Consules vidisse. Non ergo prudenter factum, vt Trebellij Pollionis testimonio questionem dirimere studeat, qui primi Claudij vitam scripsit. Claudij tenioris vitam scripsit Trebellius Pollio, qui non peruenit ad Eurychianum. Vixit ille quidem sub tribus Consulatus, sed non integro, nisi suo cum Paterno 2. Collega; creatus anno priore Coss. Paterno, & Mariniano moritur 3. Non. Febr. Coss. Antichiano, & Orfito. Imperauit igitur an. 1. m. 10. d. 15.
22. b. Id habes ex epistola Ecclesie Lugdunensis apud Euseb.) Et compedem, & neruum, & catenam vterunt, quod apud Eusebium est *ἐν αὐτῷ*, vbique legi quoque apud Euseb. de præpar. Euang. lib. 8. cap. vlt. *ἑνὶ αὐτῷ τῷ ἰσχυρῷ*. Tormentorum genera, quæ verba Trapezuntius vertit Eculeus, vel strum.
- Prudentius item hic Vinciam retortis) Vide Phitarch. in Lucullo, vbi *ἡνὶ αὐτῷ* tormenti munit.
- Fidiculas enim idem esse, quod vngulas) Fidiculas vngulas non esse Quintilianus 19. idest, vltima Declamacione demonstrat, cum scripsit. Ideo enim equalcos mouebam artifex, senex tendebam fidiculas ratione sauitur, & leuiter sedibus suis emota compago per singulos artus membra laxaret; sic legendum puto, non tenebam fidiculas. L
24. g. Suram dictam Greg.) Gregorius Suram præuinciam nominat, non locum, & Plin. loc. cit. Vmbros populos enumerans, Suarinos commemorat. Sorium autem casum in Tuscia quinto lapide à Viterbio abest. L
25. b. Oecumen. in Act. Apost.) Oecumenius in Act. cap. 9. Ananiam hunc fuisse Diaconum, vt Paulus in Canonibus, attestatur. Qui namque autem hi sint Canones, querendum est. L

27. 4. Errat omnino, nisi sit mendum in Codice, Theodorus) Verba Theodori hæc sunt in meo Codice . Deinde sub illius imperio . & Patriarcha Proclo reliquæ Chrysoſtomi allatæ sunt, & ad Sanctos Apostolos deſcriptæ quinto kal. Febr. ita vt ſatis cum veritate conſentiat Theodorus : loquitur enim de die deſcriptionis, & non translationis .
28. f. Nam nouatianæ ſciſcæ additus homo erga Cyrillum) Vide quæ de Cyrillo ad Cyrillum ſcripſit Iſidorus Peſuſora cp. 310. & alibi .
- Interſuiſſe Concilio Eliberitano ; ita veteres manuſcripti , & Codex Regius .
30. f. Sedique temporibus Hadriani Imp. & non Traiani) Hadrianns Traianus quoque diſcens eſt, quod adoptione nomen ſortitus eſt . L
31. b. Vt appareat ex eiusdem Leonis epiſtola cenſura ad Gennadium) In meo Codice Leonis epiſtola ſunt nonaginta octo , & nulla extat ad Gennadium .

Februarius .

1. a. Tamen cum addit ſub conſulatu Attici , & Marelli , & ipſe errat) Honuſphrius Coſſ. Palma , & Tullo ſcripſit An. 110. id eſt, Traiani Imp. an. 11. verè . L
- b. In libro enim 7. cap. 46.) cap. 47. vbi vide, quæ ſcripſit in eum locum Franciſcus Turrianus , qui ſortè nōdum hunc ætius vidit , commodiusque diſoluït . L
- g. Non tantum Syris, atque Meſopotamijs) Meſopotamijs , vel Meſopotamitis , vel Meſopotamiensibus , vel Meſopotanis . F
3. c. Clemenſis Conſt. lib. 7. cap. 47. licet Metaphraſtes) Extant apud Suſiuon. ex Metaphraſte ; ſed nihil in eâ in latina verſione habetur , præterquam Cæſareæ Valeſiæ Archiepiſcopus appellatur Ioannes . Clemens loc. cit. Cornelium Cæſareæ Episcopum ſecundum, Zachæum vtrò publicanum primum fuiſſe ſcripſit . L
3. c. Et. neruus tergetum vinculum) Cum nerui , ac ferri hic hæc mentio, non videtur neruus ferreum hic vinculum ſignificare . L
8. g. Sed quoniam in recentiori editione S. Amb. Romæ ſacra Cænetenſis pro Citinenſi) Quo loco editionis Romane ita reſtitutum legitur ? L
9. a. Sola dicta eſt ciuitas in Cypro, de qua Strabo) Solos ciuitatem omnes in Cilicia locant . In Cypro neque Strabo, nec quiſquam, quod ſciam . Vide infra 19. Martij in Auxibio Episcopopo Soliſenſi ex Metaphraſte in eius vita , vbi Cypri vrbis Soliſenſis ſcribitur . L
10. b. Additum in laudem eius ; quæ quidem alterius eſt) quam . L
13. a. Prudentius in Perſiſeph.) egregio carmine cecinit) hym. 3.
16. c. Recenſet Ioseph. lib. de Mach. cap. 7.) ſi Græcæ verba Iosephi conſules miraberis, quàm diuerſa ſint ab ijs, quæ hic recitantur . L

17. b. Licet de Perſis nulla apud eos mentio habeatur) An neceſſe longas Regibus eſſe manus ? Non ſuit neceſſe Decium Perſis bellum mouere , vt ſub eius perſecutione Polychronius Martyr occumberet . L

f. 5. Hier. ad Pamaqu. in apol. aduerſus Ruf.) Vide in Job. c. 31.

18. d. Idque ex ſententia Marcellini Comiciſ.) Quæ ſequutus eſt Homiph. in Chr. L

Vbi ait cum exulatiſſe v. ſactione Dioſcori) Epiſ. pam . L

Sed hæc quidem omnia repugnare videntur Aſiæ Sacroſancti Concilij Chalced.) Marcellinus Comes Flavianum exilium narrat , noui mortem ; Aliqui etiam Flavianum in carcerem coniectum cum Euſebio Episcopopo Doſilaceniſi ſcripſerunt , quos ſortè ante coactam Synodum hieri potuit , & vtrumque verum aſertunt . L

Postquam Hilarius Diaconus legatus) Iulius enim Episcopopus , Renatus Presbyter S. Ckementis , Hilarius Diaconus , Legati . L

30. In Cypro inſula Sanctorum Martyrum Potamij) Potamij . F

31. b. Anteriori ætem eiusdem alterius manuſcript. Bibliothecæ) Martyrologij . F

Nos autem Romano plus deſerimus) Socij quidem fuerunt , ſed non omnes , qui in carcere detinebantur ſocij eodem die paſſi ſunt ; ſed aliquot tantum , qui ſortè ſame prius conſumpti ſunt . L

c. Felix autem quatuor obiſſe dicitur) Felix mo. ritur an. 440. Gregorius moritur an. 604.

Hæc itaque habita ratione vtriuſque Felicis) Finge verumque eiusdem ætatis fuiſſe , cum mortui ſunt . Intercedunt itaque anni 164. quos ſi diuidas in gradus quinque , dempto Gregorij vitæ tempore annorum ſaltem 64. conſicies generationi , vel gradu annorum viginti ſpatiū . Quod probabile non ſolum ; ſed neceſſarium omnino ſtaruendum eſt . L

26. c. De S. Aug. de pce. orig. lib. 1. cap. 10.) lib. 2. cap. 8. L

Martius .

2. c. De ſupplicio decreto aduerſus irriſores) Sed non eſt ad eam pecuniam trahendum : hoc , cum ibi diuturnæ vitæ in tormentis huius eleciſ fuerint hic verò contra in vas incluſa demerſa in paludem ſit .

3. f. Colligitur Longobardorum alios fuiſſe idolatras) Et Italos quoque eas in partes diſtribuemus , Gentiles , Arianos , Catholicos etiam Gregorio Pontifice . L

7. b. Meminit Tertullian. de ipſarum altera , Perpetua , ſcilicet , lib. de anima v.) cap. 32.

8. f.) Gennadius meus Lugdun. & Roman. editus poſt Hieronymi opera Pomerium Gallum , preſbyterum octo libros . quorum argumenta enumerant , conſcripſiſſe ad Iulianum Episcopum , & verum preſbyterum prodidiſſe cap. 95. quod

quod penultimū est eius Catalogi, in quo de se nihil scripsit. Vnde Trithemius cum Baronio in exemplaria integritate incidit. L. Scripsit autem Iulianus Pomerius Episcopus Tolentanus aduersus Iudeos libros tres, qui excusati ante aliquot annos passim circumferuntur. Libros verò tres inscriptos Iulianus Episcopo Telcrano hebreus tom. 3. Biblioth. Sancto-ruum Patrum, in quibus Iulianus Pomerius scripsisse citatur, atque Gregorius Papa 1. ali- cubi. L.

9. b. Item recenset supplicia militaria) Hic non- pena militaris, quæ mortem afferebat: sed spe- cies tormenti fuit viuens. L.

c. Hæc ergo vi loci, & temporis immanitate per- spectu) Hæc ergo, vel loci, vel temporis imma- nitate perspecta. Orig.

10. d. Est 12. apud Cypri. edit. Pamcl.) 22. c. Sozom. Lib. 1. cap. 3. & alij Sozom. lib. 1. c. 2. & lib. 2. cap. 3.

11. b. A Christianis statuis diebus religionis ergo) statis. F

Cum autem constet magos e robore præcipitari solitos) Constat etiam præter Magos alios præ- cipitatos. Vide Lipf. in 4. An. Taciti L.

16. b. Exhibetur lebetes, caule, frictoria) Hoc non eni non est apud Iosephum græce excu- sum. L.

22. a. Item Gregor. Tironen. de gest. Franc. lib. 1. c. 30. ubi tamen manifeste errat) Tamen hic, quàm infra 9. Odob. Videtur Gregorij sententia passi- ierelleca, cum non de Episcopis, qui in De- cij imperium incurserunt: sed de ijs, qui primi in Gallijs Ecclesias rextunt, manifeste agat, occasione sumpta ex Saurnino, recenset alios, qui primi missi in Galliam fuerunt, quos con- stat multo ante Decium missos. Locus, ut vi- detur diligentius omnia consideranti, non ca- ret mendo, idest, verborum adiectione.

b. Non autem, ut neget omnino sanguis Paulum in Hispanias) vnaquæ. F

De duodecim Apostolis, quo firmiter auctor asse- rit) in F

L. Et non virgo, ut putauit aliquis) Galesinus ar- guitur, nec mirum: Nam obscure explicatur ve- ritas parum singula consideranti. L.

14. d. Agit de his Ascib. bull. lib. 8. cap. 15.) c. 13. Ex Cassiodoro Var. lib. 11. cap. 40, cap. vit.

g. Agit Suidas his verbis *) in Azar. 10.

25. a. Quæ adscribitur S. Athanasio) Hic idem- sermo à Cyrillo ipso contra Nestorium asseritur Ephef. Syn. cap. 5. Xyflus lib. 3. Biblioth. Athanasium auctorem laudat. Quod asserit Baro- nius, ideo eam orationem Cyrillo tribuendam potius, quàm Athanasio aliquando se opina- tum fuisse, quia ille auctor tam acriter pug- nat contra dogma Nestorij: non debuit ho- minem in iustitia maximè versatum fallere, cū multo ante Nestorium plures existerent hæreti- ci, contra quos Athanasij verba merito, conuenientiusque dicta quibus intelligere pos- sis. L. 4

26. c.) Vide can. 6. Nicenæ Synodus, & dist. 65. can. mos antiquus. L.

Aprilis.

3. c. Apud Senecam lib. 7. declam. 1. inuenies, & culleum ligneum) Non culleum ligneum dixit Seneca: sed culleum appellauit naum metap- horicè. L.

4. b. Triennij spatium ab obitu, Theodosij) qui incidit in an. 395.

Non uenisse ultra annum consulatus Attici? & Cæ- sarij) an. 397.

7. d. Gen. 40. Deuter. 31. Iosue 8. Esther. 5. 6. 7.) In Gen. cap. 40. nihil habent LXX. nisi verbum, *ἰσχυρῶν*. Interpres addit in patibulo. In c. 21. Deut. *ἰσχυρῶν* *ἐν τοῖς ἰσχυρῶν*. Denique in c. 5. & 6. Esther. idem est cap. 7. tantum mutatum- est verbum *ἰσχυρῶν* in *ἰσχυρῶν*. Patibulum non- magis crucem, quàm quoduis aliud ligni ge- nus, quo reus affligi soleret, ex vi verbi signifi- care videtur, ut etiam crucis supplicium, non- ligni forma decussata: sed quidquid cruciani- do homini mortem afficeret, appellatum esse cō- fiat. L.

9. d. Videatur ean. 60. Concilij Eliberini.) Vido can. 41. eiusdem Conc.

Est 8. de his etiam S. Augustini doctrina in ep. 50. ad Bonifacium) & ep. ad Publicum. Ver- ba Augustini hæc sunt. Nam illud si accepta- potestate facere vellent, si quid eis accidisset, possent habere qualemcunque vniuersum nomi- nis martyrum. Carolus M. in cit. ep. Aug. non inueniuntur hæc verba.

L. Igo verò Secuole magis assentior) At hæc ma- ximè Numa regnante, & Pontificibus iam- institutis ab ipso nomen imposuit à ligneo ponte reficiendo Dionysius quoque lib. 2. diser- te scripsit post Verronem, cuius verba ex græ- co ita interpretes vertit. Hi ab vno suorum- operum reficiendo, scilicet ponte sublicio ipso- rum lingua vocantur Pontifices. L.

12. a. Eiusmodi portentosas voces, atque senten- tias numquàm antea auditas) Si Tertulliani aduersus Hermogenem verba obseruasses paulo post initium: non ita præcisè negasses nun- quàm antè Arimæa verba audita, vel lecta. Ipsum tantum inter Sanctos Episcopos recenset Ecclesia Veronenfis) Veronenfis Ecclesia vnum agnoscit Zenonem Episcopum, ut asserunt Ve- ronenfes in præfata Lectione. L.

g. Nonnunc Manfueri Episcopi Mediolanensis. l. 6. cap. 3.) cap. 2.

Sed miror quidem nam non Damianus, sed Ma- gnus Episcopus Ticinensis interfuit.) In Con- cilio Romano sub Agathone, quod recenset- ur Ag. & Synod. 6. tom. 1. extrait subscriptio- nes Episcoporum, ubi post Manfuerum Epi- scopum Mediolanensem, tertius subscriptus legitur Anastasius Episcopus Ticinensis: inferius verò subscribit, & Magnus Episcopus Papiæ. Vu- de necesse est aut Ticiniam, & Papiam idem- y non

- non sint, aut librorum culpa sacrum, ut lectio depravata, aut iterata fuerit. Epistola Manu-
frecti nomine ab ipso Damiano scripta legitur
eidem Synodo, ubi Laurentij Surijs præfixa quo-
que adnotatione Pauli Diaconi sententiam citat,
& probat. Quare si coniectura vitandum est;
putarem eundem Damianum cognomento
Magnum appellari potuisse, consuevisse eo
nominem passim vocari; certior est enim apud
me historici Pauli fides, quam librorum,
notariorumque diligentia. L.
13. b. Irrepsit error, ut pro Antonio Hadrianus
positus habeatur. Facile soluitur nodus. Idem
est Hadrianus, qui Antonius Pius; nam per
adoptionem Hadriani iure eius nomen adeptus
est. Nullus error librorum arguendus; sed
conciliandi loci sunt vera, & frequenti vscata
ratione scribendi. Lege infra die 13. a. & die
20. a. Lat.
- c. Greg. Turon. lib. 8. cap. 28. de eius cade-
agens. Ibi mors quidem Hermenegadi scripta
est, quo vero anno occiderit nullum verbum,
quare videtur hic locus aliunde citari debe-
re. L.
14. a. Græci item de hoc hac die in Menolog.)
Menologium excusum in Biblioth. SS. Patrum
in meo Codice nihil habet. L.
16. f. Iterum pullulantem, v qua etiam idem agit)
in. L.
- g. Habent, & Segobienfes suum Fructuosum.)
Tarracoenfes quoque alium die 21. Ianua-
rij. L.
18. b. Tertull. scribit de Fng. temp. persecut.) Nun-
quam reperi hæc verba, quæ hic recitantur. L.
31. a. Ex coque cæteri, ut Cassiod. lib. 3. cap. 2.)
Cassiodorus ubi id scripserit non inueni; sed
ex Sozomeno relata ad verbum in historia tri-
partita. Quare vide quam prudenter auctorem
citet eum, qui aliena scripsit, non sua in toto
illo opere, quod ex tribus historicis collegit,
eorumque nominibus appositis. Cedrenus au-
tem scripsit anno Cōstantini vigesimo Saporem
Christianorum supra decem, & octo millia in-
terfecisse. L.
- Aduersus Christianos excitatam esse restatur.)
Quem sequitur Marianus Scotus; non tamen
alij damnandi sunt; nisi aliunde constet veri-
tas. L.
- c. Errore lapsus est idem Niceph.) Ve supra de-
mus Nicephorum errasse; hic tamen falso er-
roris arguitur; nam & Sinaitam priorem Anastasi-
um facit, & eisdem scripta, quæ recenset, ad-
scribit. L.
22. a. Impossibile videtur ad prædictum annorum
numerum pervenisse. Mihi autem probabile,
videtur Episcopum sanctitate vitæ conspicuum
annos octoginta vixisse maxime, quod nomina-
tim annus, quo mortuus est, adscriptus legitur. L.
23. a. Quæ aduersus diaboli vires tanti martyris
imploret auxilium. L.
- b. Iosephus lib. de Machab. ad Polyb. his ver-
bis) Corrupta lectio Iosephi ac interpretis de-
fectu; nam textus græcus ita legit *ἀπὸ τῆς ἰσθμῆς*,
ἐκ τῆς ἰσθμῆς ὅθεν τὸ πᾶν τὸ μακάριον
ἐστίν, *ἀπὸ τῆς ἰσθμῆς*. Quæ ita latine reddi possent. Edi-
tum posuit, ut quicumque legi patriæ observan-
dæ studeant, necarentur. Vbi nulla roræ men-
tio facta est. L.
24. f. Ediditque noster Achilles Statius) Qui tamen
editi multo antè fuerat Basileæ nomine Faustini
Diaconi. Consule Gennadium, & ne diuersos
intelligas Commentarios, confer utroque, &
eisdem esse comperies. L.
25. b. Supplicationes, litanias, Rogationes, Pen-
tecostes tempore lego. Ieiunia verò Canonibus
fieri prohibita sunt. Quare Augustini sermo
non videtur huic tempori convenire posse. L.
26. c. Ex quibus omnibus erroris arguitur Nice-
phorus) Nicephorus ex Athanasio fatetur ac-
cepisse, qui Nicæno Concilio interfuit. Atha-
nasij verba leges fer. 1. aduers. Arian. L.
- 30 g. Ex actis publicis, quæ proconsularia dice-
bantur in provincijs proconsularibus, ut Afric-
ca talibi tamen non ita vocabantur. L.
- i. Ad quem extat S. Ambrosij epistola.) 57.

Mains.

2. a. Cum sedisset annos sex supra quadraginta.)
Et hic putavit B. Hieronymi Chronico standū,
qui Athanasij ordinationem anno Domini 333.
locavit; mortem verò an. 377.
5. i. Vt ipse professetur in epist. ad Augustinum.)
scripta.) Posulabat hic locus, ut error eo-
rum argueretur, qui Hilario Picaviensi tri-
buunt eam epistolam ab Hilario Arelatensi ad
Augustinum scriptam, eamque edendam cu-
rarunt. L.
6. g. Ex his itaque corrigendus est Sozom. lib. 6.
cap. 33.) Quid fit inter duos eiusdem nominis
confessidit Protogenes? Id quod innuere vide-
tur explicatio addita in re necessaria, cum adie-
cit. Vitum autem illum dico multorum sermo-
ne celebratum &c. Quare nisi prius constet vni
tantum fuisse Vitum, Sozomenus erroris argui
non debet. L.
7. b. Brutus enim illorum temporum nobilis hi-
storicus) In Chronico an. 16. ubi Brutus Scri-
ptor citatur, ut puto, librorum errore. Fuit
enim Eratius Clarus eo tempore scriptor insi-
gnis, ad quem extant epistolæ Plinij, cuius &
Dio, & Spartianus meminere. L.
8. a. Gelasius enim sedere coepit ann. 492.)
494. L.
- c. Licet Sozotes lib. 6. c. 21. dicat fuisse casta-
neam.) Apud utrumque idem nomen *καρπία*. vel
καρπία legimus, interpret variavit vertendo, cum
idem nomen utrumque significet. L.
9. f. Quæ recitat Metaphrastes die 18. Octob.)
30.
- Longitudinem temporis iam emota) *ἡλικίαν*.
Scilicet, quassata, confusa. L.

Et Socrates lib. 1. cap. 12. & 16. in fine) Cap. 16.
in grecis, 40. vltimum apud omnes est. L
b. Scriptis Ioannes Archidiaconus ad *Vrsionem*
Baronem) *Vrsionem*. L

10. 4. Vt ex Ammiano Marcellino *vrsatis* liquet)
lib. 21.

Vt idem Marcellinus *vrsatur* lib. 17.

Scribit Hermannus in Chron. anno Domini 770.
774.

b. Quæ tùm S. Gregorius in moralibus, tùm
alij lib. 11. cap. 22.

13. 4. Excisum esse testatur lib. 2. ad Iouinian.)
Si Hieronymi extrema verba ponderentur, non
conficitur ex eis, quod hic asseritur. Hæc ibi
leguntur. Squaller Capirolum, templa Iouis,
vt carimonie conciderant. L

Cuncta eorum sana, templa, delubra, si qua etiam
nunc restant) Si explari signis crucis præcipit
templa Dæmonum; non video quæ ratione id
fieri possit, nisi templa extant: quod addit, re-
stant integra, interpretandum necessario vide-
tur, vt inde aræ, signa, simulacra destruan-
tur; ædificia verò expientur, alioquin aræ
tantum præcipiuntur explari, non sana, tem-
pla, delubra.

14. 4. Phurarchas in Alexandro exacte agit de
huiusmodi supplicio) Phurarchas vñus est qui
dicitur verbo *phurarchas*; non autem nomen ab
eo derivatum, quo nemo vñus citatur. L

g. Est enim Ferentis, seu Ferentium in Thufcia)
Ferentum in Etruria est Othonis patria, vñde
Ferentini. Ferentinum in Hernicis, seu magis
in Latio Ferentiniates facit. L

Iulius.

3. e. De quo Actius Lampridius) Coelianus ibi
legitur, atque ita Codices manuscripi ha-
bent. L

4. b. Præerat enim illis Augustini temporibus)
Apud S. Augustinum epist. 30. & 157. alter
Operatus legitur viuis. L

Apud Matth. 6. ait, intra cubiculum tuum)
apud Matth. & alios locum quemlibet
in medijs diffusum, secretumque significat,
nequeat *opus* ostio clauso orare in loco ad
orandum constituto. L

11. f. Vt eadem etiam Saecula dicuntur) Non in
Plin. in Epistolis, non ita Cicerus, non Treba-
tius inuicem. L

12. b. Scorpio recentissimus nomine vocatur) rectis-
simo. L

Sic & Graeci interpretes appellant) *scorpionem* viden-
tur appellasse Graeci interpretes fuisse nodosus
flagellis rambentibus ornatis rectis: sed ex
tribus transiit in scorpionis quodammodo
figuram exprimentem) quod Athenasius quo-
que loco citato delatant, & vñde loco su-
perius citato clariore descriptione ab oculis po-
nit. L

Plin. nat. hist. lib. 7. c. 56.) Plinius loco citato
hæc habet. Er in tormentis scorpionem Cretas
inuenisse dicitur. Ibid. lib. 17. c. 13. scorpionem
agritam venenatam exponit. L

16. 4. Hæc his pieneque Latinorum sunt corrigendi,
qui Antiochie eos passos referunt) Romanum
Martyrologium verus, & qui sequuntur *Vinar-
dus*, *Beda*, *Galesius*, & alij Antiochie pas-
sos asserunt. L

21. 4. Paratus vir illustis acta S. Paulini) *Paca-
tus*. L

24. Apud Stylum in Calabria S. Iouis) *Bri-
tius*. L

Iulius.

6. d. Tranquillini) Cuius corpus requiescit in Ec-
clesia Cathedrali Viterbij. Doui. Maerius.

9. e. Seu Thorana nudose legitur) *Tus* ap-
pellat Dionys. lib. 11.

13. 4. Agunt de eo Signarius Ep. 1. & 4. *Avastus*
legitur. In Codice Mediceo est *Asp.* vt no-
tauit Turrian. lib. 2. cap. 10. pro epist. Rom.
Pont. L

17. K. Scribit S. Ambrosius lib. 3. de Virginib.)
vbi initio.

Ad Siagrium 47. lib. 6. edit. Rom. in fine, vbi)
ep. 64. lib. 3.

Et epist. 13. lib. 2. edit. Rom. quam) epist. 33.
lib. 5.

21. f. Licet Nicephor. dicat eum presbyterum,
Ostentum lib. 4. cap. 23.) & 25. Zoicum Otre-
num, vñd Otreum fecit Apollinaris quoque
apud Euseb. cap. 13. L

28. f. Apertis oculis, sursum, ac deorsum dedu-
xis) consuit palpebris) &.

Augustus.

1. b. Hæc ex Iosepho, sed versione Erasmi-
ana) In Codice græco tam exposito, quam ma-
nuscripto Vaticano nomina nulla leguntur.
Vñde autem Erasmus sumperit nondum inue-
nire potui. L

b. Vbi Eusebius, *Frigilla* mendose pro *Vercel-
lis*, tam ante a me restitutus est *Augustinus*. *So-
crates* lib. 2. cap. 3. & 9. & alibi. *Augustinus* non
est. L

3. e. Sed & de vno lapide illo ex quo multa etiam
miracula) *Aug.*

5. e. Hic fecit significam nomine suo iusta macti-
lum *Labia*) *Lauia*. L

d. *Asra*). Quid si *Asra* Virgo pro *Africana* dicta
sit, quæ alio proprio nomine vocaretur? L

8. b. Septem ministrant, vñdaturque, pupillo-
rum) vñdaturque. L

11. 4. Dierbus columnæ illa nullarium aureum)
Nec Suetonius, nec Tacitus, nec Silius, nec
Dio columnam vñquam vocarunt. L

12. 2. De Faleria Faliscorum meminerunt) *Lo-
cus*

cus adhuc nomen retinet vulgò Salari-
dus. L.

21. c. Corollarij.) Vereor ne quod verum est in corniculi, armillatum, potera, hasta, pur & similium ornamentorū militarium donis, nullo modo verum sit in cornelariorū nomine, affirmatum, nisi quod attinet ad eam militiam, quæ Palatina dicitur, de qua Imp. in Const. & Cassiodorus meminerunt, vt Cuiacius, & post eum Pandulphus, & alij. L.

24. b. Mundum esse furatur apud S. Augustinum) Quare Augustini lectio in numero centum, quinquaginta non aduersatur historiæ. L.

25. k. Cui Anthimus, & ei Mennas est subrogatus) Ea fortè de causâ, quod eoacius abdicatur post mensim decimum. Anthimus non est in suo ordine numeratus vbiq; ab Euagrio. L.

27. b. Reperitur idem Cæsius interfuisse Concilio Arelatensi tertio, & quarto) Arelatense quartum extat, sed longo intervallo habitum sub Carolo Magno toti. 3. Mentio autem in Meldensi can. 73. non Arelatensis Concilij, sed Agathensis facta est. Capon enim ibi citatus est, cuius Concilij c. 4. & habetur. 28. q. 1. Error autem librarij sacrum est, vt Agathense in Arelatense mutatum sit. Sicubi tamen ita scriptum reperitur, quod ego certe nunquam vidi. Quare hic manifestus error omnino corrigendus est. L.

29. b. Hierosolymis delatum esse in insulam Melitam) Non Hierosolymis, sed Rhodò delatus est non solum index, sed pollex, & medius, manifeste. Que sacra reliquia à Turcarum Imperatore donata fuit Magno Magistro. Vide Iosium in 2. par. hist. Dom. Macer. Ex Antiochia Byzantium transfata idem Baron. An. 996. n. 5. Vide etiam, quæ scripti in Apologia pro eisdem Equitib. cuius tit. II Valor Martis contra Hier. Brunoni propol. 13. 5. Onde percio. Carolus Macer.

September.

1. b. In quibus omnibus corrigenda sunt, quæ in eis de S. Cypriano) Error natus videtur à Grecis, qui Cyprianum vnum ex duobus faciunt. Constat autem Nicomedienfem sub Diocletiano, & Maximiano passum esse, quo tempore duodecim fratres. L.

14. c. In qua S. Gregorius Nazian. præclaram habuit orationem) Neque præclara, neque Gregorio digna videtur. L.

Appellabatur enim celebritas Cyprianus) Cypriana.

16. b. Hæc Iosephus ex versione Brasiniana.) Hæc verba Iosephi larina non consentiunt cum textu græco. Item absurdum est orbiculare saxum, & chordam hoc loco somnare orbicularem. L.

19. d. Sub Conf. Leone Augusto quarto, & Pro:

biano Ind. 9.) Error est anni vnius, vt ex eodem colligitur; nam Marciano, & Felto Conf. Indiæ. 10. sacrum describitur, quod recitatus. L.

Est hic annus Domini 471.) 472.

20. c. Penes Francos enim mulieres) Quod hic asseritur penes Francos mulieres in fornicationis crimen lapsas decalari, non de omnibus loquitur Capitulari; sed de Nonnis velatis. L.

Habes de his cap. 2. lib. 6. in capitularibus) lib. 5.

Vt scribit Plin. lib. 16. c. 44.) Quamquam res vera maxime sit, Gentiles consuevisse coedere Vestales virgines; tamen non probatur, nec colligitur ex hoc Plinij loco. L.

1. Candidæ) Cuius caput seruatur in Ecclesia Cathedrali Sancti Laurentij Viterbij. Dom. Macrus.

23. d. Hæc S. Cyprianus in oratione pro Martyrib.) Ex nothis, & adulectinis hausta, quæ Pamelius habet 517. B. & 519. A. Nam Cypriani nullo modo videtur grauiorari, & constantia conuenire. Præstabit itaque apocrypha certissimis testimonij non admiscere. L.

26. f. Itemque Cassiodorus dictus est cognomen Senator) Cassiodorus fuit Senator, postea monachus, & doctor Ecclesiæ, vt ex Sigeberto, Beda, & alijs. Quare videndum, quo auctore citantur, qui cognomen ei fuisse asserunt, non ordinis Senatorij nomen. L.

28. g. Nec placet, quod Iosephus Scaliger) At is sedè Cadutur tempora, quæ finisse asseritur ab Aufonio. Vinetus cum Scaligero sentit 161. Non video quo iure confutetur Ioseph Scaliger. L.

29. a. Nec, vt habet Ado, proximis temporibus) Vtinam Ado in hac historia Gelatij nemini sit. L.

30. c. Que Metaphrastes longe vberius est persequens) Fabulis similia videtur multa à Metaphraste ibi scripta. L.

October.

8. d. Cedren. in comp. hist. & Zonaras) Neque Zonaras, neque Cedrenus vnguentari meminit. L.

9. b. Ipse in commentarij præfatione ad Dexteros.) De Script. Eccl. qui locus longè aliam sententiam habet, quam hic Notator asserit. L.

14. b. In puteum demergi consuevisse, quisquis sine puniretur, ex Plautino penitus notat Godefridus.) Querendus locus ex Plauti penus, nam ego nondum reperi. In puteum ergo demergi consuevisse videtur, nulla auctoritate asseri, nam quæ ad manus sunt, ipsi vti solent, ita casus tulit in multos, reputatis meretur, quod nihil esset ad manus grauius supplicij genus. L.

17. a. Ad hunc extrat S. Ignatij epist. 13.) Hæc epistola in meis codicibus tam græcis, quam latinis excusis non est. L

18. d. Tansen Origenes, quem secuti sunt plurimi, diuersum esse putant) Origenis verba in Comment. in epist. ad Rom. vlt. hæc sunt. Sed & Lucium quidam perhibent esse: Lucam, qui Euangelium scripsit pro eo quod solent nomina iterum secundum patriam declinationem, interdum etiam secundum græcam, romanamque profecti. Ex quibus verbis non video colligi clarè, quod constanter hic assertum.

10. a. Imperat accepisse *Amiserni* reliquias) ab Amisernis.

24. d. Celeberrima est epistola, cuius meminit Lambertus) Extrat homilia Procli in Concilio Ephesino nouo tom. 6. c. 7. epistolam autem non inueni; & apud Lambertum cap. 10. tomus appellatur, non epistola. L

25. d. Quod apud Ethnicos Romanos iure pontificio Virginitas Vestalibus irrogari consuevit) Alij plures eodem mortis genere necati, qui nihil cum Vestalibus commune habuerunt. L

November.

3. d. Vbi eorum capita Cathedralis Ecclesia magna veneratione conseruat) Non solum capita; sed corpora etiam sub ara ipsorum nomini dicata conseruat. Erant Ciuitatis Viterbiens. Protectores. Dom. Marcus.

5. a. Que licet minus probari Hieronymo videantur) Contra Hieronymum sentiendum semper censui; etiam si suffragaretur neminem habere, ductus validissimum argumentum vel hominum Christi, qui extrema iniuriæ, ac finis exemplum coniunxit Abelis, & Zachariæ sanguinis; sed ut posterior recentissimus fuisse significetur. L

16. c. Ego quidem vnum, eundemque existimo, ipsumque Episcopum Lugdunensem) Cum iam an. 1564. Eucherium Romæ excusum habemus cum prefatoria epistola R. Petri Galefani, atque in eo codice primum in Gen. deinde in lib. Reg. Commentarij habentur, in quibus locis aliquot S. Gregorij Pape, & Hieronimi verba citantur, & gesta, appareatque hominem in Britannia scripsisse. Qua ratione fieri poterit ut Eucherius Lugdunensis Episcopus, qui circa an. 415. floruit cum Petronio Episcopo Bononiensi, scripsitque ad Valerianum epistolam an. 433. ut ipse fateatur idem cum priore, qui post ducentos annos scripsisse colligitur. Quare aut plures Eucherij nomine Lugdunenses Episcopos sateri necesse est, aut postulationem, qui in Genes. scripsit, alio nomine decorandum. L

18. b. Est de eodem homilia Eucherij inferpta) 51.

19. c. Maximum Commentariensem, qui bapti-

zatus à S. Stephano Papa) At, Maximus Commentariensis si à Stephano baptizatus est, quæ ratio Decij, & non potius Valeriani, & Gallieni perfectione occidi potuit? cum alioquin presbyter, non commentariensis, deferretur. L

20. l. Extrat apud Sur. tom. 5. die 20. Novemb.) Nihil in meo codice inueni adhuc. L

21. d. Presentario) Interpret Hermetus non præsentationem; sed ingressum in templum, vertit. L

23. f. Ex quo Constantinopoli à Synodo Oecumenica recedens) Quid si non de Oecumenica Synodo, quæ tredecim annis præcesserat; sed de postrema Metaphrastes scripsit? Quare consulendus græcus codex, ne interceptis lapsus sequamur. L

24. a. Extant eius litteræ ad Anastasiam apud Nicephorum) Apud Nicephorum, quidem extant; sed post historiam in calce addita ex Suida in verbo *xp. n. p. p. v. l.*

December.

8. a. Sanctum Anselmum, qui & de Conceptione Virginis commentarum scripsit, fertur) De Conceptione ædem Virginis agit. L

9. f. Vide, quæ notamus supra in Iuuentio) Iuuentio.

11. d. Peto autem tarinehas illas esse, quas Iosephus lib. de Machab. ex versione Erasmus appellat succentoria) Tæ *centoria* si *apud* nihil minus videntur, in d. in margine *epist. prapo-* posuit, quæ eundem verti poterant ex M. Tullio Tusc. 2. vlt. de iron. ad ai. tormentis agit; nam conis aculeis, sicut ligna, & lapides funduntur, ita quoque corporis membra distrahebantur, & solabantur. L

g. Ut appareat ex eius epistola 63. lib. 8. edit. Rom.) In meis codicibus repetitur epist. 40. lib. 8.

17. f. Licet erret, cum ait) Falso arguitur Nicephorus, quia quæ hic narratur discretè descripsit, nec minimum dissentire videtur. L

21. a. Idem affirmare videtur Theodoretus) Affert quidem Theodoretus lib. 9. de curan. Graecor. ait. Et multas nationes Christi legem amplexy per galileos predicatores, nulla Thomæ mentione vicinam facta. L

22. b. Cuius hic habetur mentio in Tuscia fuisse, constat) S. Greg. dialog. 4. cap. 55. apud Centumcellas loens, qui eiecitur Taurina, quo auge calidæ balnei usum præbent. L

c. Sic apud Dionem Hist. Rom. lib. 97.) Locus indicendus certus. L

23. d. Sed Catholici hominis Melchioris Cæni Episcopi Canar) Legendus omnino Cæni locus. L

Cætera autem, quibus eundem Gregorium sigillat) Quid si (cum maxime vera sint, quæ in ijs libris B. Gregorius scriptis) ad locos tam-

men, quibus Theologi ad ftatenda fidei dogmata, quafitionefque arduas diffoluendas, rite vti oportere defignunt, admittendos efle non putent? L

Occurritur etiam eifdem obiectioni) Si quis diligentius Cafi verba expendat, reperiet eum tum S. Gregorium religiofe excufare, tum nihil affirmare, quod probabile non fit. Conftat enim & Sozomenum, & Socratem ifis temporibus hiftoriani reuififfe, quum nondum publice quicquam impium de Theodoro Mopfucteno auditum erat, primifque Theodoretus, qui poft vtrumque fcripfit, hominem laudauit nondum ad Neflorij inpietatem palam prolafum, quod illud vnum verifimo argumento confirmat, quod neque in Ephefia Synodo, neque poft eam in Chalcedonenfi quicquam contra Theodorum Mopfuctenum ftatutum legitur: fed tantum in quinta Synodo damnatum ex Theodorocto, Epagrio, Nicephoro, & alijs. L

27. d. Niceratze) Nicerata dicitur à Sozomeno, & Nicephoro. L

De qua ipfe fcribit epift. 4. ad Olympiadem) Tactito tamen nomine. L

*Eiusdem Baronij De Martyrologio Rom.
Præcapitulario.*

Cap. 2. Et Sancta Angelica viuendi ratione, indi-
gnè compofitam) Euangelica. F

Cap. 4. Theodoretus de Euang. verit. cognit.)
Sive de curandis Græcorum affectibus lib. 8.
qui de Martyribus infcribitur. L

Cap. 5. Quem ante annos octingentos claruiſſe
conſtat) Moritur an. 549. & Baronius fcripfit
an. 1586. ergo ante annos 737.

*Obferuationes, & Coniectura in Cypria-
num cum Aduotationibus Pamelij.*

Editio Antuerpia 1568.

Admonendus eſt Lector, ne iudicium ſuſpendat,
quod bis Latinus S. Cypriani opus correx-
it: nempe, prima vice, & ſiue typis excuſa-
à Manutio, quani hic contra Pamelium deſen-
dit; ac ſecunda emendatio hac præſens eſt;
nondum adhuc impreſſa, & vbi ſignum arith-
meticum. 1. inuenitur, indicat, quod ex tribus
Codicebus veniſſus, quibus Marcellus Pa-
pa II. collationauerat, viuis, ſcilicet, variet;
vbi verò ſignum. 2. notatur, duorum Codicum
variationem ſignificare, quod Ego Carolus Ma-
erus in prima Latinij Correſione in Biblio-
theca Brancatia exſtante manu eiufdem Corre-
ſoris notatum legi.

Ep. 1. Ita animis roboramur? Aut non ea.)
An. F

Ep. 2. Cum v de Domino Deo vox eſt) verò. L

Ergo cum in tenebris, atque in nocte cæta fac-
rem) Ego. L

Ep. 3.) Et hæc vna trium epiftoiarum eſt, quæ
in duobus Vaticanis Codicebus, & in Bono-
nienſi Monafterio Sancti Saluatoris à me ſunt
reperit: non placuit tamen iſis, qui præerant,
vt in emendata ederentur; quoniam admodum non
probarunt Firmiliani Epiftoiam, quam nemo
antè ediderat & tenebris eſſe proferendam. L

Papam Cyprianum à Clementio Subdiacono) Pa-
pam Cyprianum à Crencentio diacono. L

Propterea quod cum fit perſona inſignis) L

Colluctandi cauſa cum aduerſario ſinul eum ſeru-
fuis) <. aduerſarium. 2.

Victus verò portantis in ſe ſententiam) reporta-
uerit. 2.

Et vice paſtoris cuſtodire gregem) paſtorum. 2.

Et claudum non colligauimus, & lae corum ede-
bamus) collegimus. 1.

Quæ erant ſcripta in lege, & Prophetis docet di-
ctar) dixit. 1.

Cuius non ſunt propriæ oues, cum viderit lupum.)
venientem, relinquens effugit) Cuius non ſunt
oues propriæ, cum viderit lupum venientem,
relinquit, & fugit. 2.

Sed & Simonis ſe dicit: Diligis me?) <. 1.

Hoc factum, ex actu ipſo quo conſtit cognofcimus)
eſt. 1. geſtum, vel geſſit. 1.

Fratres dilectiſſimi vos mercenarios inuenire, ſed
bonos paſtores) Fratres dilectiſſimi Mercena-
rij inueniri; ſed boni paſtores. 2.

Fratres neſtros ſtare in fide immobiles, ne præcep-
tis ad idololatriam veſtros. 1. cunctes. 1. cum-
tium. F

Nec enim hoc ſolum verbis vos hortamur) Nec
enim ſolum hæc verbis hortamur vos. 2.

Antè oculos plus habentes timorem Dei, & per-
petuas) quam) <. 2. magis. 1.

Et paratos eſſe debere ire cum Domino) <. 1.

Sed & aſcendentes ad hoc, quod compellebantur,
reuocauimus. Eccleſia iſta ſort. 3. in fide) Sed &
attendentes ad hoc, quod compellebatur re-
uocauimus Eccleſia iſta in fidem, ſeu: Sed &
attendentes ad hoc, quod compellebantur,
reuocauimus ad Eccleſiam iſtam fortiter in
fide. L

Siue adprehenſi timore hominum reſpiciuntur)
ruerunt. 1.

Sed ipſos cohortati ſumus, & v hortamur) rene-
tenter. 1.

Si quomodo indulgentiam potuerunt recipere ab
eo) poterunt. 1.

Et alia, quæ incumbunt vobis, etiam ipſa ſub-
didimus) quæ. 1.

Vtique ſubueniri eis debet à ſiue viduz, ſiue Cly-
domeni) <. 1. Clinomeni. F

Siue excluſi à ſedibus ſuis) Siue excluſi de ſedi-
bus ſuis. 1.

Sed & Carcerum adprehenſi infirmitate) in. 1.

Cuiuscuſque ergo veſtium quacunque occasione)
Cuius. 2.

Hiſte.

Effectum fuerit hoc opus) factum. 1

Vt, qui in minimo fidelis fuit, constituatur) fuerit. 1

Sed & nos petimus mutua vice *memores scitis*) vt memores sitis. 2

Et petimus *nos* qui habetis zelum Dei) vos. 2

Optamus vos & carissimam bene valere) fratres. 1

Adnot. 1. in epist. 3. num. 1. Vnde fit, vt mendas, quibus scater, reputare non licuit) Quod Pamelio non licuit, feliciter affectus est Lari-
nius, vt patet. Sunt fortassis verba Fratris mei Dominici. C. Macrus.

Ep. 10. Et offertur nomen eorum, & nondum penitencia acta) nomine. Veronensis Codex, de quo in Vita Latinij mentionem fecimus hic infra epist. 34. Et sparium inferiis expenditur. Carolus M.

Miratus sum vehementer ita parum vidisse Pamelium, vt vera, & legitima lectione temere reiecta, amplexus eam sit in Annotationibus, quae manifestò corrupta est, & suscipere non potest: quis vnquam legit offerri nomen alicuius in sacrificio consueuisse? Nam praelo panem, & vinum nihil offerebatur, atque ea in corpus & sanguinem confecta consecratione, mutata offerbantur nomina verò recitabantur. Aliud igitur est offerre, aliud recitare. L.

Ep. 21.). Erat apud me huius quoque epistolae in codicibus duobus exemplum, sed mirè corruptum. L.

Et illius nomen penes magistratus huiusmodi) Vel ipsius, nomen penes magistratus, huius mundi. 2.

Et nunc modò duplex mihi tristitia incubuit, quod cum Montanum) Vel. 2. < 2

Ad me esse venturum scribas) de salute tua) &c. Et hoc solet contingere seruis Dei) Sed. 2

Nam, vt tibi quoque de infimo, tuus, vel frater dicas, si fuero dignus Celerinus audire) Nam, vt tu quoque, de infimo tuo, vel fratre dicam, si fuero dignus. Celerinus audiretur. V. C. Nam vt tum. F.

..... de infimo, vel fratre dicam audires. Cod. S. Saluatoris.

Fratres meos vetustissimos *memorabam*, & eos literis meis) memorabar. 2

Vt si non ante cruore illo sancto laveris pro nomine Domini) Vt me cruore illo sancto laueris, si prius passus fueris pro nomine Domini &c. cum enim duo petat, vel vt lauet, si passus iam est, vel vt rescribat; si adhuc superstes est, nulla negatione indiget oratio. L.

Sic coronet te, cuius nomen confessus es) Si. 2

In futuro tamen nos *coronati* à Christo complectemur) coram, vel cum. 1

In magna tribulatione) constitutum scias) me. tamen. 2

Quae credidit in hac vastatione *Christo*) à Christo. 2

Pro cuius factis ego in letitia Paschae flens) Pro cuius factis ego in hac letitia Paschae flens.

In cilicio, & cinere *lachrymabundus* dies exegi) lachrymabundus. 2

(A quibus postulaturs es) vt veniam habeant nefanda naufragia, memor sum enim) (A quibus postulandum est) subueniret tam nefando naufragio. Memoratus sum enim. 2

Quod cum omnibus doleas *sorores nostras*) pro tororibus nostris. 2

Pro quarum peccatis, quae nos fratres habent *debemus*) peccato, quia. 2. debeamus. 2

Credo enim Christum secundum illorum penitentiam) eorum. 2

Iam pro eis vobis martyribus suis petentibus indulturum) < 2

Audiui enim te floridiorum ministerium percepisse) Audiui enim te floridè harum, numinum, dierum ministerium percepisse. 2

O te felicem *suscipe* vota tua) suscipere. 2

Recognovit idem minister) Recognoui enim minister. 1

Vt ceteris collegis tuis fratribus tuis meis) Vt ceteris collegis fratribus tuis, & meis. 2

Nam ipsam Executam semper appellau) & Quia pro se dona, numerauit, ne sacrificaret) sed dunta. 2.

Sed tantum ascendisse videtur vsque ad *Triangula*) Tria fata. 2

Hanc ergo non sacrificasse ego scio) Has. 2

sed quatenus per vestras sanctas) orationes, & petitiones) operationes. 1

In quas, nos, fidimus, quoniam estis amici) nobis. 2.

Sed & testes Christi quod omnia indulgetis) qui. 2

Memor sis, mei, & petitioni meae animas) annuas. 2.

Sed in *Sanctimoniam* tradidit, in qua semper curriculi) Sanctimonio. 2

Sed statim, & Seuerianum, & omnes Confessores) Statium. 2.

Ad quos ipse in portum descenderunt) ipse. 1

Quod sexaginta quinque ministraverunt, & vsque in hodiernum) Quos. 1

Plus *ante* grauari, cor illud sanctum tuum) enim. 1

Qui latent confessione tua florida) Quae letantur. 1

Qui & ipse lustratus est cum diabolo, qui & Christi nomen est fortiter) < 2

Qui & hic nimis rogat, & petit) hoc. 1

Salutant te fratres tui Calchurnius, & Maria, & omnes sancti fratres) Calphurnius. 2. nos. 2

Quas peto illis earum legere digneris) sic. 1

Ep. 22.). Et haec erat apud nos, sed ita corrupta, vt vix intelligi sententia eius posset, vt hic quoque. L.

Vt perpetua grauatione tanto gaudio penè exciderim) propter tuam grauationem. 2

Vt litteras, quas ego optabam) tuas. 1

In quibus mei dignatus memorare) dignatus es memorari.

Qui scribens mihi *dicis*) diceret. 1

Nam

Nam in Deo volente, ipsum anguem maiorem *mergimus* & atrociores. 1.

In qua tenoris viuacitate verſari te gaudeo, viciffi. Nunc cariffime iam inter Martyres deputande voluiffi nos litteris tuis. In qua te non viuacitate verſatum in gaudio viſiffi. Verum cariffime iam inter Martyres deputandos voluiffi litteris tuis. 1.

Memoriam faceremus, non profeſſio tantis lacrymis incumbere ad quam. 1.

Abs te pacem petierit, des in domum meo. da. 2. Vniuerſis litteris ex compaſſio vniuerſis pacem dimiffimus) litteris. 2.

Videas ergo frater, quod tam placuit mihi, quod Paulus praecepit, quam vniuerſis, quod cenſuimus: eramus in hac tribulatione, cum iuſſimus ſecundum praeceptum Imperatoris ſane, & ſiti necari. Vides ergo frater, quoniam partem eius mihi Paulus praecepit: pro vniuerſis quoque cenſuimus iam tum autem hanc tribulationem, cum iuſſi ſumus ſecundum praeceptum Imperatoris ſane, & ſiti necari. 1.

Ita, vt nos afficeret fame, & ſiti, ſed & ignis ab opere preſſura noſtra. Ita, vt non afflicta ſame, & ſiti ſed & igne ab opere preſſura noſtra. 1. Sed & ignis vapore, & preſſura noſtra. F.

Candidam, quae ſecundum Pauli praeceptum, & ceterorum Martyrum, quotum nomina ſubiicio, Baſſi *ſciario* quas 2. imperatio. 1.

Fortuna, Victorini, Victoris, Hereni, Credulz, Herene, Donati, Firmi, Verti, Fructi, Iulia, Marcialis, & Ariſtonis, qui Deo Fortunata, Victorinus, Victor, Herennius, Credula, Herenda, Donatus, Firmus, Venustus, Fructus, Iulia, Marcialis, & Ariſten, qui Domino. 1.

Tam enim inſtatò reſuſciſſus, ſunt dies octio ex quo. 2.

Non tantum haec ſed & quas ſcis ad *animum noſtrum* pertinere) ex. 2. animam noſtram. 1.

Quorum nomina ſignificaffi: inter quos & Saturninus cum comitibus ſuis, ſed & collega meus, & Macharius, Cornelia, Encria, Calphurnius, & Maria, Sabina, Speſina, & ſorores, Ianuaria, Dacia, Donata. Quorum nomina ſignificaffis vos & Saturninum cum omnibus ſuis: ſed & collegam eius & Macharij collegae merita, Calphurnium, & Mariam, Sabinam, Speſinam, & ſorores & Ianuaria, Dacia, Donata. 1.

Quintianum, *Colonicum*, & vniuerſos, quorum nomina) *Colonicum*. 2. propter. 2. Presbyteros. F. Epist. 28. Interim ſe & diuiſione tantum me contincant. Interim ſe & diuiſione menſurna contincant. L. Interim & diſione menſurantium contincant. V. C. & alij.

Adnot. Pagum quempiam fuiſſe in Carthaginienſi diocēſi. Intra urbem verius videtur, cum eos continere ſe praeſcipit & menſurantium additione, ideſt, vt ego puto, & conſuetudine ceterorum Presbyterorum, qui Eccleſiae ſeruiebant ita vt inter alios in choro, & Eccleſia non appareant. L.

Haec verba non male diuinavit Manutius) Non diuinavit Manutius, qui nihil aliud quam excuſandi operis praefuit, ſed dormitauit quiſquis ſi fuit, qui Scripturae Sacrae locos in margine notandos curant. Locus autem Eſaie eſt cap. 30. n. 3. apud 1. XX. his verbis *Oratio de Manutius* quid. Eſt, 2. 7. 1. *Manutius* & 7. 1. 2. 1. L.

Verum illa *gemina* eſt leſio) *gemina*. L.

Ep. 31. *Quo non minus*, quam ſi ad neſarias aras acceſſiffent) Quam, vel Quando. F.

Aduor. u. 1. Ex quo loco intelligi hic locus poterit paulo intricatior) Locus iſte clarior multo eſt in explicatione libelli, & libellatorum ceteris omnibus, nec verum videtur, quod inſia Pamelius in Annot. Epist. 32. ſcripſit, vt ibi notauit locum hunc neque intricatum, neque corruptum quiſquis ſciſſe intelligat, ſi attentè omnia conſiderabit, dilucidior tamen erit lectio, ſi vbi legitur *quo non minus*, legamus quādo non minus. L.

Quemadmodum, & in tomis Conciliorum conſirmatam) Sed contra fidem Codicum omnium tam ſcriptorum, quam excuſorum. L.

Adnot. in Ep. 33. Prima Sabbati vocatur, ideſt, (vt interpretantur veteres) prima poſt Sabbathum) Prima Sabbati eſt prima hebdomada, quo die & mundus creatus, & Chriſtus reſurrexerit. Sabbathum enim etiam hebdomadam ſignificat. L.

Ep. 34. Qui cum conſentire dubitaret Eccleſiae, ipſius admonitu, & hortatu in viſione per noctem compulſus eſt, ne negaret. Nobis ſuadentibus: cui plus licuit, & coegit.) Qui vt conſentiret (Eccleſiae ipſius admonitu, & hortatu in viſione per noctem compulſus eſt ne negaret) nobis ſuadentibus: cui plus licuit, & coegit. Veronenſis vetuſtiſſimus Codex manuſcriptis litteris exaratus, locum hunc ita legit, quod lectio: quanquam eſt implicata ſententiam tamen aptiorem, & loco magis conſentaneam aſſerre videtur. L.

Adnot. Libro tamen de mortalitate in alia ſignificatione hac voce vti videtur) Erras: ibi enim cum maxime in hac ſignificatione accipitur. L.

Nuſquam, praeter quam apud Manut. & Morellum, Egnatius legatur) Mior non cognouiſſe hoc Ignatij nomen apud ipſos Graecos rarum eſſe, apud Latinos autem nuſquam legiſſi Cyprianum vero cum Africanis ſuis inter Latinos (Romanorum, ſcilicet, Colonias) numerari debuit. Egnatium leges apud Catullum, & Plinium inter romana nomina. Quare, qui meliorum Codicum fidem ſecuti ſunt, recte fecerunt. L.

Adnot. in Ep. 38. Peculiaris penè eſt Cypriano phraſis, quae abſtinent pro excommunicato) Non omnino idem eſſe, aut valere, abſtinere, aliquem & communicare, & ſimpliciter excommunicare: id vnum ſatis indicat, quod diuerſis verbis dicitur, quae vniſdem ſignificant. Admittuntur aliqui in Eccleſiam, qui nec communicare, nec ſimul orare permittuntur: quidam ad tempus abſtinere iuſſi ſunt: quidam & ab Eccleſia, ideſt, ſacris adibus arceantur, quorum neque

neque consuetudo, neque sermo cuiquam interdicitur. Quidam verò ita anathemate ab Ecclesia corpore separantur, ut nec Aue eis dicere liceat. I.

Adnot. in Ep. 43. Stationem autem, uti ex Tertul. colligere est lib. de cor. mil. non quemlibet concennum ecclesiasticum; sed cum, qui domino die fiebat) Quamquam, graui etiam auctore lobi, turpe semper fuit; tamen turpissimum censendum est, in eo cum alijs errare velle, quod ipsum per se manifestum omnibus est, falsum omnino esse. Tertullianus quartan, & sextan feriam stationibus dicatas affirmat lib. aduers. Psychicos, & negat die dominico fieri licere de cor. mil. & de orat. in fine, & in cod. lib. aduers. Psych. Quare miror hominem eruditum aliqui, & diligenter, errorem potius alterius secutum, quam rem examinare voluisse. Cum praesertim antiquitatis studiosus, cum ex Aug. in Epist. Ioan. tract. 2. rom. 9. aliquid subdota- re posset, tum clare discere ex Hieron. lib. 3. c. 5. stationem ieiunium esse; quod Tertullianus satis indicaret. Vide Snc. in vita Fructuosi tom. 1. lisd. lib. 6. c. 19. inter ieiunium, & stationem quid inter sit secundum aliquos docet. I.

Ep. 43. Salubri ratione librata in hoc fluctu afluantium fratrum mentes) librata.

Ep. 43. Constat autem ex nuncio *unam missam*, hanc epistolam) una.

Ep. 49. Curiosus semper, ut prodari ad hoc adu- tatur, ut fallat) adulator. Alias.

Ep. 52. Sed ab ea, quae per delicta postmodum scripta) Ang. Scr. de Temp. 181. in vigilia Pentecostes de Symb. exposit. c. 14. Surrexit habet, forte scripsit scribendum. I.

Adnot. n. 4. Idem, qui libellos offerebant, ut supplicia euadere) Non legimus oblatos libellos, sed acceptos à Christianis i oblatos autem à Magistratibus, aut ministris iudicium, quibus libellis à persecutione fideles se tueri solebant. Rectius multo intellexit Michael Baius in epistola ad Abbatem Paracensem, quae Romae edita est iterum 1578. I.

Ep. 54. Quando permisit ipse, qui legem de- dit) & legem dederit. Cod. Veron. & Benet.

Ep. 55. Cum Deus tradi permittat, quos dispo- nite coronari) Cum Deus tradi permisit, & coronari. C. Veron.

Adnot. n. 5. Dilectionem iuxta quod graece *ἀγάπη*) Occumenius eo loco ita exposuit sed an- te cum Chryso. & Theodor. *ἀγάπη* Christum interpretati sunt in loci eius explanatione. Symmach. ep. 78. lib. 1. videtur eodem sensu vsus verbo Dilectus, cum scripsit: Frequenter exper- tus Dilectum religionis animi incensio vicissitu- dinis promouet. I.

Ep. 57. Doctor superbis, veritatis corruptor, *prodiu caritatis* perdidit calitatis. Veron. Cod. Quae à Tertulliano misuatur libenter probanda videntur, ita enim Tertullianus lib. de Cast. In- uentiam castitatis perditricem dixit. Quamquam

locum Tertulliani aliter omnino legendum sta- tuti in Coniecturis meis in eum Scriptorem I. Ep. 64. Et qui accedunt ministrare ad Altare, Sancti) eum. C. Var. & Veron. locus est ex cal- ce cap. 28. Exod. vbi LXX. habent *in*. Hac etiam sententia bis patet vsus est Cyp. ep. 68. & 73. Amb. lib. 1. c. 18. de Offic. in fine, retulit eandem sententiam his verbis: Cum ac- cedent sacrificare ad Aram Sancti, & non indu- cent super se peccatum, ne moriantur.

Ep. 67. n. 2. Ille autem, qui contumax est vir sui iactans, nihil omnino proficiet) proficiet. I.

Ep. 68. n. 4. Quoniam, qui talia, inquit, agunt, morte sunt digni) Cod. Veron. & Var. ut ea lectio probari omnino, & omnibus tam graecis, quam latinis merito praeferi debere videatur. I.

Adnot. n. 4. Alter rursus legit Origines) Cum Origines lectione conuenit Cyprianus, nisi fal- sit interpret, lib. 1. tom. 2.

Apud Latinos autem priori modo legunt Salu- nus) Ex Saluiano nihil potest conueni.

Ambrosius, & qui Sedulio, suae Hieron. ascribitur Comment.) Ambrosius habet repetitionem; sed non habet distinctionem (inquit) Sedulius, aut Hieron. cum Origene, & Cypriano consen- tiunt. I.

Diuis etiam Augustinus in Psal. 57.) Augustinus etiam cum Origene, & Cypriano repetitionem non agnouit. I.

Adnot. in Ep. 69. n. 2. Manceps est (inquit Fe- stus) quisquis à populo emit aliquid, *conduci- tur*) conduciue.

Ep. 70. n. 2. Porro autem Eucharistia, & vnde baptizati vnguntur oleum in Altari *sacriticatur*) est O. sanctificatum.

Adnot. n. 1. Neque enim reperitur aut in graeca, edita hac in epistola in Nomocanone Photij) In explicatione Nomocanonis per Theodorum Balsamonem ante in iurium Concilij Carthage. I. Neque verò, quo loco, scriptura hac reperitur, (scire potuimus) locus est Pron. 9. in fine.

Num. 2. Non placet, eo quod paulo post distincte loquatur) Cum Balsamonem latine versum legerit; initor quomodo potuerit sibi persuadere lectionem Erasmi contra omnium Codicum,

tam scriptorum, quam exensorum fidem me- liorem esse; cum hic oleum sanctificatum, & Eucharistia idem sit. Et idem videtur asseri in sententia Concilij in ipsa Synodo notata. I.

Et Diuis Aug. disio cap. hoc argumentum solus, etiam veriusque meminit) Non video Aug. in eo cap. vtriusque meminisse. I.

Ep. 75. In Argum. ita, ut putem, consulto illam omisisse Manutium) Ego Latinius omisi, non. Manutius, cum Maiorum exempla secutus, eum hominis penitulantiam detestatus. I.

Adnot. in Epist. 79. Tum etiam, quod expressam de confessione Cypriani mentionem faciat) At haec alia est confessio longe ante mortem praegressa, cum in exilium, ademptis bonis, missus est. Si quis diligentius obseruabit inueniet Cy- prianum

prigum ante Fabiani mortem confeſſione ſidei ſux illuſtrem, bonis ademptis multatum, vt initio Epiſt. Cleri Romani ad ipſum maniſeſto colligi poteſt. n. 31. & ex Pontio in vita, & Pamelio ipſo. L.

Ep. 81. *Sergio Rogatiano*) Variſani Codices octo habent Seagrio, & Rogatiano.

Ep. 82. Octavo Auguſtarum die, & cum eodem *Quartum*) Quarto habent exempla omnia que vidi. L.

Adnot. in Epiſt. 83. Suſpicio autem metaphora, quadam appellaffe auctorem frumentarios liſtores. Non poteſt videri ſuſpicandi locus teſtibus, ſi quis conſideret hic frumentarios publicæ annonæ miniſtros, nauibus frumento conuehendo paratis, atque onuſtis, iuſſus à Proconſulſe, vt Cyprianum quoque vinctum perducerent. Latius autem patere nominis eius notionem ex Spart. in Adriano biſ, & in Comment. ſemel diſces.

Nam Manutius, & Morel. habent *Addito*) Manutius Abditio habuit, ſed eius operæ in multis ſeſſellerunt.

Etiã hanc coniecturam meam confirmauit Dun. Cod. Iniquum iudicium vniù teſte damuare leſionem, quam multi Codd. retinent. L.

De Diſciplina & Habitu Virg.

Adnot. n. 3. Nouum eſt hoc) Non videri poteſt nouum, qui veterum Codd. fidem excuſſerit, Veronenſis enim Codex vbique eandem leſionem retinet. Præterea Tertull. ſerè ſemper lib. de Idol. vbi notauit, Aug. quoque epiſt. 64. ad Aurelium Epiſcopum tom. 3. Arnob. in expoſit. Pfal. 52. Lat.

Vocem, Domini, loco ſubſtituimus) Et Vatican. & Veron. non habent.

Num. 6. Adiecit quidem hæc recens Manutius) Sunt tamen in Veronenſi antiquiſſimo Codice. L.

De Lapſis.

Adnot. n. 1. Cum Grauius adiecit ex m. s. & vet. exc. vocem Continentiæ) At ea vox nec loco huic conuenit, & penè omnia exemplaria eã non agnoſcunt. Præterea Auctor Set. 37. de Sanctis inter Aug. Serm. non habet.

Num. 5. Et. vet. exc. cum Grauius, & Manutius, ceuties,) Aliorum culpa factum eſt) cum interim & ſcriptorum Codd. fides perpetua in ea leſione ſit & Amb. & Aug. item ciſſent ſepties tantum. L.

Num. 6. Vngulam verò ferramentum fuiſſe mucronatum) Conſt. Imp. Cod. Theod. lib. 9. tit. 12. cap. 1. de emendat. Seru. Perſecare latera, ferarum veſtigia, dixit eleganter, & propriè. Ea enim erant vngula, id eſt, inſtrumentum ad lanianda, & torquenda corpora in quaſtionibus leonum pedes, aut aliarum ferarum duriffimis vnguibus armatos reſectus. L.

Num. 7. Locum verò hunc non repetio apud LXX.) Leuit. c. 7. n. 19. & 20. Editio Vulgata habet: Qui ſuctie mundus veſcetur ex ea. Anima polluta, &c.

Num. 8. Repoluimus dignum fieri pro eo, quod erat bonum fieri) At eam leſionem Veron. Beneuente, & Vatican. Codd. retinent. L.

Facienda ſunt obtemperatis. Manut. Si non &c.) Manutij culpa in operas tranſferenda eſt) nam poſt verbum, *Facienda*, interpungenda leſio. Indè legendum cum Veron. antiquiſſimo, & duobus Vaticanis melioribus Codicibus: Sic obtemperatis, vel obtemperantis. Neque hæc leſio erat Cod. Manut. ſi operæ non ſeſſeliſſent.

Et conſentiunt M. S. Cod.) Mirum eſt apud te conſentire manuſcriptos Codices, cum neque ſcripti, neque excuſi apud nos, præter vnum omniū recentiffimè ſcriptum, ea verba agnoſcant. L.

Num. 11. Nec eſt quod ſibi adblandiantur illi de ſacro Neſtarij) Remouit Presbyterum poenitentiarum, ita vt quiſque pro ſua conſcientia, ad ſacra myſteria accederet, nulla Sacerdoti peccatorum conſeſſione ante facta. Quare hoc in Neſtarij ſacſo defendendum, aut condemnandum, quod adhuc penumem ſeciſſe in re tanti momenti viſque adeò miror, vt Socrati, & Sozomeni hiſtoriam commentitiam omnino, ac ſi audulenter in Nouatianorum gratiam conſiciam arbitrer. Lat. Vide erudiſſimam Narrationem euſdem Latini de Presbytero Poenitentiarum excuſam operæ, ac ſindio Dominici Macri inter Epiſtolas euſdem Latini tom. 1.

De Vniuerſe Eccleſia.

Adnot. n. 3. Quo vſus eſt Reuertendiſſ. Cardinalis Hoſius hæc verba. *Hic Petro primatus datur*) Si quem locum habere licet coniecturis in libris reſtituendis, hic certè penè ſuo iure poſtulabunt admitti. Quæcunque enim hic ſunt addita (præter eam leſionem, quam plures & vetuſtiores Codd. retinent, & à Gratiano in c. loquizar Dominus. 24. q. 1. relatam legimus) omnia ſunt ex marginalibus ſummuſis in contextum non ſenel) ſed diuerſis temporibus ex librariorum negligentia tandem relata. Apparet autem ex eo veritas, quod quæ ſunt vetuſtiſſima exemplaria, ea pauciſſima, vel nullas euſmodi ſummuſas inferas habent, quod facile videtur ex Veronen. Cod. quem ego non modo ante non gentos annos ſed ante mille ſcriptum eſſe contenderim. In eo nihil tale apparet, & in ſeptem alijs Vaticanis deſunt omnia. Summuſas autem marginales fuiſſe, & ex Cypriani verbis colloſas tam eſt cuius facile intelligere, vt tardiſſimum, ac penè ſiſipitem putem, qui ſtatim non ſentiat vel ex ea tantum ſummuſa, quam Hoſium Cardinalem ampliffimè ex manuſcripto Codice interſeruiſſe confirmet, videlicet. Hic Petro Primatus datur. Quod enim ex Cypriani verbis diligens, & ſtudioſus lector collegerat,

ad locum statim, facillasse inueniendum, id in margine paucis verbis adnotarat, vt fortasse etiam indicem eorum tanquam capitulum, & locorum communium texeret. Quare, vt Codicū fidem sequeremur vetustiorum, & pharium, indicari oportuerat tantum quæ in recentioribus reperiuntur: sed non statim in Cypriani contextum referri. Lat.

Quibus vsus est Manutius, inter quos vnum fuisse amorum 900.) Nec Manutius, nec Marianus Victorius hoc possunt asserere: Codicem vetustissimum Veronensem (de eo enim necesse est tantum id scribatur) hoc assumentum habuisse, nec septem præterea Vat. Codd. integros, præter fragmentum quoddam opus Cypriani recentissimè scriptum Bononiæ, qui fuit Vianesij de Alberghis libellus forma parua, continens tractatus tantum paucos Cypriani. Vidi quoque alterum exemplar Bononiæ integrum, vnde id fragmentum descriptum erat recenti scriptura exaratum, in quo eadem insertio marginalium summularum erat. Lat.

Num. 4. Omnes cum Gratiano, nec placet Manutij lectio) 24. q. 1. loquitur, & hoc ex ijs est, quæ neque ego, neque Manutius mutauit: sed cui, quidquid libuit peruertere, addere, demere, corrumpere, ne inuito, permixtum fuit. L.

Num. 10. Non placet, quod loco huius habet Manutius) Quid autem? propterea quod tibi non placet negligenda erat lectio Cod. Veronensis antiquissimi? L.

De Oratione Dominica.

Num. 1. In sensu autem tibi debet adorari Deus) In sensu autem tibi debet esse adoratio Domine Cod. Veron.

Num. 3. Et nondum illos Christus in carne visus docuerat illos orare) < O.

Et æternam domum, nisi erit apud quos est vniuersalis oratio) < O.

Num. 4. Vt Filij Dei fierent hi, qui credunt in nomine eius) < O.

Num. 8. Ne dum quis absens separatur à Christi corpore, procul remaneat) < O.

Habentes itaque exhibitionem, & tegumentum his contenti sumus) Hinc forte sumperunt Paschalis secundus de Censib. exact. cap. 6. & Innocentius III. cap. 6. de statu Monach. & extranag. commun. vnica de Censib. exact. L.

Adnot. n. 2. Recens adiectum ex Cambren. Cod.) At id contra tot codicum fidem non videtur faciendum. L.

Num. 3. Sed infra quoque Manut. & Camb. Cod.) At vetustissimi Codd. nusquam habent, vt Veronensis, & alter. L.

Et remitte nobis debita nostra) Et hic vetustissimus Cod. Veronensis vbique retinet. Dimitte, Dimisi, & Dimitimus. L.

Nū. 4. Vt genti peccatrici, populo pleno peccatis) Et manuscripti, & excusi omnes hic habent: Vt

gens peccatrix. Infra vero lib. 1. c. 3. ad Quirinum manuscripti ferè omnes vetustiores habent eodem modo, vt etiam Tertullianus, quem sequitur vbique libenter Cyprianus. L.

Num. 5. Quare nimis libere ita castigant Apostoli locum Isidorus Clarus) Isidorus non vulgarem editionem, sed hebraicam, & græcam secutum se professus est. Titulus tamen mentiebatur, quem sublatum fuisse audiui, sed nondum vidi. L.

Num. 9. Immerferunt hic aliquot Lucæ in editione parisiensi apud Arnulphum Langelli ann. 41.) loci. L. Langehet. an. 41. L.

Additio euidem, ex qua de ceteris indicare facile est) cuiusdam. L.

Ad Demetrianum.

Num. 3. Verberasti eos, nec doluerunt, flagellasti eos, nec voluerunt) credere. L.

De Idolorum Vanitate.

Num. 6. Carnem Spiritu Sancto cooperante induitur.) Nullum manuscriptum exemplar vocem Cooperante, habet ex ijs quæ vidi, & omnes ferè codices manuscripti eandem retinent lectionem: Carnem Spiritus Sanctus induitur. Aliqui carne. Aliqui carnem Spiritus induitur: vnde quæ notati infra fol. 501. Adde Prudentium in Apotheosi.

Ex quo mortalem præstrinxit in Spiritus alui: Spiritus ille Dei, Deus, & se corpore matris induit, atque hominem de virginitate creauit.

De Mortalitate.

Num. 4. Delicta iactatio est cum periculum non est) Delicata iactatio. L.

Num. 7. Obstinuit, & reluctamur, & periculis more seruorum) periculis. L.

Adnot. 4. Commentum sibi precaretur) Commentatus facultas est Imperatoris, qua licet militi à castris ad certum tempus abesse. Ita hic pro facultate accipitur, vt à congressione, & prælio mortis abesse liceat ad aliquod tempus. Qua in significatione eleganti metaphora scripta sine à Tertull. & Cypriano vsurpatur. L.

De Exhortatione Martyrj.

Argument. Rursum quod Hieron. sub finem Apologiz contra Iovinianum ita scribat: De i impari) Ad Pammachium.

Cyprianus, Victorinus, Lactantius, Hilarius) Si Hieronymi testimonio nitimur, cur eius fidem in catalogo non sequemur? qui enumerat nominatim singula Hilarij scripta, opusculum hoc non recensuit. Vbi apud Hieronymum enumerantur scriptores, qui de numero septentrionis scripserunt: forte in margine adiectum erat ad

Fortunatum, vt Cypriani nomini responderet, poſtea in contextum relatum temere, non ſuo loco poſitum eſt. L.

Neque verò placet doctiſſimi cuiuſdam coniectura ex verbis ſequentibus) Mariannum Viſtorium innuit, qui in ſcholijs eius loci vulgaram lectionem tuens, Hilarij vult omninò opus hoc eſſe, ad Fortunatum quendam amicum, cuius ſcriptum extet de vita Abræ filij Hilarij. Cum Fortunatus Epifcopus Piſtanae, teſte Trithemio, Hilarij vitam ſcripſerit, poſt Hilarij obitu annis plus, minùs ducentis. L.

Imò etiam Trithemius, ac iam olim Antoninus) Et antè eos Gratianus 23. q. 5. can. Si audieris. Cap. 10. Quis fecit, & quis ſurdum) Codices Veronenſis, & Beneuentanus pro *Mutum*, habent *Mogitulum*, quo verbo etiam Marcus Euangelista vſus eſt. Cum ſint autem illi duo Codices vetuſtiſſimi, & eam lectionem retineant, argumeto certo eſſe poſſunt, in recentioribus manuſcriptis multa eſſe mutata præſertim in Scripturæ Sacræ locis citatis, in quibus auidæ, & impetitus quiſque librarij putauit ſibi impunè licere omnia ad vulgaram editionem redigere. L.

Teſtimoniorum lib. 1. contra Iudaos.

Cap. 21. Deligatis ad vitem pullum ſuum, & ad *leſum* pullum aſinæ ſuæ) Codices Veronenſis, & Varicanus Cilicium habebant, & etiam habuit Paulinus ad Ruſſinum, & Ruſſinus de Benedicti Patriarch. c. 1. & Auguſt. lib. 12. cap. 42. contra Fauſtum Manich. & lib. 16. c. 41. de Ciuit. Dei.

Ibid. Formoſi oculi eius à vino) Et tamen vetuſtiores Codices *Formidoſi* conſtanter retinēt. Ambroſ. de Beuedicti Patriarch. cap. 4. interpretatus eſt *Hilares*. Auguſtin. loco citato *Fuluos*. Ruſſinus *Gratiſcos*. Idem Auguſtinus lib. 12. contra Fauſtum cap. 42. *Fuigentes* dixit. Hier. in Iſai. cap. 15. *Gratiſos*.

Teſtimonior. lib. 2. contra Iudaos.

Cap. 9. Et exaltabitur Gog regnum ipſius) Vaticanus Codex vetuſtiſſimus habet *Gog regnum & Gog regnum*. Quod Veronenſis Codex, & Beneuentanus, & alius Petri Damiani verè, & fideliter conſeruarunt. Et exaltabitur quam Gog ipſum regnum: atque ita poſtrema duo verba retinent tam ſcripti, quam excuſi, quos vidi. Eufeb. lib. 9. demonſtr. cap. 3. legit *Gog regnum* ſine *am*.

Adnot. ad cap. 1. D. Auguſtinus quoque lib. 17. de Ciuit. Dei c. 8.) Auguſt. lib. 17. cap. 20. de Ciuit. Dei nominatim à Salomone duos libros abiudicat Sapientiam, & Eccleſiaſticum, quorum tamen vtrumque aſſerit propter eloquij nonnullam ſimilitudinem Salomonis dici conſuetudinem obtinuſſe. Quare citat Auguſt. librum Eccleſiaſtici, vt Canonicum quidem; ſed

non vt à Salomone ſcriptum. L.

Adnot. cap. 15. Vocem *auræ* interpoſitam neque habent manuſcripti, & veteres excuſi Codices) Et manuſcripti, & excuſi, quos vidi, omnes habent.

Teſtimonior. lib. 3. ad Quirina.

Cap. 28. Qui autem dixerit aduerſus Spiritum, Sanctum non remitteretur illi neque in iſto ſeculo, neque in futuro) Hinc originem doxiſſe videri poteſt Nouatianorum damnatus error. Hi enim Eccleſiæ miniſtros clauum auctoritate vindicare ſibi ius lapſos ad Eccleſiæ communionem recipiendi non poſſe aſſerebant: poenitentiam autem lapſi vtilem omninò apud Deum futuram non negabant. Id verò ſolus Dei eſt, non hominibus permiſſum. L.

Ibid. Si autem in Deum peccet homo, quis orabit pro eo?) Ex hoc loco poterat ſatis intelligi, quid pro hoc nomine Spiritus Sancti ſignificatum putaret Cyprianus. Et hinc lucem aſſerri oportuit loco ſupra. Quod Idola Dij non ſint, peccationem adiectione corrumpere, eo conſilio, ne Trinitarijs anſa detur calumniandi. Fides vbique antè omnia retinenda eſt in Codicum reſtituenda lectione, & ſinendi cæci, qui ſcandalizantur quacunq; de cauſa temere, vt monuit, & præcepit Chriſtus.

Cap. 87. Niſi vt projiciatur foras, & conculcetur ab hominibus) In duobus vetuſtiſſimis Codicibus manuſcriptis, idelt, Veronenſi, & Beneuentano, & tribus præterea Varicanis ſic habet: *Niſi projici foras, & conculcari*, ſeruata græci ſermonis forma.

Adnot. ad cap. 6. Excuiſi habebant in margine) Eccleſiaſt. 3. Sed neque ibi græce reperitur, neque in libro Sapientiæ reperire potui) Si quæſiſſes cap. 28. Prou. in vltimo verſu apud Septuaginta, reperireſ. L.

Ad cap. 16. Hoc Manut. & Morel. fortaiſſis quia teſtimonium, quod citat, inuenitur Prou. cap. 14.) Non Manutij culpa factum eſt: ſed aliorum. Codices enim omnes tam ſcripti, quam excuſi habebant *In Sapientia Salomonis*: & ita excudendum curaueram.

De Spectaculis, Tom. 3.

In Argum. libri ſeq. Quare rectè eius nomine in lucem eſt editus à Manutio) Non ſatis videre poſſum quo argumento ductus vir bonus aſſerit, Manutium librum de Spectaculis Cypriano tribuiſſe, cum titulus hiſ omnibus, quæ ſequuntur, maniſeſtè conſeſſetur Cypriani non eſſe; ſed tamcn ei adſcripta. Manutius autem, qui nil aliud egit, quam excudendi onus ſuſcepit, cur auctor cenſetur huiusmodi iudicij, vel cenſuræ nulla cauſa eſt, cum nihil eorum præſtiterit ſed aliorum labores, & vigilias typis excudendas, publicandasque curauit. L.

Cap.

Cap. 1. Nabla, era, tympana, tibias, eicharas, chorolegimus) cinyras. F

Adnot.) Nihil mutatum est in libri huius lectione, quod Codices & pauci erant, & maxime corrupti. L

In cap. 2. Quum hic numeret varia instrumentorum musicorum genera) Aera in Scripturis Sacris nunquam legi pro genere musicorum instrumentorum. L

In cap. 3. Censeo legendum *Renunciando*, ant locum esse mutilum.) Nec mutilus locus, nec lectio mutanda videtur. L

In cap. 4. Manutius asperiscum addidit voci *Dimissus*, quantum suspicor, quod putaret locum mutilum) Asperiscus loco huic necessarius; nam lacuna patebat in manu. L

In cap. 6. Fortè *Extensu*) Malè hoc loco lectionem mutas. L

In cap. 7. Obscurus locus, & mutilus.) Et hic locus clarus est, si quæ sequuntur aptè ordinatis, ut Aërem constantem. Quamquam pro *Interim* libentius legerim *Inter hac*. L

De Disciplina, & bono Pudicitia.

Miror ego te Pameli in hoc libro agnoscere Cyprianum. Auctor ex Cypriano mutuatus multa videtur; sed longè à Cypriani veritate, & elegantia abest. L

Cap. 1. Ne quid *mutilum* videtur) mutilum. L

Ad Cornelium Papam, de Cardinalibus operibus Christi, &c.

Voces innumerae Cypriano incognita, quæ scholam recentiore omnino sapiunt: ex poterant cuius facile persuadere neque Cypriani opus esse, neque ad Cornelium Papam, qui eodem tempore Romanam rexerat Ecclesiam, hæc scripta fuisse: sed ab alio Cypriano fortè Monacho ad Cornelium quempiam Episcopum. L

Cap. 1. Nec de erat impositorum nominum, secundum sensum suorum effectum certitudo) suum certitudo. O

Ibid. Indulgentiam meretur humilitas, quæ, quod potest accessu, sublimitatis vestrae manibus se porrigit atque adandam) Conveniunt hæc verba. Cypriani? L

Cap. 2. Huius rei forma Seraphim faciem Dei, & pedes velat) Citasset Cyprianus Esaie verba ita contra I.XX. & vulgari quoque, ut ex duobus Seraphim vnum faceret? L

De Ablutione Pedum.

Cap. 2. Quis post Baptismum, quem sui renetentia non patitur iterari) Quia Baptismum, & Eucharistiam, quæ. O

De Vultione Chriftmatis.

Cap. 1. Construendum tradidit, & erogandum) Consecrandum, F

De Aleatoribus.

Nasum non videtur mihi habere, cui stylum huius descriptionis, non valde dissimilem esse Cypriani dictioni, placet asserere, a quo etiam in Scripturarum citationibus magnoperè distidet. L

De Montibus Sina, & Sion.

Cap. 2. Spiritus Sanctus, qui de cælo descendit Christus) Ità clarum est hic, & alibi Spiritum Sanctum significare diuinitatem Verbi Dei; ut, nè si velat quis, patere illi erroris locus vilo modo possit: cum enim Dei Filius per carnem assumptam homo quoque sit, ad discernimen carnis notandum, appellat Spiritum Sanctum ipsam diuinitatem Verbi Dei per se consideratam. L

Adnot. Locum hunc deprauatissimum) Quam vereor nè nimium aulus corrueris verius, quam restitueris, nam Vaticanæ Codices duo vulgaram lectionem agnoscunt, nisi quod in altero pro *Vegeti* est scriptum *Vegeti*. L

Obferuationes, & Coniecturae in D. Athanasium.

Edicto Froben. Basilea 1556.

In Orat. contra Arianos pag. 110. Concilio Sardiniensis) Sardinensi.

Pag. 111. Vel magni illius Meletij Niceph. lib. 8. cap. 14. Meletius Sebastie, Basilis Amas hic ab Eusebio in Chronicis an. 321. à Licinio martyrio coronatus scribitur. Quare in Nicæna Synodo interesse non potuit: sed Eutychius Amasenus eius successor, ut in subscriptionibus patet.

Pag. 196. In illud omnia tradita &c. Cui conscripti estis in baptismo ad infernum, in quo & resurrexistis) < F

In Comp. de Spiritu Sancto pag. 300. Beceel, aut & Elian) Beceel autem, & Eliab. Exod. 31.

In Apolog. ad Constant. pag. 304. Pitybionem) Petouionem vocat Tacit. lib. 19.

Ibid. Et Dionysius Leida) Laus Pompeie fortè: nam in Italia locum esse pater.

In Apolog. de Fuga. Quæ magna Oasis appellatur) Oasis magna: Vide Zosimi descriptionem eius loci lib. 5. Vide Baronium in Not. Martyrol. 12. Iunij. g.

In Epist. ad Orthodox. Dispensationibus ministeriorum Dei) myretiorum.

Ibid. pag. 338. Nisi Eusebium Ecclesiam turbascent)

- ſent) Euſebiani.
In Epift. cont. Arian. pag. 341. Illis autem de-
ſultata ſua v̄ remittentibus) nihil.
Pag. 349. Suam ſermonem *deprehendi debere*) re-
prehendi.
Pag. 352. *Qui verbi deitatem declarant.*) Quæ.
In Epift. de Nic. Syn. pag. 357. Euſque gloriam
occupant) occupant.
In Epift. ad ſoll. rit. agen. pag. 443. Lucij porro
Adrianopoleos) Hunc aliqui Lucianum ſcri-
bunt, vt Sozomenus in Trip. lib. 4. ita etiam in
epiſtola orientalium ad Iulium Papam appel-
lant, niſi Codices corrupti ſunt. L
Pag. 455. Singularem *ceſſari* iuſſe) arceſſi.
Pag. 467. Epistolam *committitur*) componens. F
Pag. 469. Felicem quendam Episcopum) Vide
an is Felix ſit, quem Athanaſio ſubſtitutum
ſcripſit Greg. Cedren. à Conſtantino anno impe-
rij eius 15. L
In Epift. de Synod. Arimin. & Seleuc. pag. 477.
Et eodem die *vbi* ſcſlum celebraretur) vbi-
que.
Pag. 484. Hierieas) Hieracham vocat Hila-
rius lib. de Trinit. 4.
In Epift. ad Episcopos Africæ pag. 525. Cum
Gregorio ſocio ſuz impietatis) Georgio ſupra.
pag. 334.
In Scr. in illud Proſed. i. pag. 575. Quibus vnus-
quique noſtrum *inueniatur*) innodatur. F
In Paſſ. & Cruc. Domini pag. 640. *Morem* iniicia-
mus) Moram.
Ibid. *Ad* proprium ſibi habet) Id.
Pag. 641. *Vt iud* ipſi loquentes.) vnde
Ibid. Vt enim hominum *ſermo* confirmat iuſu-
randum) ſermonem.
Pag. 634. Faliſus non fuit) Non feſellie.
In Euang. Quicumque dixerit pag. 690. Exce-
lentium) Excedentium.

*Ad Antiochum de plurim. & neceſſ.
queſtionib.*

Hic liber præter quam quod nonnulla habet in-
cepta, quæ Athanaſio neutro prudēs adſcribet, citat
Athanaſium in quaſt. 23. & Gregorium Nazian-
zi Episcopum, qui Theologus ductus eſt, quaſt.
129. L

In Diſput. contra Arium.

Et hunc librum merito ſuſpicatus eſt ſe, qui-
cumque ſi ſuſtinationem hanc addidit, non
facile Athanaſij nomine pericliturum, vt Atha-
naſij eſſe crederetur, quamquam ſtudioſi ali-
cuius fuiſſe conſtat, qui ex Athanaſij ſcriptis
argumenta collegit contra Arium; vnde hanc
fabulam adornaret. L

De Reſcripto Marci Papa ad Athanaſ.

Nepotiano, & Secundo) Faundo. Si vera eſt huius

epiſtolæ conſcriptæ temporis nota. Videndum
erit, quomodo conſlet rei veritas in Marci Pape
vitæ temporis ſpatio: nam ſcribunt 17. kalen.
Februarij creatum, Papillio Nepotiano, & Fa-
cundo Coſi. Prid. Non. Octob. eodem anno
obiſſe. Quare litteras VIII. vel x. kalen. No-
uemb. vt exemplar Conciliorum habet, ſcribe-
re non potuit, niſi antè id tempus, vel certè nõ
obiſſe eo tempore; ſed aliquanto poſt litteras
ſcriptas; horum enim alterum, vt ſtatimur
omninò neceſſe eſt. Sigonius lib. 4. hiſt. Occi-
dent. Imper. VIII. kalen. Octob. datas ſcri-
pſit. L

Obſervationes in D. Ioan. Chryſoſtomum.

Ediſſio Venetys ad ſignum Speci. 1549.

- Tom. 1. Hom. 9. pag. 12. Cogitationum alie
ſunt *magis pecunia*) pecunie. L
Ibid. Si nihil paſſi graue pro ſuis deliciis, atque
iſtâ) eſſent. L
Hom. 13. pag. 18. Et viſionem) Ad. L
Hom. 14. pag. 19. Caput viri mulier) Caput mu-
licis vir. L
Pag. 20. *Domini* concedite) Domi. L
Hom. 15. pag. 20. Et caput ex ſuis *capillis* aliquid
noſtro munſterio afferunt, *lateque*) pilis. la-
teque. L
Ibid. vt etiam *circa* cruciatum.) circa. L
Hom. 40. pag. 69. Itâ & vxori ſuz ſimilit ap-
pono litteram) Hieronymus in quaſt. in Gen.
oſtendit errare, qui additione litteræ R. Sarra
nomen auctum putant, cum apud Hebræos non
eadem ratio elementorum ſit; ſed ſinem nomi-
nis mutatione litteræ fuiſſe nouatum probat. Hil-
lar. in cap. 18. Marth. Ambr. lib. 2. c. 11. de
Abraham Patriarcha. Aug. de Ciuit. Dei lib. 6.
c. 28. L
In Serm. de Joſeph. *Conſinge* falſas calumnias;
nec te marito perſuade) Conſinge falſas calum-
nias necte, marito perſuade. L
In Serm. de Aſcen. Helix pag. 134. *Quoniam* ad
laſcivos) Quondam. L
Ibid. Tranſuolaret *eneſſas*) reueſum. L
Ibid. Qui ſic caeleſtibus aliueuerat *temperare*) im-
perare. L
Ibid. Radiorum tibi *diſcrimine*) diſcrimina. L
Ibid. Aut *ambulare* non potuiſſe) amburere. L
Ibid. Stat inrepidus ſuper ignem, ac ratem) Stat
inrepidus ſuper igneam cratem. L
Ibid. & ſi quis improborū fuerit) Et ſi quis impro-
biorum ſuit. L
Ibid. An aliqua *illa* cenſura) alia.
Ibid. Velut peregrina ſua tranſeunte) Velut pere-
grinum ſua tranſeuntem. L
Ibid. Sed de me fateor ſæpè *viſtor*) victorem. L
Ibid. Et *quoniam* fortiter) quàm.
Tom. 2. Hom. 6. in cap. 11. Matth. pag. 14. Hæc
verò à ſeptentrione in meridiem ſtella veniebat;
ſic enim ſecundum locorum ſitum Palæſtina
ſpe-

ſpectabat ad Perſidem) Non conſuluit Coſmographos de hac re Chryſoſtomus, & ideo errauit ipſe, & Theophylaſtus, & Euthymio erroris cauſam præbuit. Vide quæ ad Theophylaſtum in Matth. apponemus. L.

Tom. 3. In Acta Apoſtolor. hom. 1.) Miror Chryſoſtomum ſcribere hæc potuiſſe, quæ de libro Actorum hic dicuntur. Mirum etiam, certum eſt Irenæum, & alios Patres fuiſſe, qui neſcirent à Luca Acta Apoſtolorum conſcripta: Lege Irenæum lib. 3. cap. 14. & 15. L.

Tom. 4. In Epiſt. ad Corinth. 2. cap. 1. hom. 3. Chriſtiana veſtra ſegregalia. Quod eſt caput bonorum, quod honeſtum eſt, idem & vile eſt.) Ad hunc locum ſatis malè redditum latinè vide quæ notauit Flaminius Nobilius in Editione Pariſienſi 1581. L.

Cap. 12. hom. 26. Hac ratione Alexandrum, decimumtertium Romanorum Senatus, vt Deus eſſet, fanxit) Hic locus ita habet etiam, in græcis Codicibus; ſed videtur aut Chryſoſtomum ignorauit huiusmodi, vt quod, Tiberio adſcribitur, Alexandro tribuerit, aut in numero erraſſe, vt XIII. putarit, qui XXII. fuit. Hadrianum templa dicere Chriſto ſtauiſſe Lampridius in Alexandro ſcripſit, & de Tiberio etiam Tertul. Apolog. cap. 5. L.

In Epiſt. ad Hebr. cap. 12. hom. 31. Quomodo, ergo dicit, quod non inuenierit penitentia locum) Ea vera, ſolaque loci huius, ſententiaque ſolutio, & explicatio plana eſt, vt non inuenierit in Patre Iſaac locum penitentia, vt reuocaret benedictionem Iacob datam hoc enim cum lacrymis quærebat Iſaac, & non locum penitentia ſua à Deo. L.

Tom. 5. In lib. de Sacerdot.) Baſilius hic Chryſoſtomi familiaris, equalis, & conſciſcipulus, non iſt eſt, qui Magnus dicitur Cæſaræ Cæppadocia Epicoſopus, fuit: ſed alter Antiochenus patria, & ſocius Chryſoſtomi, ſodalique, vt Symeon Metaphraſtes in vita Chryſoſt. diligenter notauit, errorem ſecus opinantium redarguens. L.

In Symb. Apoſtol. hom. 1. & 2.) Latini hominis, videntur eſſe. L.

In Epiſt. 3. Cyriaco Epicoſopo exuli Ioannes exul. Audiui enim & ego de deliro, illo Neſtario.) Neſtarius hic Chryſoſtomo, ſurrogatus frater fuit Neſtarij, cui ſuccceſſit Chryſoſtomus, & proprio nomine Ariſtarchus dictus eſt. L.

Obſeruaciones, & Coniecturæ. in.
D. Irenæum.

Editio Froben. Baſilea 1548.

Irenæus, & græcus fuit, & græcè etiam ſcripſit, vt putat vir doctiſſimus Gulielmus Cardinalis Sirletus. Hieronymus in prolog. lib. 8. Comment. in Iſaiam Prophetam ait Græcorum, vt exteris prætermittam, Irenæi tantum Lugdu-

nenſis Epicoſpi ſaciam mentionem. Et in c. 36 Ezechiel. idem repetit, vbi quid aduerſus Irenæi erroris Dionyſius Alexandrie Epicoſpus ſcripſerit, breuiter explicat. Aduertens autem non neceſſariò ſequi Irenæum græcè ſcripſiſſe, propterea quod vir græcus fuerit; nam & alij Græci latinè ſcripſerunt, & Latini etiam græcè. Illud etiam accedit, quod Lugduni Epicoſpus in Eccleſia ſua non græcè, ſed latinè populum docebat, atque ita etiam ſcripſiſſe eum verifimilis eſt; græcum autem characterem, & figuras vitare facile in ſcribendo non potuit homo græcus. in Grecia eruditus, vt neque Ammianus Marcellinus, & alij. Latina autem eius ſcripta à S. Ambroſio, ſunt qui putent, eſſe facta, quod certè mihi non ſit verifimile, niſi ſi adhuc iuueni Ambroſio, id aggredi exercitationis gratia, veniſſet in mentem. Verifimilius igitur hominem græcum ita locutum, vt qui non aliter latinè ſciret. Quis autem inter Latinos, ſi Irenæum rectore voluiſſet, non latinè maluiſſet loqui, vt par erat, quam græcè. Videmus penè omnia ita ſcripta, vt ſuaſpente eſt græco fonte profecta ſint. Hieronymus idem maniſeſto videtur ſentire, Irenæum latinè ſcripſiſſe, cum verba adiuſtationis eius, quæ in ſue librorum ſuorum adiecit Irenæus, ipſe recenſet. Quod certè non ſciſcit, ſi græcè ſcripſiſſet; nam græca verba citare debebat, vt in alijs interdum facit. Scriptum nuper quidam ſine nomine Libellum Obſeruationum Diuini & Humani Iuris, in quo explicantur l. Dominico. de Specie. C. Theod. l. omnes dies. C. de Ferijs, in quo etiam Sacramentum prouocare non dubitat Irenæum omnino græcè ſcripſiſſe, ſtetit vno ille argumento, quod à græcis Scriptoris verba citare græcè referuntur. Quod argumentum ge nius infirmiſſimum eſt. Quid enim? tot philoſophi græci latinè ſcripſerunt, quia Cicero verba latinè reſert. L.

Lib. 2. cap. ult. *Nec poſtquam inſurgere in eam*.) Nè poſſet vnquam. L.

Lib. 3. cap. 1. Præſcripta nobis, tradidit. v. Poſtea.) Lucas Pauli comes Euangelium ab eo prædicatum in librum congeſſit. Euseb. lib. 5. c. 8. Hiſt. Eccleſ.

Cap. 2. More ſerpentum *lubricos vndique fingere* conantes) lubricos vndique eſſigere. V. C.

Cap. 33. Quoniam Paulo atteſtante, facti) Quoniam paulo ante facti.

Cap. 35. Offendere fecit hominem *inquam*) & in quem. V. C.

Lib. 4. c. 14. Et *tentatus* diabolus) tentans. V. C. tentaturus. F.

Cap. 25. Quædam verò addunt, v. quemadmodum) quædam verò. V. C.

Ibid. Quas traditiones volentis *indicare*) vindicare. V. C.

Ibid. Influenti eos v. aduentum Chriſti) in. L.

Cap. 26. Apta vtrique *præcepti*) præcepti. V. C.

Cap. 28.

- Cap. 28. Non Quafi indigens Deus hominem
plasmavit Adam) hominis V. C.
Cap. 31. Erga Deum dilectionem praeſciebat
Et erga Deum dilectionem praecipiebat. V. C.
Ibid. Inſinabatur) Inſinuabat.
Ibid. Nihil tamen indigentiae Deo ab homine) in-
digente, V. C.
Ibid. Si reuertatur, et timeat) reuertatur, & L
Cap. 32. Quoniam inter sunt omnes vestra ter-
ra) bestia.
Cap. 34. Et genus v oblationum) non. V. C.
Ibid. Sive argumento) Nec sine argumento,
V. C.
Ibid. Secundum v suam animam) autem V. C.
Ibid. Et ad templum) est.
Cap. 42. Ante circumcilionem etat v Abraham)
in.
Cap. 73. Et id non expedit ostendens) quod.
Cap. 75. Et virtutem vincit) vicit.
Ibid. Et abforbi) abſorbere.
Lib. 5. Eum calicem, qui est creatura, suum
corpus confirmavit, ex quo nostra auget cor-
pora) Eum calicem, qui est creatura, suum
sanguinem, qui effusus est, ex quo auget nostrum
sanguinem, & eum panem, qui est a creatura,
suum corpus confirmavit. V. C.
Ibid. In vsum hominibus veniunt, & sanguis Chri-
sti) In vsum hominibus veniunt, & percipientia
verbum Dei Eucharistiam hunc, quod est cor-
pus, & sanguis Christi. V. C.

Obſervationes, Correſiones, & Coniect.
turae in Theophylactum Bulgarię
Archiepiſcopum graecę fidei
reſtitutum.

Editio an. 1554.

Theophylactus hic sub Imperatore Alexio Com-
neno circa annum Domini 1080. floruit.
Extat eius oratio ad eundem Alexium, qui cepit
imperare an. Domini 1081. atque ira Lauren-
tius Siſanus ex Ioanne Saubuco ſcripſit in Prae-
ſatione Com. Theophylacti in Acta Apoſtolorum.

In Matthaeum.

- Cap. 2. Quia a ſeptentrionali parte, quae est
Perſidis, ad meridiam, in qua est Hieruſalem
mouebatur) Vt dignior venia ſis, facit Chry-
ſoſtomus, qui auctor tibi, vt exres, ſuita nam
Perſis Paleſtinae ira reſpondet, vt penę aequali
ab æquinoctiali circulo latitudine diſtantes
Perſis orientis, Paleſtina occidentis ſolis ratio-
nem inter ſe habere omnino, veręque videan-
tur. Quare hæc ratio nihil obſtat ſed alia
multæ, quas iure enumerandas diligentiùs pu-
tauit Chryſoſtomus hoc ipſo in loco. L
Cap. 4. Adulatur autem ei, putans, ſe quid ſuffi-
cientem) Quia ipſe ſe decepturum. L

- Ibid. Iam rogas) Iam exorſus.
Cap. 5. Oſtendit primum ſeruandum iuſtitiam
peritiam.
Ibid. Omni cum alacritate exercenda eſt) Omni
audiate appetenda eſt. L
Ibid. Qui heri miſericors fuit, etiam ſi hodie
inops ſit) & L
Ibid. Mordentes, & condientes doctrina) mordentes.
Adringentes. L
Ibid. Propterea ne abijciatis mordacitatem) ſeu-
ritatem, vel auſeritatem. L
Ibid. Vt durent in certamine, & diligentem
vitæ ſuæ rationem habeant) & vultus id. &
deſit in eis ratio ſana.
Ibid. Horreſce homo, animaduertens quantum
a nobis repetantur) Contemniſce igitur homo,
conſidetans quantum a nobis exagatur. L
Ibid. Quidam dicunt rhaca fricator & indigna-
rium) contumeliam. L
Ibid. Quiſquis igitur iniuria aſſecerit fratrem
ſuum, contumelia innadens) Quiſquis igitur
contumelia aſſecerit fratrem ſuum contemnens,
vel deſpiciens.
Ibid. Nam qui fratrem ſuum ratione, & pruden-
tia priuat, ſacique, vt a nulla diſſent beſtia)
quibus a beſtijs diſſerimus. L
Cap. 9. Dubitabant enim quomodo vincerent
abſque corporis caſtigacione) vinceret. L
Cap. 12. In hoc erant venia digni, neque peni-
tentia ſuper hoc ab eis exigebatur) Vide,
Athanafium lib. de communibus ſubſtantia Pa-
tris, & Filij, & Spiritus Sancti, pag. 624. &
687. vbi locum hunc explicat viſque ad 695.
Ibid. Talis, etſi non poenitet, de hoc non red-
det rationem) Et ijs neceſſariam poenitentiam
ſuiſſe ſcripſit Athanaſius, quod verius omnino
iudicari debet. L
Cap. 15. Haſ igitur traditiones vt vidiffent non
obſeruari) cum. L
Ibid. Turba autem loquitur, & perque illos ad ſe
aduocat) propterea. L
Cap. 17. Didrachmum, qui eſt quinque ſelli,
hoc eſt, ducenti oboli) Certum eſt ex Exodo.
cap. 30. & ex Iſoſepho. lib. 7. Belli Iudaici Di-
drachmum Sieli dimidium eſſe, & Atticis XII.
Obulos valere: Iudaicis verò X. tantum: nam
ij grauiores erant. L
Cap. 18. Tunc ab eo te ſubducas) Tunc etiam
bonis tuis illi eredito. L
Cap. 23. Haſt enim ira narratio nobis tradita)
Mutuas eſt ex Baſilio. hom. 53. de Natiuitate
Chriſti. L
Cap. 26. Quia tunc offerenda erant omnia Sa-
crificia in lege decreta) Delendum totum. L
Ibid. Ne populus propter homicidium a Sacrifi-
cijs abſtineret) Ne populus propter ipſorum
homicidium a Sacrificijs, quæ lege imperata
erant, offerendis, abſtineret. L
Ibid. Simonem autem hunc leproſum &c.) Quia
hæc parum conueniant, & non ſint verſimilia,
facile ex hoc apparet, quod mittente Jeſu ip-
ſum.

Civitatem ad quamdam cum in domo Simonis in Bethania esset, ille idem Simon esse utrobique non potuit.

Ibid. Et tu quoque, si lepra laboras, & pharisaica lepra inflatus es, quæ a Deo separat) Et tu quoque, si leprosam animam habes, & pharisaicam, inflatam, idest, a Deo separatam, & abscessam. L.

Ibid. Nam si non solum hominem illum esse docueris) purum. L.

Ibid. Tunc caput suum, hoc est diuinitatem.) eius. L.

Ibid. Hoc est theologum ages) De ipso ut Deo senties, & loqueris. L.

Ibid. Non dixit hoc est figura, sed hoc est corpus meum) divinum.

Ibid. Disce homo continuè precari in tentationibus) semper. L.

Ibid. Etiam si cui Deum ultionem exquirere videatur) Etiam si cui Deum vindicare sibi videatur.

Ibid. Legio enim est magnam agmen, nempe, sex millia equitum) iussu corruptum puto verbum; nam nusquam legitur, legionem, sex millium equitum) sed peditum; quare magis forte restituendum erit. L.

Cap. 17. Ità ut transire non poterit orbitam.) Quia transiit facile curvus, ipse transire non possit. Videtur fabulosa additio, nam crepusculum medium, & diffusa esse viscera Iudæ proprium est eius mortis generis, quo quis suffocatur. Quare non aliena & absurda commisci oportet, ut verbis Lucæ Actor. 1. videaris non aduersari. Ea enim maximè consuevit ei, qui suspensio vitam sibi adiungit;

In Euangelium S. Marci.

Cap. 15. Et hæc Dei Genetrix erat) Si Maria Jacobi est ipsa Dei Genetrix, erit eadem etiam capitis proximi initio: nam Maria Jacobi dicitur. Id quod absurdum omnino esse ipse Theophylactus manifestè sensit; cum non admodum sapientes mulieres in eo consilio fuisse declarat, ut aromata necessaria corpori Christi seruando putarent. Quare & hic Maria non erit Dei Genetrix; sed altera vera Mater Jacobi, & Salome, & non nouerca. L.

In Euangelium Lucæ.

Cap. 1. Num abusu, & prociatix) mendi. Ibid. Quia & Dei mentio inter saluandum facta) ostendit.

Cap. 2. Quæ nunc ego dico, & gesta esse facio) Ità ut quod dicitur tale sit. L.

Ibid. Reseruantur hinc, qui dicunt) Erubescunt, confunduntur, Confutuntur. L.

Ibid. Sed forte posteaquam complicit sermones) Verisimile est tunc cocepisse, cum adfensa est, diuinaque fiat tunc secundum verbum enim. L.

Ibid. Ut multiplicatio prolis huius significet) Ut in summa fecunditate esset vita illius pueri. L.

Ibid. Sicut & David dicit.) Utrobique vitæ miserias recenset; sed nusquam habet verba loci huius. L.

Cap. 7. Et ille quidem nihil dicit, hic autem obmurmurat) Adde, quod est momenti maioris; illud in Bethania, hoc in Naim, idest, in Vrbe Galilee factum, hoc ante mortem Ioannis, illa duo multo post, utpotè instante Pascha postremis vitæ Christi diebus. L.

Cap. 10. Duo enim sunt modi, quibus regna in nobis Deus) imperat nobis. L.

Cap. 16. Et figurato modo rerum) quarundam naturam) aliquarum. L.

Ibid. Nam si per tenues particulas omnes exponere tentaueris) minutatim. L.

Ibid. Fecit enim Hebræorum traditio, Lazarum) quendam) Non videtur constare sibi supra enim omnino historiam esse negauit; hic verò in eorum sententiam ex parte discedit. L.

Ibid. Et idè cum moreretur non ab Angelis assumptus est; sed in infernum deductus.) Hinc apparet & res superioribus iungendum existimasse Theophylactum; quamquam in omnibus codicibus, quos habemus, græcis legatur, ut in impressis, reclamantibus latinis omnibus. L.

Cap. 18. Sed alios per hoc exinanitus) Sed causa alios quoque contemnit. L.

Ibid. In locum insanius reiciat, & demonem) reddat) tanquam. L.

Ibid. Qui iam le æqualem Deo feceris) nominabat. L.

Ibid. Tanquam propriæ adscribens potentie ea, quæ dicta sunt) sua facinora. L.

Cap. 19. Et præcurrens, ascendit in arborem) caprificum) viti quinquæ.

Cap. 22. Et si vnum factum est volitum) Καὶ ἓν ἦν ἡ ψυχὴ τὸ πνεῦμα.

Cap. 24. Neque enim adhuc habebat corpus quod multum) tale, ut diu. L.

Ibid. Cum eis conuersaretur, ut ex hoc) simul. L.

In Euangelium S. Ioannis.

In Prologo. Post viginti duos annos post assumptum in caros Christum) sexaginta quinque) ita Augusti. & alij, idest, post noertem Domitiani. L.

Ibid. Eo quod) absolutè mixtus erat) simplex, & L.

Ibid. Vnde & amplius notitæ Dei donum ei conereditum est, mysterisque plerisque incognitis ipse delicatus est) Ex quo sanè dono, & theologia si ereditur est, cum mysterijs oblectatus esset multis incognitis.

Cap. 1. In principio erat) verbum) illud. L.

Ibid. Inferiorem naturam Domini conuersationem) educationem. L.

Ibid. Nos autem ad hanc stultam *instantiam*) obiectuonem . L

Ibid. Mentis *voluntates* annunciat) consilia , cogitatus . L

Ibid. Possibile est , quod cum filius non sit posterior patre ?) Qui filius est posterior patre non est ?

Ibid. Et vt exemplo manifestius faciamus) Vide licet , & clarius sententiam exponam . L

Ibid. Et segregans (e ab eo) Et tanquam segregatus ab eo . L

Ibid. *Nihilominus* cum Deo patre est) At tamen L

Ibid. Non minus facile fuerit & Arianis respondere) Non ab re autem fuerit & aduersus Arianos quoque dicere .

Ibid. Nunquam separatús est à Deo * patre) & . L

Ibid. Aliud quidem *mentale* , quod habemus) internum . L

Ibid. *Intellige* autem virtutem loquendi) intelligo . L

Ibid. Et virtutem non *abiecit*) amisit . L

Ibid. Hoc est vis eloquendi , cum id , quod intus situm est in mente ; in opus producamus) Sermonis interni , acque in auna positi vim in opus producentis .

Ibid. Nam cum dicitur pater , & filius , & spiritus) Nonné & patrem audiens , & filium , & spiritum .

Ibid. Sicut dicimus *securi* fabricari ianuam) *utitur* , scilicet . L

Ibid. Sicut securis Dei , & patris factoris , & ventis filio) Serra ibi : ipso quidem Deo , ac patre factore , & ventis filio .

Ibid. Et hæc sunt maligna Arij nugamenta) Hæc peruersa Arij scia , vel collegium . L

Ibid. *Indignior* fuerit filius creaturis) Villior . L

Ibid. Vt né suspiceris illum *omnigenum*) ingnitum . L

Ibid. Qui habet filium *regem* & conditurus est ciuitatem , & ci) < L

Ibid. Et hæc de vnigenito , & non de patre dicit . Disces etiam hoc ab ipso quidem Apostolo .) Quod autem , & hæc de vnigenito , & non de patre dicat , discere potes ab ipso quoque Apostolo .

Cap. 3. Et merito . Nos enim alij omnes ad mensuram accepimus) Et merito : alij enim omnes ad mensuram acceperunt .

Ibid. Quasi illi consubstantialis eius * gratia) rei . L

Ibid. Hoc est nulli * similis est , quam patri) alij .

Ibid. Vt ne duo principia spiritus introduceamus) Vide supra cap. 1. vbi *id* aliter exponit . Quare vercor hæc particula né sit addita ab alio . Vide Athan. tom. 3. quæst. 64.

Ibid. Veritas est filius , & veritas , & sapientia) *spiritus* virtus .

Cap. 4. Non opinor *ignem* illum esse , sed alium) *spiritum* autem .

Cap. 6. Cui *hæc* est pater , hoc est , à quo) dabitur .

Ibid. Donum à Deo , quod illi datum est) Donum , quod illi à Deo dabitur .

Ibid. Quare autem non magis laudauit duodecim , qui non cum alijs *amissi* fuerunt) *omnes* *perditi* .

Ibid. Existimassetne illi gratificari *propter* *combustionem*) quod cum sequerentur . L

Ibid. Verba vitæ æternæ habes , & nos *credimus*) credidimus . L

Ibid. Sed *attendendi negligentia* , & ignauia) *negligentia* .

Cap. 7. Exponimus enim hoc , quod multis melius) Ligimus enim , quod reliquis accommodatus est . L

Cap. 8. Annota autem , quod lapidantes illum , hi erant , de quibus dixit Euangelista , quod crediderant in eum) Nullo modo necessarium est id interpretari : nam præter eos , qui crediderant , erant multi quoque increduli , quorum mala mens , malus animus manus lapidibus admoquit . L

Cap. 11. Eo quod memores erant) Commonefacientes ipsum .

Ibid. Domino inesse virtutem *cognouerunt*) *scierunt* .

In Epistolam Pauli ad Romanos .

Cap. 9. Ostendens , quod solum Deus norit , qui sunt digni vel honore , vel pona) Non hoc agit Apostolus , vt ostendat Deum solum id nosse : sed Dei miserentis , non hominis volentis , aut currentis esse ad salutem peruenire . L

Ibid. *Nomē* imperium , & principatum cum eo patris) Nunquid .

Cap. 14. Quomodo igitur ipse legi *dum* inferuis) etiam nunc .

In 1. ad Corinthios .

Cap. 1. Magnus hic fuit Corinthi , nec non celeberrimus) Occumenius in cap. 16. Añor . scripsit fuisse custodem carceris , qui baptizatus est à Paulo . L

Cap. 13. Expressius demonstrat rei representationem) *imitationem* .

Ibid. *Curam* , vt per hoc ostendat apertione m) Sed .

In Epist. ad Ephesios .

Cap. 1. Bona voluntas igitur est , seu beneplacitum) Repete hic quæ à Chrysostomo scripta sunt : nam breuitatis causa etiam multa ommissa sunt , sine quibus recta , plenæque sententia quæ nunq̃ percipi non potest . L

In Epist. ad Philipenses .

Cap. 1. Cuius autem rei gratia nunc à clero scribit) Quo argumento constât à clero , nect à populo .

populo missum Epaphroditum: ego quidem nondum quæo videre. l.

Ibid. *Existimant pressuram adferre* Existimantes.

Ibid. Quid enim * omni modo, siue per occasionem) aliud quam,

Ibid. Secundum expectationem, & spem meam. *in meam* *in meam*.

In Epistolam ad Colossenses.

Cap. 1. Non dixit autem trasposuit &c.) Vide, quā nihil significatur latinis verbis, quod græcis est clarissimum. l.

Cap. 2. Ostendit eos cecidisse adeo &c.) Incepta expolito.

Ibid. etiam si dñm futura sit) adhuc.

In Epist. ad Thessalonicenses.

Cap. 3. Neque simpliciter maritis *isantes*) carentes.

Cap. 5. Induti loriceam fidei, & claritatis) charitatis.

In Epistolam ad Hebræos.

Cap. 1. Et in principio Domine fundasti &c.) Nisi verbum hoc in principio exponatur, vt in primis verbis Genetis, idest, in filio; frustra quis puto laborabit in eo, vt locum hunc ex psalmo 101. referat ad filium, cum nihil præsertea in eo sit, vnde filium quis accipi possit, ostendere possit. l.

Cap. 6. Quapropter intramittentes inchoationis Christi) omisso sermone.

Cap. 9. Creaturarum enim nulla habet in sese Deum verbum) verbum.

Cap. 12. Non enim inuenit penitentiae locum, quamquam enim lachrymis inquisisset eam.) Si penitentia in nobis ipsa sita est, ea modo, qua Deum placamus, & cuius gratia nobis remittuntur peccata, qui fieri potest, vt eam quis cum lachrymis inquirat, nec inueniat. Esau igitur non suam penitentiam quaesuit; sed patris sui Isaac. Quæsiuit enim benedictionem primogeniti, quam fraudulenter præripert Jacob (ut volebat Deo,) sed ipsam, à patre impetrare non potuit, quamquam cum lachrymis cum obsecrauit. Isaac igitur penitere non voluit benedictionis datæ Jacob. Benedixit eum, inquit, & erit ille benedictus. Non est ergo aliter exponendus hic locus, quia penitentia semper impetrat à Deo veniam, modo vera sit; nisi vbi à Deo ipso aliter certo definitum sit, vt in Pharaone. l.

Observationes, & Coniecturæ in Dñm Bernardum Abbatem.

Ediitio Basilea an. 1552.

Ser. 2. de Nat. Domini. Cui hac vnione præstatur) Quis in hac vnione præstat. l.

Ser. 32. in Cant. Ergo quantum distat bonam à malo) bonam. l.

Nec est omnino in omnibus apothecis sapientie, à quo Deus) Nec est omnibus apothecis sapientie æque Deus. l.

Lib. 3. de Confid. Augustinus Beato Gregorio destinatur est formam fidei) destinatus. l.

Quid è regione tam peruersum, tam recti alienum, vel latetur) vt. l.

Tu eius minister dissimulas miserorum refugium) datus arma iniquitati) das verò. l.

Ac per hoc forte aerius infestanda, quæ amplius nocent) quia. Alias.

Lib. 4. Clerici, & populus tuus, cui specialiter episcopalis) episcopalis. l.

Hilant, qui non verentur fuscitate dilectam, & antequam ipsa velit) etiam. l.

Is Cardinalis presbyter sanctus aliquando legatione) S. Stephani in Cælio Monte. Ahās.

Non accipio, inquit, nisi cæperis praxium, & resignant solidos quinque inuito) Solidus, vt puto, hic accipitur pro nummo argenteo, quorum viginti libram vulgarem, idest, ducatum vnum implent. Post Scriptores de agrorum, editionibus extant excerpta quedam de mensuris, & ponderibus, vbi apud Gallos viginti denarios vnciam facere, duodecim verò solidum, traditur; quod si verum est, & argenti probi vnciam denarijs septem æstimemus (de romanis denarijs veteribus loquor) denarius gallus tertiam partem romani denarij valebit; ita vt solidus quatuor denarijs romanos valeat, & quinque solidi sint duo ducati aurei, idest, viginti denarij romani. l.

Et hanc velim generalem constituere regulam, vt omnem, qui palam veretur dicere, quod in aure inuentus est, suspicium habeas) Si hac uteremur hodie regula, vnde sibi vicium, & honores quærerent, qui in Cursia primas tenent, & ipsi Dominis formidolosi sunt, arque omnia suo nuru agi & possulant, & gloriantur. l.

Lib. 5. Dura res aliquas non consideras tantum; sed agendas docent) considerandas. l.

Vide verbum, & in verbo facta per Verbum) Vides. l.

Non afferaris gradibus; sed inopinatis excessibus auolare) ascensorijs. l.

Possumus singula hæc ira diffire) diffinire. l.

Nec fortis, quam ipsa fortitudo est) ipse. l.

Nihil non minus inuenio. Quis capiat locus?) nihilominus. l.

188 Obseru. & Coniect. in Honuph. Panu.

Si approbas, non oportet assentiaris aliquid, quo
Deus sit) quod. L

Obseruationes, & Coniecturæ in Honu-
phrium Panuinum.

Editio Lonanij apud Begardum 1572.

Interpretatio Vocabulorum.

In Verbo Confessio. Alia verò, quæ per Confes-
siones Martyrum intelligit) Alia verò, quid
per Confessiones Martyrum intelligat. L
Ibid. Vel etiam oblationes, qui ibi celebrantur)
quæ,

De Stationibus.

Quod præcipue fiebat dominico die. Tertullia-
nus in libro de Corona Militis) Error i. nãm.
cum statio ieiunium esset; quarta tantum, &
sexta feria celebrabatur, vt idem Tertull. lib.
de Ieiun. contra Psychicos. Statio igitur anti-
qua ieiunium erat, atque in Martyrijs, & ora-
torijs vsque ad quartam dici vigiliam feria
quarta, & sexta, idest, post nonam horam so-
lebant orationi, lectioni, & exhortationi va-
care i ibique precepta Eucharistia, tandem sol-
uebatur oratio. L

Ad quas autem Ecclesias, & quod vicibus) quot.
Quamobrem preces illæ stationes vocantur)
Et hic error est non de oratione in die tantum
stationis agit ibi,

Obseruationes, & Coniecturæ in Fla-
uium Iosephum.

Editio Basilea Froben. 1548.

De Antiquitatibus Iudaicis.

Lib. 1. cap. 1. Hi anni in vnam summam contra-
cti, (supra scriptum tempus consuevit) Aut au-
torum supputatio librorum negligentia,
corrupta est, aut summa collecta non est, quam
singulorum anni conueiunt. Ea enim 2193.
facit. Vide eundem infra, vbi nec secum ipse
sentit, nec cum alijs: adeo corrupte vbiq;
sunt numerorum notæ. L

Lib. 2. cap. 3. Iosephus intemperias mulieris
vtrius non ferens, relicta etiam interualla) veste.
Cap. 7. Alexandri ductu Macedonibus pamphy-
lium mare cecidit) Quam vanum est & tibi cre-
dere, & ijs, quorum sequeris vestigia. in va-
nissima re. Vide Plutarch in Alexandro. Stra-
bonem lib. 14. & alios. L

Lib. 3. cap. 19. Et præter hoc vnusquisque co-
rum obtulit phialam, & trulleum) *trullæ*.
Et accerrimæ hæc deceni daricos valebat, eratque
adornamentis referta) Darici decem Septua-

ginta legunt *decem*. Vulgata decem si-
clos autu ita vt daricos, statet, & siclus quo ad
pondus idem sint.

Cap. 13. Et in festiuitate azymorum allari essent
cori septuaginta) farine.

Hoc est medimni scilicet triginta, & vnus i. artici
vero quadraginta, & vnus) Ista verba non
sunt Augens; sed scholion impetrit alicuius
opera in lectionis ordinem ex margine rela-
tum. Corus est sexaginta modiorum, cum
Iosephus lib. 15. cap. 12. decem medimnorum
articatorum esse cum definiuerit. Quare & præ-
ter huius Scriptoris morem esse constat secula-
rum mensurarum collationem, & rem falsissi-
mam esse assertam; cum alij, idest, Epipha-
nius, Hieronymus, Eucherius eorum triginta
tantum modiorum esse scripserint, quos tamen
ego contra Iosephum non sequor. L

Lib. 6. cap. 10. Goliathus vir prodigiosa staturæ
quatuor enim cubitos vno palmo superabat)
Locus manifeste corruptus, vel male latine
redditus; quod enim prodigiosum in hominis
staturæ dici potest, si medioerem proceritatem
non excedit? Quare sex cubitos legendum. L

Lib. 7. cap. 8. Vt intra octauum quemque men-
sem ad ducentos siclos, hoc est ad quinque
poundo accresceret) Siclus supra lib. 3. cap. 9.
quatuor drachmas artice habere scripsit *ὁμοίως*
ἡ δὲ μέν τριῶν. Si minam hebraeam intelligit,
libra sunt romane 7. & semis i. si græcam li-
bra 5. vnice 2: cum dimidio. Quare si quinque
minas retinemus, easque hebras esse volumus i.
siclos trecentos legere erit necesse, quippe, si-
cli sexaginta minam constituent: sed est in hac
re consideranda capillorum immensa quanti-
tas, quæ videtur nullo modo in homine gigni
posse, aut ferri. L

Lib. 8. cap. 2. Capiebat autem hoc mare con-
giorum tria millia) Barhorum tria millia.
Barhus autem 12, congios capit; vnde congio-
rum 14. sunt necesse est ex Iosepho, idest,
quadrantalia tria millia. L

Quorum quodque capiebat congios quadragin-
ta) Barhos habent hebraei Codices.

Lib. 13. cap. 5. Præterea do in singulos annos
ex meis rationibus in sumptus sacrificiorum
quindecim millia siclorum argenti) *potestas* n
nulla adiecta numerorum specie. Quia æquum
non est grauissimos auctores inscitia, aut ne-
gligentia condemnare, & in multis competi-
mus manifestos errores esse, suspicari libet li-
brariorum vicio, temporis iniuria multa pas-
sum esse vel deprauata, vel manca. Itaque
cum locus hic ex 1. Machab. cap. 10. sumptus
sit, atque in eo primo loco XV. milium sicle-
rum numerus; secundo verò quinque milium
item siclorum sit adscriptus, verisimileque sit
Iosephum nihil mutasse; legendum opinor po-
tius *quindecim* 12, & non *potestas* (nãm summa
esset dupla sesquialtera maior etiamsi drach-
mas, & non siclos intelligas) vel si *potestas* reti-
nere

per

vere volumus numeri pōta ex *h* mutanda erit in iē, vēl *e* vt sex myriadas drachmarum significetur, quæ summa cum xv. millibus sicilis consenit, & in secundo loco, pro *mi* *Al* *myriades drachmarum legamus mi denarios drachmas*, quæ eadem est cum quinque scilorum millibus.

Lib. 17. cap. 15. Milis est illo a Cesare vir consularis *Quirinus*) P. Sulpitius Quirinus.

Lib. 18. cap. 3. Peractioque censu, qui incidit in annum *trigesimum septimum* post victum a Cesare in ætica pugna Antonium) Si vigesimum septimum legas, conueniet cum Luez cap. 2. qui sub Quirini census descriptione natum Iesum Christum scribit. Eum verò Imperij Augusti anno 41. natum affirmat Tertull. Quare si annos quatuordecim, quibus eum Antonio imperauit Augustus, eum annis *xvii*. coniunxeris, eum annum conuectis, sub quo prima census descriptio facta est à Quirino Syriz præfidi. L

Communium nomine mutato *Iulida* ab vxore imperatoris appellauit) *Iulida*. Id enim à *Iulia* Augusti vxore nomen inditum constat. L

Cap. 4. Inducturus aquas Hierosolyma à *dunestimo studio*) Ab studiis trecentis habet infra. lib. 2. de bell. iud. cap. 8.

De Bello Iudaico.

Lib. 2. cap. 8. Erat autem inducenda aqua ab studiis uentis) à ducentesimo studio scripsit supra lib. 18. Antiq. Iudaicar. cap. 4.

Lib. 3. cap. 3. Cum dexter mensuram palmæ non excedat) Cum dexter non excedit dodrantis longitudinem.

Lib. 6.) Hic liber in græco est quintus.

Lib. 7. cap. 24. Nam cum sic quando fuit plurimus, neque meatu segnis, tamen interpositis sex diebus à fontibus deficiens, sicum exhibet locum videre: deinde quasi nulla mutatione, facta septimo die similis exoritur.) Ego Domitius Macrus harum obseruationum, & conjecturarum collector tanquam testis oculatus in meo Itinerario excusio manifestæ falsitatis Iosephum conuici) nam fluuius Sabbatius diuersos omnino effectus præstat, vt asserit Plin. lib. 31. cap. 2. dicens: *Sabbatis omnibus siccatur*, quem secuti sunt Isidorus lib. 13. Ethimolog. cap. 12. Cardanus lib. 2. de sube. cap. 102. P. Canisius Societatis Iesu disertissimus scriptor lib. 1. symb. 5. Baronius tamen maluit præstare fidem Iosepho, quam Plinio, cæterisque auctoribus. Quare R. Manassés. Ben. Israel existimat cum Casaubono hunc textum fuisse corruptum. Non enim probabile videtur virum hebræum, & accuratum scriptorem, illisque locis vicinissimum, hæc ignorasse. Ego igitur quod vidi hic restor, quando anno 1624. in Libano montem iter faciebam, sexta ad solis occasum siccatur fluuius, die vero sequenti eadem prorsus hora itaqum fluit.

Vnde Sabbatius nomen ei inditum, quia Sabbathis omnibus quiescit (vt piæ creditur) in obsequium Creatoris, qui eo die quiescit ab omni opere, quod patrarat. Non sunt ergo relinquendi sensus propter fallaces rationes iuxta Aristotelicum dogma.

Obseruationes, & Coniecturæ in Gregorij Turonici Historiam Francorum.

Editio Basilea apud Pernam 1568.

In eius Vita. Quibus modis se subducere visus est) nisus est. L

Ibid. Quem ob Beati Petri confessionem introducens) ad. L

Lib. 1. n. 6. Quorum vanam *coitationem* simul, & linguam) cogitationem.

Num. 10. Super ripam verò eius non Babylonia, de qua supra meminimus; sed Babylonia ciuitas collocatur) Præstabat ignota. non attingere. L

Num. 12. Quod *ratum* Domino fuit, ita vt ab eodem audiret) gratum. F

Num. 30. Huius tempore septem viri Episcopi ordinati ad prædicandum in Gallias missi sunt. Locus videtur corruptus. Quod verum est in Saturnino, non item in reliquis: nam multo ante ab Apostolis, & eorum successoribus missi fuerant. L

Num. 38. Nono decimo Constantini Iunioris anno) Constantinus Iunior non imperauit annos quatuor. Quare, Constantij anno imperij decimonono, restituendum. Iunior autem appellatur hic, quod Constantij aui nepos erat. L

Num. 49. Transijt autem media nocte, quæ dominica habebatur, Attico, Cæsarioque Consulibus.) Diligenti temporum ratione expensa, quem Chronologi recentiores ex Fastis Consularibus Attico, & Cæsario annum salutis 397. statuunt; Gregorinum Turonensem annum 398. statuiffe id manifestò argumento est, quod illo anno dies dominicus fuit die 11. Nouembris, & non anno 397. L

Ibid. A passionē ergo Domini vsque ad transitum Sancti Martini anni 412. computantur) Error non ferendus. Mors Martini incidit in Consulatum Cæsarij, & Attici, idest, in annum Domini 397. Quare hic error duplex est: nam à passione Domini calculus incohans, & vsque ad 412. tendens, addit annos 45. L

Lib. 2. n. 1. Pro eo quod ab eodem plerumque cur *sailes* res lequeretur) futilis. F

Ibid. Ecce cælum *solite* sicut amens respicit) sollicitè. F

Ibid. Pontificatus officio, orationi *vacabat*) vacabar.

Lib. 6. num. 29. Congregatis virginibus magno *psallente*) psallentium.

Lib. 10. In huc. Vt tibi stylus noster sit rusticus, nec sic quoque) né. F

Ibid.

190 Obseru. & Coniect. in D. Hieron. Epist.

Ibid. Scilicet, in superioribus de Episcopis Turonicis scripserimus. Sicut in superioribus de Episcopis Turonicis scripserimus. F. Quorum omnes summa est annorum 563; 583, Quare in notis est error,

Obseruationes, & Coniecturae in Dispositi Hieronymi epistolas cum Scholijs Mariani Victorij,

Editio Roma 1563. apud Mantuum.

In Vita D. Hieron. Quod nunc vsque schismatibus dilacerata sit) Quot, L

Quod dogmatum varietatibus constiprata.) Quot, L

In proemio super Abdiam. Se dum puer esset. In eo proemio iuuenem, adolefcentem, puerum, denique infantem se scribit fuisse, cum Commentarijs primum in eum prophetam scriberet. L

Videns autem Diabolus se nullo molimine adulescentis animum dimovere ab arrepto proposito. posse) a recto, F.

Qui Valens, & Valentinus Imperatorum tempore Valentiniani. L

Quod veris reor, tum in Cilicia esset) cuni, L. Quod factum est anno Domini 383.) 383, L

Mittit praeterea Paulinum sibi germanum in patriam) Paulinianum. Sic infra.

Epist. 1. Hic est ille operarij, & quatuor filius) quatuor filij. F

Epist. 4. Cretensium diceret esse Longinum, censorumque) Criticum, F

Epist. 49. Hortaris, vt tumida malo vela suspendam) humida, F

Epist. 50. Quorum Hilarius, de septenario, id est, impari numero discitens, quae, & quanta dixerit ad Fortunatum, liber illius testimonio est)

Notat autem forte quidam in margine contra Cypriani nomen haec duo verba, ad Fortunatum, vt indicaret locum, vbi Cyprianus de numero septenario scripserat: sed temere ab imperito librario in contextum relata sunt, nec suo loco posita. Ceterum quod in Scholijs huius loci asseritur, libellum de exhortatione Martyrum ad Fortunatum Hilarij esse, & non Cypriani, additurque Fortunatum Hilarij amicum fuisse, atque ideo vitam eius (vt Trithemius notauit,) aut filij eius, vt hic Scholias fecit extare dixit, scripsisse, vt cetera taceam, duces totorum annorum seret inter Hilarij, Fortunati quae etatem spatium facile cuius ostendit metrum sonitum esse. Praeterea eodem ipso Hieronymo teste probari potest, Hilarium huiusmodi libellum non scripsisse, cum diligenter eius scripta singula nominatim recensentur; & nulla eius libri mentio fiat. Huc accedit, quod Hilarij tempore, cum iam Principes Christiani essent, nulla poterat fingi occasio, quamobrem ad Martyrium quemquam animari oporteret, L

casio, quamobrem ad Martyrium quemquam animari oporteret, L

In Argument. Orthod. & Lueser. Dialog. Testis est in decimo Ecclesiasticae Histories libro Iulianus. Falsum asserit: non enim Eusebius: sed Rufinus id scripsit. L

In Dialog. Voluntas seu arbitrium liberum: vnusquisque sit praepositus) Voluntatis (sue arbitrium liberum vnusquisque praepositus. F

Vt puta Marcionitas, Valentinianos, Montanistas, siue Campitas) Hi non Montanistas, sed Donatistas fuerunt. Non igitur a Montano Romae sic dicti Donatistas, vt docet Opt. lib. 2. Aug. epist. 165. tom. 2. & de haeresib. tom. 6. haer. 69. vbi etiam Cyprianus, & Ruperianus eosdem vocat, & iidem forte ab Hieronymo Campites dicti sunt, Iudeus in nomen diffimilitudine. L

In Scholia Mariani Victorij.

In Catalogum Ignarij. Incorporale legendum esse, hoc est incorporeale, non corporale) habent Codices graeci, quos vidit. L

Perperam legebatur antea) Quamquam coniunctionem habet Sophronius, non perperam tamen abesse potest. L

Aduers. Heluid. Infructuosum arborem prius dixit, quod fructu careret: nunc etiam folijs infecundum appellat, quae allusio nequaquam respicit ficum, cui Dominus maledixit, vt putauit interpres, cum illa folijs esset onusta.) Expeditius videtur lectionem corruptam suspicari, atque fortius legendum, particula enim negatiua Scriptoris incertitia iterata est, ex postrema littera praecedentis aduerbij. Exemplum autem ex Euangelio sumptum, vnum est non plura. L

Hinc constat, eo tempore, quo Christus passus est, Ioseph virum Mariae iam extremum diem obiisse.) Quasi probet hoc Hieronymus, & non potius refellat, cum nusquam appelleretur vidua ad Euangelistas. L

In lib. 1. Contr. Iovinian. Ob fidem translatam fuisse Enosh, non ob coniugij mercedem) Si conferes hunc Hieronymi locum cum verbis Chrysostomi hom. 21. in hunc Genesis locum, induces fortasse animum, vt credas Hieronymum tamen viri auctoritatem eleuare voluisse, atque id vnum tacite spectasse, ne quos viti Sancti auctoritatem securus sententiam suam minus probaret.

In lib. 2. Contr. Iovin. Olim secundo errore pro Sectatores, Rhetores apud Batauum correctionem legebatur) Quod si in apud Porphyrium, vnde haec omnia sumpta sunt, legatur. L

In Epist. 61. Vbi sedente iam Cornelio Papa, quorundam malorum hominum fauore cathedram inuasit) Quicquid Pacianus de Nouato scripsit ex Cypriani epistola ad Cornelium n. 8. lib. 2. mutatus est: sed nusquam scripsit Pacianus,

ciamus, nisi, quod verumerat, idest, Nouatiani Romanum Presbyterum Cathedram Pontificalem inuasisse, factum ordinatum Episcopum à Nouato, & paucis schismaticis, qui præter Nouatum ad Ecclesiam rediere. Mirum autem videtur non legisse hæc Scholasticen I. L.

Non enim spernenda est tot peritissimorum hominum, quales sunt LXX. totque etiam temporum, & ita vbiq; terrarum peruiulgata expositio) At LXX. habent *ut in scriptis hys non habetur*.

In epist. 29. Phalaris genus est teli, quæ instar hastæ, valido præfixitur ferro, lato pedes tres, Vegetio teste) Nihil tale somnauit Vegetius, qui lib. 4. cap. 18. eam descripsit. Linus autem lib. 21. ferrum longum tres pedes habere scribit. L.

In epist. 104. Alcæus Atheniensis fuit) Mitylenæus verius puto, de quo Herod. 5. & Laërt. in Pittaca. L.

In Epistolas D. Hieronymo falsè ascriptas. Censura Mariani Vickerij.

Augustini stylo similis est XXI. quæ de celebratione Paschæ est) Verè similis, quia eius ipsius est, vt ipsemet lib. 2. Retract. cap. 20. testatur est; sed quia non præferebat Augustini nomen, vt ibidem ipse annotauit, idcirco, vt incerta, ab alijs aliorum operibus inserta. L.

In Susanam lapsum obiurgator, docta quidem, & erudita epistola est) Ambrosius eandem habet integram ad Virginem lapsum. L.

Tertulliani autem stylum habet epistola sexta, quæ ad amicum ægrotum inscribitur) Quanquam, suus cuique palatus sapit: est tamen prudentis rationibus cæcis niti. Tertullianus nusquam. Ecclesiastici libri Jesu Syrach vsus, legitur testimonio. Auctor autem sextæ epistolæ & eius libri testimonio vtitur, & eius auctorem Salomonem facit. Quare nec Tertulliani hæc, nec septima Maximi videtur; sed eiusdem ambæ ætatis sunt, qui post Ambrosium floruit. L.

Quæ celebra, ideo solent apponi vt vel prætorius veniuntur) celebribus. F.

Ep. 7. Sed miro modo, ad medicum, vt ipse ait Dominus, loquitur) mendicum. F.

Ipsus siquidem vitium est, si. f. subiectus passus sit esse subiectus) non. F.

O quam angusta est hæc diuina cogitatio!) angusta. F.

Ep. 17.) Augustinus Serm. 191. de Temp. habet hoc idem integrum. L.

Ep. 20. Iratusque est Dominus, cur in ipso deitatis contemneretur operatio) < F.

Ep. 21. Hæc est epistola 119. Augustini ad Ianuarium de ritibus Ecclesiæ tota nē verbo quidem addico, aut mutato. L.

In Catalogum Illustrum Virorum. Gennadij.

Sabbatius Gallicanæ prouincie Episcopus) Hic idem à Hieronymo in Catalogo Sabbadius vocatur. In Concil. Valent. Fegadius, & in optusculo nuper edito contra Arianos Phebadius, vel Phœcadius. Vide supra in Conc. Valent. p. 121. L. Celestinus antequam ad Pelagium concurreret) Celestinus.

Gastianus &c. Scripsit aduersus Nestorem de Incarnatione) Nestoriam, R.

Philippus Presbyter &c. Legi eius, familiares epistolæ, & valde falsas) falsas. F.

Obseruationes, Coniecturæ & Correptiones in Q. Septimium Florentem. Tertullianum, & Adnotationes Pamelij.

Editio Parisiensis sub Scuto Basilienf. 1583.

Latinus Latinus Viterbiensis
Studiofis, S.

ERAM ex empla secutus, qui rei literariæ industria, & la bonus benè consultum esse voluerunt, cum aliquot celebrium Scriptorum monumenta, tum maxime Tertulliani ex consilio persequenda suscepit, vt quantum diligenter, illudque possem, nonnullas maculas, quæ post Iacobum Pamelij, viri eruditissimi emendationes, explicat omnesque reliquæ adhuc esse mihi videbantur, plurimisque torgebant, abdergere conarer. Et quia scriptorum eodum præsidio carebam, id vnum mihi in primis emendandum esse illud, nē quid in re difficile, maximeque labrica mihi temerè sanarem; sed coniecturas tantum meas eruditus viris (quorum fœculum nostrum fecundissimum meritis prædicatur) considerandas, expendendasque proponerem. Quod meum consilium (ni fallor) modo æquus iudex, nemo reprehenderet; cum ea, quæ mihi aliter commodiore vel sententia, vel numero legenda visum sunt, nisi prius doctorum virorum suffragio probata fuerint, recipi nullo modo possem. Sunt tamen quedam ita, scilicet coniectura restituta, vt pluri speremus doctorum assensionem inuenire; quedam verò etiam tam necessaria ad Tertulliani sententiam abolendam, vt ipsa, si suo iure admitti se possint, facili ad impetnatam condam. Recit ergo bona fide, quod posui. Superfuit tamen adhuc multe, difficileque solvere, quæ eruditorum indulgentiam, opemque desiderant, atque implorant, quibus aliquando subtilis, pristinus Tertulliano nitor instaurerem. Ad quam rem peragendam, si huc neis propositis coniecturis eruditioris viris aliquod calcar addidum confesso, consui mei me, votique comperem, vel cunulacè factum esse gaudebo, coque mouere me Deo maximas gratias agere debere, palam profitebor. Inter meas autem coniecturas, si quæ hæc nota P. C. signatæ erunt, scitote eas Petro Giacomo Toletano, viro non vulgari eruditioris, ac peracri iudicio præditi, acceptas esse referendas, ne quem merita sua laude fraudem, hominibus mihi, dum vixit, cognouimus, post mortem enim memoriam, vt gratias celebrare non desinam. Valer. Rome Kal. Nouemb. 1584.

Quatuor

Quamuis (Lector) hę correktiones in Tertull. post Pamelium viuente Latinis, adita sint Romę per Franeiscum Zametum an. 1584. agrammum. Auctor tunc lumine careret, aliorum ope indigebat; ideoque uultus mendis scire illis uidentur, praeter in in localibus citationibus. Insuper Correktiones modo ibi ponuntur; at hęc eisdem mendosis scribuntur, quibus apollinis Correktionibus elucidaque uerborum sensus. C. Macro.

Paradoxa cum Antipodo Pamelij.

Num. 1. S. Cyprianus lib. de Discipul. & Habit. Virg. n. 54. Cyprianus non uidetur posse in huius sententia communionem trahere; nihil enim de coniugio, aut amore fornicarum defertoribus Angelis tribuit, nec cap. 6. Gen. de filiis, aut Angelis Dei usquam interpretatus est, ut Tertullianus, & Lactantius. L.

Num. 3. De anima primū hominis ex materia Dei? An non limus tertz materia Dei erat, ab ipso, non ab alio ex nihilo creata? Homo autem ex terra factus; anima uero ex statu Dei. Quare nihil hic materia aliud, quam corporis fabricam significare uidetur.

Num. 6. Animam peccatricem potius, quam carnem? Et hæc tam catholica, & uera sententia uidetur esse, ut si quis contrarium asserat, manifestō hæreticus censeri possit; ipsi enim voluntas, quę animi, non corporis potentia est, accesserit, non posset peccatum perfici. Carq. autem Tertulliano uerbum ministerium peccata praestans non omnino à peccato immunis censetur. L.

Num. 18. De amentia? Vereor, ne quid sit Tertulliano amentia satis roueris, quod. lib. 4. c. 22. aduers. Marcion. auctor ipse explicauit. L. Num. 31. De Trinitate? Ad hunc locum non uidentur satisfacere quę hic scribuntur. Quare cum nec à Iulastrio, nec ab Epiphano, & Augustino Tertullianus eius hæresis notatus fuerit; probabile est ad Ariani quædam furtim addita eo in loco fuisse; cum præsertim manifeste fateatur Tertullianus alibi Filium coeternum Patri. L.

Ex Libro de Pallio.

Cap. 1. n. 3. Hęc, & amona, & oia ab impetio) annonz oia. P. C.

Num. 16. Quę muros frangere militat.) minit. P. C.

Cap. 2. n. 21. Düm & flabris aqũe mutantibus de tranquillo probum) pronunt. L.

Num. 22. Fluminiq. uix obumbratio.) obambulando. L.

Num. 27. Et solus audiebat) solum exaudiebat. Id enim fertilitaris encomium Olee. c. 2. in fine. L.

Num. 32. Denique si quid mare diluxit, celum rari) adussit. P. C.

Num. 33. Nam primitus maiore anibz terra calfa) & primitijs. L. Sic & maiorem partem dixit Cic.

Cap. 3. n. 49. Ridebis illico audaciam, & Gratiam dominis) egressiam. L.

Ibid. Molitur incesum stupens, & promouet) nec. P. C.

Num. 53. Dignabasse ouiculam.) Delibasse. L.

Num. 55. Sed quoniam & arbuta uestiunt) quod idem. L.

Num. 57. Proinde si necaueris, animata iam flamine alio) sc. necat exanimata. Locus obscurus, & corruptus amplius expendendus. L.

Cap. 4. n. 63. Nec uelut; tamen admodum; Græci effus. Annē itā est? Nec uelut tantum? Admodum Græci effus: an non itā est? L.

Num. 63. Græciatū depallari) magis) depallari. L. unica. L. non gemina.

Ibid. Fidem temporis, natura Deo) debet. L. itā posulante sententia.

Num. 65. Monstrum equidem geminum) & quidem. L.

Num. 70. Cum vnguentis ostenderetur) ostendebatur. P. C.

Num. 81. Et ut mollius, uentilante serico, extinxit) Velut mollius, uentilante serico, restinxit. L.

Num. 90. Et scillas quis in publico quoque domesticę, ac secretę habebantur) Et scillas, quę in publico quoque domesticę, ac secretę uidebantur. L.

Num. 93. Quanto tunc magis arguas illud, & uirga oculis) n. L. quod. L.

Cap. 5. num. 96. At enim pallio nihil expeditius, etiam si duplex, quod Cræcis more nunquam uetiando componitur) At si pallio nihil expeditius (quam si duplex quoque Cræcis more) nunquam &c. L.

Num. 97. Vno circumiectu, licet equidem nunquam inhumano) Vno circumiectu, licet equidem nunquam inhumano. L.

Num. 104. Vestius Pollio seruos murænis inuadendos obiectabat) mandendos. P. C.

Ibid. Scutia delictato reperz hestiz excedentia) delictatus. L. Tertullianus forte error.

Ex Apologetico.

Cap. 1. num. 17. Diuenerat in semetipsis mentis male impetus) I. conerant in semetipsos. L.

Cap. 2. num. 22. Sed illud scilicet suspensum) suspensum. L.

Num. 23. De nobis nihil tale, cum aqũe potuerit) extorqueret) extorqueri. Prob.

Num. 27. Sic enim soletis dicere, homines neq. uis semetipsi) hominida peca, lauari iube. L.

Num. 33. Quę malum erodisse) credi esse. L.

Cap. 3. num. 38. Quę mulier) quam lasciuia, quam festiua.) Qui iuuenis, quam lasciuus, quam amatus. V. C. Ful. Vrino.

Cap. 7. num. 91. De Sacramento infanticidij, & pabulo inde) de pabulo crude. L.

Num. 99. Prouocabant, düm diuina seruatur) Prouocabant; düm diuina seruatur (id est, auerteretur) L.

Cap. 8. num. 108. Obseruandum utique sibi.) itaque tibi. L.

Cap.

In Tertullianum cum Adnot. Pamelij. 193

Cap. 9. num. 146. Cuius ubique *salus facile* (satus. L. Seritur enim libido, quia semen est. L.

Cap. 11. num. 173. Quem *nequum* integrum à crimine) Nè enim &c. negaueritis? L.

Cap. 12. num. 181. Certe quas Libero, & Cybele, & *Cæteri* applicatis) Cælesti. F. C.

Cap. 13. num. 190. Vt quisque *dominus* expectus est? domesticam) Dominum. L. & L.

Cap. 15. num. 233. *Spoliarent* forsitan ea, & ipsi.) Polluerent. L.

Cap. 17. num. 257. Ex sanitate suam *patitur*) potitur. Alias

Cap. 18. num. 271. Ità in græcum stylum *ex aperto monumenta*) exerta. Monumenta. L.

Cap. 21. num. 302. Proferentibus vobis quoque fortasse: an hoc nomine) Proferentibus nobis quoque fortasse an hoc nomine. L.

Num. 305. *Derivantes* à disciplina in prophatum modum) deviantes. Ità repert in M. S. Ful. Vrf.

Cap. 22. num. 353. Post que defuncti ledere, & curasse credantur.) vt L.

Cap. 23. num. 356. Vt à teroplis Deos *existimatis*) existimetis. L.

Cap. 27. num. 426. *Præterquam* & desperata) conditio) quod. L.

Cap. 30. num. 445. *Sic* itaque nos ad Deum expantos) Si. L.

Cap. 31. num. 449. Itaque nolumus experiri, & dum pecamur) Ità, quæ nolumus experiri, ea dum pecamur. L.

Cap. 35. num. 467. Scholæ *bestiarum*) bestiariorum, vel bestiarium. L.

Cap. 38. num. 495. Cum & ipsis rebus, de quibus transiguntur prætersumus) Cum de ipsis rebus, de quibus exiguntur, præsumimus. L.

Cap. 40. num. 534. Et si qua illic arborum poma *comitur*) oriantur. Vte. O.

Num. 541. Balneis, & cauponiis, & lupanariis *operati*) operantibus. ita M. S. Fulv. & Putean.

Cap. 41. num. 543. An ne illi iniquissimi.) non. L.

Cap. 45. num. 567. De diuina lege, vt antiquioris formæ mutatas) De diuina lege, vt antiquiore, formam mutatas. L.

Num. 568. Et aliquando contemnere ex *voluntate*, vel necessitate) involuntate. L.

Cap. 47. num. 597. *Quæ dissimili* iudine fidem infirmarent) de similitudine. Fulv. Ccd.

Cap. 48. num. 607. *Quis*, inquam, bestiam reformari vidit) Quis inquam bestiam reformari videatur. Fulv. & Puteani Codd.

Num. 608. *Eo quod omnino de iudicio Dei pati debent*) < O.

Num. 610. *Qui tantum corpus hoc mundi de eo mundo*) L. Iquitur enim imposuit.

Ibid. *Fructus consumuntur*, & redeunt) consumuntur. L.

Cap. 50. n. 617. Ergo inquit *quis querimini*: si vos insequamur) querimini. L.

Ibid. *Si pati vultis* cum diligere debeatis) Quod. L.

Num. 619. Sarmenticios, & *femarios* appellatis) Semarios, vel Semaxarios. L.

Num. 622. Aliqua Carthaginis conditrix rogo, secundum matrimonium dedit.) < L.

De Testimonio Anima.

Cap. 1. num. 1. si quis velit ex litteris *receptissimis* quibusque) Receptissimi cuiusque. P. C.

Num. 2. *His originum*, & *traditionum*, & *sententiarum*) & originum, & traditionum. L.

Num. 3. Eo magis non *mentiris*) mentieris. L.

Cap. 2. num. 6. At cum *id* maledictum conuertis in benedictionem Dei.) in. < L. Nullum enim maledictum præcessit. L.

Cap. 3. num. 10. *Sanè* quasi non & probemus, qui ea soli de corporibus *exigimus*.) An nè. L. exigimus? L.

Num. 12. Vel quæcunque *apud* dominum *secta*) caput. L. sapit. P. C.

Cap. 4. num. 18. Tamen suum nomen soli *vanitati*) Tamen propter nomen solum vanitati. L.

Ibid. Non *vique* quod de bono vitæ *eripimus*.) vti. L.

Num. 20. Nàm in conuiuiis *eorum* quasi præsentibus) quum. L.

Ibid. Propter quod *latius* viuus.) quos. P. C. latius. F.

Ibid. Quid *quod* vt sentienti maledicis.) quum. L.

Ibid. *Morsu* facis. Terram *grauem*) Morsu facis: terram &c. L.

Tormentum: æquè ex bona parte) Tormentum. L. æquè &c. L.

Num. 22. Quis non hodiè memorie post mortem frequentandæ ista studet) Quis non hodiè memorie frequentandæ ita studet. P. C.

Cap. 5. num. 25. In quorum oleastro *institi* sumus) In quorum olea ex oleastro *institi* sumus. L.

Ex libro ad Scapulam.

Cap. 3. num. 21. Quod cum *Adrumeticum* Mausum ad bestias damnas) Adrumeticum, vel Adrumetium. In nouo Martyrologio Romano Præd. Non. Ianuar. legitur Severo Imperatore, & Scapula Præd. Adrumetri S. Mauri martyris. L.

Cap. 4. num. 24. *Qui Thysdri* ipse dedit *remedium*) Thysdri: ex Salustio, Oppio, & alijs.

Num. 39. Quis denique de nobis alio nomine *queritur*) queritur. L.

Num. 42. Hostes publici *veri*, nec tot maiestatis rei) i verum. L.

Ex libro aduersus Iudeos.

Cap. 1. num. 1. Spectantibus *frægularum* nubilo) sibilorum, vel iurgiorum. L. Infra aduers. Marc. lib. 1. cap. 13. n. 81.

Num. 2. Noster verò minor ætate temporum *de* b b Reber.

- Rebecca, de duobus populis intelligitur*) < . Hæc verba ex margine irreperunt . L
- Cap. 3. num. 9. Quæ temporalis erat, imbuta est tributa . L
- Cap. 5. num. 21. Denique quum per Moysen, in Levitico lex Sacerdotalis) . < L. Ex margine irreperit.
- Cap. 7. num. 47. Vel *quisque* ei in hereditate regni successit) *quisque* . L
- Cap. 8. num. 53. Quæ *investigantibus* in Danie) *investigabimus* . L
- Cap. 9. num. 98. Non solum sonum nominis *expelles*) *species* . L
- Num. 106. Titulavit & despoliaros) < L . Sic infra aduers. Marc. 3
- Num. 111. Peruolantia *vbique* Dei præcepta) *vbique* . L. Vt infra eod. num.
- Ibid. In tantum Christus, qui venit,) erat . L. in quantum . L
- Cap. 10. num. 133. Qui exinde à passione Christi superata) < . Vel à passione ligni . L
- Cap. 11. num. 140. Quasi *viginti* quique viri) *viginti* viri . Ita restituendus locus ex M. S. & exensis, & LXX.
- Num. 143. Sicur Moyses ante nunciabat in Exodo dicens) < I . Ex margine .
- Cap. 13. num. 149. Possit nasci Christus ? secundum Iudæos) Possit nasci ? Christus secundum Iudæos . L
- Num. 161. Ab illis enim *incipit* infamia) *cæpit* . V . C. Et aduers. Marc. 3.
- Ibid. In vinea *velas* in cucumerario) vel. Ita aduers. Marc. c. 3.
- Cap. 14. num. 161. Discite nunc ex *abundantia* erroris) *abundanti* . L

Ex libro de Penitentia

- Cap. 1. num. 4. Contra *penitentiam* malorum) *penitentia* . P. C.
- Cap. 3. num. 10. *Prinatum* cur malitiz officium) < L
- Cap. 3. num. 12. Neque enim si mediocritas humana *facit*) *facit* . L
- Num. 13. Quemadmodum se adiectionem *legis* superstitiuerit) *legi* . L
- Ibid. Quaque te constitueris) Quaque te conuerteris . L
- Cap. 4. num. 21. Inuitat præmio *salutem*) *salutis* . P. C.
- Cap. 6. n. 33. Tantam nobis *mercedem*) *mercedem* . L
- Cap. 9. num. 52. Vt non sola conscientia *præstat*) *præstat* . P. C.
- Cap. 10. num. 59. Cum ipse hominem quodammodo) *Quin* . L
- Cap. 12. num. 73. Ignis herinsecus *feta*) *feta* . L
- Num. 78. Officium conscientie meæ *aurans*) *curem* ? L

Ex libro de Oratione

- Cap. 1. num. 3. Ratio, quo venit) Ratio, quæ promouit . Locus mancus, & corruptus vsque ad. Docuerat . L
- Cap. 5. num. 20. Vitro eam vocem postulat scimus) voto . L
- Cap. 9. num. 3. *Accidentium*) *ius est desideriorum*) *Accidentium* iuxta . L
- Cap. 14. num. 55. Nisi cum oratione commendabilior ascendit) quum . L. ne videatur præpositio.

Ex libro ad Martyras

- Cap. 2. num. 19. Iudex expectatur de iudicibus, sed vos estis) < . P. C.
- Cap. 3. num. 38. Testudinem *desecando*) designando . Sic Lilius lib. 44. Dion. lib. 49. Xiphilin. in Augusto . Folign. Strab. 4. c. 11. in Alexand. Maeced.
- Ibid. de vmbra ad solem, & sole ad eum) de sole ad gelu . L
- Num. 41. Ad exercitationem virtutem animi) virtutum . L
- Cap. 4. num. 55. Itaque cessit carnifici) nec . L
- Num. 58. Tanti vitæ, quanti verum margaritarum) vitæ . L

Ex libro de Patientia

- Cap. 1. num. 1. Et constantiam *commendandi*) *proptiz* conscientie) *commendandi* . L
- Cap. 3. num. 14. Cum de Domino sit Magister) Tum . L
- Ibid. Ob salutem, scilicet, venire offensa patientia) Absolutè veniam offensa patientiz . L. Ve erat antea .
- Cap. 4. num. 26. Quis de bono eius *latere*) *retrahet*) *latere* . L
- Cap. 5. num. 34. Quod à malo hauserat *facit*) *facit*) L
- Num. 37. Aut quod crimen ante istud) < P. C.
- Num. 38. Erudit. Quod enim) Erudit. Quid enim . L. Ita numero singulari exigente.
- Cap. 6. num. 45. Prohibita ira, *restitit*) *restitit*) L
- Cap. 7. num. 50. Nam & faciunt eam lucri cupiditatibus) quid . L. quum . L
- Num. 53. Patienter in amittendo . V. Ipsam animam juxta qui . L. Ita videtur postulare sententia.
- Cap. 8. num. 55. Minorum *deliberatione*) *deliberatione*) L
- Num. 57. Grauius à Domino *vapulat*) *vapulat*) L
- Cap. 10. num. 64. Sed & gloria *vbique*) *vna*) *vna* . L
- Ibid. Hoc quidem loco maxime quum ab alterius malitia) Hoc quidem loco quum maxime, quum alterius malitia . V. C.

Num. 64. Tamen indicatis *impatientiam* cauit) patientiam . L

Cap. 11. num. 68. Lata, atque diffusa est operatio *mal* .) Mali, idest, Diaboli: sic infra ibid., num. 70. 71. & alibi .

Ibid. Ibi nulla necessitas *impatientie* patientiz. L Num. 69. Ibi necessarii inuitiz medela *patientie*) patientia . L

Num. 70. Et gaudere nos *docet*) docet. L

Cap. 12. num. 76. Quod v pacis grauitima Deo) ad. L

Ibid. Non dicam septies, sed septuagies) vel. L

Num. 77. Nisi prius iam *doleret*) doleret, vel dolorem . P. C.

Num. 79. Saluus est igitur, qui perierat, quia pœnitentiam *inijt*) inuit. L

Num. 80. Nec sua requirit, *suffert* sua) sed offert . L

Ibid. *Ceterum* quid impatientiz reliquisset ?) Cq. teroquin. L. Quid pro aliquid asserit .

Cap. 13. num. 84. Rex Babylonius offenso Domino, *cum* squalore) quum . L

Ibid. Procurat continentiam carnis) continentia . P. C.

Ex libro de Spectaculis .

Cap. 3. num. 17. Quo & cetera congrunt) ad. L. Cap. 7. num. 66. Vel modice locuples * splendi- da est) & . L

Cap. 8. num. 67. *Ps* & de locis secundum propo- sitionem exequat) Et vt. P. C.

Num. 69. In habitu loci ipsius idolatrias reco- gnoscis, singula) ? Singula . L

Num. 78. Murtias quoque idolum fecit .) Mur- tia quoque id olim fecit. L. Plin. lib. 15. c. 19.

Cap. 9. num. 88. *Primo* Ienoni id opus suum dedicauit) Patrie . L

Num. 93. Fraxinum verò terræ matri, vel *verno*) veri . L

Cap. 10. num. 97. Ad scenicos ludos dirigimus & loci *ortio*) initio . L

Cap. 11. num. 117. Quia ferrum voluptati satis non faciebat) Quia ferarum voluptati non satis fiebat. Vt erat prius.

Cap. 15. num. 136. Reliquas rerum ipsarum qualitates conuatijs *omnes* seramus .) conseramus . L

Cap. 16. num. 145. Circus furit, *alibi* competit Sanctis) alicubi . L

Cap. 18. num. 156. Vt plasticam Dei *supergressa* propter ocium) supergressa sed. L

Cap. 20. num. 164. *Suauitatis* cuiusdam audiui) Suauitatis . Cogitandum an hic, & de Cotonia Milit. ita legendum.

Num. 166. Apulias) Videtur punicum vocabu- lum, quasi apluias, à pluuijs tua loca: vnde Apulia fortè Italię prouineiz, quod pluuijs ferè careat. L

Cap. 21. num. 169. Illum verò confectum etiam *amoris* spectaculo) oris . L

Cap. 23. num. 182. Et callos pugnorum, & *as- tium* fungos) rudium . L. Vt instrumentis tri- buatur *lætio* .

Cap. 27. num. 196. Sed cogita quid de te fiat in celo) & L

Cap. 29. num. 208. Præsto sunt non *perna*; sed multa) pauca . L

Ex libro de Idololatria .

Cap. 1. num. 1. Omitto titulos, *operas* recogno- scere) opera. L. Sic cap. 2.

Cap. 4. num. 15. Omnia claustra, omnem mun- di *serfum*) censum . P. C.

Cap. 5. num. 23. Qui lege vetuit similitudinem fieri, extraordinario præcepto serpentis simili- tudinem *interdixit*) iussit. L

Cap. 6. num. 24. v Nulla vox Spiritus Sancti) Si. L

Cap. 8. num. 43. Et non remedijs *tam* vitæ) iam . L

Cap. 10. num. 61. *Querendum* autem est etiam de iudimagitris: *sed* & ceteris) & . de. L

Num. 62. Quinquaginta tamen v frequentabit) non . L

Cap. 11. num. 74. *Degenerabimus*, si cetera delictorum .) De grauioribus. L. Sic infra in cod. numero .

Num. 80. Erga Dxmonia thurarius : nam) ? Nam . L

Ibid. Thurarius si per templa transibit) & L

Cap. 13. num. 96. Conscientiam contamines, si non) Si non . L

Ibid. Enim verò et si stimulaueris) Sin verò & dissi- mulaueris . L

Cap. 14. num. 104. Ceterum de mundo *existis*) existis. P. C.

Ibid. Non vtique eas habenas conuersationis *im- munit*) inuitie. P. C.

Num. 110. Habes non dicam *tuos* dies tantum) duos . L. suos. P. C.

Cap. 15. num. 111. At uunc *lucant* tabernæ) lu- cent . L

Num. 112. Non propter personas, quæ *apponuntur*) apponuntur .

Num. 122. Et regressus *reprehenderet* factum) de- prehenderat. L

Cap. 16. num. 128. Si v in vocatu, nec in sacri- ficijs .) nec. L

Cap. 18. num. 140. Cum præterea i ipsi etiam Ido- lis *in quantum*) indocant . L

Ibidem . Et forma Dominica agere debetis) Ex . L

Ibid. Ille Dominus in humilitate, & ignobilitate inest *domicilio* incertus) domicili. P. C.

Num. 145. Et poenæ ad impios paratæ *ignorantur*) irrogantur. L

Cap. 20. num. 177. Porro, quid *erat* deicratio per eos) erit. L

Cap. 21. num. 183. Aut inimica congressione v adstringit) te . L

Ibid. Quid *aliter* fecisset Ethnicus) aliud. L

Ibid. Et erit *Idololatæ* professio timoris tui) idololatria . L

Cap. 13. num. 166. Videntur recitari Montani verba, ita vt alijs litteris scribenda essent. L

Ibid. Contendere *potes* neque noluisse) *potes* . L

Ibid. Vtique voluisti, & ei sãm in factu) hæretes . L

Ibid. Nec *potes* leuior: crimine *manus* excludere.) maius . L

Ibid. Et mutus in litteris sonus. At?) At . L

Cap. 24. num. 174. Si secundum *archetypum*, & corus) *archetypum* non habetur) *archetypo* . L

Ex Libro de Habitu Muliebris .

Cap. 5. num. 36. Materie cultus secularis *affinis* necesse est) id sint . L

Num. 42. Quod si de qualitate vsus, gloria est auto, & arguendo: *atquin*) Quid . L ? At quin . L

Num. 44. Sine ferri, & æris operario *vigore* non possint) *vigere* . L

Cap. 8. n. 63. Cæcæ matæ ex Deo sunt, non statim & huiusmodi fructus latere omnibus) *quæritur*, & vnde) Cæterum si matæ ex Deo sunt, non statim & huiusmodi fructus) latet in omnibus, *quæritur*) & vnde . L

Cap. 9. n. 70. Et alia vitia ambitionis, & gloriæ) Vt . L

Num. 71. Non tantò maior sit concupiscentia, quanto magno fecit, quod *concupit*) Nam . L

concupiuit . L. Asserit, non *quærit*, aut dubitat.

Ex Libro de Cultu feminarum .

Cap. 1. n. 6. In pristinis studijs formæ, & nitoris sui cernit sui circumspectus) In pristinis studijs, formam nitoris sui eandem circumspectus . L

Num. 7. Propter *seriæ* Gentilium) vanitatem . L

Ibid. Cuius rei denique *effectum*) affectum . L

Num. 8. Vt neget appetitum . Quamquam) Quamquam . L

Cap. 2. n. 11. Quid illis alteri concupiscentiam importamus?) < L

Ibid. Vt a cultu vacas, ab inuidia non liberaberis) < ab iniuria, vt infra, num. 15. Vel propter iniuriam . L

Cap. 4. num. 30. Formam verò fidelis non *expressit*) spectat . L

Cap. 5. n. 24. *Effugiem* mentiri, quibus lingua non licet) Effugie . P. C

Cap. 6. n. 28. Et *salubribus* visibus adhibeatur) salutaribus . P. C

Num. 32. In *fine* appropinquare deforme est. Quid enim tanta) hocn . L ? Tanta . L

Cap. 8. num. 40. Respectu *obediende* grauitatis) obediendæ . L

Cap. 9. n. 53. Sacris dotum vestrarum fructum)

cæcidistis. Vnde noticia salutarium disciplinarum, nos sumus) Sacris dotum vestrarum fructu, An excidistis de noticia salutarium disciplinarum, Nos sumus . F

Cap. 10. n. 55. Vt ex illis ad *ferrem* nati corporis cicatricibus) iam ferrumini . Sic Plin. lib.

31. cap. 6. Aquæ maris ferrumini fracturas, ossaque confusa . L

Num. 57. Ex ea *libidine* possidendæ præfinitatis) libido . L

Cap. 13. n. 82. Stemus *expedit* ad omnem vim) expeditæ . L

Ex Libro 1. Ad Vxorem .

Cap. 5. n. 31. Vt non satis habeam) habeamus . L

Cap. 6. num. 35. Quam plerque Gentilium) Quam . L

Num. 36. Cum quid difficile videtur) Quod quia . L

Num. 43. Nam manentibus in æternum vitis) interit . L. Vel annuentibus incrim .

Cap. 7. num. 45. Quare facultatem continentiam quantum possumus non diligamus) < L

Ibid. Quam primum obqueat inibimus) Quam . L

Cap. 8. n. 51. Suscepit tueri. Pater omnium vide.) Suscepit tueri pater omnium. Vide . L. Ex psal. 145.

Ex Libro 2. Ad Vxorem .

Cap. 1. num. 5. Quod verò difficile est) Quam . L

Cap. 2. n. 16. Alter in ijs persequere) videtur) iubeatur? L

Ibid. Sanctificare eam non sine deprehensi) possint, cum non . L

Cap. 5. n. 37. Sine suspitione panis, an veneni) sustinent quidem) veneni sustinent . P. C

Cap. 7. num. 47. Hoc signi etis *vis solis*) quod solis petitoribus) < L

Cap. 8. n. 53. A Domino per Apostolum *eiusdem* denunciatum) eius . L

Ibid. Quam huius amentie causam *detineam*) detiniam . L

Num. 58. Nonnulli se libentis, & seruis suis *conferunt*) conferunt . L

Cap. 9. n. 62. Alterutro *ducentes*, alterutro hortantes) docentes . L

Ex Libro de Corona Militis .

Cap. 1. n. 4. Seruice non posse præsumperant) < L

Num. 6. Negauit ille, cum cæteris sibi licere) quod . L

Num. 11. *Remissi* auspiciatus) Reluasi . V. C. & P. C

Num. 12. Et nunc rursus sanguine suo, spe) calceatus, de Euangelij paratura succinctus acuto;

acutiore) Et nunc rufatus sanguinis sui spe, calcatus de Epangelij paratura, succinctus de acutiore. L.

Num. 14. De martyrij candida laurea melius coronatus) < L.

Cap. 3. n. 22. Suo iam nomine vindicandam,) suo nomini vindicandam. L.

Cap. 7. num. 6. Deum naturæ proximo colentes) proximæ. L.

Num. 65. Certè enim castros fuisse constat) caecos. L.

Cap. 11. n. 144. Quibus familiarissima illa duma- no necessitatis) est aduocatio. L.

Cap. 13. n. 181. Vt & coronam consignes) corona. L.

Num. 186. Semel iam in Sacramenti unctione,) eietate) tinctione. L.

Cap. 14. n. 193. Vt capiti suo manus infestat idola- toria) idololatia. L.

Ex Libro de Virginibus velandis.

Cap. 5. n. 39. Ità mulier non natura nomen est vxoris; sed vxor condicione) Ità mulier natura nomen est vxoris, & vxor condicione. L.

Cap. 6. n. 48. Non quia femina; sed qua maritata) marita. P.C.

Num. 48. Vocatur *post* vocabuli huius) per. L.

Cap. 7. n. 50. Si ità virgini casum capillum de cori mentitur) metitur. L.

Ibid. Quemadmodum & puero *permisum*) promissum. L.

Cap. 8. num. 62. Cum * nominasset virginem,) eā. L.

Cap. 11. n. 94. Et animam *expellatone*, & caranem) ex spectatione. L. vt supra.

Num. 97. Et menses tributa *defendunt*) dependunt. P.C.

Cap. 12. n. 106. Solemnem manifeste paraturæ) Solæ enim. L. Solæ enim manifesta paratura. P.C.

Cap. 14. n. 115. Dùm non latet vbi, quid admis- sum est.) Dummodo lateat, quod admis- sum est. L.

Ibid. Conscia *multiebritatis* idem indubitatè) mulieritatis. L.

Cap. 15. n. 121. Tentationibus gradum *obfraxeris*) obstruxerit. L.

Cap. 17. n. 139. *Vtilitatem* consuetudini præponentibus) Veritatem. L.

Ex Libro de Prescriptionibus aduersus Hæreticos.

Cap. 1. n. 4. Quid hæreses valeant * quantum) sint) non. L.

Cap. 3. n. 10. Prudentissimi, & *vsatissimi* in Ecclesia) veratissimi. L.

Num. 11. Neque fideles, neque *vsuatos* æstimandos) versatos. L.

Cap. 8. num. 62. Is potius pulsabit, &

ostium nouit ?) qui. L.

Cap. 9. n. 67. Interim ex fiducia probat ionis *praenotio*) prænotio. L.

Cap. 10. n. 68. Et ad hoc *inuenies*, vt credas) inuenis. L.

Num. 71. Et velint me sic esse nusquam) Et velim sic nusquam. L. Phil. 3. c. 12.

Cap. 13. n. 83. Filium eius appellatum v in nomine Dei variè visum) eum. L.

Cap. 15. n. 98. Nisi ex litteris fidei. Venimus) ? Venimus. L.

Num. 99. Et hoc præstruebamus ad locutionis) Et hæc præstruebamus allocutionis.

Ibid. Si *ha sunt* vices eorum) Sint ne illæ iuris. L.

Ibid. Annè eas habere possint dispici debet, cui) An ne eas habere possint dispici debet, cui. L.

Cap. 30. num. 171. Cum conditioni data sibi) Dùm. L.

Cap. 32. n. 186. Apostolici seminis traduces *ba- beant*) habent. L.

Cap. 46. n. 238. Sed quæritur à quo intellectus *interpretetur*) interpretatur. L.

Cap. 46. n. 205. Sed & cetera obscena. Omnes enim refert) Communes. L.

Cap. 47. n. 307. Extendisse totum, effecisse sic caelum) Extendisse se totum, & fecisse sic ce- lum. L. Ex Epiph. I.

Cap. 48. n. 312. Ex quo colligeret, *sentate* ani- marum sola salute) recenta. L.

Cap. 49. n. 314. Has ego *circumducens* breuiter expediam) ergo circumducere. L.

Num. 315. Ex his processisse semen, mentem, & veritatem) < P.C.

Ibid. Nui *quia* missus ad constabiliendum,) qui. L.

Ibid. Resurrectionem huius carnis negat, sed v al- terius) non. L. scilicet, coelstis.

Cap. 52. n. 316. Post hunc *anusa* sentire cepit) diuersa. L.

Cap. 53. n. 320. Postquam *Christi pro nomine*) pro Christi nomine. L.

Ex Libro de Baptismo.

Cap. 9. num. 64. De amaritudinis vitio in *sum* commodum) vsum. L.

Cap. 14. n. 100. Scripta sunt *quoniam* schismata) quum. L.

Cap. 16. n. 112. Sanguine electos, hos duos baptis- mos de vulnere perforesi lateris emisit.) Quia qui.) Sanguine electos. Hos duos baptismos omisit, quia qui. L.

Cap. 17. n. 116. Aut Diaconi *vocantur dicentes*) vocarentur dicentes. L. idest, Discipuli, Apostoli.

Cap. 18. n. 125. Citò cognouerat *Iudas* *hospes* vas cum esse) Ananias ? F. Hæc nominis mutatio frustra fit, & præter vnum Ananiam, nemo Paulum vas electionis esse didicerat. et namque vni Christus reuelatur. quare ab eodem Paulus baptizatus est. Erant ergo Ter- tullia.

colligamus memoria culpa. L

Num. 126. Quid enim necesse est, si non *in me-
neffe* Additum à Gagnano. Ad quid enim ad-
duntur hic verba frustra? Clara est Tertulliani
sententia, quam exprimit apud Augustinum, li-
br. Confess. i. cap. 11 cum scripsit. Vnde ergo
etiam nunc sonat de alijs, atque alijs in auri-
bus nostris. Sine illam faciat quod vult, non-
dum enim baptizatus est &c. L

Num. 127. Diuina credatur, norint petere? Di-
uina credatur? Norint petere.

Cap. 10. n. 141. Quam Dei. Deinde Dominus)
Proinde. L

Ex Libro aduersus Hermogenem.

Cap. 1. n. 9. Non alium videtur v' alter cognos-
cere) sed. L

Cap. 3. n. 14. Accedentis, scilicet, rei mentis) me-
ritis. L

Num. 15. vsque ad 16.) Hinc ad verbum Argo-
mentum, verba arianismum exprimentia sunt,
quæ fortè ab hæreticis addita suspicari possumus,
quum nusquam à quoquam ex prisceis Pa-
tribus tale quid notatum apud Tertullianum
legatur. L

Ibid. Et qui Patrem Dominum faceret) Deum. L

Num. 20. Quandiu fuit hoc) hæc. L

Cap. 6. n. 6. Ego quidem Deus, contestabitur
Deus) ille. L. v' erat prius.

Cap. 8. n. 31. Sed eguine? Deo præstare) se. L

Cap. 11. n. 40. Cum & Deus hoc frustra man-
dat) Quia. L

Num. 44. Pecora cœdiderint bestijs) conuixer-
unt. L

Num. 45. Erit materia habens initium) Erit-
que. L

Cap. 15. n. 53. Vt cum bonus fecisset quasi bo-
nus) qua. L

Ibid. Mala protulisset quasi non bonus) qua. L

Cap. 16. n. 55. Quam v' non potuerit, non con-
didisse) quia. L

Cap. 19. n. 66. Deus fecit suorum esse propriè
principium) vniuersum. L. In impressa Corred.
habet: vniuersum. C. Macro.

Cap. 23. n. 73. Quamquam possumus vnde, v' illas)
vnde. L

Cap. 25. n. 83. Alienum, & statu suo extraneum)
status sui. L

Cap. 29. n. 103. Faciendo visibilem, & ita babi-
lem) & habitabilem. L

Cap. 31. n. 106. Quia inerat eis) Quia. L

Ibid. Intellegi poterant. Sed) Sed.

Cap. 32. n. 109. Scire esse qui vltro) Scire. L

Cap. 34. n. 122. Nihil potest ad similitudinem de
suo) alij. L

Cap. 37. n. 131. Vt fiat de bono melius. Quod)
Quod.

Ibid. Comparat Donum materię) Deum. L

Cap. 40. n. 139. Non totam eam fabricatam) fa-
briatam. L. Vt erat prius.

Cap. 44. n. 151. Vbi que esse, & vbi que adpare-
re) Vbi que, & vnde que apparere) L

Cap. 45. n. 155. Per quas operatus est, aique mo-
latus est) ea, que. L

Num. 157. Extendit celos) cœlum. L

Num. 158. Operatione Deus vniuersa constituit)
Operatione Dei vniuersa constituit. L

Ibid. Quæ illi non erant necessaria, ut adparendo)
si adparendo. L

Ibid. Adpropinquando profectus fuisset) perfe-
ctus. L

Num. 159. Ab institutione mundi v' factis eius
conspiciuntur) de. L

Ex Libro aduersus Valentinianos.

Cap. 1. n. 6. Cui & portas ante quinquenium
instituit) instituit. L

Num. 8. Tor spira) portarum) suspiria. Reti-
nendum ecnico nullo gratiore, etsi obscuriore
sententia: physica tamen, & vera. L

Num. 10. Configurantes, facili claritati) chari-
tati. L. 1. Corinth. 13.

Cap. 2. n. 15. Porro facies Dei expellat) spectat. L

Cap. 4. n. 28. Cuiusdam veteris opinionis femi-
ni acro colubroso viam delinuiat) Cuiusdam vete-
ris opinionis semitam nactus, Colobar) o viam
delinuiat. Eam postmodum Ptolomæus in-
trauit. L

Cap. 7. n. 50. Pronunciavit, elati stus nomine, &
elati, vel de lati. L

Num. 65. Quære mox) eum) monere. L

Cap. 8. num. 90. Audisti Fortunatam, & Hedo-
nem) Audis tu. L

Cap. 9. num. 97. Incontinentia sui sine coniugis
Phileti societate) Incontinentia sui, siue con-
iugis Phileti societate. L

Cap. 51. n. 123. Turpissimum pænem duorum ma-
sculorum) par. L

Num. 124. Concinnationem Atonum) Idest,
apertionem, refarcitionem, instaurationem,
compositionem. Vide Bud. Com. pag. 737.
738. vbi ex Euangelij, & Pauli locis *anastasis*
refarcire, componere, instaurare, in concor-
diam redigere, concinnare, significare osten-
dit. Quare in Tertulliano nihil immutandum,
& Pamelio danda venia, si non omnia diligen-
tius expendit mutando Consumationem. L

Cap. 12. n. 135. Pulcherrimum vniuersique flore-
bat) vniuersumque. L

Num. 142. Nestoris cocerum) Nestor hic ho-
mericus Iliade & non scriptor, neque gula
magister, vt adnotauit Pamelius; sed prudens
senex cyceona miscuit, parauitque rem escu-
lentam, & potabilem. Hanc cocerum latino
noimine appellauit Tertullianus. L

Cap. 14. n. 168. Relinquitur. Iteratur odor) in-
teritum.

Cap. 15. n. 195. Eodem gaudio, isu lumen effulsit)
Eo de gaudio, risu lumen effulsit. L

Cap. 16.

Cap. 16. n. 196. *discussit* ; sed quoties ridere)
discussisset quoties ridere . L
Num. 202. Atque *conformat* agnitionem) con-
format . L
Num. 212. *deposuit* seorsum in) materiz corpora-
lem) *definxit* . L
Num. 213. Ex incorporali passione *indita habi-*
litate) indidit hilaritatem .
Cap. 17. n. 216. Subavit intra & ipsa in illos)
se . L
Cap. 18. nu. 219. Sed spiritalis quidem non ita
potuit *attingere*) effingere . L
Cap. 24. n. 266. Adhuc *tamen tunc* aquis ante
segregatis) tantum quod . L
Cap. 26. n. 285. Volunt *illum prospicientias* ca-
rum) proficias . P. C. apud Iesum Proficium,
quod profectum projicitur .
Cap. 31. n. 351. Pleroma recipiuntur furtim . Si
ita est) Pleroma recipiuntur . Furtim , si ita est . L
Num. 358. Aliquem Onesimum *Æonem*) Id est,
seruum , ministrum : allusum est ad Philemo-
nis servum . L
Cap. 37. nu. 385. Accipe alia ingenia *cicuta-*
ria) Accipe alia ingenia *cercuriana* . Cer-
curus athena navis pergrandis . L
Cap. 39. n. 398. Atque ita *insolescentes* doctrine
Valentianorum) insolescentes . Ita de carne
Christi cap. 4. Insolesco usquam legi . L

Ex Libro de Anima .

Cap. 3. nu. 20. Omnia prescribit *propria utati-*
bis)) proprietatibus . L
Cap. 5. n. 62. Aristotelem fortasse . An extruen-
tur .) Aristotelem . Fortasse an extruuntur .
P. C.
Num. 76. Amore *cobarefuit* per detrimentum)
coarctescit . L
Cap. 6. n. 81. Vnde hæc *visio* incorporali anime)
vis . L
Vacua rei solida *propellere* . Sed) ? Sed .
Cap. 8. n. 103. Ceterum *est* inuisibilis anima)
est . L
Cap. 9. n. 108. Vt illud *trifarium distansium*) di-
stantium , vel distinctum . L
Cap. 11. n. 144. Traditorem *tandem* nondum)
tamen . L
Cap. 12. n. 155. Non ut *substantia* alium) sub-
stantia . L
Cap. 19. n. 253. Alicubi *adhætere cum innixa* ,
& *innixa*) cui innixa . L
Num. 354. Sine cornu , si quid attigerit , vitro
amabit .) Sine ceruo , si quid attigerit vitro
amabit . L
Cap. 23. n. 399. Per quod historias *atque mile-*
fias) æque milesias , vel easque milesias .
Cap. 24. n. 320. Nec villa demutatione tempo-
ris subest , nec eadem multitudinem) Nec villa
demutatione temporis subest , nec eadem in-
multitudine . L
Ibid. Non erit ad *vertendam* memoriam) euertere-
dam . L

Num. 313. Nec *hi* quidem omnes) *ij* . L
Cap. 35. n. 320. Sed & effuso iam partu) < L
Num. 328. Sicut *expiratione* novissime *duci*)
educi . L
Num. 330. At quanto *roborationis* exitus) robora-
tionis . L
Ibid. Ille quidem *vsque* confusiohilis vestris) de-
Num. 331. Cæca sacrocino) *id est* sacrocino ap-
pellant) *id est* sacrocino . L
Cap. 26. nu. 338. Et mortuum adhuc corpus :
vtique nequaquam) Et mortuum adhuc corpus
vtique ? Nequaquam .
Cap. 31. n. 379. Quia infans reuertatur . Qua-
le) ? Quale
Ibid. Carcentes *his* , per quæ *eadem* probarentur)
ijs per quæ *eadem* . L
Cap. 31. n. 383. Viderint thamni , licet & La-
pathi) Viderint Thamni , licet his clati . L
Num. 402. Conteris animam non eandem *si-*
milem , similem dicendo) < L
Cap. 33. nu. 406. Nihilominus iugulo *utraque*
confossis) ventreeque . L
Num. 407. Vt malit fame suæ ornamenta ,
quam *gaudent*) caude P. C.
Num. 408. Viro iusto *Otiaca*) Deici . L
Cap. 34. n. 412. Et se quidem *pingit* summum
patrem) finxit . L
Num. 413. Ab his perinde animo retentam) Ab
ijs per inuidiam retentam : sic Itrenus .
Cap. 38. n. 444. Nec ut ipse *gloriantur*) loci-
candus . L
Cap. 43. n. 473. Nunquam *succedere* quieti)
succedere . L
Num. 474. Probatores *valitudinem* , pacatores
operum) Prolatorem , vel Prorogatores . L
Cap. 14. n. 185. Diuortium *credetur* omnia
magis) crederet , vt . L
Ibid. & quidem ex forma *continuum*) continuæ . L
Ibid. Seu terri , adeo velut fulgure) Seu terri
à Deo velut fulgore . L

Cap. 47. n. 543. Porro *quam* non est ex arbitrio
somnia) quoniam . L
Cap. 16. n. 18. Complicari ætatis , *que cum* per
uxissent quæcum . L. id est , eum qua .
Num. 622. Et censet *inuenta* senectia pondera-
ta) inuenta senectia . L
Cap. 58. n. 652. Iusta dumtaxat , ac necessariæ
curiositatis *satisfacimus*) satisfacimus . L

Ex libro de Carne Christi .

Cap. 3. n. 27. Toto corporis pondere dimitti
desiderauit) desiderauerit . L
Cap. 4. n. 31. Describere vterum de die in diem
insolescentem) insolescentem . L
Cap. 5. n. 48. Aut aliud est Maria , quam homo-
Deus , *Marion* , *band aliter*) Deus Marconis
audi , aliter . L
Cap. 6. n. 54. Vt Angelus *quidem* illius Philume-
menes) quidam illi . L
Num. 57. Non natam dicentes *scilicet*) licet . L
Ibid.

Ibid. Quod, quia id quod.) Quoniam (quid id quod.) L

Cap. 8. n. 81. Pernitentiā admittit) admiscuerit. L

Cap. 9. n. 86. Quod de limo figuratum etiam) figuratum est, & iam

Cap. 11. n. 100. Si in carnem conuerfa) conuerfam. L

Cap. 13. n. 107. Solidata: sed singularitas tuta est) Solidata, & singularitas tota est. L

Num. 108. Quid anxia est, inquit) Et. L

Cap. 14. n. 118. Plane Prophetis aliquo v. gloriofior) modo. L

Ibid. Angelum fuisse dicatur) Angelus. L

Cap. 17. n. 138. Et tamen n. mihi vacet incurfus in Chriftum Adam ab Apostolis) Et tamen mihi vacet incurfus Adā, unde Chriftus Adam ab Apostolis. L

Cap. 20. n. 13. Propheta David ille) Propheta David. Ille. L

Num. 154. Ausultisti v. inquit, ex vtero) me. P.C

Num. 156. Pendentes exinde venis) Pendentes. L

Cap. 21. nu. 158. Vt caro non ex semine nata) carne procreuerit) < L

Num. 159. Caro ipfius est sola. Hæc autem) Propheta vox) Caro ipfius est. Sola hæc autem Propheta vox. L

Num. 160. Hoc nomen non debet caro extrane) extraneæ. L

Ex Libro de Refurrectione Carnis.

Cap. 1. n. 8. Pulsata salute, licet non adita veritate) salutem. L

Cap. 2. n. 21. Iam quoque modo volens, tamen non negant) velint. L

Num. 25. Pro caufarum incurfione preffricta) preffricta. L

Cap. 2. n. 31. Quæftiones suas siffant) instruant. L

Cap. 8. n. 83. Apud Chriftum Don inum parere debito tanto) par esse. L. pariare P.C.

Cap. 14. n. 112. Ex vtriusque substantiæ concrectione parere) parere. L

Cap. 16. nu. 121. Sed fœderis, vel Archigalli) Sed Thræcis, vel Galli. P.C.

Cap. 21. n. 162. Tam opera) Prophetia iaculata est) aperte. L

Cap. 31. n. 236. Sæpiſſimè cecidisset, v. manifestus est) v. L

Cap. 32. nu. 243. De alio piscis euoluitur) euomitur. L

Cap. 37. n. 170. Magis collauescit vtriusque propositionem) collauescit, idest, parefecit. L

Cap. 40. n. 224. Non vtiq. de die, ac die: vt supra. n. 281. renouari) renouari de die, ac die: vt supra. n. 281.

Num. 285. Per supergremium v. æternum gloriæ pondus) in supergremium. Itā aduers. Gnost. L

Cap. 46. n. 326. Nisi aliud penetret vbi est) illuc. L

Cap. 48. nu. 347. Non alias fir baptizmate corporal) hic. L

Cap. 60. n. 420. Non possit Licet) Non possit. Licet

Ex Libro 1. Aduers. Marcionem.

Cap. 2. nu. 25. Quem negare non potuit, idest, Creatorem) < L

Cap. 5. nu. 40. Bythum, & Sigen cam vsque ad triginta) tum. L

Cap. 7. n. 48. In medio autem Deos dijudicauit) dijudicabit.

Cap. 11. n. 64. Au alio proposito, & descendit) Annē. L

Num. 67. Quando etiam insigniora, & superbiora opera) superiora. P.C.

Cap. 85. n. 104. Ne qua adhuc illie vacent subtilius) subtilia. L

Cap. 16. n. 110. à Deo creatore deputandam) Deo creatori deputandam. L

Ibid. ex aridis, & facis; ex calidis, & frigidis) succidis. P.C.

Cap. 18. n. 120. Qui non cum non vtrò volentem) Qui modo. L

Cap. 19. n. 131. Statim, qui sapis plana res est. Præiudicat) Statimque satis plana res est. Præiudicat. L

Cap. 22. n. 153. Quid ni? qui per bonitatem) reuelari haberet, si qui fuisset.) Quid ni qui per bonitatem reuelari haberet, si qui fuisset? L

Num. 154. Non posse quia Deo, non licet) quidvis. L

Ibid. Hinc censetur, si agatur. Sic nec noluisse) videbitur) Hinc censetur, si agat: sic nec voluisse videbitur. P.C.

Cap. 23. n. 159. Rationem referri, scilicet, inuando alium, cui deficit prima non habentis) proprium) Rationem referri, cui deficit prima non habentis proprium. L

Ibid. exhibe re principalem rationem) ei. L

Cap. 24. n. 171. Quid erat perfectiæ bonitatis) Quid enim tam perfectæ caritatis. L

Num. 174. At nunc & febricitas o Marcionica) febricitates. L

Cap. 27. n. 190. Quid fiet peccatori cuique Dei illorum) respondent) Quid fiet peccatori, cuique die illo? Respondebunt. L

Cap. 28. n. 194. Proinde cum tantam, suæ sercinam) cur. L

Cap. 29. nu. 204. Iam verò semetem generis humani compefecit) totum) in. L

Ex Libro 2. Aduers. Marcionem.

Cap. 3. nu. 6. De arbitrio sensus sui pensantes Deum aliqui) pensant. L

Ibid. Idest, magnitudinis, quæ Deus dicitur) Idest, magnitudinem, quæ Deus dicitur. L

Num. 7. Ipse iunc Apostolus prospiciens heretica corda) Esaias iam tum. V.C.

Cap.

Cap. 5. n. 30. Ad formam Dei *spendens*, & arbitrij sui) resp. *spendens*. L.

Cap. 6. n. 36. Non fauente *institutionis*, non seruiente) *institutionis*. L.

Num. 37. Quia si *caperet* hoc iure) careret. L.

Num. 38. Qui aliter quam Deum deceret) Quia. L.

Num. 39. *Ream ostendit*, quod ipsa conuulsi) ostendit. L.

Cap. 7. n. 42. Et definis *quarere*) Vr. L.

Num. 44. Quod bene acceperat v ipse legi reus) vr. L.

Cap. 9. nu. 53. Non potest ita imaginem Dei *comparare*) *comparare*. P. C.

Cap. 10. nu. 62. Et dices: Hæc dicit Dominus Tu es *resignaculum*) Et dices cñ hæc dicit Dominus. Tñ *resignaculum*. L.

Num. 67. Læst hominem *electum* a Dei obsequio) *electum* ad Dei obsequium. L. *electum* a Dei obsequio. P. C.

Cap. 11. nu. 73. Itā si societas, & conspiratio bonitatis, atque iustitiæ separatione earum non potes *carere*) Itā si societas, & conspiratio bonitatis, atque iustitiæ separationem earum non potest *capere*. L.

Cap. 13. nu. 78. Qualem oportet Deum *velles* qualem *malles* expediret, sub) vel L. expediret? Sub.

Cap. 19. nu. 120. Ne *illi* momento vacarent) vilo. L.

Num. 126. Ad *deliberandas* animas eorum de morte) *deliberandas*. L.

Cap. 30. n. 129. Et tamen has iustitiæ renunciarent) Et tandem vasis istis renunciauerunt. L.

Cap. 22. nu. 146. Et abhi ait Deus *Æternus*) Eia. 40. 18. LXX. itā Fulgen. lib. 3. ad Tractum. L.

Num. 148. *vel etiam* *dillo* ordine suo offerat) ex edificio. L.

Cap. 24. n. 158. Patientem, & *plurimum*, misericordie) *plurimum*. est enim *misericordia*. L.

Cap. 25. n. 166. Pro rerum variantium sese *occurrit*) occurrit rei. Pro. occurrit fieri. P. C.

Cap. 27. nu. 188. *Et* exinde omni dispositioni *sux*) Et. L.

Ibid. Sicut apud *eam* scriptum est.) David. L.

Num. 191. Quid si non *cadem*, & in vestro) enim. L.

Num. 192. Et de *seruo* *sicut* *seruum*) scilicet. L.

Cap. 28. n. 196. Et *enim* *malum*, quæ Deus *nexus* passus est esse) onnem *malum*, quem. L.

Num. 198. Penitentiam dissimulationis *pristinam* fecit) *pristinam*. L.

Cap. 29. nu. 197. A Christo reformatus. Quo *repercutus*, & redditus potius, quam exclusus *præfertim* Deum tuum) A Christo reformatus, & repercutus, & redditus potius, quam exclusus, cum *præfertim* Deum tuum. L.

Ibid. Nam si ita est, *quoniam* eum) quomodo. P. C.

Num. 208. Qui res suas *abstuliores* in primordiis) *abstuliores*. L.

Ex Libro 3. Aduersus Marcionem.

Cap. 3. n. 9. Anzē operato, & non aliter *præfato*) nominatum. L.

Num. 10. Hoc *fidem eludens*) eliciet. Sic infra de Monog. corrigendum. L.

Cap. 4. nu. 12. *Et* quum maxime *reuiuicendi*) Et. L.

Cap. 5. n. 24. *Quum* etiam *hæreticorum* Apostolus.) *Ethnicorum*. L.

Cap. 6. nu. 27. Nec statim *in* *præiudicium* *sumendum*) < L.

Num. 33. Et *concludente* spiritum, & annunciantem) *concludente*. L.

Num. 34. Secundum *Annos* prophetam.) < L.

Cap. 7. nu. 51. Propter eundem *Deum* *conspiciunt*) Domini. L. Sic aduers. Ind. cap. vlt.

Cap. 8. n. 58. Per *mortem* *deuertiens* in terram) reuertentis. L.

Cap. 13. n. 89. Nisi nouitas aliqua monstruosa *iam* *dignum* *non* *fuisse*) iam signum L. supra aduers. Ind.

Cap. 14. n. 102. *Quis* enim v *ense* *operabitur*) ca. L.

Cap. 15. n. 107. Si quando *nunc* *græca* *catache-* *sis*) tunc. P. C.

Cap. 18. n. 127. De qua *nunc* maxime *queritur*) quum. L.

Cap. 22. n. 170. Separamini qui *Domini* *causam* *portatis*) *dominica* *vafa*. L.

Ibid. Et qui *creator* si *aduersarius* erat Christi) *Equid*. L.

Cap. 23. n. 181. Vsq. ad Vespasianum non *penitentiam* *intellexissent*) *penitentiam*. Tempus, scilicet, quod *præmiserat*. L.

Cap. 34. nu. 196. Strata *idem* a Christo, de quo *Amos*) via. L.

Ex Libro 4. Aduersus Marcionem.

Cap. 1. n. 4. Vel (quod magis *vsui* est dicere) in vsu. V. C.

Num. 5. *Egrediens* vt accepto eas *faciam*) Et quidem V. C.

Cap. 3. nu. 27. Etiam circa titulum *cæterorum* Apostolorum est) *cæterum*. P. C.

Cap. 4. n. 31. *Quam* *hæresum* *suam* a nostra *veritate* *deserit*) *deseruit*. L.

Num. 32. Sed & *præstant* ex his *multi*) *profuerunt*. L.

Num. 33. Si enim id Evangelium, quod Lucæ refertur (penes nos *viderimus*, an & penes Marcionem) Si enim Evangelium, quod Lucæ refertur penes nos (viderimus an & penes Marcionem). L.

Num. 36. Et *passum* *alterum* id *emendans*) *an-* *terius*. L.

Cap. 5. nu. 38. Quod & ab initio, v ab initio, quod ab Apostolis) id. L.

Num. 43. Nullis autem notum, vt non *se* *dama-* *natum*. c c

- natum.) etiam, vel eum co. L
 Num. 48. Iam & Luca integrum *integrum decurſiſſe*) integra decurrunt. L
 Cap. 7. nu. 59. *Et quid ergo ordinis fuerat*) Ee-
 quid. L
 Num. 65. Hoc age. Marcion aufer.) Hoc age
 Marcion. Aufer. L
 Num. 66. Non eſt v aufere panem filijs) bo-
 num. L
 Cap. 9. nu. 101. Chriſtum verò verbo ſolo, &
 hoc ſemel *ſunſſe*) funſtum. L
 Cap. 10. nu. 116. Quod nec Valentinus quidem
 fecit) nè. L
 Num. 118. Non admittent in inſaniam hæreti-
 cam) < L
 Cap. 11. nu. 126. Sed magis conceſſit tempori Io-
 annis, eam præſtans, vt temp'oris, vt temp'ori
 ſuo eam deſtinans, reieſturus alioquin eam, &
 deſtinurus æmulo eius, ſi non ipſius fuiſſet.
 Jamque teneo meum) Sed magis conceſſit
 temp'ori Ioannis eam præſtans ; vt temp'ori ſuo
 eam deſtinans, ſi non eius fuiſſet, tamque erat.
 Teneo meum. V. C.
 Cap. 12. nu. 150. *Quæ ſerent animæ omnia*) om-
 niu eſt enim *πῶς*. L
 Cap. 13. n. 160. Habes *ſenſum* euangelizantis)
 actum) L. factum P. C.
 Ibid. Et ſonum vocis, & auditum patris) pacis. L
 Num. 166. Hoc expectabat Pſalmus) Hos ſpe-
 ctabat Pſalmus. P. C.
 Num. 168. *videt* ignotos, & extraneos) Vi-
 dens. L
 Cap. 14. n. 179. Vt & ipſis egenis *ſolati*) ſola-
 tiis. P. C.
 Num. 190. *ſonate* eum, qui circumſcribit ani-
 mam ſuam) ſanctificate. V. C.
 Num. 191. Nam & *ſancti* ur penes nos) ſancti-
 ficatur. V. C.
 Cap. 16. n. 222. Et quidem tam *plene*, atque
perfecte) plenæ, atque perfectæ. L
 Ibid. Aut ſi mihi non permittebat, ipſe *præſtaret*)
 præſtare. L
 Num. 223. vtrumque oculum eſſoſſura, & om-
 nem dentem *excitatura*) excuſura. L
 Num. 224. In datogem partem habes) Datori
 imper atam. habes. L
 Num. 225. Ideſt, cura *ultrò* nè ſit) ultra. L
 Num. 230. Proinde & alij facere) nec. L
 Num. 232. Diſciplinæ à qua eognita) Diſcipli-
 na, qua cognita. L
 Ibid. Itaque Deus Marcionis, v quum maximè)
 & 6. L
 Cap. 17. n. 238. *Qui ſolatori* vtiq; pignus reſti-
 tuendum eſſe) ſoluturo. P. C.
 Num. 244. A quo nulla beneficia *præceſſerant*)
 præceſſerunt) L
 Num. 248. Nè tanti ſit de magiſtri regula exci-
 dere, *quam* Chriſtum) quanti. L
 Cap. 18. n. 257. *Qui neque unde ſperaret*) en-
 dem. L
 Cap. 19. n. 276. Hunc in *Indem* per ſentium.

- Saturninum.) Iudæa. L
 Cap. 21. n. 294. Nunquid vel hic edidit, cuius
 prohibet eos) Nunquid vel hic edidit cuius ?
 Prohibet eos. L
 Num. 301. In conſpectum ſentum *millibus* ho-
 minum)) < L
 Num. 302. Non poteſt non eum ſenſiſſe Chri-
 ſtum, niſi quem nouerat) Non poteſt nouum
 ſenſiſſe Chriſtum, niſi quem nouerat. Vel non
 poteſt non eum ſenſiſſe Chriſtum, quem noue-
 rat. L
 Num. 312. Non nouem menſum cruciati *deli-
 berati*) deliberatus: quaſi in vera trutina ſu-
 ſpenſus. L
 Cap. 22. n. 317. Sic in alienos demonſtrat illos)
 < L. Ironice. In edito enim pro in.
 Num. 339. Conſideraui opera tua, *exceidi mente*.
Quo magis & exceidi mente. Quando magis.
 P. C.
 Cap. 23. n. 354. Agnoſco iudicis ſeueritatem, è
 contrario Chriſti lenitatem increpantis, ean-
 dem animaduerſionem deſtinantes diſcipulos)
 Agnoſco iudicis ſeueritatem. E contrario Chri-
 ſti eandem animaduerſionem deſtantis diſci-
 pulis. Locis corruptus, vel mancus. L
 Cap. 24. n. 367. Per ciuitates abaudaturam *circu-
 ciens*) circumciens. L
 Num. 384. Et *eminentiſſima* cuiuſque beſtiæ no-
 mine) immaniffima. P. C.
 Num. 387. Ideſt, ſidei hanc *enacnationem*, & ſu-
 biſtentionem beſthiarum) Ideſt, hęc: hanc ero-
 gationem. L. Mare. ult.
 Cap. 25. n. 397. Offendit vnum *aliquem* ex om-
 nibus) aliquod. P. C.
 Num. 407. exagret ſublimior ſpei) ſpes. L
 Cap. 26. n. 429. Hoc, quod ſignificarent etiam
 modicum) quo. L
 Cap. 27. n. 437. Sæpè iam *ſinuimus* nullo modo
 potuiſſe) ſiximus. L
 Cap. 28. n. 456. *Itaque* dico vobis, hunc timete)
 ita. L
 Num. 464. *Quæ* autem paraſti *cuius* erunt)
 cui. L
 Cap. 29. n. 468. Tantum, quod *velato* quum ma-
 xime) reuelata. L
 Ibid. Nec de eis cogitarent) Nè. L
 Num. 475. Deum ſuum *intuens*) metuens.
 Cap. 30. n. 494. Vbiq; recognoſco v *exigere*)
 te. L
 Num. 495. Subſequitur. De ſequenti Subſequi-
 tur) De &c.
 Cap. 31. nu. 510. Quorum *ſpem* Iudæi gerunt)
 ſpeciem. L
 Num. 513. Certe iſtius vocationem in caeleſte
 conuiuium) < P. C.
 Cap. 33. n. 519. Dominicos debitores *diminuit*
 cautionibus) diminuit. L
 Num. 522. Vt vnde v magis probetur) vnde. L
 Cap. 34. n. 537. Et patrem tamen *geſtus* eum)
 teſtans. L
 Num. 543. Sicut & *Propheſia* auctoritate) Pro-
 phetæ. L
 Num.

Num. 547. Et adulteri figura iaculatus est) adulteri fulgura. P.C.

Num. 551. Quam Marcion v suo vindicari) Christo. P.C.

Num. 555. Ac candida quædam utriusque iudicii prospiciatur.) Et L. prospiciatur? L

Num. 556. Nec enim accepisset Petrus dicere.) accepisset Petrum. P.C.

Cap. 35. n. 559. Astima quale supplicium comminetur illi) ille. L

Num. 568. Cum aliter vtique Dominus per semetipsum operetur) Cum alter, vti Dominus, suæ per semetipsum operetur. L

Num. 573. Qui confident in monte Saniariz) confiderent. L

Cap. 36. n. 589. Qui quomodo ignoti habebantur) quoquomodo. L

Num. 591. At quin ne patientiam eius infamaretis, nec villam) At qui ne patientiam eius infamaretis, nec villam. P.C.

Cap. 39. nu. 640. Relicta pecunia seruis, quæ feneraretur) fenerarentur. L

Num. 643. Omne autem signum eius est res) rei. L

Ibid. Cuius conficiationes deputantur.) Cui. L

Cap. 40. n. 657. Qui mecum panem edit, leuabit in me plantam) leuauit. L

Num. 660. Prærium appetiati, vel bonigrati, & dederunt) < L

Cap. 42. n. 690. A militibus diuisum v, partim forte concessum) partim. L

Num. 692. Habe (alibi tui prædam) Habes. L

Num. 698. Denique si caro non fuisset, phantasma) fuit, sed. L

Cap. 43. n. 708. Si non is esset, qui existimatur) existimabatur. L

Ex Libro 5. Aduersus Marcionem.

Cap. 2. nu. 18. Hinc, & ideo dices, subtexuit) video. L

Cap. 3. n. 23. Et constabili desiderat. Quod si quando vultis iudaismi magis affines subintel-

ligi, quam nec Titum) Et constabili desiderabat, quos si quando vult iudaismi magis affines intelligi. Cum vero Titum. L

Num. 35. prædicandi munus subinet) obiret. L

Num. 39. Et deputatum est iustitiz) deputatus. L vt infra

Cap. 4. n. 44. Quod efficeret tempus impleri etiam implendum) aut iam. L

Num. 51. Et si ex parte conuersi) conuerit. L

Num. 53. Alium super omnem principatum.) Alterum. L

Cap. 5. n. 66. Et quia ignotus non potuit offendere) qua. L

Ibid. Et quia nescit irasci.) qua. L

Num. 67. Et quæ ad causam crucis pertinent stultitiam deputat) stultitiz deputat. L

Num. 73. Quod creatorem autem etiam vetera) vera. L

Num. 74. Quam vasculorum, & grabatorum purgatio) gabatarum. P.C. vt ad vasa pertineat.

Matth. 23

Cap. 6. n. 86. Et Deus instrumento, & Apostolus natur?) vitur? L

Cap. 7. n. 106. In quæ eadem committenda fornicatio) In quæ admittenda fornicatio. P.C.

Num. 115. Vnus esset Deus Pater. Ex quo omnia nobis, nisi cuius omnia?) Vnus esset Deus Pater, ex quo omnia i ex quo omnia nobis, nisi cuius omnia? L

Num. 120. Quæ retractata sunt quædam, & breuiter &c.) Quæ retractata sunt, quædam & breuiter. L

Cap. 9. n. 137. Qui rimet iam pronunciare, cuius magis Christus.) Qui rimet etiam, cuius nam Christus.

Num. 148. Hoc refurgit, quod cadit) cadit. P.C.

Ibid. Quando in Adam corpore mortificamur) Quomodo. L

Num. 143. Sed nec genui te edidisset Deus, nisi filio puero) vero P.C.

Num. 145. Ex vtro spiritus. Quod & in ipso hic accedit) Ex vtro spiritus, quod ex ipso. Hæc accedit. L

Num. 147. Sed v hic Pfalmus Salomoni canere diceatur) si. L

Cap. 10. n. 156. Id de corporis qualitate tractauit) Ideo. P.C.

Cap. 11. n. 183. Næ vtro possum) Nec vltra. Possum. L

Ibid. Piz mann erit v huius xui dominium) scilicet. L

Cap. 14. n. 193. Compendium mortis sed mutati consequentur) demutati consequantur. L

Num. 194. Ideo qui ostendit hoc melius esse) Ideoque. P.C.

Num. 197. Non enim poterit quod corpore admissum est, non corpore iudicari) vindicari. L

Cap. 13. n. 206. Piget de lege adhuc congregari, qui toties probauerim cessionem eius) Piget de lege adhuc congregari: Quotiens probaueram cessionem eius. L

Ibid. Et repromissam in Christum apud creatorem, quatenus & ipse) Et repromissam in Christum apud creatorem? quamuis & ipsa epistola. L

Num. 212. Quia & hu legem ignorat & natura) ignorant, natura. P.C.

Num. 213. Et Christum vindicabuntur adeo iudicio illo) à Deo. L

Ibid. Per quem hæc habent transigi Euangelium) qua. L

Num. 214. Apud ipsum, regnaucrat peccatum in morte) morte. L

Num. 223. Inquit legi ergo corpus Christi) per. P.C.

Num. 225. Per quem siquit delictum latere) latens. P.C.

Cap. 14. nu. 228. Quam vero tunc sic struxerit) vtrumque substruxerit. L

Ibid. Sed non ex femine de ftatu fimili, fed vera de cenfu ; non verò diffimilis) Sed non ex femine de ftatu fimilis, & vera de cenfu, non vera de fimili. L.

Ibid. Phantafma, qua hoc tantum eft) Phantafma, quia oftentum eft. L.

Num. 235. Vnde ita eruptio ?) enim. L.

Ibid. Patebant. Id eft, & fequentia.) Patebant de Hæz, vt fequentia. L.

Num. 237. Non retributionem iniuriæ permittit, fed inemptionem) < L.

Num. 238. Chrifti autem non eſt creatoris) & . L.

Cap. 15. nu. 243. *Luxuria* eſt turpidini quoque, & immunditiæ contraria) Lex vxoria. L.

Num. 246. Quas Prophetias veras nihil haberi ?) nihili. L.

Cap. 16. n. 252. Euangelio, quos ait poenam, luturos exitalem) Euangelio, poenam, quos ait luturos exitalem. L.

Num. 254. Cuius quis autem ex duobus quæro) Quifquis eſt. L.

Ibid. Propter hoc eris cſ inſtinctum fallaciæ) dabit. L.

Num. 255. Claiſum creatori ſubmittat) creatoris. L.

Cap. 17. nu. 260. Secundum boni exiſtimationem) & . L.

Num. 266. Magis hoc Apoſtolus ſciſi. Quis iſte ?) ſciſit ? L.

Num. 267. Sed & in Iudaifmo conuerſatus Apoſtolus, non omnia) fuerat Apoſtolus. Non quia. L.

Num. 272. Non Marturcine ; ſed Pontice) Vigor Catullum epigram. 13

Num. 274. De manibus hæretici præcedentis non miror, ſi ſyllabas ſubtrahit, quum paginas totas plerumque ſubducit) De manibus hæretici præcedentis non miror ſyllabas ſubtrahit, eum paginas totas plerumque ſubducit. L.

Cap. 18. n. 276. Qui omnia condidit, pronunciaſet) condidit. L.

Cap. 19. nu. 295. In omnem terram exiit ſonus & c.) exiit. L.

Num. 298. Quem eſſe neſciſit ?) neſciuit ? L.

Num. 299. Niſi quem offendere vult ipſa, aduerſus) vniuerſa ? Aduerſus. L.

Num. 302. Per inani ſeductione) Et. P. C.

Cap. 30. n. 310. Quidam verò & per ſermonis exiſtimationem) boni exiſtimationem diuidiam.

Num. 312. *non* ne hic Apoſtolus) Quia nec. L.

Quin nec. In editis.

Num. 314. Non enim *exaggerat* atrocitatem) exaggeraret. L.

Num. 319. Et in ipſa lege mortis in terram deiectum) < P. C.

Ibid. Deprehenſi in carne deputati habebunt) de nutati. L. demutari. In editis.

Ex Libro Adverſus Gnoſticos.

Cap. 1. n. 1. Tot venena, quot ingenia) & gene-

ra. P. C. ex Iſidoro.

Num. 8. Et *vagandi* beſtiæ calcem) virgendi, vt iſſia num. 10. L.

Num. 13. Nec amarum potio) Nec amara enim potio. L.

Cap. 3. n. 14. De bono Martyrij niſi debito prium) de. P. C.

Ibid. Quam de neceſſitate *diſcendum*) dicendum. L.

Num. 18. Non facietis vobis Deos aureos, & argenteos. Non facietis vobis ſecundum) hæc) Non facietis vobis Deos argenteos, & Deos aureos non facietis vobis. Secundum hæc. L.

Cap. 4. n. 33. Aut *quomodo* venerer præter vnicum) quocumque. L.

Num. 34. Par ſum illis, ſi illis manus dederò) niſi. L.

Cap. 5. num. 35. Huic plagæ in alium icum, conſideremus) nec. L.

Ibid. Malum enim Deum quis præſumpſerit) qui. L.

Num. 36. De communi aliqua militia certat) malitia. L.

Ibid. Deputabitur quantum morti idolatria) in. L.

Num. 38. Et ardore ſi potius macerando reſtingit) reſtingit. L.

Ibid. Amaris quibufque potionibus *colligat*) corripit. L.

Cap. 6. n. 39. Amavit quæ vocauerat in ſalutem) quos. L.

Num. 41. Qua nulla ſunt pœtia, nonnulla ſunt vulnera) nulla. L. Ideſt, non altimantur, licet ſint.

Ibid. Stipendia ciuica, imagines, ſtatuas) ciuitatem. L. vt infra.

Ibid. Plus victoriatum eſt, quam iniuriatum) Plus victoriatum eſt, quam iniuriatum. L.

Num. 45. Dei atrocitatem iudicabis. Sanguinem hominis Deus concepiſcit. Et) Dei atrocitatem iudicabis) Sanguinem hominis Deus concepiſcit ? Et. L.

Ibid. Si homo certam ſalutem) & . L.

Cap. 7. num. 51. Et *lario* in hodiernum Ioui) latrari. P. C.

Cap. 8. n. 54. Alienum ſanguinem inſiciaretur, i ſuo auſpicata) eſt. L.

Cap. 10. n. 66. De recepto diſpici ceperint) receptu. L. ſic infra.

Num. 68. Eadem iurgiis conſtanter probabat) Sed Deniurgis conſtanter probabit. L.

Num. 72. Ex *profuſione* ſuam fundat in terras) promiſſionem.

Num. 74. Vel negandum eſt, ne vbi alterum) nam. L.

Cap. 11. n. 84. At nunc, quia ipſa ſunt in rebus) quum. P. C.

Cap. 13. num. 105. Per ſupergræſſum in ſuper per æternum) Per ſupergræſſum in ſupergræſſum æternum. L.

Ex Libro *Adversus Praxean.*

Cap. 19. n. 179. Et licet aqua fontis *fluat* patia-
tur in fluvio) utique, vel zquē. L

Ex Libro de *Exhortatione Castitatis.*

- Cap. 1. n. 30. Die suo colligentur omnes *adulte-
re* fruges) adultæ. P.C
Cap. 3. n. 34. Millies *centies* centena millia) mil-
lia. L
Ibid. Consortibus (substantiæ patris, *quas*) quod. L
Cap. 5. num. 43. Aiunt *quidem* & Genesim) qui-
dam. P.C
Cap. 8. num. 54. *Hoc* si qui putaverit me) Hic. L
Ibid. Non ideo non *utitur*, & veritas) utetur. L
Num. 58. Et * *que* mandatus est à patre) ad. L
Cap. 10. n. 65. Habeat necesse est pater filium,
ut pater sit, & filius patrem ut filius sit.) Ut
pater sim, filium habeam necesse est & ut filius
sim patrem habeam. L
Ibid. Si habuero tunc) ? Tunc. L
Cap. 12. n. 74. Dum iuberet fieri per eum) Dum
iuberet eum, fieret per eum. L
Ibid. Tamen iniebat *hand* sibi iussurus) aut. L
Cap. 13. num. 75. A Deo affirmat, sed hic duos
Deos) A Deo affirmat: affirmat & hic duos
Deos. L
Num. 76. Qui erant in Christum, & spiritum.
Ipsum plus est) Qui erant in Christum, & Spi-
ritum Sanctum. Plus est. L
Cap. 15. n. 93. Et Iacobus suæ *irratione*, & amen-
tia) rationis. L. Id est, sine periculo rationis,
& sine amentia.
Cap. 16. n. 102.) Notandus in margine locus
Esaie. 40. num. 28. sic Phœbadius, Chrysto-
mus, Fulgentius.
Cap. 17. num. 105. Quia illi *proprie* exiit fœces)
propria exiit. L
Ibid. Quoniam multi *filij* dicuntur, & non sunt)
Dij. P.C
Cap. 19. n. 114. Utique præter *sophiam* * fuit)
non. V.C
Cap. 21. n. 126. Cum interrogaretur, quid de Iesu
contigeret) < P.C
Num. 128. Quod qui audit sermones meos)
Quod & qui audierit sermones meos. L
Num. 129. Quia filius hominis est) Quia. L
Cap. 23. num. 136. Quod nē semper exaudias.
Propter) Quod me semper exaudias, sed
propter. L
Num. 137. Ecce ex *abundantia* responder) abun-
danti. L
Num. 138. Et se cō Deo *esse* ad Deum vadere)
exiit. L
Ibid. Et Deus, inquit, *glorificavit* eum) glori-
ficabit. L
Cap. 15. n. 147. Quæ in finem Evangelij *perseve-
rant*) perseverat. L
Cap. 16. n. 155. Sed hæcenus Deus, *quia* ex ip-
sius) quia. L
Cap. 17. n. 163. Igitur sermo in carne *dum* &
de hoc) Denique. L
Num. 169. Quia quod in carne natum est)
de. L

- Cap. 1. n. 2. Quamquam & huiusmodi cum fi-
de) de. L
Cap. 2. n. 14. Sed materiam *voluntatis* submini-
stravit) voluntati. L
Cap. 3. n. 15. Quæ enim *manifestæ*, scimus om-
nes) in manifesto. L
Num. 16. Ex parte * delinquis non tamen pro-
mereris) non. L
Ibid. Didicimus non potiorē à potiori *sciendi*
rescindi. L
Num. 19. Vnum oculum non habere, *quam* &
bonum) quia nec. L
Cap. 5. n. 27. Et primam Dei *voluntatem* sanxe-
runt) Et prima Dei voluntate. L
Num. 28. Nec duo in vnam carnem. Tunc erunt
si coniunctio) Nam duo in vna carne tunc
erunt, si coniunctio. L
Num. 29. Vnus matrimonij * tam secundum
generis fundamentum) legem. L
Cap. 6. num. 34. Ut tempore suo cedat *sylium*)
illam. L
Num. 35. Arque decretum *posse* pristinis præ-
ualere) postera. L
Cap. 7. n. 37. Plenius, atque *strictius* præscribitur
vnius matrimonij esse oportere, quos ad-
legi liceat in ordinem) Plenius, atque strictius
præscribitur, vnus matrimonij oportere,
adlegi in ordinem. L
Num. 40. Vbi necesse est, habeas oportet etiam
disciplinam Sacerdotis *necesse* se habere ius)
Vbi necesse est, habeas oportet etiam discipli-
nam Sacerdotis, vbi necesse est habere ius. L
Ibid. Quæ eo facto *communicatur* actione Sacerdo-
tis) excommunicatur. L
Cap. 10. n. 51. Quam alius alium se homo sen-
tiar.) Quam alium se homo sentiet. P.C
Ibid. Si orationem facit ad Dominum *improprie* est
ecelo) in prop. L
Cap. 11. num. 56. Quot *illas* oratione comme-
morat) illa. L
Cap. 12. num. 58. Ut ergo *quis* repetit matrimo-
nium) quid. L Pro ut quid ergo.
Ibid. Ipso Apostolo festinante ad Dominum * in
perfectionibus) Hic, ut constet, defunct mul-
ta. L
Ibid. Postremo vsurus *morte* relinquendis filiis)
si forte. L
Num. 61. Si *nolis* si uxorem de tua conscientia
impleueris) Si nolis vxorem P.C.
Num. 62. Puto nobis non licere nascentem nece-
re, quam & natum) rām. L
Cap. 3. num. 64. Et si *aspicias* iniuriam est) au-
spicis. L
Num. 65. Nam *duo* ipsi Pontifici iterare matri-
monia non licet) quod. L
Ibid. Quod monogamiz gloria est) < L
Num. 71.

Num. 71. Inuenit Dicit olus post luxuriam *caftitatis* (eruditionem) cafutatem. L

Ibid. Id bonum miferi, quàm viuendo feparari) Id bonum iuftri, quàm viuenti feparari. L

Num. 72. Quare igitur, & quæ in Ecclefia ordinari in Ecclefia folent) < L

Ex libro de Monogamia.

Cap. 2. n. 10. Fidem dicente pro eis integritate,) eliciente. L. Sic tufta aduerf. Marc. ub. 3. num. 10.

Cap. 3. n. 15. Si tamen difcedas à comparatione mali *terrigine*) < L

Cap. 5. n. 29. Non poffis finè monogamiz profefione *de fere*) referre. L

Cap. 8. num. 61. Tunc de cæteris argumentis) Tum. L

Cap. 10. n. 77. Quanto iam indignius *fi* quia non meruit) < L

Ex Libro de Fuga in perfecutione.

Cap. 1. n. 8. Sed non statim hæc fententia v cæteris retractauerimus) de. L

Num. 16. Nifi in tempore perfecutionis? Ecclefia in artonito est) Nifi cum in tempore perfecutionis Ecclefia in artonito est? L

Cap. 2. n. 20. Si *quod* iniquitas à Deo non est) quoniam. L

Cap. 3. n. 31. Noftre autem paci *quod* est bellum) quid. L

Ibid. Aut vitam auferunt, aut mortem) afferunt. L

Cap. 4. num. 36. Sicut duplex ratio *dependit*) defendit. V. C

Cap. 5. n. 39. Sicut fugientes *educere* in medium) reducere. V. C

Cap. 6. num. 44. *Quo* per totum orbem prædicamus) Qua. L. intra lin. 1.

Ibid. Ve ergo *periclitetur* prædicatione) perficere. L

Ibid. Non propter eludendum periculum *proprio* nomine) pro. L

Num. 46. Neque enim *quasi tacite* in aliquam ciuitatem) tacitis. L

Ibid. Donec replerent *doctrinam suam*) doctrina sua. L

Num. 48. Et fugerent de ciuitate in ciuitatem) Nec. P. C

Cap. 10. n. 74. Pulchrior est miles in pugna prælio amiffus) < L

Cap. 11. n. 82. Detinebuntur illi miffionis fuz mercedes fuz in compenfatione) Detinebuntur illi miffionis fuz mercedes, vel in compenfationem. L. 30. cap. 4. & 6.

Num. 83. Verum & difperfum gregem faciant) quod. L

Cap. 12. n. 86. Quam indignum, & *dispositionis* eius) dispositione. L

Num. 90. Quis tamen *abnegatorem* spernat?) ab negatore rem. L

Num. 91. Cum das, vtique nè tradaris voluiffi. Non traditus autem, traduci habebas) Cum das. vtique nè tradaris, voluiffi: non traditus autem, ne traduci habebas. L. Afficit, non quærit.

Num. 92. Dum nolo traduci, quod fum,) confellus id esse, quod) fum. L

Num. 94. Ab apice regnorum, & imperiorum,) vtique à Deo difpofito ftatu) Aspice regnorum, & imperiorum vtique à Deo difpofitum ftatum. P. C. & V. C

Num. 96. Sanguine empti, (fanguine *numerati*) inuenerunt. L. 10. cap. 6.

Cap. 13. n. 100. Porro qui *incutus* non petit) concutit. P. C. & L

Ibid. De reatu *trajax*, & inimicum) De reatu. Vl-cilcar &c. L

Ibid. Omnia iam nunc dominicarum fuz sunt & caufæ, & regulæ termini, non innituntur, nec ad omnia fpectant) Omnium iam nunc dominicarum fententiarum funt & caufæ, & regulæ termini: non innituntur enim, nec ad omnia fpectant. L

Ibid. Atque adeo omni petenti dari iubet) Atqui. L

Ibid. Debetet de Mann onæ *bonis*) nomini-bus. L

Ibid. Si nobis id dominica ratione *conterrent*) de. L

Ibid. Quafi & fugere *scriptum* permittat) Scriptura. L

Ex Libro de leiunys aduerfus Pſychicos.

Cap. 7. n. 40. Et Allophyli *prælio* admonebant) prælium. L

Cap. 8. num. 46. Reddimus & cætera ad nouum enim nunc documenta *propteramus*. Reddidimus vetera; ad noua nunc documenta *propteramus*. L

Cap. 9. num. 54. Sicut Daniel in lacum leonum *effuſcenti*) Danieli in lacu. L

Num. 57. Dignam Deo fuafit, *quam* ex neceffitate difluafit) quum. L

Cap. 10. n. 64. In nonam obferuandi *require*) requiro. L

Num. 65. Et tamen puto, fufcioribus repercuc-tens) Sed. L

Cap. 11. num. 70. Legem in *pofterum facit*) sancit. L

Num. 71. Illa poterunt retractare, aut & illa reculare, debebunt extert ita fufcipere neceffarie) Illa poterunt retractare, aut & illa reculare debuerunt, aut exterta ita fufcipere neceffarie. L

Num. 72. Num & Antichrifti *erga Deum* aduerfum noſtrum) < L

Cap. 12. nu. 75. E custodia *ebuffus* nihil habens carnis) obfus L. vide Nonium.

Ibid.

Ibid. Et ipsa, quæ iam sæpe ieiunans) tam. P.C.
Num. 76. Atque ita de hoc iam extortus) < L.
Cap. 13. n. 78. Officium facere Domino, sic indicare illius est) sicut. L.

Cap. 15. n. 89. Sed de providentia Spiritus Sanctus prædamus) Sancti. P.C.

Cap. 16. n. 97. Ob hæc signa & sanctificatione, inuitatus) ad sanctificationem. L.

Num. 101. Balnea, & tabernacula in nonam, vsque clauduntur) tabern. P.C.

Cap. 17. nu. 106. Non utique v substantia carnis) in. L.

Num. 107. Sed aduersus mundi potestates) mundipotentes. L.

Ex libro de Pudicitia.

Cap. 1. nu. 2. Vt non eius ratio, sed moderatio libidinum.) euitatio. P.C.

Num. 4. Ex utroque testamento & coacta.) < L.

Num. 9. At enim me non magis dedecorabit inutilis leuitas) utilis. P.C.

Num. 13. Dum nec secundas quidem posse fidem) ne. L.

Cap. 2. nu. 21. Dimittis autem, vt dimittatur tibi à Deo delicta mandantur) Dimitti autem, vt dimittantur tibi à Deo delicta mandantur. P.C.

Num. 13. Et dabitur vita ei, quia non ad mortem) qui. L.

Ibid. Irremissibili & superest.) < L.

Cap. 3. n. 24. Ergo omnis veniam consequatur, ne frustra agatur) consequatur.

Ibid. A quibus pacem humanam consequitur, v quantum autem ad nos) frustra agitur. P.C.

Num. 26. Et redit pliusquam negotiata, compassionem, scilicet) Precibusque negotiata, compassionem elicit. L. Locus amplius considerandus.

Cap. 4. n. 27. An ea sint, quæ veniam ab omnibus consequi possint) hominibus. L.

Num. 28. Nec enim interest nuptam alienam, an viduam quis incurset) dum non suam famulam. Sicut) < P.C. suam; sicut &c. P.C.

Ibid. 6. An in turribus pudicitia trucidetur) curribus. L.

Num. 29. Iudicari periclitantur. Nec inde confertur) Iudicari periclitabitur, ne inde confertur. L.

Cap. 5. n. 32. Nullum aliud in talibus titulis firmandis, monendisque) muniendisque. L.

Num. 34. Onerauit itaque meretricem) Honoraui. L.

Ibid. Si qua vox fuerit reclamabunt.) vis. P.C.

Ibid. Illi de medio emicanti adolamur) adunamur. L.

Num. 35. Sclunt luci mei, & mei montes.) < L.

Ibid. Procuremus. Ego quoque homicidium non nunquam meretricis elaboro) Procurem. P.C. meretricis laboro. P.C.

Num. 37. Quod pellicanus viciscat, quod ritualitates defuncti, quod custodes, quod delatores, quod confusos auferam. Sciunt etiam obfetricæ quod adulteri conceptus trucidantur) Quot. L. Sic in omnibus.

Cap. 6. n. 39. Planè v si ostendas) L.

Ibid. Ianuam penitentiae expandas) pandas. L.

Num. 41. Et populum ipsum totiens reum istorum, totiens inuenimus) quotiens. L.

Num. 48. Sed amarum aliquid inde gustaret.) < L.

Cap. 7. n. 55. In verbum ancipitis negotiationis impigit) negationis. L.

Num. 58. Quibus exquisitis non lucernæ spiculo lumine) < L.

Cap. 8. n. 66. Sic & heretici easdem parabolas, quod volunt, tribuant.) trahunt. L.

Cap. 9. n. 73. Quorum sacra Iudaica disciplina depellit) mensam. L.

Num. 75. Vbi nec illi compos esset vitalis esca) esca. P.C.

Cap. 10. n. 82. Nimirum Dominus ingratis benignus magis, quam ignaris) gnaris. L. ve in oppositis ludat.

Num. 83. Sed hoc volunt Psychici, vt Deus influxus iudicij iussit. L.

Num. 85. At ego eius pastoris scripturam haurio, qui non potest frangi) quæ. L.

Cap. 13. n. 101. Et benedixit Papa concionariis, & in parabola omnis captiuas quæris tuas) ne rursus) < L.

Cap. 14. n. 121. De quali contra supercilio pronuntiare) Vide quasi. L.

Num. 118. Vtique ad Dominum, quomodo auferatur de medio eorum) Vtique ad Dominum, vt quoquo modo auferatur de medio eorum. L.

Num. 120. Quod captiuum esset immundicia) Quod corruptiuum esset, & immunditia. L.

Cap. 15. n. 125. Sed & sceleris manifestum damnauerit.) prædamauerit. L.

Num. 126. Immunditiam gurgis maram eradis.) malum. L. Id est, fornicatorem Satanæ.

Cap. 16. n. 133. Deus & hunc, & illos conficit) conficit. L.

Ibid. corpus autem non fornicationi, sed Deo) Domino. L.

Ibid. Dominus corpori & sermo) Et Dominus corpori & sermo. L.

Num. 135. Aufert v tibi, & Christo, sicut dispoſuerat aduersus te. P.C. addicit. P.C.

Ibid. Glorificate, & tollite Dominum in corpore vestro) Deum. L.

Ibidem. Quia præſt. nubere, quam vri) præſt. L.

Ibid. Non erit concupiscentia eius) vret. L.

Ibid. Sic vult non poter præter sollicitudinem degere) < L.

Ibid. Quomodo placeant coniugio) coniugi. L.

Cap. 17. nu. 141. Nemo potest post Christum mortuus) qui post. L. per. In editione.

- Cap. 18. n. 148. Et additionem omnis impudicitiae. Et ad indictionem. Omnis pudicitiae. L. Num. 150. Item ad illi per *castum* Hsiam. L. Ibid. Et in eundem ne *teuerius* attingit. L.
- Num. 151. Hoc de Ecclesia male agentium. L. Odini Ecclesiam malignantium. L.
- Num. 156. Exinde, scilicet, sine ruga *veritatis*, ut virgo vanitatis. L.
- Ibid. Quid si & hic respondere concipias. Quod. L.
- Ibid. Si ita esse competisset demonstrationem sui etiam post fidem lapsi. Si ita competisset demonstrationem suis etiam post fidem lapsi. Locum nunc corruptus. L.
- Ibid. Quoniam vsque, & sub conditione damnaisset. aut. L.
- Cap. 19. n. 162. Vtroque *hemine* purgatus) nomine. L.
- Num. 166. Ut quae iam delicto mundaret) a. L.
- Num. 168. In qua nos sensus ad admonitionem castimoniz) quo. L.
- Cap. 20. n. 174. Omne sacrilegium *impudicitiae* sine ulla restitutionis) impudicitiae. L.
- Ibid. Volo tamen ex *redundantia* alicuius) redundanti. L.
- Num. 177. Rursus *reuoari* in poenitentiam) renouari. L.
- Num. 181. De pristinis *causis* aliquid, & maculis) causis. L.
- Cap. 21. nu. 183. Potestas adsignat seorsum, quod potestas, spiritus autem Deus. Quid autem docebat) potestas assignat: sed rursus quid potestas) spiritus. Spiritus autem Deus est. Quid autem docebat) L.
- Ibid. Hoc solius *ipsum* est) Spiritus. L.
- Num. 191. *Ecclesia* ab auctore, & consecratore censetur) Ecclesia.
- Cap. 22. nu. 192. Ut quisque ex *confessione* vincula induit) confessione. L.
- Ibid. Quam qui *Ecclesiam* perdidit) Ecclesia. P. C.
- Ibid. Quis martyr seculi in *oeola denarij*) donarijs. L.
- Ibid. Puta sub gladio iam *capite* librato) capiti. L.
- Ibid. Puta in spire iam *leone* concessio) leoni. L.
- Num. 194. Ingeramusque in sinum) Ingeramusque in sinum. L.
- Num. 195. At *quoniam* nulla tam fortis caro.) Atqui. L.
- Ad Iacobi Pamelij Anotationes n. 175. Quae collegisti in Cypriani Indice non sunt a Cypriano citata; sed ab ijs, quorum scripta post Cypriani opera reiecta, communis doctorum, sententia notha iudicauit. L.
- Cap. 4. n. 20. Nisi a bono Deo *recessisset*) recessisset. L. Graeca forma.
- Cap. 8. n. 79. Non sunt *renbrofosa* sed *vigenti*) si lucent. L.
- Cap. 10. nu. 50. Dum ex Maria nihil accepit, nec non nobis) neque. L.
- Cap. 12. n. 63. Dum ab ijs dilectus homo nudus *aderitur*) aderitur. L.
- Cap. 13. n. 66. Et *quia* caro factus est) quia. L.
- Ibid. Et *quia* verbum Dei) quia. L.
- Num. 68. omnia per ipsum, & merito) Deus) L.
- Cap. 16. nu. 82. Nisi quoniam) *resurrectionem* rursus inditum) ex resurrectione. L.
- Cap. 17. num. 85. Hoc se suis viribus *exercent*) exercent. L.
- Ibid. In gloriam Dei patris *succurre*) sui curare. L.
- Cap. 20. nu. 93. Sermonem in loco non esse deductum) illo. L.
- Ibid. Aduersus diuinitatem non potuit se *exerere*. Frangitur & c.) exercere. L.
- Cap. 22. num. 98. Quoniam ad personarum distinctionem pertinet, varietas) Quoniam ad personarum distinctionem pertinet, quantum vel ad concordiam in vna fide, & sententia pertinet, vnum ambo sunt. L. Sic videtur locus implendus, alioqui mancus. L.
- Cap. 24. n. 105. Et omnis, qui *viuet*, & credit in me) viuit. L.
- Cap. 26. n. 116. Ex quo etiam Deus confirmatur *Deum* esse) L.
- Cap. 29. n. 129. Sed per resurrectionem Christi contributus) possi. L.
- Cap. 30. n. 137. Et hoc ergo credamus *siquidem* fidelissimum) scilicet. L.
- Cap. 31. n. 142. Si enim natus non fuisset innatus) Si enim innatus fuisset. L.
- Ibid. Duos *facere* innatos, & ideo duos *facere* Deos) facere. L. facere. L.
- Num. 144. Filius autem ceterorum omnium, Deus fit) Dominus. L. ad Philip. c. 2. n. 10.

De Cabis Iudaicis.

- Cap. 1. nu. 2. Quid enim me aliud faciat *liberorem*) hilariorem) Aliis
- Cap. 2. n. 5. Et spiritualis illatio *remittatur*) accitetur. L.
- Cap. 3. nu. 9. In ore semper habeant quasi cibum *praecepta* diuina vngulam fidem) In ore habeant, quasi cibum quandam, praeccepta diuina: vngulam findant. P. C.
- Num. 10. Accusat *reformatos* in feminam viros) deformatos. L.
- Cap. 6. nu. 20. Ceterum nihil ita *temperantiam* coërcuit) tam temperantiam. L.
- Num. 21. Ut & *ieiunij* matutino tempore bibant) ieiunij. L. Ita iam pridem eniendarum.
- Ibid. Quorum *quisque* salutar non osculum dat) quisque. O & Frob.

Obfer-

Ex libro de Trinitate.

- Cap. 1. n. 7. In esse malum in fructu arboris *diceretur*) doceretur. L.
- Cap. 3. n. 17. Templum non capit, *quoniam* mundus non capit) quem. L.

In Optatum Mileuit cum Annot. Bald. 209

Observationes, Coniecturae, & Correctiones in Optatum Mileuitanum, cum

Annotationibus Francisci Baldolini.

Ediſio Parisiæ apud Michaelē Senoniam 1569.

Ad Lectorem Epistolæ

Inciſi in S. Auguſtini epiſt. 168. qui *Mileum* optatum vocat) Mileum, vel Mileum. forte legendum, Prolomeus poſt Curam collocaſe. *Mileum*; lib. 4. cap. 3. quod forte *Mileum* ſic. L.

Ex lib. 1. Nec minus aſtutus; ſed ſimplices fuerunt mentes) &c. L.

Nec male imponendo omnibus *capitis* manum) *capitis*. L.

Et aditus intercludunt, & conſeſſum vitant) conſeſſum. L.

Vt inter aliqua, quæ ad nos non pertinent) Tu. L.

Sexto de inconfideratis præſumptionibus) Sex libros tantum agnoſcit ſuos. L.

Vnum in traditione, alterum, in *chiſmate*) ſchiſmate. L.

Victor Garbientis, Felix à *Rotario*) Rotaria. L.

De diſpoſitione agitur & in Africa) < L.

Mittentes vbiq; litteras *liore* dicante conſcripſas) liore. L.

Merocles à Mediſplano, Florianus à *Caſena*) Sena; ita infra.

Euandrus ab *Pyſino*) Voſino. L.

Devita Felices *Auſungitani*) Aputingitani. L.

Ex lib. 2. Nifi forte, qui vobis ſpeciale ſancitatem) Sic ita Tertullianus paſſim, nec aliud vitur. L.

Et per tot innumrabiles inſulas) memorabiles. Alias.

Quid mendacem videre vultis Spiritum Sanctum) Quin; abſque punſio interrogatio. L.

Petro primo cæcedram episcopalem eſſe collatam) collocaſſe ita infra. L.

Præſumptionibus, & audacijs *ſacrilegio* militatis) ſacrilegi, vel ſacrilegijs. L.

Qui ducit ad ſe Angelum) apud. F.

Ad fontem verum aperire non poſſunt) adire. F.

Quos, ſi meminiſ, in primo libro demonſtraui- mus) meminiſti. L.

Hoc eodem tempore duces, & principes veſtros merita reſegauerant ſua) Quod ſi verum eſt; multo antè Conſtantinj imperium; Donatum; apparuiſſe, librorumq; traditionem factam; fuiſſe credendum eſt; cum ſub Conſtantino Magno duces; & principes Donatiſtarum reſegati eſſent. L.

Diabolus morebat in templis, vos in regionibus) Videtur hic Aliquum Conſtantini imperij tem-

pus deſſe; nam quæ de Conſtantino narrataſ, hæcenus ſunt, ad primum neceſſario videntur referri. L.

Et in Deo, quod beue voluerit currere) eo. L.

Denique vel cum Deo iubente) cum vel. L.

In corde laoris acniſſis nouaculis vſtras) co- te. L.

Ex lib. 3. Et ab hominibus ſibi ſuperior videbatur) < L.

Quod deſectum huius vocis inſereret) effectum. L.

Et qui pro præſtitiſ ſuis rogari meruerant) ut.

Qui cum de Sina Monte deſcenderet propè) pro- peret. L.

Quadrageſta, & quadringentos occidit) Qua- dringentes quinquageſta, vt infra.

Quorum nominibus Maerium *criminatoris*) crimi- natoris. F.

Et quia ad ſacra ſacrilega venire non poterat) qui. L.

Sed ero xramentum tinniens in d'fero) Additum ab Optato verbis Apoſtoli, vt cauſa ſue ſer- uat. L.

At nunquid eſt alter Redemptor) Aut. L.

Exm. qui à nobis, vel à vobis, in nomine noſtro) non. L.

Ex lib. 4. Nam & vos ipſi aliqui in perſuſoria ſalutatione) alicui. L.

Aut de inuoluto gremio, aut de aliquibus rebus) etiam. F.

Quoniam nunc tempus eſt inueniſti diſcendi) < L.

deo perennis maiestas exundat) In Deo. L.

Præſtigijs quibuldam ad innidiam colligerat) colligeret. L.

Ex lib. 5. Ex hac diſpoſitione quarto libro non videtur locus dari; quare cum tertio iungendum; puro, & hic non quintus; ſed quartus præno- taudus, vt omnes libri ſcx, non ſeptem ſint,

vt Hieronymus adnotauit, & exemplaria multa non plures habent, quàm ſcx, vt neceſſitate decum coactus eſt fateti Franciſcus Baldui- nus infra in Scholijs lib. 7. Vide etiam ſupra.

lib. 1. vbi libro quinto polleſcitur quæſtionem de baptiſmo tractare. L.

Replere videtis. Extra hæreticorum baptiſma- ta) Aut locus mancus omnino eſt, aut leſio corrupta; quæ tamen reſtitui forte ſic poſſet.

Replere vederetis, irâ vt hæreticorum bap- tiſma.

Semel enim factum ſernat ſalutem) Iſte locus abundat, quare legendum. Semel enim factum ſeruatur; vel, vt reſpondeat alteri membro:

Semel enim factum aſſert ſalutem. L.

Cui facinori & v præſenti ſæculo, & futuro) In. L.

Et vocabar Dominus) vacabat. L.

Vos nobiſcum commiſiſti ſitis) cum miniſtri.

Dum conſellione vellus candidum) conſellione. F.

Ad quem cum mulier illa veniret, cui filia erat mortua) Hanc mulieris hitoriam in Euange- lio non inueni. L.

Ex lib. 6. Si liuoris iudicio non vobis fordidi videbamur nos. L.

Quid, quod si sic coniueraftis) < L.

Communicando toto orbi terrarum) toti. L.

Quia furtiuas vobiscum non legimus lectiones vult negare vos alienas lectiones) Hic aliquid videtur deesse. L.

A quo eum quæreretur, quid de Virginiis præciperet) De quo. L.

Nec impedimento est voluntati) volentibus. L.

Salsa aqua & spargi præceptus) aspergi. L.

Post quod ad vos deputi sunt) quam. L.

Alias aues claufas portat in cauca vifera) vifcata. L.

Vt decipi autum volantium simplicitas possit) viuarum. V. G.

Ex lib. 7. Vltro inuenimus de reatu confilium) inueniunt. L.

Denique hoc delictum, quod quasi capitale) contra. L.

Sic lex à Deo perf. (ita est) profecta. L.

Aut poma, quæ de arbore salua radice carpuntur) < L.

Denique Moyfes post tabulas sparsam legem, & comminatum non damnari meruiffet) Denique Moyfes post tabulas sparsas, legemque comminatum non damnari meruit. L.

Et loqui cum Deo iterum meruit, & secundum legem) secundum. L.

Non vt ostenderetur leue fuisse illud) Nisi. L.

Lex in Deo sana fuit, & postquam ab homine cum tabulis lapideis facta est) Lex in Deo sana fuit etiam postquam ab homine cum tabulis lapideis fracta est. L.

Qui ad ferendam dixerant) Qui adferendam dixerat. Alias.

Pro qualitate temporis frigidi aridam habuiffet ardentem) arulam. L.

Eccē nec Deus iratus est, nec qui arcebat, perit) arferat, perijt. L.

Et promiffit legem iam non immutabilem) immutabilem. L.

Dicit Dominus dans, v leges meas) dabo. L.

Quamquam & si illorum vnitas fieret) illi vt. L.

Nihil minus est de lege docere, & docere cupientibus) doceri. L.

Quasi non damnantur aliqui negligentes) Quare. L.

Qui ab alijs temporibus estis) de. L.

Causa dicti rationem in quarto libro manifestius explicauimus.) In quarto nihil tale legere memini, sed in secundo aliqua. L.

Quis in vna pluvia, hoc est, in baptifmate nutritus) Quasi. L.

Si eorum temporibus contingeret, & vnitas fieret) vt. L.

Remanfit oleum tale esse, quale & natum est) deesse. L.

Annotationes Francisci Baldini.

In lib. 1. Sanē Hieronymus in Catalogo scribit Cyprianum passum, & mortuum esse sub Valeriano, & Gallieno Imp. persecutione octaua) Si verifimile est, Anulinum, qui Conf. fuit an. Domini 255. in Africam Proconf. missum. Certe ante an. 296. non est exierata in ea persecutio, & traditio librorum. Is enim Proconf. scribitur in vita S. Saturnini 11 Februarij. L.

Quod antē sacram communionem os cuiusdam mortui osculata esset) Que antē spiritalem cibum, & potum os nescio cuius Martyris, si tamen Martyris. Hæc sunt verba Optati, in quibus notandum est libare, non osculari dixisse. L.

Cum Constantinus cum Maxentij caesi obruncato capite in Africam ad Annulinum Proconsulem misisset suum edictum) Anulinus, vel Annallinus, vel Annallinus, vel Anolennus, vel Anylanus, vel Anulinus, si is idem est, qui Proconf. Africae, & Senator à Constantino honoratissimæ appellatur. Videndum est an is iterum idem sit, qui an. Domini 295. Conf. fuit. Atque Annelinus appellatur, Considerandum quoque est an ex eo genere sit, ex cuius libero Blacketiam vnatus dicitur. Is enim Anylinus, & Anulinus scribitur nobilis Senator ab Eutropio. Hinc eodē Annulinum Proconsulem Africanæ reuile verifimile admodum est, aut alio generis eiusdem. L.

Afina, existimo legendum esse à Cesena) Sena potius, vt Senogalliam significet: ita tunc dicam. L.

Ergo si Episcopis lapsis in hæresim, posteaque penitentibus pax daretur impositione manuum, non erant, si in suo gradu manerent, iterum ordinandi, propterea que non erat iterum ijs ea manus imponenda: nam prior ordinatio sufficiebat) Vide, Vir doctus, & diligens, quam turpiter labatur in luce: lege Leonem I. in epistola ad Rusticum Narbon. & habetur dist. 50. can. Alienum est. L.

Atque nondum erat natum nomen Arianorum, quo tempore primum coijt Synodus Arelarensis, de qua querimus) Vide diligentius de tota re Augustinum de hæresib. cap. 47. & Arelarensē Concilium 2. cap. 17. L.

In lib. 2. Sed admonendi iterum sumus hæc verba (Damaso Siricius hodie) videri non esse Optati: sed alterius paulo post cum Scriptoris: nam constat Optatum scripsisse hos libros circa annum 370.) Vt demus tibi ita esse: ideo ne colligi necessariò poterit post paulo ab alijs additum? Cum Optatus ipse addere poterit posteaquam scripsit, nisi ante annum 383. diem obiisse monstretur. L.

Sed mirum est Optatum id interpretari de templis Martyrum) Communicare memorijs Sanctorum, non simpliciter est, communicare templis,

In Victorem Vticen. cum Proleg. Bald. 211

plis, aut monumentis; sed communicare eum ijs, qui in ea loca conueniunt ad participanda Sacramenta, quod clarè ex verbis Optati statim ostenditur; eum scribit; Ita vt obtulerit illi, vbi Sanctorum memorias esse constar; & infra eodem folio. Qui inter quadraginta, & quod excurrit basilicas, locum vbi colligebant, non habebant. Vide Trierianum lib. 4. cap. 14. de Can. Apost. & Epist. Pontif. vbi hanc Paulini loci lectionem frequentem apud Latinos Patres inueniri, indicatis locis, ostendit. L.

In lib. 3. Neque tamen apud Isaiam scriptum est, quod Optatus ait, Naues Carthagini, sed Naues Tharsis) Miror te huc scribere, cum omnes Codices graeci habeant *Tharsis*. hebraei verò Naues maris, atque ita chaldaici paraphrasis. L.

In lib. 6. Vbi pro *viuarum voluntium* ex meliori exemplari restitui *Animum voluntium*) Viuarum voluntium melior videtur lectio; nam cum de anibus loqueretur, superuacuum erat verbum, Animum, Viuarum verò è contra magnam habet vim, vt opponatur mortuis, quarum fraude viuæ decipiuntur. L.

Alioqui fictarum, atque *mutarum*) mortuarum: verius. L.

In lib. 7. Quæ post initium huius libri, vsque ad eius partem dimidiam, & ultra leguntur adeò corrupta, & confusa sunt, vt Optati non videantur esse; quod ex quatuor extremis charis facile quiuiss cognoscere potest. Lectionem tamen coniectura ductus alicubi religiosè mutauit; sed nouum assensus sum, vt in ea omnia mihi satisfaciam. L.

Observationes, Coniecturæ, & Correctiones in Victorem Vticensem, cum Prolegomenis Francisci Balduini.

Editio Parisijs apud Michaelem Sonninum 1569.

In Prolegomenis libri 1.

Vandali ex Hispania in Africam irrupisse prouocati ab ipso, vt aiunt, Bonifatio) Lege Procopium de bello Vandal. lib. 3. qui Aëtij, & Bonifatij simultatem scribit Vandalis Africam prodidisse. L.

Illud dissimulare non possum, quod Victor accusat Gensericum, qui antiquam viam Cælestis deleuerit) Non videntur eadem lance pendenda, quæ scripsit Victor, quæ æstimanda iure sunt, quæ hic ex alijs referantur, cum iam ex Prospero constat, templum Cælestis Idoli Christianis traditum purgatum, expiatumque fuisse, atque ideo viam quoque eodem modo expiatam censeri potuisse. L.

Africani illius idoli Cælestis meminit & Ambrosius) Videtur etiam Augustinus in expositione Psalmi 98. circa suum huius Cælestis mentionem facere, eum scripsit. Regna Idolorum, tegua Demonum fracta sunt. Et infra: Regnum Veneris, quale erat Carthagini? vbi nunc est regnum Cælestis? lapis ille fregit omnia regna terrarum: vbi Cælestis, non Cælestis I. gendum puto, licet apud Tertullianum, Cælestus scriptum sit. Apud Vlpianum quoque Cælestus scriptum legimus. L.

In Prolegom. libri 3.

Sed quod dicit de tali eorum impudicitia; nescio quomodo resilli videtur à Saluiano) Quomodo hic locum indicet non video: Certe qui libro 2. vidcri potest indicatus nihil plus ad prostitutionem facit, quàm quod nihil omnino ad eam rem facit. Quare non pugnabit cum Saluiano Victoris narratio, præsertim cum quo consilio id agerent Vandali, Victor diserte, clarèque ostendit. L.

Si id fecerunt, ea in turpitudine imitari Italianum Apostatam) Vide Sozomenum lib. 6. cap. 3. & 4. vbi non Iuliano imperante prostituta virgines sacras; sed vi, & persuasione priuatorum matrimonio iunctas fuisse deplorat. Legete ipsum in Scholijs Optati lib. 6. initio, vbi rectius rem expendis. L.

In lib. 1. Angusto se *milite* coarctauit) limite. L. De suis Ecclesijs, & sedibus nudos penitus *auferent*) sugarent. F.

Qui CXX. Episcopis habet Deum) Qui cum CXX. Episcopis Habedent. L.

Tibias torquendo *tumentibus confringerent* chordis) humentibus confringerent. F.

Ipse eum Rex postea blandiendo, *affatibus* secularibus *murabat*) inuitabat. F.

In lib. 2. Quid *plurimum*) suggerunt de illo) plura? L.

In quibus erant *podagry* quamplutini) podagryci. L.

A Deo nobis concessis scandalum esse *volumus*) nolimus.

Per vniuersam Africam *constituti* direximus) constitutis. F.

Sed cum iterum *vergeretur* in somnos) vergatur. L.

Patriarcha Cyrila dixit) legatur nobis) Desunt hæc: Aliquis vestrum superbe, & illicite sibi nomen Catholicorum usurpasse, nostri testati sunt, dixerunt. L.

De Fide Catholica.

Quantum discrimen est inter horum, & Victoris scriptiorem. L.

Imò quia, vt est, dici omnia non potest) omnino. L.

Quis enim splendor lucis est) Qui. L.

d d 1

Nam

Nam qui obijcit Deo, qui de ipſo genuit) quia. F
Tale aliquid, imò fortius quiddam Domnus in
Euan gelio &c.) Non conſuluit Cyprianum,
aut Athanaſium, aut Hilariū. L

Paralelipus enim aduocatus eſt, vel poſſum conſo-
lator) potiùs. L

In lib. 3. Pontificibus de toto orbe in Ariminenſi
conſilio) Concilio. L

Sed præſumpta ſciſci viribus iungerentur) iuri-
bus. L

Non fidei commiſſe nomine) commiſſi. L

Tali poena videbantur aſſilgere) iubebantur. L

Ipfam primò, niſi ſunt ſubitus expoliati apta-
re) maciari. F

Serui quoque Tuburbitanæ ciuitatis maioris ge-
nerofus, & nobilis vir) Seruus, vel Seruius,
vel Serpius. L

Alios truncoſoſq; naribus, auribusque intendas) in-
uenias. F

Plurimi erroris cerebri cum oculis amiſerunt)
aciem. F

Quam in tela virgineorum membrorum decem-
menſibus texit) textui. L

Quas extendens agnus mandanti) aqua. L

Dixit & alia multa, cuius maritus reſpondit)
cui. L

Quia puluere tempeſtate arido ſubere) ſub acre. F

Nec boues ſubterant, nec caſtra omnino reman-
ſerant) caſtra. F

Nè timeatis o populi Dei, neque formidetis) po-
pule. L

Concino Basilicæ, quæ dicitur Celeſtina) Cele-
rina, ita ſupra.

Corrections, Coniecturæ & Obſeruaciones
in luonem Epiſcopum Carnotenſem.

Editio Pariſiæ. 1585.

Aliqua huius Auctoris notata habes ſupra de
Diuinis Officiis in tit. Ordo Romanus. pag. 130.

Epist. 8. Cur non magis ſufficiat eandem fouere,
& defendere.) eadem. F

Epist. 17. Niſi ut quæ à me audiſtis, & accepiſtis,
& tenuiſtis, ea in deſſa teneatis) indefeſſe, F.

Epist. 18. Egrotanti corpori, & pene viribus de-
ſuncto) deſuncto F.

Epist. 19. Inuſitis auferre non poſſunt) auferri, F.

Epist. 20. Hinc dicit Papa Poſeſſus) & :
Inde Beatus Ambroſius in libro Paſtorali) De
dignitate Epiſcopali aliter

Si igitur rationes veſtri conſtant) noſtræ. P.

Epist. 23. Et amico veſtro non minimam feciſtis
iniuriam) veſtro F.

Epist. 24. Naufragantem de portu tranquillitatis
tuæ orationibus iunex) tuiſ. F.

Epist. 25. Monachus non eſt officium docentis,
ſed plangentis) habet. O.

Epist. 37. Se male in loco humili ſaluari) male F.

Vel huius benedictionis abſtinentia non impe-
diat) Et. F

Epist. 50. Per quendam ſeruitutem ſuum) ſerui-
torem F

Quanto tolerabilius fuiſſet tale perituriū ſacra-
mento? ſi tantum.) homicidio? Si tamen. O

Epist. 65. Quia per ambitiones illicitas &c.)
Multò plenior eſt læſio apud Anſelmum, &
Gratianum. L

Epist. 68. Alijs ſe corrigendi exemplum præbere-
tur) præberet. F

Vt hoc principium verè obſtanz aggrediar) verè. F

Epist. 71. Niſi enim rebellium filiorum paruita-
tem) prauitatem. L

Niſi tribulatoſoſq; materna conſolationi) ſoueat) con-
ſolatione. L

Vbi aſtorem quam petit, ſuam eſſe probare non
poterit) aſtor rem. F

Epist. 75. Vt de negligentibus facerem diligentes,
de ſomnolentis vigilēs, de tardis affucioſ) affi-
duos. F

Epist. 77. Vnde Idem in quadam epiſtola) Non
eſt idem, qui ſupra; ſed Gregorius Tertius. L

Epist. 79. Pro quibus apud ipſos idem laici exi-
ſtunt) iſdem. F

Epist. 81. Vnde dicit Auguſtinus in ſecundo libro
de vnicuique baptiſmo) De verb. Apoſt. ſerm. 24-
tom. 10. L

De excommunicato, hoſpicio recepto &c.) Non
ſatis congruit ſententia Galati cum luone. L

Epist. 82. Quod ego audiens non poſſum non in-
gemiſſere) congemiſcere. F

Epist. 83. Niſi diuortij cauſa intercurrat adulte-
rium. Quamuis enim) Cum. F

Ex quo intelligentius non Prophetam pudicitiam
perdiſſe) copulationem fornicariæ) & L

Tutus mihi eſſe videntur, ut vix mulierem) vir. L

Auguſtinus de verbis Domini) tractatu 47.) ſer-
mone 46. L

Pudicitia cauſam niſi vir pudicus accuſare non
debet) audire. O

Auguſtinus de verbis Domini) tractatu 47.) ſer-
mone. L

Rem miram vobis loquor; ſed tamen veram.)
& O.

Quæ diuoriciuit pedes ſuos cum omni tranſeu-
re.) Quæ diuoriciuit pedes ſuos omni tran-
ſeunt. O

Eos qui de turpitudine tranſulerunt ad honeſtatem)
turpitudine.

Epist. 90. Quatenus nec immoderatus rigor) vel. F

Epist. 93. Vnde ait Beatus Hieronymus: Remo-
tio viri &c.) Nec in Hieronymi libris reperi,
nec tanti viri eam ſententiam ijs verbis vn-
quam dictatam fuiſſe credo. L

Si quæ ergo ſunt in collegio veſtro) qui. F

Epist. 94. Et increpabis me cauſica verba veſtra)
increpabant. F

Non tantum inualitudini meæ hoc imputandum
eſt) tamen. F

Vbi inter homines vij.) Vbi tamen inter homi-
nes vij. L

Epist. 96. A quo ſi hæc de vetuſtate) ſit. F

Epist. 97. Si propter innocentes etiam cognati ſui
ſinuntur) innocentium conſortium. O

Epist.

213

exemplis informant,) informant. F

Ut decorem interiorum ornamentorum ab im-
briuni meditatio. c.) meditatione. P

Epist. 125. Quatinus *sciat* hoc vera humilitas)
(ancor. F)

Epist. 333. Qui se propter epilepsiam curandam
enurizant) enurizantur. F

Epist. 249. Vt cum vnumquodque membrum
Ecclesie officium v^o vsurpauerit alienum non.

Epist. 57. Qui autem Sacramenta Christi, & Ecclesie repetit, iniuriam ipsis Sacramentis iuge-

rit. Visctio enim infirmorum publicæ peni-
tentia est Sacramentum, quam non esse repeten-

dam, licet nec Baptisma testatur &c.) Palsissimam collectionem sequitur absurdior senten-

tia nam & poenitentia, non tamen illa publica, & Eucharistia, & Matrimonium, & extre-

Videtur malè ex epistola prima Innocentij Pa-
pae I. cap. ult. quod refertur diff. 2. c. 2. illu-

Superfluum hanc sententiam collegisse. L. 1. § 1. 58. Quod si feceris a vero tuo, a profes-

b his, qui experti sunt, vera esse dicimus) didi-

tuia facius est *infirmis* tolerare - quàm summa . . .

Epist. 263. Tum pro multorum te diligent iun-

Epist. 274. Vt potius ouem errantem per devia

lequatur, & cum *farrificatione*, & cruentatio-
ne laterum) scarificatione. F

epist. 281. Quatenus *emertus* procelloso huius vin
(alo) emenso. F

Epil., 285. Sic etiam *Arranos* postquam conuer-
 fuerunt) Nonatianos. F

In Adnotationibus

Ad Epist. 12: Non ex infirmitate humana Alio

tutione. F

Ad Epist. 76. Succinctorium, oratorium, & mani-

antiquus Codex: sed malè vterque. I.

Ad Epist. 85, Contra fidem librorum) Imo ex fide
de vetusti Codicis. I.

Ex Epist. Ioannis Episcopi Tusculani. Cum igitur Henricus Theutonicorum Rex Germaniae

FINIS PRIMITI.

Admonendus est Lector, quod duæ Operum S. Cypriani cum Adnotationibus Pamelij impressiones basilienses prodierant: vna, scilicet, de anno 1568. quam Latinus correxerat; altera verò de anno 1589. quam post præfatam Correctionem Pamelius, siue quis alius emendauerat, demendo, mutando, atque numerorum notulas variando; ideò Latina Correctio nonnisi cum priori editione collationanda erit.

ROMÆ, Typis Angeli Bernabò: M.D.C.LXXVII.

Superiorum permissu.